

www.e-rara.ch

Theokritou Eidyllia, toutesti mikra poiēmata hex kai triakonta

Theocritus

Basileae, 1541

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-1550>

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

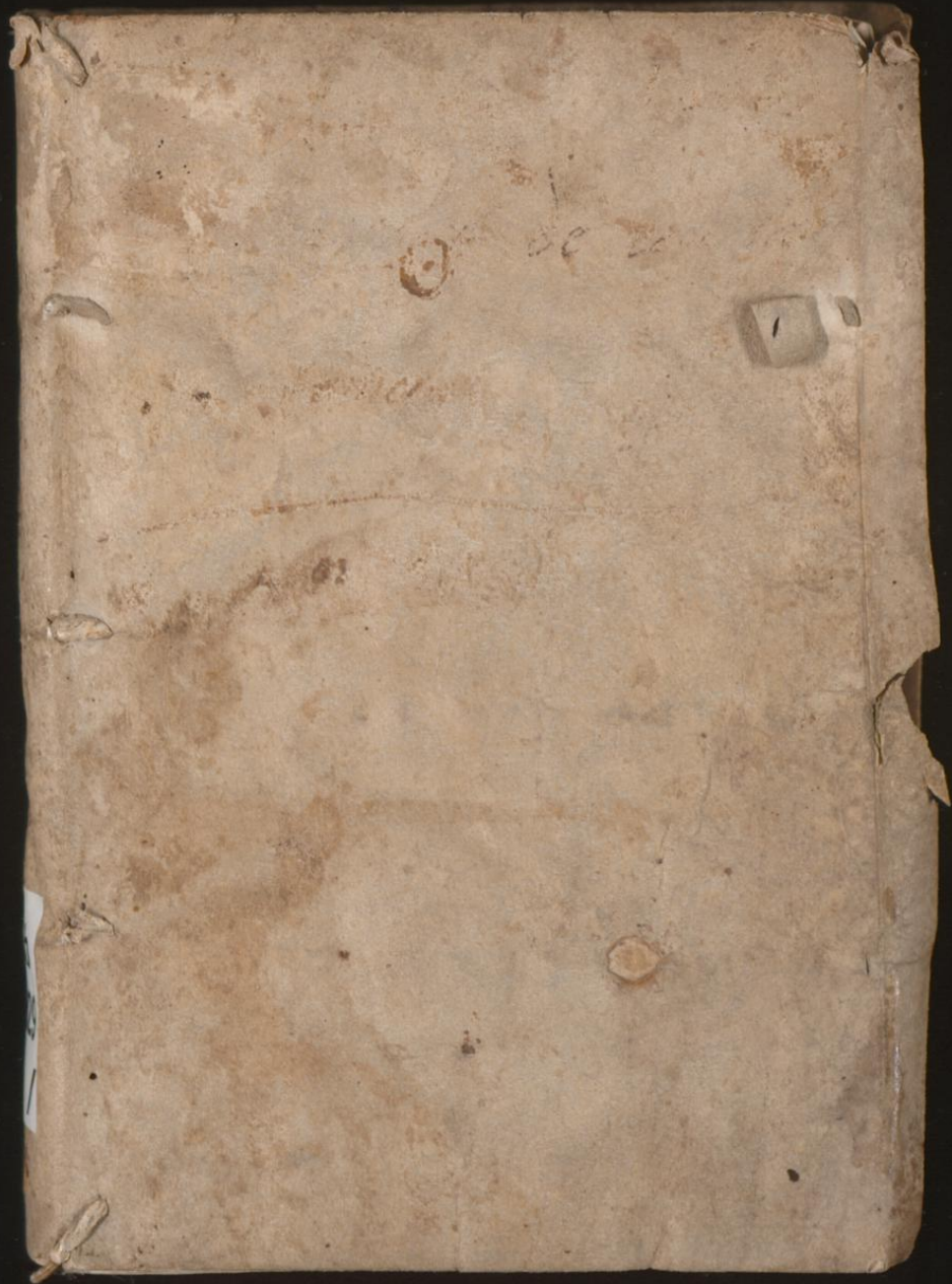
e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

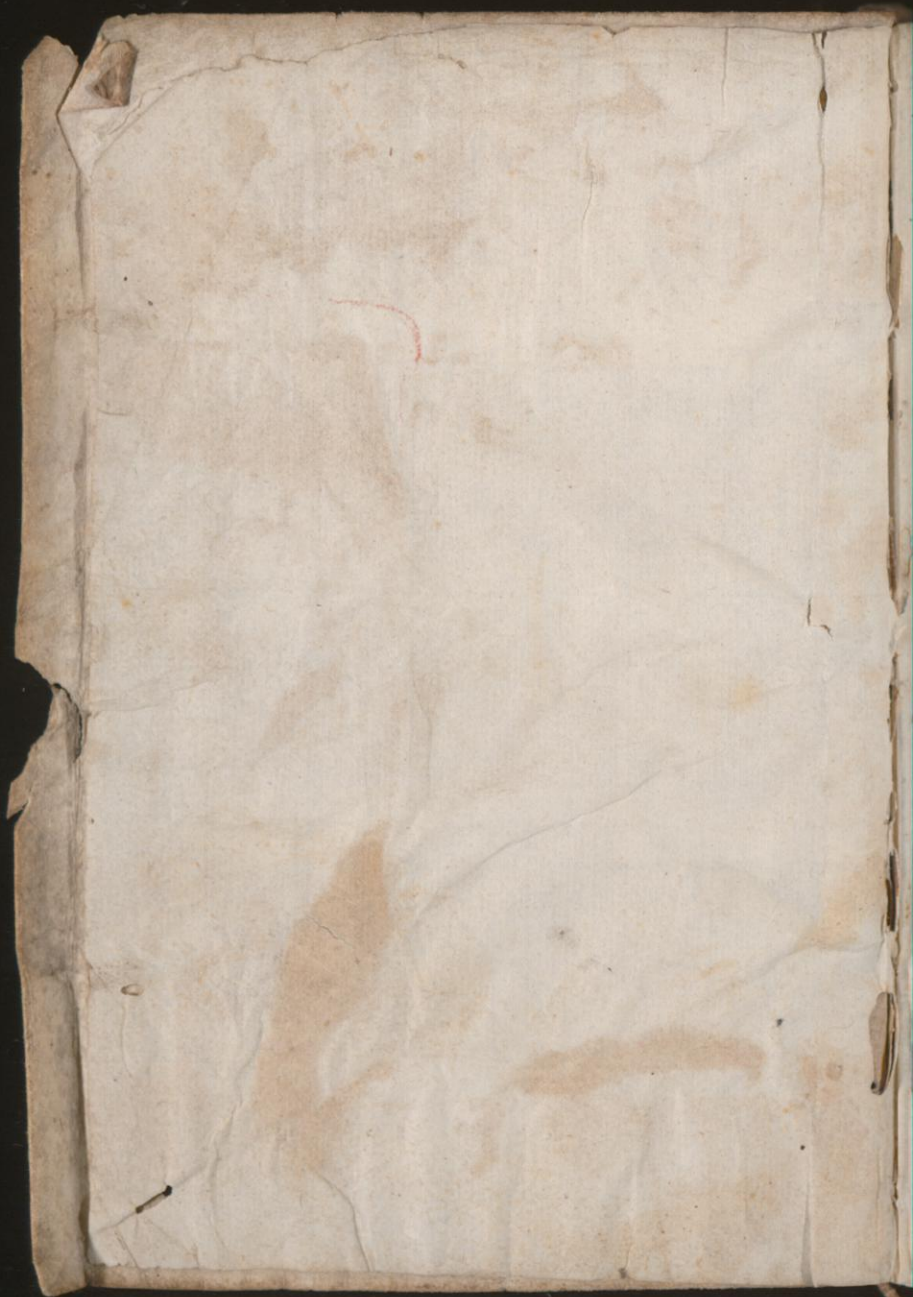
Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

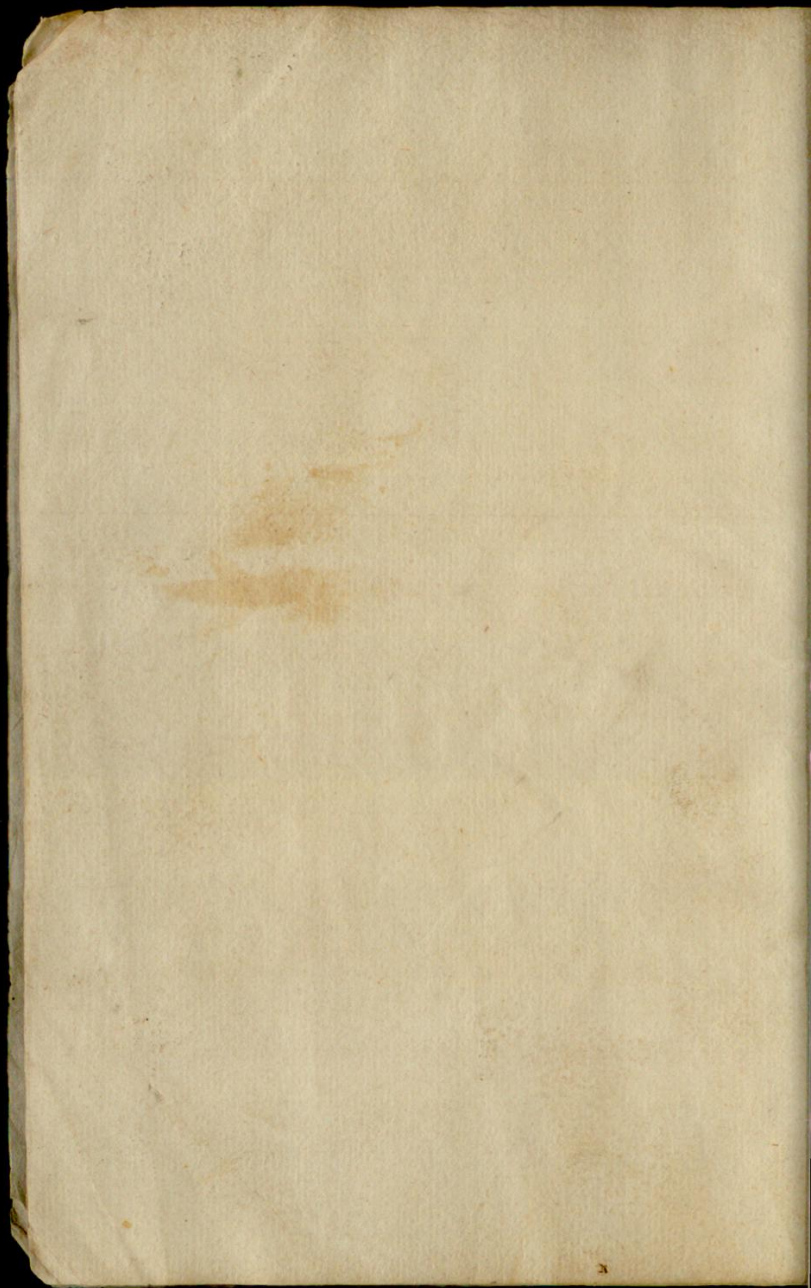
Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

Θ Ε Ο Κ Ρ Ι

ΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ, ΤΟΥΤΕ

σι μικρα ποιήματα ἐξ καὶ
τριάκοντα.

Τὸ αὐτὸ ἐπιγράμματα γίνεσθαι καὶ δεκά.

Τὸ αὐτὸ πέλεκυς καὶ Πτορύγιον.

THEOCRITI IDYLLIA,

Hoc est, parua Poëmata

XXXVI.

Eiusdem Epigrammata. XIX.

Eiusdem Bipennis, & Ala.

PRAETER HAEC, ACCESSERE

Scholia utilissima Zachariae Calliergi, haëtenus
paucis uisa.

B A S I L E A E,

M. D. XL I.

© B. O. K. P. I.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.
U.S.A.

Rb 629

A-2790580

KATALOG

IOANNI HENRICHŌ

RYHINERO MAGNAE SPEI

puero Hieronymus Gemusæus. S.

V I mos fuit apud uete-
res, neq; obscuris neq;
paucis exemplis com-
probat, uti siue pro-
pria sua, siue ab alijs cō-
dita monumēta, in pu-

blicum prodire absq; cōmendatione non
paterentur, eum mihi quoq; sequendum
nunc esse iudicaui, existimans me & offi-
tium non illiberale & opere prætium mi-
nimè uulgare hoc modo facturum esse.
Siquidem offitium nullum maius haberi
debet, quàm uti posteriorum hominum
curam habeamus non minorē, quàm de
nobis maiores habuerunt. Et huiusce rei
ocasio aut alia non est, aut certè nulla po-
rior est, quàm que in adolescentie animis

EPISTOLA

est sita, quę disciplinarum cognitionem à nobis ueluti per manus traditam, integram atq; incolumem posteris mandare debet. Quain re quantum sit momenti, facile cognoscet, qui intelligat quanto difficilius, quantoq; prolixius sit, artem quāpiam labefactatā atque abolitam excitare rursus instaurareq;, quā plenam adhuc atq; integram rectē colere. Et aliquot ab hinc seculorum incommoda locupletissime id testari possunt. quę enim disciplina, aut quę cognitio est, quam nō pessum dederit illorū temporum barbaries? Quā uero subito, ut primū orationis lux, & linguarum cognitio sese prodidit, multarum rerū ignoratio protinus est sublata: quod nō solū ob id uidetur contigisse, quòd disciplinarū artifices à nemine rectius cognosci possint, quā ab ijs, qui ipsorū sermonem exactē tenēt, Sed quòd bonarum literarū cognitio ad res in uniuers-

N V N C V P A T O R I A .

uerſum omnes ſœliciter obeũdas cognoſcẽdasqꝫ, pulchrẽ hominem parare ſoleat. Mihi itaqꝫ prudentiſſimẽ cenſere uidẽtur, qui omnis ſermonis exactam cognitionẽ neceſſariam eſſe ad bonas artes exiſtimãrunt: Eorum uerò qui Græcum ſermonẽ, atqꝫ huius autores ſcholis noſtris frequentiores fieri cupiunt, ueneranda quoqꝫ eſſe ſententia uidetur: quãdoquidem ſi ea lingua non deſit nobis, uix eorum quæ à ueteribus in rerum cognitione utiliter tradita fuerunt, fugere nos poterit quicquam. Adeò homines illi, ſiue linguae ſuæ ſœlicitate ſingulari, ſiue peculiari in rebus ipsis exercitatione, ſiue utroque adiuti, ſua ſtudioſorum animis inſinuant, & propè dixerim abſqꝫ labore ullo inſerunt. Ceterũ, qđ alij proẽmiaſtæ initijs operũ facitäre cõſueuerũt, id ego minimẽ nũc faciã. Laudare namqꝫ illi atqꝫ ornare uerbis ea ſolent quæ promulgantur. nobis diuerſum hic

cup

α 3

inſti-

EPISTOLA

institutum est, & exempla comparanda sunt, quæ ad imitationem formandam iuuenibus utiliter & aptè proponi possint. hæc nusquam aliunde rectius petentur, quàm ex eorum autorum ordine, qui inter cæteros sui generis semper summi extiterunt: quale certè genus, nullā laudationem postulat, sed à semetipso suam lucem habet. Ex eo uerò genere antiquissimū hunc uatem esse, ecquis non affirmare uolet? Sane autores alij ab antiquitate, alij à doctrina aut à genere ipso in quo uersantur, commendare solēt. Antecellit Theocritus sui generis, hisce uniuersis nominibus, alios omnes. Carminis huius titulus est Buccolica. antiquissimum porrò scribēdi genus istud solum esse confirmat originis antiquitas, quæ diuturnitate temporis ipsam quoque hominum memoriam præuertisse uidet, quādo adeò inter scriptores de hac cōuenire non potest. Ex quibus alij dicūt
quo

quo tēpore Xerxes Persarum rex inuasit
 grāciā, cū omnes intra muros laterēt, nec
 possent more solito sacra Dianę persolui,
 peruenisse ad mōtes Laconas, rusticos &
 in eius honorē hymnos dixisse, unde car-
 mē natū Buccolicū sit. Alij Orestē aiūt cū
 Dianę Faselitidis simulachrū ex Scythia
 raptū adueheret, in Siciliā tēpestare dela-
 tū cōpleto anno Dianę festū hymnis cele-
 brasse, collectis nautis suis, & pastoribus
 qbusdā cōuocatis, exinde permanisse a-
 pud rusticos eā cōsuetudinē. Alij nō Dia-
 nā, sed Apollini Nomio cōsecratum hoc
 carmē uolūt, quo tēpore Admeti regis pa-
 uit armenta. Alij rusticis numinibus à pa-
 storibus id dicatum fuisse asserunt, uelut
 Pani, Fauno, ac Satyris. quæ certe tanta
 controuersia antiquissimam huius scribē-
 di generis originē esse, fidē non leuē facit.
 Sed & hunc ipsum autorē aut antiquissi-
 mū esse, aut inter uetustissimos uates solū

EPISTOLA

Superesse liquidò constat. Eruditionis lo-
 cupletissima habes duo testimonia, alterū
 uidelicet summi poëte Vergilij, qui exem-
 pla mediocria imitanda sibi proponere
 minimè sustinuiſſet : Alterū testimoniū,
 totius orbis cōſensus est, per quem istud
 poëma, inter tot illustrium autorum mo-
 numenta ad nos incolume ē toto eo gene-
 re solum peruenit. Deinde genus hoc scri-
 bendi, non communē solū, id est, ad to-
 tam poëticen idoneam, sed & peculiarem
 quandā commoditatem habet, quatenus
 sua natura tota, primæ ætati est quā aptis-
 simum. In quo sanè genere hic autor tan-
 to magis antecellit, quòd & legem carmi-
 nis huius seruat diligentius, & eundē sim-
 plicitatis tenorem semper retinet. Vergi-
 lius in locis non paucis & pedes uersuum
 turbat, & figuras necessitate compulſus,
 admiscet, quo fit, ut apud illū simplex atq;
 immixtum, hoc orationis genus cognos-
 cere

N V N C V P A T O R I A . .

scere nō liceat. Atqui uix aliter tum discer-
nere inter se & exactè cognoscere licebit
singula orationis genera, q̄ut unūquodq;
seorsim, et solum primo spectemus. Hæc
ita uerbis prosequor non tanq̄s commen-
dationem autoris huius, habet enim ille
uirtutes hisce longè maiores. Sed ut bre-
uiter tantum indicarem, quale exemplum
antiquitatis hic autor uobis præbeat, et ut
tu hunc sequutus, possis quandoq; in nul-
lo scribēdi genere non excellere, ac nomē
tuum apud posteros homines ita commē-
dare, quemadmodū huius per tot ætates
incolume adhuc apud nos, & commēda-
bile nomen habetur. Quod te quandoq;
futurum esse, non solum indoles illa tua
singularis, et quod præbes indies, insigne
specimen, spem facit nobis, sed & exēpla
domestica tua, huiusce plenissimam no-
bis fidem dudum fecere. Neq; uerò ita te
nunc apello, quòd aut tuam sedulitatem

nesciam, aut ultrò currenti calcar etiã ad-
dere uelim, ἀλλ' ὥς δὲ φημίστωρ μάλλον ταῦτα λέ-
γω, presertim cum haud ignorem, quęcū-
que studioso iuueni cōtingere oportebat
ea tibi à Domino data esse, quæ eadē in-
dolem quoq; illam excitare quãdoq; si sit
opus, & augustiorem indies efficere rectē
possunt. Nam sicut apud poëtam, Asca-
nium illum,

Et pater Aeneas & auunculus excitat Hector.

Ita te quoq; tū parentis tui, uiri semper in-
cōparabilis, mirifica in rebus agendis o-
mnibus dexteritas, tum excellētissimi do-
ctoris Torini indefessa in literis alacritas
perpetuò præibūt, nec destituent unquã,
donec optatū finem sis assequutus, qualē

Dominus felicē dabit sperātibus in
illū, Vale. Basileæ Calendis

Augusti. 1541.

Γ Ε Ν Ο Σ Θ Ε Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Υ .

Θ Εόκειρος ὁ τ' βασιλικῶν ποιητῆς, Συρράκας ὅ-
 λω τὸ γένος, πατὴρ Σιμιχίδα, ὡς αὐτὸς φησι.

Σιμιχίδα πᾶ δὴ τὸν μελαμβόριον πόδα ἔλκει·
 ἔνιοι δὲ τὸ Σιμιχίδα ἐπ' ὀνόματι εἰν λέγουσι. δοκεῖ γάρ·
 σιμός τις πλὴν πρόσφιν εἶν. πατὴρ δὲ ἐχνηγῆναι Πρα-
 ξαγόραν, καὶ μητόρα Φιλίαν. ἀκαστὴς δὲ γέγονε τ' Φιλι-
 ππιδῶν, καὶ Ἀσκληπιδῶν, ὧν μνημονόει. ἤκμασε δὲ
 ἱατὰ τὸν Πτολεμαῖον, τὸν ὑπὸ κληθέντα Λαγῶν. πόδι
 δὲ πλὴν τῶν βασιλικῶν ποιήσιν ὀδυρῆς γηρόμεν, πολ-
 λῆς δὲ ξυμῆς ἐκ τούτων ἐπέτυχεν. ἱατὰ γὰρ πινὰς Μόχ-
 ῶν καλόμεν, Θεόκριτος ἐπεκλήθη.

Εἰλατῆ

Π Ε Ρ Ι Τ Ο Υ Ρ Ο Υ Κ Α Ι Ρ Ὠ Σ

εὐρέθη τὰ βασιλικά.

Τ Ἀ βασιλικά φασίμ γ' ἁλακιδάιμονι εὐρεθῶναι,
 καὶ πόδας πρὸς πᾶσι τυχῆν. τῶν γὰρ πόροι-
 κῶν γίνεσθαι ἐπὶ, καὶ φόβῳ πᾶσαν τῆς Ἑλλάδος ταρσα-
 σόντων, γίνεσθαι τ' ἑορτὴν Ἀρτέμιδος καρυαίδος. τῶν δὲ
 πρὸ θένων ἀρεκερυνμένων δὴ πλὴν ἐκ τ' πολέμου ταρσα-
 χῶν, ἀγροῖκοι ἱνὲς εἰσελθόντες εἰς τὸ ἱερόν, ἰδίαις ὠδῶν
 πλὴν Ἀρτεμὶν ὑμνήσαν. φησὶ δὲ τούτων μύσσης ἀρίστες γηο-
 μένης, πρὸς ἐμφνὴ τ' ἔθος ἐγὼ ἐφυλάχθη. Ἄλλοι δὲ τ' ὅτι
 πορὶ τ' αὐτοῦ δὲ τ' Σικελίας ἀθλῶναι λέγουσι τὰ βα-
 σιλικά. Ὅριον γὰρ ἐκνομίζοντι τὸ τ' Ἀρτέμιδος ξόανον,

In qui-
 busdam
 deest τὸ
 ἱαί.

εἰ

ΓΕΝΟΣ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ἐκ ταύρων φησὶ Σκυθίας χρυσὸς ὄζει περὶ, γὰρ ἐπὶ πο-
ταμοῖς ἐκ μιᾶς πηγῆς ῥέουσι, ἀλλ' ὁ ἀδαι. ὁ δὲ πορφυ-
ρεὶς εἰς Ῥήγιον φησὶ ἰταλίας, τὸ ἄγ' ὅτι ἀπ' ἐνὶ τῷ ποτὶ
λεγομένοις ὁσυχώροις ποταμοῖς. ἐπεὶ τὰ εἰς τὴν τιωσια-
είδω φησὶ σικελίας ἦλθον. οἱ δὲ ὠπώριοι τὴν θεοῦ ἰδίους
ἄσματος καθυμνῶντες, ἔβη τὴν πρώτην παρέδω-
κεν εὐρεσι.

ἜΤΕΡΟΝ ἈΛΙ

θεόρου.

Ο δὲ ἀληθὲς λόγος τοῦτος. Στάσεως ποτὲ γε-
νομένης γὰρ ταῖς Συρρακῶσιν, καὶ πολλῶν πο-
λιτῶν φθαρνόντων, εἰς ὁμώνοιαν τοὶ πλήθεις λοιπὸν ἔλ-
θόντες, ἔδοξεν ἄρ' τιμὴς αἰτία γεγονέναι φησὶ ὁσυχῆς.
οἱ δὲ ἀγροῖται δωδὸν ἐκόμισαν, καὶ τὴν θεοῦ γενεθλίας
αὐτὴν ἠμνησαν. ἐπεὶ τὰ δὲ ταῖς ἀγροῖταις ὠδαῖς, τόποι ἔ-
δοσαν συνήθη.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ

τῶν βυκολικῶν.

Τὰ βυκολικὰ ἔχει διαφοράν, τὴν τῶν ποιμαίνον-
των ὠδῶν. καὶ γὰρ αἰπολικά ὄζει, καὶ ποιμενι-
κά, καὶ μικτά. τὴν μὲντοι ἀπὸ τῶν βοῶν ἔληφον ὠδῶν
φώνη,

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΒΟΥΚΟΛ.

φλῷ, ὡς ἄεισθύνοντες τοῖς ζώσιν. διὰ τοῦτο Βουκόλικά ἐρεῖται
πάντα. λέγεται δὲ Βουκόλῳ, πρὸς τὰς βόας ἐλά-
νειν, ἢ ἅρ' τοὺς τὰς βόας ἐωλύνειν ἀπὸ μαγελώσεως, ἢ τῶν
βοῶν κορεῖν καὶ ὑπὸ μελῆσιν, τροπὴ τὸ ἀμεταβόλου
εἰς ἀμετάβολον. ἄσκειν δὲ φασὶν αὐτὸς ἄρ' τῳ ὅζῳ κρη-
μλῆς, θηρίων γν' ἐαυτῷ τύπος ἔχοντά, καὶ πῆραν παν-
τοδρμίας ἀνὰ πλεον, καὶ οἶνον γν' αἰγίῳ ἀσκήσων
διδῶν ἐμοντας τοῖς ὑπαντῶσι, σεφανόντε ποδὶ κῆσθ,
καὶ ἐδράτα ἐλάφῳ πρὸς κῆσθ, καὶ μετὰ χεῖρας ἔχειν
λαγωβόλου. τὸν δὲ νικῶντα, λαμβάνειν τὸν τοῖς νηγι-
κημλῆς ἄρ' τῳ ἐκείνου μλν ὑπὸ φλῷ τῷ Συρρῶ καὶ σίῳ μί-
νειν πόλεως, οὗ δὲ νηγικημλῆς εἰς τὰς ποδὶ οἰκίδας χω-
ρεῖν, ἀγείραντας ἐαυτοῖς τὰς τροφάς. διδόναι δὲ καὶ
ἄλλα τινα, παιδιᾶς καὶ γέλωτος ἐχόμενα, καὶ θυφ-
μδντας ὑπὸ λέγειν,

Δίξαι τὰν ἀγαθὰν τύχην, Δίξαι τὰν ὑγίαν,
Ἄν φοροῖεν πρὸς φλῷ θεῶ, ἄν ἐκείσας ὁ τῶνα.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤῶΝ ΒΟΥ-

κολικῶν ὑπὸ γραφῆς.

Εἰς ὅτι λέγεται, ὅτι εἰς ὅςδε, ὁ ποῖόςδε λό-
γος. ὑποκειρικῶς δὲ ἐρεῖται εἰς ὅτι λέγεται.

Π Ε

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣ

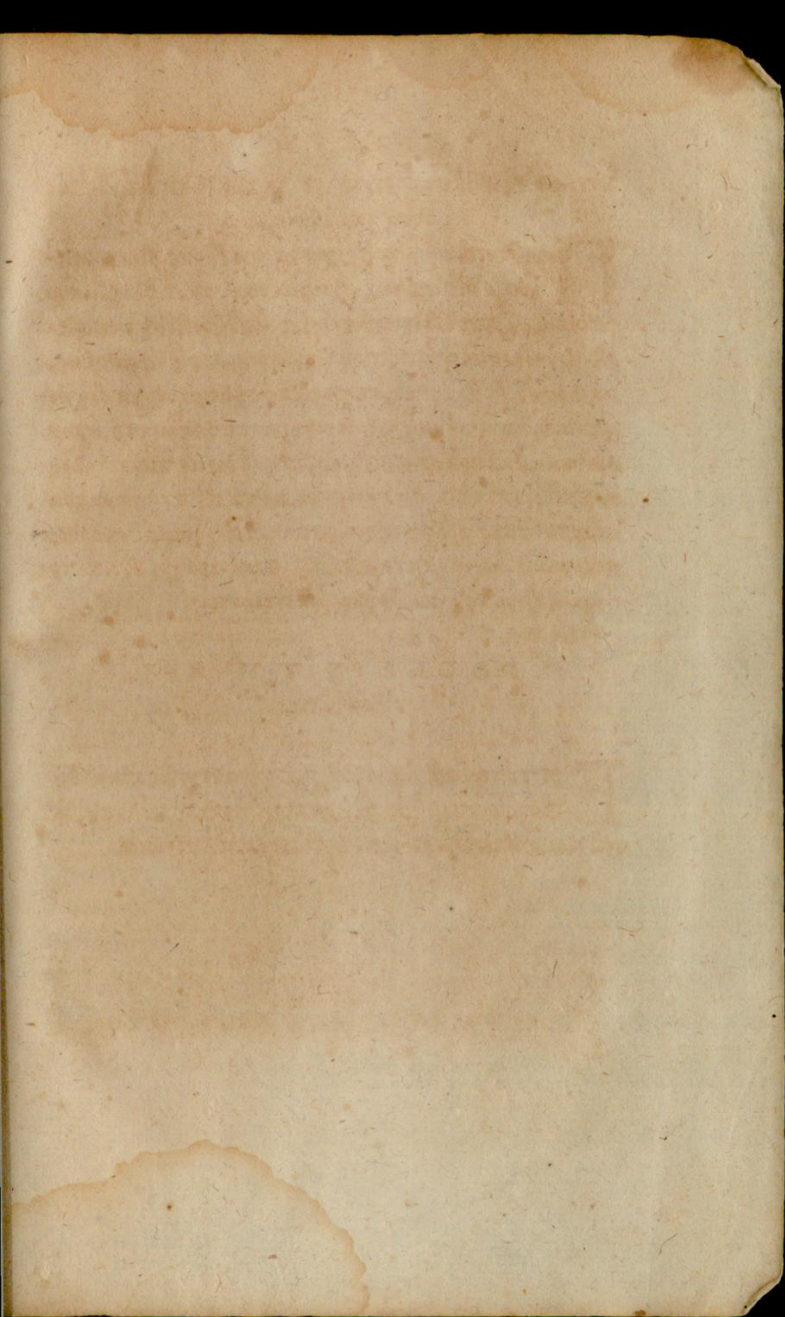
σεως χαρακτήρων.

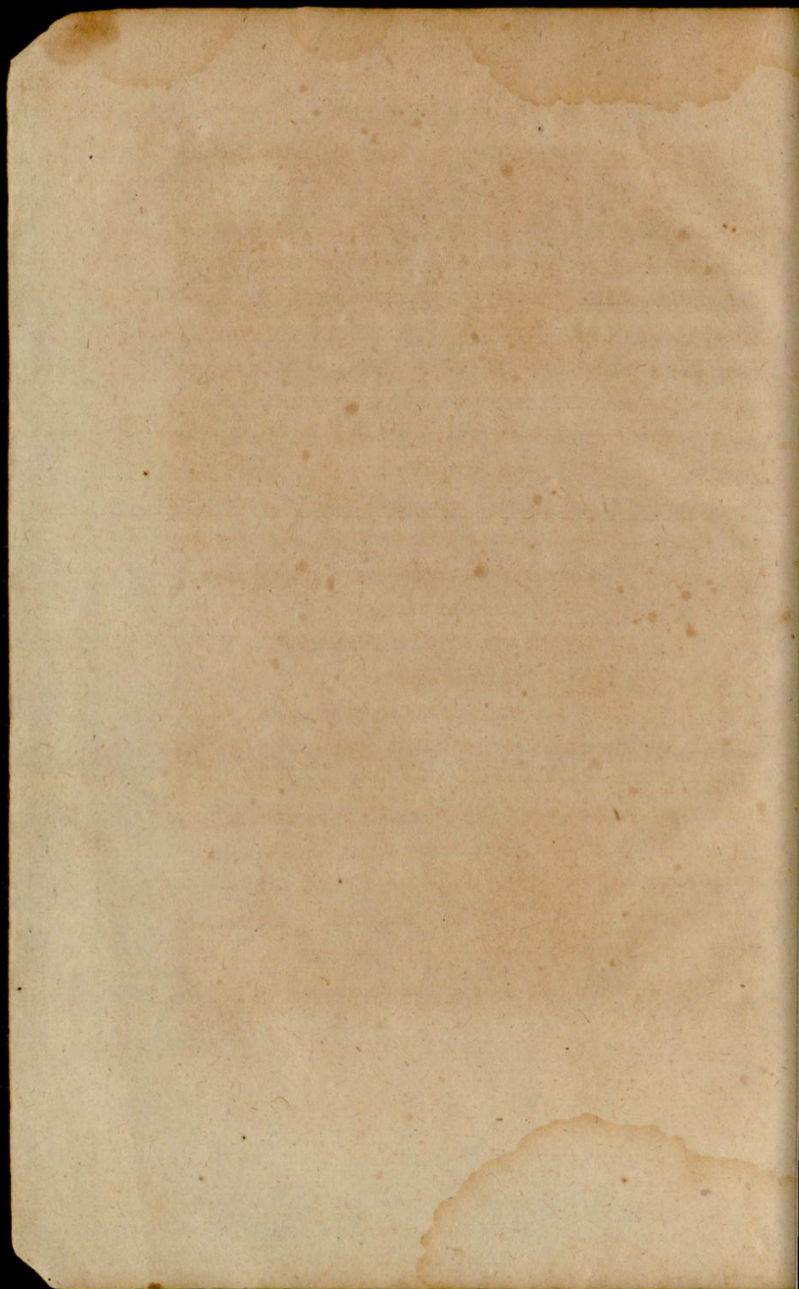
Πᾶσα ποιήσις τρεῖς ἔχει χαρακτήρας, διηγηματικόν, δραματικόν, καὶ μικτόν. τὸ δὲ βυκολικόν ποίημα, μίγμα ὅτι παντὸς εἶδους, καθάπερ συγκεκραμένο. διὸ καὶ χαλεπώτατον, τῇ ποικιλίᾳ τῆ φράσεως, μάλλον δὲ τῇ ἰσότητι. ποτὲ μὲν συγκεκμημένον ἐκ διηγηματικῶ, ποτὲ δὲ ἐκ δραματικῶ, ποτὲ ἤ ἐκ μικτῶ, ἢ ἑκ διηγηματικῶ καὶ δραματικῶ, ὅτε δὲ ὡς αὐτὴ φύξις. εἰς ὅσον δ' οἷον τέ ὅστις, αὐτῇ ἡ ποιήσις τὰ τῶν ἀγροίκων ἥθη ἐκμάσσειται, τὸρ πυνῶς πάνυ σὺ τῇ ἀγροικίᾳ σκυθρωπὸς τὸν βίον χαρακτῆρίζεται. Εκπέφυγε δὲ καὶ τὸ ἄγαν ἁδρόν καὶ ὑπόρογον τῇ ποιήσει.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩ

ΤΟΥ ΕΠΙΛΟΓΟΥ.

ΕΝ ΤΩΤΩ Τῷ ΕΠΙΛΟΓΩ ΣΤΑΛΕΓΟΝΤΕ ΠΡΟΣ ΑΜΗΛΕΣ ΘΥΡΣΙΣ ΠΟΙΜΛΩ ΚΑΙ ΑΙΠΟΛΟΣ. ἥτοι Μηνάλης, ἡ καὶ Κομάτης. ἀγνοεῖται δὲ τὸ τῷ αἰπόλῳ ὄνομα.

Θ Ε Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Υ Θ Υ Ρ

ΣΙΣ ἢ ὧ' ΛΗ, Εἰ Δ' ὧ' Λ-
λιον πρῶτον.

Θ Ὑ Ρ ΣΙΣ, Αἰ Γ Ο Λ Ο Σ.

ΔΥ πὶ τὸ ψιθύρισμα, κ' ἄ πίτυς
αἰπόλε τλώα,
ἃ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσσι κη.
ἃ δὲ δὲ κ' αὖ τὸ
† συνείσδω. μετὰ παῖνα τὸ δὲ τυρὺ
τορὸν ἄθλον ἀριστῆ.

τυρὺ
σδω

αἶκα τλώ Θ ἔλνυ δ' ὀραὸν τράγον, αἶγα τὸ λαφῆ.
αἶκα δ' αἶγα λάβη τλώ Θ γόρας, δὲ τε καταρῆ
ἃ χίμαρ Θ. χιμάρω δὲ καλὸν λιγῆς, ἔσε κ' ἀμέλξης.
ἃ δὲ δὲ ὧ ποιμᾶν τὸ τεὸν μέλ Θ, ἢ τὸ καταχῆς
τῆν' ἃ τᾶς πῆτρας καταλέβεται ὑψὸν ὕδωρ.
αἶκα τὰ μῶσαι τὰν οἶδα δωδρον ἄγωνται,
ἃρνα τὸ βακίταρ λαφῆ γόρας. αἰ δὲ κ' ἀρῆσκη

α τλώαας

τῶν αἰσ ἀγνά λαβεῖν, τὸ δὲ τὰν οἶμ ὕσσορον ἀξῆς.

Θυρ. λῆς ποτὶ τὰν νυμφαῦ, λῆς Αἰπόλε πῶδε καθίξας
 τυεῖς ὡς τὸ κᾶταντδὺ ὄσφ γεώλοφον, ἅτε μυρεῖκαι,
 Δερ. ἴσσερῖσδην, τὰς δ' αἰγας ἐγὼρ γνῆτῶδε νομοδυσῶ;
 Αἰπ. ὃ δέμεις ὦ ποιμαὺν τὸ μεσεμβεινόν, ὃ δέμεις ἄμμι
 τυεῖ ἴσσερῖσδην. τὸν παῦα διεδίνκαμδὺ. ἦ γὰρ ἂπ' ἄγρας
 σδεμ. τανίκα λεκμακῶς ἀμπαύεται, γνῆτε πικρός.

καὶ οἱ αἰεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ρινὶ κᾶθεται.

ἀλλὰ τὸ γὰρ δὴ Θύρσι τὰ δάφνιδι Θ' ἄλγ' ἄεισδε
 καὶ τὰς βωκολικᾶς ὡδὶ τὸ πλεονέκιο μῶδες.

Διδύρ. ἔποτ' αὖν πῆλεαν δὺ δώμεθα, τῶ π' ἐπρίπω
 ἱερανιά. καὶ τῶ ἱερανιδίωρ κατ' ἑγαντίον, ἅπρὸ δῶκ
 Δωρ. τῶ Θ' ὁπωμνικὸς καὶ τὰ δρύδὺ. αἰ δὲ κ' αἰέσης,
 ὡς πόκα τὸν λιβύαθε ποτὶ Χρόμιρ ἄξας δρίσδωρ,
 αἰγα τέρι δωσῶ διδυματόκωρ δὺ τρεῖς ἀμέλξαι.
 ἂ δὺν ἑχοισ' εἰφως ποταμίλξεταὶ δὺ δὺο πέλλας,
 καὶ βαθύ λισύβιον λεκλυσμύνον ἀδὲι καρῶ
 ἀμφῶδὺ, νεοτδύχες, ἐπιγλυφάνοιο ποτόσδην.
 τῶ πόδὶ μὲν χέλη μαρύνεται ὑψόθι λισός.
 λισός ἐλιγρύσῳ λεκονισμύν. αἰ δὲ κατ' αὐτὸν
 ἱερπῶ ἑλιξ εἰλεῖται ἀγαλλομνία ἱεροῦ γνῆ.

π. γνῆτδην δὲ γυνά ἴ τις δειῶρ διαίδιαλμα τέτυκται,
 ἀσκητὰ πᾶπλω τε καὶ ἄμπυκι. πᾶρ δὲ οἱ, ἄνδρδὺ
 καλὸν ἐθεράζοντες, ἀμοιβας δὲς ἀλλοθεν ἄλλ. Θ'
 νεκῆς δ' ἐπέεσι. τῆ δὲ ὃ φρεγνός ἦπῃται αὐτᾶς.

ἄλλοκα μὲν τῶν ποτιδόρκεται ἀνδρᾶ γελούσα,
 ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥιπῆϊ νόον. οἱ δὲ ἔω' δρᾶτ'
 δινθὰ λυλοιδόωντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 τοῖς δὲ μέτα, γριπδύς τε γέρωμ, πέτρα τε τέτυκται
 λεπρᾶς. ἐφ' ἧσ' ἀπὸ δούλω μέγα δίκτυον ὅτ' βόλον ἔλκει
 ὁ πρῆστυς, κάμνοντι τὸ κερτόρον ἀνδρῶν εἰσικῶς.
 φαίης ἁγνὴ γῆων νῆρ' ὅρου ἀγνῶ' ἐμποδύειν,
 αἱ δὲ οἱ ὠδίκαντι κατ' αὐχρῆν᾽ πάντῃ θηῖνόν,
 καὶ πολὺν τῶν ἐόντι, τὸ δὲ ἀγνῶ' ἄξιον ἄβας.
 τυτθὸν δ' ὅσοι ἀπὸ θηῖν ἄλιτρυῖο γόροντ',
 πυρναίαις σαφυλαῖσι καλὸν βέβρυθν ἄλᾳ.
 τὰ μὲν ὀλίγ' ἐπὶ κῶρ' ἐφ' αἵμασι αἰσι φυλάσσει
 ἡμῶν. ἀμφὶ δὲ μῆρ' αὐτῶν ἀλώπεκός. ἀλλ', ἂν' ὄρχως
 φοιτᾷ, σινομνῆα τὰ μὲν τρώξιμον. ἃ δ' ὑπὲρ τῆρας
 πάντ' ἐδὸν τδύχρῃ, τὸ παιδίον δ' ἐπὶ ἀνάσσει
 φανῇ, πρὶν ἢ ἀκράτισον ὑπὲρ ξερῶσι τ' ἀβίβῃ.
 αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκοσι καλὰν πλέκει ἀκροδὸν ἔσαν,
 χοῖν' ἐφαρμόσσω. μέλεται δὲ οἱ ὅτε τι τῆρας,
 ὅτε φυτῶν πρὸς τῶν, ὅρου πῶς πλέγματι γαβῇ.
 πάντα δ' ἀμφὶ δὲ πᾶς πῶς ἐπὶ πᾶσι ὑγρὸς ἀκροῖ
 τ' αἰπολινὸν τι δάημα, τόρας κε τὴν θυμὸν ἀτύξαι.
 τὸ μὲν, ἐγὼ πορθεῖν Καλυδωνίῳ ἄγαντ' ἔδωκα,
 ὄναρ, καὶ τυρόντα μέγαν λδοιο γάλακτ'.
 ὅσπερ πίπῃ ποτὶ χεῖρος ἐμὸν δίχην, ἀλλ' ἐπὶ κῆται
 ἄκραντ' ἔσθ', καὶ πᾶσι πρὸ φρενὶ ἀρεσαίμαν,

καθίξην

Αἰολί

κῶμ

α

α

αἰ

αἰ λυγ' μοι τὸ Φίλθ' τὸν ἐΐμβροτον ὕμνον ἀείψης.
 λυτρίρι φθονέω. πόταγ' ὦ ἀγαθὲ. ταὺ γὰρ αἰοῖδαν
 ὅ π' ὡς αἰοῖδαν γε τὸν ἐκλελάθοντα φυλαξῆς.

Θυρ. ἀρχετέ βωκολικᾶς μῶσαι Φίλαι, ἀρχετ' αἰοῖδᾶς.
 ὁδ' ὅς θύρεσις ἴ' ὁδ' ὡς ἄϊτνας καὶ θύρεσιδ' ἄδ' ἄ φωνά.
 πᾶ ποκ' ἄρ' ἠδ' ὅκα δάφνις ἐτάκετο, πᾶ ποκα νύμφαι
 ἠὲ πλῶσιδ' ἀλαλὰ τέμπεα, ἠὲ πλῶσιδ' ἰνδῶ;
 ὅ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον ἔχετ' Ἀνάπῳ,
 ὅδ' ἄϊτνας σὺ πᾶν, ὅδ' ἄϊσιδ' ἰδὸρον ὕδωρ.

ἀρχετέ βωκολικᾶς μῶσαι Φίλαι, ἀρχετ' αἰοῖδᾶς.
 τῶσιν καὶ θάσσῃ, τῶσιν λύκοι ὠρύσαντο.

τῶσιν χ' ὡς δρυμοῖο λῆων ἀνέκλαυσε θανόντα.

ἀρχετέ βωκολικᾶς μῶσαι Φίλαι, ἀρχετ' αἰοῖδᾶς.
 πολλαὶ οἱ πᾶς ποσὶ βόσῃ, πολλοὶ δὲ τε ταῦροι,
 πολλαὶ δ' ἄμ' ἀμαλᾶ καὶ πόρπῃ ὠδύσαντο.

πρῶτ' ἰωθ' ἐρμᾶς ἴ' πρᾶσις ἄπ' ὅρις. ἔπει δὲ, δάφνι,
 σὺ πῶς τυλατατρήχει; τίνθ' ὡς γὰρ πόσον ὄρασαι;

ἀρχετέ βωκολικᾶς μῶσαι Φίλαι, ἀρχετ' αἰοῖδᾶς.
 ἰωθ' ὅρι βῶται, ὅρι ποιμνέου, ὡς πόλοι ἰωθ'.

ἀνθρώπων πάντες ἄνθρωπον τί πάθοι λαόν. ἰωθ' ὅρι πρίαπος,
 τῶσιν λῆφα, δάφνι τάλαν, τί τὸ τάκεαι. ἄδ' ἴ' τε λῶρα
 γε πᾶσαν ἀνὰ λειάναν, πάντ' ἄλσιν, ποσὶ φορέται,

ἀρχετέ βωκολικᾶς μῶσαι Φίλαι, ἀρχετ' αἰοῖδᾶς.
 ζατὸν σ' ἄδύσεως ἴσ' ἄγαν, καὶ ἀμύχανθ' ἰοσί.

βύτας

Βάτας μὲν ἐλέγην, νῦν δ' Αἰπόλῳ αὐτοῖσι ἴοικας.
ὦ πόλ' ὅκ' ὄρουσ' ἄς μηκάδας, οἷα βατδύνται,
τάκεται ὀφθαλμῶς, ὅπ' ἔτράγος αὐτὸς ἔγρηρ.

ἀρχετέ βωκολικᾶς μῶσαι Φίλαι, ἀρχετ' αἰοιδᾶς.
καὶ τὺ δ' ἐπεὶ κ' ἐβρῆς τὰς πρῆν' οἷα † γελῶν, γελῶν
τάκειαι ὀφθαλμῶς, ὅπ' ἔμετὰ ταῖσι χορδύεις. π
τὼς δ' ἔδερ' πρτε λέξαθ' ὁ βωκόλ', ἀλλὰ τὸν αὐτῷ
ἄννε πικρὸν ὄρωτα, κ' ὅτ' τέλ' ἄννε μοίρας.

ἀρχετέ βωκολικᾶς μῶσαι Φίλαι, ἀρχετ' αἰοιδᾶς.
ῥῦθ' γε μὰν ἀσθεῖα καὶ ἡ Κύπρις γελαίοισα,
λάθην μὲν γηλάοισα, βαρυὺ δ' αὐὰ θυμὸν ἔχοισα.
κῆπε, τύθῃ τὸν ὄρωτα λατὸν χεο δάφνι λυγίξῃς;
† ἄρ' ἔκ αὐτὸς ὄρωτ' ἴω' ἀργαλὲς ἐλνυγίχθης; πρ

ἀρχετέ βωκολικᾶς μῶσαι Φίλαι, ἀρχετ' αἰοιδᾶς.
ταὺ δ' ἀρχ' ὦ δάφνις ποταμέεσσι, Κύπρι βαρεῖα,
Κύπρι νεμειοσατὰ, Κύπρι θνατοῖσι μ' ἀπεχθής.
ἥσκη γὰρ φράσσει πάνθ' ἄλι' ἄμμι δεδύκει
δάφνις, κ' εἰν αἰδοῖα λακὸν ἔσεται ἄλγ' ὄρωτ'.

ἀρχετέ βωκολικᾶς μῶσαι Φίλαι, ἀρχετ' αἰοιδᾶς,
ἔλεγεταὶ τὰν Κύπριον ὁ βωκόλος, ἔρπε ποτ' ἴδαν.
ἔρπε ποτ' Ἀγχίσω. τῶν δ' ὄρωτ', ὥσπερ ἐνύπαιεθ'.
ὥσπερ καλὸν βομβῶντι ποτὶ σμάνεσι μέλισσαι.

ἀρχετέ βωκολικᾶς μῶσαι Φίλαι, ἀρχετ' αἰοιδᾶς.
ὄρωτ' ὅτ' ὦ θένις, ἐπεὶ καὶ μάλα νομῶσαι,
κ' πρῶτας βάλλει, κ' θορῶσι † τ' ἄλλα δῶσαι. πάν

ἀρχετὲ βοκολικᾶς μῶσαι Ψίλαι, ἀρχετ' ἀοιδᾶς.
αὐθις ὅπως σάσῃ Διομήδεϊ Θ' ἄσσοι ἰοῖσα,

καὶ λέγε, ἄρ' βώταμ' νικῶ δάφνιν, ἀλλὰ μάχου μοί.

ἀρχετὲ βοκολικᾶς μῶσαι Ψίλαι, ἀρχετ' ἀοιδᾶς.

ὦ λυκοί, ὦ θῶδ' ὦ ἀνὰ ὥρεα φωλαδίδου ἀρκυρί,
χαίρειθ' ὁ βωκόλος ὑμῖν ἐγὼ δάφνις, ἐκετ' ἀν' ὕλαν,

ἐκετ' ἀνὰ θρυμῶς, ἐκ' ἄλσεα. χαῖρ' Ἀρεθιοισαί,

καὶ ποταμοί, ρίχθετε ἱαλόν ἤϊ' οὐμβροίδι Θ' ὕδασι.

ἀρχετὲ βοκολικᾶς μῶσαι Ψίλαι, ἀρχετ' ἀοιδᾶς.

δάφνις ἐγὼ ὅδε τιλῶ Θ' ὁ τὰς βόας ὥδε νομδύων,

δάφνις ὁ τῶς ταύρας Θ' καὶ πόρπας ὥδε ποτίσσω.

ἀρχετὲ βοκολικᾶς μῶσαι Ψίλαι, ἀρχετ' ἀοιδᾶς.

ὦ Παν Παν, εἴτ' ἐσὶ ἱατ' ὥρεα μακρὰ Λυκαῖς,

εἴτε τύγ' ἀμφιπολῆς μέγα Μαίναλον, γνῖθ' ὡπ' νᾶσον

τὰρ σικελάν. Ἐλίκας δὲ λίπε ρῖον, αὐτῷ τε σᾶμα

τιλῶ Λυκαονίδεο τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγασθῶν.

λήγετε βοκολικᾶς μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.

γνῖθ' ὦ νᾶξ, καὶ τάνδε φόρ' οὐπάκριο μελίπνυον

ἐκ ληρῶ σύριγγα ἱαλάν ποδὶ χεῖλος ἐλκτάμ.

ἢ γὰρ ἐγὰμ ἔω δῶρ' ὅν' ἄδωμ' ἐλθῶμαι ἦδη.

λήγετε βοκολικᾶς μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.

νυῦ ἴα μὲν φορέοιτε βάτ' ῥι, φορέοιτε δ' ἄκανθα.

ἂ δὲ καλὰ Νηρηϊοῖς Θ' ἐπ' ἀρκύθοισι κομῶσαι.

πάντα δ' ἔναλλα γυνοῖν. καὶ ἂ πίτυς ὄχνας γνέικαι,

δάφνις ἐπὶ ἐνθασκει, καὶ τῶς λιύας ὦ λαφος ἐλκοί.

ἑξ

† λαῖξ' ὀρείου ρισκῶπις ἀνδρῶσι γαρεύσαντο.

λήγετε βωκοδικᾶς μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
 χ' ὦ μὲν πῶς· εἰπὼν ἀπεπαύσατο. ἤνδ' Ἀφροδίτῃ
 ἦνελ' ἀνορθῶσαι, τάγε μὰν λῖνα πάντα λελοῖπει
 ἐκ μοιραῦ. χ' ὦ Δαδφνις ἔβα ῥόον· ἐκλυσε δῖνα
 ἤν μοῖσαις Φίλου ἀνδρα, ἤν δ' ὑμῶν φαισιν ἀπεχθῆ.

λήγετε βωκοδικᾶς μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
 καὶ τὸ δίδως τὰν αἶγα, τότε σκύφῳ, ὡς λην ἀμέλξας
 ἀνέσω τὰς μοῖσαις. ὦ χαίρετε πολλὰκι μοῖσαι,
 χαίρετ' ἐγὼ δ' ὑμῖν καὶ ὅν ὕσσορον ἄδου ἀσῶ.

Αἱ. πλήρες τοῖ μέλιτ' ἡ λαλὸν σῶμα οὐρσι γήνοιν,
 πλήρες † δὲ χαλδύων, καὶ ἀπ' Ἀγίλω ἰχθυόσιν ἰχθῶνις ρι
 ἀδῆσαν, τέπηγ' ἐπέ τύγε φόρτορον ἄδεις.

ῶνι δέ ρι ἡ δέπας. δᾶσαι Φίλος ὡς καλὸν ὅσδαι.
 ὦραῦ πεπλῦδά νιν ὑπὲρ ἱεράναισι δοκασεῖς.
 ὦ δ' ἰθὺ Κισαίθα, τὸ δ' ἀμέλγ' ἐνι. αἶ δὲ χίμαιραι
 δὲ μὴ σκιετᾶσθε, μὴ ὁ τραλῶν ὑμῖν ἀνάδῃ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕ-

ρου ἐιδυλλίου.

ὑπόκειται Σιμαίθα δέλφιδι Μινιδίῳ πνός ὄρῳ
 ῶ, ὃν παιδικῶς πλοσσε λαίπωρ ἔντα γὰ παλαίεσσα,
 ἢ Σιμαίθα Φίλτροις τε καὶ φαρμάκοις διατηνθ' ὀφ-
 ραπαίνης Θεοῦ υἱὸς ὑποδύσασθαι μιν, ἐφ' ἑαυτῇ πρὸς
 ῶται μετὰ γέν, ὑπὲρ καλὸν μιν τὴν Σελῶν καὶ τὴν
 ἑκάτῳ, ὡς ὑπὲρ τῷ ὄρωτι συμβαλλομένης νυκτορῖνας

θεάς. πλὴν δὲ Θεούλιδα ὁ Θεόκριτος, ἀπειροκάλως ἐκ
τῷ Σάφρονος μετ' ὧν ἐγγκε μίδωρ.

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑ ΕΙ-

δύμιου β'.

Ἄ μοι ταῦ δάφναι φέρε Θεούλι, πᾶ δὲ τὰ
Φίλτρα.

εἴθ' οὐρανὸν ἐκλεῖψαι φοινικέων οἶος ἄνωγας,
ὡς τὸν ἐμὸν βαρυνδύντα Φίλτρον καταθύσμαι ἄνδρα,
ὃς μοι δωδεκαταῖος ἄφ' ὧ τάλας ἐδίδεποθ' ἦκει,
οὐδ' ἐγὼ πότμον τεθνῆσκα μὲν, ἢ ζωὴ εἰμὲς,
ἐδὲ δύρας ἄρ' ἔραφον ἀνάρσιος ἦρά οἱ ἄλλα
ᾤχετ' ἔχων ὅτ' ὄρως ταχινὰς φρεσῖνας, ἅτ' Ἀφροδίτα.
Βασύμαι ποτὶ τὰν Τιμαγνήριον παλαίστραν
αὔριον, ὡς νῦν ἴδω, καὶ μέμφομαι οἷά με ποιεῖ.
νῦν δὲ νῦν ἐκθνέων καταθύσμαι. ἀλλὰ Σελάναι
φαίνει λαλόν. τὴν γὰρ ποταίεσμαι ἄσυχον δαῖμον,
τᾶ χθονία θ' ἑκάτα, τὰν καὶ σκύλα κύν τρομέοντι
ὄρχουδνάν νεκύνων ἀνὰ τ' ἠεῖα, καὶ μέλαν αἶμα.
χαῖρ' ἑκάτα διασπλῆτι, καὶ δὴ τέλ' ἄμμιρ ὀπῆσαι
φάρμακα ταῦθ' ἐρδοίῃα χόρδονα μητὲρ Κίρκης,
μητὲρ Λημνείας, μητὲρ Ξανθάς Πόριμῆδας.
ἰὺ γ' ἔλκε τὸ πλῆθος ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἔλθι τὰρι πρῶτον πυνεῖ τάκεται. ἀλλ' ἐπὶ παρσέ

Θεού

Θέστυλι δαίλαία. πᾶ τὰς φρεγῆας ἐκπεπότησας,
ἤρ' ἀγέθι μιν ἄρα καὶ τὴν ἐπὶ χάρμα τέτυγμαί;
πάσ' ἅμα, καὶ λέγε ταῦτα, τὰ δὲ λ' ἔστις ὅς ἐστι πάσας.

Ἰὺ γ' ἔλκε τὸ τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Δέλφεις ἐμ' ἀνίσσιν, ἐγὼ δ' ὕδ' ἔλκε δάφναι

αἶθω. χ' ὥς αὐτὰ λακκοῖ μέγα λαππυρίζου,

καὶ ἔπειθ' ἀφθῆ, καὶ εὐδὲ σποδὸν εἰδουδὸν αὐτῇ,

ἔτω καὶ καὶ δέλφεις γὰρ φλογὶ σάκ' ἀμαθύνου.

Ἰὺ γ' ἔλκε τὸ τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

ὥς ὅτ' ἐμὸν τὸν λακκοῖ ἐγὼ σὺν δαίμονι τέκω,

ὥς τέκωθ' ἔπ' ὄρωτ' ὁ Μινυδὸς αὐτῇ δέλφεις.

χ' ὥς δινεῖθ' ὁ δὲ ρόμβος ὁ χάλκεος ὅς ἄφροδίτας,

ὥς κείν' ὁ δινεῖθ' ὁ δὲ ἄμετρον ἐμὸν δύρασι.

Ἰὺ γ' ἔλκε τὸ τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

καὶ θυσῶ τὰ πίτυρα. τὴν δ' ἄρτιμι, καὶ τὸν γὰρ ἄδρα.

καὶ νήσους δ' ἀδράμαντα, καὶ εἰς πὰρ ἀσφαλὲς ἄλλο.

Θέστυλι δ' ἐκείν' ἀμμιρ ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται.

ἀθεὸς γὰρ τριόδοισι. τὸ χαλκίον ὥς τάχ' ἄχει.

Ἰὺ γ' ἔλκε τὸ τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

καὶ δὲ σιγᾷ μὲν πόντος, σιγῶν δ' ἄνθρωποι,

ἀλλ' ὕδ' ἔλκε τὸ τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

ἀλλ' ὕδ' ἔλκε τὸ τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

ἀλλ' ὕδ' ἔλκε τὸ τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

ἀλλ' ὕδ' ἔλκε τὸ τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

ἀλλ' ὕδ' ἔλκε τὸ τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

ἀλλ' ὕδ' ἔλκε τὸ τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

ἀλλ' ὕδ' ἔλκε τὸ τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

ἀλλ' ὕδ' ἔλκε τὸ τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

ἀλλ' ὕδ' ἔλκε τὸ τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

ἀλλ' ὕδ' ἔλκε τὸ τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

ἀλλ' ὕδ' ἔλκε τὸ τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

ἀλλ' ὕδ' ἔλκε τὸ τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

ἀλλ' ὕδ' ἔλκε τὸ τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

ἀλλ' ὕδ' ἔλκε τὸ τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

ἀλλ' ὕδ' ἔλκε τὸ τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

εἴτε γυνὰ τλώω πῶς κέ κλιται, εἴτε καὶ ἀνὴρ,
 πόσον ἔχοι λαθῆας, πόσον πόκα θασέα φαντὶ
 σὺν δία λαοδῆμν' ἐϋπλοκάμω Ἀριάδνας.

ἔϋγξ' ἔλκε τὺ τλώωρ ἐμὸν ποτὶ δῶμα ῥοῦ ἀνδρα.
 ὑπομανῆες φυτὸν ὅστι πρ' Ἀρκάσι. τῷ δ' ἔπι πᾶσαι
 καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὄρεα, καὶ δοαὶ ἱπποι.
 ὧς καὶ Δέλφιν ἰδοίμι, καὶ ὅτ' τόδε δῶμα πόρῃσαι
 μαινομένην ἔκελον, λιπῶς ἔκτροδε παλαίστρας,

ἔϋγξ' ἔλκε τὺ τλώωρ ἐμὸν ποτὶ δῶμα ῥοῦ ἀνδρα.
 ποτ' ἀπ' τᾶς χλαίνας ῥ' ἱερὰ πεισθὺν ὦλεσε Δέλφιν.
 ὦ γὰρ νῦν τί μοι βαλῶν ἄγριον σὺν πυνεὶ βαλῶ.
 αἰ αἰ ὅπως ἀνιρρε, τί μὲν μέλαινα ἐκ χροῶς αἶμα
 ἐμφύς, ὥς λιμένας τις ἀπαρ' ἐκ βδέλλα πώπωκας.

ἔϋγξ' ἔλκε τὺ τλώωρ ἐμὸν ποτὶ δῶμα ῥοῦ ἀνδρα.
 σαῦραν ῥι τρίψατα ποῖον ἱακὸν αὔριον οἶσῶ.
 Θέστυλι, νῦν ἢ λαβοῖτα τὺ τὰ θρόνα ταῦθ', ὑπόμαξο
 τᾶς τλώω φλιάς καθυπόρτρον, ἄς ἐτι καὶ νῦν
 ἐκ θυμῷ δέσσεμαι. ὁ δέ μὲν λόγον ὑδρίνα ποιῆ.
 καὶ λέγ' ἐπιφύζοιτα, τὰ Δέλφιν οἶσ' ὅσ' ἐα πάσσω.

ἔϋγξ' ἔλκε τὺ τλώωρ ἐμὸν ποτὶ δῶμα ῥοῦ ἀνδρα.
 νῦν δὴ μὲν κ' οἶτα πόθ' ἔν ῥοῦ ὄρωτα διακρυσῶ;
 ἀρξομ' ἐκ τίν' ὃ τ' ἀρξώμαι, τίς μοι κακὸν ἄγαγε ὄντο;
 ἴωθ' ἄτῳ ὕβδλοιο λιαναφόρο ἄμμιρ Ἀναξῶ,
 ἄλσ' ὃ ἐπ' ἀγτέμιδοι. τὰ δὴ πηκε πολλὰ μὲν ἄλλα
 θερία πομπόνεσκε πόρ' ἡγεθῆν. σὺ δὲ λείαναι.

ἀρξομ'
 ἐγώ,

φρσλ.

φραζέο μόν τ' ὄρωθ' ὄθην ἴκτο, πότνα Σελαίνα.
 καί μ' ἄθου χαίρεα θραύσας τροφός ἁμακαρίης
 ἀγχιθιγέθ' ναίοι κατ' οὐρανόν, καὶ λιτάνουσε
 τὰν πομπὴν θεῶν ἁδῶν. ἐγὼ δέ οἱ ἅ μεγαλοῖσι
 ὤμαρτεν, βύσσοιο καλὸν σύροι κατ' ἦν,
 καὶ μὲν οὖν αἰαμλὴν τὰν ξυστὶδα τῆς Κλεαρίδας.

φραζέο μόν τ' ὄρωθ' ὄθην ἴκτο, πότνα Σελαίνα.
 ἦσθι δ' εὖ καὶ μέγαν κατ' ἁμαξίον, ἥ δ' ἐπὶ Λύκωνος,
 εἶδον δ' ἐλθὼν ὁμοῦ καὶ θυδωμιπποὺ ἰόντας.
 τοῖς δ' ἐπὶ λυγροτάτῳ μὲν ἐλὶ χυλοῖο γηνεῖας,
 εἰθεῖα δ' εἰλβοντα πολὺ πλεονῆ τ' Σελαίνας.
 ὥς ἂν γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἀρπὶ ἵλιπδοι.

ε

λιπὸν
 τωμ

φραζέο μόν τ' ὄρωθ' ὄθην ἴκτο, πότνα Σελαίνα.
 χ' ὥς ἴδον, ὥς ἐμάνω, ὥς μόν ποδὶ θυμὸς ἰαφθῇ
 δειλαίας. τὸ δὲ καλὸν ἐπὶ τῇ κατ' ἐπὶ πομπῆς
 τλώας ἐφρασάμην, ὅσθ' ὥς πάλιν οἶκα δ' ἀπὸ λυθον,
 ἔγνω, ἀλλὰ μὲν πρὶν λαπυρὰ νότος ἀλαλάπαξε.
 καί μιν δὲ γὰρ ἑλιντῆρι δὲ κ' ἁματὰ καὶ δὲ κανὺν κτας.

φραζέο μόν τ' ὄρωθ' ὄθην ἴκτο, πότνα Σελαίνα.
 καί μόν χρῶς μὲν ὁμοῖον ἐγένετο πολλὰ κινεῖται.
 ἔρρδον δ' ἐκ κεφαλῆς πᾶσαι τρίχες. αὐτὰ δὲ λοιπὰ,
 ὅσθ' ἐπὶ ἥς καὶ δόρυμα. καὶ δὲ τὴν ὅσον ἐπὶ δόρυμα,
 ἢ ποίας ἐλὶ πομ χραίας δόρυμα, ἅπας ἐπὶ ἀσθιν;
 ἀλλ' ἥς δὲ ἐμὲν ἐλαφρόν. ὁ δὲ χρὸν ὅσον ἀνυρὸ φδύγων.

φραζέο μόν τ' ὄρωθ' ὄθην ἴκτο, πότνα Σελαίνα.

χ' ὅττω

χ' ὅτω τὰ δάλα τὸν ἀλαθία μῦθον ἔλεξα.
 εἰδὼς ἄγε θείημι μοι χαλεπᾶς νόσων εὐρεῖ μαχῶ.
 πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ μαιῶδιος. ἀλλὰ μοι οἶσα
 τήρεον ποτὶ τὰν ἑμαγῆριον παλαίεραν.
 τιμὴ γὰρ φοιτῇ, τιμὴ δὲ οἱ ἄδινυ λαβῆσθαι.

φράζεό μιν τὸν ὄρωθ' ὄθην ἴκω, πότνα Σελαῖνα.
 κῆπὲ καὶ νιν ἐόντα μάθοις μόνον, ἄσυχαν οὐδὲν.
 κῆφ' ὅδ' Σιμαίβα τὴν καλεῖ, καὶ ὑφάγεο τᾶσδε.
 ὡς ἐφάμην. ὅδ' ἰώθε, καὶ ἄγαγε τὸν λιπρὸν ὄρνυ
 εἰς ἐμὰ δώματα Διὸς. ἐγὼ δὲ νιν ὡς γνῶσκαι
 ἄρτι δύρας ὑπὲρ ὁδὸν ἀμφὸς ὁμιλον ποδὶ λούφα,

φράζεό μιν τὸν ὄρωθ' ὄθην ἴκω, πότνα Σελαῖνα.
 πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπῳ
 ἰδρὼς μὲν κοχύδου κηνίον νοτίαισιν ἐρόσαις.
 ὅδ' ἑλφον ἄσαι δυνάμην, ὅδ' ὅσον γν' ὑπνω
 λινυζῶνται φωνδύντα φίλαν ποτὶ μικτὴν τέκνα,
 ἀλλ' ἐπάγλω διαγῶδ' ἑλάνου χροῶ πάνθ' ὄθην ἴα.

φράζεό μιν τὸν ὄρωθ' ὄθην ἴκω, πότνα Σελαῖνα.
 καὶ μ' ὀτιδῶν ὥσπερ ὄθ' ἑλθονὸς ὁμματα πῆξας.
 ἔξετ' ὑπὸ λινυζῶν, καὶ ἐξόμινος φάτο μῦθον.
 ἦρά με Σιμαίβα πότον ἐφθαλάς, ὅσον ἐγὼ θῶ
 πρὸν ποταμὸν χαλκῶντα τρέχων ἐφθαξά φιλῶν,
 ὅν το τέον καλέεσθαι τόδε σέγ' ἦ με πρῆμιν.

φράζεό μιν τὸν ὄρωθ' ὄθην ἴκω, πότνα Σελαῖνα.
 ἰώθε γὰρ ἑλγῶ, ναὶ τὸν γλυκὺν ἰώθε ὄρωτα,

ἢ πρῶτον, ἢ τέταρτον ἔωρ φίλον αὐτίκα νυκτός.
 μάλα μὲν γὰρ κόλποισι διωνύγιον φυλάσσω,
 ἕρασι δ' ἔχων λούκαν Ἡρακλῆος ἰδὸν ὄρνυτον
 πάντοθε πορφύρεσι πιδυζώσκειν ἐλικτῶν.

φράζεό μιν ὅν ὄρωθ' ὄθνηϊν ἔρ, πότνα Σελαίνα.
 καὶ μὲν κ' ἐδέχεσθε, τά σ' ἦς φίλα. καὶ γὰρ ἐλαφρὸς
 καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἡβείοισι καλδύμαι.
 εὐδον τ' ἔκε μόνον ὃ καλὸν σῶμα τδ' ἔφίλασε.

ἔσ' ἄλλὰ μ' ὠθεῖτε, καὶ ἄδύρα ἔχῃ μοχλῶ,
 πάντως καὶ πελέκει καὶ λαμπάδι βύθου ἐφ' ὑμῖας.

φράζεό μιν ὅν ὄρωθ' ὄθνηϊν ἔρ, πότνα Σελαίνα.
 καὶ ἡ χεὶρ μὲν ἔφαν τὰ λυπρὰ πρὸς ὀφείλειν,
 καὶ μετὰ τὰ λυπρὰ, τύ με δόρυ τὸρ ἔκ πυρός ἐϊλδον
 ὡ γυναι δὲ καλίσσασα τέον ποτὶ ῥῶν μέλαθρον
 αὐτὼς ἡμίφλεκτον. ὄρως δ' ἄρα καὶ λιπαραῖς
 πολλάκις Ἀφαίσοιο σέλας φλογόρωτόρου αἶθει.

φράζεό μιν ὅν ὄρωθ' ὄθνηϊν ἔρ, πότνα Σελαίνα.
 σὺν ἡ κακῆς μανίας, καὶ πρὸς ἄνθρωπον ἐκ θαλάμοιο,
 καὶ νύμφαν ἐφόβησ' ἐπὶ δέμνιαν θορμὰ λιποῖσάν
 αὐδόν. ὥς ὁ μὲν εἶπεν, ἐγὼ δέ οἱ ἄταχυνεῖς,
 χεῖρὸς ἐφαψαμένη μαλακῶν ἐκλιν' ὑπὸ λῆκτρον.
 καὶ ταχὺ χρῶς ὑπὸ χρωτὶ πεπαίνῃ, καὶ τὰ πρόσωπα
 θορμότορ ἦς, ἢ προάδει, καὶ ἐψιθυρῖσθαι μὲν αἰδύ.
 καὶ ὥς κάρτι μὴ μακρὰ φίλα θρυλίοιμι Σελαίνα,
 ὅπρ' ἀγέθη τὰ μέγιστα, καὶ δὲ πόθον βύθου μὲν ἄμφω.

κοῦτε

ἰδὲ πῦλιν ἐμὴν ἐπεμέμφατο κίεσφ' ἀριέχθεις,
 ὅτ' ἐγὼ ἀντιώω. ἀλλ' ὥθι μοι ἄγε φιλίπας
 μάτηρ τᾶς γέμεας αὐλητρίδ' ἰδ' ἄγε μελιξός
 σάμορον, ἀνίκα πόρτε ποτ' ὕσανον ἔτρεχερ ἵπποι,
 αὐτὰρ ῥοδόπηχυν ἄπ' ὠκεανοῖο φέροισαι.
 ἡνέ μοι ἀλλὰ τε πολλὰ, καὶ ὥς ἄρα δέλφεις ὄραται,
 ἡνέ μοι αὖτε γυναικὸς ἔχει πόθ' ἄγε καὶ ἀνδρὸς,
 ἔκ' ἔφατ' ἀτρεκέες ἰδμεν. ἀτὰρ τόλῃ αἰγὴν ὄρωτος
 ἀκράτῳ ἐπεχέει, καὶ δὴ τέλος ὤχετο φεύγων.
 καὶ φάτο' οἱ σε φάνοισι τὰ δώματα ταῦτα πυκνὰ σδιν.
 ταῦτά μοι ἄξινα μυθήσασθαι. ὅδ' ἰδ' ἀληθής.
 ἦ γὰρ μοι καὶ τρίς καὶ τετρακίς ἄλλοτ' ἐφοίτη,
 καὶ πρὶν ἐμὴν ἐπίθαι τὰρ δωρίδια πολλὰ κίς ὄλπαν.
 νῦν δέ τε δωδεκάτῃ, ἄφ' ὧ τέ νιν ὀδύετο καὶ εἶδον.
 ἦρ' ἔκ' ἄλλο πτόρνόν ἔχει, ἄμωρ δὲ λέλασται;
 νῦν μὲν τοῖς φίλοις καταθύομαι. αἰεὶ δ' ἐπ' ἐκ' ἡμῶν
 λυπῆ, τὰρ αἰδέομαι πύλαν ναιμοίρας ἄρα ξεῖ.
 τοῖσ' οἱ γὰρ λίσσεται καὶ φάσμα καὶ φάμι φυλάσσειν,
 ἀστυλὴ δ' ἐσθλὴ ναὶ πρὸς ξείνοιο μαθοῖσιν.
 ἀλλὰ τὸ μὲν χεῖροισι ποτ' ὠκεανὸν τρέπετο ὥλως
 πότνι. ἐγὼ δ' οἶσ' ὧ τὸν ἐμὸν πόνον, ὥσπερ ἔπεισεν.
 χαῖρε Σελαναία λιπρὸς ὄρεσι. χαῖρε τε δ' ἄλλοι
 ἀσδρὲς δὴ κήλοιο κατ' ἀντυγα νυκτὸς ὀπαδῖ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΤΡΙ-

του ειδυλλίου.

Ἐπιγράφεται τὸ μὲν εἰδύλλιον ὄϊον, Αἰπόλος ἢ Ἀμαρυλλίς, ἢ Λωμάσης. ὠλκωμαζεῖ δὲ τις τῆς Ἀμαρυλλίδος, τῷ ὀνόματι ὅ μὴ διηλεγμένης. ἀκάρσεν δὲ ἄν τις τὸν ὠλκωμαζοντα Βαλῆον εἶναι. ὄϊον γὰρ Αἰπόλου ὄντα δὲ ἐτόρρε ποιεῖ πρὸς τὴν λεγόμενον Κορύδωνι, καὶ τὸν δρῶντα ὅν ἔχει πρὸς τὴν Ἀμαρυλλίδα ἐμφαίνοντα. τὰ οὖν πράγματα εἰς αὐτῇ ἰταλίας ποδὶ Κερότωνα φησικίας, ὅθεν καὶ τὴν Ἀμαρυλλίδα ὑποτίθεται. τὸ δὲ τῷ ποιητῇ πρόσωπον, ὃν αὐτὸς εἶναι ὡς ὁ Μόνατος φησιν, ἐκ τῆς λέξεως τὸν ὠλκωμαζοντα,

Ἦρα γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι.

πλανᾷται δὲ καὶ παρὰ τοῖς χρόνοις. φέρει δὲ ὁ ὠλκωμαζὼν δῶρα, ἥγουσι μῆλα καὶ σεφάνους τῆς Ἀμαρυλλίδος, χέειν τὸ πρὸς δεξιῶν. ἡ δὲ οὐδὲ λόγου αὐτὸν ἀξιοῖ. διὸ καὶ δυσθυμία τὸν βίον καταλῦσαι προήρηται. τὸ δὲ εἶδός, ὠλκωμαστικόν. τὸν τίτυρον οἱ μὲν λένειον, οἱ δὲ σάτυρον εἶναί φασιν. πινὲς δὲ ἴσα τῷ σιμῷ,

τὸν θεόκευτον οἶοντα λωμάζειν, σιμὸν

δὴ καλῶντες. ἡ ἰσορία

πρὸς Ἀπολλῶνα

οἶον.

Αἰ Πό.

ΑΙΠΟΛΟΣ ἢ ἈΜΑΡΙΛΛΙΣ
Εἰδύλλιον γ.

Ὡμᾶς δὴω ποπῖται Ἀμαριλλίδα, τοῦ δέ μοι
αἶγδο

βόσκοντα κατ' ὄρεθ, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς
ἐλαύνει.

τίτυρ' ἐμὴν τὸν λαλὸν πεφίλαμένη, βόσκει τὰς αἶγας,
ὣ ποπῖται ἱερὰν αὖγε Τίτυρι, καὶ τὸν γνῶρχαν
τὸν λιθυκὸν ἰνάκωνα φυλάσσει, μὴ τυκρύνῃ.
ὦ χαρίεις Ἀμαριλλί, τί μ' ἐκίπιδ' ὄρεθ κατ' αὐτρου
πῶκν' ἤποισα καλῆς τὸν ὄρωτύλον; ἦρά με μισαῖς;
ἦρα γέρισι μὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἡμῶν
νύμφα καὶ προγγυεῖθ; ἀπάγξαι δαί με ποικσῖς.
ὦ ἡ δέρι δέκα μᾶλα φόβω, πινῶθε καθεῖλον,
ὦ μ' ἐκέλδου καθελεῖν τὴν, καὶ αὐτοῖον ἄλλα τριοῖσ' ὦ.
δαῖσαι μὲν θυμαλγῆς ἐμὸν ἄχος. εἴθε γηνοῖμαι
ἃ βομβόσσει μέλισσα, ὣ δὲ πόν' αὖ γ' ἰκνοῖμαι,
τὸν λισσὸν δ' αὖτις καὶ τὰν πῶρην, ἃ τὴν πυνάσσει.
νῦν ἐγνων τὸν ὄρωτα. βαρὺς θεός. ἦρά λεαίνας
μασδὸν ἐθύλαξε, δρυμῶν τέ μιν ἔτρεφε μάτηρ.
ὅς με κατασμύχων καὶ δὲ ὅς τοι ἄχρ' ἰάπῃ.
ὦ τὸν λαλὸν ποθοῶσα. τὸ παῦν λίβ' ὦ. ὦ λυάνοφρον
νύμφα, προσπῆξαι με τὸν Αἰπόλον, ὥς τυφλάσω.
ἔστι καὶ γν' ἱερνοῖσι φιλάμασιν ἁδία τῶρ' ἔτι.

Τὸν δὲ φανοῦν τιλαί μελισταυτικά λεπῆα ποιησῆς.
 Τὸν τοι ἐγὼν Ἀμαρυλλί φίλα λισσοῖο Φιλάσσω,
 Ἐμπλέξας καλύνεοσι καὶ δυνόμοισι σελίνοισι.
 ὦ μοι ἐγὼ τί πάθω; τί οὐ δύσσοθ' ἔχ' ὥσα κῆεις;
 Τὰρ βαίταρ ἀφ' ὧν εἰς λύματα τῶνα ἀλδύμαε,
 ὦ πρὶ τῶς θαύνθ' σφοπάζεταί ὄλπις ὁ γριπδύς.
 Κῆκα μὰ ποθάνω, τό γε μὰν τεὸν ἀδύ τέτυκται.
 Ἐγὼν πρὸν ὅκα μὲν μεναμύς εἰ Φιλέεις με,
 οὐδὲ τὸ Τηλέφωλον ἔποτε μάξαρ τὸ πλατάγμα.
 Ἀλλ' αὐτῶς ἀπαλῶ ποτὶ πᾶχει ἔζεμαράνθην.
 Εἶπε καὶ Ἀγροῖο τὰ λαβθεῖα κοσκινόμαντις,
 Ἀπρὸν ποιολογόβρα πῆσαι βῶπις. ἔνεκ' ἐγὼ μὲν
 Τὴν ὅλθ' ἔγκειμαι, τὴν δὲ μδολόγου ἔδιδνα ποιῶ.
 Ἡ μὰν φιλοδουκὰν διδουματόκου ἀγα φυλάσσω.
 Τὰρ με καὶ ἁμορμένων ἔειθα κίς ἀμελανόχρους
 Αἰτῆ, καὶ δλωσθεοί, ἐπεὶ τὴν μοι γνῶσθαι θρύπην.
 Ἄλλετα ὀφθαλμός μὲν ὁ διεξίος. ἄρα γ' ἰδισθε
 Αὐτὰρ; ἀσδύμαε ποτὶ τὰρ πίττω ὥδ' ἀρκλινθεῖς.
 Καί με μ' ἴσως ποτίσθην, ἐπεὶ δὲ ἀδαμαντῖνα γνῶντί.
 Ἰππομένης ὅκα δὴ τὰρ πῆθ' γνόν ἦθελε γᾶμαε,
 μᾶλ' γν' ἡρόσιμ' ἐλῶν δρόμου ἀνυγν. ἀδ' Ἀταλάντα
 ὧς ἰδὼν, ὧς ἐμάνη, ὧς δὲ βαθυὸν ἄλλετ' ὄρωτα.
 Τὰρ ἀγέλαν χ' ὥ μὰν πρὸς ἀπ' ὀθρύνθ' ἄγε μελᾶμπρος
 Ἐς πύλον. ἀδὲ βίαντ' ὧν ἀγκοίνησι κλίνεθαι
 Μάτρη ἀχαλῆσσα πόριφρον Ἀλφειοβόρας.

πῶτα
 μαξά
 μιν
 πλατά
 γησθαι

b

τάμ

Τὰρ δὲ καὶ αὐτὸν Κυθόρῃαν γυνήρεσι μάλα νομόδωρ,
 οὐχ ὅπως ὦ δλωνις ὠπλήριον ἄγαγε λύσας,
 ὡς τ' ὅδ' ἐφθίμνον μιν, ἄτορ μαζοῖο πίθηκε;
 Ζαλωτὲς μὲν ἐμὶν ὁ τοῦ ἄτροποι ὕπνου ἰαύων
 ἔνδον μίωρ. ζαλῶ δὲ Φίλα γυναικί σίωνα.
 Ὅς τὸς ὦρ ἐκύρῃσεν, ὅς τ' ὁ πῶδ' οὐ σῆδε βίβαλοι.
 Ἀλγίω τὰρ κεφαλάν. τίμδ' ὁ μέλει. ὁκέτ' ἄέσσω.
 Κεῖσ' οὐμαι δὲ πεσῶν, καὶ τοὶ λύκοι ὥσδε μ' ἔδοντι,
 ὡς μέλι βίγλυνκ' ὅσ' οὐκ ἔβροχθοιο γῆροισι.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ Εἰ Δ' ὙΛ-
 λίου δ'.

Τὸ ποτ' εἰδύλλιον, Βεκολικὸν ὄν. Βαλῆθ' μὲν ἐν αἰ-
 πόλῳ, Κορύδῳ δὲ Βεκόλῳ, οἱ πῶδ' ἀμύλοισι διαλέ-
 γονται ἀμοιβαίως. Ὑποτίθεται δὲ ὁ Θεόκριτος τὸν κο-
 ρύδῳνα βῶς νέμοντα Βεκόλῳ πινὸς Αἰγῶνθ', ὅν φησιν
 εἰς ὀλυμπίαν ὑπὸ Μίλωνθ' παλαιστὰς ἀχθῆναι, ἰχυ-
 ρὸν ὄντα, ὡς ἀγωνίσκῃται. τὸν δὲ Βαλῆθ' ταῦτα πωθεῖν
 νόμῳ, καὶ λέγοντα ὅτι κακὰ αἱ βόες ἐτυχευ Βεκόλῳ, καὶ
 σιλεῖται. Τὰ μὲν πράγματα δὲ ἀκείνη γυνή Κρότωνι τ' Σο-
 κελίᾳς. ἀρχαιότατος δὲ Μίλων Θεοκρίτης, εἶγε ὁ Μίλων
 τῇ ἐβδόμῃ πάλην νικᾷ, ὁ δὲ Θεόκριτος καὶ τὴν
 ἑκατοστὴν ὀλυμπιάδα ἤμαρ

σφν.

ΝΟ

ΒΑΤΤΟΣ, ΚΑΙ ΚΟΡΪΔΩΝ.

Ἰπέ μοι ὦ Κορύδωρ, τίν' αἶ βόες; ἤρα φι-
λώνδρα; (κην.

Κο. Οὐκ, ἀλλ' Αἰγῶνος. Βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκε

Βά. Ἡπάφει λυγύδραν τὰ ποθέσθωρα πάσας ἀμέλγεις;

Κο. Ἀλλ' ὁ γόρῳ ὑφίημι τὰ μοσχία, καὶ με φνλασσει.

Βά. Ὦν τὸς δ' ὅν τιν' ἄφαντ' ὁ βωκόλος ὄχ' ἔρχώρην;

Κο. Οὐκ ἄκασας; ἄγων νιν ἐπ' ἀλφεῖον ὄχ' ἔρχομιλῳ.

Βά. Καὶ πόκα τῷ ἔλαιον γ' ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπη;

Κο. Φαντίνιν Ἡρακλῆϊ βίλῳ καὶ ἱελεστ' ὀρίσδην.

Βά. Κῆμ' ἔφαδ' ἅμα τῆς πολυδούκε' ἤμην ἀμείνω.

Κο. Κῶχετ' ἔχωρ σκαπάναν τε καὶ εἰκαλὶ τὸ τόθε μάλα.

Βά. Γείσσαι τοι Μίλῳ καὶ τῶς λύν' αὐτίκα λυσσῆν.

Κο. Ταὶ δαμάλαι δ' αὐτῶν μυκώμεναι ὥς τε ποθέοντι.

Βά. Δειλαῖαι γ' αὐταί, τὸν βωκόλον ὡς λακόν εὔρομ.

Κο. Ἡμῶν δειλαῖαί γε, καὶ ἐκείτ' ὧν νῦν ἐμεῖδα.

Βά. Τῶας μὲν δῆτοι τὰς πόρ' αὐτὰ λείπειται

Τῶς τε. μὴ πρῶτας σιτίζειται, ὥσπερ ὁ τέτλιξ;

Κο. Οὐδ' αὖ. ἄλλοκα μὲν μιν ἐπ' Αἰσάροιο νομδύω,

καὶ μαλακῶ χόρδοι καλὰν κώμυνθαι δίδωμι.

Ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ λαττυμον.

Βά. Λεπτός μαν' ἔσ' ὁ ταῦρ' ὁ δ' ἄν' ῥ' ἔχ'· εἶδε λαλχοῖεν

b

a

Τοῖ

Τοὶ τῷ Λαμπριάδᾳ τοῖ δαμόταυ, ὅκα θύοντι
τᾷ ἡρα ποιόνδε κακοχράσμων γὰρ ὦ δαίμων.

Κορ. Καὶ μὰν ὅτ' τὸ Μαλμιμον ἐλαύνεται, εἰς τε τὰ φύσκα,
καὶ ποτὶ τὸν Νῆαυον, ὅπα καλὰ πάντα φύοντι,
Αἰγίπυρ' καὶ Κινύζα, καὶ Δυώδης Μελίταια.

Βάτ. Φόβ' φόβ'. Βασδύντα καὶ τοὺ Βόδ' ὦ τάλαν Ἄιγον
εἰς αἴσιλιν, ὅκα καὶ τὸ κακᾶς ἡραῖο νίκας.
Χ' ἄστυργ' θυρῶπι παλύνεται, ἄν ποτ' ἐπάξας.

Κορ. Οὐ τίμια γ', ἐνύμφας. ἐπεὶ ποτὶ Πίσαν ἀφ' ὀρπυρῶν,
Δωροῦ ἐμὲν νιν ἔλεπον. ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτᾶς.
Κῆν μὲν τὰ Γλαῦκας ἀγκρόμαι. εὖ δέ τὰ Πύρρῳ,
Αἰνέῳ, τὰν τε Κρότωνα. ἱαλὰ πόλις ἂ Ζωῖκωβ'.

Καὶ τὸ ποτ' ἄωον τὸ Λακίνιον. ἄπρ' ὁ πῶν κτας
Αἶγων ὀγδώνοντα μόν' κατεδαίσατο μάσδας.
Τίμει καὶ τοῦ ταῦρον ἄπ' ὥρε' ἄγε πᾶξας
τᾶς ὀπλᾶς, ἡἴδωκ' Ἀμαρυλλίσι. ταῖς δὲ γυναικῶν
Μακρόν ἀναδύσαν, χ' ὦ Βωκόλος ὄξεγέλασθον.

Βάτ. ὦ χαρείας' Ἀμαρυλλί. μόνας σέθεν ὅδε θανοίξας
Λασδύμεδ'. ὅθ' ἄγδ' ἐμὲν Φίλαι, ὅσον ἀπέσθας.
Αἰαὶ τῷ σκληρῷ μάλα δαίμον', ὅς μ' ἐλελόγηκε.

Κορ. Θαρσύν' ἤν' Φίλε Βάτ' ἤ, τάχ' αὖειομένετ' ἄμεινον.
Ἐλπίδ' ὅθ' ἔν' ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.
Χ' ὦ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πῶλε αἶθει', ἄλλοκα δ' ὕει.

Βάτ. Θαρσέω. Βάτ' ἡ κατ' ὠθετὰ μοσχία, τᾶς γὰρ ἐλαίας
τοῦ θαλλοῦ τρώγοντι, τὰ δύνεσθαι. σίτθ' ὁ λίπ' ἔργ'.

Σίτθ'

- Κο. Σίτθ' ἄκυμαίθα, ποτὶ τὸν λόφον, ἔκ' Ἐκαέας;
 Ἥξω ναὶ τὸν Γαῦα, κακὸν τέλος αὐτίκα δωσάμ,
 Εἰ μὴ ἄπειτα τῶθ' ἐν. ἴδ' αὖ πάλιν ἄλλε ποδοῖ' πε.
 Εἶθ' ἤμοι ῥοικόν τὸ λαγωβόλον, ὥς τυπατάξω.
 Βά. Θᾶσαι μ' ὦ Κορύδωρ ποτὶ τῷ Διὸς. ἄ γὰρ ἄκανθα
 ἄρμοι μ' ὦδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. ὥς δὲ βαθείας
 Ταῖς ἀτρακτύλιν δὲ γῆτι, ἱακῶς ἄ πόρτις ὅλοιτο.
 Ἐς ταῦτα μ' ἐτύπαρ' ἡρα γέ λούσεις; χασ-
 Κο. Ναί, ναί. τοῖς οὐν χέουσιν ἔχω τέ νιν. ἄλλε καὶ αὐτά. μούμε
 Βά. Ὅσίχον δὲ τὸ τυμμά, καὶ ἀλίκον ἄνδρα διαμάσσει. νῦθ
 Κο. Εἰς ὅρ' ὅχ' ἔρπεις, μὴ ἀνάλιος ὄρχεο Βάτ' η.
 Ἐμ γὰρ ὅρει θάμνοι τε καὶ ἀπαλάθοι κομόωντι.
 Βά. Εἰπ' ἄγε μοι Κορύδωρ, τὸ γόρόν τιον ἢς' ἐπιμύλλει
 Τίλωαν τὰν ἱερανοφρεῖω δρωπίδα, τᾶς ποτ' ἐκνήδην;
 Κο. Ἀκμάν γ' ὦ δειλαῖε. πρὶν γέ μιν αὐτὸς ἐπγνῶν,
 Καὶ ποτὶ τὰν ἱερανοφρεῖω λατὸν λάμβανον ἄμους γνάργη. μά-
 Βά. Εὖ γ' ὦ ἱθρῶπε Φιλοῖφα. τό τ' ἰγνῶν ἢ Σατυροῖς κῆρα
 Ἐγγύθ' ἢ Γαύεσι, ἱακὸν ἀμοισμὸν ὀρίσσει.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-

ΔΥΛΛΙΣ Ε.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον τῷ ῥ, αἰπολικῷ
 καὶ ποιμνικῷ. πρὸς δὲ λέγονται δὲ ἀλλήλοις ὡς ἰτα-
 λίας, ποιμνῶ καὶ αἰπόλῳ. δραματικῶς τὸν δὲ ὅτι
 ἔσται τὸ εἰδύλλιον, τὸ πρὸς ὅπως τὸ ποιητὴ μὴ ἐμφαι-
 νομενός. ἐστὶ δὲ τὸ αἰπόλος τὸ ὄνομα Κομάτας. ὅς ἐστι
 Εὐ-

b

3

μάρα

μαζα τῷ Σιβαρείτῃ νέμει τὰς αἴγας. τῷ δὲ ποιμνίῳ,
 Λάκων, ὃς Θυρεὺς τῷ Σιβαρείτῃ νέμει τὰ θρέμματα. ἔχθ
 δὲ ὁ μὲν Κοματὰς κόρῳ δρώμενίῳ, Ἀλκίππῳ ῥύνο-
 μα. ὃ ὃ Λάκων, δρώμενον Εὐμήδῳ. ἀλλήλοις δὲ πρὸς
 καλῶνται, πῶδ' Εὐμοισίας ὀρίζοντο. καὶ ἐπισθλον φ
 νίκης πύθνη, ὃ μ' αἰπόλος τρώγοι, ὃ δὲ ποιμνὶ ἀμύον.
 Μόρσωνα δὲ τῶν ὠδῶν λειτῶν αἰρῶνται. τελεσάντων
 δὲ τῶν ἀμύλων, ὃ λειτῆς Μόρσων τῶν αἰπόλων τῶν νί-
 κῳ ἀρνέμεται. ὃ δ' ὡς τῇ νίκῃ γαῦρος γηρόμεν, πρὸς
 ἀλέγεται ταῖς αἰξί, καὶ τῶν τῷ τρώγῃ ὡς ταῖς αἰ-
 ξί, ὅτε φῖν πειρᾶται κατὰ σέλιον, ὡς νίκῃ οὐ δύσκειν ταῖς
 νύμφαις δύτρε πύθων.

ὈΔΟΙΠΟΡΟΙ ἢ ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ.

Εἰδύλλιον. εἰ.

ΚΟΜΑΤΑΣ, ΚΑΙ ΛΑΚΩΝ.

Ἰγέρμαϊ τῶν ποιμνίων τῶν Συβαρείται
 φεύγει τῶν Λάκων, πόμον νακθ' ἔχθες
 ἔκλεψεν.

- Λα. Οὐκ ἀπὸ τῶν Λακῶν, σίτ' ἀμνίστου; ἔκ' ἐδρῆπε
 τὸν μόνον τῶν σύειχα πρῶτον ἐλέφαντα Κοματῶν;
 Κο. Ταῦ ποῖαν σύειχα; τὸ γὰρ πόκα δῶλε Συβαρεῖτα
 ἔκτασσε σύειχα; τί δ' ἔκ' ἐπιστὺν Κορύδωνι,
 Ἀρκῆρι καλῶμας αὐλὸν ποππύσδην ἔχοντι;

Ταμ

- Δά.** Τὰν μοι ἔδωκε Λύκωρ ὦ' λούβερε. τὴν δὲ τὸ ποῖον
 Λαλῶν ἐκκλέψας ποτ' ἔβανόησες; εἶπε Κομάτας.
 Οὐ δὲ γὰρ Εὐμάρτα τῷ Δεαπώτῃης φρεσὺβιζεν.
Κο. Τὸ Κροκύλῳ μοι ἔδωκε τὸ ποικίλον, ἀνὴρ ἔβυσσε
 Τᾶς νύμφας τὰρ αἶγα. τὴν δ' ὦ κακὴ κ' ἐπὶ τὸν ἑταῖον
 Βασκαίνων, καὶ νῦν μετὰ Λοῖδία γυμνὸν ἔβηκας.
Δά. Οὐ μ' αὐτὴν τὴν Παῦα τὸν ἄκτιον, ὅς σε γε Λαλῶν
 Τὰν Βαίταρ ἀπέδυσ' ὁ Καλαίθιδος ἡ κ' ἤτις τῶας
 Τᾶς πῶτρας, ὧν ὄρωπε, μανείς δ' ἔκρεαθιρ ἀλείμαν.
Κο. Οὐ μὰν ὅτ' αὐτὰς τὰς λιμνασίας ὦ' γαθὲν νύμφας,
 Αἱ τέ μοι ἱλαοί τε καὶ δὺμνέου τελέθειον,
 Οὐ τοῦ τὰρ σύριγγα λαθὼν ἐκλεψέ Κομάτας.
Δά. Αἱ φρεσὺβισαίμι, τὰ δαφνιδῶ' ἄλγε' ἀρσίμαν.
 Ἀλλ' ὅν αἶκα λῆς, ὄριφον θεμν. γνῆ μὲν δ' ἔμ
 ἰδρόν. ἀλλὰ γέ φρεσὶ σφαιέομαι. ἔσε κ' ἀπέπτως.
Κο. Ὡς ποτ' Ἀθαναίαν ὄριφ' ἤρσει. ἠὲ δὲ λείτοι
 ὦ' εἰφῶ. ἄλλ' ἄγε καὶ τὴν δὺβορμ' ἀμνὸν ὄρεισθε.
Δά. Καὶ πῶς ὦ λεία δ' εὐτάδε γ' ἔασεται δ' ἴσθ' ἀμμι;
 Τίς τρήχας αὐτ' ὄριων ἐποκίφαρ; τίς δὲ πρὸ δύβας
 Αἰγὸς πρὸ πτόησι, λακὰν λῶα βόλετ' ἀμέλγει;
Κο. Ὅς πρὸ νικασέμ τὸν πλατίον, ὡς τὸν πεποιθείς.
 Σφάξ βωμβῶν τέ πηγῶ' ἔγναντιον. ἀλλὰ γὰρ ὅρι
 ὦ' εἰφῶ ἰδοπαλῆς, τὴν ἴδ' ὁ πρᾶγῶ' ὄρις, ὄρις δὲ.
Δά. Μὴ σὺ δ' ὅρι γὰρ εἰς πρὸ δαλπεια. ἄσθον ἄσθ
 Τᾶ δ' ὑπὸ τὰν ὁπιν καὶ τ' ἄλσεια ταῦτα καθήσας,

- Ψυχὴν ὕδατος τλῶεῖ καταλείβεται. ὦ δὲ πεφύκη
 ποῖα, χ' ἄσιβας ἄσπε, καὶ ἀκρίδου ὥσπε λαλοῦντι.
 Κε. Ἀλλ' ὅππῃ δὴ δίδω. μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τὺ με βολμῆς
 ὁμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπῃ. οὐ ποκ' ἐόντα
 Παῖδ' ἐτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. ἴδ' ἄχρεις ἐς τί ποθ' ἐπέφθι
 ὀρεῖται καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κυῖας, ὥς τυ φάγωντι.
 Λά. Καὶ πόκ' ἐγὼ πρὸ τούτῳ μαθὼν καλὸν, ἢ καὶ ἀκῶας,
 μέμναμ', ὦ φθομὸν τὴν καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίου αὐτῶς.
 Κε. Ἀνικ' ἐπύγιζον τυ, τὴν δ' ἄλγεον. αἱ δὲ χίμαιραι
 Αἴδεα καταβληχῶν, καὶ ὁ τραγὸς αὐτὰς ἐτρύπη.
 Λά. Μὴ βάθειον τλῶω πονγίσμαρς ὕβρι ταφείης.
 Ἀλλὰ γὰρ ἔρφ' ὥδ' ἔρπε, καὶ ὕδρα βωκολιαφεῖς.
 Κε. Οὐχ' ἐρψῶ τλῶεῖ. τέτρωθ' οὐδ', ὥσπε λυπεῖσθ'.
 ὦ δὲ καλὸν βομβοῦντι ποτίσμαίνεσι μέλισσαι.
 Ἐνθ' ὕδαρς ψυχῶν ἱεραῦναι δύνει, τοῖ δ' ὕδ' ἰδνύδρω
 ὀρνιχὸν λαλαγδύνει. καὶ ἄσκιὰ δὲ δὲ ὁμοία
 Τᾶ πρὸ τῆς. βάλλει δὲ καὶ ἄπίτῃς ὑψόθεν κώνους.
 Λά. Ἡ μὲν ἀφ' ἡμέρας τε καὶ εἴρια τᾶσπε πατησῆς,
 Αἶκ' ὀνθῆς, ὑπνω μαλακώτορα. ταῖ δὲ τραγῆαι
 Ταῖ πρὸ τῆς, ὅσδοντι κακώτορον ἢ τὴν πρὸ σόσπης.
 Στασῶ δὲ κρητῆρα μέγαν λοδυκοῖο γάλακτι
 Ταῖς νύμφαις, στασῶ δὲ καὶ ἄσπε ἄμορ ἐλαῖω.
 Κε. Αἰ δὲ καὶ τὴν μόλῃς, ἀπολαὺν πῆδρῖν ὥσπε πατησῆς,
 Καὶ γλάχον ἀνθόυσαν. ὑπεσείτῃ δὲ χίμαιραν
 πολ. Δόρματα, τ' πρὸ τῆς μαλακώτορα † τετρακίς ἀφ' ὧν.
 λάκεις

Στα

- Στασῶ δ' ὀκτὼ μὲν γαυλῶς τῷ Πανὶ γάλακτι Θ,
 Ὀκτὼ δὲ σκαθίστας μέλιτι Θ πλεία κρηεῖ χρίσας.
- Λά. Αὐτόθε μοι ποτόρισθε, καὶ αὐτόθι βοκολιάσθε δό.
 Ταῦσαυτὸ πατέωρ ἔχε τὰς δρύας. ἀλλὰ τίς ἄμμε
 Τίς κρινεῖ; αἶθ' ᾗθ' οἱ πόθ' ὁ βοκόλος ὥδε λυκώπας.
- Κο. Οὐδὲν ἐγὼ τλήω ποτιδούομαι. ἀλλὰ τὸν ἄνδρα,
 Αἰλῆς, τὸν δρυτόμου βοσκήτομον, ὃς τὰς δρέκας
 Τλήας τὰς πρὸ τῆς ξυλοχίσσεται. ᾗθ' ἔδ' ἐμὸς Μόρσων.
- Λά. Βωσρέτομον. Κ. τὴν ἀλφειν. Λ. ἴθ' ὧ ξένε, μικροῦ ἄκκοτον
 Τῆς δ' ᾗθ' οὐραν. ἄμμεν γὰρ ὀρίσσομεν ὃς πρὸ ἀρείων
 Βωκολιαστέσθ' ὅσι. τὴν δ' ὧ φίλε μήτ' ἐμὸς Μόρσων,
 Ἐμὸς κρινεῖς, μήτ' ὧν τὴν γὰρ ὄντας ὀνάσας.
- Κο. Ναὶ ποτὶ ταῦν μυμφαῦ, ναὶ Μόρσων, μήτε Κομάτας
 Τὸ πλεονεχίον, μήτ' ὧν τὴν γὰρ τῶδε χαρίζε.
 Ἄδ' ἔρ' ἄ ποίμνα τῷ θεῷ ὅσι συβάρτα.
 Εὐμαλρα δὲ τὰς αἰγας ὅρ' ὧ φίλε τῷ συβαρίτα.
- Λά. Μὴ τὴν ἡρώτα ποτὴν δῖος, αἶτε συβάρτα,
 Αἶτ' ἐμὸν ὅσι κέκισε τὸ ποίμνιον, ὡς λάλος ἔσσι.
- Κο. Βγνέπ' ὅρ' ἐγὼ μὲν ἀλαθῆα πάντ' ἀγορεύω.
 Κῶδ' ἐμὸν καυχέομαι. τὴν δ' ἄγαν φιλοκρότομον ἔσσι.
- Λά. Εἰς λέγ' εἰς πλέγεις, καὶ ᾗθ' ὅσι ξένον ὅσι πόλιρ αὐθῆς
 Ζῶτ' ἄφ' ὅσι. ὧ παλαιὰ ἡσώμενος ἡδ' ἀ Κομάτας.
- Κο. Τὰς μεδσαι με φιλοδύνε πολὺν πλεονεχίον ἡ ᾗθ' οἱ δῖον
 Δάφνιν. ἐγὼ δ' αὐτὰς χιμάρως δύνω πρὸν ποτὶ ἔθουρα.
- Λά. Καὶ γὰρ ἐμὸν ὧ πολλὰν φιλεῖς μέγα. καὶ καλὸν αὐτὸν

Κείον' ἐγὼ βόσκω. τὰ δὲ λαρνεα καὶ δὴ ἔφορπεα.

Κο. Πλὴν δύνω, τὰς λοιπὰς διδύματα τόκῳ αἶγας ἀμέλγω.
καί μ' ἅ παῖς ποθορβύσα, τάλας λέγει αὐτὸς ἀμέλγῃς;

Λα. Φδύφδύ λαρκῶν τι ταλαρώς χειρὸν εἶκατι πληροῖ
Τυρῶ καὶ τὸν ἀναβοῦν ἦν ἄνθεσι πᾶσι μοι μῶνι.

Κο. Βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἅ Κλεαρεῖα,
Τὰς αἶγας πῦρ ἐλῶν τε καὶ ἁδύν τι ποπυλιάσσει.

Λα. Κῆμ' ἐγὼ γὰρ ὁ Κρατίδης τὸν ποιμένα λείθ' ἔσαν τῷ
ἔκμαίνει. λιπρὰ δὲ πρὸ' αὐχρῖνα σίει τ' ἔθειρα.

Κο. Ἀλλ' ὅ σύμβλητ' ὅτι λιωόσθετος ὅσ' ἀνέμων
Πρὸς ῥόδια. τῷ ἀνδρῇ πρὸ' αἵμασι αἰσι πεφύκει.

Λα. Οὐδὲ γὰρ ὅσ' ἐκλύοις δευμαλίσιδον. αἰ μὲν ἔχοντι
λεπρὸν ἄρ' πρίνοιο λεπύειον, αἰ δὲ μελιχραῖ.

Κο. Κῆγ' ὅ μὲν δλωσά τᾶ πρὸ θνήω αὐτίκα φάσαν,
ἔκ τᾶς ἀρκούθω λαθελῶν. τίμει γὰρ ἔσις δει.

Λα. Ἀλλ' ἐγὼ δὲ χλαῖναν μαλακῶν πόρον ὁππότ' αὖτις
Τὰν οἶν τὰν πέλλαν, λαράτιδα δλωρήσωμαι αὐτός.

Κο. Σίτ' ἄρ' τᾶς κοτίνω τοῖς μεγάσι δὲ ὅσ' ἐνέμεδε,
ὧς τὸ κᾶπαντες ὅσ' γεώλορον, ἄτε μυρῖκαι.

Λα. Οὐκ ἄρ' τᾶς θρονὸς ὅτ' ὁ Κῶναρ ὅτ' ἐνέμεδε,
Τὸτ' ἐβόσκῃσιν ποτ' ἀντράς ὡς ὁ Φάλαρ.

Κο. ἔστι δὲ μοι γαυλὸς ἐν πρῶσιν. ἔστι δὲ λαρκῶν,
ἔστι γὰρ Πραξιτέλους. τὰ πᾶσι δὲ ταῦτα φυλάσσω.

Λα. Χ' ἀμύνεσι λύνων Φιλοποίμνι, ὅς λύνει ἄγχι.
ὅμ' ἐπὶ πᾶσι δίδωμι τὰ θνητὰ πᾶν καὶ δίδωμι.

Ἀκρί

- Κο. Ἀκρίδιδι αἰὲρ φραγμὸν ὑπορπαδίῃτε τὸν ἄμῳ,
Μημὸν λωβάσθε διὰ τὰς ἀμπέλους. γῆτι γὰρ ἔδει.
- Λά. Τοιτέπληρον ὄρετε τὸν αἰπόλον ὡς ὀρεθίσδω.
Οὕτω κ' ὑμῶν θύω ἑθόρισθε τε τῶς καλαμυτᾶς.
- Κο. Μισέω τὰς διασυκὸρκας ἀλώπεκας, αἱ τὰ Μίκων Θ
Αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθέσσω δα βράγίζοντι.
- Λά. Καὶ γὰρ ἐγὼ μισέω τῶς κύνθαυς, οἱ τὰ Φιλώνδια
Σῦκα κατὰ τρώγοντες, ὑπὸ λυμιοὶ φορέονται.
- Κο. Ἡ δ' ἐμὲ νασ' ὅτ' ἐγὼν τὴν κατήλαα. καὶ τὴν σεαυρῶς
Εὐ ποτε λιγυλίζου, καὶ τὰς θρούας ἔχειο τῶας;
- Λά. Τότ' ὅ μιν ἐμὲ νασ' ὅκκα μὲν πῶς τε τυ δάσας
Εὐμαθρας ἐκάθηρε, καλῶς μάλ' αἰσῶ γ' ἴσασμι.
- Κο. Ἡ δὲ τις Μόρσων πικραίνεται. ἐχὶ πῶς ἰδού;
Σκίλλας ἰὼν γράας ἀπ' σάματ' αὐτίκα πῶλοις.
- Λά. Κἄν γὰρ μὲν ἐνίσδω Μόρσων πινά, καὶ τὴν δὲ λδύσεις
Ἐνθῶν τὰν ἐνυκλάμινον ὄρεσέ νιν εἰς τὸν Ἄλφοντα.
- Κο. Ἰμὸ δ' αὖθ' ὕδατος ῥέτω γάλα. καὶ τὴν δὲ Κεῖθι
Οἶνω πορφυροῖς. τὰ δὲ τρισία λαεπὸν γνέσκει.
- Λά. ῥέτω χ' ἄστυβαίς τις ἐμὲν μέλι. καὶ τὸ ποτ' ὄρεθρον
Ἀπ᾽ αἰς αὖθ' ὕδατ' αὖ τὰν κἄλ' πῶς διακεῖται βαλῆται.
- Κο. Ταῖ μὲν ἐμαὶ ἐνυπλόν τε, καὶ αἰγίλον αἰγες ἔδοντι,
Καὶ χῆνον πατέοντι, καὶ γῆνι μάροισι λείονται.
- Λά. Ταῖσι δ' ἐμαῖς οἴεσι πάρεσι μὲν ἄμελίτεια
Φορβέδω. πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥόδια λισσὸς ἐπανθεῖ.
- Κο. Οὐκ ὀραμ' Ἀλκίππας, ὅτι με πρὸν ἐκὲν ἔλπει

τῶν

- Τῶν ὅτων ἱατελοῖσ', ὅκα οἱ τὰν φάσαν ἴδωκα.
Λαλκ. Ἀλλ' ἐγὼ Εὐμήσιδους δράμα μέγα καὶ γὰρ ὅκ' αὐτῶν
 Τὰν σύειγ' ὤρεξα, ἱαλὸν τί με ἱαρετ' ἐΐλασεν.
Κομ. Οὐ θεμιτὸν Λαλκῶν ποτ' ἀκρόνα ἱίσας δρίσδην,
 Οὐδ' ἐπὶ παρὲς ἱύκνοισι. τὺ δ' ὦ τάλαν ἐσὶ Ξελεχθῆς.
Μ. Παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμνία. τὴν δὲ Κομάτα
 Δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδια. καὶ τὺ δὲ δύνας
 Ταῖς νύμφαις, Μόρσωνι ἱαλὸν ἱέας αὐτίκα πέμψου.
Κομ. Πέμψω ναιὶ τὸν Παῦα. φειμασσεο πᾶσα τραγίσκων
 Νυῦ ἀγέλα. ἱκὼ γὰρ ἴδ' ὥς μέγα ὄντο ἱαχαξῶ
 Κάτῃ ὡ Λαλκῶν θ' τῷ ποιμνί θ'. ὅτῃ πόν' ἦσιν
 Ἀνυσάμαν τὸν ἀμνόν. ὅν ἔρανόν ὑμῖν ἄλδύμαι.
 Αἰγὸν ἐμαὶ θαρσεῖτε ἱορρχίσιδον. αὐτοῖον ὑμῖν
 Γάσας ἐγὼ λισσῶ Συβαρίσι θ' ἔνδοθι ἱεράνας.
 Οὕτως ὁ λουκίτας ὁ κορυπῆι θ', εἴπιν' ὀχόυσαι
 Ταῦ αἰγαῦ, φλασῶ τυ, πρίν ἢ ἐμὲ ἱακκιδῆσαι
μοί- Ταῖς τ' νύμφαις τὸν ἀμνόν. ὅδ' αὖ πάλιν. ἀλλὰ γηνοί-
σαι Αἰ μὴ τυ φλάσαιμι, Μελανθί θ' αὐτὶ Κομάτα. (μάν,

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ἙΚΤΟΥ

Εἰδυμνίς.

Δαμοίτας καὶ Δάφνης θόρους ὄντ' ὅ, μισομβείας εἰς
 εἴ τὰ θρέμματα σιωπαλύνουσι, καὶ ἀμοβαίως τὴν πε-
 ρὶ Κύνκλωπος ὑπόθεσιν ἁδίουσιν. ἀρχεται μὲν οὖν ἐκ
 ὧδ' ὅς ὁ Δάφνης, ὡς πρὸς τὸν Κύνκλωπα τὴν ἀπόδοσιν
 ποιούμεν θ'. ὁ δὲ Δαμοίτας ἀρκεῖνεται ἐκ πρῶτου

τῷ

Ἡ πολυφώνος δὴθεν. τὰ πρῶτα γὰρ Σικελία πρὸς
 θαλίεγται δὲ ὡ ποικτὴς Ἀράτω, ὅ μιν νηται γὰρ τοῖς
 θαλυσίοις, καὶ ἀλλαχῶ.

Ἄρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος αὐδρί.
 καὶ πάλιν.

Μηκέτι φρεσῶμες ὑπὸ πλοθύροισιν Ἄρατε.
 Δυνάται δὲ ὅς τιν' εἶν, ὁ τῶ φαινομένηων ποικτὴς.

ΒΩΚΟΛΙΑΣΤΑΙ,

Εἰδύλιον ἔκρυ.

ΔΑΜΟΪΤΑΣ ΚΑΙ ΔΑΦΝΙΣ.

Αμοίτας καὶ Δάφνης ὁ βωκόλῳ εἰς γῆα χα-
 ρου.

Τὰν ἀγέλαν πόκ' Ἄρατε σιωπαγοῦ. ἡς δ'
 ὁ μὲν αὐτῶν

Γυρρός, ὁ δ' ἡμιγῆρας. ὑπὸ κράναν δὲ τιν' ἄμφω
 ἔσθ' ὁ μὲν οἱ θορῶν μέσῳ ἁμάτι, θορῶν δ' αἰσδν.

Πρῶτος δ' ἀρξάτω Δάφνης, ἐπεὶ καὶ πρῶτος εἰσδν.

Δφ. Βάλλει δὲ πολύφαμε τὸ ποίμνιον ἁ γαλαττα
 μάλοισιν, δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλῶσα.

Καὶ τὴν νιν οὐ ποθ' ὀρεῖδα τάλαν, τάλαν, ἀλλὰ ἐάθησαι

Ἄδεια συνέσδωμ. πάλιν ἄσ' ἴδτε τὰν κύν' α βαλλει,

Ἄρι τὰν οἴωμ' ἐπετα σινοπὸς. ἃ δὲ βαύσδαι

Εἰς ἄλλα δορκομένα. τὰ δὲ νιν καλὰ κύν' ατα φαίνει

ἄσν.

Ἄσυχ' αἰαχλάζοντα, ἐπ' αἰγιαλοῖο δίοισαν.
 Φραζέο μὴ τὰς παῖδας ὕδ' ἀνάμαισι μὲρ δέσκη
 Ἐξάλοδ' ὄρχομένης, ἤτ' ἡ χροά λαλὸν ἀμύξῃ.
 Ἀδὲ καὶ αὐτόθι τοῖς Ἰαθρὺν πῆται, ὡς ἀπ' ἀκάνθας
 Ταῖς λαπυραῖ χαῖται τὸ λαλὸν δόρ' ἀνίκα φρύψῃ.
 Καὶ φδύγει Φιλέοντα, καὶ δ' Φιλέοντα διώκει.
 Καὶ τὸν ἀπ' ἡραμῆς λινεῖ λίθον. ἢ γὰρ ὅρῳ π
 Πολλάκις ὦ πολύφαμε, τὰ μὴ λαλὰ καλὰ πέφανται.
 λαλὸν τῷ δ' ὕδ' ἀμαίτας ἀνέβαλλε, τὴν τὰ δ' ἄειδον.
 Δμ. Εἰδὼναὶ τὸν Παῦα, τὸ ποιμνίου ἀνίκα ἔβαλλε.
 Κῶμ' ἔλαθ', δ' τὸν ἐμὸν τὸν γῆα γλυκαῖ, ὦ ποθόρῃμι
 Ἔς τέλος. αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλειος ἔχθρ' ἀγορεύων,
 Ἐχθρὰ φόροι ποτ' οἶον, ὅπως τεκέεσι φυλάξῃ.
 Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ λινισδίων πάλιν, δ' ποθόρῃμι,
 Ἀλλ' ἄλλαν τίνα φάμι γυναικ' ἔχον. ἃ δ' αἰοῖσα
 Ζαλοῖμ', ὦ Παιάν, καὶ τέκεται. ἐκ δὲ θαλάσσης
 Οἰσρεῖ, πατῆαινοῖσα ποτ' ἀντρά τε, καὶ ποτ' ποιμένας.
 Σίγα δ' ὑλακτέμνιν καὶ τὰ λιονί. καὶ γὰρ ὅκ' ἤρω
 Αὐτὰς, ἐκνυζᾷ ποτ' ἰχία ρύγχος ἔχουσα.
 Ταῦτα δ' ἴσως ἐβόρῳσαι ποιδύντ' αἰετὰ πολλὰ, πεμψέ
 Ἀγγελου. αὐτὰρ ἐγὼ λαλασῶ δούρας, ἔσε κ' ὁμόςκη
 Αὐτά μοι σοῖσεις λαλὰ δέμνια τᾶσδ' ὕδ' ἀνάλσω.
 Καὶ γὰρ θύω δ' δ' εἰδ' ἔχω λακόνος με λέγοντι.
 ἢ γὰρ πρὸν δὲ πόντον ἐσέβλεπον, ἥς δὲ γαλαῖα.
 Καὶ λαλὰ μὲν τὰ γῆρα, λαλὰ δ' ἐμὴ ἀμία κώρ' α,

ὧς πρὸς ἐμὴν λίσσεται, κατεφαίνετο. ἦν δὲ τ' ὁ δύνων
Λόγιος τόραν αὐγὰν πρὶας ἐπέφαινε λίθοιο.

ὧς μὴ βασκανθῶ δέ, τρεῖς εἰς ἐμὸν ἔπυσεν κόλπον.

Ταῦτα γὰρ ἄγχι με Κοτυπαεὺς ἔξεδιδάξεν,

Ἄπρην ἀμῶν τεσι πρὸς ἱπποκόων ποταύλει.

ἱππο-
κύων

Τόσσ' ἐπ' αὖν, τοῦ Δαφνίου δαμοίτας ἐΐλασε.

Χ' ὥ μὲν τῷ σύειγγ', ὃ δὲ τῷ Καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.

Αὐλεὶ δαμοίτας, σύεισθε δὲ Δαφνίος ὁ βώτας.

Ὡρχιδύντ' ἦν μαλακῶ τὰ πόρπον αὐτίκα ποίει.

Νικα μὰν ἔδ' ἄλλ' ὅ, αὐλὸς αὐτοῖσι δ' ἐγγύοντο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-
ΔΥΛΛ. 5.

Ἐπιγράφεται τὸ μὲν εἰς δύμιον ἔσθ' ὁθαλύσια. πρὸς
δὲ πρῶτα γὰρ Κω. ὑπὸ Δημήτρου γὰρ τῆ νήσω ὁ Θεό-
κλειτος, ὅτε πρὸς Πτολεμαῖον εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀπῆκε,
ὧς κατέσειθερασι δαμάσκειν ἂν πηγήν. Λυκωπέως
ἦν. καὶ ἐλκεῖς ἐπ' αὐτῷ εἰς ἀγρόν ὑπὸ ὁθαλύσια Δημή-
τρου, ἀπῆκε μετὰ Εὐκλείτη καὶ Ἀμύντῃ. ὅθεν καὶ δεικνύται,
ὡς καὶ ὁ δὸν γένετα καὶ Λυκίδια τῷ Κυδωνίᾳ τῆ ἐκ
Κρήτης, καὶ ὅπως ἀλλήλοισι ὁμιλοῦσι, καὶ διεξέρχονται αὐ-
τῶν ὁρώτας. ἦρα δὲ ὁ Λυκίδας παῖδος Ἀγεαύακτος
Μιτυλιναίου, ὃ δὲ Θεόκλειτος Μυρτίος ὄνομα. λαμβάνει δὲ
ὁ Θεόκλειτος λαγωβόλον πρὸς Λυκίδια, καὶ ὅτω χωρίζον-
ται ἀλλήλων.

Ἄλλως.

Ἐπιδήμιος ὁ Θεόκλειτος γὰρ Κω, ἐπιδήμιος φρασιδία

μω **Θ** αὐπηγῆς ῥῆς λυκωπίως ῥοῖς. λελυθεὶς δὲ ἔω' αὐ-
τῷ ὑδὶ θαλύσια δῆμηκτρο, ἅπεις μετὰ θυκείτῃ, **Θ**
ἀμύντε δ' ὥς μόνῃ τὸς φησι μετὰ φρασίδας καὶ αὐ-
τῇ γῆρας τῷ καλεσαντῷ αὐτόν.

ΘΑΛΥΣΙΑ, ἢ ἘΑΡΙΝΗ ὈΔΟΙ-
πορία. Εἰδύλιον ζ'.

Σ χρόνῳ, ἀνικ' ἐγώ τε καὶ Εὐκλείδης εἰς τὸν
ἄλγυντα

Εἴρπομεν ἐκ πόλεω. σὺ καὶ τρίτος ἄμμι
Ἀμύντας.

Τὰ δικοῖ γὰρ ἔτδ' ἔχῃ θαλύσια ὁ φρασίδαμῳ
Κάμπηγος, δῖο τέκνα λυκώπειῳ. εἴπ' ὑπὲρ δ' ὅλῳ.
Χαῶν τῷ ἔτ' ἀνωθεν ἀπ' κλυτίας τε καὶ αὐτῷ
Χαλκῶνῳ, Βόρριναν ὅς ἐκ ποσὶς ἀννε λειάναν.
Εὐγ' ὑπὲρ σάμενῳ πῶς τ' ἄρα γόνυ. ταῖ δὲ πρ' αὐτὰρ
Αἰγαιοὶ πηλείαι τε εὐσκιον ἄλσῳ ἔφαινον,
Χλωροῖσιν πετάλοισι κατακρυφίης κομόωσαι.
Κ' ὅπῃ τὰρ μεσάταρ ὁδὸν ἀννυμεν, δ' δὲ τ' ὁ σᾶμα
Ἀμῖν τῷ Βρασίλα καταφαίνεσθαι. καὶ πν' ὁδὸν τὰρ
Ἐδλὸν σὺ μοίσαισι Κυδωνικὸν εὐρομεν ἄνδρα.
Ὀνομα μὲν λυκίδαν. ἧς δ' Αἰπόλος. δ' ὅς κε τίς μιν
ἠγνοίησιν ἰδὼν, ἐπεὶ Αἰπόλῳ ἔξοχ' ἔωκει.
Ἐκ μὲν γὰρ λασίῳ διασύντριχ' εἶχε τραγοῖο

Κνα.

Κνακὸν δὲ ῥῆμ' ὥμοισι, νίας ταμίῳ ποτόσθην.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ σήθεσι γόρων δὲ Θίγγω πέπλῳ
 Ζωσῆει πλακὼν, ῥοικὰν δ' ἔχων ἀγριελαιῶ
 Δεξιτέρῳ κορυῶν, καὶ μ' ἀτρίμας ἔπεσε ἄρως
 Ὅμμα πμειδίον, γέλωσ δὲ οἱ εἶχον χεῖλους.
 Σιμυχίδα, πᾶσι δὲ τὴν μεσαμβρίον πόδας ἔλκεις
 Ἀνίκα δὲ καὶ σαῦρος ἐφ' αἵμασι καὶ σκεῖλαι.
 Οὐδ' ὠπτιμίδιοι κορυδαλλίδισι ἠλαίνονται.
 Ἡμετὰ δαῖτα ληκτὸς ἐπέγειαι, ἥτιν' ἄσῳ
 Λανὸν ὠπθρῶσκει. ὥς τὸν ποσὶ νεομυθίοιο
 Πᾶσι λίθῳ πᾶσι καὶ ποτ' ἀρβυλίδεσσι ἀείδει.
 Τὸν δ' ἐγὼ ἀμείψθην. Λυκίδα φίλε, φανί' τυπάνῃς
 Ἐμὲν συνεκτάρμιν' ὑπεροχὴν γῆτε νομοῦσι,
 ἔντ' ἀμνηστῆσι. τὸ δὲ μάλα θυμὸν ἰαίνει
 Ἀμείτορον. καὶ τοι κατ' ἐμὸν νόον ἰδοφείσδην
 ἔλπομαι, ἅδ' ὁδὸς, ἅδ' ἐθαλυσιάς. ἡ γὰρ ἐταῖρος
 Ἀνδρὸν δὲ πῆλω διαμάλτορι δαῖτα τελευτῇ,
 Ὀλβω ἅπῃ χόμνοι. μάλα γὰρ σθεσι πῖονι μέτρα
 Ἀδαιμῶν δὲ κερθεὶ ἀνὲ πλήρωσεν ἄλωνα.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ, ξιναὶ γὰρ ὁδὸς, ξιναὶ δὲ καὶ ἄως,
 Βωκολιασδωμεῖδα. τὰχ' ὥτ' ἄλλοι ὄνασῃ.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ μοισαῦ καπυρὸν σῶμα. λίμν' ἐλεγον
 Πᾶσι δὲ αἰοιστὸν ἀρίστον, ἐγὼ δὲ πρὸ ταχυπειθῆς.
 Οὐδ' αὖ, ὃ γὰρ πῶ κατ' ἐμὸν νόον, ὅτε ἤμ' ἐδλόμ
 Σικελίδαν νικῆμι τὸν ἐκ Σάμῳ, ὅτε φιλητάρ

Παρ' ὠνείκε κλιμῆος. λύα μου δὲ τις γῆ' ὠνείκε φρεξῆ.
 Χ' ἄσιθας ἔσεται πεπυκασμένα δὲ τ' ὠδὶ πᾶχω
 Κνύζα τ' ἀσφοδέλω τε, πολυγνάμῃω τε πελίνω.
 Καὶ πίομαι μαλακῶς μεμνημένη Θ' Ἀγεαῖα κτΘ',
 Αὐταῖσι κυλίκεσσι καὶ δὲ τρύγα χείλος δρέδλω.
 Αὐληκοῦντι δέ μοι δῖο ποιμνίδος. εἰς μὲν Ἀχαρνέως,
 Εἰς δὲ Λυκωπίτας. ὁ δὲ Τίτυρ Θ' ἐγγύθην ἄσῃ,
 ὧς πόκα τᾶς ξυνίας ἡρατος ἄδελφης ὁ βώτας,
 Χ' ὥς ὅρος ἀμφεπολεῖτο, καὶ ὥς θρόνους αὐτὸν ἐθελώδω,
 ἱμόρᾳ, αἶ τε φύουσι πρὸ ὄχθαισι ποταμοῖο.
 Εὖτε χιῶν ὥς τις κατετάκτο μακρόν ὕφ' Αἴμον,
 ἢ Ἄβω, ἢ Ῥοδὸπαρ, ἢ Καύκαρον ἐχάτορ ντα.
 Ἀσῇ δ' ὥς πόκ' ἐδὲκτο τὸν αἰπόλον θυρία λαβραξ
 Ζωὸν ἔοντα κακῆσι ἀταδάλισι ἀνακτΘ'.
 ὧς τέτιναι σμαὶ λειμωνόθε φόρβον ἰοῖσαι
 Κέδρου δὲ ἄσῃαν μαλακοῖς ἀνθεσι μέλισσας.
 Οὐνεκά οἱ γλυκὺ μοῖσα κτλ σόματΘ' χεῖνέκταρ.
 ὦ μακαρεῖς Κομάτα τὺ θιῶ τάδε τέρπειν ἀπεπόνθης,
 Καὶ τὺ κατεκλάδης δὲ λαβρακα, καὶ τὺ μελίσσας
 Κκεία φόρβον κτΘ' ἐτΘ' ὦριον θζετέλεσας.
 Αἰθ' ἐπ' ἱμοῦ ζωοῖς γναρίθμι Θ' ὠφελδὲ ἡμοῦ.
 ὧς τρεῖς γὰρ γνόμους αὐ' ὥρεα τᾶς καλὰς αἰγας
 Φωνᾶς εἰσπείω. τὺ δ' ἔποδρουσίμ, ἢ ἔποδουκας
 Ἀδύ μελισσομένη Θ' κατεκλίω θῆε Κομάτα.
 Χῶ μὲν τόσ' ἐπὶ ὧν ἀπεπαύσατο. τὸν δὲ μετ' αὐθις

ἱμοῦ

Νᾶμα καὶ οἰκδύντες ξανθᾶς ἔδης ἀπὺ Διώνας.
 Ὡ μάλοισι δῶτες δῖοι θυομένοισι ὁμοίοι.
 Βάλλετε μοι τόξοισι τὸν ἰμδρόντα Φιλῖνον
 Βάλλετε· ἐπεὶ τὸν ξείνον ὁ δῖος μορϑὴν ἐλεῖμιδν,
 Καὶ δὴ μὰν ἄπιοιο πεπαιτόρϑ, αἰ δὲ γυναικὸν
 Αἰ αἰ φαντὶ Φιλῖνε τόρι καλὸν ἄνθϑ ἀκέρρει.
 Μῆκεπ τοι φρεσῶμις ὑπὶ πλοθύροισι Ἄρατε.
 Μὴ δὲ πόδας τρίβωμιδν· ὁ δὲ ὄρεται ἄλλοι ἀλέκτιωρ
 Κοκκύσδων νάρεκασι ἀνιερῆσι διδῖνι.
 Εἷς δὲ ὑπὸ τᾶς δὲ φόριε Μόλωρ ἄγχιθ παλαίστρας.
 Ἀμμιρ δὲ ἀσυχία τε μέλοι, γραῖά τε πῆξαι,
 Ἄπς ὑπὸ φθύσδισα τὰ μὴ καλὰ νόσφι δρύκοι.
 Τόος ἔφαμαν· ὁ δὲ μοι τὸ λαγώβου ἀσὺ τῆλε ἄσας, γελα
 Ὡς πάρεϑ, ἐκμοισαὺ ξεινῆον ὅπασε μῆμιδν. ξας
 Χ' ὦ μὲν ἀγκλῖνας ἐπ' ἀειδρά, τὰ μὲν ὑπὸ πύξας
 Εἷρεϑ ὁδόν· αὐτὰρ ἐγὼν τε καὶ Εὐκείρος δὲ φρασσι δάμω
 Στραφθέντες χ' ὦ καλὸς Ἀμύντηρος, γῆτε βαθείας
 Ἀσείας χίνοιο χαμδυνίσι κλίνθημιδν.
 Ἐντε νεοτμῶρισι γεγαθότες οἰναρείοισι.
 Πολλὰ δὲ ἄμμιρ ὑπὸρθε κτλ ἱερατὸς δυνέοντ
 Αἰγίροι πηλέαι τε· τὸ δὲ ἐγγύθεν ἰδρὸν ὕδωρ
 Νυμφαὺ δὲ ἄντροιο κατεβόμνον λελαλεισδην.
 Τοὶ δὲ ποτὶ σκυδαῖς ὁροδραμνίσιν ἀεθαλίωνδν
 Τέτηγδν λαλαγδύντες ἔχον πόνον· αἰ δὲ ὁλολυγῶν
 Τηλόθεν γὰρ πυκινῆσι βατῶν τρύζεσκν ἀκάνθας.

Ἄϊδου κόρυδι, καὶ ἀκανθίδες. ἐσθνε τρυγῶν.
 Πωτῶν ἔσθαι ποδὶ πίδακας ἀμφὶ μέλιοςαι.
 Πάντ' ὥσδε γινθίρεθ' μαλα πίνος. ὥσδε δὲ δ' ὀπώρης.
 Ὀχναί μὲν πάρε ποσὶ, πρὶά πλὺρῃσι δὲ μάλα
 Δαφνιέως ἀμμὶν ἐκυνλίνδεθ'. τοὶ δὲ ἐκέχων
 Ὀρπακὲς βραβύλοισι κατεβέβοντες ὄρασδε.
 Τετραλγες δὲ πύθων ἀπλύνεθ' ἱεραρὸς ἀλειφαρ.
 Νύμφαι κασαλίδες Παρνασίον ἀπ' ἔχρισαι.
 Ἄρα γέ πατρίου δεφώλω ἡτ' λαῖνον αὐτρον
 Κρητῆρ' Ἡρακλῆϊ γόρῳ ἐσάσατ' Χείρων;
 Ἄρα γέ πατρίων τῶν ποιμνία τῶν ποτ' Ἀνώπω
 Τὸν ἱερατῆρον Πολύφαιμον, ὅς ὥρεσι λαῶς ἔβαλλε,
 Τοῖον νείκταρ' ἔσπαισε κατ' αὐλία ποσὶ χροδύσαι.
 Οἶον δὲ τόκα πῶμα διεκρυνῶσα τε νύμφαι,
 Βωμῶν πάρε δάματρεθ' ἀλωαδιδεθ', ἄς ὑπὶ σωρῶ
 Αὐθις ἐγὼ πάξαιμι μέγα πῆλιν. ἃ δὲ γελάσαι,
 Δραχματα καὶ μαλκωνας γν' ἀμφοτέρησι μ' ἐχοίσα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ Εἰ-

Δυμνίου ἡ.

Τὰ μὲν πράγματα ὑπὲρ Σικελίας, ὃ δὲ λόγος, ἐκ τοῦ
 ποιητικῶ πρὸς πᾶσι. εἰσὶ δὲ ὀρίζοντες ἀλλήλοις Δάφνις
 Βυκόλος καὶ Μηνάλας ποιμὼν, εἰληφότες λιγυρῶν αἰπό
 λων, ἐπαθλὸν ἢ τεθείκασιν τὰς σύειγας.

Ἄλλως.

Τὰ μὲν πράγματα γν' Σικελίας. ὃ δὲ λόγος ἐκ τοῦ
 ποιη-

ποικτικῷ πρῶτον. Μεγαλκας καὶ Δαφνις εἰς ὄριον
 βοκολικῶν ἀσμάτων κατασάντες, εἶλοντο λειτῶν πι-
 νά, οὗ τὸ ὄνομα σεσιώπεται. ἔπαθλον δὲ ἐτίθεσαν, τῆς
 ἰδίας σύειγας. πρῶτον δὲ λειτῆς ὁ Δαφνις εὖ μάλα
 ἄρας, πρῶτον γὰρ μαθητοῦσαι αὐτόν. σώσιθε δὲ
 Δαφνιμ γηρόμενον ὑφ' οὗ νικηθῆναι Μεγαλκην ἄδον-
 τα Γανὸς καὶ Νυμφῶν λείναντο, γαμνηθῆναι αὐτῷ
 θαλεῖαν. Ἀλέξανδρος δὲ φησὶν ὁ αὐτωλός, ὑπὸ Δα-
 φνιδιὸν μαθεῖν Μαρσίαν τὴν λυρικῇ. Δάφνις βοσκί-
 λος, Μεγαλκας ποιμὴν μικτὸν διθυγματικόν.

ΒΟΚΟΛΙΑΣΤΑΙ. Εἰ-
 δύμιον ἡ.

ΔΑΦΝΙΣ, ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΚΑΣ.

Ἀφνιδι τῷ χαίρειν σωλὺντο βοκολέοντα,
 μάλα νέμων, ὡς φαντὶ, κατ' ὥρεα μακρὰ
 Μεγαλκας

Ἄμφω τῶν ἥτιον πυρροτρίχων, ἄμφω ἀνάβω,

Ἄμφω συνείσδην διεδραμηλύνω, ἄμφω ἀείδην.

Πρῶτος δ' ὦν ποτὶ Δαφνιμ ἰδὼν ἀγόρευε Μεγαλκας.

Μι. Μυκηταὺν ἐπίγρε βοῶν Δάφνι, λῆς μοι ἀῖσαι;

Φαμί τυ νικασεῖν ὅσοι θείω αὐτὸς ἀείδων.

Τὸν δ' ἄρα χ' ὦ Δαφνις τοῖω δ' ἀπαμείβετο μύθεο

Δά. Ποιμὴν ἐροπόκω οἶωμ συνεκτά Μεγαλκα,

οὔ ποτε νικᾷς μ' ὅδ' ἐπὶ πάθοις τὺ γ' αἰδέσθων.

Με. Χρήσθεις δ' ὦρ' ὀυσιδεῖν; χρήσθεις καταθεῖναι ἄεθλον;

Δα. Χρήσθω τὸτ' ὀυσιδεῖν, χρήσθω καταθεῖναι ἄεθλον.

Με. Ἀλλὰ τί θησδύμεθ' ὅκνη ἀμῖν ἀρκίον εἶναι;

Δα. Μόχον ἐγὼ θησῶ, τὺ δέ θές γ' ἰδμάρεα ἀμύνου.

Με. Οὐ θησῶ πόνη ἀμύνου, ἐπεὶ χαλεπὸς θ' ὁ πατήρ μου
Χ' ἁμάτῃ. τὰ γ' μάλα ποθείσθωρα πάντ' ἀριθμὸν ἔχει.

Δα. Ἀλλὰ τί μὲν θησείς; τί δὲ τὸ πλεονέξει ὁ νικῶν;

Με. Σύνειγ' ἀμ' ἐπὶ πόνη καλὰν ἐγὼ γυνεάφωνον,
Λυκοῦ καρὸν ἐχρῖσαν ἴδω κατὰ, ἴδω ἄνωθεν.

Ταύτῃ κατθέλω. τὰ δὲ τῷ πατρός ἐκαταθεσῶ,

Δα. Ἡ μάντι ληγὼ σύνειγ' ἔχω γυνεάφωνον,
Λυκοῦ καρὸν ἐχρῖσαν ἴδω κατὰ, ἴδω ἄνωθεν.

Πρώαν νιν σῶε παῖ. ἐπὶ καὶ τοῦ δακτυλοῦ ἀλγῶ

τῶτον, ἐπὶ κάλαμός γε δαχιδεὶς διέτμαξεν.

Ἀλλὰ τίς ἄμμε λεινέ; τίς ἐπακὸς ἔοσεται ἡμῶν;

Με. Τῷ ὅντως γνῶταί τ' ἂν ἀπόλον ἢ καλέσω μόνον,

ὧ ποτὶ ταῖς ὀρίφοις ὁ λύων ὁ φάλαξ ὁ ὑλακτῆς.

Χ' οἱ μὲν πᾶσι δὲ αὐτῶν. ὅδ' ἀπόλος ἴθι ἐπακός τις,

Χ' οἱ μὲν πᾶσι δὲ αἰδέον, ὅδ' ἀπόλος ἦθελε λεινῶναι.

Πρῶτ' ὅδ' ὦρ' αἰδέει λαχὼν ἰὺκτὰ μνηάλας.

Εἰτα δ' ἀμοιβάειν ὑπελαμβανὲ δάφνης αἰοισαὺ

βωκλικῶν. ὅτ' ὁ μνηάλας ἀρξῆται πρῶτος.

Με. Ἀγχεα καὶ ποταμοὶ δαῖον γνέσθω, αἵ τι μνηάλας

ἐκτόχ' ὁ συνεκτὰ πῶς εἰλὲς ἄσσε μίλ' ὅ.

Βόσκειτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνάδας, ἢν δὲ πόκ' ὄνθε
Δάφνης ἔχωρ δαμάλλας, μηδὲν ἔλασσοι ἔχοι.

Δά. Κραῦναι καὶ βοτάναι γλυκὲρόν φυτ' ἢν, αἰ πρὸ μοῖον
Μισὶς δὲ Δάφνης ταῖσι μὲν δύνισι.

Τὸ δ' ὅ βροχόλιον παίνειτε, λίην τι μενᾶλλας
Τῇ δ' ἀγάγοι χάριον ἀφθόνα πάντα νέμοι.

Μι. Πάντα ἔαρ, πάντα δὲ νομοί, πάντα δὲ γαλακτὸς
Οὐδατα πλήθουσι, καὶ τὰ νέα πρέφεται,

Ἐνθ' ἀκαλὰ παῖς ὑπνίσσεται. αἰ δ' αὖ ἀφόρπη.

Χ' ὦ ποιμαὺν ξηρὸς τιωόθι, χ' αἰ βοτάναι.

Δά. Ἐνθ' οἷς, ὄνθ' αἰγὴς διδυματοῖσι, ὄνθα μέλιοςαι
Σμαίνα πληθεῖσι, καὶ δρυὲς ὑψίτοραι.

Ἐνθ' ὁ καλὸς μίλων βαίνει ποσίμ. αἰ δ' αὖ ἀφόρπη.

Χ' ὦ τὰς βῆς βόσκων, χ' αἰ βόες αὐτότοραι.

Μι. ὦ τραγεταῦ λυκαῦ ἀγαῦ ἀνδρ, ὦ βαλθ' ὕλας
Μυρίον, ὦ σιμαί, δαδ' ἔφ' ὕδωρ δρίφοι.

Ἐμ τιώω γὰρ τιώω. ἴθ' ὦ κόλε καὶ λέγε μίλων,

ὧς πρῶτον φώκας καὶ θεὸς ὦν γνέμε.

Δά. Μή μοι γὰρ πέλοπος, μή μοι χύσεια τάλαντα
Εἶπ' ἔχειν, μηδὲ πρόδε δέειν ἀνέμων,

Ἀλλ' ὑπὸ τᾶ πᾶσι τᾶ δ' ἀβουαὶ ἀγκὰς ἔχωρ τυ,

Συννομα μᾶλ' ἐβροῶν τὰρ Σικελὰν δὲ ἄλλα.

Μι. Δρῖδρσι μ' ἡμῶν φοβερὸν ἱακόν. ὕδασι δ' αὐχμὸς.
ὄρνισι δ' ὕψω λαγφ. ἀχοτόροις δὲ λῖνα.

Ἀνδρὶ δὲ πρὸ θνητῶν ἀπαλᾶς πόθ' ὦ πάτορ, ὦ Ζεῦ

- οὐ μόνον ἡραδίῳ, καὶ τὸ γυναικὸς ἔλας.
 ταῦτά μιν ὥρσι ἀμοιβαίως οἱ παῖδες ἔεισαν.
 τὰν θυμὰ ταρσὶ ὥσταν ἔτως δ' ἄρχε Μεγαλκας.
Με. Φείδου τῶν δρίφων, φείδου λύκε τῶν ῥηάδων μου.
 μὴ δ' ἀδίκει μ' ὅτι μικρὸς εἰμι πολλῶσι ῥομαρτῶ.
 ὧ λαμπρε λύων, ἔτω βαθὺς ὑπὸν ἔχει τυ;
 οὐ γὰρ κοιμᾶσθαι βαθείως σὺν παιδί νέμοντα.
 ταί δ' οἷες μὴ δ' ὕμμευς ὀκνεῖν ἀπελᾶς κρεῖσθαι
 ποίης. ἐπιλαμείδ' ὅκκα πάλιν ἄσπε φύντα.
 εἰς τὰ νέμεδε νέμεδε, τὰ δ' ἔθεται πλῆλ' αὖτε πᾶσαι.
 ὧς τὸ μὲν ὦ ῥενεῖ χονπ, τό δ' ἐς ταλάρως ἀπόθωμαι.
 δούτορ αὖ δαίφνης λιγυρῶς ἀνέβαλλετ' ἄειδον.
Δω. Κάμ' ἐκ τῶ ἀντρω σιωφρὺς κρεῖα χέβες ἰδοῖσα
 τὰς διαμάλας ἤρελῶντα, καλὸν καλ' ἡμεῖς ἔφασκον.
 οὐ μὰν οὐδὲ λόγον ἐκείβλω ἀπο, ῥον πικρὸν αὐτᾶ.
 ἀλλὰ καλῶ βλέψας, τὰν ἄμετόραν ὁδὸν εἰσπον.
 ἄσπεα φωνὰ τὰς πύρπι, ἀδύ τὸ πινδύμα.
 ἄδύ δὲ χ' ὠμόχ' γαρεύεται, ἀδύ δὲ χ' ἄβῶς.
 ἄδύ δὲ τῶν δόρε' ἢ ὕδωρ ῥέον ἀβειοκοιτῆν,
 τὰ δρυὶ τὰ βάλαμοι κῶσμο, τὰ μαλίδι μάλα,
 τὰ βοῖ δ' ὠμόχ' τῶ βοκόλα αἰ βόες αὐταί.
 ὧς οἱ παῖδες ἔεισαν. ὁ δ' αἰπόλος ὦ δ' ἀγόρευον.
 ἄδύ πρὸ σῶματι καὶ ἐφ' ἰμὸρ ὦ δ' ἀφνι φωνά.
 κρεῖσσον μελπομένη τδὺ ἀκτέμην, ἢ μελι λείχη.
 λάσσειο τὰς συνέγγας. γνίκεας γὰρ ἄειδων.

Αἰ δὲ πλῆς με καὶ αὐτὸν ἄμ' ἀπολεόντα διδάσκει,
 τῶν τὰν μυτύλῃν δισσῶ τὰ διδάκτρά ρι αἶγα.
 Ἄ τις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.
 Ὡς μὲν ὁ πᾶς ἐχέει, καὶ ἀνήλατο, καὶ πλατύνει
 Νικησας, ὅτως ὑπὸ μικτόρα νεβρὸς ἄλοιτο.
 Ὡς δὲ κατεσμήχθη καὶ ἀνέτραπε, φρενὰ λύπη
 ὧτόρ θ', ὡς καὶ νύμφα γαμβρῆσ' ἀνάχοιτο.
 Κακτότω δαφνίς πρὸ ποιμῆσι πρᾶτ' ἔλθοιτο,
 καὶ νύμφαν ἄκρηβ' ἐὼν ἐτιναΐσσει γάμῳ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ

ΝΑΥΤΟ ΕΙΔΥΛΛΙΣ.

Τὰ μὲν πράγματα ὑπὸ Σικελίας, νομεῦς δὲ ὅστις ὅς
 δῆτη δάφνιδος ἢ Μηνάλικα, ὅπως ἀλλήλοισ ἀντίσω-
 σιν. ὁ δὲ ἔχει πρὸς Μηνάλικαν. Ἄλλως.

Τὰ μὲν πράγματα ὑπὸ Σικελίας λεῖνται. ἐκκαλῶνται
 ἢ ὑπὸ συννομίως δαφνίς καὶ Μηνάλικας, ὅπως ἀλλή-
 λोισ ἀντίσωσιν. ὁ δὲ ἔχει πρὸς Μηνάλικαν ὅσον ὄντα σι-
 κελικόν, ὑπὲρ Μηνάλικα χαλκιδέως. ὁ μὲν φησὶ ἐρμηνεύ-
 ναι ὅρα δὲ ἰσχυρὰ τὴν λυρην αἰας δὴ πηλὴς. καὶ ὅρα τὸ μὴ ὑπὸ
 τυγχάνει αὐτῇ, κατὰ κεμενιδίῳ. Βυκολιάσθιο ἢ,
 τοῦ ἐστὶ βυκολικῶ φωνῶ λέγει. τὸ δὲ ἐξῆς, ὅτω. Βυκο-
 λιάσθιο δάφνι. σωμαρξάδω ἢ, ἢ ἐφεψάδω Μηνάλι-
 κας. ἰσίου ὅπ, ἢ τὸν αὐτὸν ὁ μὲν πρὸς Μηνάλικαν πά-
 λιμ φησὶ, τό τε γὰρ ἴσως γνέμε μῆλα νυῖ ἢ βόας,
 ἢ ἰτόρου Μηνάλικαν βυκόλου.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΝΟΜΕΥΣ, ἢ ΒΩΚΟΛΟΙ.
Εἰδύλιον θ'.

Δ Α + Κ Ι Ζ, Κ Α Ι Μ Ι Κ Α Α Κ Α Σ.

ΒΩΚΟΛΙΑΣ ΔΙΟ ΔΑΦΝΙ. ΤΥ Δ' ὠδῶς ἀρχεο πρᾶ
τθ.
ὠδῶς ἀρχεο πρᾶθς, † ἐφαΰάδω δὲ Μηνάλ-
κας.

αὐτ. Μόχως βωσίη ὑφγνῆτες, † ὑπὸ σέραισι δὲ ταύρωσ.
Χ' οἱ μὲν ἅμ' ἀβόσκουσιν, καὶ γὰρ φύλλοισι πλανῶνται.
Μηδὲρ ἀπμαγελδύντες. ἐμὴν δὲ τὴν βωκολίαν σὺ δὶ
ἔμποθεν. ἄλλωθεν δὲ γ' ὑποκρίνοιντο Μηνάλλκας.
Δαφ. Ἀδὺ μὲν ὁ μόχθ' ἀγασνέται, ἀδὺ δὲ χ' ἀβῶς,
Ἀδὺ δὲ χ' ἀσύειγξ, χ' ὠβωκόλος, ἀδὺ δὲ λήγῳ.
Ἐν πῶς μοι πρὶ ὕδωρ ψυχρὸν σιβάς. γὰρ δὲ νένασται
ἀδύκαῦ ἐκ διαμαλαῦ καλὰ δρόματ' αἰ, τὰς μοι ἀπάσας
αἰψὸν μαροῦ τρωγοίτας ἀπ' σινοπιάς ἐτίναξε.
Τὸ δὲ δρόδον φεύγοντ' αἰ, ἐγὼ πόσον μελεσάινω,
Ὅσον δρῶντι πατρός μύθῳ καὶ μητρός ἀκχείρ.
Οὕτω Δαφνίς ἀεισεῖ ἐμὴν, ὅτ' αὖ δὲ Μηνάλλκας.
Μι. Αἴτ' ἀμὰ τὸρ ἐμὰ, λήγῳ καλὸν ἄντρον γνῶικῳ
κοίλαις γὰρ πῆτρησιν. ἔχω δὲ πρὶ, ὅσ' γὰρ ὀνείρας
φαίνονται, πολλὰς μὲν οἷς, πολλὰς δὲ χιμαίρας.
Ὡς μοι πῶς λεφαλᾶ καὶ πᾶς ποσὶ λῶεα λείνεται,
Ἐμ' αὖτε διδρυίνω χορία ζῆ, γὰρ αὖτε δὲ αὐαί

Φαγοῖ χαμαίνοντες. ἔχω δὲ τι δὸν ὄδῳ ὄραν
 Χάματ'· ἥνωσός κελεύων ἀμύλοιο πῦρόν τ'·
 Τοῖς μὲν ἐπεπλατύνει, καὶ αὐτίκα δῶρον ἰδωκάς
 Δάφνιδι μὲν κορυμνάν, τὰν μοι πατρός ἐτρεφον ἀγρός
 Αὐτοφῦα. τὰν δὲ αὐτῶς μωμάλ' αὖτε κτῶν.
 Τίμῳ δὲ σρόμβῳ καλὸν ὄσρα κοῦν, δ' ἐρέας αὐτὸς
 Σιτάθλων, πῆτραισιν γὰρ ἱκαρέαισι δοκδύσας,
 Πρῶτε ταμῶν πρῶτ' οὔσι. δὸν ἔγκαν ἀχίαντο κόχλων.
 Βωκορικαὶ μῶσαι μάλα χάρεστε. φαίνετε δ' ὠδῶν
 Ταύ ποκ' ἐγὼ τίμῳσι πρῶν ἀείδα νομοῦσι.
 Μηκέτ' ὑδὶ γλώσσας ἀκρας ὀλοφυγδύνα φύσκει.
 Τέτιξ μὲν τέτιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ.
 Ἰρηνες δὲ ἰρηνί. ἐμὴν δ' ἀμῶν καὶ ὠδῶν.
 Τᾶς μοι πᾶς ἐκ πλείῃ δόμῳ. ὅτε γὰρ ὕπνῳ,
 Οὔτ' ἔαρ δ' ζαπίνας γλυκερῶτόρον, οὔτε μελίσσαις
 Ἀνθεα, ὅσοι ἐμὴν μῶσαι φίλαι. ὅς γὰρ ὀρεῖσθαι
 Καθόῃσι, τῶς δ' ὅπ ποτὶ δαλνίαν ἰρίκη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-

ΔΥΛΛΙΣ Ι.

Ἀσκηθὺν γὰρ ὡς χωρίῳ διακρίνεται τὸ ἄσμα. Μίλων δὲ
 ὄσι καὶ Βαλῆθ'· γὰρ τῷ θείζειν ἀλλήλοισι διαλεγόμενοι.
 Ἐρᾶ δ' ὁ Βαλῆθ' βομβύνας αὐλητρίδ' πολυβότου
 πινός· εἴτε θυγατρός, εἴτε θυραπαίνης. καὶ ὑδὶ τούτῳ
 Μίλων ὀρεθίζων αὐτὸν ὡς φρασίως θορίζοντα. τῷ δὲ
 Βαλῆθ' τὴν μὲν αὐτῷ δυσφημίαν ἐπὶόντ', ὡς βομβύ

καρ δὲ ὦ ἐλπίδι δὲ ἄμυνω τὴν ψυχὴν, ὁ Μίλων πρὸς
παίζων αὐτῷ σκώπῃ, τὴν θύλῃ αὐτῷ μάλιν καλα-
μαίαν φησὶν, ἐπεὶ καὶ μέλαινα, καὶ λεπὴ ἐλπίδι ἀνάκωλος.
ποιαῦται ἢ καὶ αἰνὴ ταῖς χώραις ἀκείδεις. Βάτης ἢ μή με-
γαλὸν ῥήμον ὦν αὐτῷ τῷ, ἐφ' αὐτῷ. τυφλὸς γὰρ ὁ μό-
νορ ὁ πλεῖστος, ἀλλὰ καὶ ὁ δῶρος. ὁρῶντες δὲ ὑπὸ Μίλωνος
ὁ Βάτης, ἀπήγγειλεν ὠδὴν εἰς τὴν δῶρον μὲν αὐτῷ, πε-
ρεῖχεσθαι καὶ τὰ πόδι τὸν λυτὸν τὴν Μίσθου ἵον, ὅν
Ἡρακλῆς ἀνείλε, πολλὰς ἀναιρῶντα καὶ τῷ θορὶ ζῆν. πᾶσι
σάμνος ἢ τῷ ὠδῆς, ἀναδίδεται ὁ Μίλων ὡς πρὸς πᾶσι
δργάτη ὠδῆς εἴρηκε. πρῶτον δὲ λειπὸν τὸν λατ' αὐτῷ
δῶτα δὴ καὶ ὁδὸν τῇ μητρὶ καὶ τὸν ὄρθρον.

ΕΡΓΑΤΙΝΑΙ, ἢ ΘΕΡΙΣΤΑΙ.

Εἰδύμιου ἰ.

ΒΑΤΤΟΣ, ΚΑΙ ΜΙΛΩΝ.

Εργάτινα βεκαῖε. τί νῦν οἷζυρε πεπόνθεις;
οὔτε τὸν ὄγκου ἀγειν ὁρθὸν δυνάα, ὡς τὸ πρῶτον
ἄγεις,

οὔθ' ἅμα λαοτομῆς τῷ πλατίου. ἀλλ' ὑπολείπει
ἡσυχίαν οἷς ποίμνας, ἅς τὸν πόδα κέκτεται τυφλῶν.
ποῖός τις δειλὸν τε καὶ γὰρ μέσῳ ἅμα τῷ ἔσθῃ,
ὅς νῦν ἀρχόμενος τὰς αἰάλας ὁκῶν τρώγεις.

Βαλ. Μίλων ὁ ψαματὰ πῆγας ἀπόκομ' ἀτράκμο,

οὔ.

Οὐδ' αἰμαὶ τῖς σῶε' εἰς ποθέσσαι πινά τ' ἦν ἀπείοντ' αὖ;

Μί. Οὐδ' αἰμαὶ. τίς δὲ πόθ' ὅτ' ἦν ἐκροθῇν ὄργα' τα' ἀνδρῶν;

Βά. Οὐδ' αἰμαὶ νῦν σῶε' εἰς τοὶ ἀγρυπνήσας δι' ὄρωτα;

Μί. Μηδὲ ξυμβαίη. χαλεπὸν χροῖον κούα γούσαι.

Βά. Ἀλλ' ἐγὼ ὦ Μίλων ὄραμαι χειρὸν ἐν δεκαταῖ.

Μί. Ἐκ πίθῳ ἀντλῆς δῖηλον. ἐγὼ δ' ἔχω δ' ἄλῃς ὄφθ.

Βά. Τοι γάρ τ' ἰθὺς θυγαῦ μόν' ἀπ' ἀπὸρ' ἄσκαλα πάντα.

Μί. Τίς δὲ τυτῶ παίδων λυμαίνετο. Β. ἀπολυθῶτα

Ἄπρ' ἀμὼν τεσι πρ' ἰπποκῶν τι ποταύλει.

ἰππο

Μί. Εὖρε θεὸς τὸν ἀλῖτρον. ἔχεις πάλαι ὦν ἐπεθύμεις.

κύων

Μαύπ' τ' ἰθὺς νύκτα χροῖετο ἀκαλαμαία.

Βά. Μωμᾶδα μ' ἀρχ' ἰθὺς τυφλὸς δ' ἐκ αὐτὸς ὁ πλῶτ.

Ἀλλὰ καὶ ὦ φροντιστὸς ὄρω, μηδὲν μέγα μὴδὲν.

Μί. Οὐ μέγα μὴδὲν, τὸ μόνον κατὰ βάλλει τὸ λαῖον.

Καὶ π' ἰθὺς Ὀλῖκον μέλος ἀμβάλδν. ἄδῃον ὄρω.

Ἐργαξ' ἰθὺς καὶ μὴν πρότερον πόκα μισικός ἦδα.

Βά. Μῶσαις πιδρίδες σῶαί εἰς τε τὰν ῥαδινὰν μοι

Γαῖ' ὡς γὰρ χ' ἄψιδι θεαί, καλὰ πάντα ποῖται.

Βομβύκα χαλεπὰ Σύραν καλίου τί τυ πάντες

ἰθὺς ἀλῖοκαυσον. ἐγὼ δὲ μόν' ὁ μελίχλωρον.

Καὶ τὸ ἰθὺς μέλαν ἰθὺς, καὶ ἄγρ' ἰθὺς ὑάκινθ.

θ' ἰθὺς

Ἀλλ' ἐμπας γ' ἰθὺς σεφαίνοις τα' πρῶτα λέγονται.

Ἀλλ' ἰθὺς λύνει, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει,

Ἀγρόαν' ἰθὺς ὄρωτρον. ἐγὼ δ' ἰθὺς τὴν μεμαίημαι.

Αἰθῖμοι ἰθὺς ὄρω Κροῖον πόκα φαντὶ πεπᾶδα.

Χρῖ.

Χρύσοι ἀμφοτέρω κ' ἀνέκειμεθα τᾷ Ἀφροδίτῃ
 Τῶς αὐλῶς μὲν ἔχουσα, καὶ ἡ ῥόδον, ἡ τύγε μάλον.
 Σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ λαϊνὰς ἐπ' ἀμφοτέρωσι μύκλας
 Βομβύκα χαίτας· οἱ μὲν πόδες ἀσράγαλοι τῶ.
 Ἀφωνα δὲ τρύχνα, τὸν δ' αὖ τρόπον ἔκ' ἐχω εἰπεῖν.
 Μί. Ἡ καλὰς ἄμμε ποδὺν ἐλελήθη βῶκος αἰοδίας.
 Ὡς τὺ τὰν ἰδίαν τᾶς ἀρμονίας ἐμέτρησεν.
 Ὡς μοι τῶ πάγων θ', οὐ ἀλιθίως ἀνέφυγας.
 Θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῶ δέω λυλὸν βα.
 Δάματ' ὁ πολὺ κερεπε, πολὺ σαχὺ ὄν το λαῖον
 Εὐδύγ' οἱ εἶν καὶ λαοπυμοῦ ὅπ' ἱμαλίστα.
 Σφίγγετ' ἀμαλολέται τὰ δ' ἀγματο, μὴ πρῶτον τις
 Εἴποι, σύ κινεοὶ ἄνδρες, ἀπώλ' ἔρχ' ὅπως ὁ μιᾶς.
 Ἐς βορέην ἀνεμου τᾶς κέρθου ἄβ' ἡμῶν,
 Ἡ ζέφυρον βλέπετ' ὡ. παίεταί ὁ σάχους ὅπως,
 Σίτ' ἄλσιων τις φθύνει τὸ μελαμβεινὸν ὕπνον.
 Ἐκκαλαμης ἄχουρον τελέθει. τιμὸς δὲ μαλίστα.
 Ἀρχεῖται δ' ἀμῶντας, ἐγειρομένη κορυθαλλῶ,
 Καὶ λήγειν εὐδοντ'. ἐλιννῦσαι δὲ τὸ λαῖμα.
 Εὐκτὸς ὁ τῶ βατράχῳ παῖδες βί' ὅ, ὁ μελεδαινεῖ
 Τὸν τὸ ποιῆν ἐκ χθύντα, πάρεσι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ
 Καλλίον ὧ' πιμελιτὰ φυλάεργε τῶς φανὸς ἔπειν.
 Μὴν πιτάμης τὰν χεῖρα λατὰ πρῶτον τὸ λυμίνον.
 Ταῦτα χεῖρ μοχθῶντας γ' ἀλίω ἄνδρας ἀΐδον.
 Τὸν δὲ πρὶν βεκαῖς πρὶν πειλαιμῶν ὄρωτα

κλυθίσδιν τᾶ ματρὶ λατ' γνῶν' ὀρεθροῖσ' ἄ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-
δυλλίου ια.

Ὑπόκειται ὁ Κύκλωψ, ὁρῶν τὴν γαλατείαν, καὶ ποιῶν
ἔργα πρὸς τὴν γαλατείαν ὁρῶντα δι' ὧδ' ἑαυτοῦ. προσπαλεγε-
ται δ' ὁ θεόκευς Νικία Μιλησίῳ, ὃ καὶ ποιημάτων
φορεῖται ἀντιγεγραμμένον, ἅπ' ὁ θεόκευς πρὸς Κύκλω-
πα, οὗ ἡ ἀρχή.

Ἡμεῖς ἄλλοις ὅσον θεόκευτε. οἱ γὰρ ὁρῶντες.
πολλὰ καὶ ποιτὰς ἐδίδαξαν ὅσον πρὶν ἡμῶν.
Γέγραφε δὲ καὶ ὡς γραμμάτων ἑρασιγράφου ἱατροῦ
Μιλησίου, ὡς φησι Διονύσιος ὁ ἑφεσίου, γν' τῇ τῇ ἱα-
τρῶν ἀναγραφῇ.

ΚΥΚΛΩΨ. ΕΙΔΥΛΛ.
λίον ια.

Ὅ δὲν ποτὶ ὁρῶντα πεφύκει φαρμακὸν ἄλλο
Νικία, ὅτ' ἐγγιστοῦ μοι δοκεῖ, ὅσον ἐπίπασον,
ἢ τοῦ πόριδ' ἑ. ἄφρονι δὲ π' ὅσον καὶ ἄδυν
γίνεται ἐπ' ἀνθρώποις. ἐν ἑλῶνι δ' ὅσον ἑλῶνι.
Γινώσκον δ' οἱ μαίεσσι καλῶς ἱατροῦ ἑόντα,
καὶ ταῖς γνῶναι δὲ πεφύκει φαρμακὸν ἑξοχα μοίσας.
Οὕτω γ' ἐν ἑλῶνι διαγ' ὁ Κύκλωψ ὁ πρὸς ἡμῖν,
ὃν ἑλῶνι. Πολλὰ φαρμακ' ὅτ' ἑρατοῦ τᾶς γαλατείας.

d Αρπ

Ἄρ' ἐγγχειρσάσω πρὸς τὸ σῶμα, τὼς ἱεροτάφους π.
 ἤρατο δ' ὅπρ' ῥόδους, ὁ μάλοις, ὁ δὲ λικίνους,
 Ἄλλ' ὁλοαῖς κανίαις, ἀγῆτο δὲ πάντα πάροργα.
 Πολλὰ κ' ἐταῖοι ποτὶ τ' αὐλοῦ αὐτὰ ἀπ' ἡθού,
 Χλωρᾶς ἐκ βοτάνης, ὁ δὲ τὴν Γαλαττεῖαν ἀείδων
 αὐτῷ, ἐπ' αἶον ὅ κατετάκτο φρυκτοέσσης
 Ἐξ ἁδῶν, ἐχθιστοῦ ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος
 Κύπριος ἐκ μεγάλῃς, τό οἱ ἦπατι πᾶξε βέλεμον.
 Ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὗρε, καθεζομένης δ' ὑδὶ πύργου
 αἶδε ὦ κλέος δὲ πόντον ὁρῶν, † Ζεῦ τ' ἡέδον.
 Ζεῦ τε ὦ λουκά Γαλαττεῖα, τὴν γὰρ Φιλέου τ' ἀφ' ἑλίκης,
 Λόκοτόρα πακτῆς πολιδέμ, ἀπαλωτόρα δ' ἀρνός,
 σφρα Μόχον γαυροτόρα, † Πιαρωτόρα ὀμφακὸς ὠμῶς.
 νωτόρα Φοῖβ' ἰδ' αὐθ' ὅτ' ὤσκει γλυκὺς ὕπν' ἔχῃ με.
 Οἷον δ' ὕπν' ἰοῖται, ὅκα γλυκὺς ὕπν' αὐτῇ με.
 Φόβους δ' ὠπὸρ οἷς πολιοῦ λυκοῦ ἀβρήτα.
 ἤραδ' ἰω μὲν ἔγω γε κόρα τῶν, ἀνίκα πρῶτον
 ἦν θού' ἐμὰ σὺν μητρὶ, δέλοισ' ὑακίνθιναν φύλλα
 Ἐξ ὅριος ὁρῶ φαδνα. ἐγὼ δ' ὁδοῦ ἡγεμόνδον.
 Παύσαται δ' ἐσιδὼν τυχερὸν ὕδρον ὁ δὲ πτωχὸν
 Ἐκ τῶν δωῶμαι. τὴν δ' ὁ μὲν εἰδ' ἐμὰ δ' ὁ δὲ.
 Γινώσκω χαλεπὸς κόρα τὴν ὅτι νῦν φέβους,
 Οὐνεκὰ μοι λασία μὲν ὀφρὺς ὑδὶ παντὶ μετώπῳ
 Ἐξ ὧρς τέταται ποτὶ θ' ὠτόρον ὥς μία μακρὰ.
 Εἰς δ' ὀφθαλμὸς ἐπεσι, πλατῆα δὲ εἰς ὑδὶ χεῖρα.

Ἄλλ' αὐτὸς ποῖός ἐώρ, βοτὰ χίλια βόσκω.
 Κῆκ τέ τωρ ῥ' ἱερὰ πτορ ἀμελγόμενον γάλα πίνω.
 Τυρὸς δ' ἔλείπει μ' ἔτ' γν' ὁδρεῖ, ἔτ' γν' ὁπώρην,
 οὐ χαιμῶν θ' ἄκρω. παρδοὶ δ' ὑποδραχθεῖσθ' αἰεί.
 Συνείσθην δ' ὥς ἔτις ἐπίσταμαι ὥσδε λυκλώπων.
 Τίμ τὸ Φίλον γλυκύμαλον ἅμα λῆμαν ῥ' ἀείδωρ
 Πολλὰ κινυκτὸς ἀωρεῖ. τρέφω δέ τοι γν' ὁδε νεβρῶς
 Πάσας † ἀμνοφόρους, καὶ σκύμν' † τέσσαρας ἀρκτῶρ. μαννο
 Ἄλλ' ἀΐκεδν' τὺ † ποτὶ μέ, καὶ ἑξῆς ὁδὲν ἔλασσορ. φόρως
 Ταῦ γλαυκὰν δὲ θαλάσσαν ἔα ποτὶ χόρβον ὄρεχθεῖν † ποτ'
 Ἄδου γν' τ' ὠν τρω πρ' ἑμὶν τὰν νύκτα σφαξέης. ἀμέ
 Ἐντὶ δαδφναί τινεῖ, γν' τὴ ραδινὰ λυπάριοςοι.
 Ἐντὶ μέλας λισσός, γν' τ' ἀμπελος ἀγλυκύκαρπος
 Ἐντὶ ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἀπολυδιν' ὁδρεῖ θ' Αἴτνια
 Λοδυκᾶς ἐκ χιόν' † ποτὲρ ἀμβρόσιον πρῶϊ κτι.
 Τίς καὶ ῥ' ἦν δὲ θαλάσσαν ἔχειρ ἢ λύμαθ' ἔλοιρ;
 Αἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼρ δοκέω λασιώτ' ῥ' ἡμῶν,
 Ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ ἀποδῶ ἀνιάματ' ῥ' ὦρ.
 Καί οἱ μὲν † δὲ ὑπὸ τὸν καὶ τὰν ψυχὰν, ἀνεχρίμαν,
 Καὶ ῥ' γν' ὁφθαλμὸν τῷ μοι γλυκὲρ ὄτ' ὁρῶν ἔδην.
 Ὡμοι ὅτ' ἐκέτεκ' γν' μ' ἀμάτης βραχὺ ἔχοντα.
 Δὶς κατέδωκ' ἑμὶν ἡμ, καὶ πᾶν χόρ' αὖ τὸν Φίλαξα, ποτὶ
 Αἰ μὴ τὸ σῶμα λῆς, ἔφθον δέ τοι ἢ λείνα λοδυκᾶ,
 Ἡ μάκων' ἀπαλὰν ὀρυθρὰ πλαταγῶν' ἔχρισαν.
 Ἄλλ' ἀτὰρ μὲν ὁδρεῖ θ', τὰ δὲ γίνεται γν' χαιμῶνι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-

δυλλίου ΙΒ΄.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον, Αἴτας. γέγραπται
 δὲ ἰάδι δακτύλῳ. ὁ δὲ λόγος, ἐκ τοῦ ποιητικοῦ πλο-
 σῶτος πρὸς δρώμενον. ὅθεν καὶ τὸ ἐπίγραμμα Αἴτης ἐπι-
 δηκτικὸν καὶ δρώμενος γίνεται Αἴτας καλοῦσι, ὡς Θετα-
 λοί. Ὁ γὰρ Ἀλκμαῖν, τὰς ἐποράσους, κόρας λέγει Αἴτας,
 οἱ δὲ, Αἴτας αὖ ἐταίρους. φασὶ δὲ πινδὸν λέγεσθαι αὖ
 ἀγαθούς. οἷον μήϊτας. ἀντὶ τοῦ μήϊταμούς. ἢ Αἴτης, ὁ
 σωμαίτης καὶ συμπολίτης. εἰ δὲ ὑπὸ δρώμενον τάσσοι-
 το, λέγοιτο αὖ ἀπὸ τοῦ εἰσαίειν καὶ εἰσπνεῖν τὸν δρώτα
 ὡς ἀγαπῶντι. ἐκτίθεται δὲ πῶς ὁ δρῶν, καὶ οὐ φεί-
 διται, διασάμνῃ αὖ τοῦ δρώμενον χαρακτικῆς. δι-
 χεται δὲ διὸς ψυχῆς ἀρμογῇ αὐτοῖς γηένται, καὶ Οι-
 λίας ἀσφαλῆσαν, μέχρι τέλους ποδευμένους, ἵνα καὶ
 μετὰ θάνατον οἱ μὲν ἡμᾶς φημίσωσι τὴν γὰρ ἀμφοτέ-
 ροις ὁμόνοιαν, λέγοντες ἡμᾶς ἐκ τοῦ χυλοῦ γήους πε-
 φυκῆσαι. αὖ δὲ, εἰ πινδὸν ἀμοιβῇ Οἰλίας ἐπινδύσαν
 πρὸς ἀλλήλους, καὶ αὖ Μεγαρεῖς ἐπαινῇ, ὡς ὡς τε-
 τιμμηκῆσαι Διοκλῆα ὑποδραστήσαντα τοῦ ἰδίου δρώμε-
 νου, ἢ ὑπὲρ τοῦ ἐκείνου τελοῦντι ἐμπειρόντα εἰς πόλε-
 μον. ὅθεν αὖ Μεγαρεῖς θαύσει αὐτὸν διανοσίᾳ, καὶ τι-
 μᾶν ὡς ἥρωα. ἀγῶνα τε ποιῆν ἐπ' αὐτόν, γὰρ αὖ αὖ κα-
 λούς ποδὶ Οἰλήματ' ἀγωνίζεσθαι. τὸν δὲ κατὰ Οἰλή-
 σαντα αὐτῷ ἡδίστον, αὖ αὖ ἀπὸ τοῦ κατὰ σφαιροῦ δα

λέγουσι. Αἴτας. αἴττω ὃν ἐταῖρον φασί. ἀλκμάν δὲ
 τὰς αἴτας χορδῆς φασί, ἀπὸ τοῦ, τὰς ἐποράσας.

Αἴτης. εἰ δ' ὕλ-
 λιοι ιβ'.

λυθες ὦ Θέλε κέρει τρίτη σὺν νυκτὶ, καὶ αἰὶ
 ἤλυθες, οἱ ᾧ ποθὺντες γὰρ ἄματι γηράσκουσιν,
 ὅσοι μ' ἀρχαίμων Θ, ὅσοι μ' ἄλῳ βραβύλοιο
 Ἀδριοι, ὅσοι μ' οἷς σφετέρως λασιωτέρω ἀγνός,
 ὅσοι μ' πρῶθιν κὴ πρῶθιν τριγῶμοιο γυναικός,
 ὅσοι μ' ἐλαφρότερ Θ μάχων νεβρός, ὅσοι μ' ἀηδῶν
 Συμπάντων λιγύνφων Θ αἰοδιότατη πετελιῶν,
 Τόσοι μ' ἐμ' ὄφρα νῆας ἴψανέης. σκυδρὰν δ' ἔποφρα γόμ
 Ἀελίς φρέπτοντος ὀδυνόρος Θ ἔδραμον ὥς τις.
 Εἴθ' ὁ μαλοὶ πονδύσειαν ἐπ' ἀμφοτέρωσι δ' ὄρωτο
 Νῶϊν. ἐπεσομένους δὲ γηροίμεθα πᾶσι αἰοδία.
 Δοιὼ δὴ κινε τῶδε μετ' ἀμφοτέρωσι γηροίω.
 Φῶθ' ὁ μὲν, ἥς Εἰσπνῆρος, φαίη χ' ὦ μυκλαῖσδων,
 Τόμ δ' ἔτρου πάλιν, ὥσκειν ὁ Θεοσαλός ἐποι αἴταρ.
 Ἀλλήλους δ' ἐθέλῃσαν ἴσῳ ζυγῷ. ἥ ῥα τότ' ἦσαν
 Χρυσέοι πάλαι ἄνδρες, ὅκ' αὐτὲ θέλῃσ' ὁ Θελκίς.
 Εἰ γὰρ ῥῶν πᾶσι τὸν ἰόντα πᾶσι. εἰ γὰρ ἀγνῶ
 Ἀθανάτω. γηροίωσι δὲ δικηοσίησιν ἐπειτα
 Αἰγίλειον ἐμοί τις ἀνὰ ἔξοδον εἰς Ἀχέραντα.

Ἡσὴν μὲν Φιλότης καὶ τὸ χαλκίηντος αἶψα,
 Γᾶσι δ' ἄσματος, μετὰ δ' ἠϊθέοισι μάλιστα.
 Ἀλλ' ἦτοι τῶν μὲν ἑσπέρτοροι θρανίων δὴ
 ἔσονται ὥς ἐθέλοντι. ἐγὼ δέ σε τὸν λαλὸν αἰνῶν,
 Ψύδεια ρινὸς ὑπὸρθεν ἀραιᾶς ἑκαῶα φυσῶ.
 ἦν γὰρ καὶ τι δάκνης, τὸ μὲν ἀβλαβὲς θυτὺς ἔθηκεας.
 Διπλάσιον δ' ὦναζας. ἔχω δ' ἐπίμετρον ἀπὸ λῶθου.
 Νισαῖοι Μεγαρήνες ἀρῖς δύνοντες ὀρετμοῖς,
 Ὀλβιοὶ οἰκοῖν τε, ἤν' ἀπ' ἡλικίᾳ ὡς πόρι ἄλλω
 Ξένων τιμήσασθε Διοκλῆα τὸν Φιλόπαιδα.
 Αἰετοὶ ποδὶ τύμβου ἀολλέου εἶαι πρώτοι.
 Κῆροι ὀρίσμαίνοντι Φιλήματ' ἄκρα φρέσδα.
 ὅς σε κε πρὸς μάστιγι γλυκὴν ὥτ' ὅρα χεῖλεσι χεῖλη,
 Βειβόμεν' ὅς σε φάνοισιν ἐὰν πρὸς κητόν' ἀπῆλθον.
 Ὀλίγον ὅς τις παισὶ Φιλήματι κείνα διατᾶ.
 ἦ ποῦ ἤν' χαροπὸν γανυμήδεα πόλλ' ὤλβωσται,
 Λυσίηνιδον ἔχειν πῶς τροχὸν σῶμα, χρυσὸν δὲ ποῖν
 Ρούθονται μὴ φαῖλον ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-

Δυλλίου ιγ.

Ἐπιγράφεται ὁ παρὸν εἰδύλλιον, Ὑλάς. πάλιν δὲ
 τῷ Νικίᾳ πρὸς δ' ἀλέγει, ὡς καὶ τῷ Κύνκλω π. ἐκτί-
 θεται δὲ τὰ ποδὶ τὸν Ὑλαν καὶ Ἡρακλῆα. τὸ μὲν Ὑλα,
 τὴν ὑπὸ Ἰωνυμφῶν ἀρπαγὴν. τὸ δὲ Ἡρακλῆον τὴν
 σπείνιν, καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ Ὑλα βάσανον. ἰστοῦν ὅτι ὁ

d

4

Ὑλάς,

Ἰλας, πᾶσις ὑπὲρ χε θεοδύμαντ' ὅ τ' ὀφρὺτόμου, οὐ
 ἦρα Ἡρακλῆς. πεπαιδευμένα δὲ αὐτόν φασιν, οἱ μὲν
 ὑπὸ Ῥαδαμανθυ, οἱ δὲ ὑπὸ Βουκόλων, Ἀμφυτρυό-
 ν' καὶ Θεισάδου. Ἀμφιβάλλουσι τίν' ὅ γ' ὅν τ' ὄν
 τα. ἠσίοδ' ὃ μὲν γὰρ χάρις καὶ γῆς. Σιμωνίδης, Ἄρεος
 καὶ Ἀφροδίτης. Ἀκουσίλα' οὐκ ἔστι καὶ αἰδοῦ'. Ἀλ-
 καῖ', ὀρίδ' οὐκ ἔστι ζεφύρου. Σαπφώ, Ἀφροδίτης καὶ
 Οὐρανοῦ. καὶ ἄλλοι ἄλλων.

Υ Λ Α Σ. Εἰ Δ Υ Λ
 λίου γ'.

Ὅ γ' ἀμὴν τὸν ὄντα μόνοις ἔτεχ' ὥς ἐδοκῶμεθα
 Νικίᾳ, ὃν ἔστι θεὸν πόκα τέκνον' ἔχοντα
 οὐχ ἀμὴν τὰ καλὰ πράξεις καλὰ φαίνεται ἡμῶν.
 οἱ θνατοὶ πελόμεθα, τὸ δ' αὔριον ἔκ' ἐβρωμένο.
 Ἀλλὰ καὶ Ἀμφιτρυόν' ὃ χαλκιοκάρδ' ὅ γ' ὄν.
 ὅς τ' ὅν λιν ὑπὲρ μένει τὸν ἄγχιον, ἦρα το παιδὸς
 τὸ χαίρειν' ὅ γ' Ἰλα, τὸ τὰν πλοκαμίδα φοροῦντος,
 καί μιν πάντ' ἐδίδασκε πατρὸς ὥς εἰ φίλον ἦα.
 ὅσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ αἰοίδιμ' αὐτὸς ἔχοντα.
 Χωρὶς δ' ὅ δ' ἐποκ' ἦς. ὅ δ' εἰ μέγ' ἄμαρ ὄρειν.
 οὐδ' ὅ γ' ἄ λούκιπ' αὐατρεχέ' ὅ δ' Διὸς αἰὼς.
 οὐδ' ὅ π' ὄρταλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτ' ὄντων.
 Σαβμηλίας πῶρ' ἀματρός ἐπ' αἰθαλόγν' πετδύων.

Ὡς αὐτῷ κτλ θυμὸν ὁ πᾶς πεπονναμένο εἶν.
 Αὐτῷ δ' εὐέλκωρ δὲ ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀρεταίη.
 Ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ βῶας ἱππῶν
 Αἰονίδας, οἱ δ' αὐτῷ ἀρῖστῶν συνέποντο
 Πασαὶ ἐκ πολλῶν περὶ λευγμῶν. ὦρ' ὁ φελός τε,
 Ἰκτορ ὃς ὠκυπλοῦς δὲ ἀφνειὰν ἰαολκίον
 Ἀλκμήας υἱὸς μισέωπι δὲ ἥρωϊνας
 Σαῦ δ' αὐτῷ κατέβαινον ὕλας ὀνείδρου δὲ Ἀργῶ.
 Ἄστις λευκαῖα δ' ἔχ' ἡφ' αὐτῶν σωφρομάδων ναῦς,
 Ἀλλὰ διεξάϊξε. βαθυὺν δ' εἰσέδραμε φάσιν,
 Αἰετὸς ὡς μέγα λαῖτμα. ἀφ' ὃ τότε χροῖσθ' ὀδύεσσαν.
 Ἀμὲν δ' αὐτὸς μόνῃ περὶ αὐτῶν, ἐχάλασε δὲ
 Ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένον εἰς ἄρ' ἡσθ.
 Τῇ μὲν ναυτιλίας μιν ἀσκήσας θῆκεν ἄωτον
 ἥρωϊον. κίλιν δὲ καθιέρωσθ' ἔχ' Ἀργῶ,
 Ἐλλάσσοντον ἱκόντ' ὀνείδρου τρίτον ἄμαρ ἄγ' ἔπ.
 Εἴσω δ' ὄρεον ἔθρον' ὀνείδρου πόντι δὲ. γῆρα λευκῶν
 Αὐλακῆς δὲ νεῦν' ὀνείδρου τρίτον δὲ ἄρ' ὀνείδρου.
 Ἐκβαίντες δ' ὡς δῖνα κτλ ζυγὰ δαίτα πονόντων
 Δαελινοί. πολλοὶ δὲ μίαν σφύσαντες χαλκὸν ἔχον.
 Λαμῶν γὰρ σφύσαντες μέγας σιβάσας ὀνείδρου.
 Ἐνθ' ὁ βόσκον ὄξυ, βαθυὺν δ' ἐτάμοντο λυπείρου.
 Κῶχ' ὅς ὕλας ὁ ξανθὸς ὀνείδρου ὀνείδρου οἰσῶν,
 Αὐτῷ δ' ἥρα κλῆν' ἡσθ' ὀνείδρου Τελαμῶνι,
 Οἱ μίαν ἄμφω ἔτασαν. αἱ δὲ δαίμονες τράπτεσαν,

Χάλκειον ἄγχ' ἔχων. τάχα δὲ ἱερὰν γνῶσιν
 Ἡμῶν γνῶσιν. πόδι δὲ δέξα πολλά πεφύκει,
 Κυανέου τε χελιδόνιου. χλοδρόντ' ἀδίουρον,
 Καὶ δάλλοντα σέλινα, καὶ εἰλιτενὴς ἄχρωσις.
 Ὑδατι δ' ἐν μέσῳ νύμφαι χοροῦ ἀπίζοντο,
 Νύμφαι ἀκρόμυτοι, δειναὶ θεὰ ἀχρωιώτους,
 Εὐνίκα, καὶ μαλὶς, ἔαρθ' ὀρόωσαν χεῖρα.
 Ἡριόλυτος ἔπειχε ποτὶ πολυχανδέα ἱερωσόν,
 Βαλφαῖ ἐπειγόμενον. τὰ δ' ἐν χορῇ πᾶσαι ἐφυσαν.
 Πασάων γὰρ ὄρωσ' ἀπαλὰς φρενίας ἀμφεκάλυψεν
 Ἀργεῖα ὑδὶ παῖδι, κατέρπει δ' ὅν μιν αὖθις
 Ἀθρόο, ὥς ὅτε πυρρὸς ἀπ' ἔρανδ' ἤειπεν ἄσπης
 Ἀθρόο, ὅν πόντον, καὶ τοῖς δὲ τις εἴπνευται,
 Κυφότορ' ὃ πᾶσι ποιῶν ὅπλα, πνυδισκὸς δ' ἔσθ' ἄ
 Νύμφαι μὲν σφετόροις ὑπὸ γόνασι ἱερόν' ἐχρῖσαι,
 Δακρυόεντ' ἀγαυοῖσι πρὸς ψυχῶντ' ἐπέεσσιν.
 Ἀμυτρωονιάδας δὲ τερασσόμενον πόδι παῖδι,
 Ὀχθ' μαιωτὶσι λαβὼν ὀλισσάμενος τόξα,
 Καὶ ῥόπαλον, τοῖσι δὲ γνῶσιν δαυδανέλιξιτόρ' ἔχει.
 Τρεῖς μὲν ὕλαν αὖθις ὄρου βαθυὺς ἤεν γελαμὸς,
 Τρεῖς δ' ὅσ' ὅπως ὑπὸ κροσσῷ, ἀραιὰ δὲ ἱερώφων
 Ἐξ ὕδατος. πρὸς δὲ μάλα χελιδόν' εἰδὼ πόρρω
 Σὺ δ' ὅτι ἡνὶχθ' ἀπόπρωθι λὶς ἐκκόςας
 Περὶ φθιγγαμύνας τις ἐν ἔρεσσιν, ὠμοφάγ' ὅλως
 Ἐξ ὀνῆος ἐπὶ δὲ σερπεντιμοτάτῳ ὑδὶ δακτύλῳ.

Ἡρακλῆος ριῶτες γν' ἀτρίπῃσιρ ἀκάνθαις
 Παῖδα ποθῶν δεδόναι. πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρ),
 Σχέτλιοι οἱ Φιλέοντες. ἀλώμενθ' ὅσ' ἐμόγησεν
 Οὔρεα καὶ δρυμῶς. τὰ δ' ἰάβυνθ' ὕδρα πάντ' ἦς.
 Ναῦς μὲν ἀρμυρ' ἐχοῖσα μετάρσια τῷ πρῶντων.
 Ἰσία δ' ἡΐθεοι μεδονύκτιορ ὄζεκάθαιρον,
 Ἡρακλῆα μλόνοντες. ὅδ' ἅ πόδες ἄγορ, ἐχώρει
 Μαινόμενθ', χαλεπὸς γὰρ ἔσω θεὸς ἥπρ' ἀμυσσεν.
 Οὕτω μὲν κάμισθ' ὕλας μακροῦρ ἀειθμῆται.
 Ἡρακλῆω δ' ἥρωες ἐκὸρτόμεορ λιπονάυταρ.
 Οὐνεκ' ἡρώησε τριακοντάζυγορ Ἀργῶ.
 Γεζὸς δ' ὄν Κόλχως τε καὶ ἄξηνου ἱκθρ φαῖσιν.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ Εἰ
 Δυλλίου ἰδ'.

Ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ, ὑπόθεσις ὅτι κατὰ τὴν
 ὁρωτικῆς καὶ κοινῆς τῷ Κωϊστικῶς ὁρῶνθ'. ἡ γὰρ γυ-
 νὴ τῷ Αἰγίνῃ, μᾶλλον πρὸς καὶ τὸ Λύκωνι, καταφρο-
 νῶσα τῷ Αἰγίνῃ. Οὐωνύχῃ δὲ τινθ' ἐταίρῃ πρὸς ἰόνθ'
 αὐτῷ ὁραχόνθ', ὁρακαίως εἰσάγεται καὶ πρὸς ἴσας.

τὰ δὲ πράγματα γν' Σικε-
 λία.

K Y N

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΚΥΝΙΣΚΑΣ ἙΡΩΣ. Εἰ-
δυμίου ἰδί.

Αἰ Σ Χ Ι Ν Η Σ, Κ Α Ι Ὀ Υ Ὠ Ν Ι Χ Ο Σ.

Αἴρεμ' πολλὰ τὸν ἄνδρα θυώνηχ'· ὦ. ἀλ-
λὰ ρι αὐτῷ

Αἰχίνῃ. Αἰ. ὡς χόνη· ὦ. χόνη, τί δὲ
ρι τὸ μέλημα; (πῶς

Αἰ. Πρωτομοδὸν ὅχ' ὡς λῶσα θυώνηχ'· ὦ. ταῦτ' ἀρ' ἀν-
αύγα Χ' ὡ μίσαξ πολὺς ὄτρ' ἀρ'. ὧ. αὐαλέοι δὲ λικῖνοι.

Αἰ. Τοιδὲ πρῶαν τις ἀείκ' ἐρ' πυθαγορικτῆς.
Ὡχρὸς, λένυπόδατ'· ἀθλῶαί· δ' ἔφατ' ἥμδ.
Ἡραρ' μαὶ καὶ τλῶ· ἐμὴν δοκεῖ ὁ πῶ· Ἀλδύρω.

Αἰ. Παῖσθεις ὦ γὰρ' ἔχωρ' ἐμὲ δ' ἀχαρείεσα Κυνίσκη
ὕβρις δὲ λασῶ δὲ μανεῖς πόκα, δαίξ' ἀνὰ μέσοι.

Θυώ. Τοιδὲ μὲν ἀεὶ τὸν Φίλ' Αἰχίνα ἀσυχ' ὀξύς,
πάντ' ἐθέλων κ' ἱερὸν, ὅμως δ' εἶπον πῶ ἱανόν

Αἰ. ὦ γὰρ· ληνῶν. καὶ ὁ θεὸς ἀλός ἐπιδιώκτας
Ἄπης καὶ Κλδύνικος ἐπίνομοι ὄτρα πώτας
Ἐρχώρ' πῶ· ἐμὴν, δύο μὲν κατέκοψαν νεοσσός.
Θηλάζοντά τε χοῖρον. ἀνῶξα δὲ βύβλιον αὐτῆς
Εὐώδην πεπρωμένον. χερσὶν ὡς ἀρ' ἀνῶ.
Βολβός τις κολχίας ὄξ' ἐκείνη. ἥς πότ' ἀδύς.
Ἡδὲ δὲ πρῶτον· ἔδωξ' ἐπιχειρῶν ἀκραρ.
ὦ πιν· ἄβελ' ἐκείνης, εἰ δὲ μόνον ὦ πιν· ἐπ' αἶμ.

Ἄμ

Ἀμύν μὲν φωνδύντες ἐπίνομες ὥς ἐσέδουκτο,
 Ἀδ' ὅδ' ἐμ' ἔξοντες ἐμδύ, τὴν ἔχειν με δοκέεις νῆμ.
 Οὐ φθεγγῆ, λύκον ἔσθεις, ἔπαιξέ τις, ὥς Ἐφὸς ἔειπν.
 Ἰὴ φάτ' Ὀυμαρτίως ἴσθι ἀπ' αὐτῆς καὶ λύκονοι ἄλλαις
 Ἐνδὲ λύκος, λύκος γὰρ τι λαβὼν τῷ γένει τοῦ ἵος,
 Εὐμάκης, χ' ἄπαλός, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἤμεις.
 Τότ' ὅτε μὲν ἰδὺς ἔμεινον καὶ τετάνητο τῶν ὄρων.
 Χ' ἄμ' ἐμ' ὅτε δὲ ὡς τὸς ἔγρητό ποθ' ἥσυχ' ἔτ' ὤς.
 Οὐ μὰν ὅτ' ἠτάξα μάλ' ταμ εἰς ἀνδρα γηροῖον.
 Ἦδ' ἡ δὲ ἔν ποσιός τι τέτληρες γὰρ βάθει ἤμεις,
 Χ' ὡς λαοιστάς τοι μὲν ἐμὸν λύκον ἄδιν ἀπ' ἀρχῆς,
 Θεοσαλίκον τι μέλισμα καὶ καὶ φρεγγές. ἃ δὲ Κνωίσκε
 Ἐκλασθ' ὅτ' ἀπίνους θαλερώτορον, ἢ ποδὶ ματρὶ
 Παρθενῶ ἔφαί τις κὼλ' πω ὡς θυμὸν ἔλα.
 Τᾶμ' ἐγὼν, τὸν ἴσθις τὸ θυώνιχε, πύξ' ὡς ἡρῶρας
 Ἠλάσας. Ἰάλλαν αὖθις. ἄνδρ' ἐν ἔλ' αὐτῶς ἄν' ἡλως ἀνδρ'
 Ἐξω ἀπ' ἄλλ' ὅτ' ἀσσομ' ἐμὸν κακόν, ἄν' ἡρῶρας
 Ἀλλ' ὅτ' ἐν γλυκίῳ ἔποικ' ἐπὶ τοῖς, ἄλλ' ἡμ' ἰωῖς, ἀνδρ'
 Θάλλ' ἐν ἔλ' ὡς. τῶν τὰ σὰ δακρυῖα μᾶλα ρέοντι.
 Μάλ' ἔστι δὲ οἷα τέκνοισι μὲν ὡς τοῖς ἡλίοισι χελιδὼν
 Ἀπορῶν ταχινὰ πῶς πετατὶ βίον ἄλλου ἀγέριον.
 Σικυτοῖα μάλ' ἔστις ἀπ' ἀφ' ἑσθ' ἀνδρ' ἀνδρ' ἡλως
 Ἰθὺ δὲ ἄμ' ἐν ἔλ' καὶ δὲ κλίσθ' ἄν' ἡλως ἀνδρ'
 Ἀνδρ' ὡς λέγεταί τις, ἔβα καὶ ταῦς ὡς ἡλως
 Ἐἴκα πετατὶ δὲ ὡς πετατὶ δὲ ἡλως ἀνδρ' ἡλως
 Σαλ.

- ἐνδὲ Σάμδρου† γνῶσκάτω. ποτίθει δύο, καὶ δύο μαῦρες.
 κάττι Ἐξ ᾧ ἀπ' ἀλλήλων. ὃ δὲ θρακισὶ λείκεραμε.
 Ἀδὲ, Λύκω νυῦ πάντα. Λύκω καὶ νυκτὸς ἀνῶκτου.
 Ἄμμες δι' οὔτε λόγῳ τινὸς ἄξιοι, ὅτ' ἀριθμητρί.
 Δύσανοι Μεγαρήνες. ἀπμοτάτη γνὶ μοίρε.
 Κεῖ μὲν ἀρεσδύραμι, τὰ πάντα ἔχον εἰς δέου ἔρποι.
 Νυῦ δὲ ποθ' ὥς μῦς φαντὶ θυώνιχε γδόμεθα πίσσας.
 Χ' ὦ, τι τὸ φαρμακόν ὅστις ἀμνηχάνειοντες ὄρωρες
 Οὐκοῖσθα. πλὰν σῖμθ' ὁ τὰς ὑπὸ χέλιος ὀρεαδῆς,
 Ἐκπλύθρας ὑγιὲς ἐπανήλθ' ἐμὸς ἡλικιώτας.
 Πλυσσῶμαι λιγὼ δ' ἄπὸντιθ', ὅτε κάκισθ',
 Οὔτε πρᾶτθ' ἴσως, ὁ μαλὸς δὲ τις ὁ στρατιώτας.
 Οὐά. Ὀφελε μὰν χωρεῖν ἢ τὴν νῦν τέον, ὧρ πεθυμῆς
 Αἰχίνα, εἰδὶ ὅτως ἀρᾶσι δοκέωσ' ὅτ' ἀρδηνεῖν,
 Μιδοδοῦτας πῶλεμαῖθ', ἐλδουθῶσιθ' ἀρίσθ'.
 Αἰ. Τάλλα δ' ἀνὴρ ποῖός τις. Θ. ἐλδουθῶσ' τις ἀρίστος.
 Εὐγνώμων, Φιλόμωρος, ὀρωλικός, εἰς ἄκρον ἁδύς.
 Εἰδὼς τὸν Φιλέοντα, τὸν δ' Φιλέοντ' ἐπιμᾶλλον,
 Πολλοῖς πολλὰ διδύς. αὐτὸν μὲνθ' ὅκ' ἀνενδύων,
 Οἷα χεὶ βασιλῆ', αὐτεῖν δὲ δειῖ ὅκ' ὑπὸ παντὶ.
 Αἰχίνα. ὥς τ' εἴποι ἢ τὴν διεξιὸν ὧμον ἀρεσκεῖ
 Λῶπορ ἄκρον προναῶσαι, ἐπ' ἀμφοτέρω δὲ βεβακώς
 Τολμασεῖς ὑπὸντα μλέιν θρασυῖ ἀσπίδιώταρ.
 † Ὡτ' ἄρα εἰς Αἴγυπτον, ἅρ' ἱεροτάφωρ πωλούμεθα
 Πάντες γηραῖοι, καὶ ὑπὸ χόρῳ ὄν' ἡγίω ἔρπει

Λουκάνω ὁ χρόνος, ποιῶν ἡδυσθεῖς γόνυ χλωρόν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-
ΔΥΛΛΙΟΥ ΙΕ.

Ἐπιγραφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον, Συρακόσαι, ἢ Ἀδω-
νιάδουσαι. ὑποπίθεται δὲ τινὰς Συρακούσας τὸ γένος,
παρεπιδημοῦσας γὰρ Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἡ Τσιώταξις
ὑπὸ θεῶν ἐξίστας ἐλ πομπῆς τῷ κομιδῆνός Ἀδωνι-
δου, ὑπὸ Ἀρσινόης ἐλ Φιλαδέλφου γυναικός. ὁρῶντες
δὲ Γοργὼ πρὸς Πραξινόαν. καὶ πρὸς αὐτὴν αὐτὴν, ἐξ ὁρ-
χεται ὑπὸ τῶν θεῶν. πρὸς πλάσε δὲ ποίημα τὸ ἰδιωματικόν
μὲν, καὶ λεχωρισμῶν τῶν ποιητικῶν τρόπων. ἐθὺς ὅ-
τι οἱ γὰρ Ἀλεξανδρείᾳ, τοῖς Ἀδωνίοις ἐλκομίσαντας
τὰ εἰδωλα τῷ Ἀδωνιδου μετὰ τῶν νομιζομένων ὑπὸ
τῶν θαλάσσαν κομίσειν. αἱ δὲ Συρακούσαι ἐξελθῶσαι
τῶν οἴκων, δαυμάζουσι τὸν ὄχλον, καὶ ὅσα γὰρ τῶν ὄχλων.
Ἰαγράφει δὲ ὁ θεόκευς ὑπὸ δημόσιον γὰρ Ἀλεξανδρείᾳ,
χαρίζομεν τῇ βασιλίδι, τὸν τε σκυλῶν, καὶ βια-
σμόν τ' αὐτῶν, καὶ ἀδελφὸν πινά, καὶ τὴν πολυ-
τέλειαν ἐλ Ἀρσινόης, δι' ὧν δὲ αὐ-
παγγέλλουσαν.

ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΑΙ, Ἡ ἈΔΩΝΙΑ
 Ἰόσαι. Εἰδύμιον ιε.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

- Γρα.** Νδβι πρᾶξινα; Εὐ. Γοργώ φίλα ὡς χρόνα
 γνῶντι. (πῆ.)
- Γορ.** Ὁ αὖμ ὅτι καὶ νῦν λῶθεις, ὅρη δῖφρον Εὐνόα αὖ
 ἔμβαλε ἑποτίκρανον. Εὐ. ἔχθ' ἡγάμισα. Π. καθίζου.
- Γορ.** Ὡ τὰς ἀδελμάτω ψυχᾶς. μόλις ὑμῖν ἐσώθην
 Πρᾶξινα. πολλὰ μὲν ὄχλα, πολλῶν δὲ περείπων
 Παντὰ λιηπῖδες, παντὰ χλαμυδιφόροι ἄνδρες.
 Ἀδ' ὁδὸς ἀτρυνύθ'. τὴν δ' ἐκαστοτέρω ἔμ' ἀρκέεις.
- Γρα.** Ταῦθ' ὡ πάραρος τῶν ἑπ' ἔχεται γῆς ἑλαβ' ὀνῶν,
 ἰλεὸν δὲ οἴκησιν, ὅπως μὴ γέτονες ὦμις
 Ἀλλάλας. ποτ' ὄρην φθονόρον ἱακὸν αἰγνέμοισ.
- Γορ.** Μὴ λέγε γὰρ πέον ἄνδρα φίλα βιαῦτα διώονα,
 Τῶ μικρῷ πρέοντι. ὅρη γυῖαι ὡς ποθοῦντι.
- Γρα.** Θάρσει ζωπυλίου γλυκρόν τέκος ὑλὲ γω ἀπφῶν.
- Γορ.** Αἰδάνει γὰρ βρέφ' ὅναί τ' ἐν πότναι, ἱαλὸς ἀπφῶς
- Γρα.** Ἀπφῶς μὲν τῶν πρῶαν λέγομεν πρῶαν θῶν,
 Πάντα νίτρον καὶ φῆκος ἀρσκανᾶς ἀγορασδωρ.
 Ἦνθε φόρῳ ἄλλας ἀμμιρ, ἀνὴρ τρισκαίδεκάπηχυς.
- Γορ.** Χ' ὥμος ταῦτα γ' ἔχει φθός. ἀργυρεὶς διοκλείδας.
- ἱπῆα** † Ζ. δρᾶχμῶς λιναῖδας γραῖαν ἀρχιλήματα πηκῶν,
- † πον** Ε. πόκως ἑλαβ' ἔχθεις, ἀπαμρῦπος, ὀργον ἐπ' ὀργον.
- π. Ἀλ.

Ἄλ' ἴθι τ' ὠμπέχονοι καὶ τὰν πόρνα τριόδια λαζοῦ
 Βᾶμες τῷ βασιλῇ· ὅτ' ἀφνειῷ Πρλεμαίῳ,
 Θασομένῳ τὸν Ἀδωνιρ. ἀκδῶ χρῆμα καλὸν π
 Κοσμῶν τὰν βασιλίσσαν. Π. γν' ὀλβίῳ ὀλβια πάντα.
 Ὡς εἶδες, χ' ὥρ' εἶπας ἰδοῖσα τὴν τῷ μὴ ἰδόντι.

Γο. Ἐρπυρ ὥρ' αἰεὶν. ἀόργοις αἰγν' ἐορτά.
 Γρ. Εὐνόα, αἶρε τὸ νᾶμα, καὶ δὴ μέγ' αἰνέουσι
 Θες πάλιν αἰγαλῆαι μαλακῶς χρῆζοντι καθύβλην.
 Κινδύ' δὴ φόρε δᾶσσοι ὕδωρ, ὕδατ' ὅτ' πρότορον δαί.
 Ἄδ' ὥς νᾶμα φόρει. δὸς ὁμῶς. μὴ πῶλ' ἄπλησε.
 Ἐγχεῖ ὕδωρ δύναντι, τί μὲν τὸ χιτῶνιον ἀρδεις.
 Παῦσαι. ὁ ποῖα θεοῖς ἐδύκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
 Ἀλλ' ἄγε πᾶς μεγάλῃς πᾶ λάρνακος; ὦ δε φόρ' αὐτάρ.

Γο. Πραξινόα. μάλα τὰ κατὰ πῦχες ἐμπρόναμα
 Τὸ πρὲς πει. λέγε μοι πόσῳ κατέβαρι ἀφ' ἰσῶ.

Γρ. Μὴ μινώσῃς Γοργοῖ, πλεον ἀργυρίῳ καθαρεύῳ μινῶ
 Ἡ δ' ὕο. τοῖς δ' ὀργοῖς καὶ τὰν ψυχὰν πωτέθηκα.

Γο. Ἀλλ' ἡ γινώμαν ἀπέβαρι. Π. ναί. καλὸν εἶπας
 Τῷ μπέχονοι φόρε μοι, καὶ τὰν θολίαν ἡ γινώμαν
 Ἀμυθίβης. δ' ἀξῶ τοῦ τέκνου. μορμῶ δαδκνεῖ ἱππῶ,
 Δάκρυε ὅσα θέλεις, χλωρὸν δ' ὅ δαί τοι γνέσται.
 Ἐρπυρ, Φρυγία τὸν μικρὸν πᾶς διελαβοῖσα.
 Τὰν λύν' ἔσω κάλειον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον.
 Ὡς θεοῖ, ὅσοι ὄχλος. πῶς καὶ πόκα ἴδω πρᾶσαι
 Χρὴ τὸ καλόν. μύρμακας ἀνέριθμοι καὶ ἄμετροι.

Πολλὰ τοὶ ὦ Πρωλεμαῖε πεποίηται καλὰ ὄργα.
 Ἐξ ὧν ἄθανάτοις ὁ τεκὼν. ὁ δὲ κακοὺς
 Δαλείται τὸν ἰόντα πρὸ ὀρπυρ Αἰγυπῆσι.
 Οἷα πρὶν δ' ἀπάτας λεκροταμνοὶ ἄνδρες ἔπαισδον
 Ἀλλάλοις ὁμαλοῖ κακὰ παίγνια. πάντων ὄρειοί.
 Ἀδίστα γοργοί, τί γηνοίμεθα. οἱ Πρωλεμισαὶ
 Ἴπποι τῷ βασιλῇ. ἄνδρ Φίλε, μή με πατήσης.
 Ὁρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρὸς, ἴδ' ὡς ἄγχι. ἱμνωθεαυρῆς.
 Εὐνόα εὐφολξῆ; ὁλαχρησέεται τὸν ἄγοντα.
 Δινάσθην μεγαλῶς, ὅτι μοι τὸ βρεφ. μλνέ γ' ὄνδρ.
 Γορ. Οἰσσεὶ Πραξινόα, καὶ δὴ γε γηνοίμεθ' ὁπιδον.
 Τοὶ δ' ἔβαν ὅτ' ἠώραν. Γ. καὶ τὰ στυαγέρομαι ἡδὴ.
 Ἴππου καὶ τὸν ψυχρὸν ὄψιν, ταμάλισα διεδίδω
 Ἐκ παιδὸς ἀνδύδωμις. ὁ δὲ ὄχλ. ἄμμιρ ὠρρῆ.
 Γορ. Ἐξ αὐλᾶς ὦ μᾶτορ. Γραῦς. ἐγὼν ὦ τέκνα. Γ. πρὸν θῆρ
 Εὐμαρῆς. Γ. ὅτ' Τροίῳ περὶ ὠμνοὶ ἡλθον ἀχαιοί.
 Καλλίστα παίδων, πείρα δ' ἴω πάντα τελεῖται.
 Γορ. Χρησμός ἀπρεσβῦτις ἀπὸ χ. θεαυρῆσα.
 Πάντα γυναικὸς ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἡγάγεθ' Ἡρῶ.
 Θᾶσαι Πραξινόα πόδι τᾶς θυρᾶς ὅσθ' ὁμιλ.
 Γρα. Θεαυρῆσι. Γοργοὶ δὲ τὰν χόρα μοι, λαβὲ καὶ τὸ
 Εὐνόα θυτυχίδι. πότε χ' αὐτὰ μὴ τὴν πλανηθῆς.
 Πᾶσαι ἄμ' εἰσφύθωμις ἀπρίξ. ἐχθρὸν Εὐνόα ἄμω.
 Ὡμοὶ δειλαῖα. δίχα μὲν τὸ δορίσσιον ἡδὴ
 Ἐχιστὰ Γοργοί. ποτ' ἴω δὲ εἰ τι γηνοίω,

Εὐ.

- Εὐδαιμόνῳ ὦ νῆρω πεφυλάσσει τῷ μπεχρονόμῳ.
 Ξε. Οὐκ ἐπ' ἐμὶν ἤ. ὅμως ἢ φυλάξομαι. Γ. Ἀθρόος ὄχλος
 ὠθδύνθ' ὡς τε υἱός. Ξ. Θάρσει γυνάι. γν' καλῶ εἶμες.
 Γε. Κεῖς ὄρας, λήπειτα Φίλ' αὐδρῶν γν' καλῶ εἶς,
 Ἄμμε πόδισέ μιν, χρυσὸν κίτρινον Θ' αὐδρός.
 Ολίβετα Εὐνόα ἄμμι. ἄγ' ὦ δειλὰ τὴν βιαζέου.
 Καλμὶς' γν' δὲ πᾶσαι, ὅ τ' αὖ νυὸν εἶπ' ἀρχιλάφας.
 Γο. Πραξινόα, πότ' αὖ ὦ δει. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρητον
 Λεπὰ καὶ ὡς χαίροντα. δεῶν πόρον αἵματα φασεῖς.
 Γε. Πότ' νι ἀθλῶαία, ποῖαι σφ' ἐπὶ νάσον δρῖθοι.
 Ποῖοι ζωογράφοι τὰ κειβέα γράμματ' ἔγραψαν.
 ὧς ἐτυμ' ἐσηκάντι, καὶ ὡς ἐτυμ' γν' δινδύντι.
 Ἐμψυχ' ὅκ' γν' φαντὰ βόρην π' χρῆμ' ὦ νῆρωπος.
 Αὐτὸς δ' ὡς θανάτος ἐπ' ἀργυρεῶ κατὰ κείτου
 Κλισμῶ, πρᾶτον ἴδλον ἀπ' ἀροτάφων κατεβαλμῶν
 Ὁ τριφύλατ' Ἀδωνις, ὅκ' ἰὼ Ἀχρόντι Φιλεῖται.
 Ξε. Γαύραδ' ὦ δύναντοι, ἀνάνυτα λωπύλλοισαι.
 Τρυγόνδ' ἐκ ναισδύντι πλατασδισσαι ἅπαντα.
 Γο. Μὰ πόθ' ὦ νῆρωπος. τί δέ λιν' εἰκωπύλαι εἶμες.
 Πασαμλιν Θ', ἐπίτασε. συρακοσάεις ὑπ' ἰτάσεως.
 ὧς εἰδῆς καὶ ὅτ' ὅτ' κρείνθαι εἶμες ἀνωθην,
 ὧς καὶ ὁ Βελλεροφόν. πελοποννησιὶ λαλδύμεις.
 Δωρίσθην δ' ἔφεσι δοκῶ τῆς Δωρείεσσι.
 Γε. Μὴ φημι μελιτῶδον, ὅς ἀμῶν καρετόρος εἶναι,
 Πλάν' ἴνός. ὅκ' ἀλέγω μή μοι ληνεὶ ἀν' ἀρμαξέης.

ινός

Γορ. Σίγα Πραξινόα. μέλαιτον Ἀδωνιν ἀείδων,
 Ἄρ' ἀργείας θυγάτηρ πολυΐδρις αἰοιδός.
 Ἄπιδ καὶ ἀσπύριον τὸν ἰσάλεμον ἠείδουσε.
 Φθελγῆται πᾶσι οἷδα καλόν. σβαθρὸν ἦνται ἦδη.
 Δίασπιν' ἀπολγόν τε καὶ ἰσάλιον ἐΐλασας,
 Αἰπιναντ' ὄρυκα, χρυσῶ παίξο' Ἀφροδίτα.
 Οἶον τι τὸν Ἀδωνιν ἀπ' ἀρνάτ' Ἀχρόντοθ',
 Μῆνι δυνωδενέτω μαλακάποδες ἄγαγον ὄρεαι.
 Βάρδισαι μακάρων ὄρεαι ΐλαι, ἀλλὰ ποθεν αἰ
 ἔρχονται πάντεσι βροτοῖσιν αἰετὶ φοροῖσαι.
 Κύπριδιωνάα, τὴν μὲν ἀθανάτων ἀρ' θνατῶ
 Ἀνθρώπων, ὡς μῦθ' ἔποινας Βρόνικαν,
 Ἀμβροσίαν δὲ σῆθ' ἀρ' σέξασα γυναικός.
 Τίμ' δὲ χειρομῆνα πολυώνυ με καὶ πολυῶα
 Ἀβρόνικία θυγάτηρ, ἐλγῆα ἐκῆα
 Ἀρσινόα, πάντεσι καλοῖς ἀπὶ τᾶλαι Ἀδωνιν.
 Παρ' μὲν οἱ ὄρεα κείται, ὅσα θρυλὸς ἀκρεά φέροντι.
 Παρ' δ' ἀπαλοῖ καὶ ποιπεφυλαγμῶν γ' ἐταλαείσκει
 Ἀργυρείοις. συρίω δὲ μύρω χρύσει ἀλάβαστρα.
 Εἶδα τὰθ' ὅσα γυναικὲς ὑπὲρ πλάθαν ποιῶνται,
 Ἄνθεα μίσγοισαι λυκῶ παντρί' ἀμ' ἀλδύρω.
 Ὅσα τ' ἀρ' γλυκὸν μέλιτοθ', τὰτ' ἐν ὑγρῶ ἐλαίῳ.
 Πάντ' αὐτῶ πετελιῶα, καὶ ἐρπετὰ τὰς πεπάρεισι.
 Χλωραὶ δὲ σκιαδίς μαλακῶ βεῖβωσαι ἀνήλω
 Διόσμινθ'. οἱ δὲ τε κῶροι ἐσθρῶνται ὄρατες,
 Οἶον

Οἷοι ἀθηδυνίης ἐφεζόμενοι ὑπὸ δινάδρων.
 Πρωτῶνται, πτόρυγες περὶ μέλαινα, ὅζον ἅπ' ὄρε.
 ὧ ἐβγνθ. ὧ χρυσός. ὧ ἐκλυκῶ ἐλεφαντος.
 Αἰετῶ, οἶνοχόρῳ κρονίδια δὲ πᾶσι δαφύροντες.
 Πορφύρεοι δὲ τὰ πηκτες ἄνω μαλακώτοροι ὕπνω,
 Ἀμίλαρος δρῆχ' ὧ τὰν σαμίαν κατὰ βόσκων.
 Ἐσρωτα κλίνα, τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα.
 Ταῦ μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὧ ῥοδύπαχος Ἀδωνις
 Ὀκτώ καὶ δεκάτης ἢ γυνεακείδωχ' ὁ γαμβρός.
 Οὐ λυγτῆ το Φίλαμ' ἐπ' οἱ πόδι χεῖλεα πυρρῶ.
 Νυῦ μὲν Κύπρις ἔχει τὸν αὐτὸν χαίρετω ἄνδρα.
 Ἀὐθγν δ' ἄμεις νιν ἅμα δρόσω ἀθρόαι ἔξω
 Οἰσδύμεν ποτὶ λύματ' ἐπ' αἰὶνι πῦνόντα.
 Λύσασαι δὲ κόμαν, καὶ ὑπὸ σφυρὰ κολπορ αὐεῖσαι.
 Τῆθεσι φαεινομένοισι λιγυρᾶς ἀρξάμεθ' αἰοιδᾶς.
 Ἐρπεις ὧ Φίλ' Ἀδωνι, καὶ γυνάσκει εἰς Ἀχρόντα,
 Ἡμιθέων ὧς φαντὶ μονώτατθ. ἔτ' Ἀγαμέμνων
 Τδτ' ἐπαθ', ἔτ' Αἴας ὁ μέγας βαρυμαίνθ ἥρωες,
 Οὐθ' ἔκτωρ Ἐκάβας ὁ γοραίτορθ εἰσὶν παίδων.
 Οὐ Πατροκλῆς, ἢ Πύρρθ ἀπ' Τροίας ἐπανελθών,
 Οὐθ' οἱ ἐπὶ πρότοροι λαπίθαι καὶ δουκελίωνες.
 Οὐ Πελοπιδάσθαι τε καὶ ἀργεθ, ἄκρα πελασγοί.
 Ἰλα νυῦ Φίλ' Ἀδωνι, καὶ δὲ νέωτ' εὐθυμήσας.
 Καὶ νυῦ λῶθες Ἀδωνι, καὶ δὲ κ' ἀΐκη Φίλος ἡφῆς.

Γο. Πραξινόα, τὸ χρῆμα Ὀφώτορον, ἀθήλεια

ε

3

ὀλ

Ὀλβία, ὅσα ἴσα ππανολβία ὡς γλυκύφωνος.
 Ὡς αὖτως καὶ οἶκός, ἀνέστος Διοκλείδας.
 Χ' ὦν ἡρ' ὅς τ' ἄγαν. πειναῖν τι γέ μιν δέ ποτ' ἔνθης
 Χαίρει Ἄδων' ἀγαπήντε, καὶ δὴ χαίροντας ἀΐκονδ'.

ὑπόθεσις τοῦ εἰ-
 διμλίου 15.

Τὸ τὸ εἰδιμλίον γέγραπται εἰς ἰδρῶνα τὸν ἰδρῶ-
 κλῆτος τὸν ἔχοντα Σικελίας τύραννον. κατέχευε δὲ τὴν
 ἀρχὴν στρατηγὸς ὑποδραχθεὶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν, καὶ
 φθείρας τὰς δυνάμεις, ὥστε τύραννον αὐτὸν ἀγορεύειν
 ναί. μετὰ δὲ τοῦτον ἤρξεν, ἰδρῶν ὁ γέλων. μὴ δὲ ἐν εἰ-
 διμλίῳ πρὸς τὸν ἰδρῶνα ὁ θεὸς κελεύει δὲ τὸν εἰδιμ-
 λιον τοῦτον ποιῆσαι, καὶ χαίρειν αὐτὸν ἐπὶ γράφειν. γὰρ
 αὐτὸν καὶ τὸν Σιμωνίδης ἐμφαίνει λιβώπια. λέγουσι γάρ
 αὐτὸν ἔχειν δύο λιβώπια, τὸ μὲν χαλκίον, τὸ δὲ διδύ-
 των. ὅτε ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν πρὸς γένος χαλκὸν αὐτὸς μένος,
 ἐκείνου φορεῖν τὰ λιβώπια. εὐερίσκον ἐν τῷ μὲν τὸ χα-
 λκίον λιγύον, τὸ δὲ τῶν διδύτων πληρόν. καὶ
 ὅπως ὁ τὴν δωρεὰν αὐτὸς μένει, ἀνέ-
 κέπ'.

ΧΑΡΙΤΕΣ, ἢ ΙΕΡΩΝ. ΕΙ-
δύλιον ΙΣ.

ἰεὺς ὅσῳ Διὸς ἱεράς μελεις, αἰγὴν ἀοιστοῖς,
ὕμνῳ ἄθναλ' αὖτος, ὕμνῳ ἀγαθῶν κλέα ἀν-
δρῶν.

Μόσαι μὲν θεὰς γνῶντι, θεὸς θεὰς αἰεὶ δὲν τι.

Ἄμμες δὲ βροτοί, οἳ δὲ βροτῶν βροτοὶ τ' αἰεὶ δὲν τι.

αἰεὶ δὲν

τι

Τίς γὰρ τῶν ὀπότε γλαυκὰ ναιεσσιν ὑπ' ἡῶ,

ἡμετέρους χεῖρας πετάσας ὑποδέξεταί οἱ καὶ

Ἀσπασίως, ὅσῳ αὖθις ἀδωρήτης ἀρεμῆς.

Αἱ δὲ σκυζομένη γυμνοῖς ποσσὶν οἴκαδ' ἴασι,

πολλὰ μετ' ὁδοῦ σδισαί, ὅτ' ἀλθίμῳ ὁδὸν ἰσθμῷ.

Ὀνηραὶ δὲ πάλιν λαοῖσιν ὡς πύθμηνι χηλῶ,

ψυχροῖς γνῶναι τεσσιν κάρη μίμονον τι βαλοῖσά

ἔνθ' αὖθις σφίγῃσι. ἐπὶ δ' ἀπὸς ἀκρίβειαν

τίς τῶν νῦν τοῖος δὲν; τίς εὖ εἰπόντα φιλασθεῖς

οὐκ οἶδ'· ὅ γὰρ ἐτ' ἀνδρες ἐπ' ὄργοις ὡς πάρος ἐδολοῖς

αἰνεῖσθαι σφίγῃσι. νενίκηται δὲ ὑπὸ λαοῖσιν.

Πᾶς δὲ ὑπὸ ἰὼλ' παχέρας ἔχωμ. πόθεν τ' αὖθις ἀθροῖς οἷσιν

ἄργυρον, ὅσῳ κεν ἰὸν ἀκτρίφας ληνὶ δόμῳ,

ἀλλ' ὅθι μὲν εἴται ἀπὸ τῶν ἡ γόνυ ληνήμα,

αὐτῷ μοί τι γῆμοις θεοὶ τιμῶσιν ἀοιστοῖς.

Τίς δὲ κεν ἄλλ' ἀκτάσαι, ἄλλ' ἅπαντες ὁμηροῦ.

οὐδὲς ἀοιστῶν λῶς, ὅς δ' ἐμὲ οἷσιν αὖθις.

ἰμῶν

Δαμόνοιο. τί δὲ λαοῖσιν ὁ μὲν εἴσιν ὁ δὲν χυσοῖς

Τίς δ' αὖ ἀρίσῃας Λυκίῳ ποτε, πῆς κομόωντας
 Πριαμίδας, ἢ θῆλαιον ἀρχοῖας κύκνον ἔγνω,
 Εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν αἰοιδίς;
 Οὐδ' Ὀδυσσεὺς ἐκείνου τε καὶ εἴκα πμῶας ἀλαθείς
 Παύτας ἐπ' αὐθρώπους, αἶδαν τ' εἰς ἔχρατον ἑλθῶν
 Ζωὸς, καὶ ἀπὴλιγγα φυγῶν ὁλοοῖο Κύνκλωπος,
 Διωαιὸν κλέε' ἔχον. εἰσιγὰν δ' αὖ τ' ὑφορβὸς
 Εὐμαιέ. καὶ βροσί Φιλοίπ' ἀμφ' ἀγέλειας
 ἔργον ἔχων, αὐτὸς τε πόριον λαγχνέ. Λαοῖτις,
 Εἰ μὴ σφᾶς ὠνάσαν ἰάον' αὐδρὸς αἰοιδαί.
 Ἐκ μοισαῦ ἀγαθὸν κλέε' ὄρχεται αὐθρῶποισι.
 Χρέματα δὲ ζῶοντες ἀμαλδιῶσι θανόντων.
 Ἄλ' ἴδω γὰρ ὁ μόχθ' ἐπ' αἰὶνὸν κύματα μετρεῖν,
 Ὅσ' ἄνευ χόρδονδε μετὰ γλαυκᾶς ἀλὸς ὠθεῖ,
 Ἢ ὕδατι νίξειν δολορὰν τ' ἰοειδέϊ πλῆμνον,
 Καὶ Φιλοκόροϊ καὶ Βεβλαμμένον ἄνδρα πρὶν ἔλθειν.
 Χαερέτω ὅς τις τοῖ' ἀνὴρ κλέε' δέ οἱ εἴη
 Ἄργυρ'. αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἱμὸρ αὐτόν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ πμῶ τε καὶ αὐθρῶπων Φιλότῃτα,
 Πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόδην ἐλοίμαν.
 Δίξυμαι δὲ πῖνι θνατῶν λειχαισμένῳ γῆθω
 Σιών μοίσσας, χαλεπαὲ γὰρ ὁδοὶ τελέεσσιν αἰοιδαῶν,
 Μισάων ἀπάνδυθε δῖος τ' μέγα βελδύοντ'.
 Οὐπω μῶας ἄγων ἔκαμ' ἔρανος δ' ἔνιαιυτ'ς.
 Πολλοὶ λινῆσσι μὲν ἐπιτροχὸν ἄρματ' ἵπποι.

ὁ σφοδρ
 ὅς

ἡ δὲ δὲ

μεγαλ
 λος βα
 σιλικός

αἰοιδῶ ἔσεται ὅτ' ὁ ἀνὴρ, ὃς ἐμὲ λελήσεται ἑταῖρος
 ῥέξας, ἢ Ἀχιλεὺς ὅσον μέγας, ἢ Βαρὺς Αἴας
 ἔμπεδόν Σιμόντι, ὅθι φρυγὸς ἡείου ἴλθ.
 Ἡδὴ νῦν φοίνικες ἔω' ἡελίῳ διώνοντι
 οἰκούντες λιβύας ἄκρον σφυρὸν, ἐρρίγασιν.
 Ἡδὴ βασάζουσι Συρακούσοι μέσα δίδρα,
 Ἀχθόμενοι σάκεαςι βραχίονας ἰτεῖνοισιν.
 ἔρδ' αὐτοῖς ἰδὼν, πλοτῶροις ἔδωκε ἡρώεσσι
 ζώννυται, ἰππεῖαι δὲ κέρω σκεπάζουσιν ἔθειραι.
 Αἱ γὰρ Ζεὺς κύνεισε πᾶν τὸν καὶ πόντι Ἀθάνα,
 Κέρηδ' ἢ σὺν ματρὶ πολυκλήρων ἐφυραίωρ
 Εἰληχὰς μέγα ἄστυ, πρὸ ὕδασι λυσιμελείας,
 ἔχθρας ἐκνάττω καὶ πᾶσι πᾶσι ἀνάλυμαι.
 ἀγγέλλοντας Σαρδηνίῳ ἡλίκῃμα, Φίλων μόρον ἑταῖρον
 λόντας τέκνοισι ἢ δ' ἀλόχοισιν, ἀειδμασὺν ἀπὸ πολλῶν.
 Ἀσεία τε πλοτῶροισι πάλιν ναίειν πολίταις,
 Δυσμενέων δὲ χεῖρας ἐλωβήσαντο κατ' ἄκρας.
 αὐτὰρ ἄγρ' ὅτ' ὄργαζοιντο τεθαλότας. ἢ δ' ἀνὰ λειβμοῖ
 μήλων χιλιάδων βοτάναις ὄλα πλανῆσαι,
 ἄμπεδον βλήχουσιν, βόες δ' ἀγέληδον ἐν αὐλῇ
 ἐρχόμεναι σκιπναῖον ὠπασθίδιζεν ὀδίταν.
 Νεοὶ δ' ἐκπονέουσιν ποτὶ πόρον, ἡνίκα τέ τις
 ποιμένας γῆναι πεφυλαγμένῃ, γῆνδρι δὲ γῆνδρῳ
 ἄχῃ γῆν ἀκρέμονεσιν. ἀρχαῖα δ' εἰς ὅπλ' ἀρχαῖα
 ἀετὰ ὄλασάντων. Βοῶς δ' ἐπὶ μὲν δ' ὄνομ' εἶναι.

Ὑψιλόμδ' ἰδρώνι κλέθ φορέοιγν αἰοισδί,
 Καὶ πόντε σκυθικοῖο πόραν, κ' ὅπῃ πλατὺ τέχθ
 Ἀσφαλτῶ δὴ βαλα Σεμίραμις ἐμβασίλδυν.
 Εἰς μὲν ἐγώ. πολλὰς δὲ διὸς Φιλέοντι καὶ ἄλλας
 Οὐ γὰ τόδον. τοῖς πᾶσιρ ἴκοι σκελὼ Ἀγέθοισαν
 Ὑμνεῖν σὺν λαοῖσι, καὶ αἰχμητᾶν ἰδρώνα.
 Ὡ ἐπέκλησοι τ' χεῖρες θεαί, αἰ μινύειοι
 Ὅρχομενόν Φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε θήβαις,
 Ἀκλῆρος μὲν ἐγὼ μίμνοι μίκην, δὲ δὲ καλδύντωι,
 Θαρσίως μοῖσαι σὺν ἅμετόρῃσιρ ἰκθίμαν.
 Καλέψω δ' ὅδ' ὕμνε. τί γὰρ χαρίτωι ἀγαπατὸν
 Ἀνθρώποις ἀπάνδυνον, αἰ χεῖρεσσιν ἅμ' εἴλω.

δυγα
 τρεῖς

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-
 ΔΥΛΛ. ΙΣ'.

Τὸ ποτὸ εἰδύλλιον εἰς Προλεμαῖον τὸν Φιλάδελ-
 φον γέγραπται. Ἀρατεία δὲ λέχεται εἰς βολή. ὁ δὲ Φι-
 λάδελφος Προλεμαῖος, Προλεμαῖος τὸ Λαλῶν καὶ
 Βορνήκης ὡς πᾶς. διὸ καὶ ἀμαρτάνει ὁ Μόνατος, αὐ-
 τὸν χρόνος τὸ θεοκρίτος ἀναβιβάζωμ εἰς τὸν Φίλο-
 πάτρα, ποτὸς χρόνος μαχόμενος
 ὁ δὲ σημασι.

ΕΓΚΩ

ΕΓΚΛΗΜΙΟΝ ΕΙΣ ΠΤΟΛΕ-

μαῖου. Εἰδύλιον ιζ'.

Κ Διὸς ἀρχώμεθα, καὶ εἰς ἑσπέρην γε μοῖσαι
Ἀθανάτωρ τὸν ἀρίστου, ἐπὶ ᾧ αἰδωμένων
δαῖς.

Ἄνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖον γῆνι πρῶτισι λεγέω,
καὶ πύμαθες, καὶ μέσσοι, ὃ γὰρ πεφρόεσκατος ἀνδρῶν.
Ἡρώες, τί πρόδον ἀφ' ἡμιθέων ἐχθρόν;
Ῥέξαντες καλὰ ὄργα, βροτῶν ἐκύνεσαν αἰοιδῶν.
Ἀντίρ' ἐγὼ Πτολεμαῖον ὥπλισάμενον καλὰ ἐπέην,
ὕμνους ὕμνησαι μ' ἵμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γόρας αὐτῶν,
Ἴδαν δὲ πολὺ δινέουσαν ἀνὴρ ὑλκτόμου ἐλθῶν,
Γαπήναι πῦρόν τε ἄσπετον πόθον ἀρξέται ὄργας·
τί πρῶτον κατέλεξῶ; ἐπεὶ πάρα μνηεῖα ἐπῆν,
οἷσι θεοὶ τὸν ἀρίστου ἐπὶ μετὰ βασιλῆων.
Ἐκ πατέρων μὲν οἷον ἐλὼ, τελέσαι μέγα ὄργον,
Ὁ Λαγίδας Πτολεμαῖον, ὃ καὶ φρεσὶν ἐγκαταθείη
Βυλάν, ἅμ' ἐκ ἅλλων ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι.
Τῶν καὶ μακάρεσσιν πατέρων ὁμότιμον ἔθηκεν
Ἀθανάτοισι, καὶ οἱ χεῦσε δόμον γῆνι Διὸς οἴκῳ
Διόσμητον, πρὸ δ' αὖτὸν Ἀλέξανδρον φίλα εἰδώς
αἰολο-
μίτρας Ἐδριαίῃ, πόρσαισι βαρὺς θεὸς ἱαλομήτας.
Ἄντια δ' Ἡρακλῆον ἔδρασθιν ταυροφόνου
Ἰδρυταὶ σέριοιο τε τυγμυλίας δὲ ἀδαιμαντῶν.
Ἐνθα σὺν ἁλλοῖσιν δαλίας ἔχει δρανίδης,

καί

Χαίρων ὕωνῶν ποδῶσιον ὕωνοῖσιν,
 Ὅπῃ σφέων Κρονίδας μελέων ὄζειλτο γῆρας.
 Ἀθάναροι δὲ καλεδύντου, θεοὶ νῆποδες γεγαῶτες
 Ἀμφότῃ γὰρ πρόγονός σφι ὁ καρτερὸς Ἡρακλείδης.
 Ἀμφότεροι δ' ἀεθμδύντου ἐς ἔχαρμ Ἡρακλῆα.
 Τῷ καὶ ἐπεί δαίτηθην ἱελοκρημνίῳ ἥδην
 Νεκταρῷ δύοδμοιο Φίλας δὲ δῶμ' ἀλόχοιο,
 Τῷ μὲν, τόξον ἐδωκην, ἵππων γνῖόν τε φαρῖτραν,
 Τῷ δέ, σιδηρεῖον σκύταλον κεχαρσγμῆνον ὄζοις.
 Οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λυκοσφύρες ἦβας
 Ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγασιν γηυνήταμ Διὸς υἱόν.
 Οἷα δ' ὦ πινυταῖσι ποδῶν κλειτὰ Βορρηνίκα
 Ἐπρεπεθλυτόρης, ὄφελτο μέγα γενναμῖνοι βί.
 Τῆς μὲν Κύπρον ἐχοῖσα Διώνας πότνια Ἰδρα
 Κόλπον δὲ θυώδην ῥαδινὰς ἐπεμάξατο χεῖρας.
 Τῷ, ὅπῳ λινὰ φαντὶ ἀδελφὸν τόξον αὐδρὸν γυναικαῦ,
 Ὅσον περ Πηλεμαῖοτο ἔλω' Φίλασθην ἀκροπυ.
 Ἡμῶν αὐτὲ Φιλεῖον πολὺ πλέον. ὦ δέ κε παισὶ
 Θαρσύνας σφετόροισιν ὑπὲρ τρέπει οἶκον ἅπαντα,
 Ὅπότε κεν Φιλέων βαῖνεν λέχος δὲ Φιλέεσσης.
 Ἀσέργε δὲ γυναικὸς ἐπ' ἄλλοτρίῳ νότο Αἰγύ.
 Ῥήϊδεαι δὲ γοναί. τέκνα δ' ἔποτ' εὐινότα πατρί,
 Κἀμει ἀεὶς δύνει θεῶν πότνι' Ἀφροδίτα,
 Σοὶ τῶμα μεμῆλθον. σέθεν δ' ὦν κεν Βορρηνίκα
 Εὐειδὴς Ἀχόροντα πολύνονον ἐκ ἐπὶ ῥάσθην,

108

λλ.

νᾶα Ἀλλὰ μιν ἄρπαξάσα πάροιβ' ὠδὶ τ' νᾶμα κατγνῆϊν
 † λυά- † Κυανέου, καὶ συγνὸν αἰ πορθμῆα λαμόντων,
 νιαν Ἔς ναόν κατέθηκες, τεᾶς δ' ἄπεδλάσασο λιμᾶς.
 Γᾶσιν δ' ἦπι Θ' ἦσδε βροτῆς. μαλακὸς μὲν ὄρωτας
 Προσπνέει, λυφας δὲ διδοὶ ποθέοντι μορίμνας
 Ἀργεία κυανόφρου, σὺ λαοφόνου Διομήδεα,
 Μισγομένηα Τυδείῃ, τέκεθ' Καλυδώνιον ἄνδρα.
 Ἀλλὰ θεὸς Βαθύκολ' ἀκρον πῆμα Ἀχιλῆα,
 Αἰακίδα Πηλεΐ σέ δ' αἰχμητὰ Γόλεμαῖε
 Αἰχμητὰ Γόλεμαῖα ἀρίστους Βόρηνικα.
 Καί σε κῶς ἀτίταλλε, βρέφ' ὅ νεογνὸν ἔοντα
 Δεξαμένηα πρὸς ματρός ὅτε πρῶτα μ' ἰδοὺ ἄω.
 Ἔνθα γὰρ εἰλέβην ἐβώσατο λυσίσωνου
 Ἀντιγόνας θυγατρὸς Βεβαρυμένηα ὠδίνεσι,
 Ἥ δ' ἐοὶ θυμὸν ἔσχα πρῆσαι. καὶ δ' ἄρα πάντων
 Νωδωΐαν κατέχοντε μελῶν ὁ δὲ πατρίεσι κῶς
 Γαῖς ἀγαπήκ' ἐγγυρ. κῶς δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα.
 Φᾶ δὲ κατὰ πηομένηα βρέφε' ὅ χεῖρεσι Φίλισιν,
 Ὀλβιε κῶς γήμοιο, τοῖς δ' ἐμὲ πόσον, ὄντορ
 Δῆλον ἐπίμασεν κυανὰ μπυκα Φοῖβ' Ἀπόλλων.
 Ἐρ δὲ μιᾷ λιμῇ τριοπον κατὰ θεῖο κορώναν,
 Ἰβρ' ὠρεῖεσι νέμων γόρας ἐγγὺς ἔδσιν.
 Ἰβρ' καὶ ῥιῶαίαν ἀναξ' ἐφίλασεν Ἀπόλλων.
 Ὡς ἄρα νᾶς εἰπεν, ὅδ' ὑψόθεν ἐκλαγε φωνᾶ
 Ἔς τρίς ὑπαὶ νεφέων Διὸς αἴσι' αἰετὸς ὄρνις.
 Ζῴως

Ζῳός ποτ' τόδε σῆμα, δι' ἱερωνίωνι μέλησθε
 Αἰδίδ' βασιλῆος. ὅσ' ἔφοχ' ὅρ' ἔλε Φιλασθεῖ
 Γεινόμενον τὰ πρῶτα. πολὺς δέ οἱ ὄλεθ' ὀπκοῖα.
 Πολλὰς δὲ ἑρατέει γαῖης, πολλὰς δὲ θαλάσσης.
 Μυρία ἄπειροί τε, καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν.
 Ἀπὸν ἀλδισκοσιν ὀφελόμενον Διὸς ὀμβρῶν
 Ἀλλ' ὅς τις τόξα φέει, ὅς τ' ἔχθρα μαλὸς Αἴγυπτόν,
 Νῆλος ἀναβλύζων διόραν, ὅτε βώλακα θρύπτει.
 Οὐδέ τις ἄστειά ποσα βροτῶν ἔχει ὄργα διαγύντω.
 Τρεῖς μὲν οἱ πολίωμ' ἐκάζον τὰ δὸν γῆδε δμῶνται.
 Τρεῖς δ' ἀφ' ἑκαχίλιόδον τριοςαῖς ὑδὶ μυριάδεσσιν.
 Δοῖαι δὲ τριάδον. μετὰ δέ σ' Ὀδισιν ἐνδεκαδίδον τρεῖς
 Τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγάνωρ ἐμβασιλεύει.
 Καὶ μὲν φοινίκας ἀρτέμενεται, Ἀρβὰς τε,
 Καὶ Συρίας, Λιβύης τε, ἑλαιανῶν τ' Αἰθιοπῶν.
 Παμφυλίοισι τε πᾶσι, καὶ αἰχμυταῖς Κιλικίῃσι
 Σημαίνει, λυκίοις τε, Φιλοπρόλεμοις τε κάρεσσιν
 Καὶ νᾶσις λυκλάδεσσιν, ἐπεὶ οἱ νᾶδ' ἀρίστοι
 Πόντον ὑπὸ πλώοντι. θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα,
 Καὶ ποταμοὶ ἑλαδὸν τε σῶν ἀνέουσιν Πτολεμαίῳ.
 Πολλοὶ δ' ἐπὶ πῆδον, πολλοὶ δὲ οἱ ἀσπίδιῶται
 Χαλκῶν μαρμαίροντι σελαγυλίοι ἀσφαργυρῶντι.
 Ὄλω μὲν πάντας καταβεβήθει βασιλῆας.
 Τόσους ἐπ' ἅμαρ ἕκαστον ὅτ' ἀφνειὸν ὄρχετο οἶκον
 Εὐφροσύνῃ λαοὶ δ' ὄργα ποδὶς ἔλκεσιν ἐκίλοι,

χθαμα
 λῆ

οὐ

Οὐ γάρ τις δαΐων πολυκίττα Νείλου ἔπεμψε
 Γεῖος γν' ἄλλοτρίαισι βοᾶν ἐς ἄσπετο λώμας,
 Οὐδέ τις αἰγιαλόνδε δοᾶς ἔβαλε βλάνας.
 Θωρεκθεὶς ὡδὶ βυστρίν ἀνὰρσι θ' αἰγυπῆισιν.
 Τοῖς αὖτ' ἀνὴρ πλατέεσσιν γνίδου τοῦ πεδίοισι
 Ξανθοῦ μ' ἢ Πτολεμαῖ' ὡς ἄμυν' ὄρου πάλλειν,
 ὧς περ, πᾶν χυμῆλει πατρώϊα πάντα φυλάσσειν,
 Οἱ ἄγαθῶ βασιλῆϊ, τὰ δὲ λυκαπύρεται αὐτός.
 Οὐ μὰν ἀχρεὶς γε δόμων γνὶ πῖονι χρυσός,
 Μυρμαλκῶν ἅτε πλῆθος αἰεὶ λείχεται μογεόντων.
 Ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν δόρυς οἴκοι,
 Αἰεὶ ἄπ' ἔρχομένοιο, σὺν ἄλλοισιν γράβασιν.
 Πολλοὶ δ' ἰφθίμοισι διεδωρῆται βασιλῆυσιν.
 Πολλοὶ δὲ πηολίεσσιν. πολὺν δ' ἄγαθοῖσιν ἐταίροις.
 Οὐδὲ Διωνύσοις τις ἀνὴρ ἰδρὸς ἢ γῶνας
 Ἰκετ' ὡς ἄμυν' ἢ λιγυρὰν ἀναμείψαι ἄοισαν,
 ὧς δ' ὠπνίαν ἀντάξιον ὥπασε τέχνας.
 Μασσῶν δ' ὑποφῆται αἰεὶ δὸν τι πτολεμαῖον
 Ἄντ' ὀδύργεσσις. τί δὲ κάλλιον ἀνδρὶ κεν εἴη
 Ὀλβίῳ, ἢ κλέειν ἑδλὸν γν' ἀνθρώποισιν ἀρετὰς;
 Τότ' ἤδη ἄτρεσσαισι μύθαι. τὰ δὲ μυρία λείνα
 Ὅσα μέγαν Πεισάμοιο δόμον λυκάπρασιν ἐλόντες,
 Ἀδρίαν ἄνδρ' ἐκρυπταί, ὅθην πάλιν ἐπέτι νόςθ' ἢ
 Μένθ' ὅδε προτόρων ὀκνῶν ἐλθόντα κούνη.
 Σταβόμην' ἢ λαβὴν πρῆθε, ποσὶν ἔκμασσεται ἵχνη.

μητρὶ Φίλα καὶ πατρὶ Δωδωναίης ἔσαν νηῶς.
 ἔν δ' αὖτόν χυσὼ ποδὶ καλέας ἦδ' ἐλέφαντι
 ἴδρυσεν, πάντεσσι μὲν ἄλχθονίοισι μὲν ἀργαῶς.
 Πολλὰ δὲ πλανήντα βοῶν ὑπὸ μεγάλαίῃ,
 Μασὶ ποδὶ πλομνίοισι, δρῦθομνίων ὑπὸ βωμῶν,
 ἄνδρες τ' ἰφθίμα τ' ἄλχθ. τὰς, ὅτις ἀρῆω
 Νυμφίον γὰρ μεγάροισι γυνὰ ποδὶ βάλλει τ' ἀργαῶ
 ἔκ θυμῷ δρῶντο καὶ σὺν γένεσσιν τε πόσι τε.
 ὧστε καὶ ἀθανάτων ἰδὼς γαμῶν ὄξετε λείδης,
 οὐς τέκερ κρείοντα. ῥέει βασιλῆας δολύμπυ.
 ἔν δ' ἐλὶχος σφηνισμὶ ἰάειν Ζῶνι καὶ Ἥρῃ,
 Χεῖρας φοιβήσας μύροισι πρὸ πρηνῶν ἱερῶν.
 Χαῖρ' ὦ νᾶξ Πόλεμαϊε. σέθεν δ' ἐγὼ ἴσα καὶ ἄλλων
 Μνάσμαι ἡμιθέων. δοκέω δ' ἐπὶ δὲ ἀπόβλητον
 φθιγξομαι ἐσομνίοις. ἀρετὴν γὰρ μὲν ἐκ Διὸς ἴαιτο δὲ. ἔφοις

ΕΛΕΝΗΣ ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ.

Εἰδύλλιον ιη.

Νποκ' ἀφ' Ἀσπάρτα Ζανθότριχι πάρε Μηνε-
 λάω,

Παρθενικῇ δάλλοντα κόμαις ἴνα κινθον ἔχει ὑακὶν
 θωκ-
 σαι. σμόν

Γρόδι νεοζωῶ πῶ δαλάμω χορὸν ἐσάσαντο
 Δωδωναίηται πρᾶται πόλιθ' ἄλχθ' ἀργαῶν λακκαιναῶν,
 f Ἀνί-

τῶν Ἀνίκα † Τωνδάρειω † κατελίξατο τὰν ἀγαπητὰν
 διαί Μναςῆας ἔλγαν ὀνεώτορ † Ἀτρί † ὅς.
 δια Ἀειδὺν δ' ἄρ' αὖ πᾶσαι δὴ γῆ μέλ † ἐγκροτίοισαι
 † κατε Γοοσί ποδιπλέκτοισ, ποδι δ' ἰαχε δῶμ' ὕμναια.
 κλάζε Οὐτῶ δὴ πρῶϊα κατέδραθε δ' ὦ φίλε γαμβρέ.
 † φίλος Ἡράτις ἐοσί † λίαν βαρυγῶνα τ †, Ἡρά φίλυπν †;
 Ἡρά πολυῶπν' ἐπινδ', ὅτ' εἰς θύναν κατεβάλλου;
 Εὐδαιμ μὲν χήζοντα καθ' ὅραν αὐτοῦ χελῶ τυ.
 Γαῖδα δ' ἐαυτῶν παισὶ φίλοστέργω πρὸς ἀματρὶ
 Γαῖσδαιμ δὲ βαθυὸν ὄρθρου. ἐπεὶ καὶ γῆαν κῆδ' αὖ,
 Κεῖς ἐπος δ' ἐτε † Μηνελαετὰν υἱὸς ἦδε,
 Ὀλβιε γαμβρὸς ἀγαθὸς τις ἐπέπταρην ὄρχομῶντι
 ἔς Σπάρταν, ὅποι ὦλλοι ἀρτίεις, ὥς αὖνυσαιο.
 Μεν † γ' ἀμιθέοις λεονίδαν δια πρηνδορὸν ἔξει
 Ζανὸς τοι θυγατρε ἔσθ' ἄν μίαν ὥχ' ἑρχλαῖναν,
 Οἷα ἀχαιαῖδων γαῖαν πατὴρ ὄδεμι' ἄλλα.
 Ἡ μέγα τοῖκε τέκοιτ' ὅν μητόρι τίκτερ ὁμοῖον.
 Ἄμμες γὰρ πᾶσαι στωμαλικοὶ, ἥς δρόμ † αὐτὸς,
 Χειραμνῆας ἀνδρῶν πρ' Εὐρώτακο λειτροῖς,
 Τετράκις ἐξήκοντα ἡσσαι, δῆλις νεολαία.
 Ταῦ, δ' δ' ἀντις ἄμωμ †, ἐπ' ἄχ' ἔλγαν πρῆσιωθῆ
 Ἀὖς ἀντέμοισα καλὸν διέφαινε πρόσωπον,
 Πότνια νύξ ἄτε, λουκὸν ἑαρχαμῶν † ἀνγν †,
 Ὡς τε καὶ ἄχρυσέα ἔλγαν διεφαίνετ' ὅν ἡμῖν.
 κῶσμος Πίερα, μεγὰ λη, ἄτ' ἀνδραμν † ὄγμ † ἀφ' ἑρᾶ,
 ΗΚΑ.

Ἡ κ' ἀπὸ λυπάρειος θ' ἡ ἄρμα πιδεσσαλὸς ἱππῶ.
 Ὡς τε καὶ ἄροδ' ὅπως ἔλγνα λακεδαίμονι νόσμῳ.
 Οὐτ' ἐπὶ τῇ ταλαίρῳ πανίστιος ὄργα βιαῦτα,
 Οὐτ' ἐπὶ δαιδαλῇ πυνκινότορον ἡτρίον ἰσῶ
 Κόρκιδι συμπλέξατο μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελαινόντων.
 Οὐ μὰν δ' εὐθάραν τις ἐπίσταται ὦδε λεροτῆσαι,
 Ἄρτεμιν αἰδέσθαι καὶ θυρὺς ὄρνου Ἀθαίαν
 Ὡς ἔλγνα. τὰς πάντας ἐπ' ὁμασίην ἴμοροι γνῆ.
 Ὡ καλὰ, ὦ χαίρεισα κόρη, τὸ μὲν οἶκ' ἐπὶ ἡδὴ.
 Ἄμμες δ' ὅτ' ὁρόμον ἦεν καὶ ὅτ' ἀφμόνια φύλλα
 Ἐξ ὧν ἔμμεν, σεφάνως δ' ὅτ' ἐδύμναι αἰδὺν τῶν ἑόντων,
 Πολλὰ τὸν ὦ ἔλγνα μεμναμένη, ὡς γαλαθῶναι
 Ἄρνες γαναμένης οἶθ' ἡμᾶς ποθέοισαι.
 Πρᾶταιρι σεφάνου λωτῶ χαμαὶ αὐφομένοιο
 Πλέξασαι, σκιδραὶ κατὰ θήκομιν ὅτ' πλατάνισον.
 Πρᾶταιρι δ' ἀργυρέας δ' ὅλ' ἐπὶ θ' ὕψρον ἀλειφαρ
 Λαζόμεναι, σεφάνως ὅτ' ὅλ' ἐπὶ θ' ὕψρον ἀλειφαρ
 Γραμματα δ' ἐπὶ φλοιῷ γεγραπταί, ὡς πρὶν ὅτ' ἐπὶ
 Ἄνγνοιον Δωρεῖσι, σέβειν ἔλγνας φυτὸν εἰμί.
 Χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις ὅτ' ἐπὶ θ' ὕψρον ἀλειφαρ
 Λατῶ μὲν δὴν, λατῶ λεροτρόφῳ ὕμνῳ
 Εὐτεκνίῳ, Κύπρις δ' ἐπὶ θ' ὕψρον ἀλειφαρ
 Ἀμαλῶν. Ζεὺς δ' ἐπὶ θ' ὕψρον ἀλειφαρ
 Ὡς δ' ἐπὶ θ' ὕψρον ἀλειφαρ εἰς ὕψρον ἀλειφαρ
 Εὐδὲν δ' ἐπὶ θ' ὕψρον ἀλειφαρ εἰς ὕψρον ἀλειφαρ

ταῦτ'·
 εἰδὴ·
 δῶρ·

Καὶ πόθον. ὄργεαι δὲ πρὸς ἂν, μή τι λάθῃαι.
 Νόμιεθα καὶ μὲν δὲ ὄρθρον, ἐπέεα πρᾶτ' ἄοιδος
 Ἐξ ὀνῶς κελαδίσσι, ἀναχῶν δὲ τριχὰ δειρῶ.
 Ὑμᾶν ὦ ὑμῖναι γοῶμαι ὡδὶ τῶδε χαρῆς.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΒΙΩΝΟΣ ΒΟΥ-
 ΚΛΩ ΟΡΩΛΙΚΩ. Εἰδύλιον ιθ'.

Ἰλινά μοι σوناχῆτε νάπαι καὶ δάοιον ὕδωρ.
 Καὶ ποταμοὶ κελαίοιτε τ' ἱμῶροισι βίωνα.

Νῦν φοιτά μοι μῦρεαι, καὶ ἄλσεν νῦν γοῶ-
 οῖαι.

Ἄνθεα νῦν συγνοῖσι πεπνέοιτε κορυμμοῖς.

Νῦν ῥόδα φοινίσσεαι τὰ πονήματα. νῦν ἀνέμων,

Νῦν ὑακινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ πλεοναῖα.

Ὡς λαμβανέ τ' τοῖς πετάλοισι. καλὸς τέθνηκε μελιπτάς.

Ἀρχετέ σικελικὰ τῶ πονήεθ', ἀρχετέ μοῖσαι.

Ἀδύνον αἰ πονοῖσι πεπνέοιτε ποτὶ φύλλοις

Νάμασι καὶ σικελοῖς ἀγγεῖλαι τε φιλῶντες,

Ὅτι βίωυ τέθνηκεν ὁ βουκόλος, ὅτι σὺ αὐτῶ

Καὶ ῥ' ἐμὲ τέθνηκε, καὶ ὦλ' ὦ δαίμονας ἀοιδῶ.

Ἀρχετέ σικελικὰ τῶ πονήεθ', ἀρχετέ μοῖσαι.

Στρυμόνιοι μῦρεαι περ' ὕδασι καὶ λῖνα λῦκνοι,

Καὶ γοῶσι σομάτεσι μελίσσειτε πονήεθ' ὡδῶν,

Ὅταν ὑμετέρους ποτὶ χεῖλεσι γῆραι αἰδῶν.

Ἰπτατε δ' αὖ ἐσθλὰς οἰαγρίσι, ἔπατε πάσαις

Βισονίαις νύμφαισι μὲν πῶλ' ἔρω δώρι' ὄρεφδύς.

Ἄρχετε σικελικὰ τῷ πῶνθε' ἄρχετε μοῖσαι.

Κεῖν' ὁ ταῖς ἀγέλαισι μῦθ' ἄσμι' ἐκ' ἐπὶ μέλπει.

Οὐκ' ἐτ' ὄρημαίεσι μὲν δ' οὐσί' ἤμην' ἄδεις,

Ἀλλὰ πρὸ πλυστῆι μέλ' ἄλβαιον ἄείδεις.

Ἦρεια δ' ὄξιν ἄφωνα, καὶ αἰ βόον αἰ ποτὶ ταύροις

Πλαζόμεναι γοῶντι, καὶ ἐκ' ἐθέλοντι νύμεναι.

Ἄρχετε σικελικὰ τῷ πῶνθε' ἄρχετε μοῖσαι.

Σεῖο Βίωρ' ἐκλαυσε ταχυὸν μόρον αὐτὸς Ἀπόλλων,

Καὶ σάτυροι μύρον' ἔμελ' ἀγγλαῖνοί τε Πείηποι.

Καὶ Γαῦες σοναχδύνε τὸ σὸν μέλ' αἰ τε καὶ ὕλας

Κρανίδες ὠδύσαντο καὶ ὕδατα διακρυγόντο.

Ἀχὼ δ' ἔν' ὠτρυνετο δούρεται. ὅτ' ἰσιωπῆ,

Κ' ἐκ' ἐπὶ μιμνῆται τὰ σά χεῖλα. σὼ δ' ἐπ' ὀλέθρῳ

Δγνόμενα καρπὸν δρίψε, τὰ δ' αὖθις πάντ' ἐμαράνθη.

Μαλῶν δ' ἐκ' ἐρρόδισε καλὸν γλῶσ' ὃ μὲλ' ἐσὶμβλῶν

Κάτθανον ἐν ληρῷ λυπδύμενον. ἐκ' ἐπὶ γὰρ δει

τῷ μέλιτ' ὁ τῷ σῶ τε θνατὸς ἄλλο τρυγᾷ δαι.

Ἄρχετε σικελικὰ τῷ πῶνθε' ἄρχετε μοῖσαι.

Οὐ τόδ' ἐναλίσαι πρὸς ἡόσι μύρατο δειλύν.

Οὐ δὲ τόδ' ἐπὶ ἄεισιν γνὶ σποπείλοισιν ἐκδῶν.

Οὐ δὲ τόδ' ἐπὶ δελῶσι μὲν αὖ ὥρεα μακρὰ χελιδῶν.

Ἀλκύνον' ὁ δ' ὅσον ἐπ' ἄλγεσιν ἰχθ' ἐκύνε.

Ἄρχετε σικελικὰ τῷ πῶνθε' ἄρχετε μοῖσαι.

Οὐ δὲ τόδ' ἐπὶ γλαυκοῖς γνὶ λύμασι ληνύλως ἄδεις,

οὐ τόδ' ἡώοισι γν' ἄγχεσι πᾶσι δα τὸν ἄδ'ς
 ἱππάλωνθ' ποδὶ σᾶμα λινύρα το Μέννονθ' ὄρεϊς,
 ὅσοι μ' ἀφθιμύλοιο κατωδύραυδ' Βίωνθ'.

Ἄρχετε σικελικὰ τῷ πρῶθ' ἄρχετε μοῖσαι.
 Ἀδονίδου, πᾶσαι τε χελιδόνου, ἄς πόν' ἐτόρπυν,
 ἄς λαλῆιν ἐδιδασκε, καθεζομένη δι' ὕδ'ι πρέμνοισ,
 ἂν τὸν ἀλλήλαισιρ' ἐκώκυον, αἶδι' ἔω' ἐφώνον
 ὄρνιθον, λυπεῖδε† πελαγίδες, ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς.
 Ἄρχετε σικελικὰ τῷ πρῶθ' ἄρχετε μοῖσαι.
 Τίς ποτὶ σᾶ σύειγι μελίσδετα ὦ τριπόδατε;
 τίς δι' ὕδ'ι Γῆς καλὰ μοις θάσσε σόμα, τίς θρασὺς ὄτως;
 εἰσέτι γὰρ πνέει τὰ σά χεῖλα καὶ τὸ σὸν ἄδμα.

ἄχεδ' † Ἀχὼ δι' γν' δονάκειοσι τεὰς ὤπ' ἐβόσκειτ' αἰοιδῶς.
 Γανὶ φόρῳ τὸ μέλισμα. τάχ' αὖτ' ἐκείνθ' ὀρεῖσαι
 τὸ σόμα δειμαῖνοι μὴ διδύτ' ὅρα σῆο φόρ' ἔτα.

Ἄρχετε σικελικὰ τῷ πρῶθ' ἄρχετε μοῖσαι.
 Κλαίει καὶ Γαλάτεια τὸ σὸν μέλθ', ἄρ' πόν' ἐτόρπον
 ἐξομένην ποδὶ σῆο πῶ' ἠϊόνεσι θαλάσσης.
 οὐ γὰρ ἴδ' ἐκύκλωπι μελίσδεο. τὸν μὲν ἐφ' ὀνυχο
 ἂ καλὰ Γαλάτεια, σέ δι' ἀδύ' ἀπέβλεπεν ἄλμας.
 καὶ νῦν λαβὰ μὲν τῷ λύμαρς, γν' ψαμάθοισι
 ἔζετ' ὀρημαῖαισιρ. βόας δι' ἐπὶ σῆο νομδεῖ.

Ἄρχετε σικελικὰ τῷ πρῶθ' ἄρχετε μοῖσαι.
 Γαῖτα ριῶ βότα ξυγνάτθανε δῶρα τὰ μοισαῦ.
 Παρθενικὰ ὀρόντα Φιλήματα χεῖλα παίδων.

καὶ

Καὶ συγνὸν ποδὶ σῆμα τὸν ἱλαίσου ὄρωτ' οὐ.
 Ἀ Κύπρις Φιλέεισε πολὺ πλείον ἢ τὸ Φίλαμα
 Τὸ, πρῶαν τὸν Ἀδωνιμ ἀφθνάσκοντα Φίλασε.
 Τὸ τὸ βίῳ ποταμῶν λιγυρώτατε Διούτορον ἄλγ' οὐ.
 Τὸ τὸ μελέντορον ἄλγ' οὐ, ἀπὸ λ' οὐ πρᾶν τὸ Ὀμηρ' οὐ.
 Τίωσ' οὐ Καλλιόπας γλυκὸρον σόμα, καὶ σὲ λέγοντι
 Μύρεσθαι καλὸν ὕια πολυκλαύσοισι ρεῖθεροις,
 Γᾶσ' οὐ δ' ἐπλησας φωνᾶς ἄλλα. νῦν πάλιν ἄλλου
 ὕια διακρύεις. αἰνῶ δ' ὑπὸ πρῶν βίῃ τάκ' οὐ.
 Ἀμφότοροι παγαῖς πρὸ Φιλαμῆνοι. ὅς μιν ἔπινε
 Παγασίδ' οὐ Κραῖνας, ὃ δ' ἔχον πόμα τᾶς Ἀρεθούρας.
 Χ' ὡ μὲν Τυωδαρείοιο καλὰν ἄεισε δύγατρα,
 Καὶ οἱ πιδ' οὐ μέγαν ὕια, καὶ Ἀτρείδαν Μενέλαου.
 Κεῖν' οὐ δ' ὁ πολέμους, ὁ δ' οὐ Κερνα, πᾶν δ' ἔμελλε
 Καὶ βῶτας ἐλὶ γαίῃ, καὶ αἰείδων γνόμεναι,
 Καὶ σύειγας ἐτ' οὐχε, καὶ αἰεία πόρτιν ἄμελγ' οὐ.
 Καὶ παίδων ἐδιδασκε Φιλάματα, καὶ τὸν ὄρωτ' οὐ
 ἔπρεφον γνὸν ὅλ' οὐ ποιοι καὶ ἤρεσε τίω ἀφροδίτῃ.
 Ἀρχετὶ σικελικὰ τῷ πρῶν βίῃ, ἀρχετὶ μοῖσαι.
 Γᾶσ' οὐ βίω δρῶν εἰσε κλυτὴ πόλις, ἄεσα πάντα.
 Ἀσκη μὲν γοᾶσαι πολὺ πλείον Ἡσιόδοιο.
 Πίνδαρον δ' οὐ ποθέοντι τόβ' οὐ Βοιωτίδες ὕλαι.
 Οὐ τόβ' οὐ Ἀλκαίῳ πρὸ μύρα το Λέσβ' οὐ ὄρυμν',
 Οὐ δ' οὐ τόβ' οὐ τοῖσιν ὁ μύρα το Λατίνιον ἄσ' οὐ.
 Σὲ πλείον Ἀρχιλόχοιο ποθεῖ Γᾶσ' οὐ, πρὸ δ' οὐ Σαπφῆς

Εἰσέπιδ' τὸ μέλισμα λινύρεται ἁμιτυλᾶνα.

ΜΑΡΚΟΣ Ο ΜΟΥΣΟΥΡΟΣ,
ἔλεγεν ὁ αὐτὰ λινὰ λείπην.

* Πᾶντες ὅδ' οἱ καπνὸν τελέθει σῶμα βωολικῆς αἰ
ἔκ μοισσῶν σὺ πότμον ἀνακλαῖσι θάνοντ'.

Κλαίει σικελίδας τὸ Σάμα λιλέθ' γν' δὲ λινώσιν,

ὁ πρὶν μεθίσκωντι σὺν ὅμματι φαιδρὸς ἰδέσθαι.

Δακρυὰ νιν Ἀνκίδας ἑλαίῳ χεῖ. γν' τε πολίταις

Τειοπίδαις ποταμῷ θρῖναι πρ' ἄλγιν φιλητᾶς. *

Ἐν δὲ Συρακοσίοισι θεόκευτ' αὐτὰρ ἐγὼ τι

Ἀνδονικᾶς ὀδυῖας μέλπω μέλθ' ὁ ξένος ὠδῆς

Βωολικᾶς. ἀλλ' ἦντ' ἐδιδάξατο σείο μαθητᾶς

Κλαρονόμως μῶρας τᾶς διωρίσθ', ἅμμε γοδράζων

Ἄλλοις μὲν τὸν ὄλθον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειπας αἰοιδᾶν.

Ἀρχετέ σικελικᾶ τῷ πρῆνθ' ἀρχετέ μοῖσαι.

Αἱ αἰ τοῦ μαλάχαι μὲν ἐπὶ νητὶ λινὰ πορ' ὀλωνται,

ἢ τὰ χλωρὰ σέλινα τότε θύβαλές ὄλον ἀνθηθου

Ὑσσορὸν αὖ ζῶντι, καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι.

Ἄμμε δ' οἱ μεγαλοὶ, καὶ καρτέροι, ἢ ὅφοι ἄνδρες,

Ὅππότε πρῶτα θάνωμεν ἀνάνθοι γν' χθονὶ κοίλα

Εὐδόμεν ἐν μάλα μακρὸν ἀτόρμονα νήχετον ὕπνου

Καὶ σὺ μὲν γν' σιγαῖ πεπυκασμένθ' ἔσσεαι γν' γὰ

Ταῖς νύμφαισι δ' ἐδδξεν αἰετὸν βάλτρα χερσὶν ἄλειν.

Τῷ δ' ἐγὼ ὁ φθονέοιμι, τὸ γὰρ μέλος ὁ καλὸν ἄλει.

Ἀρχετέ σικελικᾶ τῷ πρῆνθ' ἀρχετέ μοῖσαι.

Φάε'

Φαρμακον ἦλθε βίωυ ποτὶ σὸν σῶμα, φαρμακον ἦδ' οἷς
Τίς τοῦ τοῖς χεῖλεσσι ποτ' ἐδραμε, καὶ ἐγλυκύνθη;
Τίς δὲ βροτὸς προσέειπεν ἀνὰ μῦθον ἠδ' ὁράωντι,
Ἢ δεῖνα καλέου τοῖ φαρμακον, ἐκφυγεῖν ὀδαν;
Ἀρχετε σικελικῶ τῷ πρῆνθει, ἀρχετε μοῖσαι.
Ἀλλὰ δῖνα λίχε πάντας· ἐγὼ δ' ὑπὸ πρῆνθεί τῷδε,
Δάκρυα καὶ τεύχον οἴοντο δύρομαι· εἰ δυνάμην δὲ
ὧς Ὀρφεὺς καὶ Τασβὰς ποτὶ τάξαστον, ὡς ποτ' Ὀδυσσεύς,
ὧς πάρεθ' Ἀλκείδας, καὶ γὰρ τάχ' αὐτὸν δόμον ἦλθον
Πλοτέη, ὥσπερ ἵδομι καὶ εἰ Πλοτήϊ μελίσσεις.
ὧς αὖ ἀκκοσάμην τῇ μελίσσει, ἀλλὰ ὑπὸ λώρα
Σικελικῶν πλίγαίνε, καὶ ἅδ' ἔβριολιάσδου,
Κἀκένη σικελᾶσιν γὰρ Αἰτναΐαισιν ἐπαῖξεν
Αἰόσι, καὶ μέλος ἦδ' ἐπὶ δώριον, ἐκ ἀγρόαςθ'
Ἔσθ' ἂν ἄμολπῃ, ὥς Ὀρφέϊ πρόδωκεν ἑδωκεν
Ἀδία φορμίζοντι πελῦσσον Εὐρύδικεσαν.
καὶ σε βίωυ πέμφει τοῖς ὤρεσιν· εἰ δὲ τι λήγων
Συείσθην δυνάμην, πρὶν πλοτείαν τοῖς ἀείδου.

ΕΥΡΩΠΗ. ΕΙΔΥΛ-
λου κ.

Ὑρώπη ποτὶ Κύνρις ὠτὶ γλυκὺν ἥκεν ὄνειρον,
 Νυκτὸς ὅτε τρίπτυρον λῶχ' ἴσατε, ἐγγύθει
 σ' ἠώς.

ε ς ὕπνθ

ὕπνῳ ὅτε γλυκίῳ μέλιτος βλεφάροισιν ἐΐζωον
 λυσιμελὲς, πεδῶσα μαλακῶ ἤϊ' φάλα δισμῶ.
 εὐτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἐβνῶ ὄνειρον.
 τῆμ' ὅτ' ὥρο Ζεῖοισιν γνὶ λινώσσεσθαι δόμοισι
 φοίνικος θυγάτηρ, ἐπὶ πρῶτ' ἐβνῶ Εὐρώπεια
 δίσσ' ἡπείρου δαΐας πόδι εἰς μαλ' ἔχουσα.
 Ἀσιαδ' ἀντιπρόσωτε φυλῶ δ' ἔχουσα γυναικῶν.
 ἐν δ' Ἀσία καὶ μάλλον, ἐπὶ πόδι ἔχουσα Ἰόνης.
 φασκεν δ' ὥς μιν ἐπικτε καὶ ὥς ἀτίτηλε μιν αὐτή.
 ἥ δ' ἐτόρην ἱερατόρῃσι βιαζομένη παλαιόμοισιν
 εἶρησεν ὅκ' ἄεκεσσαν, ἐπεὶ φάτο μῦθον ἔνθα
 ἐκ Διὸς αἰγίοχος γόρας ἐμύθαι Εὐρώπειαν.
 ἥ δ' ἄρ' ἐμὲν σρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα
 παλλομένη ἱεραδίῳ. ἥ γάρ ὥς ἔπαρ' εἶδεν ὄνειρον.
 ἐξομένη δ' ὑπὸ δακρύων ἀκλῶ ἔχεν. ἀμφοτέρω δέ
 εἰσέπ' ὡς πᾶσι μύθοισιν γνὶ ὄμμασιν εἶχε γυναικῶν.
 ὅψ' ἐδὲ δὴ μάλ' ἐπεὶ τ' ἀνγενέσθαι πρῶτ' ἐβνῶ αὐδῶ.
 τίς μοι ραδίει φάσματ' ἐπερανίω πρῶτ' ἔγχε
 ποιοῖ με σρωτῶν λεχέων ὑπὸ γνὶ δακρυόμοισιν
 ἥ δὲ μάλ' ἀλινώσσεσθαι ἀνέπτοισιν ὄνειροι.
 τίς δ' ἴδ' ἢ ξείνη, ἢ μ' εἰσίδου ἑσπέρῳ.
 ὧς μ' ἔβαλε ἱεραδίῳ λείνης πόθῳ, ὥς με καὶ αὐτὴ
 Ἀσπασίως ἑσπέρῳ, ἥ γ' ἴδ' ὡς σφετόρῳ ἴδε πᾶσι.
 Ἀλλὰ μοι εἰς ἀγαθὸν μάστιγες λείναιαν ὄνειρον.
 ὧς εἶπ' ὅτ' ἀνέσσε. Ψίλλας δ' ἐπεδίβη' ἐταίρας
 ἥλι-

Χαλκεία χρυσὸ δὲ τε τυγμένῳ αὐτὸς ἔλω Ζεύς.
 Ἀμφὶ δὲ δινήντῳ ὑπὸ σεφάνῳ τάλωροιο
 Ἑρμείης ἥσκηθ' ὡς ἔλας δ' οἱ ἐκτετάνυσθ'
 Ἄργῳ ἀποιμήνοισι † κεκλασμένῳ ὀφθαλμοῖσι.
 Τοιοῦ δὲ φωνήντῳ ἀφ' αἵματῳ ὄξανέτελιν
 Ὀρνὶς ἀγαλλόμενῳ πτερύγων πολυὰν θεῖ χροῖν
 Ταρσὸν ἀναπλώσας ὥς εἴ τί τις ὠκύαλλῳ νηῦς
 Χρυσοῖο τάλωροιο πόρισκεπε χέλεα τερβῶς.
 Τοῖῳ ἔλω τάλαρ ὁ πόδικαλλέῳ Εὐρώπῃης.
 Αἰ δ' ἐπ' εἰδὼν λειμῶνας ἐσπλυνθὸν ἀνθεμόντας,
 Ἄλλῃ ἐπ' ἀλήλαισι, τότ' ἀνθεσι θυμὸν ἐτόρπον.
 Τῶν ἢ μὲν νάρκισσον εὐπνοον, ἢ δ' ὑάκινθον
 Ἥδισον, ἢ δ' ἐρπύλλον ἀπαίνυντο. πολλὰ δ' ὄραζε
 Λειμώνων ἑσσοτροφέων † πίπτεσκε πώτετλα.
 Αἰ δ' αὖτε ξάνθοιο κρόκος θυόεσαν ἐθείρῳ
 Δρέπῃον ὀριθμαίνεσσαι, ἀτὰρ μέση ἐσθ' ἀνασσα
 Ἀγλαίῳ πωρεῖο ῥόδις χείρεσσι λέγασθαι.
 Οἶα πρὶν χαίρειν σὶ δὲ πρεπνὸν ἀφρογχνῆα.
 Οὐ μὲν διηρόν' ἐμελλεν ἐπ' ἀνθεσι θυμὸν ἰάνειν,
 Οὐδ' ἄρα πρὸ θνήσκῳ μίτρον ἀχραντὸν ὀρύσσει.
 ἢ γὰρ δὴ Κρονίδης ὥς μιν φράσας ὥς ἐβέλωντο
 Θυμὸν ἀνώϊστοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι
 Κύπριδος ἢ μόνῃ δυνάται καὶ Ζωῖα διαμολοῦσαι.
 Δὴ γὰρ αἰδουμένους τε χόλον ζήλῃμον ὁ ἦρας,
 Περθευμένης τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ὄξαπατήσας,
Κρύ-

Κρύψε θεόν, καὶ τρέφε δέμας, καὶ γίγνεο ταῦρε⁹.
 Οὐχ' οἶ⁹ σκευαμοῖς γνιφόρβηται, ὅδε μὲν οἶ⁹
 ὅς τις ὑποδμηθεὶς ὀρύει πολύφορον ἀπλῶν¹⁰ λω.
 Τὸ δ' ἥρι¹¹ καὶ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκη.
 Ἰατ' ἐπ' ἀλλήλοισι κόρα ἀνέτελλε καρῶν.
 Αὐτὰ κολαίω ἡμιτόμος ἄτε κύκλα σελῶν¹².
 Ἥλυθε δ' ὅτ' λειμῶνα, καὶ ἐκ' ἐφόβησε φραυθεὶς
 Γαρθνηκῆς. πάσχει δ' ὀρώς γγέτ' ἐγγὺς ἐκείδω,
 Ψαῦσαθ' ἰμορρῶ βοός. τὶ ἀμβροτ¹³ ὀδίμη.
 Τηλόθι καὶ λειμῶν¹⁴ ἐκάνυτο λαρόν αὐτῶν.
 Σπῆ δὲ ποδῶν πεπάρειον ἀμύμον¹⁵ Εὐρώπης
 Καί οἱ λιχμάζεχε δρόν¹⁶ λω, κατέθειλε δὲ κέρω.
 Ἡ δὲ μιν ἀμφαφάσκει καὶ ἥρεμα χέρεσιν ἀφρόν
 Πολλὸν ἀπ' σματῶν ἀρμόργυντο, καὶ λένε ταῦρον.
 Αὐτὰρ ὁ μελίχιον μυκάρε το φαίης κ' αὐλῶ
 Μυγδονίς λεγὼν ἤχοι ἀνὰ πτόν¹⁷ τ¹⁸ ἀκῶν.
 Ωκλάσε δὲ πρὸ ποδῶν. ἐδρόκ¹⁹ δ' Εὐρώπειαν
 Αὐχρῆ²⁰ ὡς τρέψας, καὶ οἱ πλατὺ δέικνε νῶρον.
 Ἡ δὲ βαλὺ πλοκάμοισι μετέννεπε πῆρθνηκῆσι.
 Δόθ' ἐτάραε Θίλια καὶ ὀμήλικες, ὅφρ' ὡπ' τῶν²¹ δὲ
 Ἐξομῶναι ταύρω τὸρπώμεθα. σὴ γὰρ ἀπάσας
 Νῶρον ὑποστέλλας ἀνὰ δέξεταί οἳα τε νῆϋς
 Πρὸς ὅδ' εἰσι δέειν καὶ μέλιχος. ὅδε τι ταύροις
 Ἄλλοισι προσέεικε. νό²² δ' οἱ οὐτε φάτος
 Αἴσιμ²³ ἀμυθίει. μόνος δ' ὡπ' δίδυται αὐδῆς.

Ως φαμὴν νῶτισιν· ἦλθ' ἀνέμειδ' ὅωσα.
 Αἶδ' ἄλλαι μέλλουσιν· ἄφαρ δ' ἀνέπλυνε ταῦς·
 ἦν δ' ἐλγν' ἀρπάξας· ὠκύς δ' ὑπὸ πόντρ' ἵκανεν.
 ἦ δὲ μεταστραφθεῖσα Φίλας καλέεσκεν ἑταίρας,
 Χεῖρας ὀρεγνυμένη· τοὶ δ' ἐκ' ἐδυῖαντο λιχάνειν.
 Ἀκτάων δ' ὑπὸ βάς πρόσωθ' ἐν νύτ' ἐλελθέις.
 Πηρεΐδες δ' ἀνέδυσαν· ὧς δ' ἄλός, αἶ δ' ἀφ' αἶσας
 Κατέοις νῶτισιν ἐφήμεναι αὐτοχέωντο.
 Καὶ δ' αὐτὸς βαρύνει πρὸς ὑπερᾶλός γ' ἔγνωσιν·
 Κῦμα λαπιθύνων ἀλίνης ἠγείτο κελεύθερ.
 Αὐτοκασιγνήτω, τοὶ δ' ἄμφ' ἑμὶν ἠγόρεοντο
 Τείτωνος πόντριο βαθυρρόος γ' ἔγνω πῆρδον,
 Κόχλοισιν τενακοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντο.
 ἦ δ' ἄρ' ἐφ' ἐξομένην Ζωὸς βοέοις ὤδ' ἰνῶρις,
 Τῇ μὲν ἔχον ταύρος δολιχὸν κούρας, γ' ἄλλῃ
 Εἶρεν πορφύρεας κόλπος πῆλ' ἵχας· ὄφρα κε νηῶν
 Ἐνδιδύει ἐλκόμενον πολὺν ἄλός ἀσπερ ὕδατος.
 Κολπῶν δ' ὅμοισι πῶς πλ' βαθὺς ὕδρω πῆλ' ἵχας,
 Ἰσίου οἶα τε νηός· ἐλαφρὺν δὲ κέρων.
 ἦ δ' ὅτε δὴ γαίης ἀπ' πατρίδ' ἦν ἀνδύθην
 Φαίνετο δ' ὅτ' ἀκτὴν πρὸς ἑλκόμενον ὅτ' ὄρετο αἰπὴν.
 Ἀλλ' ἀνὴρ μὲν ὑπερβην, γ' ὄρετο δὲ πόντος ἀπείρων
 Ἀμφὶ παπῶν· ὅπως ἀνέγκας φωνῶν.
 Πῆμα φέρεις θεόταυρε; τίς ἐπλεο; πῶς δὲ κελύθεον
 Ἀργαλίοισι πόδες; δὶ δ' ὄρεται; ὅτ' ὅτ' ὀδύσασαν

Δαιμαίνεις. νηυσὶ γὰρ ἐπίδρομός δ' ἐὶ θάλασσα
 ὠκυαλώεις, ταῦροι δ' ἄλινω προμεσσην ἄκρ' ἐπὶ.
 Ροῖόν τοι πότον ἡδύ; τίς δ' ἄλός ἐστι; ἔδωδ' ἡ;
 ἦ ῥα τίς ἐστι θεός; τί θεοῖς ἀπεικάζετα ῥέζεις;
 Οὐδ' ἄλιοι δειλφίνες ὑπὶ χθονός, ὅτε τι ταῦροι
 ἐν πόντῳ σείχουσι. σὺ δὲ χθόνα καὶ ἡπύοντον
 ἄβροχ' αἰόσεις. χυλαὶ δέ τοι εἰσὶν ὄρετμα.
 ἦ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἡδρ' ὕψος' ἀορθεῖς
 ἰκέλες αἰψοῖσι ποτήσας οἰωνοῖσιν.
 Οἴμοι ἐγὼ μέγα δῖητι διυσαίμερος ἦ ῥα τέ τ' Ὀῶμα σῶμα
 Πατὴρ ἀπο πωλιπῶρα καὶ ἐσπομένη βοὶ τῷδε,
 Ξάνλῳ ναυιλίλῳ ἐφίπῳ καὶ πλάζομαι οἴη.
 Ἀλλὰ σύ μοι μεδέων πολιῆς ἄλός γνῶσίζαι.
 Ἰλασάμενος εἰλπομαι εἰδράσθαι
 Τόνδε καλὴν ὄντα πλόον πρὸ κέλδυθον ἐμῶ.
 Οὐκ ἄθεός γάρ ταῦτα διόρχομαι ὕψ' ἀκίλδουθα.
 Ὡς φάτο. τίς δ' ὦδ' ἐπεσφώνεον θυρὺ κόρως βῶς.
 Θάρσει πρὸ θνητῆ. μὴ δαίδητι πόντιον οἶδμα.
 Αὐτὸς τοι Ζεὺς εἰμὶ καὶ ἐγγύθην εἶδουμαι εἴην
 Ταῦρ' ὅ, ἐπεὶ διώμαί γε φανήμεναι ὅτ' ἐβίλοιμι.
 Σὸς δὲ πόθ' μ' ἐνέκε τόσον ἄλλα μετρήσθαι
 Ταῦρον ἐειδύμενον. Κρήτη δέ σε δέξετα ἡδ' ἡ,
 ἦ μὲ ἐθρεψε καὶ αὐτόν, ὅπα νυμφίᾳ σείο
 ἔσεται. ὅζ' ἐμέθην δὲ ἑλαινὸς φύσεται ὕας.
 Οἷσιν πτόχοι ἀπασιν ὠπ' ἡθονίοισιν ἔδονται.

ὣς φάτο καὶ τέτελεσεν τὰ πρὸ φάτο. φαίνετο μὲν δὲ
 Κρήτη. Ζεὺς δὲ πάλιν ἐτόλμω ἀνελάζετο μορφήν.
 Λῦσαι δὲ οἱ μίτρῳ, καὶ οἱ λείχε' ὄντινον ὥραι.
 Ἡ δὲ πάρε' ἰόρη, Ζῆως γῆνε' αὐτίκα νύμφη.
 Καὶ Κρονίδην τέκνα πικτε, καὶ αὐτίκα γῆε' μήτηρ.

ΜΟΣΧΟΥ, ἜΡΩΣ ΔΡΑΠΕ-
 τῆς. Εἰδύμιον κα'.

Α Κύπρις τὸν δῶτα τὸν ἦεα μακρὸν ἐβώσσει.
 Εἴπης γὰρ τριόδισι πλανώμενον εἰσὶν δῶτα.
 Δραπέπιδας ἐμός' ὅδιν. ὁ μανυτὰς γόρας ἐξεῖ.
 Μιδός τοι τὸ Φίλαμα τὸ Κύπριδι. ἢ δ' ἀγάγης νιν,
 οὐ γυμνὸν τὸ Φίλαμά τι δ' ὤξυνε. καὶ πλεον ἐξεῖς.
 Ἔστι δ' ὁ πᾶς πόριζαμ' ὅτι εἰσὶ πᾶσι μάθοις νιν.
 Χρῶτα μ' ἔλδουκός. πυνεῖ δ' ἐκίλεος. ὅμματά δ' αὐτ'
 Δειμύλα εἰ φλογόντα, λακκαὶ φρεγνέες, ἀδύ λάλημα.
 οὐ γὰρ ἴδονοίς εἰ φθέγγεται. ὡς μέλι φωνά.
 Ἡ δὲ χολᾶ. νόσ' ὅδιν ἀνάλμυρ' ἢ προπιδύας.
 οὐδὲν ἀλαθούωρ. δόλιον βρέφ' ὅτι ἀγρία παίσσει.
 Εὐπλόκαμον τὸ κέρανον. ἐχέ δ' ἰταμόν τὸ πρόσωπον.
 Μικκύλα μὲν τλίω τὰ χόριδρια. μακρὰ δὲ βαλμαί.
 βαλμαί καὶ Ἀχρόντα, καὶ εἰς αἰδέω βασιλῆα.
 Γυμνός μὲν τόγε σῶμα, νόσ' δὲ οἱ ἐμπεπύκασται.
 Καὶ πρόσθεν ὅδιν ὄρεγ' ἐφίπταται, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλος
 Ἀνέ-

Ἀνδρᾶς, ἢ δὲ γυναικίς. ὑπὸ σπλήγχνοις δὲ κέσθεται.
 Τόξον ἔχει μάλα βαίον. ὑπερ πῆξον δὲ βέλεμον.
 Τυτθὸν τοῖς βέλεμον. ὅν αἰθόρα δ' ἄχρι φορεῖται.
 Καὶ χρύσεον ποδινῶτα φαρέτριον. γυνδοῖ δ' ἔντ'
 τοῖς πικροὶς κέλαμοι, τοῖς πολλάκις ἀμὲν πιτρώσκει.
 Πάντα μὲν ἄγρια, πάντα. πολὺ πλείον δ' ἢ αὐτῷ
 Βασιλάμπας τοῖς, τὸν ἄλιον αὐτὸν ἀναίθει.
 Ἦρ τὴν ἑλκιστῶν, δάσας ἄγε. μή δ' ἑλεήσῃς.
 Κῆν ποτ' ἰδὼς ἐλαίοντα, φυλάσσει μή σε πλανήσῃ.
 Κῆν γελάει, τῶν ἑλκε. καὶ ἦρ ἐθέλεισε Φιλᾶσαι,
 Φοῦγε. κακὸν τὸ Φίλαμα. τὰ χεῖλα φάρμακον γνῆ.
 Ἦρ δὲ λέγει λάβε ταῦτα. χρεῖζομαι ὅσα μοι ὅπλα,
 μή τι θίγῃς, πλᾶνα δῶρα. τὰ γὰρ πνεῖ πάντα βέβαπται.

ΚΗΡΙΟΚΛΕΪΤΗΣ. ΕΙ.

δύμιον κβ.

ὅν ἐλέπταν ποτ' ἔρωτα κακὰ ἐγνῆσαι με-
 λισα,

Κηρίον ἐκ σίμβλων συνδύμῳ, ἄκρα ἢ χερῶν
 Δάκτυλα πάντ' ὑπὸ γνῆξιν. ὅ δ' ἄλγει, καὶ χεῖρ ἐφύσκει.
 Καὶ τὰν γὰρ ἐπάταξε, καὶ ἄλατ. τὰ δ' Ἀφροδίτα
 Δείξιν τὰν ὁδὴν, καὶ μέμφει ὅτι γινε τυτθὸν
 Οὐκ εἶον γνῆ μελίσσα, καὶ ἀλίη τραύματα ποιεῖ.
 Χ' ἂν μάλιστα γελάσῃ, τί δ' ἐκίβρις ὀσί μελίσσας;
 Χ' ὡς τυτθὸς μὲν ἔστι, τὰ δὲ τραύματα ἀλίη ποιεῖς;

Σ

ΕΡΙ

ΕΡΙΤΑΨΙΟΣ ΑΔΩΝΙΔΟΣ.

Εἰδύμιον κγ'.

Αἶζω τὸν Ἀδωνιμ, ἀπῶλθ' ἑκαλὸς Ἀδωνις.
 ὦλθ' ἑκαλὸς Ἀδωνις, ἐπαΐζουσι βρωτες.
 Μυκίτι πορφυρέοις γνὶ φάρεσι Κύπρι κάθου.
 ἔγχεο δειλαία λυκανοσόλε, καὶ πλατάγηθ'· (δε.
 Στήθεα, καὶ λέγε πᾶσι, ἀπῶλθ' ἑκαλὸς Ἀδωνις.

Αἶζω τὸν Ἀδωνιμ, ἐπαΐζουσι βρωτες.
 Κεῖται καλὸς Ἀδωνις ἐπ' ὥρεσι, μικρὸν ὀδόντι
 Λυκῶ λυκὸν ὀδόντι τυπείς· καὶ λύπριμ ἀνίᾳ,
 Λεπτόν ἀρψύχων· τὸ δὲ οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα
 Χιονέας ἤϊ σαρκός· ὥσ' ὀφρύσι δ' ὀμματὰ ναρκῆ,
 Καὶ τὸ ρόδον φθύγει τῷ χέλιδι· ἀμφὶ δὲ τλήω
 Θνασκει, καὶ τὸ Φίλημα, τὸ μήποτε Κύπρις ἀφήσει.
 Κύπριδι μὲν τὸ Φίλημα καὶ ὁ ζῶντ' ὀφείσκει.
 Ἀλλ' ὅκ' εἰσὶν Ἀδωνις ὅμιν θνασκοντ' ἐφίλασιν.

Αἶζω τὸν Ἀδωνιμ, ἐπαΐζουσι βρωτες.
 Ἄγειον ἄγειον ἔλκος ἔχει ἤϊ μικρὸν Ἀδωνις.
 Μείζον δ' ἂν Κυθόρεια φορεῖ ποτὶ κάρδιον ἔλκος.
 Κεῖνον μὲν ποδὶ πᾶσι Φίλοι λιμύδ' ὠρύσαντο,
 Καὶ νύμφαι λιλαίεσιν ὀρεῖάσιν· ἂν δ' Ἀφροδίτα,
 Λυσαμένη πλοκάμιδας ἀνὰ δρυμὲς ἀλλήλῃται
 Πιγθαλία, νήπλεκτος, ἀσάνδαλος· αἶ δὲ βάτοινι,
 Ἐρχομένην τέροντι, καὶ ἰδὸν αἷμα δρῖπονται.
 Ὄψ' δὲ λυκύνουσα δὴ ἄγχι μακρὰ φορεῖται
 Ἀσύν·

Ἀσύνειον βοόωσα πόσιν, καὶ πᾶσι καλὸν ὕψα.
 Ἀμφὶ δὲ μιν μέλαν αἶμα πρὸ ὀμφαλὸν ἠώρετο.
 Σταθεὰ δ' ἐκ μικρῶν φοινίος ἔρ. οἱ δ' ὕπομαζοὶ
 Χιόνεοι τὸ πάροιθεν Ἀδώνιδι πορφύροντο.
 Αἱ αἶ τὰν Κυθόρειαν ἐπαυλίσσιν ὄρωτες.
 ὤλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα. σωώλεσε μὲν ἰδρὸν εἰδῶ.
 Κύπριδι μὲν καλὸν εἰδῶ, ὅτε ζώεσκον Ἀδωνίς.
 Κάτθανε δ' ἁμορφαὶ σὺν Ἀδώνιδι Κύπριδι, αἶ αἶ.
 ὄρεα πάντα λέγοντι καὶ αἶ δρῶντο, αἶ τὸν Ἀδωνίμ.
 Καὶ ποταμοὶ ἱλαΐσσι τὰ πρὸνθεα τᾶς Ἀφροδίτης
 Καὶ παγαὶ τὸν Ἀδωνίμ γνῶρεσι διακρύνοντι.
 Ἄνθεα δ' ὅζ' ὀδυῖας δρυθραίνειται. ἅ δὲ Κυθήρη,
 Πάντας ἀνὰ λαναῶς καὶ ἀνὰ πτόλιν οἰκτρὸν αἶσιδα.
 Αἱ αἶ τὰν Κυθόρειαν, ἀπώλωτο καλὸς Ἀδωνίς.
 Ἀχὼ δ' αὐτεβόασεν, ἀπώλωτο καλὸς Ἀδωνίς.
 Κύπριδι αἶνόν ὄρωτά τις ὅκ' ἐκλαυσεν αὐτῇ, αἶ αἶ.
 ὧς ἴδεν, ὧς γνόσκον Ἀδώνιδι ἄχευτον ἔλκος,
 ὧς ἴδε φοίνιον αἶμα μαρμαίνομεν πῶδε μικρῶν,
 Παλχέας ἀμπετάσσεια λινύρεο. μῆνον Ἀδωνί
 Δύσσοι με. μῆνον Ἀδωνί πανύστατον ὥς σε λιχέω,
 ὧς σε πῶδε πῆψω, καὶ χεῖλα γέλεισι μίξω.
 ἔγρεο τυτθὸν Ἀδωνί, τὸ δ' αὐτὸν ἔμαρμεν Θίλαρον.
 Τοσσὸτόν με Θίλαρον, ὅθ' ὤρῃ τὸ Θίλαμα.
 Ἄχρῃς ἀπ' ψυχῆς δὲ ἐμὸν σῶμα, λείψ' ἐμὸν πρὸ
 Τυτθίμα περὶ ῥόσσε. τὸ δ' ὅδ' ὕλινκον Θίλαρον ἀμέλξω,

Ἐκ δὲ πῶς τὸν ὄρωτα. Φίλαμα δὲ ἰδοῦ φυλάξῃ
 ὧς αὐτὸν τὸν Ἀδωνιν, ἐπεὶ σύ με δύσμορε φθύγας.
 Φθύγεις μακρὸν ἄδωνι καὶ ὄρχαι εἰς Ἀχρόντα.
 αἰ δὲ Καὶ συγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγειον. ἧ δὲ πάλαινα
 αἰ τὰ Ζώω. καὶ θεὸς ἐμὲ καὶ εὖ δυνάμαί σε διώκειν.
 λαινα Λάμβανε Πόρσεφὸνα τὸν ἐμὸν πόσιμ. ἐσὶ γὰρ αὐτὰ
 Πολλὸν ἐμδὺ λείσασιν. τὸ δὲ πᾶν καλόν, ἐσὶ καὶ Ἄρη.
 Εἰμὶ δὲ ἐγὼ παναποτμῶ, ἔχω δὲ ἀκρόεσον ἀνίλιν.
 Καὶ ἱλαίω τὸν Ἀδωνιν, ὅ μοι θάνει, καὶ σὲ φοβέσμαι.
 Θνάσκες ὦ τριπτόθατε, πτόθῃ δέ μοι ὡς ὄναρ ἔπην.
 Χήρη δὲ ἁ Κυθόρεια, λεγοὶ δὲ ἀνὰ δῶματ' ὄρωτες.
 Σοὶ δὲ ἅμα λείσος ὄλωλε. τί γὰρ ῥλημνὲς λιυάγεις
 Καλὸς ἐὼν προσδρῦν ἔμεινας θερσί παλαίειν;
 ὦ δὲ ὀλοφύρατ' Κύπρις ἐπαιαλῆσιν ὄρωτες
 Αἰ ἅ τὰν Κυθίρειαν, ἀπώλῃ καλὸς Ἀδωνις.
 Δάκρυον ἁ Γαΐη τόβρ' ἐγχείει, ὅσον Ἀδωνις
 Αἷμα χέει. τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνεται αὖθι.
 Αἷμα ῥόσθῃ τίκτει. τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνέμωσαν.
 Αἰαλῶ τῃ Ἀδωνιν, ἀπώλῃ καλὸς Ἀδωνις.
 Μικέτ' ἔνι δρυμοῖσι τὸν ἀνδρᾶ μήρεο Κύπρι.
 Ἔς' ἀγαθὰ σιθᾶς. ἔστιν Ἀδωνιδὶ σιθᾶς ἐρίμα
 Ζῶσόν Λέκτρον ἔχει Κυθόρεια ἧ τὸ σὸν τὸ δὲ νεκρὸς Ἀδωνις
 Καὶ νεκρὸς ὦν καλὸς ὄσιν, καλὸς νεκρὸς, οἷα καὶ δούλιον,
 Καλ' θεοὶ καὶ μαλακοῖς ἔνι φάρεσιν οἱ ἔνι αὖθι
 Τοῖς μετὰ σού ἀνὰ νύκτα τὸν ἰδρόν ὑπνον ἐμόχθας,

Γαγ

Παγχρῦσά κειν πῖρι, πόθει καὶ σιγῇ τοῦ Ἀδωνιμ.
 Βάλλε δ' ὅνι σε φάνοισι καὶ ἄνθει πάντα σὺν αὐτῷ,
 εἰς τῷ Θ' τέθνακε, καὶ ἄνθεα πάντ' ἐμαραῖνεν.
 ῥαῖνε δέ μιν μύροισιν ἀλείφασι, ῥαῖνε μύροισιν.
 Ὡλύνω μύρα πάντα, ὅ σόν μύρον ὤλετ' Ἀδωνις.
 Κέκλιται ἄβρὸς Ἀδωνις ὅν εἶματι πορφυρέοισιν.
 Ἀμφὶ δέ μιν ἐλαίοντες ἀνάσσειν χροσὶν ὄρωτες,
 Κερδαῖμοι χαίτας ἐπ' Ἀδωνίδι, χ' ὦ μὲν οἷσώς.
 Ὃς δ' ὕψι πόρον ἔβαιν' ὃς δ' ὕψι πόρον ἄγε φαρὲ τρῶ.
 Χ' ὦ μὲν ἔλυσε πῶς διλογ Ἀδωνίδος, ὃς δὲ λέβησι
 Χρυσέοις φορέεσιν ὕδωρ, ὃ δὲ μερία λῶει.
 Ὃς δ' ὀπίθην πῆδρ' ὕγεσιν ἀναψύχει τὸν Ἀδωνιμ.
 Αὐτὰρ τὰν Κυθόρρειαν ἐπαυαλῆσιν ἔρωτες.
 ἔσθεςε λαμπάδια πᾶσιν ὕψι φλιαῖς ὕμνῳ αὐτῷ,
 καὶ σέφθ' ὅζε πέτασε γαμήλιον, ὃ κέτι δ' ὕμῳ,
 ὕμῳ δ' ἐκ' αἰδοῦ μὲν μέλος ἄδεται αἰ αἰ.
 Αἰ αἰ καὶ τὸν Ἀδωνιμ, ἐπὶ πλεον αἰ ὕμῳ αἰοῦ.
 Αἰ χάρειτες ἐλαίοντι τὸν ἕτα τῷ Κινύραο,
 Ὡλὺ καλὸς Ἀδωνις ὅν ἀλλήλοισι λέγοισαι.
 Αὐτὰρ δ' ὅξυ λέγοντι πολὺ πλεον ἢ τὸ Διώνα.
 Καὶ μοῖραι τὸν Ἀδωνιμ ἀνακλαῖσιν Ἀδωνιμ
 καὶ μιν ἐπαυαλῆσι, ὃ δὲ σφισιν ἐκ' ἐπαυαλῆσι.
 Οὐ μὲν ἐκ' ἐθέλει, κῶρα δέ μιν ἐκ' ἀφ' ἑλπί.
 Λῆγε γόων Κυθόρρειά, ὅσῳ πόρον ἔχειο κῶμῳ.
 Δεῖσε πάλιν ἐλαῖσαι, πάλιν εἰς ἐπὶ ἄλλο διακρῦσαι.

ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ. ΕΙ-

δύμμιον κολί.

Ἰνίκα μὲν ἔγελαφε θέλοντά μιν ἁδύν Φιλᾶσαι.
Καί μ' ὠπλοκώρυμνοι σατά δ' ἔγνεπν. ἔρρ'
ἅπ' ἐμοῖο

Βωκόλος ὦν ἔβελεις με λύσαι. τάλαν δ' μεμάθηκα
Ἀγροίκως Φιλῆειν, ἄλλ' ἄσυκὰ χεῖλα θλίβειν.
Μη τὺ γέ μου λύσης τὸ κελεύσῃ σῶμα. μὴ δ' ὦν ἰσχύεις.
Οἷα βλέπεις, ὅ ποῖα λαλῆεις, ὡς ἄγρικα παῖσδεις,
ὧς τρυφόρου λαλῆεις, ὡς κοτίλα ῥήματα φρασθεῖς,
ὧς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὡς ἁδύα χαῖτα
Χάλεσθ' ῥινοσέοντι. χόρδον δέ τι εἰσὶ μέλαινον.
Καὶ κακὸν δ' ἄσσοις. ἅπ' ἐμοῦ φόβῃ μὴ με μοιῶναι.
Τοιῶν δέ μιν θίβοι σα, τοῖς εἰς ἐὸν ἔπυσεν κόλπον.
Καί μ' ἄρ' τὰς κεφαλᾶς ποτὶ τὴν πόδεσσι συνεχέει ἔσθην.
Χάλεσι μιν θίβοι σα, καὶ ὁμμασι λοξοβλέποισα.
Καὶ πολὺ τὰ μορφᾶ δηλιώσθω. καὶ τι σε βαρὺς
Καὶ βαρὺν μέγ' ἔλεξεν, ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔξεσθαι αἶμα.
Καὶ χροῖα φοινίχθην, ὑπὸ τ' ὠλγῇ ὡς ῥόδῳ ἔρσαι.
Χ' ἂν μὲν ἔβα με λυποῖσα. φόβῳ δ' ὑποκάρδιον ὄργαν,
Ὅττι με τὸν χαίρειντα κακὰ μοιμήσθ' ἐπαίρει.
Γοιμῶν δ' εἴπατέ μοι τὸ λυγρὸν. δ' κελεύει ἐμὴ,
Ἀρὰ τις δ' ἀπὸ πίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἐτρυφν.
Καὶ γὰρ ἐμοὶ ὁ παρὸνθεν ἐπ' ἀνθεν ἁδύν τι κάλλος
ὧς λυσὸς ποτὶ πρῆμον. ἐμὰν δ' ἐπ' ὑπὸν ὑπὸ λῶαν.

Χαῖ

Χαῖται δ' οἶα σέλινα ποδὶ λεροτάφοισι λείχωνται.
 Καὶ λυκὸν τ' ἔμπετον ἐπ' ὄφρ' ὅσι λάμπει μελαίναις.
 Ὀμματά μοι χροπώτορα πολλὸν Ἀθανάης.
 Τό σῶμα καὶ πακτᾶς γλυκὲρ ὠτόρομ· ἐκ σωμαίων δέ,
 ἔρρε μοι φωνὰ γλυκὲρ ὠτόρα, ἢ μελικήρῳ.
 Ἄδιν δέ μοι τ' μελίσσιμα, καὶ ἦν σύριγγι μελίσσιμα.
 Κῆρ αὐλῶ λαλίω, κῆρ δῶνακι, κῆρ πανναύλω.
 Καὶ πᾶσαι καλὸν μελίσσι· ὅρα φαντὶ γυναικες.
 Καὶ πᾶσαί με Φιλδύνει. τὰ δ' ἄστυ καὶ ἔκ' Ἐρίλασιν.
 Ἀλλ' ὅτι βωκόλος ἐμὲ, πρὶν δ' ἔραμαι, καὶ ἔποτ' ἀκῆαι.
 Χ' ὦ λαλὸς Διόνυσος ἐπ' ἄγγελσι πόρην ἐλαύνει.
 Οὐκ ἔγνω δ' ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνδρὶ μύνατο βῆτα.
 Καὶ Φρυγίης γνόμενος γν' ὅρασι αὐτὸν Ἀδωνιν.
 Ἐν δρυμοῖσι φύλασσε, καὶ γν' δρυμοῖσιν ἐκλαυσεν.
 Ἐν δρυμῶν δὲ ζῆς ἰὼν ὁ βωκόλος, ὃν τε σελάναι
 Βυκολέοντα Φίλασιν. ἀπ' ὀλύμπω δέ μοι οἶσα
 Λατμίου αὐτὸς νάπος ἦλθε καὶ εἰς ἐμὰ πασιδὶ κἀβδύσει.
 Καὶ τὴν ῥέα ἑλαίης τὸν βωκόλον, ὅχι δὲ καὶ τὴν
 Ὠκρονίδα. ὅσα παῖδα βονόμοι αὐτὸς ἐπλάγχθη.
 Εὐνίκα δὲ μῶνα τὸν βωκόλον ἔκ' Ἐρίλασιν.
 Ἀλυβέλας ἑρέσων καὶ λυπρίσθ' ἄτε Σελάναις,
 Μικτίμηδ' ἐσὺ Κύπρι τὸν ἄστυ, μήτε κατ' ἄστυ
 Μιτ' γν' ὅρα Φιλίοις. μῶν δ' ἀνὰ νύκτα λαβδύσει.

Πηνία Διόφαντε μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει.
 Αὐτὰ τὰ μόχθοιο διδασκαλῶ. ὅδε γὰρ ἐν-
 δειμ

Ἀνδράσιμ δργαπίναιοι κακὰ πρὶ χον π μίειμναι.
 Καὶ ὀλίγου νυκτός τις ὠνταύσμοι τὸν ὕπνον,
 Ἐφνίδιον θορυβόσιμ ὠδιστάμναι μελεδῶναι.
 Ἰχθύῳ ἀγροῦ πῆρες ὁμῶς δύο κῆνθ γόροντες,
 Στρωσάμνιοι βρύθμ αὐοῦ ὑπὸ πλεκταῖς καλύβασι,
 Κεκλιμένοι τοίχω τῷ φυλίνω ἐγγύθι δ' αὐτοῖν,
 Κεῖν τὰ ταῦν χειροῖν ἀθλήματα, τοὶ καλαθίστοι,
 Τοὶ κάλαμοι, τ' ὠγκίστρα, τὰ φυκίοντά τε λῆδια,
 Ὀρμαῖαι λύγρι, καὶ ἐκ χοίνων λαβύρινθοι.
 Μήενθοι, κῶάς τε γόρων δ' ἐπ' ὀρέσμασι λῆμβῶ
 Νόρθον τῆς κεφαλᾶς φορμὸς βραχὺς εἴματα πῆλοι.
 Οὕτως τοῖς ἀλιόσιμ ὁ πᾶς πόνθ, ὅπως ὁ πλῆθος
 Οὐδεὶς δ' ὅ χύθραν εἶχ', ὅχῖνα. πάντα ποδισαῖ,
 Πάντ' ἐδοκε τῶας ἀγρας πηνία, σφὰς ἐταίρους.
 Οὐδεὶς δ' ὅ μίση γείτωρ, πηνία δὲ πρὸ αὐτῶν,
 Ὀλιβομνίαν καλύβαν ἱρυφόρον πῆσγνάχε δάλασσα.
 Οὐπω τὰ μέγα τὸν δρόμον ἀνυγν ἄρμα Σελαύας,
 Τὸς δ' ἀλίεις ἤγειρε φίλος πόνθ. ἐκ βλεφάρων δὲ
 Ὑπνὸν ἀπωσάμνιοι σφετόρας φρεσίμ ἤρεθον ὠδαν.
 Ὑδύοντα φίλε πάντες ὅδοι τὰς νύκτας ἱφασιοῦ

Τῷ Θόρῳ μινύθειν, ὅτε τ' ἅματα μακρὰ φόβῃ Ζεύς.
 Ἦδη μυρὶ ἑσείδον ὀνείρατα, κινδύεω ἄως
 μὴ λαθόμεν· τί τὸ χῆμα χρόνου δ' αἰνύκτες ἔχοντι
 Ἀσφαλίων μέμφη τὸ καλὸν Θόρῳ. ὃ γὰρ ὁ κωρὸς
 Αὐτράτως πῦρ ἐοὶς δρόμον, ἅλῃ τὸν ὕπνον
 Ἀφροντὶς κόπῃσι μακρὰν τὰν νυκτὰ ποιδύντι.
 Ἀρ' ἐμαθὼν κείνῃ πόν' ἡνύπνια, χρυσὴ γὰρ εἶδον
 οὔσε θέλω τῷ μῶ φαντάσματος ἡμελῖ ἁμοῖον
 ὣς καὶ τὰν ἄγρην τ' ὀνείρατα πάντα μόριζεν.
 οὐ γὰρ νικᾷ κῆρ τὸν νόον, ὅτ' ἄρισθ'
 ἔστιν ὀνειροκείτας ὁ διδωσκάλος ὅστι, πρὸ ὧν δὲ
 Ἄλως καὶ χολή δέσι. τί γὰρ ποιεῖν αὐτῷ τίς
 Κεῖμενθ' ἢ φύλλοις ποτὶ λύματα, μηδὲ καθύδωρον
 Ἀσμενθ' ἢ ῥάμνον. τὸ δὲ λύχνειον ἢ Πρυτανίῳ.
 Φαντὴ γὰρ αἰὲν ἄγρην τόδ' ἔχειν. λέγε μοι ποτὲ νυκτὸς
 Ὅττιν πάντα τεῶν δὲ λέγων μινύθον ἐταίρω.
 Δειλινόν. ὡς κατέλαρθον ἢ εἰναλίοισι πονοισιν.
 οὐκ ἔγω μὲν πολὺσι θεῖς· ἐπεὶ λειπνδύντες ἢ ὦρα
 εἰ μέμνη τὰς γαστρὸς ἐφειδόμεθ', εἶδον ἐμαυτὸν
 ἔμπροτρα μεμαῶτα. καθεζόμενθ' δὲ δόκδου
 ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλάου κατέσειον ἐδωδαῖ.
 καί τις τῶν τραφούδων ὠρέξατο. καὶ γὰρ ἢ ὕπνοις
 πᾶσα λύων ἀφ' ὧς μαντύεται ἰχθύα ληγών,
 ὃ ὧ μὲν τ' ἀγκίστρῳ ποτὶ φύτρῳ, καὶ ῥέειν αἶμα.
 τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῷ λινῆματι ἀγκύλου ἔχον.

Τῷ χόρῳ τεινόμενῳ ποδινώδαλον εὖρον ἀγῶνα.
 Πῶς μὲν ἔλω μέγαν ἰχθυῖν, ἀφαιροτόροισι σιδηροῖς
 εἶδ' ὑπομινάσκων τῷ τραύματι. ἄρ' ἐμὲ νύξαι
 καὶ νύξαι χαλέψας ὁ φύγοντι ἔτενα
 ἦνυσ' ἰσλὼν τὸν ἄεθλον. ἀνὴλκυσσε χρύσεον ἰχθυῖν
 παντᾶ τῷ χρυσῷ πεπυκασμένον. εἶχε με δῆμα
 μή τι ποσειδάωνι τίλοι πεφίλαμεν ἰχθυῖς.
 ἢ τάχα τᾶς γλαύκας λευκίλιον ἀμειβίτης.
 ἤρ' ἐμαδ' αὐτὸν ἐγὼ ἐκ τῶν γ' αἰσθῶν ἀπέλυσα,
 μή ποτε τὸ δόματι τῷ γ' αἰσθῶν χρυσὸν ἔχοισιν.
 καὶ τὸν μὲν πειρῶσι κατῆγον ἐπ' ἡπείροιο.
 ὦμοι δ' ἐκέπλοι πὺρ ὑπὲρ πελαγὺς πόδα δῆναι.
 ἀλλὰ μέναι ὑπὸ γᾶς, καὶ τῷ χρυσῷ βασιλεύσειν
 ταῦτά με λαΐξῃ γαίῃ. τὴν δ' ὠξύνει λοιπὸν ὄρεσι
 τὰν γινώμην. ὄρεσιν γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοις ταρβῶ.
 καὶ σύ γε μὴ τρέσῃς, ὅκ' ὦμοις. ὅδε γὰρ ἰχθυῖν
 χρύσεον εἶδες ἢ εὖρες, ἴσαι δὲ φεύδεις περὶ ὄφεις.
 εἴ μὲν γὰρ εἶδ' ὅπῃ δ' ἐκινώσων τὴν τὰ χωρία ταῦτα ματθύσας
 ἐλπίς τῶν ὕπνων ζατῇ τὸν σάρκιον ἰχθυῖν
 μή σὺ θάνῃς λιμῶν, καί τοι χρυδοῖσιν ὀνείροις.

ΜΕΓΑΡΑ ΓΥΝΗ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Δωριδι. Εἰδύλιον κς'.

Ἀτόρ' ἐμὰ τίφθ' ὥδε φίλον κῆρ' ἱδυμόν ἰάπῃς
 ἐκπάγλως ἀχίαισα. ὃ πρὶν δὲ τοι ὅκ' ἐτ'
 ὄρεσιν

Σα

Σώζειτ' ὑπὸ ῥέθει εσσι. τί μοι τόδρ' ἠτίμασαι.
ἦ ῥ' ὅπ' ἄλγεα πάχει ἀπείριτα φαιδμῶ ὑός
ἄνδρός ἔω' ἐπιδανοῖο λέω ὡς ἐθ' ὑπὸ νεβρῶ;
ὧ μοι ἐγὼ. τί νυν' ὥς σε θεοὶ τόδρ' ἠτίμασαν
Ἀθανάτοι; τί νυν' ὥς σε λαοὶ γόνεες τέκον αἴσιν;
Δύσμορ' ἦτ' ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος οὐ λήχρ' ἦλθον.
Τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴδρ' φαίεσσι νῦν ἐμοῖσιν.
ἦ δ' ἐπὶ νῦν σεβομαί τε καὶ αἰσέομαι ἤτ' θυμὸν.
Τὸ δ' ὅπ' ἐς γῆμετ' ἄλλ' ἄρ' τ' ἐκτόδρ' ζώντων.
Οὐ δὲ τόδρ' σφετόροισιν ἐγδύσαντο φροντίσι λησέωμ
Σχέτλι' ὅς τόξοισιν ἅ οἱ πόρην αὐτὸς Ἀπόλλων.
ἦ ἐπὶ νῦν ληρῶν, ἦ δρὶν νῦν αἰνὰ βέλεμενα
παῖδας ἐς λατὴν πεφνε, καὶ ἐκ φίλων ἐλθ' οὐ μὸν
μαϊνόμεν' ἤτ' οἶκον. ὅ δ' ἐμπλε' ἔσκε φόνοιο.
Τὸς μὲν ἐγὼ δύς τε λω' ἐμοῖς ἔδην ὀφθαλμοῖσι
βαλλομένους ὑπὸ πατρί. τὸ δ' ὅ δ' ὄναρ ἦλυθεν ἄλλ' αἶ.
οὐ δὲ σφιν διωσάμεν ἀδινὸν καλέεσθιν ἀρῆξαι.
μητόρ' ἐλὼν ἐπεὶ ἐγγὺς ἀνίκα τοι καλὸν ἦεν.
ὧς λέει' ὁ δὲ ῥέεται ὄρνις ὑπὸ σφετόροισι νεοσσὸς
ὀλνυμένους, ὅς τ' αἰνὸς ὅ τις ἐπὶ νηπιόχοντας
θαμνοῖς ἐν πυκνοῖσι λατὴ δίδει. ἦ δὲ λατ' αὐτῶς
φωτᾶται καλὰ ζεῖα μοῖα λιγὺ πύτνια μήτηρ.
οὐ δ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπὶ ζῆσαι. ἦ γάρ οἱ αὐτῇ
ἄσπορ' ἦν μίγα τάρβ' ἀμειλίχριοι πελώρες.
ὧς ἐγὼ αἰνοτόκηα φίλον τέκος αἰσέζω, καὶ

Mall-

Μαινομένοισι πόσεισι, δόμον κ' ἢ πολλὰν ἐφοῖον,
 ὧς γ' ὄφελον μετὰ παισὶν ἅμα δνύσκειν καὶ αὐτῷ.
 Καῖσαι φάρμακόν γ' τα δι' ἡπάτ' ἰορ' ἐχοισα.
 Ἄρτεμι δ' αὖτ' ὀρέσῃσι μέγα λείειν γυναιξί,
 τῷ χ' ἡμᾶς ἐλαύσαντε φίλεις ὑδὶ χόρσιν ῥαῖς.
 Πολλοῖς σὺν ὑπὸ ῥέεσσι πυρρῇς ἐπέβην ὁμοίης.
 Καί κ' ἐν γὰρ χεῦσιον δν' ὅσα λήσας ὁρ' ἀπέντωρ
 λέξαντες κατέβαιον ὅθι πρῶτον γηρόμεθα.
 Νῦν δ' οἱ μὲν οὐβλῶ λήσας τρέφοι γυναιξίσι
 Ἀοιῶν πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀρῶντες.
 Αὐτὰρ ἐγὼ Τίρῳ θαλῇ λήσας πόλιν Ἥρας
 πολλοῖσι δνύσκειν ἰάπτομαι ἄλγεσιν ἡρώ.
 Αἰεὶ ὁμῶς. Διακρύψω δὲ πάρεσί μοι ὅδ' ἰ' ὀρώ.
 Ἀλλὰ πόσιν μὲν ὄρω παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
 οἴκῳ γ' ἡμετέρῳ. πολέων γάρ οἱ ὄργον ἐπιμοῖ
 μάχῳ, ὅς ὑδὶ γαῖαν ἀλώμεν' ἢ δὲ δάλασσαν,
 μοχθίξει, πέτρῃς δ' ἔχων νόον, ἢ εἰσιδήσας
 καρτέρῳ γ' ἐνθεοσι. σὺ δ' ἡνὶ λείβει ὕδωρ
 νύκτας τε λήσας καὶ ἐκ δνός ἡμαθ' ὁ πόσσα.
 Ἀλλ' ὅ μ' αὖτ' ἐκάντισ γ' ὀφρῶν αἶμα πρᾶσας,
 κηδεμόνων. ὃ γάρ σφ' ἐδόμεν κ' ἢ ῥαχ' ἐδῶκα.
 Καί λιν πάντες γε πόρῳ πιτυώδε' ἰδμεν
 ναῖσ' ὅδ' οἱ μοι ὅδ' ὅς ὄντινα λείβειν
 οἶα γυνὴ παναπότμ' ἀναψύξαιμι φίλον λήρ.
 Νῶς τε γὰρ διὰ πύρρῃς σιωομαίμεν' ἢ δὲ καὶ αὐτῷ

Ἀμφὶ πόσῃ σφετόρων πλείον ἄχθεται Ἰοκλήη
 Σὼ ἦν. πάντων γὰρ οἷζυρώτατα τέκνα
 Γείνασθαι σε θεῶν τε καὶ ἀνδρῶν ἰδυῖν ἔοικα.
 Ὡς ἄρ' ἔφη, τὰ δὲ οἱ θαλδρώτορα δάκρυα μῆλων,
 Κόλπουθεν ἰμορόσονται ἢ βλεφάρων ἔχοντο.
 Μνησάμεν τέκνων τε καὶ ὧν μετέπειτα θνήσκω.
 Σὺς δ' αὖτως δακρύοισι πρῆνεια λούκ' ἐδίανε
 Ἀλκμήην. βαρὺ δ' ἦγε καὶ ἐκ θυμῷ σφαλῆσα,
 Μύθοισιν πυκνοῖσι φίλῳ νυὸν ὥδε μετήνυσα
 Δαίμονιν παίδων. τί νύ τοι φρεσὶν ἔμπεσε γῶγ',
 Γόδα λήμης. πῶς ἄμμε' ἐθέλεις ὀρθοῦν ἐμὴν ἄμφω.
 Κῆδε ἄλῃσιν λέγεις. τά δ' ἐνὶ πρῶτα λείκλυνται.
 Οὐχ' ἄλλοι οἱ ἔκομεθα τὸ δούτατον αἰεὶ ἐπ' ἡμᾶρ
 Γιγνομένων. μάλα μὲν γε Φιλοβελῆος κίε πρὸς αἶψα.
 Ὅς τις ἀριθμήσειεν ἐφ' ἡμετέρους ἀχέουσι.
 Θάρσσε. ἔρις δ' ἐκυρήσαμεν ἐκ θεῶν αἰσῆς.
 Καὶ δ' αὐτῶν ὀρώσῃ φίλον τέκος ἀτρυχέσιν
 Ἄλγεσι μοχθίζουσιν. ὡτ' ἠγνώμων δέ τι εἰμί,
 Ἀσχαλᾶν ὅτε δῖος καὶ θυφροσύνης κέρθ' ἐστίν.
 Καί σε μάλ' ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι. ἦ δ' ἐλεείρω.
 Οὐνεκ' ἡμετέροιο λυγρῷ μετὰ δαίμονι ἔχουσιν.
 Ὅς θ' ἡμῖν ἐφύπορθε καὶ ἑς βαρὺς αἰορεῖται.
 Ἰσὼ γὰρ λίσσῃ τε καὶ δύεανθ' Ὀδημήτηρ.
 Ἄς κε μέγα βλάφθῃς τίς ἐκὼν ἐπίορκος ὁμόςτη
 Δυσμνήων, μηδὲν σε χόρδ' ὀτόρου φρεσὶν ἦσι
 Στόρ-

Στοργήν, ἢ ἑπὶ μοι ἔω' ἐκνυθούσῃ ἡλθεῖς.
 Καί μοι τὴν γέτην γνὶ δώμασι πρῶτόν τοι ἦδα.
 Οὐδ' αὖ τιν' ἄλλ' ἰδὼν πάμπαν ἔοιπά σε τοιόγε λήθην.
 Τῶ, μὴ δ' ὄξυς τόν' ἐμὸν δάκρυς ὥς στυγερὸν ἀκρόαται.
 Μὴ δ' ἐκ' αὐτοῦ Νιόβης πυκινώτορα ἑλπίω.
 Οὐδ' γὰρ νεμεσσητὴν ἑπὶ τέκνα γοῶσα δαῖ.
 Μητόρι δὲ παθέοντες, ἐπεὶ δέκα μύνας ἑκαμνον.
 Περὶ καὶ πόρτ' ἰδέειμι μετὰ ἑμῶν ἔσθ' ἡπάτ' ἐχέει.
 Καί με πυλασσοχοχέον ἡγάγην αἰδομένη.
 Διό δ' ἐδυσσεύεσθαι ἀκακὰς ὠδύνας ἀνέτλαν.
 Νῦν δέ μοι οἴχεταί τοι ἑπ' ἀλλοτρίης νέου ἄθλου
 Ἐκτελέων, ὅθι οἶδα δυσάμμορον, εἴτε μιν αὐτὸν
 Ἐνθάδε νοσήσανθ' ὑποδέξομαι, εἴτε καὶ ὅθι.
 Πρὸς δ' ἐπὶ μ' ἐπρόϊκε σφάγην κύνων ἀνδρῶν
 Ὑπνον. Σφμαίνω δὲ παλίγοτον ὄφιν ἰδοῦσα
 Ἐκπάγλως. μή μοι τὴ τέκνοισι ἀρβύμιον ἔρδει.
 Εἶς αὖ γὰρ μοι ἔχωρ μακέλιον θυόργεα χορσὶ
 Ταῖς ἐμὸς ἀμφοτέρωσι βίη ἡρακλεΐην.
 Τῇ μεγάλῃ ἑλδοχαίνε διεδιδυμένῃ ὥς ὑπὸ μιδῶ,
 Τάφρον, τὴν θάαντον ἑπ' ἐχάλεον τιν' ἀγρῶ.
 Γυμνὸς ἀνδρ' ἡλαίνης τε, καὶ δὲ μίτροιο χιτῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ παντὸς ἀΐχθη πρὸς τέλος ὄργη,
 Καετόρον οἶνοπέδιον πονδύμενον ἔρως ἀλσῆς.
 Ἡτοὶ ὁ λίσσων ἐμελλεν ὑπὸ πρῶτον ὄρεϊσας.
 Ἀνδρῶς καταδιδῶναι, ἀ καὶ πάρος εἴματα ἔσο.
 Εἶς αὖ

Ἐξαπίνης δ' ἀνέλαμψεν ἑσπέρῃ λαπὶ ποιο βαθείης,
 Πῦρ ἄμοτον πόδι δ' αὐτὸν ἀθεσφατος εἰλῆτο φλόξ.
 Αὐτὰρ ὅγ' αἰγὴν ὀπίθευ δοοῖς ἀνελχέειτο ποσσὶν
 Ἐκφυγέειν μεμαῶς ὀλοὸν μὲν ὄϊ Ἡφαίστιο.
 Αἰεὶ δὲ πρὸ πάροιθεν ἐξ ἡρώος κῦτε γέβρου
 Νώμασχευ μακίλλῳ. πόδι δ' ὄμμασιν γῆτα καὶ γῆτα,
 Γάπῃανεν μὴ δὴ μιν ὑπὸ φλέξει δούριον αὐτῆς.
 Τῶ μὲν ἀροσῆσαι λελιπμὲν ὥς μοι ἔϊκτο
 Ἰφικλῆος μεγαθυμῶ· ἐπ' ἔδρει κάππεσ' ὀλιδῶν.
 Πρὶν γ' ἔλθεῖν. ἔδ' ὀρθὸς ἀνασλῶαι δυνάατ' αὐτῆς,
 Ἀλλ' ἀσεμφὲς ἔκφτο. γόρῳ ὥσείτ' ἀμυληνός,
 ὅμ τε καὶ ἐκέθελοντα βίησαστο γῆρας ἀτόρπιες
 Κάππεσσαν, λεῖται δ' ὅγ' ὑπὸ χθονὸς ἐμπεδον αὐτῶ,
 Εἰσὶ κέ τις χθρὸς μιν ἀνδρεύσει πρῶντων.
 Αἰδεδεῖς ὀπίσσω πρὸ τέρῳ πολιοῖο γῆρας,
 ὣς γὰρ γῆ λελίσσεται κέσσω αὐτῶ Ἰφικλῆος.
 Αὐτὰρ ἐγὼ λαλαῖσκον ἀμυχανέοντας ὀρῶσα
 Παῖδας ἐμὸς, μέγχι δὴ μοι ἀπείσουτο νήδυμῶ ὕπνου
 ὀφθαλμῶν. κῶς δὲ πρῶταίκα φαίδιμῶ ἦλθεν.
 Τοῖα φίλῃ μοι ὄνδρα σῆα φρενῆας ἐπ' οἶοντο.
 Παννυχίη. τέ δει πάντα πρὸς Εὐρηδῆα τρέποιτο.
 Οἶκος ἄφ' ἡμετέροιο. γῆροι το δὲ μάντις ἐκείνου
 Θυμὸς ὁμός. μὴ ἄλλο πρῶτον τελέσειε πειθαίμων.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ ΔΩΡΙΔΙ ΕΤ

κωμιαστικός. Ειδύλιον κτ'.

Μνέομεν Ληϊάδας τε καὶ αἰγιόχω Διὸς υἱῶ.

Καλῶς τε καὶ φοβερῶν Πολυδύκεια τῶν ξεῖρων
θίζων.

Χαίρας ὠλίζοντα μέλεις βοῦεσι μιμάσιν.

Ὑμνέομεν καὶ δίς, καὶ τὸ τρίτον ἄρσενά τέκνα

Κόρης δεσπιδόθ, Λακεδαιμονίος δ' ἄδελφός,

Ἀνθρώπων σωτῆρας ὠδίζοντες ἠδὲ κ' ἐόντων.

Ἰππῶν θ' αἵματόγντα τετρασσομνίων καθ' ὅμιλον.

Ναδὺν θ' αἰδύοντα καὶ ὕραν δ' ὀζανίοντα.

Ἄσρα βιαζόμεναι, χαλεποῖς γνέκυρσαν ἄνταις.

Οἱ δ' ἐσφίων ἤν' ἐπύμναν αἶσαντες μέγα λῦμα.

Ἦε καὶ ἐκ πρώραθεν, ἢ ὅππα θεμὸς ἐκείσε

Εἰς κοίλαν ἔρριψαν. ἀνέρριψαν δ' ἄρα τῆχος

Ἀμφοτέρως. ἱερίμαται δ' ἐσώϊσιν ἄρμνα πάντα

Εἰκὴ ἀκκλαδόντα. πολὺς δ' ὄζ' ὕραν δ' ὄμβρο

Νυκτὸς ἐφορπύνας. παταγεῖ δ' ὕρεϊα θάλασσα,

Κοπτομένη τῶνοιαις τε, καὶ ἄρρηκτοῖσι χαλάζαις.

Ἀλλ' ἐμπης ὑμῖν τε ἔκ' ἐκ βυθῶ ἐλκετε νῆας.

Αὐτοῖσιν ναύταισιν οἰομένοισι θανέεσθαι.

Αἰψὰ δ' ἀκλήγοντ' ἄνεμοι. λιπρὰ δὲ γαλαῖα

Ἀμπέλαγθ'. νεφέλαι δὲ διέσπραμον ἄλυσιν ἄλλα.

Ἐκ δ' ἄρκτου τ' ἐφάνησαν, ὄνων τ' ἀνὰ μέσορ' ἀμαυρῆ

φάτην. σημαίνοισα τὰ πρὸς πλόον δύσλα πάντα.

Ὡς μ'

ὃ ἄμφω θνατοῖσι βοηθοὶ ὧ φίλοι ἄμφω,
 ἱππῶν λιθαρεῖσσι, ἀεθλητῆρσιν, αἰοιδῶν,
 Κάσσωθ' ἢ πρότε πολυδιδύκεθ' ἀρξομ' αἰείδειν
 ἄμφοτέρωσιν ὑμνίων, πολυδιδύκεα πρῶτον αἰέσω.
 Ἡ μὲν ἄρα πεφυγδ' ἔχει πέντας εἰς γυνήϊον ἵστας
 Ἄργω, καὶ νιφόγν' ἔχει ἀταρκτηρόν σῶμα πόντε,
 βέβρυκας εἴσα φίκαυε θεῶν φίλα τέκνα φρόιβα.
 Ἐνθαμιάς πολλοὶ καὶ ἑλίμακος ἄμφοτέρωσιν ἔξ
 τοίχων ἀνδρῶν ἔβαινον ἰνὸν ἄρ' ἡνός.
 Ἐκβαίντες δ' ὑπὸ θῖνα βαθύν, καὶ ὑπὸ λῆμον ἀκτῶν,
 εὐνάς τ' ἐσθρυνωρ, πυρεῖά τε χόρσιμ γνῶμων.
 Κάσσω δ' αἰολόπῳλος, ὅτ' οἶνω πὸς πολυδιδύκης,
 ἄμφω ὄρημάζεσκον ἀπ' πλαγῆς ἄγνους ἐταίρων.
 Παντοίῳ δ' ἔγ' ὄρει θηδύμενοι ἄγχιον ὕλλιν,
 εὐροῖ ἀγνέοντο κραύαν, ὑπὸ λυοσάδι πέντη
 ὕδατι πεπληθύναν ἀκηράτω. αἶ δ' ὑπὸ γόρβῳ
 Ἄλκῃ, λευκτέλλω, ἢ δ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο
 ἐκ βυθῶ. ὑψιλαὶ δὲ πεφύκασι μ' ἀγχόθι πόντιος,
 Λοῦκαί τε, πλάτανόι τε, καὶ ἀκρόκομοι λυπάειοι,
 Ἄνθεα τ' ὕωδι λαοσίαις φίλα ὄργα μελίσσας,
 Ὅσ' ἔαρ' ἔλκοντ' ὑπὲρ ὕει αὐ λειμῶνας.
 Ἐνθα δ' ἀνῆλ' ὑπὸ δρόπλ' ὀνήμην ὀνιδίωσκε
 Δεινὸς ἰοδῆρ, σκληραῖσι τεθλασμέν' ἔατα πονημάτων
 Στήθεα δ' ἐσφάειωτο πελώρια, καὶ πλατὺ νῶτον,
 Σαρεῖσι διαρείη, σφυρήλατ' οἷα κολοσός.

Ἐν δὲ μύθῳ σβριοῖσι βραχίσιον ἄκρον ἔω' ὦμον,
 Ἐσάβην τε πῆτροι ὀλοότροχοι. ὅς τε κυλίνδρων
 Χειμαῖρ' ὅς ποταμός μεγάλαις ποδὲξαι δύναις.
 Αὐτὰρ ἔπειτα νώριον καὶ αὐχρὶν ὅτ' ἠώρειτο
 Ἄκρων, δόρυμα λείοντ' ἄφην μύλον ἐκ ποδῶν.
 Τὸν πρότερον πῶς ἐπὶ πρὸν ἀέθλοφόντ' Πολυδιδύκης.
 Χαῖρε ξέν', ὅς τ' ἐοσί, τίνδ' βροτῶν ὅσδε χάρεθ';

- Α. Χαῖρω πῶς, ὅτε τ' ἄνδρας ὄρω, εἴς μ' ἔμποτ' ὅπως;
 Γ. Θάρσει. μήτ' ἀδίκους, μήτ' ἄδίκων φασθὶ λούσσειν.
 Α. Θάρσέω. ἐκ σὲ με διδάσκεις, τόδ' εἰκην.
 Γ. Ἄγειθ' εἰ. πῶς πάντα παλίνητοθ', ἢ ὑδροπῆγος.
 Α. Τοιοῖδ' οἷσι ὄρεας, θ' ὅσῃς γέμεν ἐκ ὑπὸ βαίνω.
 Γ. Ἐλθοις, καὶ ξυγνῶν γε τυχῶν, πάλιν οἴησθ' ἱκένοισ.
 Α. Μῆτε σύ με ξένιζε. τάτ' ἄρ' ἐμὸν ἐκ γν' ἐδίμω.
 Γ. Δαμονί', ὅδ' αὐτὸν γε πῆν ὕδατ' ἐκ σὺν γέδνης;
 Α. Γνώσθαι εἴ σ' οἴδ' ἔστι, ἀναιμῶνα χεῖλα τέρσει.
 Γ. Ἀγνοῖθ' ἢ τίς ὁμιλῶς ὄρεας, ὡς ἐγὼ σὲ πίθοιμι.
 Α. Εἰς ἐνὶ χεῖρας ἄκρον γνῶντίθ' αὐτοῖς κατασῆς
 Πυγμαλχος. ἢ καὶ ποσὶ θγνῶν σκέλθ'. ὅμματά δ' ὄρεα
 Πύξ' ἔλαττειν ἀμύνθ', σφετέρῃς μὴ φέσειο τέχνης.
 Γ. Τίς γὰρ ὅτ' ἔχεις καὶ ἐμὸς στωδρείσω ἱμάντας;
 Α. Ἐγὼ δ' ὄρεας ἐκ σὺν με. ἀμὸς ἐκ κλήσεθ' ὁ πῶν κτης.
 Γ. Ἡ καὶ ἀέθλου ἐδίμω ἐφ' ὃ δ' ἀκροσόμεθ' ἄμφω;
 Α. Σὺς μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμὸς ἐκ κλήσεαι, εἴ κε λρατῆσθαι.
 Γ. Ὅρνιχων φοινικολόφων τοιοῖδε λυδοῖμοι.

Εἴτ'

Α. Εἴτ' ἐν δρυίνεσσιν εἰσινότες, εἴτε λίεσι,
 Γεινόμεθ' ὅκ' ἄλλω γε μαχεσάμεθα δ' ἐπ' αἰέθλω.
 ἦ' ῥ' ἄμνηκος, καὶ κόχλω ἐλὼν μνησάσσομαι κοῖλῳ.
 Οἱ δὲ δοῶς σιωπῶν ὄρθην ὑπὸ σκιδρᾶς πλατανίσας.
 Κόχλω φυμαθνήτ' αἰεὶ βέβρυκες κομόωντες.
 ὧς δ' αὐτῶς ἥρωας ἰὼν ἐκαλέεσθ' πάντας
 Μαγνήσσης ἀπ' ναὸς ὑπέρροχ' ὅνδρ' αἰ Κάλισσος.
 Οἷσ' ἐπεὶ δ' ἐν ἀπείραιοις ἐκαρτυῖαντο βοείαις
 Χῆρας. καὶ πῶδ' ἔγχεα μακρὸς ἐλίξαν ἱμανάτες,
 ἔς μέσσοις στυάγοις φόνου ἀλλάλοισι πνέοντες.
 Ἐνθά πολὺς στίσι μόχθ' ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,
 ὅππότ' ὅτ' ἤν' ἔνωτα λάβη φάθ' ἡελίοιο.
 Ἰδρύνει μέγαν ἄνδρα πρὸ ἡλυσθ' ὦ Πολύδουκας.
 Βάλλ' ὅτ' ἀκτίνεσσιν ἀπαρ' ἀμύνειο πρόσσωπον.
 Αὐτὰρ ὅγ' ὅνδρ' ἑμὴν ἐλεχλωμένοισιν ἐπὶ πρόσσω.
 Χόρσι λυτκοσόμενοι. τῷ δ' ἄκροισι τὴν γῆν ἰοῖον
 Τρωαδρείδης ἐπίοντο. δεινὴ δὲ πλεονὴ πρὶν.
 Σιωπῶν μάλ' ἔτι νῆα φε. πολὺς δ' ἐπὶ κείνῳ νηδυκτῶς
 ἔς γαῖαν. βέβρυκας δὲ παύτοισιν ἐκ δ' ἐτόρῳσεν
 ἥρωας ἑρατόροισι πολυδιδύκεια θαρσυνέσσοι.
 Δειδότες μὴ πρὶν μιν ὑπὸ βείλας διαμάσσειν,
 Χώρῳ γνῖσιν ὦ. πτυῶν γνῖσιν ὦ αὐτῶν.
 ἥρ' ὅγ' ὅνδρ' ἑμὴν ἐλεχλωμένοισιν ἐπὶ πρόσσω.
 Ἀμφοτέρωσσιν ἀμύνουσιν ἀμοιβὰς δὲ. ἔχθε δ' ὀρμῆς
 Γαῖα Πρῶτα δαίωντο ὑπὸ βείλας πρὸ ἔοντα.

Ἔσθ δ' ἐπληγᾶς μεθύων. ἐκ δ' ἔπυσεν αἶμα
 φοίνιον. οἳ δ' αἶμα πάντες ἀριεῖδον κελευσθῆσαν,
 ὧς ἰδὼν ἔλκεα λυγρὰ πόδι σῶμα τε τεγναβμῶς τε.
 Ὀμματα δ' οἰδίσαντο ἅ περ σείνωρ προσώπων.
 Τὸν μὲν ἀναξέτινα σφ' ἐτάσια χόρσι πρὸς δεικνύς
 παύσθην. ἀλλ' ὅτε διήμιρ ἀμυχανέουτ' ἤνυσεν,
 μέσσης ῥινὸς ὑπὸρθε κρετ' ὀφρύνθ' ἤλασε πηγμύν.
 Παῦ δ' ἅ περ συρε μέτωπον δὴ ὀσίον. αὐτὰρ ὁ πλαγῆς.
 Ὑπὶ θ' ἄν φύλλοισι τεθαμνόςιν ὄζετανύδην.
 Ἔνθα μάχην δριμύειά πάλιν γγύετ' ὀρθωθγνέτω.
 Ἀλλὰ λῶς δ' ὀλέοντο δόρυς δάινοντες ἱμάσι.
 Ἀλλ' ὁ μὲν δὴ σῆθος τε καὶ ἔξω χεῖρας γνῶμα
 αὐχρύνθ' ἀρχαγὸς βεβρύκων. ὅδ' αἰκίει πλαγῆς
 παῦσιν ἐφύρε πρόσσωπον ἀνείκατ' ὀλυσιδούκης.
 Σάρεκες δ' αἰ μὲν ἰδρῶν σινίζανον. ἐκ μεγάλῃ δὲ
 λίψ' ὀλίγθ' ἤνυσεν αὐδρὸς. ὅδ' αἰεὶ μάσσονα γγῆα
 ἀπὸ μὲν θ' φορέεσκε πόντος. καὶ χροῖν ἀμείνων.
 Πῶς γὰρ δὴ δῖος ἦος ἀδινθαλγῶν ἀνδρῶν καθέλγην
 εἰπε θεὰ, σὺ γ' οἶδα. ἐγὼ δ' ἐτόρῳ ὑποφῆτης
 φθέγφομαι ὡς ἐθέλεις σὺ, καὶ ὅπως βίβηλον αὐτῇ.
 ἦ τοι ὅγε ῥέζαι τι λιλαιόμηνθ' μέγα ὄργον.
 Σκαίη μὲν σκαίῳ πολυσιδούκειθ' ἔλλαβε χεῖρα.
 Δοχμὸς ἀπ' ἐκβολῆς κελινθείς. ἐτόρῃ δ' ὑπὸ βαίνων,
 δεξιτορῆς λυγρὴν ἀπαὶ λαγόνθ' πλατὺ γγῆον.
 Ἀλλ' οὔ γ' ὑπεξάνεισιν κεφαλῇ. σίβαρξ δ' ἀρχαγὸς
 πλά-

Πλάξην ὑπὸ σκαῖον λερότατον. καὶ ἐπέμπεσεν ὦμον
 ἔκ δ' ἔχθη μέλαν αἷμα δοῶς λεροτάφοιο χανόντ'·
 Λαίῃ δ' εὖ σῶμα τύψεν. πυκνοὶ δ' ἀρῶντο οὐδὲν τες.
 Αἰεὶ δ' ὄξυτόρῳ πιτύλῳ διαλείῳ πρόσωπον,
 Μέχρι στυηλοῖσιν ἐρήϊα. πᾶς δ' ὑπὲρ γαῖαν
 Κεῖτ' ἄλλοφρονέων, καὶ ἀνέχεθ' ἐν εἰκῇ ἀπαυδῶν
 Ἀμφοτέρως αἶμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτῳ χροῖον ἦεν,
 Τὸν μὲν ἄρα λευκότεον πόρ' ἀτάδαλον εὐδὲν ὀρέξας.
 ὦ πύκτα πολὺ δολυκῶν. ὁμοῦσε δέ τοι μέγαν ὄρεον
 Οὐ πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα λικλήσκων,
 Μή ποτέ τοι ξένοι σιμῖκῶν ἀνιηρὸς ἐσεδάει.
 Καὶ σὺ μὲν ὕμνησά με ἀναξ. σὲ δὲ Κάλιστος ἀείσῳ,
 Τῷ διαείδῃ, ταχύ πολε, δδρυσοῦ, χαλκεοθάραξ.
 Τῷ μὲν, ἀναρπάξαντε δ' ὕψος φορέτω Διὸς υἱῶν,
 Δοιᾶς λυγροῦ ποιο κῆρας. Διῷ δ' ἄρα τῶγε
 Ἐσσυμένῃ· ἐδίωκον ἀδελφεῶν, ὃν ἀφαιρῆν·
 Γαμβρῶ μελλογαλμῷ, λυγκεὺς καὶ ὁ καρτόρος ἰδίας.
 Ἀλλ' ὅτε τύμβον ἱκανὸν ἀφθιμὸν ἀφαιρῆν·
 Ἐκ δὲ φρω ἄρα πάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.
 Ἐγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυμόμνοι βακίεον.
 Λυγκεὺς δ' αὖ μετέπειθ' ἐπ' ἐκ κῆρυβ' ἐμὲν αὔσας.
 Δαιμόνιοι τί μάχης ἰμείρετε. πῶς δ' ὑπὲρ νύμφαις
 Ἀλλοτρίαις χαλεποὶ. γυμναὶ δ' ὅν χορσὶ μάχαιραι
 Ἡμῖν τοι λυγροῖσι· ἐὰς ἐδνωσε θυγάτηρ.
 Ταῖς δὲ πολὺν πλοῦτοισι ἀμύν γαλμῷ· εἴ τοι ὄρεον.

Ὑμεῖς δ' ὅ κ' ἤϊό μοι ἐπ' ἄλλοτρίοις λεχέεσσι
 Βασί καὶ ἡμίονοις καὶ ἄλλοτρίοις ὑπεάτεσι μιν,
 Ἄνδρα πρεπτεφάδε γαίμοι δ' ἐκλέψατε δώροισι.
 Ἡμῶν πολλὰ κινεῖ ὑμῖν γυνώπιθ' ἀμφοτόροισιν,
 Αὐτὸς ἐγὼ τὰ δ' εἶπα καὶ ὁ πολὺ μιν θ' ἑῶν περ.
 Οὐχ οὕτω φίλοι ἄνδρες ἀειθέροισιν εἰοικε
 Μνησδύειν ἀλόχευς, αἷς νυμφίοι ἥδη ἐγγίμοι.
 Πολλὰ γὰρ Σπάρτα, πολλὰ δ' ἰππῆλα τ' ἄλλης
 Ἀρεῆς διάτ' ὀνυμάλθ', ἀχαιῶν τε πολίεθρα,
 Μεσσηνία τε καὶ Ἀργεῖα, ἀπασά τε Σιφυφίς ἀκτὰ.
 Ἐνθα κῆραι κινέουσιν ὑπὸ σφετόροισι τρέφοντα
 Μυεῖαι, ὅτε φυνῆς ὑπὸ δίδου, ὅτε νόοιο.
 Τῶν δ' ὀνυμαρῆς ὑμῖν ὀππῆν αἶς κ' ἐθέλητε.
 Ὡς ἀγαθοῖς πολέεσσι βῆλοιν τό γε πρηνέροισιν.
 Ὑμεῖς δ' ἐν πάντεσσι διακείρι κῆρῳ εἰσι.
 Καὶ πατόρεσσι καὶ ἀνώθην ἅμα πατρώϊον αἶμα.
 Ἀλλὰ φίλοι ἴδμεν μὲν ἑλθεῖν πρὸς τέλεος ἑλθεῖν
 Νῶϊ, γαίμοι. σφῶ δ' ἄλλοι ὑπὸ φραζώμεθα πάντες.
 Ἴσκει τοιαῦτα πολλὰ, τὰ δ' εἰς ὑγρόν ὥχθη λῦμα
 Πνοιῖ ἔχουσ' ἀνέμοιο. χάρις δ' ὅ κ' ἔστω μύθοις.
 Σφῶ γάρ ἀκκλήτο καὶ ἀπλῶς ἐστὶν. ἀλλ' ἐπὶ καὶ νῦν
 Γείθεδ' ἀμφω δ' ἅμιν ἀνελίξω ἐκ πατρός ἐσόν.
 Εἰδὼ ὑμῖν κραδίη πόλεμον ποθεῖ, αἶμα πὶ δὲ χρὴ
 Νεῖκος ἀνὰ ῥήξαντας ὁμοῖον ἔχθρα λῦσαι,
 Ἰδὼς μὲν καὶ ὁμαίμεθ' ἐμὸς κρατόρος Πολυδιδύκῃς

Χῆρας ὀρώσουσιν ἀπεχθονίᾳς ὑσμίνης.
 Νῶϊ δ' ἐγὼ Λυγκεὺς Κᾶσῳ τε δ' ἄρκυνόμειβ' Ἄρηι
 Ὁ πλοτῶρ γεγαῶτε. γονύσι δὲ μὴ πολὺ πῦθ' ὅ
 Ἀμετόροις λείπωμεν. ἄλις νέκυς ὅζ' ἐνὸς οἴκου
 ἔϊς. ἀτὰρ ἡμοὶ πάντας εὐφρανέουσιν ἑταίρους.
 Νυμφαῖοι ἀντὶ νεκρῶν ὑμνασιώσασσι δὲ Λύρας
 Τῶσδ' ὀλίγωρι τοικε κακῷ μέγα νέκυος ἀναερεῖν.
 Εἶπε. τὰ δ' ἔκ' ἄρ' ἐμελλε θεὸς μετὰ μῶνια θῆσειν.
 Τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τδύχ' ἔβηντο,
 Τοὶ γῆν' ἄπ' ὀφρέσκειν, ὅδ' εἰς μέγαν ἦλυθε Λυγκεὺς
 Σείων καρτέρων ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος αὐτῆς προέταρ,
 ὧς δ' αὐτῶς Κᾶσῳ ἐπινάξατο δόρυ αὖτ' ἀκμᾶς
 Καρτέρους, ἀμφοτέρους δὲ λόφον ἐπ' ἄνδρ' ἔθειραι.
 Ἐγχεσι μὲν πρόπιστα πιπτόμενοι τ' ὀνόμα' εἶχον
 Ἀλλήλων εἶπε τί χροὸς γυμνωθῆν' ἴδμεν
 Ἀλλ' ἦτοι τὰ μὲν ἄκρα, πάρεθ' ἵνα δαίμνισθαι,
 Δδρ' ἐάγῃ. ἑκείνου γὰρ δεινοῖσι παρῆντα.
 Τῶ δ' ἄορ' ἐκκολεῖοιρ' ὄρυγμα μὲν φόνον αὐτῆς
 Τδύχον ἐπ' ἀλλήλοισι. μάχης δ' ἔγινετ' ὀρώη.
 Πολλὰ μὲν εἰς σάκος θυρὺν καὶ ἱπποκόμου τρυφάλειαν
 Κᾶσῳ. πολλὰ δ' ἐνὺξον ἀκρεβὴς ὀμμάσι Λυγκεὺς
 Τοῖο σάκος. φοίνικα δ' ὄρου λόφον ἵκετ' ἀκωκή.
 Τὰ μὲν ἄκραν ἐκόλυσεν αὐτὸς καὶ γόνυ χεῖρα,
 Φάσγανον ὀφρ' ὀφρὺντ' ὅτ' ἐπεφαναβὰς ποδὶ Κᾶσῳ
 Σκαῶ. ὃ δὲ πταγὴς ξίφ' ἐκβαλὼν. αὐτὰ δὲ φεύγει

πύθον

h

4

ὀρώμα-

Ὀρμάβη ποτὶ σᾶμα πατρός, τόθι κερτορός Ἰδαις
 Κεκλιμνῶ θάειν μάχην ἐμφύλιον αὐδῶν.
 Ἀλλὰ μετὰίφας πλατὺ φάσγανον ὥς ῥα πῶ
 Τιωδαιείδαις λαγόν θ' ἐκὼ μφαλῶ. ἐγκάτα δ' εἶσω
 Χαλκός ἀφας διέχουζ' ὅδ' εἰς χθόνα κείνῃ νηδυκώς
 Λυγκεύς. καὶ δὲ ἄρα οἱ βλεφάρ' βαρὺς ἔδραμ' ὑπ'
 Οὐ μὰν ὅδε τὸν ἄλλον ἐφ' εἴη εἶδε πατρώην,
 Γαῖδωρ λαοκόοσα, φίλον γαίμον' ἐκτελέσαντα.
 Ἥ γὰρ ὅγε σάλαν ἀφαρκίς ὄζανέχου
 Τύμβω ἀναρρήξας ταχέως μεσάνι θ' Ἰδαις,
 Μέμεκ κασιγνήριο βαλεῖν σφετόροιο φονῆα.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἐπάμυνε χόρου δέ οἱ ἐκβαλε τυκτάρ
 Μαρμαροῦ. αὐτὸν δὲ φλογέω σιωέφλεξε λεραυνῶ.
 Οὕτω τιωδαιείδαις πολεμιζέμεν, ὅκ' ἐπ' ἐλαφρῶ
 Αὐτοὶ τε κρατέοντες, καὶ ἐκ κρατέοντ' ἐφύσαν.
 Χαίρετε Ληίδας τέκνα. καὶ ἀμειτόροις ἑλὲθ' ὕμνοις
 Ἐδλόμ' αἰεὶ πῆμποιτε. φίλοι δέ τε πάντες ἀοιδὸν
 Τιωδαιείδαις, ἐλγνά τε, καὶ ἄλλοις ἠρώεσιν,
 Ἴλιον οἳ δὲ πρῶτον ἀρήγοντες μενελάω.
 Ὑμῖν ἑὸς ἀνάκτες ἐμήσκατ' χιθ' ἀοιδός.
 Ὑμνήσας Πριάμοιο πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Ἰλιάδαις τε μάχαις, Ἀχιλλῶα τε πύργου ἀσπί.
 Ὑμῖν αὖ καὶ ἐγὼ λιγεαὺ μελίγματο μσοῶν.
 Οἳ αὐτὰ πρὶν ἔχουσι καὶ ὥς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
 Τοῖα φέρω. γόρῳ δὲ θεοῖς, κάλιστον ἀοιδίη.

ΕΡΑ

ΕΡΑΣΤΗΣ, ΔΩΡΙΔΙ. ΔΙΗ-

γυματικόν. Ειδύλιον κή.

Νήρις πολὺ φίλῃσ' ἀπ' ἡμέρας ἤρατ' ἐφάβδ.
 Τὰν μορφὰν ἀγαθῶν, τὴν τροπὴν δ' ἐκ' ὁμοίας
 Μίσει τὸν Φιλέοντα, καὶ δὲ γὰρ ἀμύδρον εἶχεν,
 Κεῖν ἦδη τὸν δῶτα, τίς γὰρ θεός, ἡλίκαι τόξα
 Χορσίερατ' αἶ. πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ παειδία βάλλει.
 Πάντα δὲ καὶ μύθοισι καὶ γὰρ πρὸς ὀδυσσιν ἀτηκῆς.
 Οὐδέ τι γὰρ πυρσῶν πρὸς ἀμύθιον, δὲ ἀμάρτυμα
 Χέλεισ'· δὲ ὅσον λιπρὸν σέλας ὀροδύμαλον,
 Οὐ λόγῃ, δ' ἐχί Φίλαμα, τὸ κατ' εἶδος τὸν δῶτα.
 Οἷα δὲ θῆρ' ὑλαῖσ' ὑποπύθῃσι κυναγῶς,
 Οὕτω πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν. ἀγρία δ' αὐτῷ
 Χέλεια, καὶ λιῶραι δεινὸν βλέπον εἶχεν ἀνάγκην,
 Τὰ δὲ χολᾷ τὸ πρόσσωπον ἀμείβεσθ'. φεύγει δ' ἀπὸ χροῶς
 ὕβρις τὰς ὀργὰς ποδικέμενσ' ἀλλὰ καὶ ὅτως.
 Ἡ καλὸς ὄζος παῖξ δρεθίςθ' μαῖλλον ὄρασ' αἶς.
 Λοιδίον δ' ἐκ ἀνέκκε τὰ δολικεύα τὰς Κυθόρειας.
 Ἀλλ' ἐλθὼν ἐκλαε ποτὶ συγνοῖσι μελάνθοις,
 Καὶ λύσε τὰν φλοισύ. ὅτω δ' ἀνενέκατο φωναῖν.
 Ἀγρὶε παῖ καὶ συγνέ, κακᾶς ἀνάλθερμα λεαίνας.
 Λαΐνε παῖ καὶ δῶτ' ἀν' ἀξίε. δῶρα τὶ ἦλθον
 Λοιδία ταῦτα φόρων. τὸν ἐμὸν βρόχον. δὲ ἐπὶ πᾶρ σέ
 Κῶρ' ἐθέλω λύπης λιχολωμῆσθ', ἀλλὰ βαδίζω.
 Ἔνθα τύμβον κατέκρινας ὅππῃ λόγῃ ἤμην ἀταρπύον.

h

s

Συ.

Σιωπὴν τοῖσι μὲν ὄρωσι τὸ φάρμακον γνῶντα τὸ λαβῶν
 Ἀλλὰ καὶ ἡμῶν αὐτὸ λαβῶν ποτὶ χεῖρας ἀμείλξει,
 Οὐδέ τίς τῶς, σθέαςω τὸν ἐμὸν πόθον, ἄρ' ἔτι χεῖρες
 τοῖσι τοῖς πρὸθύροις ὑπὲρβάλλομαι. οἶδ' αὖ τὸ μέλλον.
 Καὶ τὸ ρόδον καλὸν ὅστις καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαρμαίνει.
 Καὶ τὸ ἴον καλὸν ὅστις γὰρ εἶσσι καὶ ταχὺ γηρᾷ.
 Λουκὸν τὸ λεῖον ὅστις, μαρμαίνεται ἀνίκα πίπῃ.
 Ἀδὲ χιὼν λουκὰ, καὶ τάκεται ἀνίκα παχθῇ.
 Καὶ κάλλιπ' ἑλάνου ὅστις τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ἔτι.
 Ἥξει λαίρρος ἐκείνη; ὁ πανίκα καὶ τὴν Φιλῶσεις,
 Ἀνίκα τὰν ἑραδίαν ὁ πρὸνυμνῶ. ἀλκυρὰ ἑλαῦσεις.
 Ἀλλὰ τὴν πάλιν αὖτ' ἀνὴρ πανύστατον ἄδιν τι ρέξω.
 Ὅ πόταρ δ' ἐγὼν ἡρπιδίον γὰρ πρὸθύροις
 τοῖσι τοῖσι μὲν ἴσθης, τὸν τλάμονα μὴ με πρὸελθῃς.
 Σταθὶ δὲ καὶ βραχὺ ἑλαῦτον. ὑπὸ πείρας δὲ τὸ δάκρυ,
 αὐτὸν τῷ χοίνω με, καὶ ἀμείβουσ' ἐκρεβέων σῶν.
 Εἴμμετ' αὖ, καὶ λένυμαι με. τὸ δ' αὖ πύματον με Φίλατον.
 Καὶ νεκρῷ χεῖρσαι τίς σὰ χεῖρα. μὴ με φοβαθῇς.
 Οὐδ' αὖταί με ζῶντες ἴσθης με Φιλῶσεις.
 Χῶμα δὲ μοι κοίλανον ὁ μόνον λένυται τὸν ὄρωτα.
 Καὶ ἀπὶ τὴν τὸ δὲ μοι τρίς ἐπ' αὐτὸν ὃ Φίλε λείπει.
 Ἡρδὴ γὰρ λῆς καὶ αὖτ', ἑλάνος δὲ μοι ὥλεθ' ἐταῖρος.
 Γράψον καὶ τόδε γραμμα, τό, τοι σίχισι χαράξω.
 Τὸν μὲν ὄρωσ' ἐκτείνων ὅστις πόρε. μὴ πρὸσδίδῃς.
 Ἀλλὰ πᾶς τόδε λείξω. ἀπ' ἡνίκα ἔχων ἐταῖρον.

Ὡς εἰπὼν λίθον εἰλῶν. ἐρυσάμενος δ' ὡς τοίχῳ,
 Ἄχρ' ἐμὲ σῶν δ' ὡς φοβόρου λίθου ἠπῆετ' αὐτῷ
 Ταῦ λεπταὶ χροινῖδα. βρόχου δ' ἐνέβαλλε τραχήλῳ.
 Ταῦ ἐδραν δ' ἐκύλισεν. ὑπεκποδὸς, ἥ δ' ἐκρεμάσθη.
 Νεκρὸς δ' αὖ τῷ ξειθύρας. καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
 Αὐλᾶς δ' ἐξιδίας ἡγετημνίου. ὅς δ' ἐτυλίχθη
 Ταῦ ψυχᾶν. ὁ βαλῶν νεοφόνου. ἀλλ' ὡς νεκρῷ
 Εἴματα πάντ' ἐμίανεν ἐφαικῶν. βαῖνε δ' ἐπ' ἄθλου
 Γυμνασῶν καὶ πῆλε φίλων ἐπεμαίετο λωτῶν.
 Καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ὠθεῖ τὸν ὕβρισι. λαϊνίας δ' ἐ
 ἴσατ' ἀπὸ κρηπίδι. ὅπως ὑδάτων ἐφύπρηθον,
 Ἄλλα το καὶ τ' ὠγαλμα. κακὸν δ' ἐκτείνεν ἐφαικῶν.
 Αἶμα δ' ἐφοινίχθη. πασιδὸς δ' ἐπρηχέτο φωνῶν.
 Χαίρετε οἱ φίλοντες. ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη.
 Στέργετε δ' ὕμνον αἴτας. ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.

Εἰς Νεκρὸν Ἀδωνιν.

Εἰδύμιον κθ'.

Ἀδωνιμὴ Κυθῆην
 Ὡς εἶδε νεκρὸν ἦδ' ἴδεν
 Στυγνὰν ἔχοντα χρίτα,
 Ὁ γὰρ τε πλὴν πῆσαι
 Ἀγερ τὸν αὖ πρὸς αὐτὴν
 Ἐτρετὼς ὄρωτας.

οἱ

Οἱ δ' ἄνδρες ποτανοὶ
 Γᾶλαν δρᾶμόντες ὕλαν,
 Στυγνὸν τῷ ὠκυδύροσι.
 Δῆσάν τε καὶ πέδιλιν.
 Χ' ὠμὸν βρόχῳ καθάψας,
 Ἐσσεργαῖχμάλωτον.
 Ὁ δ' ἔπειθ' ἐλαύνων,
 Ἐτυπῆε τοῖσι τόξοις.
 Ὁ δ' ἤρ' ἐβαινε δειλῶς.
 Φοβεῖτο γὰρ Κυθήρων.
 Τῷ δ' ἔπην Ἀφροδίτα.
 Πάντων κάκιστε θνητῶν,
 Σύ τίνδε μυρῶν ἴψω;
 Σύ με τὸν ἄνδρ' ἐτύψας;
 Ὁ δ' ἤρ' ἐλεξεν ὦδε.
 Ὀμνυμί σοι Κυθήρη
 Αὐτὶνί σε καὶ τὸν ἄνδρα,
 Καὶ τοῦτά με τὰ δεισμά,
 Καὶ τῶσδε τῶς λιναγῶς,
 Τὸν ἄνδρα τὸν καλὸν σὺ
 Οὐκ ἔβελον πατάξαι.
 Ἀλλ' ὥς ἀγαλμ' ἐσῆδον,
 Καὶ μὴ φόβῳ τὸ λιχῦμα,
 Γυμνὸν τὸν εἶχε μηρὸν,
 Ἐμαινόμενῳ Φιλᾶσαι

Καί

Καί μὲν κατεσείναξε.
 Τότ' οὖν λαβὼν Κύπρι
 Τότ' οὖν νόλαξε, τέμνε.
 Τί γὰρ φέρω πόδας
 ἔρωτικος ὀδόντας;
 Εἰδ' ὅχι βιτάδ' ἀρκέ,
 Καὶ ταῦτ' ἐμὲ τὰ χεῖλη.
 Τὸν δ' ἠλέησε Κύπρις.
 Εἰπὼν τε τοῖς ὄρωσι
 Τὰ δεισμοιοῦσι ὑπὸ λῦσαι.
 Ἐκ τῶν δ' ἐπικυλῶν
 Καὶ ὕλαν ἐκ ἔβαινον.
 Καί τε πῦρ περὶ σελῶν
 ἔκαε τῶς ὄρωτας.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΩΛΩΝ ΤΗΣ

σύειγγ.

Τὸ πρῶτον ἡλῶν φησὶ σύειγγ., τὸ δὲ δεύτερον, καὶ τὸ
 τρίτον, ἐξάμετρα εἰσὶν ἀκατάληκτα.

-- υυ -- υυ -- υυ υ --

Τὸ δ', αὖ τὸ ἐξάμετρον ἀκατάληκτόν. ἥ γ' οὖν, δεινόμε-
 να κατὰ λήξεως, φησὶ εἰς μίαν συλλαβὴν.

-- υυ -- υυ -- υυ -- υυ --

Τὸ δ', καὶ τὸ ζ', πένταμετρα ἀκατάληκτα. ἥ γ' οὖν, μὴ
 δεινόμενα κατὰ λήξεως.

-- υυ -- -- υυ -- υυ

Τὸ

Τὸ ἦ, καὶ τὸ θ', ὡφντάμετρα κατὰ ληκτικὰ. ἥγυρ, μὴ
 λεόμενα κατὰ λήξεως, ἢ εἰς μίαν συλλαβὴν.

-- υυ -- υυ -- υυ --

Τὸ ἰ, καὶ τὸ ιω, τετράμετρα ἀκατάληκτα. ἥγυρ, μὴ
 λεόμενα συλλαβῆς ἀπὸ ητοισμῶνα γὰρ εἰσιν.

-- υυ -- υυ -- -- υυ

Τὸ ἰβ', καὶ τὸ ιγ', τετράμετρα κατὰ ληκτικὰ. ἥγυρ,
 λεόμενα συλλαβῆς εἰς τὸ γινέσθαι τέλεια τετράμετρα.

-- υυ -- υυ -- υυ --

Τὸ ιδ', τρίμετρον ἀκατάληκτον. ἥγυρ, μὴ λεόμενον
 συλλαβῆς ὡς τρίμετρον.

-- -- υυ --

Τὸ ἰε', καὶ τὸ ις', καὶ τὸ ιζ', τρίμετρα κατὰ ληκτικὰ. ἥγυρ,
 λεόμενα συλλαβῆς, εἰς τὸ εἶναι τέλεια τρίμετρα.

-- -- υυ --

Τὸ ιη', δίμετρον ἀκατάληκτον. ἥγυρ, μὴ λεόμενον
 συλλαβῆς εἰς τὸ γινέσθαι τέλειον.

-- υυ --

Τὸ ιθ', καὶ πελοῦταϊον, ὡφντάμετρον ἀκατάληκ-
 τόν. ἥγυρ, μὴ λεόμενον συλλαβῆς ὡς ὡφντάμετρον.

-- υυ -- -- υυ -- --

ΣΥΡΙΓΞ. ΤΩ ΓΑΝΙ. ΕΙΔΥΛΛ. Δ΄.

Σύνεξε δ' ὄνομ' ἔχης. ἄλλ' ὅτε σε μέτρον ὄρεϊς.
 Οὐδ' ἔν' εὐνάτρεα, μακροπρόλεμπον ἢ μάτρε,
 Μάκεις ἀν' ἡπάτρην ὁδοῦν τέκεσσι βιωτῆρα,
 Οὐχὶ λυράς, οὔ ποτε θρέψας ταυροπάτωρ.
 Ἀλλ' ἀπέλφε' ὅς αἶθε πάρος φρένα τέρεμα σέ-
 οῦ νόμ' ὅλ' ὀδὺς ὅς τ' αἶς μέροσ' πόθ), (κ').
 Κῶρας Γηγυόνας ἄθε τὰς ἀνιμώδεας.
 Ὡς μοῖσα λιγὺν πᾶξεν ἰοσεφάνω,
 Ἐλκὸς ἀγαλμα πόθοιο πυρροφάρατος
 Ὅς σθεσὺν ἀνδρῶν ἰσαυδία
 Παπποφόνος τυρίας τε ἀφείλετο
 Ὡς πόδε τυφλοφόρων δρᾶν
 Γᾶμα πάρος δέσσι μιχίδας
 Ψυχῶν. ὦ βροτοβαλμων,
 Στήτας, οἷσσι δέστας
 Κλωποπάτωρ ἀπάτωρ
 Λαργασιόγει χάροις
 Ἀδύμελίσδοις
 Ἐμποκίρεα
 Καλλιόπα
 Νηλίδω.

ΗΡΚΛΙΣΚΟΣ. ΕΙ.

δύλιον λά.

Ρακλία δεικάμλωρ' ἔοντα πόχ' ἀμιδιᾶπς
 Ἀλκμύια καὶ νυκτὶ νιῶτόρου Ἰοκλῆα
 Ἀμφοτόρως λῶσσε, καὶ ἐμπλήσσε γάλακτος,
 Χαλκίαν ἱάτεθην ἐπ' ἀσπίδα. τὰν ἥδ' ἑλῶς
 Ἀμειτρώωρ ἱαλὸν ὄπλον ἀπεισκόλδυσε πεισόντῳ.
 Ἀπὸ μὲν δὲ γυνὰ κεφαλᾶς, μυθήσατο παίδω.
 Εὐδρετ' ἐμὰ βρέφει γλύκετρον καὶ γόρσιμον ὕπνον.
 Εὐδρετ' ἐμὰ ψυχὰ δὴ' ἀδελφῶ δύο τέκνα.
 Ὅλβιοι θυναλφοῖδε, καὶ ὀλβιοὶ ἀδ' ἴκωιδε.
 ὧς φαρμλία δῖνασε σάκος μέγα. τὸς δ' ἔλαβ' ὕπνῳ.
 Ἀμθ' δὲ σρέφεται μεθ' ὀνύκτου δὴ δύνει ἀρκτος
 Διείωνα ἱάτ' αὐτὸν, ὅθι ἀμφαίνει μέγαν ὦμον,
 Τᾶμθ' ἄρ' αἰνὰ πέλῳρα δύνω πολυμήχανθ' ἤρη
 Κυανέας φρέσσοντας ὑπὸ σπείραισι δρωκόντας,
 ὧς σφ' ὑπὲρ πλατῶν ἔδωκεν ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων
 Οἶκος, ἀπειλήσσε φαγεῖν βρέφῳ ἥρα κλῆα.
 Τὼ δ' ἔθειλυ δγνέτε ὑπὲρ χθονὶ γασδράς ἀμφω
 Αἰμοτόρως ἐκύλιον ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ λακόν πῦρ
 ἔρχομεν οἷς λαμπέσκε. βαρύν δ' ἔξ' ἐπ' ἡνιόχῳ.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ παίδων λιχμῶμενοι ἐγγύθεν ἦλθον
 Καὶ τότε ἄρ' ἔξεγροντο. δῖος νοέοντ' ἀπαντα,
 Ἀλκμύιας Ἰλῆα τέκνα, φάθ' δ' αὐὰ οἶνον ἐτύχθη.
 Ἡ τοι ὄγ' ἐνθάδε αὔγει ὅπως ἱακὰ θηεῖ' αὐέγνα

Κοίλῳ

Κοίλῃ ὑπὲρ σάκεσσι, καὶ ἀνασείας ἔειπεν ὀδόντας
 Ἰφικλῆος. ἔλαν δὲ ποσίῃ διελάκτισε χλαῖναν,
 Φδυγέμεν ὀρμαίνων. ὃ δ' ἔγκυντίθ' ἔειπε χορσίῃ
 Ἥρακλῆος. ἄμφω δὲ βαρεῖ' ἐνέδιν' αὖτ' οἰσμών,
 Δραξάμενθ' ἦ ἄρ' ἐν γότθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκτο
 Οὐλομένων οἱ ὀφείεσι, τὰ καὶ θεοὶ ἐχθαίροντι.
 Τῷ δ' αὖτε ἀπείρησιν ἑλίοσ' ἐδῶκε πῶδι πῶδι
 Ὀψίγονον γαλαθλῶν ὑπὸ τροφῷ αἰεὶ ἄσπασεν.
 Ἄψ δὲ πάλιν διέλυσεν ἐπὶ μογέοισιν ἀκάνθας
 Δεσμὸν ἀναγκάων περὶ ὤμων ἐκλυσιν εὐρέϊν.
 Ἀλκμήνῃ δ' ἑσάκτισε βοῶν, καὶ ἐπέεργε προῶτα.
 Ἄνστα θ' Ἀμφιτρύων, ἐμὲ γάρ δέθ' ἔχει ὀκνηρόν.
 Ἄνστα, μηδὲ πόδες οἱ τοῖς ὑπὸ σάνδαλα θεῖας.
 Οὐκ αἰεὶς παίδωμ' ὀνείτωρ' ὅσοι αὐτῆς;
 Οὐ νοεῖς ὅτι νυκτὸς ἄωρίπτοι δέ τε κίχιοι
 Πάντες ἀριφραδέων καθαράς ἀτόρ' ἡεργνείης;
 Ἔστι τί μοι κ' ἴδωμαι νεώτορον, ἔστι τίλ' αὐδρῶν.
 Ὡς φάβ' ὃ δ' ἔξ' ὀνείας ἀλόχῳ κατέβαινε πηθήσας.
 Δαιδαλέου δ' ὥρμησε μετὰ ξίφ' ὅρ' οἱ ὑπὸρθε
 Κλιντῆρ' ἐκδρίνω πῶδι πασάλα αἰγὴν ἄωρτο.
 Ἦτι ὃ γ' ὤρευνᾷ το νεοκλώσας Τελαμῶνθ'
 Κεοῖσιν ἐτόρα κολεόν μέγα λώπινον ὄργον.
 Ἀμφιλαφίης δ' ἄρ' αὖ πασὰς ἐνέπλησεν πάλιν ὄρφνης.
 Δμῶας δὴ τότε αὖσιν ὑπνον βαρυὺν ἐκφυσῶντας,
 Οἶσεν τε πῶρ' ὅτι δᾶσσοι ἀπ' ἐχάρε' ἔδων ἑλόντες
 Δμῶας

Δμάδες ἐμοί. σιβαρὸς δὲ θυραὺν ἀνακόντατ' ὀχῆας.
 Ἄνστατε δμῶδ' ἀλασσίφρονδ'. αὐτὸς αὐτῆ.
 Οἶδ' αἶψα πλοχθύνοντ' ἄλχοις ἅμα δαιμονίοισι
 Δμῶδ'. γνέπληδιν δὲ δόμῳ ἀποδύδοντ' ἐκαστ.
 Ἦρι ἄρ' ὥς εἶδοντ' ὠπ' ὑπὸ θυῖον Ἡρακλῆα
 Θῆρε δ' ὡς χείρεσσιν ἄπριξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα,
 Συμπληγδὶν ἰώλχησεν. ὁ δ' ὄν πατέρ' Ἄμμιτρώωνα
 Ἐρπετὰ δεικανάεσκον. ἐπ' ἄλλ' ἔρ' ὕψ' ὀδοι χαίρων
 Κωροσυνία. γελῶσας δὲ, πάρεθ' ἡγάθηνε ποδῶν
 Πατρός ἐδ' ἑταίρω λεκκρωμυλῖα δεινὰ πᾶσι.
 Ἀλκμυλῖα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτορον βάλε κώλπου
 Ξηρόν ἔσθαι δεινὸν ἀκράχολον Ἰουκλῆα.
 Ἄμμιτρώων δὲ πρὸ ἄλλου ἔσθ' ἀμνῆαν θέτο χλαῖναν
 Γαῖδα. πάλιν δ' ὄν λεκτρον ἰὼν ἐμνάσθαι το κοῖτος.
 Ὀρνιθὸν τρίτην ἄρ' ἐπὶ τὸν ἔχαστον ὄρθρον αἰσθῆν.
 Τειρεσίαν τόκα μάντιν ἀλαθεῖα πάντα λέγοντα
 Ἀλκμυλῖα καλέσθαι, ἥρως κατέλεξε νεοχμόνι
 Καίνιν ὑποκρίνεσθαι ὅπως τελέεσθαι ἐμελλεν
 Ἠνώγει, μὴ δ' ἐπὶ θεοὶ νοέοντι πονηρόν
 Αἰδόμενθ' ἐμὲ λεγύπτε. καὶ ὥς ὅκτισιν ἀλύξαι
 Ἀνθρώπος ὅ, τι μοῖρα ἤϊ' ἔλως ἦρ' ἐπέγει,
 Μάντι δ' ὕκρεσθαι μάλα σε φρονέοντα διδασκῶ.
 Τὼς ἔλεγχον βασιλῆα. ὁ δ' αὐτὰ μείβετο δῖος.
 Θάψσει ἀεισποτόκεια γυνῆαι πρόσθιον αἶμα.
 Ναὶ γάρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγ' ἀριχόμενον πάλαι ὄσων

Πολλὰ δ' ἀχαιῶσιν μαλακὸν ποδὶ γῆνα πινεῖμα
 χεῖρ' ἑαπατρίφον· ἀκρὲς ἀποδὸν ἀείδουσαι
 Ἀλκμήων ὀνομασί· σέβας δ' ἔση ἀργείαισι
 τοῖσ' αὐτῆς, ὃ δὲ μέλλει δὺ θ' ἄρα φέροντα
 Ἀμφαίνειν πρὸς ἦος ἀπὸ σδόνων πλατὺς ἥρως.
 Οὐ γὰρ θεοὶ πάντα καὶ ἀνδρῶν ἥσαν δὺ ἄλλοι.
 Δώδεκά οἱ τέλεσαν τι περὶ πρῶτον γῆν διὸς οἰκῆν
 μόχθος· θνητὰ δὲ πάντα τυρὰ τραχίνοι· ἔξῃ.
 Ταμῆρός δ' ἀθανάτων κεκλησέται, οἳ τὰ δ' ἐπ' ὥρσασα
 Κνώδαλα φωλδύοντα, βρέφ' ὅσ' αἰδολήσασα.
 ἔστι δὲ τότ' ἅμα ὁ πῶνικα νεβρόν γῆν δυνᾷ
 Κερχερόσιν σίνεσθαι ἰδῶν λῦκος ἐκ βελήσσει,
 * Ἀλλὰ γινῶναι τῶν μὲν τοι ὑπὸ ποσσὶ δ' ὅτ' ἐτυκτ' ἔστω.
 Κἀγὼ γὰρ δ' ἀπαλάθω ξύλ' ἐριμάσσει· ἢ παλιδῶ,
 ἢ βώτῳ, ἢ ἀνέμῳ· λεδοιμὸν αὖτον ἀχόρδον.
 Καὶ δὲ τῶν δ' ἀγρίων ὑπὸ χίρσι θραύοντε
 Νυκτὴ μέγα, ὅσα πῶνικα λευκῶν περὶ ἠέλου αὐτῆ.
 Ἡεὶ δὲ συλλέξαισιν κόνιν τυρὸς ἀμυγνύοντις,
 ῥιψάτω· εὐμάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρεσθαι
 ῥωγὰς δὺ πῆρας ὑπὲρ θείων· ἀπὸ δὲ νέεσθαι
 Ἄσπερ· ἑαθάρω δὲ τυρῶσθαι δῶμα θείων
 Πρᾶτον· ἐπειτα δ' ἄλλοσι μεμιγμένον ὥς νερόμισται,
 Θάλλω ὑπὲρ ῥαίνειν ἐσεμνύον ἀβλαβὲς ὕδωρ.
 Ζῶν δ' ὑπὲρ ῥέξαι λευκὸν πῶν τῶν ἀρσενά χοῖρον,
 Δυσμνέων αἰετῶν περὶ τῶν ὥς τε λείθοιτε.

Φῆ. καὶ δρωήσας ἐλεφαντίνου ὄχθρ' ἰφθρου
 τειρεσίης, πολλοῖσι βαρύνει πρὸς ὧν γνῶναι τοῖς.
 Ἡρακλῆος δ' ὑπὸ ματρὶ νέου φυτὸν ὡς γν' ἀλῶν
 ἔτρεφετ' ἀργεῖς κεκλημηλὺν Ἄμ' Ἐπινύων.
 Γράμματα μὲν τὸν πᾶσι δα γόρῳ λίν' ὅθεν διδάσκει,
 υἱὸς Ἀπόλλωνος μελεδωνεύς ἀγρυπνῶν ἥρως.
 Τόξον δ' ἔντανυσαι καὶ ἐπίσκοπον εἰς οἰσῶν,
 εὖειτ' ἐκ πατόρ' ὅθεν μεγάλας ἀφνειὸς ἀφ' ὄρας.
 Αὐτὰρ ἀοιδὸν ἔθηκε, καὶ ἀμφω χεῖρας ἐπλαξαι
 φυξίνα γν' φόρμιγγι Φιλαμμονίδας δῦμολπος.
 Ὅσα δ' ἄρ' σκελῆων ἰδρυσθέντες ἀργόθεν ἀνδρῶν
 Ἀλλήλους σφαλόντι παλαίσμασιν, ὅσα τε πύκται
 Δεινοὶ γν' ἱμαῖοισιν ἄτ' εἰς γαῖαν προπεσόντες
 Πυγμαῖοι δ' ἐδύροντ' ἀλυσμάτα σύμφορα τέχνη,
 γαῖτ' ἐμαθ' ἐρμείας διδασκόμεν' ὅθεν παῖδι
 Ἄρπαλύνκω φανοπῆς. τὸν δ' αὖτ' ἐν τηλόθι λυβίῳ σῶν
 Θαρκαλῆος τις ἔμεινεν ἀεθλόνοντ' ἔν' ἀγῶνι.
 Τοιοῦτον ὡς κεύκοι, βλοσυρῶν ἐπέκειντο πρὸς ὤπῳ.
 Ἴππος δ' ὅθεν ἐλαλῶσα ὑφ' ἄρματι καὶ πρὸς ἐνύσσει
 Ἀσφαλέως καμπτὸντα τροχῶν σύεργα φυλάσσει,
 Ἄμ' Ἐπινύων ὅν πᾶσι δα Φίλα φρονέων ἐδίδασκεν
 αὐτὸς. ἐπεὶ μάλα πολλὰ δοῶν ὅθεν ἔρετ' ἀγῶνι
 Ἄργει γν' ἱπποβότῳ λιμνήλια, καὶ οἱ ἀαγείς
 Δίφροι ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ δὲ λυσοσάν ἱμαῖτας.
 Δόρατι δὲ πρὸς βολαίῳ ὑπὸ ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα

Ἄνδρὸς ὀρέξασθαι, ξιφίῳ τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμόν.
 Κοσμήσασθαι τε φάλαγγα, λόχον τ' ἀνάμετρήσασθαι
 Δυσμενέων ἐπίοντα, καὶ ἱππῆεσσι κελεύσασθαι,
 Κασσῶρι ππαλίδας ἑλᾶν φυγὰς ἀργεῖθ' ἐλθῶν.
 Ὡ πόκα κελᾶρον ἅπαντα καὶ οἶνό πεδον μέγα Τυδιδεύς
 Νᾶϊε πρ' Ἀδρήσοιο λαβῶν ἱππῆλα τρυφᾶν.
 Κᾶσσι δ' ὅπως ὁμοῖθ' ἔν' ἀμιβέοις πολεμιστῆς
 Ἄλλ' ὅτ' ἐλῶ πρὶν γῆρας ἀκτρίψαι νεότητα.
 Ὡς μὲν Ἡρακλῆα Φίλα παιδὸς ἔβλεπε μάστιγι.
 Εὐνὰ δ' ἥς τῷ παιδί τε τυγμυρία ἀγχοῖσι πατρός.
 Δόρυ καὶ λείοντιον μάλα οἱ κεχειρισμένον αὐτῷ.
 Δείπνόν τε, λείαν τ' ὅπῃ, καὶ γὰρ κενέω μέγας ἀρτος
 Δωρικός, ἀσφαλῆως κε φυρσινάφου ἄνδρα κορέσσει.
 * Αὐτὰρ ἐπ' ἅμα λιτυνόν ἄνδρ' ὠκυρὸς αἰνυρὸς ὀδύσσει.
 Εἵματα δ' ὅκ' ἀσκητὰ μέγας ὑπὲρ γύνυρ' ἐκνήμας.

*

*

*

Λέπει τὸ τέλος τ' ἰδὼν ἑὶ δ' ἑλθὼν, καὶ ἡ ἀρχὴ τ' ἐπο-
 μνή, ὅπῃ δ' ἀνύψ' ὑπὲρ γῆρας φεῖται, Ἡρακλῆς λεοντοφόνος.

ἩΡΑΚΛΗΣ ΛΕΟΝΤΟΦΟ-
 νος. Εἰδύλλιον ΛΒ΄.

*

*

*

Τὰ γ' ὁ γόρῳ πρὸς εἶπε βοῶν ὑπὲρ Βουκόλος ἀνὴρ.
 Πρωτόμηνον ὄργιστο πόσ' οἱ μετὰ χόρσιν ἔκειτο.
 Ἐκτὶ ξαίνει πρόσφρων μιν θήσεται ὅσ' ὀρέειναι,

ἰ 3

Ἐρμῶ

Ἐρμένω ἀζώμῳ θύξιν' ὅππῃ ἐνοδίοιο.
 Τὸν γὰρ φασὶ μέγιστον ἐπεραίνιον κεχολῶσθαι,
 Εἴκην ὁδὸν ζαχρεῖον ἀνήνκταί τις ὁδὸν τῷ.
 Ποίμναι μὲν βασιλῆϊ θύτριν' αὐγείας
 Οὐ πᾶσιν βόσκονται ἴαν βόσιν δ' ἴνα χάρον
 Ἄλλαι μὲν ῥά νοσούντ' ἐπ' ὄχθαις ἀμφ' ἐλίσσυντ',
 Αἱ δ' ἰδρόν θείοιο πρὸ ῥόον ἀλφειοῖο.
 Αἱ δ' ὑπὸ βεπρασὶς πολυβότρου. αἱ δὲ καὶ ὦδε.
 Χωρεῖς δὲ σικεῖ σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἐκάσσις.
 Αὐτὰρ βουκόλοισι πόδι πλεῖστον πόρ' ἐμπης.
 Πάντες σιν νομοὶ, ὦδε τεθλότες αἰγν' ἔασι,
 Μῶνις αὖ μέγα τίφθ' ἐπὶ μελὶν δὲ ποίλῳ
 Λειμῶνές τε φόρ' σιν ὑπόδρογοι, εἰαμνᾶτε
 Εἰς ἄλεις. ἥ ῥα βόεσι μὲν θύρα ἥσιν ἀέξει.
 Αὐλὶς δὲ σφισιν ἥσιν τε ἥσιν ὑπὸ διεξία χειρὸς
 φαίνεται εὐ μάλα πᾶσα πόρ' ἰω ποταμοῖο ῥέοντος,
 Κένκ' οἱ πλατύνισσι ἐποιετὰν αἰ πεφύκασι,
 Χλωρή τ' ἀγρίλαι θύρα πολλῶν νομίοιο
 Ἰδρόν ἀγνόν ξεῖνε, τελοιοτάτοιο θεοῖο
 Εὐθύς δὲ σκεῖμοι πόδι μῆκεδν ἀγριώτους
 Δέσμιον θ' οἱ βασιλῆϊ πολὺν καὶ ἀθροῖον ὄλβον
 ῥυόμεθ' ἰνδίκῃ θύρα πόλιν ἀπὸ ῥον γένειοισιν
 Ἐδ' ὅτε βόλκοντες καὶ τετραπόλιν οἰοῖται.
 Οὐρὸς μὲν ἴσιν φησὶ καὶ φοι. οἱ πολυόργοι
 Ἐς ἡλῶς ἐκινδύνουται ἐπὶ δόρ' ὦρον ἔλθῃ.

Παῦ γὰρ δὴ πειδίον τόδε δύφρον' αὐγείᾳ.
 Πυροφόροι τέ γ' ἤαινε δ' αἰλῶαι δεινδοφύεσσαι,
 Μίχρη πρὸς ἔχαπας πολυπίδακος ἀκρωρείης.
 Ἄς ἡμεῖς ὀργοῖσιν ἐποιχόμεθα πρόπαρ ἡμᾶρ
 ἢ δίκῃ. οἰκῶν οἷσιν βί' ἐπλετ' ἐπ' ἀγροῖς.
 Ἀλλὰ σὺ πόρροι γνῶσθε τό, τοι καὶ κέρδιον αὐτῷ
 ἔσεται δ' πιν' ὥδε λεχημὴν' εἰλήλθας,
 ἢ ἔτι αὐγείῳ, ἢ καὶ δμῶων πινὰ λείνῃ
 Δίξῃ οἱ εἰσιν. ἐγὼ δέ κ' ἐὼι σάφα εἰδώς,
 Γάντ' μάλ' ὀζείποιμ' ἐπεὶ δ' σέ γε φημὶ λακῶν δ' ζ'
 Ἐμμελαι, δ' δὲ λακῶισιν εἰκότα φοίμεναι αὐτόν,
 Οἷόν τι μέγα εἶδ' ὠπ' ἐπέπει. ἢ ῥά νυ πᾶσι δὴ
 Ἀθανάτων τοιοῖδε μετὰ δνκρῶισιν ἔασι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν' πρὸς φη Διὸς ἄλκιμον ἦός.
 Ναὶ γόρου αὐγείῳ ἐθέλοι μίχρη ἀρχὸν ἐπειῶν
 Εἰσιδέειν. τοῖ γὰρ με καὶ ἡγαγὼ γνῶσθε χρεῶ.
 Εἰδ' ὁ μὲν ἀρ' ἤϊ' ἄστυ μύνοι πρὸ οἷσι πολίταις
 Δῆμος λακῶμεν' δά τε λείνησι δέμιστας,
 Δμῶων δ' ἰππῖνα ῥῶδε σὺ μοι φραδὼν ἡγεμονόυσαι,
 Ὃς τις ἐπ' ἀγρῶν ῥῶδε γόρ' αὐτόρ' αἰσυνμήτης.
 Ὡς ῥ' ἐμὴν κ' εἵποιμι ῥ' οἱ ἐκ φαμύλοιο πυνθοίμεν.
 Ἄλλοι δ' ἄλλα ἔθηκε θεὸς γ' ὑπὸ δυνάει φωτῶν.
 Τὸν δ' ὁ γόρ' ὀζαῦτις ἀμείβετο δὴ' ἀγρώτης.
 Ἀθανάτων ὥξαινε φραδὴ πιν' γνῶσθε ἱάκωνες.
 Ὡς τι παῦ ὁ δέλεος αἰψὰ χεῖ' ἐκτετέλεσται

Ω δὲ γὰρ αὐγῆς ἥος Ψίλος ἡελίοιο
 Σφωϊτόρῳ σὺν πατρὶ Βίη φυλῆθ' ἀγαυῶ,
 Χθιζὸς γ' ἐλήλθεθ' ἀπ' ἄσεθ', ἡμασι πολλοῖς
 Κτῆσιμ' ἐποψόμενθ' ἠοὶ νήειμθ' ἐπ' ἀρχῶν.
 Ὡς πρὸς βασιλῆσιν ἐείλεται γνῶφρεσιν ἥσιμ
 Αὐτῆς ἐκδομῆνοισι βρώτορθ' ἐμμεναι οἴκος.
 Ἀλλ' ἰομέν μάλα πρόσμιμ, ἐγὼ δὲ τι ἡγεμονόσω
 Αὐλίμ δ' ἡμετέρῳ, ἵνα ἴσῃ τέτμοιμν ἀνάκτα.
 Ὡς ἐπὶ ἡγεῖσθ' νόω δ' ὅγε πολλὰ μνηοῖνα
 Δόρματε θερὸς ὀρῶν, χειροπληθῆ τε κεραιῶν,
 Ὅππῳθ' ὁ ξείνθ' μέμαθ' δὲ μιν ὀξερεῖσθαι.
 Ἀψ' δ' ὅκνω ποτὶ χεῖλθ' ἐλαμβανε μῦθον ἰόντα,
 Μήτοι οἱ δ' ἤϊ' ἱκαερόμ' ἐπος ποτιμνήσασθαι
 Σπέρχομενῶ. χαλεπὸν δ' ἐτόρξ' νό' ἰδμεναι ἀνδρός.
 Τὸς δὲ λιύδ' πρῶσιοντας ἀπὸ πρῶθ' ἀψ' γνόντα
 Ἀμφότορ' ὅτ' ὀδμή τε χροός, δέπω τε ποδῆϊμ.
 Θέασιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθ' ἄλλθ',
 Ἀμφίτρυωνιάδην Ἡρακλῆ. τὸν δὲ γόροντα
 Ἀχαιοὶ κλάζοντες, πόρισαίνον γ' ἐτόρῳθ' ἔν.
 * Τὸς μὲν ὅγε λάεσσιν ἀπ' χθονὸς ὅσον ἀείρων,
 Φθιγέμεν ἀψ' ὀπίσω δειδύσας. τρηχὺ δὲ φωνῆ
 Ἠπείλει μάλα πᾶσιμ. ὀρητύλασκε δ' ὑλαγμῶ.
 Χαίρων γνῶφρεσιν ἥσιμ, ὅθ' ὄνεκ' αὐλίμ ὀρῶν
 Αὐτῶ γ' ὁ πρῶτόντος. ἐπος δ' ὅγε τοῖον ἐίπην.
 Ὡ πόποι, οἷον ἔσθ' οἱ ποίηται ἀνάκτες

Θηρίον ἀνθρώποισι μετέμνηται, ὡς ὑπὸ μητρὸς,
 εἴ οἱ καὶ φρενὸς ὥσπερ νοήμονος γένεθ' ἐν ἡσυχίᾳ.
 Ἡδὴ δ' ὥπερ χρὴ χαλεπαίνει μιν, ὥπερ καὶ ἔκί.
 οὐκ ἄν τ' ἰδὼν τις ἐδίδοιτο ποδὶ τιμῆς.
 Νῦν δὲ λίλυ ζάκοτον τε καὶ ἀρρῶνες γῆρας αὐτῶς.
 Ἡρὰ, καὶ ἐοσυμνίως ποτὶ ταύλιον ἰζομένοντες.

ΕΠΙΓΩΛΗΣΙΣ.

Ἡελίθ' μὲν ἔπειτα ποτὶ ζοφὸν ἔτραπεν ἵππος
 Δίελον ἡμαρ ἄγων. τὰ δ' ἐπὶ ἦλθε πύονα μῆλα
 Ἐκ βοτάνης αἰόντα μετ' αὐλιά τε σῆκος τε.
 Αὐτὰρ ἔπειτα βόσθ' ἀμείβεται ἀλλὰ ἐπ' ἄλλαις
 Ἐρχόμενα φαίνονθ', ὥσπερ νέφη ὑδατόεντα
 * Ὅσα τ' ἐν θρανῷ εἰσὶν ἐλαυνόμενα περὶ δῶρεσσιν
 Ἡ ἐνόριον. Βίη καὶ θρηκὸς βορέας
 Τῶν μὲν τ' ὅπως ἀειθερὸς ἐν ἡβῇ γίνεται ὄντων
 οὐδ' ἀνυσίς. τόσα γὰρ τε μετὰ πρῶτασι κυλίνδεται
 Ἰς ἀνέμους. τὰ δὲ τ' ἄλλα κορύσσεται αὐθις ἐπ' ἄλλας,
 Τόσας αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ὑπὲρ βοῶν ἵκει.
 Παῦ δ' ἄρ' ἐν ἐπλήθει πεδίου πᾶσαι δὲ λείλυθαι.
 Ληϊδίθ' ὄρχομένης. σείνοντο δὲ πύονες ἀγροὶ
 Μυκηθμῶ. σῆκοι δὲ βοῶν ῥεῖα πλήθει λαῶν
 Εἰλιπόδων. οἷος δὲ λατ' αὐλὰς κυλίζοντο.
 * Ἐνθα μὲν ὅπως ἐκκλῇ ἀρυσὶ περὶ ὄντων
 Εἰσὶ καὶ περὶ βοσὶν αὐτῆς λεχημίδιθ' ὄρχη.

Ἄλλ' ὁ μὲν ἄμειπτόλεισιν ἐϋτμήτισιν ἱμάσι
 Καλὸ πέδιλ' ἀφάρησκει πρὶς παλῶν ἐγγὺς ἀμείλων.
 Ἄλλ' ὁ δ' αὖ Ξίλα τέκνα Ξίλας ὑπομητόρας ἴει
 Πινέμεναι λιαροῖο. πρὶς πλὺν τὸ δὲ πᾶν γχὺ γάλακτος.
 Ἄλλ' ὁ ἀμόλγιον εἶχ'· ἄλλ' ὁ τρέφε πῖονα γόρου.
 Ἄλλ' ὁ ἐσπῆρ' ἐσώταυροις δίχα θηλειάων.
 Αὐγείης δ' ὕδρ' ἅντας ἰὼν θεῖ' ὅ βοαύλης
 Ἡνέαια οἱ λιπαῶν κρημνῶν ἐτίθην νομῆδ.
 Σὺ δ' ὅς τε βίη τε πολὺ φρονέ' Ἡρακλῆος
 Σίμαρτος βασιλῆϊ διόρχοι μὲν ὄλοντο.
 Ἐνθα καὶ ἄρρηκτὸν πρὶς ἐχωρὸν σῆθεσι θυμῶν
 Ἀμειπυωνιάδης καὶ πρὶς ἀφρότα νωλεμὲς αἰεὶ
 Ἐκ πάγλως θαύμαζε βοῶν τόγ' ἐκ μιν εἰόντων
 Εἰς ὁρόων. ὃ γὰρ μὲν ἐφασκε πρὶς ὃ δὲ ἐώλπει
 Ἄνδρὸς ληϊδ' ἐνὸς τόσῳ μὲν ὃ δὲ δέκ' ἄλλων.
 Οἷγε πολὺ ῥέλωδ' ἅντων ἐξ ἑκ βασιλῆων.
 Ἡελίο δ' αὖ παιδί τόν' ἐξοχὸν ὥπασε δῶρον
 Ἀφνειὸν μῆλ' οἱ πᾶσι πάντων ἐμμεναι ἀνδρῶν.
 Καὶ ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελ' ἐσχευόμην βοτὰ πάντα
 Ἐς τέλος. ὃ μὲν γὰρ πρὶς ἐπὶ ἡλύθε νῆος ἐκείνοισ
 Βασιλείοις, αὐτ' ὄργα κατεφθέρχον νομῆδ.
 Αἰεὶ δὲ πλεονδὺς ὁδρααὶ βόδ'· αἰεὶ ἀμείνης
 Ἐξ ἑτεροῦ γένοντο μάλ' εἰς ἑτορ. ἢ γὰρ ἅπασαι
 Ζωοτόκοιτ' ἦσαν ποδωσῖα, θηλύνοντο τε.
 Ταῖς δὲ τρικυβότοι ταῦροι συωαίμ' ὅσι χῶν'·

Κνήμαργοι θ', ἑλικές τε, δεικνύσιοι τέ μιν ἄλλοι
 Φοίνηκες. πάντες δ' ὡς ἑυθρόν οἱ γ' ἔσαν ἥδη.
 Ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τῷσι δινώδεα βουκόλοντο
 ἰόροι κελίς. χοιρῶν δ' ἔσαν ἠὲ τε λύνκοι
 Ἀργῆσαι. πᾶσι δέ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσι,
 οἳ καὶ ἀτιμαγέλαε βόσκοντ' ὄρθηλέα ποιή
 ἔμνομῶ. ὥς δ' ἐκπλαγοῦ ὠδιστοῖσι γαυριόωντες,
 καί ῥ' ὁ πότε κλασίοιο δοοὶ πωγυοῖατο θῆρες
 ἔς πεδίου δρυμοῖο βοῶν γνέκ' ἀγροτόρων.
 Πρωτοτόν γε. μάχην δέ κ' ἤλ' ἡρώδης ἔσαν ὀρμῶν.
 Δεινὸν δὲ βρυχῶντο φόνου λούσαντο πρὸς ὧπα.
 Τὸν μὲν τε πρὸ φέρεσκε βίη τί τε καὶ θῆναι, ὦ.
 ἦ δ' ἰπποπόλιν Φαίθων μέγας ὄρ' ἔρα βοτῆρες.
 Ἀσπί' πάντες εὐσχοῦν, ὅθ' ἔνεκα πολλὸν γν' ἄλλοις
 Βοσὶν ἰὼν λαμπέσκον. αἰεὶ βῆλ' ὅ δ' ἐτέτυκτο.
 Ὅς δὴ τρισκύρος αὐτοῖσι δῶν χαροποῖο λείοντο
 αὐτῶ ἔπειτ' ἐπὶ ῥοσσεῖν εὐσχοῖτο ἡρακλῆϊ.
 Χεῖμασθε ποτὶ πλούρα κάρη. σιθάρου τε μέτωπον.
 Τὸ μὲν ἀναξ πρὸσιόντος, ἐδράξατο χεῖρ' ἀπαχέει
 Σκαυδ' ἀφάρ' ἑδράατο. ἤλ' δ' αὖ χεῖρ' ἀνὸρ' ὡς γαίης
 Κλάσσε βαρύν πρ' ἔόντα. πάλιν δέ μιν ὥσεμ ὁπίσσω
 ὧμω ὡς βέλ' ἔατο. ὁ δὲ οἱ ὠδὶ νόστρον τανυθεῖς,
 μιν ὦν δὲ ἰπποπόλιν βραχίοντο ὀρθὸς αὐτῶν.
 Θαύμαζον δ' αὐτὸς τε ἀναξ, ἦος τε διαίφρων,
 Φυλός, οἷτ' ὡς βροτῶν κερωνίσσι βουκόλοι ἦσαν,
 ἄμ' αὖ.

Ἀμφίτρονιὰ δ' αὖτε βίλω ὑπόροπλον ἰδόντες.
 Τῷ δ' εἰς ἄστυ λιπὸν τεκατ' αὐτόθι πίονας ἀγρὸς,
 ἔστι χεῖτ' ἄνδρ' ἐκφυλὲς τε βίη θ' Ἡρακλῆϊ.
 Λαοφόρον δ' ἐπέβησαν ὅθι πρῶπις αἰεὶ δούβη,
 Λεπλὴν κερπαλίμοισι τρίβου ποσσὶν ἄνυσαντες.
 Ἡρὰ δ' αὖτε ἀμπελειῶν θ' ἀρ' ἑσθμὸς τε πάνυ σο,
 Οὐπλὴν ἀείσομαι. γὰρ ὕλην χλωρὰν ἔσχα.
 Τῇ μὲν ἄρ' αὖτε πρὸς εἰπε Διὸς γόνου ὕψιστο
 Ἀργείῳ φίλος υἱὸς ἔθην μετόπισθ' ἐόντα
 ἦεν ἡρώδης κεφαλῇ κ' ἡλ' ἀνδρῶν ὄμιλον.
 Ξεῖνε πάλαι λινὰ πᾶγχυ σέθεν πῶρ' ἐμυθον ἀκούσας.
 ὧς ἂν πρὸς φετόρῃσιν γνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρ' π,
 ἦλυσθε γὰρ σείχωρ' τίς ἂν π' ἀργεῖ θ' ὥς νύ θ' ἀκμῇ
 ἔνθα δ' ἂν ἀχαιὸς ἀνὴρ, ἐλίκης δ' ἀγχιστοιο.
 Ὅς δ' ἴκῃ μιν βῆτο καὶ γὰρ πλεόνεσσιν ἐπειῶν
 Οὐνεκ' ἄρ' ἔγωγε τίς ἔθην πρὸν ὄντος, ὅλεος γὰρ
 Θηρίον αἰνολεόντα κακὸν τόρας ἀγριώτατος
 Κοίλῃ αὐλὴν ἔχοντα διὸς νεμέοιο πρὸ ἄλσος.
 Οὐκ οἶδ' ἄτρεκὸς ἢ ἀργεῖ θ' ἄνδρ' ἰδοῖο
 Αὐτόθεν, ἢ Τίρῳ θ' ἀνέμων πόλιν ἢ Μυκλήν.
 ὧς λέειν θ' ἀγόρευε. γῆρ' ὅθι μιν εἴν' ἐφασκεν
 Εἰς τεῖον πόρ' ἐγὼ μιν ἠέσκημαι, ἐκ πόρ' ἦν θ'
 ἔλπομαι ὅχ' ἔτορ' ὅπως τλήμηναι αἰγιαλῶν.
 ἦε σέ. δόρυμα δὲ θηρὸς ἀειφραδίῃς ἀγορεύει
 Χειρῶν κερταρὸν ὄργου ὅθι πῶρ' ἐπιδύρα καλὴν ἦεν.

Εἴπ' ἄγε νῦν μοι πρῶτον ἵνα γνῶω ἤϊ θυμὸν
 ἦρως εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι εἴτε καὶ οὐκί.
 Εἰσὺν ἔκῃνθ' οὐρ ἡμῖν ἀκρόντεος ἱεῖπρον,
 οὐξ ἐλίκεθον ἀχαιός. ἐγὼ δέ σε φρασσομαι ὀρθῶς.
 Εἰπέδ' ὅπως ὁλοοῦ τόδε θεοῖον αὐτὸς, ἐπιδυνόω.
 Ὅπως τ' ἐνύδρου νεμέης εἰσέλυθε χῶρον.
 οὐ μὲν γάρ κε ὅσον δέ λιατ' ἀππιδα λινώδα λομεύροις
 ἱμέρων ἰδέειν. ἐπεὶ δ' ἐμὸν λαὸν κτελὶνα βόσκει,
 Ἄμ' ἀρκτεας τε, σύας τε, λύκων τ' ὀλοφώϊον ὄρνθ'.
 Τῷ καὶ θαυμασίῳ ἀκρόντες τότε μῦθον
 οἱ δέ νυ καὶ ψεύδεσσι δόδι πόρον ἀνέρε' ἔφαντο.
 Γλώσσης μαψιδίοιο χειζόμενον πρὶδσι.
 Ὡς ἐπ' αὖν μέσσης δ' ἐκράνησε κελδύβη.
 Φυλὸν, ὄφρα λυῖσιν ἅμα σφίσι ἀρκίθ' εἶπ
 Καὶ ῥά τε ρηϊτόρον φαιμένη λυτοὶ Ἡρακλῆς.
 Ὡς μιν ὁ μαρτήρας ρίω πρὸς ἐλέξατο μύθω.
 Ὡς αὐγυιᾶσιν, τὸ μὲν ὅπ' ἰ με πρῶτον ἀνῆδον,
 αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα ἤϊ σάβμω γνόουτας.
 Ἀμφὶ δέ τοι τὰ ἔκαστα λέγοιμί κε τοῖς πελώροισιν
 Ὅπως ἐκράνηθον, ἐπεὶ λελίσσαι ἀκείν.
 Νόστον γ' ἡ δόξην ἦλθε. τὸ γὰρ πολέων πρὸς ἑόντων
 Ἀργείων, ὅδε ἴσκειν ἔχοι σάφα μνθῆσθαι.
 Οἶον δ' ἀθανάτων εἰσομεν ἀνδράσι τῷμα
 ἱστῶν μιν ἱστάντα φορωνήεσιν ἐφῆναι
 Πάντας γὰρ πηϊας ὑπὸ κλύω ποταμός ὡς

Λῖς ἄμορον κοράϊζε· μάλιστ' ἀβελβρινιαῖ·
 Οἱ ἔθνη ἀγχίμοροι νῆαυ παθόντες ἄτλητα.
 Τὸν μὲν ἐμοὶ πρόπιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄβελου
 Εὐειδίδης· λιτέναι δέ μ' ἐφίετο δουλοῦ αἰνόν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ κοράς ὑγρόν ἐλὼν, κοίλῳ τε φαρὲ τρῶν
 ἰὼν ἐμπλείω, νεόμῳ. ἔτρενε δὲ βάκτρον
 Εὐπαγὲς αὐτόφλοισι πηρεφέ· κοτίνιοι
 Εὐμετρον· τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέω Ἐλικιδνι
 Εὐρώῳ σιῷ πικυῶσιν ὀλοχόρες ἔσπαζε ῥίζας.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον ὅπην λῖς ἦεν ἱκανόν,
 Διὸς τότε τόξον ἐλὼν σφρεπῆν ἐπέλασσε κορώνη
 Νδυραῖω· πόδι δ' ἰὼν ἐχέσοντο εἴθεα ἔβηκε.
 Πάντη δ' ὅσσε φερόντων ὀλοῶν τόξας ὀδυροπίαστον,
 Εἴμιμ' ἐλαθρήσασιν πάρος γ' ἐμὲ λείν· ἰδὲ δαῖ.
 Ἥματ' ὡς τὸ μεσιγὺν, καὶ δ' ὅπην ἵχνια τοῖο
 Φραδῶναι δυνάμει· δ' ὡς οὐρεθμοῖο πυνθέει.
 Οὐδὲ μὲν ἀνθρώπων τις ἔλῃ ὑπὸ βροτῶν καὶ ὄρκοις
 Φαινόμεν· ἀπορῆμοιο δὲ αὐλακος, ὅν πιν' ὀροίμην.
 Ἀλλὰ καὶ σταθμὸς χλωρόν δέ· εἶχεν ἔκαστον.
 Οὐ μὲν πρὶν πόδας ἔχον ὅς· πάνφυλλον δρόνονδον,
 Πρὶν ἰδέειν ἀλκῆς τε μετ' αὐτῆκα πειρηθῆναι.
 Ἦτοί οἱ μὲν σῆρα γὰρ πεδῆε· ἔστιχεν εἰς ὡς
 Βεβρωκὸς ἱρεῶν τε καὶ αἵματ'· ἀμφὶ δὲ χαίτας
 Αὐχμηρὰς, πεπάλαντο φόνον χαλεπὸν τε πρόσωπον,
 Στήθεά τε, γλώσση δὲ πόδι λιχμαῖο γήγειον.

Αὐ·

Αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισι μᾶσσι κισσοῖσι κρύφθην,
 ἔνθ' ὤλιν' ἡ δειδυγμένη δ' ὀππὸθ' ἴκοιτο.
 Καὶ βαλὼν ἄσπον' ἰόντος ἀειδρόν εἰς ἱγνέωντα
 Τηϋσίως. ὃ γὰρ τι βέλους ἔσχατ' ἀρκέος ὀλίγη
 Ὀκρυόην· χλωρὴ δὲ παλίσυτον ἔπεισε ποίη.
 Αὐτὰρ ὃ, ἑρᾶτα διαφονόντ' ἀπ' ἡθονός τ' ὧ κ' ἐπείεργον
 Θαμβήσας, πάντῃ δὲ διέδραμν' ὀφθαλμοῖσι
 Σκεπήμεν'· λαμυρὸς δὲ χανὼν ὑπὸ δειξέειν ὀδόντας.
 Τῷ δ' ἐγὼ ἄλλοι οἷσιν ἀπ' ὑδρῆς προΐαλλον
 Ἀχαλῶν ὅπποι πρὶν ἐτάσια ἐκφυγε χερσός.
 Μεσσυγὺς δ' ἐβαλον σπῆτωρ ὅθι πονδύμον' ἔδρα.
 Ἀλλ' ὅθ' ὡς ὑπὸ βύρσαν ἐδν πολυώδην ἰός,
 Ἀλλ' ἔπεισε πωπάροιθε ποσὶ δμ' ἀνέμῳ λιον αὐτῶς.
 Τὸ τρίτον αὖ μέλει σκον' ἀσώμεν' ὅτ' ἔφρεσιν ἀνῶς
 Ἀνδρύνει. ὃ δέ μ' εἶδε ποδὶ γλῶσσῳ ὅσσοις
 Θῆς ἄμοτος· μακρὴν δέ τ' ἰγνύνῃσι μ' ἔλιξε
 Κόρυον· ἄφαρ δὲ μάχης ἐκνήσαστο. πᾶς δέ οἱ αὐχλὺς
 Οὐμὸς γνέπλησθ'· πυρσάει δ' ἐφείξαν' ἐθειραι
 Σκυζομύων· λυρτὴ δὲ ῥάχιδι γῆγ' ἥνυτε τόξον
 Γαῖαν ὅθ' ἐλυσθ' ἔντ' ὑπαὶ λαγόνας τε καὶ ἰξυῖ.
 ὧς δ' ὅταν ἄρματα πηγὸς ἀνῆς πολέων ἰδρὶς ὄρων
 Ὀρπηκᾶς καμπήσιν ὄρινεθ' ὄνκεά τοιο
 Θάλασσαν γνέπυρ' ἡρώτομ' ἐπ' ἀξονίῳ λυκλὲ δίφρῳ,
 Τὸ μὲν ὑπ' ἐκ χειρῶν ἐφυγεν πανύφλοι' ἐεινός
 Καμπήμεν'· τηλὲ δὲ μὴ πῆδισσεν ὄρμη,
 ὧς

ὧς ἐπ' ἐμοὶ λῖς αἰνὸς ἀπὸ πρῶθην ἀθρόο· ἄλφ,
 μαμῶν χρώς ἄσαι. ἐγὼ δ' ἐτόρῃσι βέλεμνα
 χεῖρ πρὸς χεῖρόμην. καὶ ἀπ' ὤμων δὲ πλάκα λῶπλον.
 Τῇ δ' ἐτόρῃ ῥόπαλον κρόσης ὑπὸρ αὐὸν αἴρας,
 ἥλασα κακκεφαλῆς. ὅλῃ δ' αὐδὶ χατρηχὺν ἔαξα,
 αὐτὴ ὑδὶ λασίοιο καρήατο· ἀγρίελοιον
 Θερός ἀμαμακίτοιο. πῶς σεν δ' ὄγε πρὶν ἐμ' ἰκέσθαι
 ὕψοθην γν' γαῖν, καὶ ὑπὸ τρομοροῖς ποσσὶν ἔσκη,
 νόστω λῶν κεφαλῇ. πόδι γάρ σκότος ὅσος οἱ ἄμφω
 ἦλθε βίνοσι δυνάτο· γν' ὅσῳ ἐγκεφάλαιο.
 Τὸν μὲν ἐγὼν ὀδυνάισι πᾶσι φρονέοντα βαρείαις
 Νωσάμην· πρὶν αὖθις ὑπὸ τροποῦ ἀμπνδύθῃαι,
 αὐχρῆ· ἀρρήκτοιο παρ' ἰνὶ ἥλασα πρόσφας,
 ῥίψας τόξον ὄραζε, πολὺ ῥᾶ πῶν τε φαρῆτρον.
 ἦ γαρ δ' ἐγκρατέως σιβαράς σὺν χεῖρας ὀρέσας
 ἔξοπιθην, μὴ βαρκὸς ἀκροῦ φηδὸν ὑχεσσι.
 Πρὸς δ' ὅσας πῶδρῃσι πόδας σὸρεδς ἐπείζου
 οὐραῖας ὑπὸ βᾶς. πλδνεῖσὶ τε μῆρ' ἐφύλασσοι,
 μέχρ' οἱ ὅζε τάνυσσα βραχίονα ὀρθοῦ αἴρας
 ἀμπνδύσοι, ψυχῇ δὲ πελώριον ἔλαβον ἄσσης.
 Καὶ τότε δὴ βέλδου ὅπως λασιαύχονα βύζαν
 Θερός τεθνεώτο· ἀπ' μελέων δρύνσαιμι
 ἀργαλῆον μάλα μόχθον. ἐπεὶ δ' ἐσκε σιδήρεω
 Τμητὴ δ' ἐλὶ λίθῳ περὶ μὲν ἔσκη. δ' δὲ μὲν ὕλη
 ἔνθα μοι ἀθανάτωι πῶς ὑδὶ φρεσὶ δῆκε νοῆσαι

Αὐτοῖς δόρυ μαλίωντ' ἀναχίξεν ὀνύχεσσι
 τοῖσι δοῶς ἀπέδωκε καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσι
 ἔρκος γυναιλὶς ταμὴν κροτ' ὄφρα μοι ἔην.
 οὗτός τινεμὶς γήνεται ὦ φίλε θερὸς ὄλεθερ',
 πολλὰ πάρε' μῆλοισι καὶ ἀνδράσι πῆματα θνήτ'.

Α Η Ν Α Ι, Η Β Α Κ Χ Α Ι. Δ Ω Ρ Ι.
 δι. Εἰδύλλιον λγ'.

Νῶκ' Αὐτνόαχ' ἀμαλοπάρεαυ' Ἀγαυά.
 Τρεῖς διαλῶς δὲ ὄρε', τρεῖς ἀγαγον αὐτοὶ
 εἰοῖσαι.

Χ' αἰ μὲν ἀμορξάμηναι λασίας θρυὸς ἄγρια φύλλα
 κιοσόντε ζῶντα καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπεργᾶς
 ἐν καθαροῦ λειμῶνι κάμου δρυοκαίδεκα βωμῶς.
 τῶς τρεῖς τὰ σμέλα. τῶς γυνεᾶ τῷ δρυονύσῳ.
 ἱερὰ δ' ἐκ λίσσας πεποναμμένα χορσίην εἰοῖσαι,
 εὐφάμως κατέθηντο νεοδρέπῳ ὑπὸ βωμῶν.
 ὧς ἐδίδραχ' ὥς αὐτὸς ἐθυμῶρε Διόνυκος.
 πυνθόυς δ' ἀλιθάττο πέτρας ἀπ' πάντ' ἐθεώρει
 σχίνομ' δὲ ἀρχαῖαν καταδύς ὑπὸ χῶρειον ὄρν'.

Αὐτνόα πρῶτά νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδῶσα.
 Σὺ δ' ἐτάραξε ποσίην μανιώδεις ὄργια βέλχε,
 ἔξαπνας ὑπὸ δα. τά δ' ὅς χ' ὀρόοντι βέβηλοι.
 μαίνετο μὲν θ' αὐτὰ, μαίνοντο δ' ἄρ' ὀυθὺ καὶ ἄλλαι.

κ

πυν

Πρηνεὺς μὲν φούργῃ πεφοβημένῳ αἶδ' ἐδίωκον,
 Γεπλῶς ἐκ ζωστῆρος ἐπ' ἰγνύ' ἀνείρυσσας.
 Πρηνεὺς μὲν τόδ' εἶπε, τίν' ὀλέχρηδε γυναικὸν;
 Αὐτόνοα τὰδ' εἶπε, τάχα γνώσῃ πρὶν ἀκῶσαι.
 Μάτῃς μὲν κεφαλὰν μύκησεν το παιδὸς ἐλοῖσα,
 Ὅσοι πρ' τοκάδης τέλει μύκημα λεαίνης.
 Ἰνώδ' ἐρῆξε σὺν ὤμοπλάτα μέγαν ὤμον
 Λάξ' ὡδ' ἰγασδρά βαῖσα, καὶ Αὐτόνοας ῥυθμὸς ὦντός.
 Αἰδ' ἄλλαι τὰ πόδιος ἀλγία νομῖοντο γυναικὸν.
 Ἐς Θήβας δ' ἀΐκωντο πεφυρμέναι αἵματι πᾶσαι,
 Ἐξ ὅρου πρηνέματα καὶ πρηνέα φόρσσαι.
 Οὐκ ἀλέγω, μήδ' ἄλλ' ἀπεχθέναι Διονύσω
 Φροντίζοι, μήδ' εἰ χαλεπώτερά τ' ἦνδ' ἐμόγησεν.
 Εἴη δ' ἡναιέτης ἢ καὶ δεικνύω ὑπβαίνοι
 Αὐτὸς δ' ὀναγέοιμι καὶ ὀναγέοισιν ἄσδιμι.
 Ἐκ Διὸς αἰγιόχω πῖμαν ἔχει αἰετὸς ὄτως.
 Εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λῶϊα διουσεβέων δ' ὄ.
 Χαίροι μὲν Διονύτῳ, ὅμ' ἂν δρακάνωνι φόγγῃ,
 Ζεὺς ὕπατ' ὀ μεγάλαν ὤλγονίδα δῖκα το λύσας.
 Χαίροι δ' ὀνειδῆς Σεμέλα, καὶ ἀδελφεαὶ αὐτῇ
 Κασιμέαι, πολλὰς μεμελημέναι ἡρώιναις.
 Αἰ' τόδε δῶγον ὀρεξαν ὀρίαντος Διονύσος.
 Οὐκ ὤπῳ μὲν τῶν, μὲν δὲ τὰ δειδρ' ὀνόσαιτο.

Η Δ Α

Η Λ Α Κ Α Τ Α. ΕΙ-

Δύμιον λολ΄.

Λαυκάς ὦ Φιλίει β' ἀλακῆτα δῶδε) Ἀθανάτας
Γυναιξινόθ' οἰκωφελέεσι σὸς ἐπήβολθ'.
Θαρσδύς' ἄμμι ὑμᾶς τε πόλιν δ' Νείλεω
ἄγλαάν.

Ὅππα λύνειδθ' ἰδὼν καλῶμαι χλωρόν ὕφ' ἀπαλῶ.
Τῆσι γὰρ πλόον δυνάμεμον αὐτὸν μεθὰ πάρος Διός,
Ὅπως ξῆνον ἐμὸν τόρψον' ἰδὼν καὶ πειλήσομαι
Νικίαν, χαλῆτων ἰμδροφώνων ἰδρὸν φυτόν.
Καὶ σὲ τὰρ ἐλέφαντθ' πολυμόχθ' γε γημηλῖαν
Δῶρον νικίης, εἰς ἀλόχῳ χεῖρας ὀπάσομεν.
Σὺν τᾷ, πομὰ μ' ὄρ' γ' ἐκτελέσεις ἀνδρείοις πῆπλοις
Πομὰ δ' οἷα γυναικες φορέοις' ὕδω πινὰ βράκη.
Δίς γὰρ ματόρδ' ἀρνῶν μαλακὸς γ' βοτάνᾳ πόκος.
Πέξαντ' αὐτοεταῖ. θορυγνίδος γ' ἐνεκ' εὐσφύρος
Οὕτως ἀνυσίργος. Φιλίει δ' ὅσα σπείρονδ'.
Οὐ γὰρ εἰς ἀκίρας δ' δ' ἀδργῶς μὲν ἐβολλάμαν
Ὅππασαι σε δόμους ἀμετόρας εὐχαρὰν χθονός.
Καὶ γὰρ οἱ πατρίσις αὐτῷ ξεφύρας λιπίσε πότ' ἀρχίας
Νάσω τριωακείας μινελὸν ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν
Ναῦ μὲν οἰκον' ἐχσ' ἀνδρ' θ' ὅς ποτ' ἐδωκεν ὠφά.
Ἀνθρώποισι νόσος φάρμακα λυγρὰς ἀπαλαλκίμεν
Οἰκίσσεις ἢ μίλατον δρατενὰν μετ' ἰάονων.
Δίς θυαλάκατθ' θαυγνίς γ' ἀλαμόπεσιν πέλοι

Καί οἱ μνάσιμ' αἰ τῷ Φιλοισίδῳ πῆρ' ἔχουσε ξένῳ.
 Κενογάρ τις δρέτω πολιδῶν σ'. ἢ μεγαλὰ χεῖρες,
 Δώρω ξυῶ ὀλίγῳ. πάντα δὲ τιμᾶν τὰ παρὰ Φίλων.

ΠΑΙΔΙΚΑ. ΕΙ-
 δύμιον λέ.

Ὅ ἰν' ὧ Φίλε παῖ λέγεται καὶ ἀλαθία.
 Κάμει δὲ χρὴ μεθύοντας ἀλαθίαις ἐμμελῶσαι.
 Κύν γὰρ μὲν τὰ φρεσῶν δρέω λείατ' γν' μυχῶ
 Οὐχ ὅλας Φίλει μ' ἐβέλκει δ' ἀπ' καρδίας
 Γινώσκω. τὸ γὰρ ἡμυσσὺ τᾶς ζωίας ἔχω.
 Ζᾷ τὰρ σὰν ἰοίαν. τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλῃ.
 Χ' ὦτα μὲν σὺ θέλῃς Μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω
 Ἀμύραν. ὅκα δ' ἐκ' ἐθέλεις τυ, μάλ' γν' σκοτῶ
 Ὡς ταῦθ' ἄρ' ἔμμελ' ἔστι Φιλέοντ' ἀνίας διδῶ.
 Ἀλλ' ἔμοι τί πίθοιο νῖν' ὅτ' περ χρεσδῶ,
 Τῷ καὶ λώϊον αὐτὸς ἔχω μ' ἐμ' ἐπαινήσας.
 Γοῖσσαι καλὴν μίαν εἰμ' ἐνὶ δρυοδρίῳ
 Ὅππῃ μὲν δὲν ἀπίξετο αἶθερον ἔρπετόν.
 Νῦν δὲ τῷδε μὲν ἅμα τ' ἄλλου ἔχεις ἐλαδὸν,
 Ἄλλου δ' αἴθειρον. δὲ ἐτόρῳ δ' ἐτόρον ματῆς.
 Καὶ μὲν σὺ τὸ καλὸν τις ἰδὼν ῥέθ' αἰνέσαι.
 Τῷ δ' ὀβυθὺς πλεον' ἢ τριέτης ἐγγύθι Φίλος
 ἔλθεις. Τὸν πρῶτον δὲ Φιλόδιντα τριταῖον † ἔθηκες
 Ἀν-

Ἄνδρῶν τῶν ὑποδρωρέων δοκέεις πάντων.
 Φίλει δ' ὥσπερ ζωὴς τὸν ὅμοιον ἔχειν αἶ.
 Αἶ γὰρ ὥδε ποῖς, ἀγαθὸς μὲν ἀκρόσσει.
 Ἐξ ἁδῶν. ὁ δὲ τι δρῶν ὅχλει πῶς ἔχει
 Ὅς ἀνδρῶν φρενῆας θυμαρῆως ὑποδαμναται,
 Κἂ μὲ μαλθακὸν ἐξεπὸνασε σισλαρῆς.
 Ἀλλὰ ποδρῆξ ἀπαλῶ σύματός σε ποδρῶρμαι.

ΟΑΡΙΣΤΥΣ. ΕΙΔΥΛΛ
 λιοι ΛΣ'.

Δ Α Φ Ν Ι Δ Ο Σ, Κ Α Ι Κ Ο Ρ Η Σ.

αὐ πινυτὰν ἑλγῶν Πάεις ἤρπασε βωκόλ
 ἄλλοι

μαλλ' ἐμ' ἢ δ' ἑλγῶν τ' βωκόλ δὲ φιλοῦτα.

Κό. Μὴ λαυχῶ σατύεισκε, λεγὸν τὸ φίλαμα λέγδον.

Δά. Ἔστι καὶ γὰρ βενεοῖσι φιλαμασιν ἀδελὰ τῶν τῶν.

Κό. Τὸ σῶμα μὲν πλυῖω, καὶ ἀρπῆνω τὸ φίλημα.

Δά. Πλυῖεις χεῖλα σῆο. δίδως πάλιν ὄφρα φιλάσω.

Κό. Καλὸν βι διαμάλας φιλεῖν, ὅκ' ἀζυγα λῶσαν.

Δά. Μὴ λαυχῶ. τάχα γὰρ σε πᾶρ ὀρχεταὶ ὥς ὄναρ ἦεν.

Ἀ σταφυλὶς σαφὴς δὲ, καὶ ῥόδον αὐτὸν ὀλεῖται.

Δδὺ ῥ' ὑπὸ τὰς ποτίνδης ἵνα βι τινὰ μῦθον γνῶτω.

Κό. Οὐκ ἐθέλω καὶ πρὶν με πᾶρ παρὰ ἡδὲ μῦθον.

Δά. Δδὺ ῥ' ὑπὸ τὰς πηλέας, ἵν' ἐμὰς σύειγ' ἀκρόσῃς.

κ

3

τῶ

- Κό. Τί τῷ σαυτῷ φρενῶν τὸ ἔργον. οἷόν τοι εἶναι ἀρεσκῆ.
 Δα. Φοῦ φοῦ. τᾶς παύσης χόλον ἄξω καὶ συγελώρῃ;
 Κό. Χαίρει τῷ ἄ παύσῃ μόνον ἵλασθ' ἀρετῆς εἶναι.
 Μὴ λέγε, μὴ βάλλῃ καὶ οὐδ' ἄλινον ἄκλιτον ἔλθῃς
 Δα. Βαλλέτω ὡς ἐθέλῃς. πάλιν ἀρετῆς ἄμμι ἀρήγοι.
 Κό. Μὴ πῖβῃς τί τῷ χεῖρα καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω.
 Δα. Οὐ φοβύγῃς τὸν ἔρωτα, τὸν δ' φύγε πρὸ θῆνθ' ἄλλῃ.
 Κό. Φοβύγων αἰὲν ἔρῃ Παῦα. σὺ δὲ ζυγὸν αἰεὶν ἄειρας.
 Δα. Δαιμαίνω μὴ δὴ σε λακκωτῶν αὐδρὶ δλώσῃ.
 Κό. Πολλοὶ με μνῶντο. νόον δ' ἐμὸν ὅστις ἔαδῃ.
 Δα. Εἰς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστῆς τέος γνῶσθ' ἱκάνω.
 Κό. Καὶ τί φίλθ' ῥέξαιμι. γαμοὶ πληθυσίῳ αἰῶν.
 Δα. Οὐκ ὀδυῖναι ἔκ' ἀλγῶν ἔχει γαμῶν ἀλλὰ χορεύω.
 Κό. Ναὶ μὰν φασὶ γυναικῶν εἰς τρομέειν πρᾶκτοί τας.
 Δα. Μᾶλλον αἰεὶ λρατέροι. τίνα τρομέουσι γυναικῶν;
 Κό. Ὡδίνειν τρομέω, χαλεπὸν βέλος εἰλεβήης.
 Δα. Ἀλλὰ τέκῃ βασιλεῖα μογοςύκος ἄρετῆς ὄδῃ.
 Κό. Ἀλλὰ τέκῃν τρομέω μὴ καὶ χόρα λαλὸν ὀλέσσω.
 Δα. Ἡμὲ δὲ τέκῃς φίλα τέκνα, νέον φάσθ' ὅφρα εἴηαι.
 Κό. Καὶ τί μοι ἐδνόν ἄγεις γάμος ἄξιον ἢ ὑπὸνδύσω;
 Δα. Πᾶσαι τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλσεα, καὶ νομὸν ἔφεῖς.
 Κό. Ὅμνυμι μὲν μετὰ λείκτρα λιπῶν ἀέκασαν ἀπὲλθῃς;
 Δα. Οὐμ' αὐτὸν ἔρῃ Παῦα. καὶ ἰὼν ἐθέλῃς με δῖωξαι.
 Κό. Τόχῃς μοι θαλάμους, τόχῃς καὶ δώμα, καὶ αὐλὰς;
 Δα. Τόχῃς τοὶ θαλάμους, τὰ δὲ πῶτα λαλὰ νομδύω.

- Κό. Πατρί δὲ γηραλέω τίνα μὲν τίνα μῦθον γνίτω;
 Δά. Αἰνήσει σέο λείκτρον, ἐπὶ ἡέ μοι ὄνομ' ἀκρόσι.
 Κό. Οὐνομα σὺν λέγε τίω, καὶ ὄνομα πολλὰ κὶ τόρπει.
 Δά. Δαίφνις ἐγώ. Λυκίδας δὲ πατήρ, μήτηρ δὲ Νομάη
 Ἐξ Ὀυγγήων. ἄλλ' ὅ σέθεν εἰμί χορείων.
 * Οὐδ' ἀκρα τιμήεσα. πατήρ δὲ τοι ὄδῃ Μηνάλλης.
 Κό. Δαίφνι μοι ἔθην ἄλγος, ὅππῃ σέθεν ἵσταται αὖλις.
 Δά. Διδύρῃσι πῶς ἀνθόσιν ἐμαὶ ῥαδίναί λυπάρειοι,
 Αἰγούρῃσι Βόσκειδε. τὰ βωκόλα ὄργα νοήσω.
 Ταῦροι λαλὰ νέμεδε, ἵν' ἄλσῃ παρθγνί δαίφω.
 Κό. Τί ῥέζεις ἄτυχεσκε; τί δ' ἤσθθην ἄψο μαζῶν;
 Δά. Μᾶλα τεὰ πρόπῃ τάδε χροάοντα διδάξω.
 Κό. Ναρκῶ ναί τόν Γαῦα τε λὺ πάλιν ἔξελε χεῖρα.
 Μ. Θάρσει λώρα Φίλα. τί μοι ἔτρεμόν; ὥς μάλα δειλᾶ.
 Κό. Βάλλεις εἰς μάραν με καὶ εἵματα λαλὰ μαινεις.
 Δά. Ἀλλ' ὑπὸ σὺς πᾶσι πλὴς ἀπαλὸν νᾶκος λυῖσι Βάλλω.
 Κό. Φοῦ φοῦ. καὶ τὰ μ μικρὰν ἀπέστιχον. ἴδ' τί δ' ἔλυες.
 Δά. Τὰ Παρία πρόπῃ ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάξω.
 Κό. Μίμνε τέλαν. τάχα τίς τοι ἐπὶ ὀρχεταί. ἤχηρ ἀκῶ.
 Δά. Ἀλλήλαις λαλέεσι τέον γάμον αἰ λυπάρειοι.
 Κό. Τὰ' μ πέχονοι ποίησας ἐμὸν ῥα γῶ. εἰμί δὲ γυμναί.
 Δά. Ἀλλ' ἡ ἀμπεχόνῃ τλίσθῃ τοι μέζονα δώσω.
 Κό. Φῆς μοι πάντα δόμν, τάχα δ' ὕσθρον ὅ δ' ἄλα δόμν.
 Δά. Αἰθ' αὐτὰρ δώαμαν καὶ τὰ μ ψυχὰν ὑπὸ βάλαν.
 Κό. Ἄρτε μὴ νείεσθαι. Δ. σὺ δ' ἔγχεας, ἡδέ κ' ἐπὶ πῆν.

Κό. Ῥέξω πόρην ὄρωπ, καὶ αὐτὰ βοῶν Ἀφροδίτα.

Γαρθγὺν θ' ᾗθα βέβηκα γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφορτῶ.

Δα. Ἀλλὰ γυνή, μήτηρ, τέκνων τροφός, ὅκτι πικρῶσα.

ὣς οἱ μὲν χλοδροῖσιν ἰανόμνοι μελέεσσιν,

Ἀλλήλοισι ψιθυρίζου. ἀνίστα δ' φάει θ' ὕπνῃ.

Χρῆ μὲν ἀνεγρομένη δέσχε μαῖλα νομοδύειν,

Ὅμμασιν ἀδρυμένη. κραδίη δέ οἱ ᾗδον ἰάνθη.

Ὅς δ' ὠδὴ ταυρείας ἀγέλας, λιχαμένη θ' ὕπνῳ.

ΤΟΥ ΤΩΝ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙ-
 συμμίωρ τέλθ.

Θ Ε Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Υ Σ Υ Ρ Α

ΚΟΥΣΙΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Ἀρόδια τὰ θρουσόγντα . καὶ ἡκατάπυκν
ἐκείνα

Ἐρπυλλος κῆται ταῖς ἐλικωνιάσι .

Ταὶ δὲ μελαμφυλλοὶ δαλφναὶ τῇ Πύθιᾳ παιᾶν

Δέλφει ἐπεὶ πῶτερὰ τοῖό τι ἀγλαΐσιν .

Βωμόν δ' αἰμαξεία δόρατος τράγος . ὅτρως ὁ μαλός ,

Τόρμινος τρώγων ἔχαρ' ἀκρέιμονα .

Ἄλλο .

Δαλφνὶς ὁ λυγρόχρως , ὁ καλᾷ σύειχ' ἡμελίσδων ,

Βαρκολικὸς ὕμνος ἀνθ' ὧν Πανὶ τάδε .

Τὸς τρισὺς δόνακας , τὸ λαγωβόλον , ὃ ξυῶ ἄκροντα

Νεβρίδα , τὴν πῆραν , ἃ πόκ' ἑμαλοφόρει .

Ἄλλο .

Εὐδοίης φυλλοσπῶν πῶτερ' ὁ δαλφνὶ σῶμα λεκμακός

Ἀμπάων . σάλικες δ' ἀρπυγῆες ἀν' ὄρη .

Ἀγροῦν δὲ τυ Πανὶ , καὶ ὁ τὸν λεροκόγντα Πείκπος

Κισσὸν ἔφ' ἱμόρτῳ λερατὶ κατὰ πτόμην ,

Ἄντρον ἑσώσειχοντες ὁμόρροθοι . ἀλλὰ τὴν φύγε ,

Φύγε μεθεὶς ὕπνῳ λῶμα κατὰ γρόμνον .

Ἄλλο .

Τὴν αὐτὰρ λαύραν τῶς αἰθρῶν ἀπὸ λὲ κάμψας

Σύνκομ' ἐνρήσεις ἀρπυγυφῆς ξόανον .

κ

ς

Τρισ

Τεισκελὲς αὐτόφλοισιν, ἀνδάτῃν, ἀλλὰ φάληπ-
 παιδον γόνῳ δῖνα τῇ ἐν πρὶς δὲ ὄργῃ τελεῖν. γὰρ
 Ἰάπρος † Σακὸς δὲ εὐϊόρος πόδι δὲ δρομεῖν. ἀγνάου δὲ
 ῥέθρον ἀπὸ πηλὰ δὴ πάντοσε τηλεβαλεῖ
 Δαφνας καὶ μύρρισι καὶ δυνώδαι κυπαρύσσῃ.
 Ἐνθα πῶρεξ ἐκχυται βοτρυνόπαις ἑλικί
 Ἄμπελος. εἰ ἀρὶνῶ δὲ λιγυφθόγχοισιν αἰοσιδαῖς
 Κόσσυφοι ἀχθῶσιν ποικιλότραυλα μέλη.
 Ἔσθα ἀκροθνήδου μινυρίσματος ἀντιαχθῶσι,
 Μέλπυσσαι σόμασι τῶν μελίγερων ὅπα.
 Ἔξο δὲ τῶν ἐν καὶ τῶ χρεῖν τι πρὶν πῶ
 Εὐχεο ἀρεδῶσαι αὐτὸν δαφνιδό μετόδους.
 Κόνητος ὡδὲ ῥέξαι χίμαρον ἱαλόν. ἢν δὲ ἀνδύσῃ
 Τῶδε τυχῶν ἐθέλω τρισσοθύλῳ τελεῖσαι.
 Ῥέξω γὰρ διαμάλαν, λαοισιν τράγοι, ἀρνα τῇ ἰχθ
 Σακίτα. ἀύοι δὲ θυμνέως ὁ θεός.

Ἄλλο.

Λῆς ποτὶ ταῦ Νυμφαῦ διδύμοις αὐλοῖσιν αἶσαι
 Ἀδύ τί μοι. ἐκ γὰρ πακτίδ' ἀεὶ ἀμύνθ,
 Ἀρξιδύμαι τι κρέκειν. ὁ δὲ βοκόλθ' ἀμμιγα δελεῖ
 Δαφνίς, λεροσέτω πυνδύματι μελπομένη.
 Ἐγγὺς δὲ πάντες λαοσίας δρυὸς αὐτῆς ὅπιον,
 Παῦα τῶν αἰγιότατον ὀρεφανίσωμεν ὑπνῶ.

Ἄλλο.

Ἄ δέλααι τὴν δύσει. τί τὸ πλέον εἰς καταταξῆς
 Δα.

Δάκρυσι διγλώττης ὅππας ὀδυρόμενθ·
 Οἷχεται ἅ χίμαρθ τὸ καλὸν τέκος· οἷχεται δὲ ἄδαν.
 Τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπιάξε λυγρός.
 Αἰ δὲ λιῶνις ἐλαγχόνη. τί τὸ πλεονάνικα τῶας
 Ὅσιον ὅδε τέφρα λείπεται οἰχομένης.

Ἄλλο.

Νήπιον ὅμ' ἐλεπὼν, σὺν ἀλικία δὲ καὶ αὐτὸς
 Εὐρύμεδον· τύμβος τὸ δὲ θανάμ' ἐτυχὼν.
 Σοὶ μὲν ἔδρα θεοῖσι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖτα
 Τιμασδὺν πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθῷ.

Ἄλλο.

ἦλθε καὶ εἰς Μίλητον ὁ τοῦ παιήνονθ ὅρος
 Ἰκτὴρινόσων ἀνδρὶ στωεσσόμενθ
 Νικία· ὅς μιν ἐπ' ἤμαρ ἀεὶ θυέεσσιν ἰκνεῖται,
 Καὶ τὸ δ' ἀπ' ὀνόματι γλύψατ' ἀγαλμα λείδρα.
 Ἡεπῶνι χεῖρ γλαφυρᾶς χορὸς ἀκρω ὑποσᾶς
 Μιδόμ· ὁ δ' εἰς ὄργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνῳ.

Ἄλλο.

Σᾶνε, συρρηκόσιός τι αὐτὸς τόδ' ἐθέτου ὄρθων,
 Χειμδρίης μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ τοῖδ' ἐμ' ἔχω πότμου· αὐτὶ δὲ πολλᾶς
 Πατρίδθ, ὀθνεῖω λῆμαι ἐφροσάμενθ.

Ἄλλο.

Ἵμῳ ὅτ' ἀεὶ λειχεῖσι μῶνον γένεια πάσαις
 Τῷ ἀγαλμα ξυνοκλῆς θῆκε τὸ μαρμαρεῖνον

Μεσι-

Μουσικός. ἔχ' ἑτέρος πρὸς ὄρεα. ὧς δ' ἰδὼν τῆς
 Αἰνὸν ἔχωρ, μετέωρον δὲ κ' ὑπὸ λανθάνειται.

Ἄλλο.

Εὐδοκίῃ τοῦ μῦθου. φουσιγνώμων ὁ ὧς πρὸς
 Δανὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
 Εὐμὴρ ἔβαψαν ἐταῖροι ἰδὼν ξείνης ξένου ὄντα,
 Χ' ὑμνοβέτης αὐτοῖς Δαιμονίως φίλος ἦς
 Γαῖτῳ ὧν ἐπέκρη' ἔχει τεθναὼς ὁ ὧς πρὸς,
 Καὶ πόρ' ἀκικίς ἐὼν, ἔχ' ἀρ' ἀκλεμόνας.

Ἄλλο.

Δαμομέλης ὁ χορηγὸς ὁ τὸν τρίποδ' ὧς δόνου
 Καὶ σὲ τὸν ἡδίστον δεῶν μακρότερον ἀναβείς,
 Μίτρι τοῦ γ' παισὶ. χορῶ δ' ἐκτίθετο νίκῳ
 Ἀνδρῶν καὶ τοῦ λαλοῦ, καὶ τὸ πρὸς ἡνὸν ὄρεων.

Ἄλλο.

Ἡ Κύπρις δ' πάντοτε. ἰλάσκειο τὴν θεὸν ἐπ' ὧν
 Οὐρανίῳ ἀγνῶς ἀνθεμα χρυσογόνας
 Οἶκον γ' ἀμικλίδος. ὧ καὶ τέκνα καὶ βίον ἔχει
 Ξυνόν. ἀεὶ δέ σ' ὧν λώϊον εἰς ἔρος ἴω,
 Ἐκ σέθεν ἀρχομένοισι ὧ πότνια. λευκοδύμνοι αἱ
 Π' ἀθανάτων αὐτῇ πλεον' ἔχουσι βροτῇ.

Ἄλλο.

Γνώμας ἐπινέμεις ἀγαθοῖς πλεον. ἢ καὶ ὁ δαλός
 Ἐκ σέθεν ὧ σάυτως ἴσον ὀδὸν πόρ' ἔχει.
 Χαίρει τῷ δ' τὸ δ' τύμβῳ ἔρεις. ἐπ' εὐρυμέδοντ' ὧ

Κα.

Καίται Φιλότης ἐν φῶτι παρὰ κεφαλῆς.

Εἰς Ἀνακρέοντα.

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα ὡς ὅρῳ ὤξινε.

Σπυδαῖα καὶ λέγ' ἐπ' αὐτὸν οἶκον γῆθης,

Ἀνακρέοντος εἰόν' εἶδον γυναικῶν.

Τῶν προῶν' ἐπὶ πόλιος ὁδὸν ποιῶν.

Προδείς δέ χ' ὥπ' ἵς νεοισιμ' ἄδῃς,

Ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἀνδρα.

Εἰς Ἐπίχαρμον.

Ἀπφονά δῶρεαι χ' ὥ' νῆρ' ὅταν λιμωδῇ.

Εὐρὼν Ἐπίχαρμον.

Ὡ βολίχε χαλκῆρ' νῦν αὐτ' ἀλαθινῶν,

Τὴν ὥσ' ἀνέβηκεν.

Τὸν συρακώσας γνῶσθαι πελωρεῖσ' πόλιν

Οἷα ἀνδρὶ πολίτῃ.

Σωρὸν γὰρ ἔχε χρημάτων μεμναιμένοις,

Τελεῖν ἐπίχειρα.

Πολλὰ γὰρ ποτὶ αὐτὸν οἷς πᾶσιν εἶπε χηρίσμα

Μεγάλα χεῖρας αὐτῶν.

Ἐπιτάφιος ἐλάτης τροφῆς

μηδείας.

Ὁ μικρὸς τὸ δ' ἐτὸν ἔτρεψεν ἄθροισα

Μηδείῃ τὸν μῦθον αὐτῶν ὅσῳ ἐπὶ τῇ ἐλάτῃ.

Ἐξ αὐτῶν χεῖρ' ἡ γυνὴ αὐτῇ τλῶων,

Ὡς τὸν ἑσθλὸν θείει' ἐπὶ μὲν, ἐπὶ χηροῖσι καλεῖται.

Εἰς

Εἰς Ἀρχιλόχου.

Ἀρχιλόχου καὶ σάβη καὶ εἰσεῖδε τὸν πάλαι ποικτῆρα
τὸν τῶν ἰαμβῶν δ' τὸ μυρίον ἑλέει·
Διήλθε κὴ πὶ νύκτα καὶ πρὸς ἄω.
Ἡ ῥα μιν αἰμῶσαι καὶ ὁ δ' ἄλιθ' ἠγάπα δὴν Ἀπόλλων
ὧς ἐμμελὴς τ' ἐγχευε, καὶ πιδέξειθ·
Ἐπεὶ τε ποιῆν, πρὸς λύραν τ' αἰείδω.
Εἰς ἀνδρῶν τὰ Παισάνδρου τὸ τῶν ἠρώκλειαν
ποιήσαντ'.

Τὸν τὸ Ζανὸς ὅδ' ὑμῖν ὑπὸν ἀνῆρ
Τὸν λειονρμάχου τὸν ὀξύχειρα
Πρῶτος τῶν ἐπάνωθε μελοποιῶν,
Γείανδρον ξυνέγραψεν ὧ' ἡ καμείρε·
Χ' ὥσπερ ἄξε πόντα σεμνὴν ἄεθλος.
Τὸν δ' αὖτὸν ὁ δῶκε ὡς σάφ' εἰδὼς,
Ἔσας γνῶσθε χάλκεον ποιήσας,
Πολλοῖς μασὶν ὅπιδε κῆρυ αὐτοῖς.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ Εἰς τὴν
ἑαυτοῦ βίβλον.

Ἄλλοθ' ὁ χιθ', ἐγὼ δὲ θεόκευτ' ὅς τ' ἔστιν ἐγράψα
Εἰς ἅρ' τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρηκοσίων
Υἱὸς Πραξαγόραο, πῶδε κλειθεὶς τε Φιλίνης.
Μῶταρ δ' ὀθνείω, ὅποτ' ἐφελκυσάμην.

ΤΟΥ ΤΩΝ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΠΙ-
γραμμάτων Τέλος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΕΛΕΚΕΩΣ

Δε τὸν ἀναγινώσκοντα καὶ τὸν ἀκροατὴν, μετὰ
τὸ πρῶτον κῶλον, τὸ Ἀνδροβία δῶρον ὁ Φωκεὺς, τὸ τε-
λὸν αὐτοῦ λέγειν, τὸ ὅπασ' ἐπειὸς πῶλεκυ. εἴτα τὸ
διδύκτον ἀπ' ἀρχῆς, καὶ μετ' αὐτὸ, τὸ δίδύκτον ἀπ' ἐ-
λδς. καὶ ὅτως ἕως τοῦ μέσος. ὥστε τὸ μὲν τέλειον εἶναι. Τὸν
πῶλεκυ ὅσον ὁ ἐπειὸς ἀνατίθησι τῇ Ἀθλῳᾳ, κατα-
σκαυάσας τὸν δίδυκτον ἵππον. τὸ μέτρον χρειαμβικόν,
ἀρξάμενον ἀπ' καταληκτικῆς ἑξαμέτρος, καταληκτικῆς
εἰς μονόμετρον ἰαμβικόν. τὸ αὐτὸ δὲ μέτρον τῷ πῶ-
δῳ. ἀλλὰ διαφέρει, καθότι ὁ μὲν πῶλεκυ ἔχει τὸ πρῶ-
τον κῶλον πῶς τὸ τελὸν αὐτοῦ συναπτόμενον ἢ διὰ-
νοϊαν. τὸ δὲ πῶδον ἢ τὸ ἐξῆς τῇ σίχῳ. διώταται
πρὸς καὶ ἀπὸ τοῦ βραχυκαταληκτικῆς μέτρος ἀρχεῖται. εἴτ'
αὐτῷ ἀνταποδιδόσκει τὸ ἴσον, καὶ ἀποδίδωκε τῷ μετ' αὐ-
τὸ τῷ ἴσῳ ἀντιφρόνεται, καὶ διασώσας τὸν νῦν. ἀπὸ μὲν τῷ
διδύκτῳ ἀναβαίνων, ἀπὸ δατόρος εἰς τὸ διωδῆκατον
ἢ χωρῶν. Γέγραπται μὲν εἰς τὸν ἐπειὸς πῶλεκυ, ὅτι
δίδωκε τῇ Ἀθλῳᾳ ὁ Φωκεὺς ἐπειὸς, ὅτι τέχνης
καὶ ἀννοίας χάριν ἀκρίτων,
ἔθηκεν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΤΕΡΙΓΙΟΥ

Τότε ἡ ἀνάγνωσις διώατῃ ὡς γέγραπτη γίνεσθαι, ἡγε-
 κὰ γε τῷ νῶ. ἀλλὰ καὶ οἱ τὰ μέτρα, ἀπὸ τῷ πρώτῳ ὑπὸ τῷ
 ἔχατῳ ὀρχῇ. ἵνα τὰ ἀλλήλοις ἀντίστροφον μετ' ἀλλή-
 λωμ. ὅσοι γὰρ λελίδι, τὸ πρῶτον ἀναγνόντας, εἶτα τὸ
 πανύστατον πρὸφύρεσθαι. καὶ ἀναλόγως ἀνωθεν τὸ διδύ-
 τιστον. καὶ ὅπως ὁ τρόπος ἕως ἀνὰ θίκῃ ὑπὸ βραχύ. ὃ ἡ λό-
 γος, λέωμ ἢ ὁ ὅπως. ὃ ἡ νῶς, ὅπως ἀπασ ἐχθ. ὁρᾷς με τὸν
 γῆς τε ἀνάκτα, καὶ τὸν ὕδαν ἄλλα ἐδράσαντα. μὴ φρον-
 τίσης εἰ τιηλικός ἢ ὦμ, τελεία ὀρχου ποιῶ. τότε γὰρ ἔγε-
 νόμω, ὅτε ἡ ἀνάγκη ἦρχε, ὅτι πάντα ὑπέκθη ταῖς αὐτῇ
 γνώμαις, ὅσα ἔρπει διὰ ἀόρος καὶ ἀεθόρος. ἐκ εἰμὶ ὁ ἄφρο-
 δίτης ἦος, ἀλλὰ καλῶμαι ὀρως. καὶ ὁ δὲ ἐπραξα βία,
 ἀλλὰ τὰ πάντα πρᾶννω πφθοῖ. ὑπέπνευαν δὲ με ἡ γῆς
 καὶ θαλασσης μυχοί, ὅτι ὕδανός, τῷ ἐγὼ τὸ ἀρχαῖον ἀφει-
 λόμω σκῆπτρον, καὶ ἐδικάζου θεοῖς. ἔχει δὲ νῶν, καὶ ἀπὸ
 τῷ πρώτῳ ὑπὸ τῷ ἔχατῳ ὀρχῇ ὡς πρὸς ἐκτῇ. ἀκμονίδαν
 ἡ λέγει τὸν ὕδανόν. Γαῖα ἢ γὰρ ἄκμονα ἐπικτεμ. ἀπὸ δὲ
 ἀκμονος ὁ ὕδανός. αὐτὸς δὲ ὅστις ὁρᾷ ὑπὲρ αὐτῷ λέγων,
 ὅτι πάντα αὐτῷ εἶκη. καὶ τὰ ὑπὸ τῇ γῇ, καὶ τὰ ἐν τῷ ὕδανῳ.

Ἄλλως.

Τὸ χῆμα τὸ πῶρυγις ἐκ' ἐχει ἀπὸ τῷ πρώτῳ ὑπὸ τῷ
 ἔχατῳ τῇ ἀνάγνωσις ὡς ἐπὶ τῷ πελίκεως, ὅτι τῷ ὦδ. τὸ
 μέτρον τὸ πῶρυγις, καὶ τὸ πελίκεως, χοριαμβικόν,
 καὶ εἰς ἄλλοις ὑφαιρεσιμῶν συζυγίας.

ἴμ' ἄρ σινθ' μισήτας
πύστε μίροφ δάσα βοσ.

ποδὶν νας ἴνις ἴμ ποδὸσ μέρθ,
οδοῦ τα καὶ λιμὸς τικνὼ ματθ.
χυσὸς αἴτσο, ἄμθ εὐ ἀνέφα

τρη ὅχαλ κέρουρον
ἴρραι σιν δμ ἀκα ταρ
δίασινθ' μόρη σε μὴ
πρόρριπος ἴμορ ἡ τῶν
μαθρῶ σασ βίω κρίτσι
οκτάρ τας τρη σῆροι
οκαλ τας αἰ ξερ ἄ
ναύ βας. Χάλε τε γὰρ
νι ἰ ὠ συρρα τρὸς ἐκ
λὺς γῆρας τ' ἰλλινθῶ

τ' ἴναμ φικλῶσω. παλὸς τι μα
τρὸς εὐ νίτσο φῶρ λίγω σε ἰ
νις τ' ἠνδροῶ τῶ ἰ χοραί σας ἥρ ἄρ
λίωμ ἐς ταν λριδ' ἄγαγε τρὶπος θομ.

ΣΧΟΛΙΑ ΤΑ ΕΥΡΙ

ΣΚΟΜΕΝΑ, ΕΙΣ ΤΑ ΘΕΟΚΡΙ-

ΤΟ ΕΙΔΥΛΛΙΑ. ΕΚ ΤΩΝ ΦΩΡΩΝ ΑΥΤΗ ΓΡΑΦΩΝ ὡς
 ὥς εἰς κοινῇ ὠφέλειαν συλκεχθῆντα,
 πρὸς Ζαχαρίου καλλιόργου τοῦ
 ἱεροκτοῦ.

Δύπ' ὃ ψιθύρισμα καὶ ἀπίτυς
 ἀπόλε τίω. ἀδύπ, φιλόπ
 ὃ ἀ, οἱ γὰρ δωρεῖς τρέποντες
 τὸ ἡ. τὸ δασύ, εἰς α'. φιλόμε-
 νομ τρέπονσι, ὡς ξανθὸν μέλι
 τῶν ἀρθρῶν. ὃ γὰρ ἡ. τὸ ἀρθρῶν
 τραπὴν εἰς α'. ὃ φιλόσι, ἀλλὰ
 δασύνουσιν. γν' ἄλλω, ὅτ' α'. ὃ δασύ, πινὲς λέγουσι ὅτι
 φιλόσι τὸ ἡ. τρέποντες εἰς α', δωρεῖς ὡς. ὃ εἰ μ' ὃ
 φιλόσι ἀλλοθύνουσι, φιλόσι τοῦ ὁ θεοκρίτος πάνθ' ἄλλος γρά-
 φων, καὶ ὃ ἀμὴν τὸν ὁρῶντα. καὶ τίποθ' ἀδύ, καὶ ἀλλὰ
 πολλὰ τοιαῦτα γνάν πύμνα τῶ ἱανόνι. ψιθύρισμα.

ψιθυρίζουσι γὰρ ἀπίτυς πρὸς τὰς φωνὰς τ' ἀνέμων
 χιζόμεναι. ψιθύρισμα δὲ, ἢ τὸ μέλισμα, ἢ τὸ σύριγμα,
 ἢ τὸ λυγρῶμα. Ἄλλως. ψιθύρισμα, τὸ μινύρισμα. ὀνο-
 ματ' πεποιήται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὴν τὸ ἡχου ἰδιότη-
 τα, καὶ μίμησιν φωνῆς. ψιθύρισμα, μέλισμα, λυγ-
 ρῶμα.

λικμα. ὄθον καὶ ψίθυρον ὁ λαλός· ἡ δὲ φωνή, τῶν κῆρμι-
 μποι, λαθάπορ καὶ τὸ κελαρύειν. Ὀμηρον. Κατα-
 ὅμηνον κελαρύει. γίνετ' ὅτε ἀπὸ τῆς ψῖος τὸ λεπύνω.
 ὅθεν καὶ ψιάς παρ' Ὀμήρῳ. λευίως ἢ λέγεται ψιθυρίζειν,
 τὸ γὰρ τοῖς ὡς πινὰ λεπτόν ἡχον ἡχεῖν. παρὰ τὸ ψίειν γὰρ
 ταῖς θύραις, ἡ γὰρ, ταῖς ἀκοαῖς· καταρχησικῶς δὲ, καὶ
 ὑπὸ τῶν διχιδίων. ψιθυρίζει γὰρ αἱ πίτυς ὅταν ριπι-
 δῶσι, πῇ σφρόττη τῶν φύλλων χιζομλῆς τῆς τωνοῆς.
 ὡς Ἀριστοφάνης γὰρ Νεφέλαις. Τῆμος χείρων, ὅπου τὰν
 πλατάνον ψιθυρίζει. Ἡ δὲ διάνοια καὶ τὸ ἐξῆς, ἔχει ὅ-
 τως. Αἰπόλε, καὶ ἡ πίτυς ἐκείνη ἣ τις ὅστις ποδὶ ταῖς πη-
 γαῖς, ἡ δὲ πινὰ μελίζει. ἡ γὰρ, μετὰ μέλους καὶ ῥυθμῶ
 πινὸς ἀΐνεισι τὴν τῶν φύλλων λεπτὴν ἀπὸ ἡχοῦ. ὅθεν
 γὰρ ναὺ τὸ ψιθύρισμα μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.
 ἡ δὲ καὶ μελῶν καὶ σὺν τῇ συνέχει μελπεις αἰπόλε. Ἀλ-
 λως. Ἡ δὲ καὶ τὸ τῆς πίτυος ψιθύρισμα ἐκείνης τῆς πα-
 ρὰ ταῖς πηγαῖς λιγυρῶς ἀδύσσης. ἡ δὲ καὶ σὺν ὧ ἀε-
 πόλε ψιθυρίζει. Ἄλλως. Τὸ ψιθυρίζειν πινὲς ὀνομαζο-
 ποιεῖται φασιν. ὡς τὸ κεῖν ἐρυθρόν, ὅτι τὸ, σύζε' ἢ ὀφθαλ-
 μός. λευίως ἢ ὑπὸ τῆς ψιδυδμλῶν, τὸ ψιθυρίζειν λαμβαν-
 οῦσι. ψίθυρ ψίθυρος, ὡς μαρτυρ, μαρτυρος. καὶ ψίθυρος
 ψιθύρ, ὡς μαρτυρος μαρτύρ. τὸ ἢ ψίθυρ, παρὰ τὸ ψί-
 θος, ὁ σημαίνει τῆς λειοδρείαν. ἢ παρὰ τὸ ψῖος τὸ λεπύνω,
 καὶ τῆς θύρας. σημαίνει ἢ τὰ χεῖλη ποδιφραστικῶς. τὸ δὲ ψί-
 θος, ἀπὸ τῆς ψιδυδμλῶν. ἀρεβολῆ τῆς ὁ, καὶ τροπῆς τῆς εἰς ἱ, ὅτι τῶν

δ' εἰς θ'. ψιδιθ'. ἀπόλοι δ' εἰσι, οἱ γὰρ τοῖς αἵπεισ
 τυτέσιμ ὑψκλοις τόποις καὶ τραχέσι τὰς ἀεγας νέ-
 μοντο. ὅτω γὰρ Φιλῆ τ' ἔδομ. Τίωα. Εὐθέα αὐ-
 πῖ τοῖ ἐκένη. οἱ γὰρ δωρεῖς τὸ ἐκένθ, τῶθ λέγο-
 σι. καὶ τὸ ἐκένη τίωα ἀναλόγως τὰ δηλυκά, καὶ ἄλ-
 λως. Τίωα. Δωρικῶς ὅτω λέγεται ἀντὶ τοῖ ἐκέν-
 η. οἱ γὰρ δωρεῖς ποτὲ μὲν γράφουσι τ' ἀντὶ τοῖ κ'
 ὡς γνταῦθα. ποτὲ δὲ τ' κ' ἀντὶ τοῖ τ'. ἐκένη γὰρ ῶ
 καὶ ἡτ' ἀφαίρεσιμ τοῖ ἐ, κένη ἐκβολῇ τοῖ καὶ τροπῇ τ'
 εἰς ἡ, καὶ τοῖ κ' εἰς τ', καὶ τοῖ ἡ εἰς ἄ τίωα. μελί-
 σσεται. Αἰολικῶν ὅσιμ ἀντὶ τοῖ μελίζε. ὁ ὅσι λιγυ-
 ρῶς ἡ καὶ καὶ ἄσσει. μέλη γὰρ τὰς ὠδῆας ἔλεγον. ὡς καὶ
 Πίνδαρος τὸν πᾶν φαίσκων, τὸ σαυτοῖ μέλθ γλά-
 ζεις. τὸ τέσιμ, ἐαυτῶ ὠδῶν ἄσσει. Συνείσσεις. Ἀντὶ
 τ' συνείσεις δωρικῶς, οἱ γὰρ δωρεῖς, τὰ διδύτῳρα προ-
 σῶπα τ' ῥημάτωρ τὰ εἰς εἰς λήγοντα, εἰς εἰς ποιδσι, τὸ εἰ
 μόνον ἐκθλίβοντες. τὸ συνείζει γὰρ συνείσσεις γράφουσι,
 ὡς εἰ γὰρ τοῖς ἀπρεμφά τοις τ' συνείζειμ, συνείσσειν. ὁ-
 λύσει δὲ τ' ζ', εἰς τὰ δὲ ὦ μὲν συγκέμενον σοιχεῖα.

Ἄλλως. Συνείζειμ τὸ ὁλῶ σύειγος μέλπειμ. ὠσσορ
 ὁλπίζειμ τὸ ὁλῶ σάλπιγος φωνῆμ. καὶ αὐλεῖμ, τὸ δὲ
 αὐλῶ μέλπειμ, ὡς ἀπ' τούτωρ δηλόν. ἡ μὲν τῶ, σύειγ
 γα. ὁ δὲ τῶ, καλόν, αὐλόν ἐδωκεν. αὐλεῖ δαμοίτας. σύ-
 εισ δὲ δὲ δαφνις ὁ βώτας. συνείζω καὶ τὸ ἡτ' σύειγος λε-
 γο, ἢ φρονῶ. συνείζω δὲ ὡδὶ συνεισμῶ, τὸ ὁλῶ τὸ σῶμα-

τῷ ἀμετάβατος. καὶ συνείηω ὡς χλοῖαν σὺ μεταβα-
πκῶς. οἶον, συνείηω πινὰ ἀντὶ τοῦ χλοῖαν. καὶ τῷ συ-
ειθομένῳ δῖον, ἢ γὰρ τῷ ἐμπαιζομένῳ. ὁ δὲ φέρει τὸ
ἄσπερον, τὸ συνείηω καὶ τὸ αὐλῆν. ἢ τὸ τοῖσιν, τῷ τὰ
μὲν, μέλος ἔχει μόνον. τὸ δὲ ἄσπερον, ὡς λόγου λέγεται
ἐμμελὲς. Μετὰ ταῦτα τὸ δούτορον ἄσπερον ἀριστῆ.

Ἦσαν, ἀφελῶν οἷσις. τουτέστι, γὰρ τῇ μολπῇ τῇ ὁδῷ
ἐλθόντες, τὰ δούτορεῖα τὸ πανός ἐξαις. τῷ δὲ ἄλ-
λων, τὰ πρῶτα. Πᾶνα. Τὸν παῖνα, οἱ μὲν λέγου-
σιν ἢ γὰρ Πινελόπης καὶ πάντων τῶν μνηστέρων, καὶ ὁδῷ
ῥῶς λέγεσθαι καὶ Πᾶνα. ὡς μὲν δὲ δὲ γὰρ τοῖς ποιήμα-
σιν αὐτῷ, δῖος καὶ καλῖς, Πᾶνα καὶ Ἀργεία διδύ-
μος. Ἀρίστη πᾶν δὲ γὰρ τῷ Ἀργείᾳ δῖος καὶ νύμφης
οἰνικήσῃ. οἱ δὲ λέγουσι ὁδῷ ῥῶς Πᾶν ὅτι ἐλθὼν δῖος
μῆϊον. τὰ τέστι, τὸ Πᾶν ὅτι ἐλθὼν κυρίως πρὸς ἀγορεύεται
πᾶν. σωοικεῖται γὰρ ἡ μορφή τῃ διὰ τῷ ποδὶ ἐχόντι.
καὶ τὸ μὲν τῷ ἑορῶν ἀρχίμνα, ἡλὶς καὶ σελήνης, ἢ
μυῖος καὶ φασίμ ἐν. τὸ δὲ πᾶν δαλιν εἰληφθαι, ἐλθὼν
φαντασίας εἶνεκα. τὰ ἢ καὶ τῷ λάσπαι, τὸ ἐλθὼν
ἐλθὼν γὰρ αὐτῇ πεφυκῶς. τὸ δὲ σύειχα, τὸ γὰρ τῷ
σῶν πᾶν δαλιν μῆϊσι ἐν. τὸ δὲ αἰγῶν, τῷ κα-
ταιγίδων τὰς αἰφνιδίως ταραχὰς, καὶ τῷ ἀπὸ νεφρῶν γι-
νομένῳ ποδὶ τὸν ἀπὸ μετεβολῶν. ἢ τὰ καὶ τὰ τέ-
στι ὅτι μικρὰς διασείς, σημαίνοντες ὅτι ὑλῶσις τόπος,
καὶ τὰ καὶ τὰ βραχία, σημαίνοντα, τὸ ὅτι τὰ ταραχὰς.

ἔχει δὲ καὶ τῇ μιᾷ χειρὶ τὸ δροῖπανον, σημαίνον τὴν δρ-
 γασίαν· τῇ δὲ ἄλλῃ τὴν σύειγαν, σημαίνουσαν αὐτὴν
 μὲν. Τὸ δὲ δρόντορον· γνῶτε μὲν ὡς τὰ ξέως λέγεται,
 γνῶτε ὡς τὴν ἀριθμώσεως, καθὰ καὶ τὸ πρῶτον, καὶ τὸ τρί-
 τον, καὶ τὰ φιλολογίας ταύτης. γνῶταί τε δὲ τὸ δρό-
 ντορον, καὶ τὸ πρότορον σημαίνον μὲν λέγεται. Ἀποισῆ.
 κομίση, ὡς τὸ λαψῆ, ἀντὶ τοῦ λήψῃ· αὐτὸ γὰρ μέλοντας
 ποδισπωστῶν οἱ δωρεῖς· δεξῆ, λαψῆ, γραψῆ, καὶ τὰ ὀ-
 μοια. Αἶψα. Τὸ αἶψα ἀντὶ τῆ εἰκονοῦ· τῇ γὰρ εἰς δι-
 φθογοῦν τρέπουσιν οἱ δωρεῖς εἰς τὴν αἶ. τὸ δὲ ἐφίλον,
 εἰς ἁβραχὺ· οἶον, εἰκον, αἶψα. ἀρτεμις, ἀρταμις. κακῶς
 ἐν ὁ θεόκειτ· ἐξέτεινε τὸ ἀνιῶ· τῇ γὰρ δωρεῶν εἰς
 ἁβραχὺ τὸ ἐφίλον κτὶ σωδίσμῳ τρεπόντων, ὅς
 ἐξέτηνεν. ὁ κτὶ πρὸς καπῶν, σωίσειλε. λαψῆ. Ἐκ-
 τέταται τὸ λαψῆ· τὸ εἶναι δωρικόν ὡς φησὶν Ἀσκλη-
 πιάδης· ἐπεὶ φησὶν ὅτι καὶ βραχὺ ὄστιν. Αἶψα δ' αἶψα
 λαβὴ τῶος· ἡ γὰρ, εἰ μὴ ἔχῃς τράγον διδόναι τῷ θεῷ,
 καὶ δώσῃ αἶψα θήλειαν, σὺ λήψῃ χίμαρον. ὡς θηλυ-
 κὸ· χίμαρ· γὰρ ἀρσενικῶς μὲν ὁ τράγος, θηλυκῶς
 δὲ ἡ γνῆυσταία αἶψα. ἡ γνὸς χειμῶν· ἰούσα. μάλλον δὲ
 ἀδωῖατον μὴ ἔχειν πινυλ τράγον, ἀλλ' εἰβλήσῃ ὁ θεὸς
 αἶψα λαβῆν, τοῖ δωθῆσεται χίμαρ· τὸ δὲ κατταρρεῖ
 μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ κατενεχθῆσεται· τὸ σωφρονον
 τὸ δόσεως· τὸ κατταρρεῖ δηλοῖ. Ἐσεκ' ἀμείλξης. Ἀν-
 τὶ τοῦ ἀνὰ μελκτ· ἐκ δὲ τούτου, τὴν μὴ πωπε τοκῆαν
 δηλοῖ.

23 **Δηλοῖ.** ὅπῃ δὲ **ῥ** μήπω τε **ῥ** κήρας ῥ **ῥ** κείας ἡδύου ὄσι, φη-
 σὶ **ῥ** ἡσίοδος. καὶ βοός ὕλοφάγοιο **ῥ** κείας μήπω τε-
 ρήρας. γράφεται καὶ ἔς τ' αὐτὸ ἀμέλξης. Ἐν ἄλλω.
Αἶκα τλῷ. Ἐάν **ῥ** κέν **ῥ** λάβη **ῥ** δρασφόρου τρα-
 γου, **ῥ** δρασός γάρ καὶ **ῥ** δρασφόρος, τὸ αὐτό. πλὴν ὅπῃ **ῥ**
 μὲν, ποιητικόν ὄσι. τὸ δὲ **ῥ** δρασφόρος, κοινόν. αἶγα σὺν
 λήψῃ. ἐάν **ῥ** αἶγα λάβῃ **ῥ** κείνος γόρας, εἰς σὲ κατὰ ῥῆϊ καὶ
 κατὰ ῥῆϊ δύσῃ, ἥ γε ἐν εἰσελθούσῃ τῇ χίμαρ. ἀλλ' μεταφορᾶς
 τοῦ ὕδατος. τὸ συνώνου δὲ **ῥ** ὁδοῦς ὅσα τὸ κατὰ ῥῆϊ
 ῥῆϊ **ῥ** δηλοῖ. Χιμάρω δὲ καλὸν **ῥ** κείας. Τῇ χιμάρῃ **ῥ** κα-
 λὸν **ῥ** κείας ὄσι, ἕως αὐτὸ ἀμέλξης αὐτῷ. Ἐπει **ῥ**, με-
 χρι τριῶν καὶ τετάρων μιλίων. Χίμαροι ὡδὶ δηλυκῶ, ἕως
 ὅταν τοῖς τετέσι, ἕως αὐτὸ τέκας καὶ ἀμελχθῶσι. ἀφ'
 ὅδε τέξεται ἡ χίμαρος, ὅθεν **ῥ** χίμαρος λέγεται, ἀλλ'
 λὰ χίμαιρα, ἡ αἶψ. ταυτ' γὰρ αἶψ, καὶ χίμαιρα. ὡδὲ δὲ **ῥ**
 ῥῆϊ γῶν, εἰσφορ, καὶ ῥῆϊ γῶν. οἱ **ῥ** ποιητοὶ **ῥ** ὡδὲ **ῥ** ῥῆϊ γῶ-
 νος, τ' αἶγα λέγουσι. **ῥ** εἰσι αὐτοῖς κοινὸν ὄνομα τὸ αἶψ.
 ὡς ἐλαφ, ἄνθρωπος, ἱππ. ὁ δὲ ὡδὲ τῶν ὀρίφοι,
 ὅθεν ὡδὲ **ῥ** πρὸβάτων ἄρνων, καὶ ἄμνοι, **ῥ** ὁ αἶψος γῶ-
 ταῦθα, ὅθεν **ῥ** ἐπ' ἐκείνων οἶον. ὁ δὲ **ῥ** τραγ, ὡδὲ τῶν
 ὅθεν **ῥ** ἐπ' ἐκείνου **ῥ** κείας. νομῆς δὲ οἱ **ῥ** πρὸβάτων, κα-
 λῶνται ποιμνίδων. οἱ δὲ **ῥ** ἐτόρας ὀρίδων, αἰπόλοι.
 θεοῖς δὲ ἐχθῶν οἱ νομῆς, τῷ Πανὶ καὶ ταῖς μύσαις, **ῥ**
 ἐπὶ ταῖς νύμφαις. καὶ ταῖς μὲν νύμφαις, καὶ τῷ Πανί,
 ὡς γῶν ὅθεν **ῥ** ἀγρίων. ἀγρόταις θεοῖς καὶ αὐτοῖς

οὔσι, καὶ γὰρ ᾗς ὄρεσι διατρίβουσι. τῷ δὲ πανί, ὡς χρο-
μίνω σύειχμι, καὶ ὑπὸ σήμονι, καὶ ἐφόρῳ αὐτῷ ὄντι, ἥς
καὶ αὐτῷ ὑπομειλονται. ταῖς δὲ μούσαις, ὅσα τὸ μέλῳ
αὐτῷ ὠδῶν, ὧν αὐτὰ ἐφοροί. Ἡ τὸ καταχῆς. Κα-
τωφόρες ἢ ἡχῶν ἢ καταχῆς, τὸ καταχεόμενον, ἢ ὑπὸ
ἡχῶν, καὶ ὑπερορίζον γὰρ τῷ καταφορέσθαι. Ἐν ἄλλῳ.

Ἡ τὸ καταχῆς. Εἰ μὲν μετὰ τὸ ὕδωρ ἐπῆγε τὸ τό-
ταυτὸ συνάμενον τῷ ὁ, εἶχεν αὐτὸ λόγῳ (αφῆσθον
οὔτω. ἢ δυνάτορον ὡ ποιμῶν, τὸ σὸν μέλῳ ἢ ἐκείνο τὸ
ὑδωρ ὁπορ ὑπόθεσιν ἀπὸ τοῦ πῶτρας καταφορέται με-
τὰ ἡχου. νυνὶ δὲ πῶτ᾽ ἦεν αὐτὸ, καὶ συνόντου ποιῆ-
τον λόγον, τῷ ὑποτακτικῶν ἀφῆσθον συνεπαγόμενον.
συνήκον δὲ τὸ ριούριον τῷ πῶτῳ λόγῳ. Αἴκα τὰ
μῶσαι. Παραβέβληται ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ τῷ πανί. ὁ
δὲ ποιμῶν ταῖς μούσαις. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. ἐὰν αἰμῶσαι
τὴν οἶδα, ἡγοῦν τὴν οἶν τὸ δῆλον πρόβατων ὠδῶν ἀ-
γουνται, ἀντὶ τοῦ λαβῶσι, ἀρῖνα σὺ σακίταιν λήψιν γέ-
ρας. σπικίται δὲ ἀρῖνες, οὗς ἐπιγαλακτοὺς λεομενούς, οἱ
νομῆς τῶν μητόρων χωρίζοντες, ἰδίᾳ βόσκουσι, καὶ γὰρ
ἰδίᾳ σπικῶν λείουσιν. ἐὰν δὲ ἀρῖσκη ἐκείναις ἀρῖνα λα-
βεῖν σὺ δὲ τὴν οἶν ὑπόθεσιν ἀξῆς. λαβῶν οἶσαις. τουτέστιν,
γὰρ τῷ ὠδῶν τὰ δυνάτορ᾽ ἦν μουσῶν ἔξει. Λῆς ποτὶ
τὰν νυμφαῦ. Ἀντὶ τοῦ βύλαι, καὶ θέλης. ἀπὸ διματὸς
τουλῶ τὸ θέλω. ὅθεν καὶ λῶν τὸ ἐπωφελεῖς, ὁ πάντας δὲ
λοιπὸν. ἢ δυνάτορον τὸ λῆς, καὶ ἀφαιρέσειν τοῦ διὰ συλλα-
βῆς.

βῆς. ὁ οὐρσις δὲ ὄϊον λέγει. Τῆσδε, γυναικὶ δὲ ἡ κεῖσε.

Τὸ δὲ καθίξας Δωριέον. τροπὴ τ' εἰς εἴ, οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸν μέλλοντα φη' τετάρτης συζυγίας φη' ληγέσθαι εἰς ζ', ὡς τὸ εἴ, ἐκφόρσιμ. Ἄλλως. Λῆς ποτὶ τὰν νυμφαῦ. Διελθὲς ὡς ἀπὸ τοῦ πρὸς τῶν νυμφῶν ὡς δὲ ἐλθῶν, καὶ καθίξας εἰς τὸν ἀνεσκηότα ὄϊον τόπον καὶ κατάντη, ἡγοῦν ὀξυῶν, ὅπου αἰ μυρίαι καὶ πρὸς συγγιμῆλ πειν, τὰ δὲ αἰγας ἐγὼ γὰρ τῶσδε τῶ τόπῳ βοσκῆσθαι. Τὸ κατάντης, καὶ κατωφόρες. Ὅτι ἐξ ὅσων γυναικῶν τῶ ἀνάντου λέγεται δὲ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ. ὁ γὰρ ἀνάντης τόπος, ὁ αὐτὸς δὲ πονδὶ καὶ κατάντης. καὶ ἀνωφόρης ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ κατωφόρης. λέγεται δὲ καὶ ἀνάντη ξύλα καὶ κατάντη, τὰ ἀνω φερόμενα καὶ κατω· καὶ ἀνωφόρῃ καὶ κατωφόρῃ, ὑπὸ τῶν αὐτῶν. Γεώλοφον δὲ, ὁ γὰρ τῶ ὁμαλῶ πρὸς τῶν ὑπερανέσκηως ὄχθος. Ὅς καὶ κολωνὸς καλεῖται. Πῶς φη' γαίης διφθογογραφουμένης, φιλογραφεῖται καὶ γεώλοφον. Ὡς τὸ ἀνάγωμα, καὶ κατώγωμα. Καὶ φανερὸν ὅτι παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἡ γαῖα. ἐφιλογραφεῖτο, ὡς καὶ τὰ παρ' αὐτῆς συγκεῖμενα. ναῦ δὲ οἱ νέοι διφθογογραφοῦντο, οὐκ ἠθέλησαν τῶν παλαιῶν συνῆθειαν τελείως ἀρλιπεῖν, ἀλλ' ἐθεσαν καὶ πινὰ φιλογραφούμενα. Ἀ τε μυρίαι.

Ὅπου αἰ μυρίαι. ἐφ' αἷς μεσημβρίειν εἰώθασιν. τὸ μεσημβρινόν, ἐκ τοῦ μεσημέριον, ἐκβολὴ τοῦ εἰ, καὶ πρὸς διέσει τ' β'. Οὐ θέμις ὡς ποιμάν. Οὐ πρέπειν ὅτιν

ποιμῶν, ἤτι το μέσον τῷ ἡμόρως τῇ σύειγι χῆδαι. τὸν
 Παῦα δεδνικαμῶν ὄντως γὰρ πικρός ὄστιν. ἀντὶ τοῦ βα-
 εῖς καὶ ὀργίλος, λυίκα ἀπὸ τῷ ἄγρως χολάσας ἀναπύε-
 ται, μενοπιακῶς γὰρ αὐτῷ δηλονότι. καὶ αἰ πῶς τῷ ῥι-
 νὶ αὐτοῦ. ἥτοι γὰρ τῷ ῥινί, σφριμεῖα χολὴ καὶ θηται. τὸ πῖσι,
 καὶ αἰ ὀργίλο ὄστιν. Ἀλλὰ τὸ γὰρ διὰ θύρεσι, τὰ δ' ἀ-
 φνισθ' ἀλγε αἰσθε. ἤγχε, τὸ πῶς τοῦ θανάτου τοῦ
 δαφνισθὸς μοι λέγε. τὸ ἀλγε αἰσθε, τριχῶς εὐρομῶ γε-
 τραμῶν γὰρ τοῖς πῶς πῶς ἡμῖν ἀντιγραφῶσι, δηλονότι ἀλ-
 γε αἰσθε. καὶ λέγει τὸ αἰσθε, ἀντὶ τοῦ λέγοις αὐτῷ Δω-
 εικῶς. καὶ ὅτι τὸ γὰρ παρὲλκει, καὶ ἀλγε αἰσθε, ἀντὶ
 τοῦ λέγε. καὶ ἀλγε αἰσθε, ὁ καὶ βέλπου. Ἀλλως.
 Ἀλλὰ τὸ γὰρ διὰ θύρεσι. Τὸ σὺ καὶ τὸ γὰρ, ὡς τὸν
 διδύμοτον ἀφορεῖ σίχον. ὁ φείδ' δὲ τὸ σὺ, καὶ ὡς τοῦ πῶ-
 τόρε λέγεσθαι ἀπὸ κοινῶς ὅτι γὰρ αὐτὸ εἶναι ὁ λόγος ἀκρό-
 θ' ἔχωρ ὅπως. ἀλλὰ σὺ ὡς θύρεσι, αἰσθε τὰ ἀλγε τῷ δ' ἀ-
 φνισθ' σὺ γὰρ ἀΐκω καὶ ὡς τὸ πλεον τῷ βυκολικῆς
 μέσης. ὅτι ἀντὶ πῖσι δὲ αὐτῶ, μὴ πρὲς περὶ ἐπὶ ὡς συ-
 εῖζεν ἤτι το μέσον τῷ ἡμόρως δ' αὐτῶ τὸν Παῦα, εἴτα, τὸν
 θύρεσι πῶς τρεπόμην ἀσθε. ὅτι γὰρ ταυτὸν ὅτι τὸ συ-
 εῖζεν τὸ αἰσθε. ἀλλὰ συεῖζεν μὲν ὅτι, τὸ δ' αὖ σύειγ-
 γ' αὖ μὲλ περ. αἰσθε δὲ, τὸ κοινῶς τραγωδεῖν. τὸ τῇ σύ-
 ειγι δὲ χῆδαι, φησὶ μὴ πρὲς ποῦ εἶναι ἤτι το μεσημβρι-
 νόν, δ' αὖ τὸν Παῦα τῇ σύειγι χρώμενον. ὡς τὸν ὡς αὐτῶ
 δὲ πῶς περὶ ταῦτα, ὡς ἄλλο, ἢ ὅτι καὶ ὁ μέλλον ὅτι αὐτῶ
 τῶ

τῷ Πανί. Τὼτε πρὶν πω. Τὸν πρὶν πορὺ νύμφης
 Ναΐσθ, ἢ χιόνης ἐ διονύσου φασὶν ἕσθ· ὃν ἐ λήσσαι
 πόδι λαμψακτον, ὁμώνυμον αὐτῷ πόλιν φασί. παρ'
 γυνίοις δ', ὁ αὐτὸς ὅστι τῷ διονύσῳ· ἐκ τ' ἐτυμολογίας γὰρ
 φαίνεται. ἔστι γὰρ οἶον, ἢ βελήπυρος ἥ τας γυναικας βακ-
 χείας, καὶ μεθαις ἐκ βοήσεως. ἢ πρὶν πορ, ὁ πρὸ ἔμελλε
 τὸ σωδρμα. τὸ δὲ κρανιαδωμ, αὐτὴ τὸ κερωδω. εἰμή-
 πα τας νύμφας κερωιδας λέγει, ὡς τῶν νυμφῶν συγ-
 καθεζομένων τῷ πρὶν πω· ἱνές δὲ τὸ κρανιαδωμ, κρα-
 νείας ἀπεδίεξαντο. ἄ' ἐστι δινύδρα ὅττω καλῶμενα. δι-
 δυματόκον. Δίδυμα τε τοκῦαν, ὥς ἐ τοῖς ἀμείλξαι·
 πολὺ γὰρ ἔχουσι γάλα αἱ διδυματοκοί. ὅθεν φησὶν, ἢ
 αἶψα πόδι σιαιζέται τῷ γαλακτί. ὥς ἐ καὶ μετὰ τῷ τῶν
 ἐρίφων τροφῶν καὶ δύο πώλλας πύμπλησι. αὐτὸ δ' ἀ-
 μολγὸς πώλλας καλῶσι, πρὸς τὸ πίνειν γυναικας. ὁ δὲ
 γαλακτοδόχον ἀγγεῖον. Ἐν ἄλλω. Δούρ ὑπὸ τὰν
 πηλείαν. Ἀγε ὑπὸ τῇ πηλείαν ἐσδῶμεθα. αὐτὴ τὸ
 καθεζόμεθα, ἢ καθίσταμεν, ἀπηναντίας τ' ἀγαλματος
 τ' πρὶν πω, ἐ τῶν πηγῶν, ὅπως ἢ καθέδρα ἐκείνη ἢ ποι-
 μνικὴ, καὶ αἱ δρῦς. εἰ δὲ ἄσπης ὁ σωδρ ἢ ἄσπης ποτὲ ἐρί-
 ζων πρὸς τὸν χρόμιν τὸν λιθύαθον, τὸ τῆς τὸν ἀπὸ τῆς λι-
 θύνης, αἶγα τέ τοι δώσω διδυματοκῆσαν, ὥς ἐ μέχρι τῆς
 τοῦ ἀμείλξαι αὐτῶν. ἢ πρὸς δύο ἔχουσι ἐρίφους, πρὸς ἀμείλ-
 ξεται, καὶ ἀμείλχθησεται εἰς δύο πώλλας. ποιμνιχόν
 δ' ἀγγεῖον ἢ πώλλα· λέγει τ' δὲ ὅττω ἢ μέλαινα. Καὶ
 Βαθῶ

βαθύ λιασύθειον. λιασύθειον, ποτήριον. πρὸ τοῦ κεῖσθαι γὰρ
 αὐτὸ τὸ πίνειν, χιασύθειον ὀν. ἢ ξύλινον ἐκ πωμα λεκτο-
 σμηλνόν γόμοφοι πολλοῖς. ἢ λαυκίον ξύλινον ποιμα-
 νικόν, τοιοῖον ἐχιασύθειον. Ἄλλως. Κιασύθειον, ποτή-
 ριον ἀγροικικόν ἴσως ἀπὸ τοῦ λιασθῆ, ὃς δὲ κατεσκόδαζον-
 το τὰ ποτήρια. κοινोटέρως δὲ, καὶ αὐτὸ πάντων τῶν ξυ-
 λίνων ποτηρίων ὁ λόγος τίθεται. πρὸ τοῦ κεχύσθαι εἰς
 αὐτὸ τοῦ οἴνου. οἶον χύω, χύσω. χυσίθειον, καὶ λιασύθειον.
 Ἡσίοσιθ. ὀλίγον δὲ εἴσεται λιασυθίω. Ἡ λιασύ-
 θιον, ποτήριον, πρὸ τοῦ κεῖσθαι γὰρ αὐτῷ τὸ πίνειν, χυσι-
 πίων πον. Κεκλυσμηλνὸν ἀδελὴ καρεῶ. Ἡ γαρ, λελυ-
 μλνόν κυρῶ. λεχρισμηλνόν ὃ καὶ λεκονισμηλνόν οἱ κοινοί-
 φασιν, ἀπὸ τοῦ κλύζω. λέγεται δὲ τὸ κλύζειν, ὡς διό-
 ἐπιτε τὸ δὲ κλυσθῆαι ἰατρούειν, καὶ ἐφ' ὑγρῶν, ὅταν
 πρὸ ὀρχωνται ἐπὶ αὐτῶν καλύπτωσι, καθὼς λέγεται γὰρ ταῦ-
 θα. Ἀμφώδες, τὸ ἀμφοτέρωθεν ἔχον ὡς πᾶσι πινά. δὲ δὲ
 τότε τὸ μέγεθος πρὸς κισιν. Νεοτοδυχῆς. Νεωσι κα-
 τεσκόδασμηλνόν. Ἐπὶ γλυφανοῖο ποτόσθον. Ἀντὶ
 τοῦ πρὸς ὄζον, ὅς μιν πᾶσι μπον, καὶ μυρίζον. γλυφανοῖο
 δὲ, τοτέσι γλυφῆς. ὡς ὅσον δὲ γίνεται ἀπὸ τῆς σίφωσι φα-
 νθ, καὶ ἀπὸ τοῦ λείβω λείβανθ, ὅτῳ καὶ ἀπὸ τοῦ γλύφω
 γλύφανθ ποικιλικῶς. Τὸ, ποδὶ μὲν χείλη. Οὐλινος
 ποδὶ μὲν τὰ χείλη ὑψόθι λιασὸς μαρτύεται, ἀντὶ τοῦ πρὸς
 πλεκτη. Κιασὸς ἐλιχρύσω. Ὁ ἐλιχρύσας εἶδος φυτοῦ.
 ὃ τὸ αὐθός, ὁμοίου κρόκω. καὶ οἶον χρυσοειδές. ἄλλοι δὲ τοῦ
 ἐλί-

ἐλίχρυνον, βοτάνῳ λέγῃσι λιθοκοφίδῃ καὶ χυσίῃσιν
 κεκονισμένους. Κονία, ἢ ἄσβεστος. ἀφ' ὧ, κονιάω κονιῶ,
 ὃ ἄσβεστον χρίω. Ὁ κεκονισμένος τρίχες, ὃ ἄσβεστον λεχρὶ
 σμένους. γν' ταῦθα ἢ τὸ κεκονισμένους ἴσως, ἀντὶ τ' λεχρὶ
 σμένους ἀπλῶς, ἀπ' τ' κεκονισμένους ἢ τὴν συγκοπὴν. Ἀ
 δεκάτ' αὐτόν. τὸν λιθοκοφὶ δεικνύοντι ἐλίξ, ἢ γούρ πλοκὴ
 εἰλεῖται τρεῖσι. σφίγγεται τὴν ἐαυτοῦ σφοδριῶς. ἀγαλ
 λωμένα, ἀντὶ τ' θάλασσα, καὶ πῶς λιθοκοφόντι. ἢ γούρ, λιρό
 κωχοῖαν ἔχοντι. Ἐντοδὲν δέ. Ἀντὶ τ' γν' ὅθεν, γυνᾶ
 τις κατεσκιδνάσθαι δεῶν διαίδιασμα. πού τιςιν ὄργον
 ἔτω ποικίλον, ὥς μὴ δοκῇ ἀνθρώπῳ) αὐτὸ κατὰ σκιδνά
 σαι, ἢ ποικίλαι, ἀλλὰ θεός. πινὲς τ' πανσιώσαν φασίμ
 εἶν. γράφεται γ' γυνᾶ, π. τὸ δὲ τὸ, πρὸς τὸ διαίδιασμα.
 Ἀσκητὰ πῶς πλῶ τε, καὶ ἄμπυκι. Ἀσκητὴ, ἢ κεκο
 σμημένη. πῶς πλῶ, τρεῖσι γινόμενα, καὶ πόδε κεφα
 λαία. ἔσθ' γὰρ τὸ ἄμπυκι. ἢ ἄμπυκι, τῷ σιωπῶντι
 πᾶς τρίχας. ἀπ' τοῦ ἀμπέχειν. Πᾶς δέ οἱ ἄνδρες κα
 λὸν ἐθδεάζοντες. ἢ γούρ, κομῶν τρέφοντες, κομᾷ γὰρ
 καὶ ἐθδεάζειν ταυτό. πλῶ ὅτι τὸ μ' κομᾷ ὁδοποιεῖν, τὸ
 ἢ ἐθδεάζειν ποικιλιόνε. Ἄλλως. Ἐθδεάζοντες, κομῶν
 τες. Εὐτρίχοι. ἔθδραι γὰρ αἱ ἐξ ἔθδς γινόμεναι τρί
 χες. ἢ ἐθδεάζδεις, Ὁ καθήκοντες τὰ γούρ, ἢ κομῶντες, ἐθδ
 ρα ἢ ἡθρίξ, ἢ ἐξ ἔθδς τιμελόμεν. Ἄλλως. Κομῶντες
 πᾶς τρίχας. Οὐ γούρ ὡς πινες, ἐθδρα γὰρ ἢ τ' κε
 φαλῆς θρίξ. ὅθεν Ἀριστοτέλης γν' Ὀμήρῳ ἔγραψεν. λυαίνας
 δ' ἐγν

δι' ἐγόνοντο γῆραι ἀμφὶ γῆραιον. ἐκ' ἐθειράδου. Ἄμοι-
 βαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος. Ἀπὸ τ' ἄλλου μόρτος. ἀμοιβαδὶς
 νεικείουσι μὲν ἐπέεσιν. ἤγουμ, λόγοις δρίζου πρὸς ἀλλή-
 λους ἢ τ' ἀμοιβῶν. ποδὶ αὐτῶν τὴν δρίμ δηλονότι ποιόμε-
 νοι. Τὰ δ' οὐ φεγνός ἀπ' εἴται αὐτῶν. Ταῦτα δὲ αὐ-
 τῶν τ' Ὀλονεικῶσιν. ἤγουμ, αἱ Ὀλονεικῶν δὲ αὐτῶν τ'
 δρίδου αὐτῶν τ' Ὀλονεικῶσιν ποδὶ αὐτῶν, τ' φεγνός αὐ-
 τῶν δ' ἀπ' εἴται. Ἄλλοκα μὲν τῶν. Τὸ μὲν τοι, νοή-
 σιώς ὅτι. τὸ δὲ, ὁρασιώς. ἀδύατον γὰρ ὁμολογουμέ-
 νως γνῶσθαι, λίνκισιν εἴν' ὡπικῶν, ἀλλὰ τῶν γλυπῶν
 εἰκόνων. καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοις λελεγμένους. ταῦτα καὶ
 ὡπικῶν ὅμως. ἔλεγχον ἀλκίβητος. Χρῆσαι
 ὡπικῶν νεανίσκων εἰκῆσαι. Ἄλλως. Ἄλλοκα μὲν τῶν.
 Ἄλλοτε μὲν πρὸς ἐκείνους βλέπει τὸν ἄνδρα γελῶσα,
 ἄλλοτε δὲ πρὸς ὅσους εἴπῃ τὸν νῦν, ἤγουμ τρέπῃ. Κυ-
 λαιδίοντες. Οἰδόντες τὰ κοῖλα τὰ ὑπὸ ὀφθαλ-
 μῶν συμβαίνει γὰρ τοῖς ἀγρυπνῶσιν ὡς ἐπίπαρ οἰδαί-
 νειν τὰ κοῖλα. ὅπως οἱ πολλοὶ ἀναγκαίως δι' ὄρωτα πά-
 χουσι. γίνεται δὲ πρὸς τὸ τὰ κοῖλα οἰδαίνειν. κοῖλα δὲ
 τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν. Ἐτώσια μοχθίζοντι.
 Ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν κάμνουσι. τίς γὰρ αὐτῶν, ἀγαλμα πᾶ-
 σαι δυνήσκειται. Ἄλλως. Ὅντες. Οἱ δὲ ὑπὸ ὄρωτος
 ἢ πολὺ κυλαιδίοντες, ἤγουμ κυλαιδίοντες, τυτέ-
 τι ὅς ὀφθαλμοὺς ὀζογκέμενοι, ἐτώσια καὶ μάταια μο-
 χθίζοντι, ἀντὶ τ' μοχθίζουσι. ὡπικῶν μοχθίζω ποιη-
 ζόμεν.

ἱκόν. μοχθῶ, κοινόν. Γειπεύς, πρὸ γόδρων. Γειπεύς,
 ὁ ἀλιδύς. καὶ γείπος τὸ δίκτυον. παρὰ τὸ εὖ ἰχθύας ἀ-
 γρδύειν. Λεπράς. Τραχέια. ἢ λουκή. ἢ ὑπὸ τῶν λυ-
 μωτῶν λουκαϊνομένων. ἢ ὑψηλή. ἐπεὶ καὶ λέπας, τὸ
 ὄρεος τὸ ἄκρον φασίμ. ἢ λουκή, καὶ λέπρᾶ εὐκλεῖα. τινὲς
 δὲ τὴν τραχέαν ἑφασπερ. τὴν ἐκ λεπρωθείσαν καὶ ἐκ
 σκληρωθείσαν οἶον, καὶ βρωθείσαν. Ἄλλως. Ὀνδς. Γει-
 πδύς πρὸ γόδρων. ἢ γερ, δίκτυο θήρας καὶ πῆτρα λεπράς,
 τὰ τέτι βρύα ἔχοντα. ἐφ' ἧ καὶ γὰρ ἢ πῆτρα σπυρίδιον ὁ
 πρὸς βρύα, μέγα δίκτυον ἔλκει δὲ βόλον. ἢ γερ, εἰς ἄγρην
 εἰς τὸ ῥίψαι αὐτὴν ἄγρην, ὁμοιωμένῃ αὐτῇ μοχθῶν πηκ-
 τὰ τὸ καὶ τὸ δόρον. ἢ γερ καὶ πῆτρα αὐτῇ τὴν ἰχθυῶν. ἢ τὸ
 ἰχθυὸν φεῖ δυνάμεως, αὐτῇ ἀκμαῖον ὁμοιοῦ ἔχον.

Φαίης λεγὼν γήμωνιν. Εἴποις αὐτὸν αὐτὸν ἐκ τῶν μελῶν
 τοῦ σώματος, ἀλιδύειν ἢ ἐκπάσης δυνάμεως ἢς ἔχει.
 ἐμποδύειν δὲ ὅτι, τὸ ἐμποδῆς ἢ γερ ἰχθύας ἀγρδύειν. ἐλ-
 λουπὸν γὰρ οἱ ἰχθύες, πρὸ τὸ γὰρ λεπίσι μὲν εἶναι. ἢ παρὰ τὸ
 λεπίσω εὖ τῶν ἰχθύων. ἢ πρὸ τὸ ἐλπίσθαι ἀπὸ τῆς καὶ
 φωνῆς. Ἄλλως. Εἴποις αὐτὸν ἐμποδύειν αὐτὸν, ἢ γερ,
 ἰχθυῶν. Ἐπὶ τὴν τῶν ἰχθύων ἄγρην μοχθεῖν, ὅσον δὲ
 εἶναι. ἢ γερ, ὅση δυνάμεις τῶν μελῶν. ὁ χημάτιστος ὅρος,
 εἰς τὴν κοινὴν ὅτι σωήτης. οἶον, συλλαβῶν, ὅση δυνάμεις.
 ἐκκλίνω πόδε ὅσοι ἰχθύς. ἐμπεῶς δὲ ταῦτα λέγε-
 ται. τὰ γὰρ γὰρ τελεῖ, συλλαβῶν καὶ τὴν δυνάμειν, ὅση δὲ
 εἶναι. καὶ ἐκκλίνω πόδε καὶ τὴν ἰχθυῶν, ὅσοι ὅτι. εἰς

„ δ' αὖ ταῦτα ὁμοίως τῷ. Τῷ οἱ νῦν βροτοῖ εἰσι. καὶ
 σφίσι δ' αὖ, εἴ ὅπως αὖ ἐλέγξω. συλλαβὴν ἢ τὴν ὅση
 ὧς δυνάμεις ὄσι. καὶ ἐκκλίνω τόδ' εἰ, ἢ τὴν ὅση μοι ἰχὺς
 ὄσι. ταῦτα γὰρ ἀπὸ τοῦ πλῆ, ἀρξάμεθα εἶτα ἀπ' ἀρξί-
 στωκῶτα τὸν λόγον πρὸς αὐτὸ, ἀλλ' ὡς ἀπὸ ἐκ μετὰ με-
 λείας εἰς ἑτόρον μετὰ πεσόντα χηματοισμόν, διήλα γέ-
 νεται ἀπ' ἀρχῆς οἷα ἔτεινεν. εἶτα ὅπῃ μετὰ κλιθῆναι
 ταῖς ἀρξίσι δόται. νῦν δ' ἐπιπίεσθον λέγετο, καὶ τοῦ
 πλῆ ἀπὸντος. ἢ ταῦτα ὄσι ἐπιπίετες, καὶ τὸ ὅσος ὄχλος
 ἀμμιρ ὡς ῥέει. τὸ γὰρ γένετες, βαβαὶ τοῦ ὄχλου, ὅς ἐ-
 μὴ ἐμπίπῃσι. Ὡς δὲ οἱ πῶς ἀντὶ τοῦ ὡς δὴ κα-
 σιμ. Ἡ γὰρ γε γυναικῶν, ἢ πεφουσι μὲν, καὶ ὄ-
 στωκῶν ὡς. οἱ δὲ γὰρ οἱ δὴ σὺ τὸ ὄστωκῶν. ἵνε-
 δέ, τὰ πρὸς ἀπολθόντα νόστιμα ταῖς φλέψιν. ἐλέγξω δέ
 πρὸ αὐτοῖς καὶ ὁ ὅς ἐστιν. ἀπὸ γὰρ τῶν μελῶν, καὶ
 ἀπὸρμα σὺ ἀγέδαι δοκεῖ. Τὸ δὲ ὄστω ἀξίον ἦσας.
 Ἡ γὰρ ἀξίον ὄσι νῦν πινί. ἢ ἢ δὲ δυνάμεις, ἀξία τῶν
 ἡλικίας αὐτῶν. ἵσως γὰρ θυήλιξ ἐγγλυπῶ τὰ κιστυεῖω.
 θυμήκης τε τῶν σὺνθεσιμ τῶν μελῶν. ἢ ἀνάλλογον τὸ ἀκ-
 μῆς, τὸ ὄστω αὐτῶν. Ἀλλως ὅντος. Ὡς δὲ οἱ ὡς δὴ κα-
 σιμ, ὅπως εἰσὶν ὄστωκῶν καὶ τὸν αὐχένα αὐτοῦ πάντῃ
 θογαῖνες, ἥ γὰρ τὰ νόστιμα. καὶ πρὸν πολιδ, ἥ γὰρ λεί-
 κὰ τὰς τρίχας. ἢ ἢ ἰχὺς, ἀξία ἦσας, ἥ γὰρ ἀκμῆς. Τυτ-
 θὸν δ' ὄστω. Τυτθὸν λευκῶς, καὶ ὡς τυτθὸν βρέφω.
 πρὸ τὸν τυτθὸν ὁ σημαίνει τὸν μαζόν. ὄστω καὶ τυτθὸν
 λίγῃ.

λέγουσι τὸ ὀλίγῳ, ἢ μικρῶν. Κῶδ. Θ. Ἡ κῆρος. νέος
 ἀπ' ὅτι τὸ ὀφθαλμὸς κῶρος. οἰονεῖ, χῶρος τις ὅσα. ἀπ' ὅτι δὲ
 αὐτὸ χεῖμα τὸ διορατικὸν τῶν οὐμῶν. κῶρος δὲ καὶ ἡ πρὸς
 θνήσκ. ἢ ὑπερφανὴ καὶ πρυφονία, ἀπ' ὅτι κῶρῃ τὸ καλ-
 λωπίζειν. ὁ καὶ ὑπὸ τὸ ὀφθαλμὸς εἴρηται. ἢ ἡ καθαρεύ, καὶ
 ἀφθορομένη καὶ τὴν ἡλικίαν. κῶρῃ γὰρ τὸ καθαίρειν. ἀπ'
 ὅτι καὶ νεωκῶρ. ἢ πρὸς τὸ κείρω, ἢ κείρω μὴ ἐπι καὶ νη-
 πωλίζεσθαι. ἀπ' ὅτι καὶ τὸ κῶρ. καὶ κῶρ. ὁ ἀπαλὸς
 καὶ πρυφονὸς πᾶσι. Ἄλλως. Τυτθὸν δὲ ὄβριον ἀπο-
 θνῆ. Ἀποθνῆ δὲ τὸ γρόνοντος, μετὰ τὸν γρόνοντα τὸ κῶρ
 τὴν θάλασσαν πονέμενον, τοσούτῳ διαστήματι. ὄβριον ὀλί-
 γον ὅσον γὰρ δυνάμει τὸ ὀλίγον ὄβριον, πῶς τὰ πόμηνον ἔχον
 τὸ ὀλίγον τὸ ὄβριον. καὶ τὸ, ὅστις ἔχει τὸ ὄβριον, τὸ τίς πῶς
 τὰ πόμηνον. ἀπ' ὅτι τῇ διαφέρει τὸ λόγος, ὅσον ὄβριον ὅσον αὐτῶν
 καὶ ἀπ' ὅτι οἶον, τίς ὄβριον τὰ δὲ ἐποίησε. καὶ τοσούτῳ
 ἀπ' ὅτι τὸ τίς, τὸ τίς, ὄβριον ὀλίγον. γν' ὅτι τὸ ὄβριον ἀπ' ὅτι οἶον
 σήματι, ἐτοσούτῳ ἐγνωσμένον ἀπ' αὐτῶν τὸν λόγον δει-
 κνυδαί. εἰτα ὡσούτῳ μὴ πῶς κείρου τὸν ὄβριον, τὸ ὀλί-
 γον ἀπ' ὅτι οἶον καὶ καθολικῶς, ὅφ' ὅτι τὸ τίς τὸ διάστημα
 καὶ τὸ τίς εἰσιν. ὡσούτῳ εἰ τις πῶς τὸ τίς ὄβριον ὄβριον, τὸ αὐ-
 θρωπος ἀπ' ὅτι οἶον. τὸ τίς τὴν ὡσούτῳ ἀπ' αὐτῶν τὸν
 καὶ τὸ ὄβριον, ὡσούτῳ δὲ τὸ ὄβριον γν' ὅτι τὸν ὄβριον ὡσού-
 τῳ τῇται, κατὰ τὰ αὐτὰ ταῦτα καὶ τὸ οἶον, ἀπ' ὅτι οἶον
 θίαν ἔχει ὡσούτῳ εἶδαι. Τυτθὸν δὲ ὄβριον. Τὸ
 πᾶσι, οὕτως. μετὰ τὸν γρόνοντα δὲ τὸν ὄβριον τὴν θά-

λαοσαν πονέμενον, ὅσῳ δὲ διασημα ὄρου ὀλίγον, ἀλλὰ,
 ἥγυν ἀμπελῶν βαρεῖται καλῶς σκεφυαῖς πυρνεῶν.
 ἥγυν πυρσαῖς. ἥδη πεπεροῖς δηλονότι, ὡς μικρὸς πρὸς
 παῖς φυλάσσει ὑπὸ τοῖς φραγμοῖς καθήμενον. Πυρ-
 ναῖαις, ὠείμοις. πρὸς καζέσαις. οἱ δὲ τὰς ἥδη ὠραν ἐχέ-
 ρας τροφῆς. πύρνον γὰρ γῆνοι, τὴν τροφὴν λέγουσιν. ἡ
 πυρναῖαις ταῖς τροφίμοις. ἐπάγει δὲ ἐξῆς, φοιτᾷ σνο-
 μελῖα τὰν τρώξιμον. ἡ ταῖς πρὸς καζέσαις, πρὸ ὄρου πα-
 ρὰ τῇ ἀκτίνῳ τοῦ ἡλίου πυρᾶται. Ἀλλως. Πυρναῖ-
 αις, ταῖς πρὸς καζέσαις, ἡ τροφίμοις. Πύρνος γὰρ ὀσι-
 τοῦ καὶ ἡ τροφή. Ἀλλὰ, σημαίνει τέσσαρα. Κυρίως
 μὲν γὰρ λέγεται ὁ ἀμπελόφυτος τόπος. ὡς καὶ πολὺ
 λῶων τοῦ ἀπλῶς πεδίου. λέγεται ἄλλως, καὶ ὁ σιγηφό-
 ρος τόπος. ἐπεὶ σιγηφόρος καὶ αὐτὸς λῶων τοῦ ἡ-
 ἀπλῶς γῆς. ἀλλὰ καὶ ὁλα χανηφόρος τόπος, ὁμοίως ὅ-
 αὐτὸς ὅλα τὴν αὐτὴν αἰτίαν. ἄλλως δὲ, καὶ ἄλλως. Ἐφ'
 αἵμασι. Παρ' ὄρου πλήρεις αἵματι γίνονται, οἱ
 εἰς ὄρχομενοι ἐπ' αὐτάς, ὅλα τὸ ἀκονθώδεις αὐτάς εἶ-
 ναι. ἥμενον δὲ, καθέζομενον. ἀπὸ τοῦ ὡς τὸ καθέζομαι,
 ἔημι καὶ τὸ παθητικόν, ἔεμαι ἡμεῖς, ἡ μετὰ, ἔμενον
 ἡμεῖς. Ἀν' ὄρχως. Ὀρχῶ, ὄρχατο ὅλα φέρει ὄρ-
 χος γὰρ ὅστις ὁ βόθρε εἰς ὃν γνίθεται τὸ φυτὸν πρὸς μο-
 χείαν. πρὸ τὸ ὀρύσσω, ὀρύχον πῖνα ὄντα ὄρχατον δὲ, τῇ
 ὡς εἰς χον φυτεῖαν, πρὸ τὸ ὀρχεῖται. καὶ Ἀριστοφάνης τὸ
 μεταξὺ τῇ φυτῇ μετόρχμιον ἐκάλεισεν γνί τοῖς γινώ-
 ροις.

γοῖς· καὶ ἡσίοδι' ὄρχον λέγει τῷ ἐπίσχυρ ἦν ἀμπέ-
 λων, φυτέαν. Φοῖτα, ὄρμα. ὧς ἦν ἂν τὸ πόρ' ὅ-
 ρω ὅ πορδύομαι. ἔτω καὶ παρὰ τὸ ὁδὸς γίνεται ὁδὸς.
 τροπὴ τῷ δ' εἰς τ', ὅ τῳ πλεονασμῷ τῷ φ', καὶ ἰ. φοι-
 τῷ τὸ πορδύομαι καὶ ὄρμα. ἢ αὖ' ὄρχως, αὖ διδύμους
 Φλάμπελος. ἦ γαρ, αὖ ἐλαλίδος. Πάντα δὲ λουτὸν
 χοῖρα. Κατασκυβαλίζεα, γράφεται καὶ ἐδύθουσα, αὖ
 π' ἐκρύπτεα. πανῶρον γὰρ ὅ ζῶον. Περὶ ἡ ἀκρω-
 τισμ. Περὶ ἀκρωτισμὸς ξυρὸν ποίησεν αὐτό. ἀκρωτι-
 σμὸν δὲ νῦν ὡς οἰμαι φησὶ, τὸν ἀπ' ἡν βρωματῶν κῶ-
 ροντε, καὶ μέθω. Ἄλλως. Οἱ μέλλοντες πολεμεῖν,
 προΐας ἐπ' ὅσης, ὀλίγόν τινα ἡδίου ἀγῶν, καὶ ἀκρωτι-
 σμὸν ἐπινον, ὡς ὁδοί ὡς, καὶ μὴ διελιπῶσιν, ὅ καὶ ἀ-
 κρωτισμὸν ἐκάλεον. γνῶνθα δὲ ἀκρωτισμὸν, αὖ π' το-
 ἀγῶσιν. Καθίξεν. Τὸ καθίξεν, γράφεται βαρυτό-
 νως· τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων, ὁμοίως οἱ δια-
 ρεῖς ἡμῖν πρὸ φέρουσιν. Ἄλλως. Ἀμφὶ δὲ μιν δύο
 ἀλώπεκον. Ἀμὲν ἂν' ὄρχως φοιτᾷ. ὁμοιουτῷ, Δύο
 σιὸς πελοῖ. ὁ μὲν εἰς ὄραν ὄνδρυν ἰκάνει. ἔσθ' δὲ τὸ ῥῆ-
 μα οὐκ ἔχει λίνδιον. οὐ γὰρ ἀφ' ἐτόρου πρὸς πρὸς
 ἐτόρου ἢ μετὰ βασις γίνεται ἵνα δέσθται πλαγιασμῷ,
 ἀλλὰ ὅλον εἰς μόρην. ταυτὸν δὲ τὸ ὅλον τοῖς μόρεσιν.
 ἔχθ' δὲ ὅ παρ' ὅτως. δύο ὃ ἀλώπεκες πρὸς αὐτόν. ἢ ἢ,
 ἀνὰ αὖ ὄρχως. ἦ γαρ τὰς συσυχίας Φλάμπελου σρέφε-
 ται. Βλαβύρεα τῇ σαφυλῇ τῇ εἰς βρῶσιν ὑπὸ τοῦ δειαν.

ἡ δὲ ὑπὸ τῇ πῆρᾳ. ἥ γε, ἡ γὰρ πῆρᾳ, τὸ γὰρ ἀρ' αὐτῷ τοῦ
 παύσεως ἐχέουσιν πάντα δόλου κατασκευάζοντα, τὸ παῖ
 δίον δ' ἐπὶ τὸν ἐλπίσιν φησὶ, πρὶν αὖ καθίσι αὐτὸ ὑπὸ
 τοῖς ξηροῖς. αὐτὸ τὸ ὑπὸ τοῖς ξηροῖς. ἀρ' μεταφορᾷς τῷ
 αὐτοῦ δόλου τὸ πῶν. ἡ ἀκράτου, ἥ γε, ὁ δὲ γινώσκων ἐγκρατής.
 ὅτι δὲ ἀρ' ἡ ἀκράτου σιωπῇ τὸ ἀκράτου, δὴ λου μὲν
 ἀρ' τοῦ βραχὺ ἔχειν τὸ ἀκράτου. Τὸ δὲ πρὶν, γινώσκων μὲν με
 τὰ ἀπὸ ἐμφαντοῦ λέγεται. Οἶον, πρὶν γινώσκων τὸ δὲ
 ἐργάζεσθαι τὸ δὲ γινώσκων δὲ μετὰ οὐρανοῦ. οἶον, πρὶν ποιῶ
 σω τὸ δὲ, ἐποίησα τὸ δὲ. δοκεῖ δὲ μετὰ ἀπαρεμφατοῦ
 μὲν λέγεσθαι, ὑπὸ τὸ ποιῶ μὲν πρᾶγμα τῷ. μετὰ οὐ
 ρανοῦ δὲ, ὑπὸ τὸ ποιῶ τῷ αὐτῷ. Αὐτὰρ ὅν' ἀνθρό
 πωσι. Ἀνθρώπου ὁ δὲ ἀσφοδὲλς καρπὸς ἥς τὰ φύλ
 λα ὡς πρὸς ἀγείρας. μέζω δὲ καὶ πλατύτορα. ὁ δὲ λα
 λὸς ἀνθρώπων καλεῖται. ὅσον πηχυαῖον, ὡς καὶ μέζων.
 τὸ αὐτὸ δὲ φησὶ καὶ θεόφραστος. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ δὲ
 εὐδὲς φησὶν ἐλέγεσθαι τὸν δὲ ἀσφοδὲλς λαυλόν. ὁ δὲ
 νεοπτόλεμος, γελοῖως ὠνόμασε, τὸν ἀνθρώπον τῷ εὐδὲς.
 Ἄλ
 λως. Αὐτὰρ ὅγε. ὁ δὲ πλέκει καλῶς ἀκροῦσθαι
 δὲ ἀνθρώπων. αὐτὸ τὸ δὲ καλῶς. ὡς οἱ κροῖοί, κα
 λαμαῖαν φασί. Σχοίνω ἐφαρμώσθαι. αὐτὸ τὸ συν
 ναρμόζω. σιωπῇ κροῖος, τὸ πρὸς τοῖς κροῖοις βρύλ
 λου. Καλῶς. Ἐπίθε τ' ὅτι πρὸς τὸ καλῶ ῥῆμα ὁ δὲ
 λαὶ τὸ κροῖος, ὁ μέλλων κροῖος, ἀφ' ὃ ῥηματικὸν ὀνομα, κα
 λός, τὸ θηλυκόν, καλή. ἡ πρὸς τὸ καλῶ ῥῆμα, ἐργάζεσθαι
 λός.

λός. ὅρα τὸ λαλεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστον. ὡς τὸ ἀγαθόν,
ἐφ' ὃ ἄγαν θείομεν. μέλεται δὲ οἱ. Ἀντὶ τοῦ μέλει.
φρονέεις ὅστιν αὐτῷ. ὅτε ὑπὸ πῆρας. τρεῖς σιν, ὅδε μ' ὅτε
ἐλ πῆρας, ὅτε τ' φυτῶν. ἤγερ ἐλ ἀμπέλαι, καὶ ἔσδον.
ἴδω γὰρ τὸ ροσιῶν. λαβ' ὅδον γαθεῖ. ἤγερ γήθηται καὶ
χαίρει πρὸς τῷ πνεύματι, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῷ πνεύματι.

Πάντα δ' ἀμφὶ δέ πας. Πανταχῶ δὲ πρὸς τὸ πο-
τήριον. πρὸς πίπεται καὶ πρὸς κέχεται ὑγρὸς ὡς ἄκαν-
θῷ καὶ μαλακός. ὅπρ' ὅστιν εἶδος φυτῶν ἀκανθῶδες χα-
μαῖζλον, εἰς μῆκος ἐξανθῶν λίαν. ἢ ὑγρὸς ἄκανθος ὁ δὲ
κροπός, καὶ δύτονος. Αἰπολικὸν τι δάημα. ἤγερ θαῦ-
μα οἶον ἀπόλ' αὐθιγὰς ὅρα τὸ κέλλ' ὅ. γράφει
καὶ χωεῖς τὸ π' αἰολικόν, τὸ ἀπαθητικόν. αἰολίζω
γὰρ τὸ ἀπατῶ, καὶ ἰσοκλῆς. μήσ' αἰολίζεταῦτα.

Τὸ το δὲ ἐφ' ὃ δὲ ὑποβολῶν τὸ κάλλος. ἢ αἰολικόν
τὸ αἰτωλικόν. αἰολεῖς γὰρ οἱ αἰτωλοί, ἐξ αἰτωλίας δὲ
φθοῖ τὸ ποτήριον λεκομίδαι. ἢ αἰολικόν, ἀπατηλόν,
ποικίλον, ἐκ πληκτικόν. καὶ ὁ αὐτὸς ὅρα κέλλ' ὅ θαυ-
μασθ. ταῦτα γὰρ διώκεται τὸ αἰολίζεσθαι. οἱ γὰρ αἰολεῖς
ὑπὸ ἀπάτῃ ὁρῶνται. Ἄλλως. Πανταχῶ δὲ πρὸς
τὸ δέ πας ἤγερ τὸ ποτήριον, πρὸς τίεται ἀπαλὸς ἄ-
κανθῷ. Εἰσὶν φυτ' φασὶν ὁ ἄκανθῷ. αἰπολικόν
τε δάημα ἤγερ θαῦμα. ἀπὸ τοῦ θεῖου θεῶ, θεῖον, θεῖμα.
καὶ τροπῇ τὸ εἰς αἰ, διωκεῖς, δάημα. Τόρας, καὶ
τυθυμόν ἀτύξαι. Ἀντὶ τοῦ ἐκ πληξαι διωκεῖσθαι

καὶ ὁμηροῦ. πῶς ὄψιν ἀτυχθῆς. ἢ ὅτ' ἔτι θάματα τὰ ἄ-
 σιοι ὄν, τὴν συνὲκ πληθεὶ διάνοιαν. ἢ ἀτύξαι, κατὰ
 πληθεὶς τὴν ψυχῇ. καὶ δι' ἐπαρβολῇ καλῶς, ὅρα
 εἰς αὐτονομίαν. ἢ ἀτύξαι αὐτὸν, τὰ ἐκείνου εἶσαι, ἐκ πλῆ-
 ξαισε καὶ τὴν ψυχῇ. Τὸ μὲν ἐγώ. ἔνεκα μὲν τὸ
 τὸ ἐγώ, αἰγὰ τε ἐδωκε ἄνθρωπῳ τῷ πορθμῇ, τῷ ἄρ' ἔτι κα-
 λυδῶν, καὶ τυρόντα. ἀντὶ τοῦ τυρόν μεγαν, ἄρ' γὰρ
 λακτρὸς λουκῶ. ἄνθρωπος, τὰ πωλόμενα. ἄνθρωπος δὲ, ὁ διδωσὶ
 πρὸς ἵνα λαβῇ τὴν πωλόμενων. Πορθμῇ καλυδων-
 νίῳ. ἢ ὄνομα λυγρίου, ἢ τῷ ἄρ' καλυδωνῶν εἰς πελο-
 πόννητον αὐτὸ μετακινῶνται. ἀντὶ τίνου γὰρ ἀλλήλων
 τὰ χωρία. ἢ πορθμῇ, ἵσως ὅρα πορθμῶνται δὲ αὐτῶν
 εἰς πελοπόννητον. γράφουσι δὲ πινδο καὶ καλυδωνίῳ.
 ἀγνοῦντες ὡς καλυδωνοὶ ἐγγὺς ἔτι καὶ εἰσι. ὁμηροῦ.

Καὶ καὶ θυρυπύλοιο πολεως νήσους τε καλυδωνίως.
 Καὶ τυρόντα. τυρός. τυροῖς πρὸ ἀγωγῶν τυρόντα τὰ
 τῷ μακρόν. ῥόντα μὲ, σιωήσεις. τὰ εἰς ῥόντα γὰρ δισύν-
 λαβα ὁ φύτοντα τῷ ὑπὸ πρὸ ἀληγόμενα ἐκ τένονται αὐτῷ.
 οἶον, τυρός, πυρός, ὅστις τὸ πῦρ δὲ τοῦ πυρός, βραχὺ.

Οὐδὲ πτω. ἢ γὰρ, ὅπως, ὅπως εἰς τὸ ἐμὸν χῶ-
 ρον ἔφασκεν, ἀλλ' ἐπὶ καὶ τοῦ ἄλλου, ἢ γὰρ, ἔφασ-
 κεν, ἀμόλιον. Τῷ καὶ τυμῶνα. γράφεται
 τῷ λεγόντι. δι' ὃ καὶ σε μάλα ἀρεσάμενον, ἀντὶ τοῦ ἀρε-
 σῶ. βουλεύεσθαι δοξαίμι. τὸ δὲ πρόσφρων, ὡς ῥήματα πικρῶς.
 ἀντὶ τὸ μετὰ πρὸ θυμίας αὐτὸ διδὼς διανοῖα. Αἰκνῶ

μοι τὸν φίλον· ἐὰν γὰρ σὺ ὁ φίλος· ἢ σὺ ὁ φίλος ἄσπης τὸν
ὑμνον τὸν ἐφίμορον, τὸν γλυκαῖον αὐτὸν τοῦ τῷ ὀδῶν τῷ
ὑπὸ θυμητῶν ἐμοι, λέγει δὲ τῶν ὑπὸ δαφνιδῶν ὀδῶν.

Τὸ ἀρεσκω, ὅτως. Ἀρεσκω τινὶ αὐτὸν τοῦ ἀρεσθός αὐ-
τῷ φαίνομαι. ἀπὸ τῆς ἀπαλκῆς. ὡς πρὸς Γλα-
,, τῶνι. Ἀλλ' εἰ μὴ αὐτὸς ταῦτ' ἀρεσκει. Ἀρεσκωμαι ὅ-
τινι, αὐτὸν τοῦ ἀρεσθίχομαι αὐτόν. καὶ ἀπὸ τῆς ἐσπομαι, τὸ
ἀρεσθίχομαι. Κόπιθι φθονέω. Καὶ ὁ δαμῶς ὠφθον-
νῶ. πρὸς ἀγαθὴν σῶν τὸν ὡς ἀγαθὴν ἡγῶν, πρόσθεθεν, εἴθρ-
οι φεταί, καὶ ἡ δὲ π, τυκὸρ τμῶ. Ταῦ γὰρ αἰοῖσιν
τῷ γὰρ ὀδῶν, ὁ δαμῶς φυλάξας εἰς τὸν ὀδῶν τὸν ἐκλε-
λάθοντα. αὐτὸν τῷ, τὸ λήθης ποιητικόν. καὶ αἰτιον, ἐκλα-
θαῖνσι γὰρ πάντες οἱ γὰρ αὐτῷ, τὸ τὸ λήθης ὀδῶν πίνον-
τες. ὡς ἀπὸ τῆς ἐλαχον, λελάχων γένεως, ὅτω καὶ ἀπὸ τῆς ἐλα-
θον, λελάθω. Ἀρχετέ βωκολικῶς. Τῆς βωκολικῆς
ὀδῶν, ἀρξάδα με ποιήσατε ὡς ποιήτραι. ὑπὸ καλῆς
καὶ αὐτὰς μέλλων ἀείδειν. ὅθεν δὲ λέγει, πρὸς ἄσπας, καὶ
ὑπὸ μελῶδον, καὶ ἐπωδῶν. τὸ δὲ ἀρχετέ καὶ λέγει, καὶ
ἐπωδῶν τάξις ἔχει. μουσικῆς δὲ γὰρ τῷ ποδὶ θυρώπης, πα-
νός ἵον φησὶ βωκολίωνα, ἀπὸ τῆς καὶ τὸ βωκολῆν. Ἀλ-
λως. Ἀρχετέ βωκολικῶς, ἀρχετέ ὡς μῦσαι ἡγῶν πρὸν
γεῖθε ὅτι βωκολικῆς ὀδῶν, ἀρχετέ. Οὐρσις ὁ δὲ ὡς
αἰτνας. δεικτικῶς. ἡγῶν, ἐγὼ ὁ δὲ αἰτνας, ὅτι οὐρσις
ἡ δὲ ἡ φωνή, ὁ ποιμὴν οὐρσις, ἐπᾶν εἴ, ἐαυτόν. ἢ δὲ αἰ-
τνῇ, σικιλίας ὄρος δὲ ἡ, ἀπὸ αἰτνῆς τοῦ ὕψους καὶ τῆς γῆς

ὡς φησιν ἄλκιμος. σιμωνίδης δὲ γν' τῷ ποδὶ Σικελίας,
 αἰτνῶν φησὶ λείναι ἡφαιστον, ὃ δὴ μῆτραν ποδὶ Φιλο-
 ρας ὀρίσαντας. δειμήτροι δὲ ὁ καλεπιδανός, τῷ βελέ-
 ρει ἑνὸς τῶ λυκλώπῳ πᾶσιδας γηϊόδα, σικανὸν καὶ
 αἰτνῶν. ἀφ' ἧς τὸ ὄνομα. Ἄλλως. ὡς σικελιώτου
 αὐτοῦ ὄντος, καὶ κατὰ τὴν αἰτνῶν νέμοντος. μέλλει
 δὲ ἄσκειν, ὅν τρόπον ὁ Δάφνης μὴ διωσάμενος φέρειν
 τὸν Φιλοφίας τῷ νομα νόμφης ὄρωτα, ἀπέλιπε τὸ
 ζῶν. Πάποκ' ἄρ' ἡδ' ὅκα Δάφνης ἐτάκετο. ὁ Δάφνης
 σικελιώτης ὑπάρχων, γν' σικελία ὥστε τὰ λοιπὰ ἐ-
 πνεον. ὅτι γὰρ νόμφης ἦρα ὁ Δάφνης, ἡ δὲ νόμφη ἀπε-
 σφίφετο αὐτὸν ὅτι τῷ πῶς ἐτόρας γυναικας ὁμιλίαν,
 αἰνίσσεται ὅτι οὐ δὲ αἰλοῖται γν' σικελία ἡ ἄρα ὅτε ὁ Δά-
 φνης ἐθνησκειν. Ἡ ἡλ' ὡλωειδ καλὰ τέμπεα. Πη-
 νειός, ποταμός σικελίας. τέμπε δὲ, γημικὸς μὲν τὰ ἄλ-
 σιν. νῦν δὲ τὸ μεταξὺ Φιλοφίας, καὶ τὸ ὀλύμπου χωρίου,
 ὅδ' ἐστι ποδικαλλίς. καὶ ὡσὸρ ὑπὸ θείας γνώμης πῶς διό-
 ρυξιν διηρημένον. δι' ἧς ὁ ὡλωειδ πῶς τὴν θάλασσαν
 ῥεῖ. λέγεται δὲ ὅτι τὸ χωρίον, τέμπεα δετ' ἡλινά. Ἡ
 κατὰ πίνδω. Πίνδω, ὅρ' Φιλοφίας, ἡ ποτα-
 μός. κατὰ δὲ πινας, ὅρ' Φιλοφίας ἐγγὺς θαλάσ-
 σης. τὸ δὲ εἴχετε, αὐτὴ τὴν κατὰ τὴν. Οὐ γὰρ δὴ πο-
 ταμοῖο. Οὐ γὰρ τότε τὸ μέγα ῥόδιμα εἴχετε. ὁ δὲ
 οὐκ ἦτε ἐκείσε. ὁ δὲ ἀναπ' ποταμός γν' συρακηνόσας
 Φιλοφίας. ἀναπ' δὲ εἰρηται ὡς ἀνδρὸς πόσεως ὡν,
 καὶ

καὶ βληχρόν' ἔχωρ ὕδωρ. ἢ παρὰ τὸ τοῖς ποσὶ μὴ σφρα-
 γῆς εἶναι. οὐδ' ἄκισθ' ἰδὸρ ὕδωρ. Ἄκισ, ποτα-
 μὸς σικελίας. ὃ δὲ νοῦς. αἰνύμμαι τότε οὐκ ἦσαν ποδὶ σι-
 κελίαν ὅτε ὁ δάφνης ἀπώλθῃ. ἴσως σφραγὶς τὸ νύμφης ἐ-
 ραῦν ὑποδραφάνουσις αὐτῇ αἰνιστόμενθ' ὡς εὐδὲ τῶν
 λοιπῶν αὐτῇ οὐσδμ. ἄκισ δέ, παρὰ τὸ ἄκισθ' εἰσκέ-
 ναι τὰ ῥεύματα. Νυμφόδωρθ' γν' τῷ ποδὶ σικελίας.
 1) θαυμαζόμεν φησὶν, ὅτι δάφνησθ' ἄκισ ποταμὸς σικε-
 2) λίας γν' ἴω. Ἄλλως. Ὀνοῦς. Πᾶσιν ἄρ' ἠδῶα. πᾶ-
 ποτε ἄρ' ἦτε; ἢ κατὰ τὰ καλὰ τέμπη τῶν πωλεῶν ἦ-
 τε. ποταμὸς οὐτ' δεῖ ἡλίας, ἢ κατὰ τὰ καλὰ τέμ-
 πη τῶν πίνδου. ποταμὸς καὶ οὐτ' δεῖ ἡλίας. οὐ γάρ
 δὴ εἶχετε, ἢ γοῦν ὠκείτε τὸν μέγαν ῥοῦν τῶν ποταμῶν
 τῶν ἀνάπου. τῇ σικελίας οὐτ' ποταμὸς. οὐδὲ τῶν
 σκοπῶν τῇ αἰτνῆς ποδισφρασικῶς, αὐτῇ τῶν ὑψη-
 λῶν αἰτνῶν. οὐδὲ τὸ ἰδὸρ ὕδωρ τῶν ἄκισθ'. ποτα-
 μὸς καὶ οὐτ' σικελίας. ἢ γοῦν, οὐ γάρ τῶν σικελίαν
 ὠκείτε τότε. λέγει δὲ ἀπ' εἶναι τὰς νύμφας, ἐπεὶ νύμ-
 φης ἦρα ὁ δάφνης. ἢς ἀπούσις μετὰ τῶν ἄλλων διανοό-
 πη, ἐτελεύτα. εἰ γὰρ παρ' ἴω, οὐκ αὖ ἴσως ἀπέθανε.
 Τῶν ὅν χ' ὠκιστομοῖο λέων ἀνέκλαυσε θανόντα.
 Γράφεται καὶ, χ' ὠκιστομοῖο λέων αὖ, ἐκλαυσε. πη-
 νες ἀπιδνται τῇ θεόκειρ γν' σικελία λέγοντος μὴ
 εἶναι λείοντα. ἀλλὰ πρὸς πημελὴν ἢ αὐτὴν συλλαβὴν, λυδ' τῶν
 αἰπῶν. ἵνα ἢ. τῶν αὖ ἐκλαυσεν εἰ γν' σικελία ἴω, καὶ
 εἰ τῶν

ὀλέωμ' ἐκ τ' ἄρουμδ'. ἢ ἔ' εἰς γῆν γὰρ γ' σκελίᾳ λείωμ'.
 καὶ κ' αἶν' ὅσον ἐθλήνησεν. Ἄλλως. Τίωσιν μὲν δ' αἶ-
 ρες. Ἐκείνου οἱ δ' αἶν' οἱ λύκοι ὠρύσαντο. ἢ γὰρ,
 ὠρύοντο οἱ ἐθλήνησεν. ἢ ἐκείνου οἱ δ' αἶν' ἐγυρήσαντο δι-
 λονόπ. ὃ γὰρ τὸ ὠρύσαντο δυνάται ἔ' αὐτ' ἦν δ' αἶν' λεί-
 ωσιν ἀπ' κοινῶ. σιωπῶντα κ' εἶται γὰρ τὸ οἰκίον ἢ ἰσά-
 λογίαν τὸ πρὸ ῥήγνους. ἐκείνου καὶ ὀλέωμ' ἐκ τ' ἄρου-
 μδ' αὐτ' ἐκλαυσε θανόντα. Ἄρχετε βωκολικῶς. Ὅρα
 τίω ἡ δ' οὐλῶ. αὐτῶ δ' αἶν' τὸ γῆμα. ἢ τις γίνεται ὅτως,
 ὅταν λαλῇ ὡς λῶ ἄλλω, ἔ' ἄλλω ἀρκύνετα. Δα-
 μαλλαι μὲν, αἶ ἡ δ' αἶν' δαμαλλῶν αἶν' δαμαλλῶν. πόρτιδ'
 ἢ αἶν' μικρὰ αἶν' μήπω εἰς ζυγὸν ἐλθῶσαι. Ἄλλως. Πο-
 λαὶ οἱ πᾶρ ποσὶ. πολλαὶ δ' ἐβόδ' πρὸ τῶν ποσὶν αὐ-
 τῶ. πολλοὶ δ' αὐτοὶ. πολλαὶ δ' αἶν' δαμαλλαι, αὐτ' ἦν δ' αἶν'
 δαμαλλαι, καὶ πόρτιδ' πολλαί. ἀπ' κοινῶ ὡς λῶ αὐτ' ἦν γὰρ,
 ἐθλήνησαν. βόδ', αἶν' τέλειαι. δαμαλλαι, καὶ πόρτιδ',
 αἶν' μήπω ὑπὸ ζυγὸν ἐλθῶσαι, μὴ δ' ὀκνηῖσαι. αἶν' πόρ-
 τιδ' δ' αἶν' ἐπ' αἶν' τέλεισαι ἦν δαμαλλῶν. ὑδ' αἶν' ἦν
 ἀπ' ῥήγνους, μόχοι τὰ νεογνά, καὶ τὰ ὑπὸ ταῖς μητρῶσι
 ἐπ'. αὐτοὶ δ' αἶν' οἱ τέλειαι. ἐστ' αἶν' ἡ δαμαλλῶν δ' αἶν' δαμαλ-
 λεως. οἱ ποικταὶ δ' αἶν' ἡ δαμαλλῶν δ' αἶν' δαμαλλῶν λείγ-
 σιν. ἀφ' ὅν' αὐτῶν, αἶν' δαμαλλαι. ἢν' ἔ' εἰς. ἢ λ-
 θῶν ὅ εἰς πρῶτος. ἢ ὡς εἶν' δ' αἶν' δαμαλλῶν, ἢ ὡς ἐ-
 ρακῆς. τὸ ἢ αἶν' εἰς ἢ τρέπασιν οἱ δαμαλλῶν ὅ πάντες, ἀλλ'
 ὅταν αὐτὸ τὸ ἢ ἢ τὸ ἢ αὐτῶν φέρηται. οἶον, βέλιος, βή-
 λιος,

πρὸς, φίλτατος, φύντατο, ὅπως ἐν τῷ λυθ' ἐρμας.
 Ἡνὶ δ' ἐπρίαπος. οἰκέως ἀγροίως γὰρ λυθ' ἐπρία-
 πος ὡς τῷ δ' ἀφρῖς. ἴσως δ' ἔτι τὸ καλὸν ὅς ἀφροδίτης.
 Ἄλλως. Ἡ δ' ὠμὸν τὸ δ' ἀφρῖς, ἢ ὡς ὅς ἀφροδί-
 της. Κῆφα. Καὶ ἔφη, ἐστὶ δὲ τὸ πάλιν, ἐκλιψῖς, καὶ
 λεῖψῖς. Ἀλλ' ἐγὼ λέω. Τὸ ἔξῃς, ἢ δὲ κῶρη ἀνὰ πα-
 ρα τὴν λεῖψῖν ζητοῦσά σε. Ἐξέμεσο γὰρ ὁ σίχρος τὸ ἀρ-
 χετε βωκολικῶς. Προσὶ φορεῖται. Μανιωδῶς φέ-
 ρεται, καθόλου τὰ εἰς τοὺς ληγοντά ῥήματα ὅταν ἔχῃ τὸ
 πᾶν ληγονόμενον καὶ πῶς πῶς ὠμὸν πᾶν ὠμὸν σιν
 οἰδιωρεῖς. ὅταν δὲ βαρυνόμενον, ὁμοίως ἡμῖν ἐκ φορέ-
 σιν. Ἀρχετε βωκολικῶς μῶσαι. Γράφεται, μοῖσαι
 πάλιν. τὸ πάλιν δ' ἔπος στροφῆς ἀρχὴν ποιούμενος, φη-
 σιν. αἱ πᾶν γραφαὶ δὲ συστέλλουσιν τὰς ὁδοὺς. τὸ δὲ ἀρ-
 χετε βωκολικῶς, λέγει τὴν ἐπὶ πᾶσι τὰς ἐξέμεσο. Ζατὸν-
 ῶ. Αἰολικόν, συναπτόμεν δὲ ὅσον τῶς ἐπάνω. πάντα
 δὲ πλανᾶται ζητῶσα. εἰρωνόμενον δὲ λέγει πῶς
 αὐτὸν ὅσον. αὐτὸς γὰρ μάλλον ἐζητεῖ. Ἐξέμεσο καὶ δύ-
 σόρως. πινὲς δὲ φασιν ὅτι δ' ἔτι τὴν νύμφην ἀλλὰ δ' ἔτι
 βασιλῆως θυγατέρα δι' ἡν ἔπικρώτα. Ἄλλως. Ζα-
 τὸν ὄσα. Εἰρωνόυται δὲ. ζητεῖ γὰρ αὐτὸς μάλλον, ἢ
 ζητεῖται ὑπὸ τὴν νύμφης. ἢ καὶ πᾶν κερκελικὸς ὁ λόγος.
 Δύσόρως τις ἄγαν. Δύσκολον ὁρῶτα ἔχεις τῷ πα-
 τελεῖς ἀπὸ σμήχανον. Ζητοῦσα γὰρ ἡ νύμφη πᾶν ὁρ-
 χεῖ. πᾶν κερκελικὸς δὲ λέγει, ὅσον φησὶ πῶς αὐτὸν. Ἄλλως.
 τὸ

Τό παῦ. ἤλθον. ὁ ἐρμῆς πρῶτος ἀπὸ τῶ ὄρους. ἔπει δὲ
 τῷ Δάφνιδι τίς σε κατατρύχει. ἦ γὰρ, διαπαντᾷ. φθεί-
 ρει; τί νῦν γνέκα ὦ ἀγαθὲ καὶ ἡσυχία τρυφᾶσαι, ἀντί τῶ
 ὄρους; ἤλθον οἱ βυκόλοι μετὰ τοῦ ἐρμῆος διανοότι. ἤλ-
 θον οἱ ποιμένας, οἱ αἰπόλοι. πάντες ἀνθρώπων τὴν κα-
 κὴν ἔπαθον. ἤλθον ὁ πρίαπος καὶ ἔφη. ὦ Δάφνι τάλαν.
 ἦ γὰρ ἀθλίε. τί σὴ τέκη. ἦ γὰρ, ἰαχὴν φθέρει; ἢ δὲ κῶρον
 ἀνὰ πᾶσιν ὡς γὰρ, ἀνὰ πάντα τὰ ἄλλα, φέρεται τοῖς
 ποσὶ ζητῶσά σε διανοότι. παραμυθόμενος δὲ αὐτὸν
 εὖ λέγει. δύσεώς τις ἄγαν εἰ. ἦ γὰρ ὅκινος ὄρα. καὶ
 καλῶς διοικῆσαι τὸν σάουτ' ὄρωτα διωάμενος. καὶ
 ἀμήχανος. ἦ γὰρ, ὑπὸ δολιχῆς μηχανῆς μετριώτορος
 ποδὶ τὸν ὄρωτα, γνέσθαι διωάμενος. Βότας μὲν ἐλ-
 γόν. βυκόλος ὡς φησὶν, ὅτι καὶ βυκόλος ὄρας. καὶ
 ὄρος οἱ μὲν βυκόλοι πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐγκρατῆς. οἱ δὲ
 αἰπόλοι, λάγνοι. ἢ δὲ αἰτία, ὅτι καταφορέσεισαι ὅσαι
 αἰεγες, δελιάζουσι καὶ αἰπόλος. Ἄλλως. Παροιμία
 εἶναι, ὡς ἦν ἡσύχωμ' μὲν πρῶτον ὁ ἡμόρων. ἔπειτα δὲ
 ἀγείων. οἱ γὰρ βόες, ἡμόροι εἰσι. ἀπὸ γὰρ τῆς βοσκομέ-
 νων καὶ οἱ βόσκοντες αὐτῶν κίδοι λέγονται. αἱ δὲ αἰεγες
 ἀγρίαι. καὶ ὄρος καὶ εἰς τὰ ὑψηλὰ ὄρεα, καὶ εἰς λεηνώδεις
 τόπους βόσκονται. ἀπὸ τούτων δὲ καὶ οἱ αἰπόλοι, κίδοι
 λέγονται. Ὡς πόλος. Ἀντί τῶ ὁ αἰπόλος γίνεταί, καὶ
 σωμαίρεσι, τῷ ὅ καὶ αἰετὶς ὡς μέγα. μένοντος πρὸς γε-
 γραμένῳ τῷ ἰοίῳ, ὁ αἰπόλος. ὡς πόλος, οἱ αἰπόλοι ὡς
 πόλοι.

πόλοι. Ἄλλως. Βάπτας μὲν. Ὅνδρ. Βουκόλος μὲν ἐ-
 λέγθ. νῦν δὲ ὁμοίως αὐτοῖς ἀπόλω. ὅττ' ἐταυτόν
 ὅστις, ὡς αὐτὸς εἰλεγμ. ὅκ' ἀξίως φησὶ αὐτὸν τάξινως διετέ-
 λης. Βουκόλος γὰρ ὦν, ὡφειλόμην μεγαλοπρεπὴς εἶν. καὶ
 γηρναίως αὐτὸν ὀρώτας καὶ τὰ συμπίπτοντα διώκας φέ-
 ρειν. νῦν δὲ ὡς εἰκὸν ἐλέγθ' ἴσον Βουκόλῳ. τῷ ἀληθεία
 δὲ ὅκ' εἰ μικροπρεπὴς ὁρακείμενῳ, καὶ πρὸς ταύτα πεί-
 χων, οἷα αὐτὸν ἀπόλος ἀνὴρ ἐπαθε. πῶς δ' ἐπάγει. ὁ ἀπό-
 λῳ ὅτε ὀρεῖ τὰς μνησάδας, ἤγειν τὰς αἰγας οἷα αὐτὸν
 ὅπως ὑπὸ ῥήματι κῶς βατδύντου, ἤγειν βατδύνονται,
 τοῖς τραγούχοις μίγνυνται, τίκεται ἡ δὲ αὐτὸν ὀφθαλμοῦς.
 ἤγειν, ὁρακόμενός τοι φθίρεται. ὅτι δ' ἐτραγῶν αὐτὸς ἐγεί-
 νῃ. καὶ σὺν ἐπειδὴν ὀρεῖ τὰς πρὸς τῶν οἰσὶν ὅπως γελάσει,
 τίκεται αὐτὸν ὀφθαλμοῦς, ὅτι δ' οὐκ αὐτὸς χροδύεις. Τῶς
 δ' οὐδὲν ποτε λέξαι δ' ὁ Βουκόλῳ. πρὸς τούτους δὲ οὐδ'
 τινος ἀνὴρ ἐπομν, ἥτοι αὐτὸν Βούτας αὐτὸν ποιμένας,
 καὶ αὐτὸν ἀπόλους, τὸν πρίαπον καὶ αὐτὸν λοιπούς, οὐδὲν
 ἐφθέρξατο ὁ Βουκόλῳ. ἥτοι ὁ Δαφνίς. Ἀλλὰ τὸν αὐ-
 τῷ. Ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ὀρώτας ἐπὶ ὀρεῖ, καὶ διώκει μέ-
 γει καὶ φησὶ μοίρας. ὅττ' ἀνὴρ. εἰ μὲν γὰρ ἐκτείνω-
 μεν τὸ αὐτὸ, σημαίνει γηρναίως πῶς. εἰ μὲν δὲ συσέλω-
 μεν αὐτὸ, αἰτιατικῶς τῷ πληθυντικῶν διωκίως.
 ἐκείνοι γὰρ τὰς παρ' ἡμῖν ἐκ φορομνίας εὐθείας τῷ
 πληθυντικῶν φησὶ φησὶ αἰσθητόχου, φησὶ τὸν ἐκφί-
 ρουσι. Ἄλλως. Τῶς δ' οὐδὲν. Πρὸς τούτους,
 ἤγειν

ἦγρυ ὅς νομῆς καὶ τὸν πρίαπον, ὃ δὲ ἔλεξεν αὐτὶ τῷ
 ὅδῳ ἀπεκρίνατο ὁ βυκόλος. ἀλλὰ τὸν ἑαυτὸ ἀπεκρί-
 νου ἀλγεινὸν ὄρωτα, καὶ εἰς τὸ τέλῳ ἔωθε, ἦγρυ, ἑαυ-
 δε τὸ φλοιοῦρας. ἦγρυ, ὃ ἡ μοῖρα αὐτῷ ἀπεκλήρωσεν.

Ἦνθε γε μὰν ἀδελῆα. Ἦλθε ὃ ἡ δελῆα λυπρὴς γελῶ-
 σα καὶ ἔφη. βότα ἔω' ἀργα λῆς ἐλυγίδης ὄρωτος καὶ
 ἐκἀμφος; ταῦτα δὲ ἡδὴ μυκτικρισμῷ λεληθῆα φησὶν
 ἡ λυπρὴς, ὅπου λῆς. οἶον λογιζέται καὶ συσφίει τὸν αὐ-
 χόν. Ἀλλως. Τὸ ἀδελῆα, καὶ ἀδία ποιητικῶς λέγε-
 ται. αὐτὸ δὲ γράφεται ὡς τὸ ἰ. ἀδία ἡ δὲ θυγάτηρ, ἐν αὐ-
 τῷ βόλεται. θῆλει γὰρ εἰπεῖν φανερῶς μὲν γελῶσα,
 λαυθαίνειν δὲ βαρυνομῶν ὑπὲρ τῷ δάφνιδι. ταῦτα
 ὑπὸ μυκτικρισμῷ λέγει ἡ ἀφροδίτη. Ἀλλως. Ἦνθε γε
 μὰν ἀδελῆα. Ἦλθε γε μὲν, καὶ ἡ λυπρὴς ἡ δελῆα γελῶ-
 σα. λάθρα μὲν γελῶσα, βαρυὶ δὲ θυμῷ, ἦγρυ, βαρεῖαν
 ὄργην ἀνέχεσθαι. τὸ τέστιν, ἀνάδεδεγμένη. βαρεῖα δὲ ὄ-
 γη, ὡς ἂν πρὸς ῥαδίως γνέγκαι, καὶ εἶπε. σὺ δὲ ἡ δά-
 φνι κατ' ὄχον, αὐτὶ τῷ ὄχον. ἐγκαυχῶ λιγυφεῖν, ἦγρυ
 λιγύσφην, κατὰ παλαιόν τὸν ὄρωτα. ἀρ' ὅκ' αὐτὸς ὡς
 τὸ ὄρωτος τὸ ἀλγεινὸν ἐλυγίχθης; τὸ δωρεῖωρ ἢ ὅδ' ὅδ' ἔστιν.
 εἰπεῖ γὰρ ὅτι ὑπὸ τὸ μέλλοντ' ὅτ' ὀδύνητικῶς, λιγυφῶ
 λέγουσιν ὡς πλέξω, ὅτ' ἀνάγκης καὶ ἐλυγίχθης λέγουσιν
 ὑπὸ τὸ παθῆναι ἀορίστου ὡς ἐπλέχθης. Ἀλλως. Λυγι-
 φεῖν. Καταλύσαι. τουτέστι, ποιεῖσθαι τὸ ὄρωτ' ὅ-
 γκαυχῶ ἵσως γὰρ ὁ δάφνις μεγαλοφρονήσας εἰς τὴν
 θεόν,

ἢ τὸ ὅλον, ὅπερ ὁ Βασιλεὺς ἀγχισίς, τὰν Κύπριν, καὶ τὴν
 ἀφροδίτην, κατακυριεύει λέγεται. Ἀγχισίς γὰρ ὁ Αἰ-
 νείας πατήρ, καὶ τὴν ἰδίαν ἐμίγη ἀφροδίτην, καὶ Αἰνείαν
 ἐγέννησεν. ὡς ἐξ ἧς ὑποφύει. ἔρπε ποτ' ἴδαν, ἔρπε ποτ'
 Ἀγχισίαν. ἀντὶ τοῦ ἀπελθε πρὸς τὸν Βασιλέα Ἀγχισίαν
 „ Βασιλέα δὲ καὶ Ὀμηροῦ τὸν Ἀγχισίην φησὶν. Ἡμῖν ἔω
 „ ἀγχισίαν τέκε Βασιλέοντα. Ἄλλοι δ', ὅτι πρὸς Πάριον
 σὺν τῷ κατακυριεύει. ἢ δὲ ἰδίᾳ, ὅς ἐστι προίας. διώαντα δὲ
 καὶ πάντα τὰ ὄρη, καὶ ἰδίᾳ τῇ πρὸς ἡγορία καλεῖσθαι,
 ἀπὸ τοῦ ἰδὲ καὶ βοτάνης. ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδὲ καὶ θεάσασθαι. ἀπὸ
 ὑποκλῶ γὰρ τις ἐπιστάμενος, διώαται πόρρω ἰδίᾳ.
 καλεῖται δ' ἰδίᾳ, καὶ ὅρος ἀρήτης. Τίω ἐσθύνεις. ὥς
 σκέπειν τὸν Ἀγχισίαν σιωδρχόμενον αὐτῇ. ἢ ὡς σκέ-
 πειν σε σιωδρχομένην τῷ Ἀγχισίᾳ. γὰρ ταῦτα δὲ κύπει-
 ρον. ταπεινὴ βοτάνη καὶ μὴ δυναμένη σκέπειν σε. κύ-
 πειρον δὲ τινὲς λέγουσι τὸ πρὸς ἡμῖν Βάτομον. ὥς ἐκ
 λόγῳ Βομβόυντι. Ἀντὶ τοῦ καταγορεύσας καὶ ἀκρασίας
 εὐρήσεις τὰς μελίσας ἐπὶ πρὸς ἡμᾶς ἡκεις, ὅσα τὸ Βόμ-
 βος οὐδὲ πορεύς ἐπαγομένης. Σμύνη δὲ, τὰ τῶν μελισ-
 σῶν ἀγγεῖα, ὡς Ἡσιόδου. ὥς δ' ὅταν γὰρ σμύνησι κα-
 τηρεφείησι μελίσας. Ἄλλως. Ὁ νῆς. ἔρπε ποτ'
 „ ἴδαν. ἔρπε αὐτὴν τὴν ἀπὸρχε πρὸς τὴν ἰδίαν. ὅπερ λέγε-
 „ ται ὁ Βασιλεὺς τὴν Κύπριν γυναικαί. Σιλονότι αἰχμαῖ.
 ἀπὸρχε πρὸς τὸν Ἀγχισίην. ὅς ἐστι ὁ Βασιλεὺς, ὃν λέγουσι
 συγγενεῶς αὐτῇ γὰρ τῇ ἰδίᾳ. Τίω ἐσθύνεις. Ἐκ ἐσθύνεις
 ἐκ.

λυρὴν ᾗενσε δικλονότι δωαλμυλαί. ὦσθε, ἥγυν γν' ταῦθα,
 λυπείρος. βοτάνη τίς ὅστις αὐτῇ μικρὰ καὶ θυώσης. ὦσθε
 μέλιοςται βομβῶσι ἐμμελῶς ποτὶ σμύλῃσιν, αὐτὴ τῷ
 γν' τοῖς σίμβλοις. ἐπαγόμενα δικλονότι αὖθ' ὁδύτας.

Ῥεῖαῖος χ' ὦ' δλωνις. αὐτὴ τῷ τρυφόρος· ὄβην καὶ τ' θρύ-
 » πρεδαί, ὡραῖζεδα φησὶ Μηνῆανδρος. Ῥεῖαίβεθ' ἢ τῷ
 » χη πρὸς αὖθ' βίος, ἢ αὐτὴ τ' ἀκμάζωμ. ὡς καὶ Ἡσιόδοσ· Ῥε-
 » ραίαν δὲ γυναικα πέον ποτὶ οἶνον ἀδεδάει. Ἄλλως.

Ὁ νῶς. Ῥεῖαῖος χ' ὦ' δλωνις. ἥγυν, ἀκμάζωμ καὶ θυ-
 σίης. ἐπεὶ καὶ μῆλα ἥγυν πρόβατα βόσκει. Ἐπὶ δὲ πῶδας
 ἥγυν λαγῶδες τρεῖς. ὅσοι γὰρ τὸ βάλλει. καὶ πάντα τὰ
 θωρία. ἢ καὶ θωρία τᾶλλα. γράφεται γὰρ καὶ ἔτω, δῖω
 καὶ. τετέστιν ἀγρεύει. σκώπη δὲ αὐτῶν ὡς ὀφθαλμοὶ τοῖ
 ἀδωνιδος. τ' δὲ πῶδας τὸ ἀσμακρόν. οἱ γὰρ δλωεῖς τ'
 εἰς ληγόντων θυθείων τ' πληθυσιακῶν, ὁμοίως πρὸς ξυῶν-
 σι καὶ μακρόν· ἔχουσι τὸ ἀ· θόας, τρώας, ὅτι τὰς πρὸς ἡμῖν
 εἰς δὲ ληγῶν θυθείας τ' πληθυσιακῶν ἐκείνοι δὲ τ'
 αὐτὸς φερόσιν. Ῥεῖαῖος χ' ὦ' δλωνις. Ἰσορία. λινύ-
 ρος τ' Ἀπόλλωνος καὶ σμύρνης θυγάτηρ μοῖρα. ἢ τις καὶ
 μινύρ ἀφροδίτης ἡραδὴ τῷ πατρός. ὅτι λύνεται τὰς
 τρίχας, ὅδε ἀφροδίτῳ ἐφ' ἔχειν τρυαύτας. ἐλαύθανε
 δὲ τὸν πατέρα σολιζομένη, καὶ στυαναμιγνυμένη ὡς
 θορόσπανα. ὕσθρον δὲ ἐγκυμονοῦσα, καὶ γυνώσκει τὸν
 ἀδωνιν, ἐφωραθῇ. ἐφ' οἷς αἰδομένη, ἢ αἰχμωμένη,
 ἡνῶτα τοὺς ὁμώνυμον φυτὸν μεταλλαγιῶναι. Αὐθις,

καὶ ἐπαφρόδιτος φησιν, ὅτι ἀρεθίζας καλῶσι τὰς λιγύ-
νας. Ἄλλως. Ἀρεθίζα πηγή γν' σικελία. Ἡς ἔλεγον
ὄραυ τὸν ἀλφειὸν τοῦ ποταμοῦ. Καὶ ποταμοὶ οἱ πι-
νες χαίτε καλὸν ὕδωρ, ἢ καθαρόν, ἢ μετὰ κάλλος ῥέου.

Κατὰ δύμβειοι. Ποταμὸν σικελίας εἴη φασὶ καὶ
ἰῶν. Ἄλλως. Οὐμβεῖς κατὰ πηγάδας γλῶσσαν ἢ θά-
λασσαν. Τινες δὲ σικελίας ποταμὸν ἐφησαν δύμβει-
διαν ἢ δύμβεις, ποταμὸς σικελίας. ἐφ' ᾧ, μυθόεταί. Ἡ-
ρακλῆς τὰς ἐκ τοῦ ὄρεθίως βῆς ἐλαύνων γν' ταῦθα ἀφί-
κετο. γημομένης δὲ χειμῶνος ἀνυποβλήντος, χόσσαι τοῦ
ποταμοῦ, καὶ ἐπίπεδον ποιῆσαι. ἐφ' ὅν οἱ λίεφαλοι ὄψα-
λείκνυντο καὶ οἰκόντες. ἀσκληπιάδης δὲ ὁμορλεανός,
ὄψατο δὲ γράφει δύμβεις. ἢ καὶ γλῶσσαν θάλασσαν.
ἄλλοι δὲ ὑπὸ τὴν δύμβειον ἐστὶ δὲ καὶ ὅτι, ποταμὸς σι-
κελίας. Δάφνις ἐγὼν ὁ δὲ. Κατ' ἐπαναλήψιν τῆς
ὁ λέγεται, πρὸς τὸ ὁ βουκόλος ὑμῖν ἀφιδύμενον. ἢ γὰρ
σωχεῖα τοῦ λόγου, ὅπως ἔχει. ὁ βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ ὁ δαλ-
φνις, ὅτι ἐπ' ἀναγραφῇ ὁμαίη τὴν ὕλην καὶ τοὺς δρυ-
μῆς, καὶ τὰ ἄλλα ὁ δαλφνις ἐγὼ ὅπως ἐκεῖνος ὁ τὰς βῆς γν'
ταῦθα βόσκω. ὁ δαλφνις ὁ αὖς ταύρος, ὅτι τὰς διαμα-
λεις γν' ταῦθα ποτίζω. τὸ δὲ χαῖρε ἀρεθίζα καὶ τὸ ἐξῆς με-
χρί τ' δαλφνις ἐγὼ, ὄψα μῆτος. Ὡς πᾶν πᾶν. Ποιητικὴ
ἐπαναλήψις, εἰμὴ τις πιθανοῦσι λέγων, ὥς ὁ νῦν ὅστις
τοιοῦτος. ὦ τὸ παῦ σὺ ὦ πᾶν. ἵνα τὸ μὲν πρῶτον ποδι-
σασθῇ, τὸ δὲ δευτέρου ὅθεν τονηθῇ. τὸν δὲ παῦτα, οἱ μὲν

Πλωελόπης καὶ ὁ Διοσέως, ἢ ἑρμῆ. ἄλλοι δὲ, Διὸς ὁ Καλ-
 λιστῆς. ἑτοροὶ δὲ αἰθόρῳ καὶ οἰνίδης, ἢ νηρηίδῳ. γνῖοι
 δὲ ἑρᾶνδ, καὶ γῆς. Ληκαίᾳ. Ὑπὸ τῷ λυκαίῳ φυσι-
 χωθείω, καλσμελίνῳ καλλιστῆς. εἰς ὃ ἐλθὼν τὴν λυκαί-
 ον καλλιστῶν θυγατέρα ἀρκτὺν ἔδωκεν, ὑπὸ ἑρμῆ τρα-
 φιλῶναι. ὡς φησὶν ἀργατῶν ἑρᾶνδῶν ἡσδρίδαν. Μεγα-
 μαίναλον Μαίναλον, ὅρος ἀρκαδίας ἀπὸ Μαινάλοιο τῷ
 καίῳ ἢ ἑρμῆ. γῆθα ἢ ἀταλάντῃ τῷ ἰωλῶνι πρὸ ἐρχο-
)), ὄρεν ξηνίου. Δεξιτόρῃ δ' ἐλθὼν ἐγχος ἐκηβόλον ὅς ἑ-
)), ταλάντῃ. Μαινάλοιο γὰρ ποτὲ οἱ ξηνίου ἐγγυάλισεν.
 Ἐλίνας δὲ λίπδριον. τὸ ὄρος τὸ ἀκρωτήριον παρὰ τὸ
 ὑπὸ ῥέειναι τοῖς ἑρῶν ὄμβροισι, καὶ πηγῶν ὕδασι.
 ἢ ὄνομα πόλεως, πρὸς τῷ οὐρίῳ τῷ ἀρχαϊκῷ αἰπύτῃ τῇ
)), φελεφαλή. καὶ Ὀμηρῶ. Αἰ πύπτον πρὸς τὸν ὄμβρον.
 Εἰς ὃν φασὶ τὰ ἐσδὸν χόμιναι ῥεῖα ἄγονα γίνεσθαι. ἀγα-
 τῶν δὲ, ἡ γὰρ ἐκπληξίμῃ ἐχον, ὅσα τὰ γὰρ αὐτῷ γινόμενα.
 Ἄλλως. Ὀνδρ. Ὡς Παν Παν. εἴτε εἰς ἡτὶ τὰ ὄρη τὰ μα-
 κρὰ, ἡ γὰρ, τὰ αὐτὰ πολὺ διήκοντα τῷ λυκαίῳ. ὅρῳ δὲ ἀρ-
 καδίας τὸ λυκαίον, εἴτε σύγε πρὸς δόρξῃ τὸ μέγα Μαίνα-
 λον, ὅρῳ καὶ ὅσοι ἀρκαδία. ἐλθε αὐτὴν τὴν νῆσον τὴν σι-
 κελίῳ, αὐτὴ τῇ τὴν σικελικῇ. Φιέλικης δὲ τὸ ῥίον κα-
 τὰ λίπε καὶ τὸ ὑψιλόμ μνημα ἐκείνο τῷ ἑρμῆ τῷ λυκαίονος.
 ἡ γὰρ τῷ Μαινάλοιο, ἀφ' ὃ τοῦ ὄρος Μαίναλον. ἢ καὶ τοῖς θεοῖς
 ὅτι θαυμαζόμενον. τὸ δὲ ῥίον ἀκρωτήριον ὅτι φιλο-
 ποιήσῃ. γὰρ πῶς τῷ καλσμελίνῳ αὐτῷ ῥίῳ τετραμμε-
 νοι.

νομ. ἴτε λήγετε. Ὡσὺρ ἤρξαδε, ἔτω καὶ λήγει
ποιήσατε. πῶς κελεύματι κομῇ πέρρημα τὸ ἴτε, αὐτὶ τ'
ἄγετε. Ἐνθ' ὧ' νᾶξ. Ἐλθέ ὧ' ἄναξ, καὶ τλήω διετλήω
καλῶ σύειγα τῷ γλυκύφωνον ὅσῳ γῆρ' ὁ μελύνοντες
ἐκ κρηθ' ὀππῆκτος ἔαρ ποδὶ τὸ χεῖλος ἐλικτῶ ἡγευσε
εισημμενίῳ, φόρε. αὐτὶ τ' λάβε· ὄντως γὰρ ἐγὼ ὑπὸ
τοῖ δῶρος ἡδὴ ἐλκομαι εἰς τὴν ἄσλιν. ὀππῆκτος δὲ λέ-
γῃ τὴν κρηθ' ὡς ὀππῆκτος πηγνύμενον, καὶ μελίπνον,
τῷ ὀππῆκτος ὅλῳ τὸν κρηθ'. Ἄλλως. Τὸ ἐξῆς. Λα-
βε τὴν σύειγα τῷ ἐκ κρηθ' ὀππῆκτος ποδὶ τὸ χεῖλος ἐ-
λκενίῳ γν' τῷ συρίζειν. φορέοιτε βᾶτοι. Ἡ βῶρος
δηνυκῶς λέγετ', ὁμοίως γν' ταῦθα καὶ ἡ νᾶρκιστος. πῶς
δὲ τῷ Ἀριστοφάνει ἀρσενικῶς λέγετ'. Ὑπὸ ἀρκούθιοι
κομάσαι. Ἀρκούθος, εἶδος φυτ' ἀκανθώδους. τὸ δὲ κο-
μάσαι, αὐτὶ τ' ἀναβῆλαι. τὰ ἀπὸ ἡμῶν αὐτὶ πρὸς τα-
κτικῶν. Ἄλλως. Νῦν δ' ἴα μ' φορέοιτε. Νῦν δ'
ἴα μ' αἰβάρι φορέοιτε, αὐτὶ τ' φόρετε. τὰ τέσι, γηνα-
τε, ἐκτρέφετε, φόρετε ἢ αἰ ἀκανθαί. ἢ ἢ καλὴ νᾶρκισ-
τος, κομάσαι αὐτὶ τοῖ βλασκιάτω ὑπὸ ταῖς ἀρκούθιοις.
ἀκανθώδεις φυτὸν ἢ ἀρκούθος. τὸ ἢ κομάσαι, γίνετ' ἀπ'
τ' κομῇ κομῶ. ὃ λέγεται ὁ μόνον ὑπὸ τριχῶν, ἀλλὰ καὶ
ὑπὸ φυτῶν. πάντα δὲ γν' ἡλαγμένα γηρέδω. κατὰ τὸ
ἄνω ποταμῶν χωροῦσιν αἰ πηγαί. καὶ ἡ πίτυς ὄχνας,
ἡ γοῦρ ἄπια γνέικαι, αὐτὶ τοῖ γνέικατω. γηνησάτω,
ἐκθρεψάτω, ἐπεὶ ὁ Δαφνὶς ἀπὸ θνήσκει. Ὀχνας.

Ἀπίος. καὶ ἀρχαίας, ἢ καὶ ἀχλάδας. ἀχλάδας μὲν
 ἦν τὸ γὰρ τῷ ἐδίεδατο ὄχλησι οἰονεῖ ἐμποιεῖν. ὄχλάδας
 πινας ὄχας. ὄχνας δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀγχεῖν δοκεῖν. ἀπίος δὲ, ὅ-
 τι πρῶτον γὰρ πελοποννήσω δοκεῖσιν φωνῇ, ἢ ἐλέγετο
 ἄπια. Καὶ ὁρῶντες οἱ σκῶπες. Ἀλέξανδρος φησι
 αὐτοὺς σκῶπας ἐκ αὐτῶν τῶν τῶν φωνῇ. διότι καὶ πρὸ ὁμή-
 ρου φησὶν ὁρθῶς δοκεῖν γραφεῖσθαι. Σκῶπες τ' ἱερκί-
 τε. Οὐδέ γὰρ φησι γραφεῖσθαι χωρὶς τοῦ σ'· οἱ γὰρ
 σκῶπες φωνῇ ἀφίανσι. καὶ μίμαχος δὲ φησι φθίγγε-
 ται, ὡς ὁρῶντες σκῶπῶν τῇ φωνῇ, ὅθεν καὶ ἔτι καλεῖ-
 ται. τυραννίῳ δὲ φησι σκῶπας αὐτοὺς νυκτιγόρακας.
 οἷον, σκῶπας, αὐτοὺς γὰρ σκῶπας ἔχοντας τὴν ὄψιν. ἢ γὰρ γὰρ
 κτ' ἔχοντας τὴν φωνῇ. Ἄλλως. Καὶ τὸς λιανῶς ὡ-
 λαφύειλοι. Ἀντὶ τοῦ, καὶ αὐτοὺς μαστὸς τῶν λιανῶν, ὁ
 ἔλαφος ἐλκεῖτο. καὶ ἐκ τῶν ὁρῶν οἱ σκῶπες τοὺς ἀνδ-
 ρας γὰρ ὡς αὐτοὺς. ἀντὶ τοῦ εἰς ὅριον φωνῆς ἐλθέτωσαν. σκῶ-
 πας δὲ λέγουσιν εἶναι αὐτοὺς νυκτιγόρακας. Χ' ὡ μὲν τόσ-
 ἐπὶ αὐτῶν, ἀπεπαύσατο. Ἡ ἀνέπαύσατο. διφθέριον γὰρ ἀπ-
 θανεῖν ἀνέπαύσατο ἔφη. καὶ ὁ μὲν. Ὡς ὁ μὲν αὐ-
 θις πεσὼν, ἡμιμήλας χαλκῶν ὕπνον. Τάλγε μὲν λί-
 να πάντα λεοίπει. ἐπεπληρώκει τὸ χρεῶν. καὶ ὁ μὲν-
 ρος. Γεινομένης ἐπ' ἡμέρας λίνω, ὅτε μὲν τέκε μήτηρ.
 Λίνον δὲ οἱ ποικίλται αὐτὸ ἐλίσσιν ἀπὸ τῶν ὅτι τὸ λῖ-
 νομ ἐκ γῆς. καὶ αὐταὶ δὲ αἱ μοῖραι, ἐκ γῆς αὐτὴν κλάθασ-
 ρις ζώοις τὴν ἐκ γῆς ἀνάλυσιν. Ἐβάρου. Τουτέ-

σι, ἀπὲθανε καὶ τὸν ἀχόροντα διήλθε. Τὸν μοῖσαι·
σι Φίλον. καθὼ πρῶτος εὗρετο Βασιλικῶν. Φίλον αὖ-
δρα. ὡς πάσας οἰκείως διέτριβε. Ἄλλως. Ὀνδς.

Καὶ ὁ μὲν ποσῶντα εἰπὼν, ἀπεπαύσατο. Ἥγευ, ἀπὲ-
πνδυσεν. ἐπελύτκσε τὸν βίον. ὅττι δὲ ἡ ἀφροδίτη ἡ-
βελαν ἀνδρῶσσαι. Ἥγευ, ἀνακαλέσασθαι. ἀναζῶσσαι. τὰ-
γε μὲν λῖνα, τὰ τέσι τὰ νοήματα τὰ ὑπὸ τῶν μοιρῶν
ἐπ' αὐτὸ κλωθόμενα πάντα λελείπει. Ἥγευ, θζελι-
πορὲ παύσαντο. καὶ ὁ δάφνις δίδει τὸν ῥῶν τὸν ἀχόρον-
τος. δηλονότι ἐκλυσεν, Ἥγευ, ἐκάλυψεν ἡ δίνη. τὰ τέσι
ἡ συστροφὴ τῶν ῥοιμάτων τὸν ἀχόροντος, τὸν ἄνδρα τὸν
ὑπὸ τῶν μορῶν Φιλόμνημον. ὡς τῶν ὁδῶν δηλονότι τῶν
πῶς Φιλῶν αὐταῖς ὡς μελέδῳ. Τὸν ἐνύμφαισι
ἀπεχθῆ. Ἥγευ, μὴ μισθόμενον ταῖς νύμφαις, ἀλλὰ
ὑπὸ αὐτῶν δηλονότι Φιλόμνημον. Καὶ τὸν δίδει τὰν
αἶγα ὅτι σκύφῳ. Ἥγευ, τὸ ποτήριον. ὡς αὐτὸ ἀμέλ-
ξας, ἀποπλύνει ποιήσω ταῖς μέσσαις. εἴτα ἀρτένει πῶς
τὰς μέσας καὶ φησὶν ὧς μέσαι, χαίρετε πολλάκις. τὰ-
τέσι, ἀπαύξομαι ὑμᾶς πολλάκις ἐγὼ δὲ χαίρω ὑμῶν
καὶ ἐσφόρον, Ἥγευ, εἰς τὸ ὑπὸν, ἄσω ἡ δυνάτορον. Πλῆ-
ρες τι μέλιτ'. αὐτῶν μιὰ τὸ τι. εἴθε γήνοιτο τὸ
καλὸν σε σῶμα ὧς οὖσι, μέλιτος πεπληρωμένον. Πλῆ-
ρες τι χαδόνων. Γράφεται καὶ πληροῦ δὲ, χαδόνον
ἢ τὰ ἐκ τῆς κηφύων κηφία, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης. θεαί-
τητ' δὲ, αὐτὸς κηρὸς αὐτὸς ἔχοντας τῶν κηφύων αὐτὸς γό-

νυς. οἱ πινόντες ἡδὺν ποιοῦσι βρωμα. οἱ δὲ κρινότορον ὑπὸ τῷ
λευκίῳ, ὧν τὸ μέλι ἐδίδετο. Καὶ ἀπ' αἰγίλῳ ἰχάδια.

Αἰγίλῳ, δὴ μῦθῳ τῷ ἀθηκῆς ἀπό τινος φυλῆς ἤρωθ' αἰγίλῳ. ὅπῃ δὲ αἰ ἀθηκῆς ἰχάδια ἡσείαι, καὶ διὸν μαρτυρεῖ. ἐστὶ δὲ καὶ λακωνικὸν χωρίον αἰγίλῳ. τινες δὲ οὕτως ὅτι καὶ νῦν μετὰ τὴν κρήτης καὶ λακωνικῆς ἔτῳ λελασμένῃ. Ἄλλως. Πληρεῖς τριχαδόνωμ. Ἦγερ μέλιτος λευκοῦ ποδισοῦν δὲ γν' ταῦθα τὸ ρί. καὶ ἀπ' αἰγίλῳ ἔθε τρώγοις ἰχάδια ἡσείαν. ἀντὶ τοῦ ἀπ' ἀθηκῆς. αἰγίλῳ γὰρ δὴ μῦθῳ γν' ταῖς ἀθλίωσις. ἐπεὶ σύγγε' αἰδὲς φέρτορον. Ἦγερ βέλπιον τέττιγῳ. Ἡνὶ δὲ τρι. Ἦγουν ἰδὲ τὸ δὲ πας, θείασαι φίλος ὅπως καλῶ ὁσμὴν πᾶσι. Ἐπὶ λευάνεσι. Ἐπὶ λευάνεσι ταῖς τῶν ὧν ὧν δόξας ἀρπεπλύνθῃ. ἀντὶ τῷ ἔαρι. ἐπεὶ ἀνθεῖ πάντα τότε.

Ἄλλως. Δοκασεῖς. Ἦγερ δόξας. νομίσας πεπλύνθῃ ἀντὶ, ὑπὸ ταῖς πηγαῖς τῶν ὧν ὧν. ἔτῳς ὅτι δηλονότι ὧν ὧν. Ὡς δ' ἴθι. Ἦγερ δολύρο ἐλθεῖς αἰσάθα. ὄνομα αἰγὸς ἡ λειοσαῖθα. ἢ ἡ πρὸς τὸ γηναῦ διὰ πυρῳ. καὶ δόρμη. ἀπ' τοῦ λειοσά τὸ γηναῦ καὶ τοῦ αἰθῶ τὸ λαίω. εἰ δὲ λειναῖθα γράψας, λειναῖθα ὅτι ἡ πρὸς τὸ λεινῆσαι διὰ πυρῳ. Ἦγερ, ταχέως αἶψ. ἀπ' τοῦ λεινῶ, καὶ τῷ αἰθῶ τὸ λαίω.

Ἄλλως. Κιοσαῖθα ὄνομα αἰγός. Ἐκ τοῦ λειοσά καὶ τῷ αἰθῶ ἡ λειοσά λδουκὸν κατανενομένη. αἶθον γὰρ τὸ λαμπερόν. ἐκ δὲ τοῦ λαμπερὸς γίνεταί μεταλὺ πηκῶς τὸ λδουκόν. Τὸ δὲ. Σὺ δὲ ἀμελγε αὐτῷ. αἰ δὲ χιμόραι, ἔ

μὴ σκιρτήσετε, ἢ συννόμῳ δηλονότισδρῶμιναε. μὴ ὁ
 τραλγϞ. Ϟδ, ἀρῶ κρινου. ἤγουμ, οὐ μὴ ὡλῆθῃ δηλονότι
 ὁ τραλγϞ ὑμῖν.

ΣΧΟΛΙΑ Εἰς τὸ ΔΕΥΤΕ-
 ρον τῷ Θεοκρίτῳ εἰδύλλιον.

Επιγράφεται τὸ πρῶν εἰδύλλιον, φαρμακδύτρια.
 λέχρηται δὲ ὁ Θεοκρίτης γν' ἐν τῷ δλωρίδι ὁ χαλῆ-
 κτω. πῶλογίξει δὲ σιμαίβα. Πᾶμοι τοῦ Δαίφνου φέ-
 ρει θῆενυλι πᾶμοι τὰ Φίλτρα. Στέφουρ τὰν λελέβων.
 σεφανώουρ τῷ λελέβω. λελέβη δὲ ὅδε μ' ὄνομα πόλεως.
 ἔστι δὲ καὶ ποτῆριον ξύλινον κυλικῶδες. θυφορέωρ γν' πο-
 τηριογλύπη. ὅς τις ἐμὴν λελέβω ἀληκκίδια μῆνονρ
 ἀπηνύρα. Οἶός ἀώτω. πῶβάτῃς ἀνθῆ, ἀντὶ τῷ ὀρίω ὡς
 σωδρῶνδρ ἢ τῷ τῷ πῶς τὰς φαρμακείας θοράπδύε-
 ται. Ἄλλως. Σεφανώουρ τῷ λελέβω, τῷ λεπῷ
 τῷ καὶ ὁ βαρέτω ὀρίω τῷ πῶβάτῃς τῷ φοινίκῳ. ἤγουρ
 τῷ κακκίνῳ. ξύλινον ἢ ποτῆριον φασὶν εἶναι τῷ λελέβω.
 ὧς τὸν ἐμὸν βαρυδύντα. ἵνα τὸν Φίλου ἀνδρα
 βαρυδύντά με, κατὰ δύωμαι. ἤγουρ κατὰ γοηδύσω. ἢ κα-
 ταγοκτδύσῃ, γν' πωρὶ καίσῃ τὰ ὡλῆ ὅδε σωτῆνοντα
 φάρμακα. ὡσπρ τὸ λείβῃ λέγειτῃ μ' καὶ ἀντὶ τοῦ σωδύ-
 σῃ λέγειτῃ καὶ ἀντὶ τῷ χῆρ ἀπλῶς, ὅτω καὶ τὸ δύειν. λέ-
 γεται μὲν καὶ ἀντὶ τοῦ τῷ πρῶντων ἀπαρχεῶν κατὰ
 τῷ

τὴν τῶν παλαιῶν χεῖσιν. ὅτι γὰρ, ἐκ ὕψους τοῦ σφαιτέρου
 ὡς ἐπίθω ὡς οἱ νεώτεροι, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἀπέρχεται τῶν
 πρὸντων. τὸ ἐξ ὅθεν δὲ καὶ τὸ ἐξ ἑξῆς, ἐλεγομὲν ὑπὸ τῶν σφα
 γίων. λέγεται δὲ καὶ αὐτὴ τοῦ λαίεω ἀπλῶς, καὶ γὰρ τῶν
 εἰπθῆναι τι, καθὸ λέγεται γὰρ ταῦθα. ἵνα καταβήω
 μαὶ οὐρανίου ἀντὶ τοῦ τακτικῶς. ὡς γὰρ τῶ, ἵνα εἰδῶ
 ἄμφω. βαρυδύντα, ἀντὶ τοῦ βαρύνοντα. μέλλω ἀν
 τὶ γνέσθης ὅτω γὰρ συνεφάνει τῷ μέτρῳ. βραχὺ ἔχω
 τὸ ῥύ. τὰ γὰρ ἄρ τοῦ ὕψους, ῥήματα. ὑπὸ τοῦ μέλλοντος
 αἰ βραχὺ τὸ διχρονον ἔχουσιν. οἶον, λείνω, λεινῶ, θυρύν
 ω, θυρινω, πλατυίνω, πλατυνω. Ἀρράφην. ἔκρη
 σην, ἀράσσω, δι' ἐνὸς ῥ. οἱ ποιηταὶ δὲ ὅτε ἔχουσιν χεῖραν
 ἐκτείνειν τὸ ἄ καὶ ἐτόρου ῥ. προσθέτασιν αὐτῶ. ὅ γὰρ τῶ
 πρᾶτα τελευτῶ ἐκκλίνοντες, τὸ κρινόν ἄρρασσω λέγεται πῇ
 προσθήκη τοῦ ῥ. τῶ ἀρχαῖοντες. Παλαίεραν. Πα
 λαίερα ὁ τόπος γὰρ παλαίεσι καὶ αὐτὴ ἡ πάλιν. γὰρ
 ταῦθα δὲ ὑπὸ τοῦ πρὸ τοῦ λέγεται σημασιολογίᾳ. Ἀλ
 λά σελαῖνα. Γίνονται φησὶν γὰρ τοῖς λεχωρισμῶν
 τῶν πρὸ γνῶν. ὅτι τῶν ὄρασιν οἱ μὲν ἀνδρὲς δύχονται
 τὸν ἥλιον αἰ δὲ γυναικὲς σελιώλω. Ἄλλως. Τὰς ἐ
 ρωτικὰς χρομίας τὴν σελιώλω μετακαλεῖσθαι σὺν
 θες. ὡς καὶ Εὐειπίδης ποιεῖ φαίδραν πρᾶττονται γὰρ
 τὸ καλεῖσθαι ἰππολύτω. καὶ τὴν δὲ ὡς ἐπράττον, γῆρας
 φασὶν ὅτι, ἐπειδὴ σιγῇ ὅσον ἡ νύξ. διὰ δὲ τοῖς λε
 πτομένοις ὁρῶσι σιγῇ καὶ νυκτός, μετὰ αὐτοῦ, ὡς νύξ.

Οὐ γὰρ Διὶ πλεῖστον ἀφροδίτης. ἥ ὅτι καὶ ἡ σελῶν ἡ πόδι
 ὄρωπικῶν πινάφηνοςσιναι, πρὸ καὶ ταῖς τῷ αὐτῷ πά-
 θαι λεχημδύαις, συμπράσσει. ἥ ὅτι Διὰ πυρρὸν ἡ θεός,
 καὶ τόδε πάθῃ τοιῶν. Τὴν γὰρ ποταίνομαι. Σοὶ
 γὰρ καλὸν ὕμνον πρὸς μνήσῃ ὡ σελῶν. Τᾷ χθο-
 νιάθ' ἐκάτα. Τὴν ἐκάτη χθονίαν φασὶ θεὸν καὶ νὸρ-
 τῶν πρὸς τανιν, καθὰ καὶ σώφρων. ἦσαν μιχθεῖσαι
 διὰ γένῃσαι πρὸς γόνον. ὄνομα δὲ αὐτῇ θεοῦ ἀγγελον.
 ταύτῃ δὲ μετὰ τὴν γένῃσιν ὑπὸ ταῖς νύμφαις δὴθῃ
 ναι πρὸ τῷ Διὶ τρέφεσθαι. αὐξωνθεῖσιν δὲ, ἐλπίται τὸ
 εἰς ἡρας μύρον, ὡ τὸ πρόσωπον αὐτῇ αἶθρον ἢ χρίονον,
 καὶ θῆναι θυρώπῃ τῇ φοίνικος θυγατρὶ. αἰδομένη
 τὴν ἦσαν καὶ ἐφορμῆσαι βδολομένη αὐτὴν κολάσαι,
 τῶν καὶ ταῦτα μὲν τὸ πρῶτον, εἰς γυναικὸς περὶ κῆρας οἰ-
 κον καταφυγεῖν. ἐκείθῃ δὲ πρὸς ἀνδρας νεκρὸν φόρον-
 τας. ὅθῃ τὴν μὲν ἦσαν ἀρσιῶσαι, τὴν δὲ εἰς αὐτὸν καθά-
 ρως κελεύσαι ἀναλαβόντας καθάρα. ἐκείνους δὲ ὑπὸ τῇ
 ἀχρυσίαν λίμνῃ ἀπαγαγόντας ἀγνίσαι. ὅθῃ τὴν
 θεὸν ἀρκεκληρῶσαι τοῖς τεθνεῶσι, καὶ κατὰ χθονίαν
 φασίν. Ἄλλως. Τῇ δὴ μνηστρι μιχθεῖς ὁ ζεύς, τεκνοῖ
 ἐκάτῃ. εἰς ἀφροδίτην ἢ γυνὴν καὶ μεγέθει. ἢ ὑπὸ γυναικὶ
 φθλῶσαι ὑπὸ τῇ πατρὸς, πρὸς πρὸς φόνους ἀναζητησιν.
 καὶ νῦν, ἀρτεμὶς καλεῖται, εἰ φύλαξ, καὶ διαδίδχος, εἰ
 φως φόρος, καὶ χθονία. Ταῦν, καὶ σκύλακες. Διὰ τῇ
 σκύλακες ἐκφύρεται Διὶ πᾶσι τῇ ἐκάτῃ. Ἀριστοφάνης

„ γν' διαΐταλ' ὅσι. Τί γ' ἑωίδου λεπρὸν λυκὸν ἐπρίω
 „ πῖ θεᾶ εἰς τὰς τριόδας. Ἄλλως. Σκύλακες τὰ μι-
 κρὰ τῶν κυνῶν. ὑποκριτικὸν γὰρ ὁ σκύλαξ. γν' ταῦτα
 δὲ σκύλακες, αὐτὰ τὰ κυνέες. τὴν ἐκάττω φασί, τὴν
 αὐτὴν εἶναι τῇ προσφόνῃ. τὴν ἐκάττω δὲ καὶ τὴν σελή-
 νῳ ὠνοκαλεῖται, ὡς νυκτορίνας θεάς, καὶ τὰς τῆς τὴν
 νύκτα προῆλθον ἀφορώσας. Ἀνά τ' ἡεῖα. ἡεῖα,
 οἱ τάφοι. πρὸ τὸ γνέσθαι τῇ γῇ. ἢ πρὸ τὴν ὠνοχομένη-
 νῳ τοῖς νεκροῖς ὄραν. ἢ γρυλῶ. ἢ δεινίδοι. Ἐκάτα
 διασπλῆτι. ἢ ἢ ἔκ' αὐτῆς διαπελάσσειν, ἢ τὸ δᾶ ὠ-
 τατικόν, πολυπέλασε. ἢ αὐτὴ τὴν πολεμικὴν. ἢ γ' ἐγκη-
 ῖσταις, τοτέσι ἢ μάχῃ. ἢ πρὸς πελάσσοντα ταῖς διασί.
 τοτέσι φως φόρος. ἐπεὶ ἢ αὐτὴ ὅδε τῇ σελήνῃ. Ἄλλως.
 Νεκύων ἀνά τ' ἡεῖα. ἢ γρυ δ' ἢ μνημάτων, καὶ τὴν
 μέλανος αἵματος τὴν νεκρῶν. διασπλῆτι γ', σφόδρα πλε-
 σσάζοντα. καὶ ὅτι τέλος ἀμμιρὸς πῆσται. ἢ γρυ μέχρι τέλους
 πρὸ μιν. τὰς μαγείας ταύτας ποιεῖν χεῖρας ὅσων ἔ-
 τε τὴν μαγείων τὴν κίρκης, ὅδε ἔτε τὴν μαγείων τὴν μηδείας,
 ἔτε τὴν μαγείων τὴν ξανθῆς πόρμης. Μὴ τέλει κίρκης.
 Ἐπὶ τῇ νύτῃ γν' τῇ σελήνῃ αἰὼν ὄρεθ, ὄρεθες δὲ κινύουσι τὴν μη-
 δείας, καὶ κίρκης, γν' οἷς ἐποπτοῖν τὰ φάρμακα. πόρμης
 δας. Αὐτὴ ὅδε ἢ πρὸ ὁμῆρω ἀγαθήσῃ λεγομένη, ἢ
 πόρτα φάρμακα ἰδοῖν, ὅσα τρέφει θυρεῖα χθόνων. Ἰνυξ ἔλ-
 κετὺ τὴν ὠνοχομένην. Ἰνυξ, ἐρνεον ἀφροδίτης. ὁ αἰ φαρ-
 μακίσις σωδργόν ἔχουσι πρὸς τὰς μαγείας. λεγούσι δὲ

καὶ

καὶ αὐτὸν τὸν ὄρωτα ἀπὸ τῶν ὄντων ζῶν ἵνχα ὥς φη Πίν
 διαρος, καὶ Ἀριστοτέλης γὰρ τῷ ποδὶ ζῶων μορίῳ. μέζον
 πίνης αὐτὸ λέγων, ἢ λινολδορ. ἢ πρὸς ῥωμαίοις σφόδρυ
 γὶς καλὸ μὲν, ὅσα τὸ πανταχὲ σφίφειν καὶ λυγίσειν τὸν
 αὐχένα. ἢ τὴν τουγλῶ. ἢ τῇ ἵνχα ὥς φησι καλλιμαχος,
 ἢ ἄς θυγατὶρα. φαρμακδύειν δὲ τὸν διὰ ὅπως αὐτὸν αὐτῇ
 μιχθῇ. ὅθεν ὑπὸ ἡρας εἰς ὀρνιθᾶριον αὐτὴν μεταβαλεῖν,
 καὶ συνδργεῖν ταῖς φαρμακείαις. Ἄλλως. ἵνχ' ἔλ-
 κε. ἵνχ', ἢ λεγομένη, σφόδρυ γὶς. ἢ φασὶν γὰρ τῇ φύσιν
 ἔχειν ὄρωτικὴν ἵνα παθῇ. ἀπὸ ἧς καὶ πάντα ἀπλῶς τὰ
 εἰς Φιλίαν λινδύτα φάρμακα, ἵνχας λέγουσι καὶ τὰ ἐπα-
 γωγὰ ἄλλως καὶ χρεῖνται καὶ μεταφορᾶν. γὰρ ταῦθα ὅ-
 ἴσως τῇ σφόδρυ γίδι λέγει. ἢ γὰρ κατασκευῇ τινὶ ἥσι
 μαίεσθαι ἔχουσιν, ταῦτα ἐπάσκει. Ἄλλοι τὰ τοιαῦτα πρὸς τὸν
 εἰτάκετ. ὥς τῇ μαγδυσσῶν ἄλλοιτα θυσοῶν. ταῦτα
 δὲ δηλῆματα ἔλεγον. τάκετ δὲ, τύφεται, θυμιάται,
 ὑπὸ τῷ πυρὸς ἀναλίσκεται. γράφεται ἐπὶ καὶ κἀκετ.
 ῥόμβος δὲ ὁμοῖ ἀπὸ τῶν ὀρνυμβορ καλῶσι, παρόθεν τέ-
 λειός ὅστις ἀριθμὸς ὁ τρεῖς. ἀρχήων, καὶ μέση καὶ τέλος.
 καὶ ὁδοῖσι τριγώνος. τὸ δὲ τάκεται, ὑπὸ λινῶν, καὶ
 χιόνος, καὶ τῷ ποιδτωρ λέγεται, τῷ λατ' ὀλίγον ἀνα-
 λισκομένῳ. γὰρ ταῦθα δὲ ἀπλῶς, ἀντὶ τῇ ἀναλίσκειν,
 καὶ φθίρεται. Πᾶσι τὰς φρενάς. Ποῖ ἔχεις τὸν νῆρ ἐκ-
 περπισμένον. ὅντως βολελυρὰ, ὅτι γέλωτος γεγηγῆ-
 ναι. Δίλως ἐμ' ἀνίασεμ. Ἢ γὰρ, ἐλύπησε. καὶ γὰρ καὶ

τὸ δάφνιδι· δάφνι λυκαίω. καὶ ὡς λακνῆσαι μεγα-
 λως πυρακτωθεῖσα καὶ θζαίφνης ἀναφθίσεται, καὶ ὁ-
 δε τέφραν εἰδμεν αὐτῇ, ὅτῳ καὶ ὁ διελφίς γνῶ πῃ φλο-
 γή τὸ δῶτ· τήκοιτο. Σάρεκ' ἀμαθῆνοι. Ἀμαθου
 ποιήσας, ἀφανίσει. ἀμαθ· γὰρ ἡκόνις. ὅς ὅτῳ τῷ
 λαρόν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω. λαθὰ σὺν ἀγαθῇ τύχῃ
 ἐγὼ ὅτῳ τῷ λαρόν ἀναλίσκω, ὅτῳ εἴθε διαρρέοιτο δι-
 θῆς καὶ ἔκ εἰς ἀναβολὰς ὑπὸ τὸ δῶτ·, ὁ μῦθι·
 διελφίς. σὺν δαίμονι δέ, πῇ σελῶν ἢ τῷ δῶτι, ἢ τῷ
 ἑαυτὸ δαίμονι, ὡς μὲν ἀνδρός φησι. Δαίμων ἀνδρὶ
 πῶς αἰσταντοῦ διθῆς γινομένη. Γοριβόη τῇ τὸ Σωκρα-
 τες δαίμονιον. τὸ δέ μῦθι·, ἀπὸ τῶ π. μῦθι· γὰρ
 ἀρκαδίας γῆθα λῶ ὁ νεανίας. οἱ γ, λαρείας φασί τῳ μῦθ
 ὄν. Χ' ὡς διναῖθ' ὁ δειρόμβ·. Καὶ λαθὰ σρέφεται
 ὅτ· ὁ χάλκε· τροχὸς δ' ἀφροδίτης, ὅτῳ ἐκέν·
 σρέφοιτο πρὸ τῶ εἰς ἐμαῖς θύρας. Νῦν δυσα τὰ πί-
 τυρα τὸ δ' ἀρτεμι. Ουσῶ, πνευμαύσω. λῶ δέ πρὸ
 τῶ τὸ ἐκείνῳ ἐκάλεσε, ταύτῳ νῦν ἀρτεμι λέγει,
 δια τὸ ὑπομῆναι πνὰ κοινωνίαν τῶς θεαῖς. Κινῆ-
 σαις ῥ' ἀδιδάμαντα. Τίνες ἀδιδάμαντα τῷ λίθου, ἢ τῷ
 ἀδιδάμαντα σίδηρου. Βέλ πομ· τῷ βράδιδάμαντα. ἢ γὰρ
 τῷ πλῶτωνα λέγειν, λαθὸ σκληρὸς καὶ ἀδιδάμας·.
 ταῦτα δὲ ἀναφορὰ ὑπὸ τῷ διελφίδια καὶ φησὶ τῇ ψυ-
 χλῶ αὐτῇ ὄντα, καὶ ἔπ πρὸς δρέμνον· ἔχει τὸ σῶμα τ·.
 Ἄλλως. Καὶ ἔπ πρὸς ἀσφαλὲς ἄλλο. Καὶ ἔπ πρὸς ὅτι
 γν

γν' τῷ ἄδιν ἀδίαμας σκληρότορ· ὦν δηλονότι τοι πρὸ
 ἡμῖν ἀδίαμαντο· καὶ ἡτ' ἡμιθεμίαν μηχανῶν μαλατ-
 τεσαι διωάμην, καὶ ὅσον ληνήσας αὖν, ἀντὶ τοι μα-
 λαΐσας. καὶ εἴπ' πορ' ἀσφαλές ἄλλο. ἦ γὰρ σκληρόν καὶ
 μὴ διωάμηνον μαλακ' ἦεσθαι. ἀρ' τε μὲν δέ, ἢ αὐτὴ πῖ σε-
 λῶν. Θέστυλι τοι κύνες ἄμμι. Πρὸς τὴν παιδί-
 σκην φησὶ τεκμαιρομένης ἐκ τῶν ὀρυγδῶν εἰ δεῖ ἡτ'
 τὰς τριόδους πεφύγας. διὸ πρὸς αὐτὴν καθόρου τάχος
 τὸ χαλκωμα ἤχει. ὅτι ἐκ' ἐλαθην αὐτῇ φανείσα Ἄθεός
 γν' τριόδοισιν. ἰδρύνοντο δὲ τὴν ἐκάτῃ γν' τοῖς τριό-
 δοις, ὅτι αὐτὴ τῶν καθαρμάτων καὶ μισμαμάτων ἡ θεός.
 γνῶσι δὲ φασί, φοβρίας εἰ αἰόλῃ, καὶ διὸς πᾶσι δα αὐτῇ
 γεγονέναι. καὶ ἔτι πρὸς εἰς τριόδου αὐτῇ ἐρρί-
 φθαι. τῶν δὲ φόρητος βουκόλων ἀνελκομένων καὶ ἀνα-
 λαμβανομένων ἐκβεῖσαι. διὸ πορ' τὰς τριόδους ἰδρύνει
 εἰ δεῖ νομιδῶναι. ἰδρύνοντο δὲ αὐτῇ καὶ πρὸ τῶν θυ-
 ρῶν ὡς φησὶν ἀγχύλῃ. Δέσποιν' ἐκάτῃ, τῶν βασι-
 λείων πρόσδρομῃ μελάνθρων. τὸ χαλκῆον ὡς τάχος
 ἄχει. τὸν γὰρ χαλκὸν ἐπεῖδον, γν' ταῖς ἐλλείψεισι εἰ σε-
 λῶν, καὶ γν' τοῖς καταριχομένοις, ἐπειδὴ γνῶμιζ' ἐκα-
 θαρὸς εἶν' καὶ ἀπελαστικός τῶν μισμάτων. διὸ πρὸς πρὸς
 πᾶσι ἀφοσίωσιν καὶ ἀρκάθασιν αὐτῇ ἐχθρῶν. ὡς φη-
 σι· Ἄπολλόδιωρος γν' τῷ ποδὶ θεῶν. τὸ ἄχει, ἀντὶ τ' ἔφθ-
 φει, ἕρδει, ἐπεὶ ὁ τοῦ χαλκοῦ ἦχ' οἰκῆτο τοῖς καταριχο-
 μένοις. φησὶν Ἄπολλόδιωρος· ἀθλῶνσι τὸν ἰδρὸφάντῃν
 εἰ καὶ

τῆς κῆρας ὑπὸ καλὸς μύνης, ὑπὸ κρέειν τὸ καλὸς μύνον ἢ χεῖρόν.
καὶ πρὸς λαλῶσι βασιλῆως ἀποθανόντος, εἰώθασιν κρέ-
ειν λείβητα. ὧς με τάλαιναν. ὧς με τῇ ἀθλίαν αὐ-
τὴν τοῦ κατὰ σῆμα ἔχειν γυναικός, ἐποίησεν εἶναι ἀγῆνη
καὶ ἄσμενον. τὸ δὲ ἦμην αὐτὴν τὴν εἶναι, ἐκ τοῦ ἐμμελναι γί-
νεται, ἐκβολὴ τὸ πρῶτον μὲ καὶ τροπὴ τὸ εἰς ἡ καὶ
ἀκροπῇ τῇ αὐτῇ διφθόγγῃ, ἦμην. ὅσοι ποῖα θασέα
φαντὶ γὰρ δία. Θησεύς γὰρ ἀρπάσας ἀριάδην τὴν τῶν
μίνωθεν, καὶ ἀπάρας εἰς δῖαν τῇ νύκτι καλὸς μύνης νάξου
ἦεν διονύσου βέλκον, λήθη τὴν χρυσάμην, ἀπὲλπιπεν
αὐτὴν καλὸς μύνης. πολλαὶ δὲ καὶ ἐτόρα εἰσι νῆοι δῖα
καλὸς μύνης. ἦτε πρὸς τῇ κρήτης. γῆν, ὅς ἐκός μόνον συμ-
βῶναι τὰ ποδὶ τῶν ἀριάδην, ἢ μεθονομαδεῖσαι νάξου.
καὶ ἡ ποδὶ μῆλον, καὶ ἡ ποδὶ ἄμοργον. ἢ ἡ τῇ κίω χεῖρ
ῥόνητος, καὶ ἡ πελοποννήσου. ἵππομανὲς φυτὸν ὄσι.

Ὁ μὲν θεόκριτός φησι φυτὸν εἶναι τὸ ἵππομανές· οἱ δὲ
ποδὶ τῇ καὶ πολυπρωγμονδῇ, ὅ φασιν φυτὸν εἶναι ἀλλὰ
τοῦ ἀρπικρυμνῆος πώλως ἔχον τὴν ἀρκίον φύοντον ὑπὸ
τὸ μετώπῳ γλυφίδες, ἐλαττον ἰχθύος, ὃ καλεῖται ἵπ-
πομανές. ἀρπικρυμνῆος δὲ αὐτὸ καὶ ἀρκίον δυνὺς αἰ-
ετοῖ. καὶ εἰ ὅσον ποιήσῃ, φιλοστεργῇ τὰ ἐκγονα.
εἰ δὲ μὴ ἀπεχθαίρῃ, καὶ ὁ πρὸς γίγνεται. Ἰα τὸ φυσι-
κῶς ἐν συμβαλλεῖσθαι πρὸς φιλοστεργίαν, οἱ ἵπποφρε-
βοὶ ἀφαιρῶσιν αὐτό. καὶ αἰ φαρμακίδος χρῶνται αὐτῷ
πρὸς τὰ φίλτρα. φασὶ δὲ ὅτι αἰ αἰδοῖν τῇ ὁσμῇ αἰ
ἵπποι,

ἵπποι, ἔκμαινονται πρὸς τὸν ἔχοντα αὐτὸ διὸ καὶ ὄφρ
 μέμνηται τοῖς ἵππομανέσιν. ὁ πόρ σιν τελεῖ πρὸς τὰς Φίλ
 τρας, ὡς φησὶν Ἀεισοτέλης καὶ Θεόφραστος. Ἄλλως.

Κρατύδας φησὶ τὸ φυτὸν ἔχειν καρπὸν ὡς σικνου ἁ
 γείον. Μελάντορον δὲ τὸ φύλλον ὥσπερ μήκωνος ἁ
 κανθῶδους. οὐ μὲν γὰρ πρὸς τίθεισιν εἰς πρὸς Φίλτρα
 συμβαλλεται, ἢ συμμαίχεται. ἴσως φυτὸν αὐτὸ ἔφθ
 Θεόκλεις, οἷον εἰ φύμα ἁρ τὸ φύεσθαι γὰρ τοῖς πώλοις,
 ὡς φησὶν Ἀεισοτέλης· λέγει γάρ καὶ Ἀρχίλοχος τὸ φύ
 μα φυτὸν. Ἐδὲ γὰρ ἄλλω οἶδα τοῖς τοῖς φυτῶν εἰ
 κασιμ. Ἀντὶ τῶ, φύμας, ὄνδρ. φυτὸν ὅστις πρὸς τοῖς ἀφ
 κασιμ ἵππομανέσιν. ὡς τὸν τῶ πᾶσαι αἱ πώλοι μαίνον
 τα. καὶ τὰ ὄφρ, καὶ αἱ ταχεῖαι ἵπποι. ἴσως ὥσπερ ἐφθ
 μίω δυνάμει ἐπάγει τοῖς ἵππομανέσιν. οὐ δίκνυσιν δὲ τίνα
 μανίαν λέγει μαίνεσθαι ἐπ' αὐτῶν τὰς ἵππους καὶ τὰς
 πώλους. ἴσως ἔλκει αὐτὸ ταύτας ἐφ' ἑαυτὸ, καὶ γὰρ
 θουσι αὐτοὶ ποιεῖ, ὡς τὴν αὐτὴν ζήτησιν ὁσφρώμενον.

Ὡς καὶ Διελθίμ. Οὕτω καὶ τὸν Διελθίμ ἴσδοιμι μα
 νόμνον Διελθίμ, καὶ εἰς τόδε τὸ οἶκμα εἴθε ἔλθοι ἐκ
 τῆς λιπαρᾶς παλαίστρας. λιπαρὰν δὲ λέγει παλαί
 στραν, ἐπεὶ οἱ παλαίοντες, ἐλαίω πρότορον ἢ λίφον
 τῆς τα, ἐπέλαον. Τοῦτ' ἁρ τὰς χλαίνας τὸ κρά
 σπιδιον. Τοῦτ' ἁρ τὸ μὲν τὸν ἁκρου τῆς ἑαυτοῦ
 χλαίνης Διελθίμ ἐπέβαλεν, ὃ ἐγὼ νῦν φαίνουσα κα
 ταβάλλω γὰρ τῶν πρὸς τῶν ἀγείων. ἢ γοῦν τῶν ἀγείων.

ὑβόλοιο λαναφόρεθ'. Ἀρχεται διηγέσθαι ὅπως γνέ-
 πεισθ' εἰς τὸν ὄρωτα. φησὶ δὲ ὅτως. ἦλθην ἡ τοῦ ὑβόλου
 θυγαῖτης ἀναξὼ λαναφορεῖσα τῇ ἀρτέμιδι, καὶ πομπῇ
 ἀγομένη τῇ θεῷ. εἰώθασι γὰρ τῇ ἀρτέμιδι λανα-
 φορεῖν αἱ μέλλουσαι γαμεῖσθαι, ὥθι ἀφοσιώσῃ τῇ πρὸ θε-
 νίας, ἵνα μὴ νεμεσηθῶσιν ὑπὸ αὐτῇ. τὰ δὲ μυστήρια ταῦ-
 τα, ἀβλύησι πολιτδύονται. ἐκ λαναφόρου δὲ τῇ ἀρτέμι-
 δι, αἱ ὠραν ἔχουσαι γαμῶ, ὡς αὐτὴ ἀκρογόμεναι ποδὶ τῇ
 πρὸ θενίας τῇ θεῷ, ἵνα μὴ ὀργισθῇ αὐταῖς μέλλουσας πο-
 λιοπομπεῖσθαι. καὶ πρὸ ἀμνησάνδρῳ. Αἰκνύσκεισας
 ὡπληαῖσθε τὴν ἀρτεμὶν ἀξιδεῖσθαι συγχνώμης, ὅτι διε-
 κορήθητε. Ἄλλως. Ὅντος. Ἦνθ' αὖ τῷ ὑβόλοιο. ἦλ-
 θην ἡ ἀναξὼ ἡ τοῦ ὑβόλου ἡμῶν θυγαῖτης διηλονότι ἡ κα-
 νηφόρεθ', εἰς τὸ ἄλλος τῇ ἀρτέμιδιθ'. ἤγερ εἰς τὸ τέμε-
 νθ' τῇ ἀρτέμιδος. εἰς τὸν ἀνατεθειμένον αὐτῇ τόπον.
 ἄλλος δὲ λέγει αὐτὸν, ὡς διημερῶσθαι ὄντα. Τὰ δὲ
 πόκα. Ταύτη δὲ τῇ ἀναξοῖ διηλονότι, πολλὰ μὲν ἔ-
 ἄλλα θερία σιωπέμποντε ποδισαδόν. ἤγερ, καὶ ἐκ κλε-
 κτῶν εἰσιν. ἐκ κλεκτῶν. ἐξ ὧν γράφημνά δὲ ταῦτα ὡς εἰ-
 κνέ πομπὸν. γὰρ αὐτοῖς δὲ καὶ λείαναι, ἐπέμποντε.
 Καί μ' ἀβλύ χεῖλα. Καί με ἡ τροφὸς τοῦ θεοῦ χεῖ-
 λος ἡ ἀρτὶ θραύκης ἡ μακαρίτης. ἐπελδύτησε γὰρ τὸν
 βίον διηλονότι, ἀγχιθύεθ', ὡπρὸς ἡματικῶς ἀντὶ τοῦ
 πλησίον ναίουσα καὶ οἰκῶσα. Κατὰ δὲ ξάθ'. Τυτῆσιν,
 ὄρκους μοι ἐπέθηκε. πρὸς θεῶν λέγουσα καὶ τοιαῦτά

ἴνα, καὶ ἰκέτο δούσῃ ὥστε ἀπελθεῖν μεθεῖναι αὐτῇ πομπῇ. Ἐγὼ δὲ οἰάμεγαλοῖτος. Ἐγὼ δὲ αὐτῇ, ἡ μεγαλῶς δούσῃ, ἡκολούθησεν, οἷτος γὰρ ὁ μόνον ὁ δόλεθρε καὶ δάνατος, ἀλλὰ καὶ Παύ δεινόν. ὧν δὲ λέγει ὅτι ἐπέειδεν πεσελθεῖν ὑπὸ τῶν δέων. Ἡ δὲ δὲ εὔσα.

Ἡ γὰρ, ὅσα. τὸ γὰρ εὔσα ἀπὸ τοῦ ἐδὲ γίνεται. καὶ τὸ μέγαν φησὶ δὲ πλατείας, ἐκεῖ ὅπου εἰσὶ τὰ οἰκίσματα τοῦ λύκωνος, εἶδον τὸν δέλεον, καὶ τὸν δούλωμι ππου ὁμῶς πορδουμένους. τούτοις δὲ ἡ γυνὴ μὲν ξανθοτόρα ἐλκεύσας. σῆθη δὲ λάμπουσα καὶ πολὺ πλεονῇ τὸ σῆθος φησὶ σελῶν δεικνύοντι ἢ τὸ φῶς. Εὐσίδια. Εἰσὶς, γυναικεῖον τι ἔνδυμα πεποικιλμένον. Ἄλλως. Περιβόλαον λεπτὸν ὡς χρώνται καὶ οἱ ἄρματα κλάται, εἰρητῇ. δὲ, ἀπὸ τοῦ ἔχον ξύνεσθαι. ἢ ὡς ἔτοροι, ἀπὸ τοῦ ξύνειν τὸν χρώτα. Ὅς ἀπὸ γυμνασίου. Καθὰ ἀπὸ τῆς παλαιστρας ἐξελεθῶσιν αὐτῆκα τότε καλὸν πόνον λιπῶσι. τότεσι, τῶν γυμναίως ἀγῶνας φησὶ πάλης λιπῶσιν. Καὶ ὅτι τι πομπῆς. Καὶ ὁ δαμῶς ὅτε φησὶ πομπῆς ἐκείνης αἰδοῦσιν ἔχον, ὅδε ὅπως εἰς τὸν οἶκον ἐπανέρχεται. ὧν γὰρ ὁμῶς, τὸ πάλιν ἀπὸ τῶν ἔργων. Ἄλλὰ με τίς. Ἀλλὰ τὴν αὐτῆς τίς μὲν ὅς, τότεσι τὴν αὐτῆς ἐλαπτανύσιν. ἢ ἐξ ἀλάπαξ, δὲ φθίειν. ἐκ τῶς φροντίδος καὶ γνώμης ἐποίησε. γράφεται καὶ ἐξ ἀλάξ, ἢ ἢ ἐξήλησε.

Ἄλλως. Ἀλλὰ λαπαθα πρὸς ἀπὸ τῶν τὰ λεγόμενα, ἐλάπαθ βοτάνη τίς λεγνῶτικη. Κέμεν δὲ ἔνδον τῇ.

πῆρι. Καὶ ἐκέλευεν γὰρ τῇ κλίνῃ ὑπὸ δέκα. ἡμῶρας καὶ
νύκτας, καὶ τὸ σῶμά μου ὁμοίον ἐργῷ ἑκαταπολύθα-
ψω. τῷ κοινῶς λεγομένῳ χρυσοῦ λω. Πολλάκι θαψῶ.

Χλωρός, ἡ ξανθός. θάψω γὰρ ὅτι ξύλον πῶς καλεῖ-
ται σκυθαλεῖον. ἡ γὰρ σκυθικὸν ξύλον ὥς φησι καὶ σα-
πφώ. τότε δὲ τὰ ὄρια βάψῃσι, καὶ ποιῇσι μήλινα, καὶ
τὰς τρίχας ξανθίζουσιν. ἐστὶ γὰρ πῶς ἡμῖν λεγόμενον χρυ-
σοῦ ξύλον. ἀσκληπιάδης δὲ, φυτὸν πηλωρὸν ὄφιν καὶ
τῷ θαψίαν πῶς τὰ ἐπώπια. βάψῃ δὲ ἐκ ταύτης,
τὰ λεροκοισίῃ. ὅς ἐστι τῆς καὶ δόρυμα. ὅς ἂν ἐκεῖ
εἰσὶν ὑπόλοιπα, καὶ εἰς τὴν θ' ἡμέραν δόρυμα ἔκ ἀπὸ πῆλ-
θου. ἡ τις ἐποδαῖς ἡ πίστις χρῆσθαι. ἀλλ' ὅδε μάλιστα ἀνὰ
πνέουσιν. ὅς ἐστι ἐκ τοῦ ξύλου τὸ δόρυμα. καὶ ὁ χρόνος δὴ
χρῆσθαι. Χ' ὥτ' αὖ τὰ δόρυμα. Καὶ ὅσον τὸ τρώον
τὸ πρῶτον μαρτυρῶντος διανοοῦ, ἔλεξα τὴν ἀλήθειαν
τῇ ἐμῇ δόλῃ, ὅπως εἰπάτω. εἰς ἀγὼ θείῃ μοι ὑπὸ
νόμον, πῶς μηχανῶν ἐξέδρε, ἔνεκα τῆς χαλεπῆς μου καὶ
βαρέας νόσου, ὅπως ὁ δόρυμα τῷ μου δὲ πολλὰ βαρύνει.
ἀλλὰ ἀπελθὼς πῶς τὴν παλαίστρην τὸ πμαγῆτα,
σκώπῃσι. ἐκεῖ γὰρ ἀνὰ σφίγγει. καὶ ἐκεῖ αὐτῷ ἡ δὴ καθύ-
στα. Φράζομαι. Σιωπῶς ὑπὸ καλῇ τῇ σελιῶν.
ἡ ὥς σιωπῶν πῶς τὰς μαγείας, ἡ ὥς καὶ αὐτῇ δόρυμα
ἐν δολιμίῳ. Κηπέεινιν. Καὶ ἐπεὶ δὴ αὐτὸ μόνον
ὄντα εἰδὼς λεχωεῖσιν ὁ δολιμίος τῷ ἄλλ'. ἡ σὺ χαλῶν
ἐσὺ χάρις νοῦν. καὶ ἐπεὶ ὅτι ἡ σὺ μακάρεσσιν καλεῖ, καὶ ὁ δολι-
μῶς

γνησιον αὐτὸν ὧδε. τὸ ἥσυχον, μόνουτος πρῶξιον, ἵνα ἢ
 αὐτὶ τὸ ἥσυχως. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι. τὰ εἰς αὐτὸ δὲ τὸρα πλη-
 θωπτικὰ, αὐτὶ ὑπὲρ ῥημάτων πολλὰ κίς λαμβάνεται,
 οἶον Φίλα, αὐτὶ τὸ Φίλως. καὶ ὅσα, αὐτὶ τὸ ὁσίως. Ὡς
 ἐφάμεν. Οὕτως ἐφίλω. αὐτὶ δὲ δηλονότι τῇ δόλῃ. Ἀδὲ
 ἡλθον. Αὐτὴ δὲ ἀπὸ ἡλθε καὶ ἡγάγε τον θυτραφῆ Δέλ-
 Φιν δηλονότι εἰς τὸν ἐμόρ οἶον. Ἐγὼ δὲ μιν ὡς γνόν-
 κα. Ἐγὼ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν ἡδον τὴν φιλίαν τῇ δύρας
 ὑποδραμεῖσθαι μιν, ἡγὼν ὑποδραίνοντα ποδὶ ἐλαφρῶ,
 πλέον χιόνος ἀπαρὰ ἐφυχεαῖν. Ἰδρὼς δὲ κοχύνει.

Κατέτριχε. κατεφόρτο καὶ διαφιλῶς ἐρρεῖ, ὁμοίως
 καὶ κατ' ἴσον ταῖς καθύστερσι δρόοις. κόχτο γὰρ ὁ δια-
 φιλῶς ῥῶς. ὀνομαστέονται δὲ. Οὐδὲ πφωνᾶ-
 σαι. Οὐδὲ φωνῆσαι ἐδωαμῶν, ὅτι ὁ ὅσον γν' ὑπνοῦ
 λευζῶνται τὰ τέκνα φωνῶντα πρὸς τὴν Φίλῳ αὐτῇ
 μητόρα. τὸ λευζᾶσαι, ὡς τῇ λευῶν λέγεται λευίως,
 ὅτε πρὸς ἐρχόμενοι λευί, φωνῶν λευὰ ἀπ' χαρᾶς ἀφᾶσιν.
 γν' ταῦτα δὲ, ὡς τῇ Βρεφῶν ὅσον τίθησι μεταφορικῶς.
 ὁμοίως τὸ φωνῶντα αὐτὶ τὸ φωνῶντα, λευίως ὡς τῇ
 ὀρνέων λέγεται. κατεχευτικῶς δὲ ὡς τῇ ἥσυχον ὅσον
 μεύλακῃς τῇ λευῶν. Ἀλλ' ἐπ' αὐτῷ διαγῆδι καλὸν
 χροῶ. Αὐτὶ τὸ ἀφωνος γέγονα ὁμοίᾳ διαγῆδι, ὡς αἰ πρὸ
 θηνοῖ καὶ σμῶνται. διαγῆς δὲ ὅσον κοροκός μίοντι. καλῶ-
 σι δὲ αὐτὸ καὶ νύμφῳ. οἱ δὲ πλάττοντα, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀπὸ
 τῷ πεπλάσθαι ἐκ λευῶ. Ἀλλως. Διαγῆς, κόσμος
 ἐγκάρι.

ἔγκερδός δ' ἐπιγυναικῶν. Καὶ σέφαν' ὅπως αἶγ-
 γων τὴν κεφαλὴν, καὶ πεπηγὼς ἐπ' αὐτῇ. Καί μ'
 εἰσιδὼν ὧ σπργ'. Καὶ εἰσιδὼν μὲ ὁ σκληρὸς καὶ ὑπὸ
 Φιλία ἀβέβαιος, τὰς ἀκτίνας τῶν ὀφθαλμῶν ὀρέξας,
 ἐκάθισεν ὑπὸ τῇ σρωμνῇ. καὶ λαθεζόμενος ἔφη. Ἡρά-
 μεσιμαίβα. ὄντως ὧσιμαίβα τοσόντον πθέλαβες εἰς
 τὸ σὸν εὖς οἴκημα καλέεσθαι, ὅπως με πᾶρῃναι ἐκάλεσας
 διχλονόπ' ἀπ' ἑλινδ', ὅδ' ἐγὼ πρῶτον ποτὲ τρέχωι πθέ-
 λαβον τὸν Φιλίνου τὸν χαλκίοντα. Ἦνθον γάρ ἑλγῶν.

Ἦλθον γάρ αὐ' ἐγὼ νῆ τὸν γλυκὺν ὄρωται, ἤλθον φίλος
 ὦν. ἢ μετὰ δύο ἄλλας, ἢ μετὰ τρεῖς. αὐτίκα ὑπὸ φλιν-
 κτὸς, ἢ γυνὴ τὴν πᾶρσεν νύκτα. Μᾶλα μὲν γὰρ κόλ-
 ποισιν. Μὴ ἔχωι γὰρ κόλποις τὰ δρᾶσμινα καὶ ὄρωται
 ποιητικῆ. λέγουσι δ' αὖ ἄλλοι καθ' ὑποἰφροδίτης διδύ-
 μνατωί ποιομένη μῆλα ἐκ διονύσου, οἷς σεφαῦνται.
 ταῦτα δὲ εἰς ὄρωται τὴν ἀταλάντῃ ἐκίνησεν ὥς φησι
 33 Φιλητᾶς. Τὰ οἱ ποτὲ λύνει εἰλοῖσται μῆλα διονύσειο
 34 δίδωκεν ἀπ' ἑροτάφω. Ἄλλως. Μᾶλα μὲν γὰρ κόλ-
 ποισιν. Ἐν τῷ κόλπῳ μὲν φυλάσσων μῆλα τοῖς διονύ-
 σοις. ἴσως ἀπ' τόπου πινὸς ἀφιδρωμένης τῇ διονύσω.

Κρατὶ δ' ἔχωι λόνικαν Ἡρακλῆος. Ὀλυμπόνιος
 φησὶ τὸν Ἡρακλῆα καταλθόντα εἰς ἀσίαν εὐρεῖν πᾶρ τῷ
 ἀχρόντι φουρνίῳ τὴν λόνικαν, καὶ εἰς αὐτὴν πινὸς κο-
 μίσαι. ἢ ὅμως ἀχρωῖδι καλεῖ. ὥς γὰρ τῇ κεφαλῇ
 δὲ ἔχωι τὸν σέφανον ἀπ' ὅτι λόνικης τοῖς φυτοῖς τῇ Ἡρα-

κλῆος, πανταχόθεν ποδισιλημμένον ποδίζουσας πορ-
φυράς. ἐσεφανώμην· ὁ δὲ φησι λούκην ἐληλύθῃ ὁ δῖος
Θεός, ὅτι ἀθληκὸς ὄντιν, ὡς καὶ Ἡρακλῆς. οἱ γὰρ ἀθλητι-
κοὶ τότε ἐσεφάνοντο ὡς ἰδῶν. ἰδὼν ἢ ἢ ἢ Ἡρακλῆος
τὶ πολλὰς ἀθλὰς διγνεγνόντων. ἐπεὶ αὐτὸν ἐλεγον ἄρ'
τὶ ἀχρόντων· ἴδω εἰς ἀνθρώπους κομίσαι. Ἄνδρὸς ὄντι
τεχνικῶς, καὶ σὺν τῷ τὰ ὄντων καὶ, ὁραδῆσαν γυναικας
μὴ παντελὸς ἀκρὸς φεῖσαι ἢ γὰρ ἀμφὶ τότε ἄγνοια,
μῖσος ἀπορριπτεται. μετὰ διδόναι δὲ καὶ λόγους μάλλον
γνῶντε χρὴ, καὶ τῶς ὑποφαίνειν αὐτὸν ὁρῶντα. ἐκ μὲν
γὰρ τὶ παντελὸς ἀκρὸς φεῖσαι, κατὰ λυσὶς ὄντι τὶ ὄντων
τὸ ἐκ δὲ τοῦ δοκεῖν τῶς ἀντιφιλῶν καὶ πρὸς ἑλπί-
δα μίξεως καὶ ὄντος, αὐτοῖσι μάλλον τὶ ποῦ. τοῖς δὲ
σὺν τινα καὶ τὸν δῖον Θεὸν δέκνυσιν ὁ ποιητικὸς ἡμῶν λό-
γος. Καὶ μὲν εἰ μὲν. Καὶ εἰ μὲν ἐδέχεσθαι με, ἢ αὐ-
τῶν πρὸς Φίλῆς. Ἐ γὰρ δύστροφος καὶ δύσδινος πρὸς πᾶ-
σι τοῖς νέοις καλῶμαι. ἀνὲρ παύσι μὲν εἰ μὴ μόνον τὸ κα-
λὸν σὺ σῶμα ἐφίληκα. εἰ δὲ ἀλλὰ χόσε ἀποθῆκε, καὶ ἢ
θύρα ἡσφαλισμένη ἢ τῶ μοχλῶ, τῶ κοινῶς λεγομένῳ,
καρπυγίῳ. ἐκ παντὸς καὶ πελὸς καὶ ὑμῶν, καὶ λαμ-
πάδου ἡλθον. ἡ γὰρ, ἢ τὸ οἶκος ὑμῶν. Ἐρως δὲ ἀρ-
καὶ λιπαράς. Ὁ ὄντως γὰρ φλόγα ἀνὰ πῆλ, κατὰ το-
λὴ καυστικῶς τῶν τοῦ πυρός τοῦ λιπαράς. ἡ γὰρ, τὸ γὰρ
τῇ λιπαρὰ τῇ νήσῳ. Καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο.

Καὶ παρθένον δὲ ἐκ τοῦ δωματίου ἐφόβησεν. ἀντὶ τοῦ

φυγεῖν

φυγῆν ἐποίησε. σὺν ἱακχαῖς μαῖναις. ἔγχευ ἱακχῶς μα-
 νομῶν, καὶ νύμφῳ, ἥγου γυναικῶν ἀνδρᾶ ἔχουσαν, ἐκ
 τῆς θαλάμης φυγῆν ἐποίησε, ἐπιδομῶν λιπῶσαν τῷ
 τῷ ἀνδρὶ αὐτῷ κοίτῳ. ὧς ὁ μὲν. οὕτως ἐκένθη
 εἰπὼν. ἐγὼ δὲ ἡ ταχὺ εἰς τὸ πάθει δαίη χερὸς αὐτοῦ
 ἀψαμῶν ἡ γὰρ οἱ, αὐτῇ τῇ αὐτῷ λαμβάνεται, ἐκλι-
 να αὐτὸν ὑπὸ τῇ μαλακῆς σφωμνῆς. καὶ ταχέως ἐμαλα-
 κίῃ. καὶ ἡσύχως διελεγόμεθα μετὰ ἡδονῆς. Χ' ὥς
 κάρη. Καὶ ὥς αὖτε μὴ ὑπὸ πολὺ πρᾶται νομῶνς λό-
 γος λέγουσα γνοχλοῖω ὡς Ὀίλην σε λῶν, ἐπράχθη τὰ μέ-
 γιστα. ἥγου τὰ τῇ μίξεως. καὶ εἰς πόθον ἀλλήλων διηλο-
 νότι ἡλθομεν ἀμφοτέρω. Ἐδὲν ἔτε ἐκένος ἐμοὶ ἐμὲ
 ψατ, ἥγου γνέκαλεσε μίχῃ ἐχθῆς. τὸ πλησίον δὲ, εἰς τῇ
 ἐχθῆς θέλει διηλοῦν, οὐτε ἐγὼ ἐκένω γνέκαλεσα. ἀλλ'
 ἡλθον εἰς ἐμὲ σήμερον, ἥτε τῇ Φιλίσκας μήτηρ τῇ ἐμῆς
 γένονος, καὶ ἡ τῇ μελιξῶς, ὑπὸ τῇ αὐτῇ ὀνόματος τὰ δύο
 ἀρῆρα. καὶ γὰρ ἄλλοις ὅσοι γίνεται πολλοῖς. Σήμερον
 ἀνίκα πόρτε. Σήμερον, ἡνίκα πρὸς τὸν ἔρανόν ἐτρε-
 χον οἱ ἵπποι τῷ ἄρματι διηλονότι τῷ ἡλίῳ, φόρῶσαι
 ἀπὸ τῷ ὠκεανῷ τῷ ἡμῶν τῷ ῥοδῷ πηχυν. ἥγου, τῷ
 λαμπρᾷ, τῷ τὸρπνῷ. τὰ τέσι, ἥτε τὸν ὄρεθρον. καὶ εἰ-
 πέ μοι ἄλλα τε πολλὰ, καὶ ὅτι ἀρᾶ ὁ δειλὸς ὄραται.
 αὐτῇ τῷ ὄρᾳ. ἥγου, ὄρω πινὸς κατέχεται καὶ εἴτε γυ-
 ναικὸς πόθῳ ἔχει αὐτὸν, εἴτε καὶ ἀνδρὸς, ἐκῆφῃ ὥς
 εἰδέναι ἐμὲ τρεῖς, αὐτῇ τῇ ἀτρεκῶς, ἥγου φανερῶς
 τοῦ

ροσθῶν δὲ ἔφη, ὅτι ἀεὶ ἀντὶ τοῦ σιωπῶντος ἀκράτως ὀρώ-
 ρος ἐπεχέειτο. ἤγχερ σιωπῶντος ἐπινυν οἶνον ὀρώρως, οἶνον
 δὲ ὀρώρως ὅμ πινεῖ τις μεμνημένον φησὶ ὀρωμῆνης. ἢ τοῦ
 ὀρωμῆνης· εἰώθασιν γὰρ οἱ ὀρώωντες ἰστέον ἄγαπώμε-
 νον πλέοντας ἐνθάδε ὑπὸ χεῖρα καλλιμάχου. ἔγχε, »
 καὶ πᾶσιμ εἶπε διοκλῆς, ὅτι ἀχελῷον ἔνν ὀρωμῆναι »
 δαίνεσθαι ἐνθάδε. Καὶ ὅν τέλος, ὑπὸ ῥήματι καὶ ἀν- »
 τὶ τοῦ πελοπταίου, ὅχου φούγῳ. ἀντὶ τοῦ τρέχοντος
 πῆλθε καὶ ἐφανεραῖς κοσμηῖν αὐτῷ τῷ ὀρωμῆναι δι-
 λονότι. ἤγχερ χάρις αὐτοῦ, ἐκείνα τὰ δώματα. τοῦ τῶ
 μοι ἢ Φίλων εἶπε καὶ ἐστὶν ἀληθὲς ἢ τοῦτα. ὄντως γὰρ
 πρὸς ἐμὲ καὶ τρεῖς καὶ τετρακτὶς φησὶ ἡμῶρας ἤρχου. καὶ
 εἰς τὸν οἶκον με πολλὰς ἐτίθει τὴν δωρίδια ὅληται.
 ἴσως τὴν λύνκυθον. τὴν ἔχουσιν τὸ ἔλαιον ὡς ἐχθρὸν γν-
 τὰς παλαισταις. Ἄλλως. ὅλητη λευκίως, ἢ δερμα-
 τὴν λύνκυθον. διὸς ὅστις ὁ πῆλθε τὸ ἔλαιον. νῦν δὲ
 ἴσως, τὴν χαλκῶ φησὶ λύνκυθον. ὅλα τὸ δωρίδια φάναι
 ἀντὶ κορινθίας· τὰ γὰρ κορινθία χαλκώματα, ὅλα βεβόη-
 ται. ἢ ῥ' ἐκ ἄλλοι. ἢ θικῶς ἐπαπορθεῖται φησὶ. ἤρ-
 ἐκ ἔχει τὴν ἄλλο τὸρπνόν, καὶ ἡμῶν ὑπὸ λήλησται. Νῦν
 μὲν οἷς Φίλων τοῖς καταθύομαι. Τοῖς φαρμάκοις οἷς
 εἰς Φίλιον λινῶσι, καταγοιτὶ οἷον. ἐὰν δὲ με ἐπιλυπῇ
 σι, καὶ τὰς μοῖρας τὴν τ' ἀδελφὴν κρύσει πύλλω. τὰ τέστιν,
 ἀρθραίνεται. τοῖ αὖ οἱ γνῶσις. τοῖα τὰ κακὰ φαρμα-
 κα φημὶ κατ' αὐτὸ φυλάσσειν γνῶσις. ἤγχε γνῶσις τὴν
ὡ δὲ

ὦ δέσποινα. πῶς τὴν σελλίῳ ῥῶν λέγει. πρὸς τὴν
 ὄλῳ τοῦ ἀστυεὶς καὶ τα μαθῶ. ἀστυεὶς δέ, ἐθνῶ
 πορσικὸν ἀκρεβὲς εἰς μαγείαν. μετὰ τὸν ὅρ πῆγιδος καὶ
 θυφράτος. μέχρι δέ ῥῶν τῶν πόράτων, Ἰερδανὰ πα-
 λῶ θῆκεται τὰ ὅρια. Ἀλλὰ τὸ μὲν. Ἀλλὰ σὺ μὲν
 ὦ σεβας μία σελλίῳ χαίρῃσθε πῶς ὠκεανὸν τρέπε το
 ἄρμα. ἤγερ πῶς διύσιμ' ὀδεῖ γὰρ ἐπέχειν τὴν σελλί-
 νῳ ὅλῳ τὰς μαγείας. ἐγὼ δέ ὑπομνῶ τὸν ἐμὸν πόνον,
 ὡσπερ αὐτὸς ἐξέμῳ αὐτόν. χαίρει σελλίῳ λαμπρῶ.

Χαίρετε ἄλλοι ἀσδρόν θυκίλῳ. Τὸ ἐξῆς χαίρετε ἢ
 ἄλλοι ἀσδρόν ἀκόλῳ θι θυκῶς θι θυκῆς. ἤγερ, θι
 εἰσὶν ἡ τὴν ἀντυγα, αὐτὴ τὴν τὸ ἄρμα αὐτὴ. ἀπὸ
 τὸ ἐκκλῶ ἡ τὴν πλεομασμοῦ τὸ ὑ. θυκῆς. ὁ χωρεῖς
 μὲν τὸ ὑ, διασωέται, ὅτε δέ πῶς λάβη αὐτὸ ψιλῶ.

Νυκτὸς ὁπαδῆ. Ὅτι δέ ὡς ἄρματος ὀχεῖται ἡ νύξ,
 33 Εὐεπίδης. Ὡς νύξ ἰδρά. Ὡς μακρόν ἱππομαδῶ-
 33 κεις ἀστροὶ δῖα νῶτα διφρδύσῃ. ἀστῆρες δέ, ὅτι ὡς γε-
 νομένης θι θυκῶς, φαίνονται οἱ ἀσδρόν. ποικηπὸν ἢ τὸ
 τὴν νύκτα ὡς ἄρματος ὀχεῖται καὶ πρὸς γὰρ ἰώιο χῶρον.

ΣΧΟΛΙΑ Εἰς τὸ τρίτον

τὸ Θεοκρίτος εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν

εἰδύλλιον Ἀμαρυλλίς, ἢ ἀπόλλος, ἢ Κωμα-
 σῆς. Δωρείδι.

Κωμάσσω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα. τὸ πρόσωπον
 ὁκῆσι φανερὸν τὸ πελοργίζω. οἱ μὲν φασὶν αὐ-

ἄνθρωπος Θεόκριτος ἐν ᾧ τὸ σιμόν αὐτὸν καταφαίνεται. οἱ δὲ Βάπτις Αἰπόλου Ἰνὰ. ὅν γν' ἐτόρω εἰσάγει φησὶ Ἀμα-
 ρυλλίδος ὄρωντα. ἀπρεπὲς γὰρ ἄνθρωπος Θεόκριτος φησὶ ἀγρώ-
 ας ὄρα, ὡς ἐν γν' ἀγρῶ διαγρῶ. Καὶ ὁ Τίτυρος Τὸς
 ἀργῶς, Τίτυρος λέγουσι. νῦν δὲ ὄνομα ὅστις Αἰπόλος, ἢ
 ἐμφόρειαν τῷ χαρακτῆρος. Ἄλλως. ὄνομα ἰνέου
 ὁ Τίτυρος. Ἰνὲς δὲ φασι μὲν ὅτι σιλωός τις, ὁ σικελιώ-
 της ἄλλοι δὲ εἰς τράγους, ἐτόροι εἰς λατῆρας. γνῶσι, ὄνο-
 μα πόλεως ἱερῆτης. ἄλλοι δὲ εἰς πρὸς πόλιν τῶν θεῶν.
 Ἰνὲς δὲ καὶ ἡλιαμοῦ. ὅτι ἐστὶ δὲ ἄλλο ἢ ὄνομα αἰπόλου Ἰ-
 νός. Ἄλλως. Κωμῶσθω. τὸ κωμῶσαι λέγεται,
 ὡς τῶν ἢ νύκτα εἰς τὰς ὄρωμνας ἀπόρρομον. ὡς
 Ἀριστοφάνης γν' Πλάτῳ. ἔοικε δ' ὡς ἡμῶν βασιλεῖς,
 ἀπόρρομαι πρὸς τὴν Ἀμαρυλλίδα, ἀπρεπαστομένη
 αὐτῇ, δι' ὧν καὶ λόγων τῶν ὡς σιωπῶντων.
 Τίτυρος δὲ, ὁ πῆνυς ὁ μικρὰν ἔχων ὄρα. γν' ταῦτα δὲ
 ὄνομα ἰνέου. Ἐμὲν τὸ καλὸν περὶ λαμνέ. ἢ γν'
 ὅτι τὸ καλὸς ἐμοὶ περὶ λαμνέ. ἢ τὸ καλὸν, αὐτὴ τὴν κα-
 λῶς, ἢ ὅτι τὸ καλὸν. ἢ γν', ὅτι τὸ καλὸς ἐν. ἢ ὅτι τὸ κα-
 λὸν ἐν περὶ λαμνέ. ἢ καλῶς ἀγαπῶμεν. ὁ ὅστις
 ἀξιεῖ ἀγαπᾶσθαι. ἢ τὸ καλὸν, αὐτὴ τὴν λίαν. ἢ ἢ τὴν ἀ-
 διάβλητον ἡλίαν. Καὶ ποτὶ τὰν ἡλίαν. Οὐκ ἐ-
 λατῶν τὴν τροφὴν ὁνήνισι τὰ θρέμματα τὸ πῆν. ὁ μὲν
 ρος, πόμην ἐκβοτανῶν. Καὶ τὸν γν' ὄρχαν. Τὸν ὄρ-
 χος μεγάλως ἔχοντα, τὸ τέλος, ἢ ἡμῶν. ἢ ὁ μὲν
 ρος.

ρος· πρῶτον τῆσ' ἑνὸς χα, πρ' αὐτόθι. Κνάκωνα.
τὸν ληνικὸν χροιάν' ἔχοντα, ἐκφυγεῖν αὐτὸν ἐδρατίσῃ.

Ἄλλως. Κνάκωνα, τὸν λονικὸν τραχέον. Ἀπὸ τῆς
ληνικῆς τ' αὐτοδρατίσῃ λονικῆς ὄντος, ἢ λάνγνον. Μήτυ πο
ρύτῃ. Μήσε ἐδρατίσῃ, τὸ γὰρ ἐδρατίσῃ κορύτῃ
οἱ ἀπὸ τῆς λένγσιν. ὡς σωφρεχύνῃ αὐτῶν τ' ἐκείνῃ,
καὶ τὰς κορυφὰς πληθύνοντων καὶ ἐκφυγόντων. τὸ δὲ
κορύτῃ, ὃ ποδισσάται. τὰ γὰρ ὑποτακτικά, ὁμοίως
ἡμῖν οἱ δωρεῖς ποδισσάται. Τὸν δρωτύλον. Τὸν
δρασινῶ. τὸν δρωτικόν, ὑποκοριστικῶς, ὅτι ὡς τινὸς ἐν-
ειον. πρὸξιώνονται δὲ τὰ ρισσάται πλῆν τ' ὅξιν καὶ
τ' πᾶσι δ' ὁλοφυρομένῃ ἵτυλλον. οἷον δρωτύλος, αἰ-
γύλος, ἐρμύλῃ, σιμύλος. Ἡράγῃ ται σιμός. Τινὲς
σῖα τ' σιμῶ, τὸν θεόκειτον φασὶν ἐπέ, καὶ γὰρ τοῖς θα-
λυτοῖς, σιμιχίδιας ὠνόμασαι. πλῆν ὅτι αὐτοῖς ὁ θεό-
κειτος, ὃ δὲ σιμιχίδιας ἀπὸ τῆς σιμῶ, ἀλλ' ἀπὸ σιμιχὶ πα-
τρωνυμικῶν. λῶν, αὐτὸ τ' ἰδίῳ. διασυνέται δὲ, καὶ ὁξύν-
εται τὸ λῶν, καὶ πρ' ἀπὸ τῆς ὅξιν ποδισσάται. Τλῶν
δὲ λαθεῖλον. Ἐξ ἐκείνου τ' τόπος, ἐκείνος γὰρ λῶν οἱ ὅτι
εἰς τὸ ἐκείνῃ τλῶν φασὶν. Ἐκέλδν. Ἐκέλδν βαρ-
λῶν καὶ ἡτ' ἀριστοπλῶν δωρικῶς, ἐκέλδν. ἢ ἐκείνῃ λέγει τῇ
πρὸς τὰ τῶν ὁ πρὸς τὰ τῆς, ἐκείνῃ λῶν ἐκέλδν. Ὁ αἰολι-
κῶς, ἐκέλδν. οἱ γὰρ αἰολεῖς τλῶν ὃ, εἰς δὲ τρεῖς σιν.

Ἄλλως. Ἡ ἄρι. Ἀρὰ τοῖς ὠνύμφη σιμός φαίνεται εἶναι
ἐκ τ' πλῆθους, ἢ γὰρ σιμῶν ἐκ τῶν τλῶν ὅτι εἰς τὸν
γῆναι.

γῆραι· ἦ γαρ, πρὸ μήνης τὴν γυναικάδα. νύμφῳ δὲ λέ-
 γει αὐτὴν, ὡσαύτῃ καλῇ, καὶ νύμφαις εἰκίαν. νύμ-
 φαι δὲ εἰσὶ, τὰ γὰρ γυναικείῳ χήματι γὰρ τοῖς ὄρεσι φαι-
 νόμηναι δαυμόνια. ὧμ' ἐκέλευ. Ἠγερ, ἐφ' ὃ τόπος
 ἐκέλευες. λέλομαι γὰρ ποιητικῶς, ὃ κελεύω καὶ πρὸς
 τὰ ἥω. ἀφ' ὃ, ὃ ἐκέλευ. καὶ ἐκέλευ. Ὁἷσαι μαν. Ὁἷσαι
 δὲ τὴν τὴν λύπῳ, ἥ τις τὴν ψυχῇ καὶ ἀλγῆν ποιεῖ.
 ἡ μεταφορὰ ἀπ' ἧν ὄρα τῶν ὡτὶ τὰ νοόμενα. Ὁμηρ·
 „ Ὅσομόνος πατέρ' ἐδλόμ. Ἀβομβούρα μέλισσα. ὅ-
 χεται γῆνιδαι μέλισσα, ἥ ἵνα λεγντήσας γῆνιδωήσῃ, ἥ
 ὑπὲρ τοῦ λαθεῖν εἰσέλθῃ. μέλισσα δὲ, πρὸς οὐρανὸν ἧν μὴ
 λωρίζαντες. μῆλα δὲ πάντα τὰ ἄκρα τῶν διγνύδρων. Ὁμη-
 „ ρος· Αὐτῆσιν ῥίζῃσι, καὶ αὐτοῖσιν ἀνθεσι μῆλων. Ἀλ-
 „ λως. Ἰσοεία. Ροϊκὸς τις ἐνὶ διδύμῳ τὸ γῆνι, γὰρ νύμφῳ
 τῇ ἀστυεὶ ὠρίστων δυφύς τις διγνύδρου λεκλιμύλου, καὶ
 ἀπ' τοῦ χρόνου καὶ ταπείνου μέλλον, καὶ μακρὴν γῆνιδεῖας,
 ὡτὶ πλεονάζειν ἐποίησεν. ἡ δὲ νύμφη θεαταμένη, χαί-
 ρει αὐτῷ ὡμολόγησεν. ἡλικιωτὶς γὰρ ἔφη εἶναι τοῦ φυτῆ.
 καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰπεῖν ἂν ἐβέλῃ αὐτῇ δάδα. ὃ δὲ, τὴν
 σιωπῆσαν αὐτῇ ἐτήλας. ἡ δὲ ἔφη αὐτῷ ὅτι τὸν κακὸν
 ἐλμύξενος ἀφικνεμένην τοὶ μέλισσα ὄρεϊ. μὴ ποτε ἐν ἐλ-
 ἰσοείας ταύτης μέμνηται ὁ θεόκριτος, εἴς τὸ τὴν μέ-
 λισσαν εἰσακονῆσαι πρὸς τοῦ ὄρωτος. πῶρις δὲ, εἰδὼ
 βοτάνης ὁμοίας πῶρῳ σπασθοκαμῆλα. ἀφ' ἧς καὶ σιβά-
 σεις ὡτὶ ἐλθὼν ἐγγόνον τῶν ἀγροίκων εἴς τὴν μαλακί-
 οντα,

μαλακότητι, καὶ ὅσα τὸ ἀκρωτῶκειν τῇ ὁσμῇ αὐτῶν ὄφεις.
 καλεῖται δὲ καὶ Βληχρόν. Ἡ δ' αὖ λεαίννας. οὐκ ἀφ'
 ἰσορείας, ἀλλὰ ὅσα τὸ ἀγέλιον. καὶ γὰρ Ἀχιλλεύς, Θέτιδος
 καὶ Πηλῆως. ἀλλὰ ὅσα τὸ ἀγέλιον φησὶν Ὀμηροῦ, γλαυ-
 κὴ δὲ σε πίκτε θάλασσα. Ἄλλως. ὄντως λεαίννας
 μαζοῦ ἐθῆλαζε, καὶ γὰρ τῶ θρυμῶν ἀνέτρεφον αὐτὸν ἡ μή-
 τηρ αὐτοῦ. τὸ ἀγέλιον αὐτοῦ καὶ θρασυέλιον, ὅσα τὸ τῶν
 θείων δηλᾶν, ἀγέλιον δὲ λέγεται ὁ ὄρως καὶ ἀνήμερος,
 ἐπεὶ ὅς αὐν κατὰ γῆν, ἀγείρας ποιεῖ καὶ ἀνήμερος. Κα-
 τασμύχων. Σμύχω τὸ καίω, ψιλόν. σμύχω δὲ τὸ κα-
 θαίρω, καὶ ὅσα σμῆγμα τὸ σαπῶνιον. Τὸ καλὸν πο-
 θοῦσα. Ἡ γὰρ, ὧν τὸ καλὸν ὀρεῖται. τὰ τέστιν ὧν ἡ κα-
 λὸς ἔχει ὀφθαλμούς. Τὸ παῦλίθος. Ἡ γὰρ, σκλη-
 ρὰ καὶ ἄτεκτος, ἡ μοναχὴ, αὐτὸν ὀρεῖται ἀκρὶς τῶν καλῶν
 λειοῖον ποιεῖ γέγονεν. λέγει σμῆ. ἡ λουκὴ ὅλη οἶον ἀγαλ-
 μα μαρμαρίνου. ἐὰν δὲ γράφηται λίπος ὅσα τὸ π'. ἔστι
 ὅπως. εἰς τὸ ὀλιθαίνουσι πολλοὶ ὅσα τὸν ὄρωτα ὀλιθα-
 ρὰ γὰρ τὰ λιπῶν. ἡ ἢ βλέπεται λιπῶντι καὶ λουκόν.
 ὡς Ὀμηροῦ. λουκοί, ἀκρὶς ληθόντες τ' ἀλοιφῇ. Ἡ
 σκληρὰ καὶ ἀδισμαάντιν, ὅσα τὸ ἀνήμερος καὶ ἀνήμε-
 ρον. Ἄλλως. Τὸ παῦλίθον. Ἐπεὶ ῥηματικῶς, αὐ-
 τὸ τῶ ὀλιθ. τὰ τέστι, σκληρὰ σφόδρα καὶ ἀμείλικτος.
 Τὸν σέφανον τί λαίμε. Τὸ ἔξῃς. ἡ τοῖα κατατίλαι, καὶ
 κατακόψαμε ποιήσας, εἰς λεπῶν τὸν σέφανον. σέφα-
 νοις ἐχθῶν γὰρ τοῖς συμποσίοις ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης,

θυετρείαν καὶ ἀφθονίαν αὐνιπόμενοι τροφῶν. σέψαι
 γὰρ τὸ πληρῶσαι πρὸς ὁμήρω. Κῆροι δὲ ἱερατῆρας ἐπε
 σέψαντο ποταῖο ἄλλως. ὁ νῆς. Ποιήσεις μεαυτί
 καὶ τίλαι εἰς λήπτα. ἡ γὰρ δὲ ἀσπαραγθαὶ καὶ τεμαῖν τὸν
 σέφανον. οὐ χρεὶν σὲ ὡς ἁμαρυμὴ Φίλη φυλάσσω. ἐμ
 πλέξας αὐτὸν, καλυφθίσιος. αὐτὸ τὸ κορύμβοις, καὶ
 θυώδεσι σελλίωσις. τίς ὁ δύσος. ὁ δυσκόλως σω
 ζόμενος. ἢ ὁ δυσχόρως διωκόμενος. λαοσό. γὰρ ἡ ἀθη
 νᾶ. ἡ λαὸν διώκει, ἢ σώζει. δύσος. γὰρ οἱ μὲν τὸν κα
 κοδαίμονα. οἱ δὲ, τὸν δυσχόρως σωζόμενον, πρὸς τὸ σός.
 καὶ ὁμήρ. ὅπως οἱ παρὰ νηυσὶ σῶσι μαχέονται
 ἀχαιοί. τὰν βαίτην. τὴν μιλωτὴν ἢ τὴν διφθοράν.
 φησὶν ἀρρῆψας, εἰς τὴν δύσασα, εἰς τὴν δάλασσαν
 ἀλῶμαι. ὅστις πωθήσω. ἢ ἐμαυτὸν ῥίψω. ὅθην ὁ ὀλπις ὁ
 ἀλιεύς, σὺ πιάζει, ἡ γὰρ ἀρ μετῴρε τὸ πρὸς κορύβη.
 ἢ ἀγρὺς αὐτὸν θιώνος. αὐτὸν ἰχθύας. τὸ δὲ ὀλπις, ἀρ τὸ λε
 πω, ὀλπις. καὶ γὰρ ὑπορβέσθαι τὸ ὀλπις. ὁ αὐτὸν λεπίσας
 ἰχθύας ἀγρὺς. ἢ αὐτὸν ἔλλοπας. εἰς δὲ πεποιμένην ὄνο
 μα, ἢ ἰνέριον τὸ ἀλιεύς. ἄλλως. Ὀλπις, τὸ ὄνομα τὸ
 ἀλιεύς πρὸς τὴν λεπίδα τῶν ἰχθύων. ἢ πρὸς τὴν τὸ σώ
 ματος χεῖρ. ὀλπις γὰρ φασὶ τὸ λυκίον. ὡς εἶναι πρὸς τῆς
 μικρότητι τὸ ὄνομα. ἢ ὀλπις ὁ αὐτὸν ἔλλοπας ἀγρὺς
 καὶ ἱσφορὰν τῶν ἄλλων ἀλιέων. εἰς γὰρ καὶ ἑσπῆροι, οἱ
 πόδι τὰ ὄσρεα ἀχολόμενοι. Κῆλαμα ποθαίνω. καὶ
 εἰ μὴ ἀρθάνω φησὶν, ὅμως ὑφρανήσῃ ὅτι ῥῆψαι
 εἶμαι.

ἱμαυτόν. ἢ τέως τὸ πρᾶγμα ὅ, σε τὸρπει γε γήνται. ἔ-
 γνων πρὶν. ὄνδς. πρὸ ολίγῃ. ὅτε σημειῶν δέλοντός με
 λαβεῖν εἰσιλῆς, τὸ φύλλον δὲ ἢ ἡ Φιλία δηλῶται, ὑπὸ
 τῇ χειρὶ πληθόμενον, ἐκ ἀφῆκε τὸν ψόφον. οὐ δὲ
 τὸ τηλέφιλον ποτε μάλα τὸ πλατάγμα. ἐν ἄλ-
 λους γράφεται καὶ ὅτω. ὅδε τὸ τηλέφιλον ποπμαξα-
 μένον, ἐπλατάγησιν. τηλέφιλον δὲ ὅσι, τὸ φύλλον φλ-
 μήκων. ἄλλοι δὲ βοτάνιμ ἐτόραν λέγουσιν εἰν αὐτὸ εἶ-
 τε ἢ ὅτῳ εἶτε ἐκείνο ὅσιν, ἀναλαμβάνει τὴν πρᾶ τὴν ὀρών-
 τω τὸ τηλέφιλον. καὶ πληθόμενον εἰς ψόφον ἀπετέ-
 λει, ἐδίδοι αὐτοῖς σημειῶσαι, ὅτι ἀντόρωνται ὑπὸ τῇ
 ὀρωμένη. εἰδὲ ἐκ ἀπετέλει, ὅτι μισθύνται. εἴρηται δὲ
 τηλέφιλον, ἢ τὴν κρινωγίαν τοῦ τὸ πρὸς τὸ δὲ οἰονεῖ δὴ
 λειφιλονίον, τὸ δηλῶν τὸν φίλον. Ἄλλως. τὸ τη-
 λέφιλον, ῥίξιόν τι θαμνώδες. κατὰ τὴν δὲ ἀναβαίνει
 τριπλῶνον. αὐτὸ δὲ ἡλδνας ἐχθὲρ αὐχμῆς μέζονας σπιθα-
 μιαίας. τὰ δὲ φύλλα εἰσὶν, τῷ σπέρματι ὡς λῶτω. λωβὸν
 δὲ ἀφίστην ἐλικοειδῆ. γνῶ τὸ σπέρμα. δὲ ὑψηλομενῆς, ὃ
 χρῶς δὲ αἰμάτῃται, καὶ τύπος ἡνᾶς λαμβάνει. δὲ μόνον
 δὲ ὑπὸ τὰς χεῖρας τὸ τηλέφιλον, ἄλλα καὶ ὑπὸ τὸν ὥμον
 πηγνῆς, εἰδὲ ὅτε καὶ ὑπὸ τὸν πῆχυν, ἐπεπεισθῶν τὸ
 ψόφον. Ἄλλως. τινὲς τῇ ὀρωπικῇ τὸ τηλέφιλον
 ὑπὸ τὸν ὥμον ἡθύντες, ἢ τὸν λαγπὸν ὑπὸ κρῶσι. καὶ ἐκ
 μὲν ὀρωπὸν γήνται καλῶντος αὐτὸ ῥόδιον, νομίζου-
 σιν ἀγαπᾶσαι ὑπὸ τῇ ὀρωμένη. τὸ χρώμα δὲ ἱμα-

προκινῶντος. ἢ ἐλκωθῶντος, μισεῖσθαι. πλατάγημα δὲ τὸ
 πλαταγώνιον. ποτε μαλ' αὖτο δέ, ἤγερ, πρὸ σήκατο δὲ
 αὐτὸ τοῦ πτόμνου φόρον. Ἀλλ' αὐτως ἀπαλῶ ποτὶ
 πῆχε. Τὸς διακτύλους καλεῖ μεταφορικῶς ἀρ' ἔ
 ἀγκῶν. καὶ φησὶ πρὸς τὸν πῆχυν δὲ μακρανθὴν φό-
 ρον μὴ ποιῆσαι. ἢ ὅτι αὐτως ὅτως μηδὲν αὐτῶν πρὸ
 τῶ ἀπαλῶ πῆχε αὐτὴ τοῖς ἀπαλοῖς διακτύλοις. Ἀ-
 γροῖω τάλαια. Ἀγροῖω, ὃ ὄνομα λυρίου, ὃ δὲ πω γὰρ
 τὴν γραίαν ὅτω φασί. ἢ τὴν ἀγροικίαν. τὴν αὖτ' ἦν
 ἀγρῶν τρεφομένη. ἢ κροσκινόμεναι. ἤγερ, ἢ ὅτι κρο-
 σκίνος μαυρομορφή. Ἀπρὸν ποιολογεῖα. ἢ πρὸν
 σαχνολογία. ἤγερ αὖτ' ἀχνας ἀναλεγομένη. ποῖαν δὲ
 ὅτως τὸν πυρρὸν λατρεχίαν. ἀφ' ὅτι ἡ γῆ αὐτὴ ποῖαν
 ἐκάλεσαν. ποῖος γὰρ λυρίου ὁ πυρρὸς. ἢ ἀρ' τὸ ποῖα ἢ
 βοτάνη. ἢ ἡ πρὶν λαλῶν συλλέγεσθαι, καὶ σαχνολο-
 γία. Παραβολῆς. ἢ ὄνομα λυρίου, ἢ ἡ ἐπομένη καὶ
 πρὸ ἀκροβῶν τοῖς δορισαῖς. ἀρ' τὸ δρῖθ. ἢ ἀκρόβ. ὃ.
 Εὐθακίς. ἤγερ, μιθώτρια, ὡποθεριστικὸς. ἢ ὄνο-
 μα λυρίου. ἔστι δὲ καὶ ὄρνειον, ἀφ' ὅτι τὸ ὄνομα. Ἐμ' ὅτι
 θρὺν πῆ. Ἀπονοῆ, καὶ ἐμβλακύν. σπαταλᾶς, τρυ-
 φᾶς. Ἀλλ' ἐτ' ὀφθαλμός μου. Δοκδοσμοὶ ὀφθαλμοί-
 μου ὅτι εἶδαι πρὸς αὐτὸν οἰκείων ἀν' ἄλλωνται. ὁ δὲ ξίος με
 ὀφθαλμός ἄλλεται. ὁ πηλοῦ ἀρ' αὖ γὰρ διαβῶμαι αὐτῶν.
 Ἀσδύμαι ποτὶ τὰν πίτων. Ἐκδύσας. τραπείας ὡ-
 σι πρὸς τὴν πίτῃ. ἀσδύμαι δὲ οὐκ ἔστι. ἤγερ ἄβμα.

τοῦ

τὸ χοινῶς, τραγωδίῃσω. Καίμ' ἴσως ποτίδῃ. Καί
με ἴσως αὖν ποσίδῃ, ἐπεὶ δὲ ἐστὶν ἀδριαμαντίνῃ. ἤγουν,
ἀπὸ λίθου ἀδριαμαντίνου λατρεσκυδασμένη. ἀλλ' αὖθροπος
ὅστις δηλονότι, συμπάθειαν διέσχευε διωαμένη. ἱπ-
πομένης ὄκαδῃ. Ἰσοδρία, ὁ ἀρξὸς ἱππομένης τ' χοινῶς
ἀταλάντης φιλῶμαίης ὄραδῆς, ἀφροδίτης σωδρ-
γύσης ἑδραμένη ὑπὸ τὸν ἀγῶνα. ἢ γὰρ ἔσται τὸν ἀγῶνιζό-
μενον τῷ δρόμῳ ἡττηθῆντα θνήσκειν, ἢ ποδισγνώμενον
δρόμῳ, λαμβάνειν τὴν κῆρυ. ἔχωρ' ἐν πᾶσι φιλῶας μὴ
λαχρυσᾶ τ' ἦν ἑσπερίδων ἑκαστοῦ ἀντίπῳ, τῷ δρόμῳ ἑρρίπην
ἑκαστοῦ αὐτῶν. ἔτω δὲ ἀχολομένης φιλῶς κῆρυ ὑπὸ τῇ τῶν
μήλων συλλογῇ, ἐλείφθη. λαβὼν δὲ αὐτὴν γυναικα με-
ταμορφώθη εἰς λέοντα, γνῶν δὲ τὸ πῶς συνελθὼν αὐτῇ.
Ἄλλως. Ἀλλ' ἀταλάντα. Δύο ἀταλάνται εἰσὶν. ἡ
μὲν, γνῶν ἀρκαδίαν. ἡ δὲ, γνῶν βοιωτίαν, ἡ χοινῶς θυγατέρα.
ἡ μὲν ἐν ἀρκαδικῇ ἀταλάντῃ, τρεῖς ἡμέρας ὡς ὁ δαίμων. ἡ δὲ
βοιωτικῇ δρομαίᾳ ἔσχε, ποσειδῶν τὸν γάμον αὐτῇ, εἰ-
ς νίκησιν αὐτῇ δρόμῳ λαβεῖν αὐτὴν. καὶ πολλὰς θη-
λίκαντας νικῆσαι, αὐτῇ εἰλν. ἱππομένης ἐν σωδρῶνι
χωρὶ τὴν ἀφροδίτῃ, καὶ λαβὼν πᾶσι αὐτῇ μῆλα χρυ-
σᾶ, καὶ πᾶσι γνῶμεν τῷ δρόμῳ ἑρρίπην ἑκαστοῦ αὐ-
τῶν εἰς τὸ πῶς. ἡ δὲ θυθῆως ποδὶ τὸν ἵμορον τῶν μήλων
ἐγχεῖν, καὶ ἐλείφθη. ὁ δὲ δὲ αὐτῶν γνῶν, καὶ γυναι-
κα αὐτῇ ἔλαβε. ὧς ἴσιν ὡς ἑμάν. Τὸ ὡς αὐτῇ τῷ
θυθῆως, καὶ ὅμοιον. ὧς ἴσιν, ὡς μὴ μακροῦ ἐστὶν χό-

λθ. Οἱ δὲ ἔτῳς ὄντως ὡς εἶδε τὰ μῆλα. λίαν ἐμα-
 νη. ἐπίτασιν γὰρ ἔχει τὸ ὡς ἐπ' αὐτοῖς. ὧς εἰς βαθύ-
 ὄρωτα. Αὐτῶν δηλονότι τῶν μῆλων ἄλλῃ, ἀντὶ τοῦ
 ἡλαθ. τῶς ἐσιμ, γνέπεσε. Βαθύν ἢ λέγει τὸν ὄρωτα, ἀπὸ
 μεταφορᾶς τ' βαθείας ὕλης. ἢ δι' ἀσείας. Ταὺτ' ἀγέ-
 λαν χ' ὡ μάντις ἀγέ μελαμπες. ἰσορία. Νηλεὺς δὲ
 τυρᾶς ἔχωρ θυγατῶρα, δὲ ἐδίδου αὐτῷ τὴν γυναικα,
 εἰμὴ τῷ σιωπθιμένῳ ἀγαγῆν αὐτῷ τὰς ἰφικλὸς βῆς
 ἐκφυλάκης. Βίαις δὲ ὁ μελαμπόδης ἀδελφός, ἦρα αὐ-
 τῷ σφόδρα. μελαμπες δὲ δέλων τῷ οἰκίῳ ἀδελφῷ
 βίαν τὴν κόρην δίδου, τὸν λίνδυνον ὑπέστη. συλλη-
 φθείς δὲ ὑπὸ τῶν βελόων τοῦ ἰφικλὸς, ἐδισμύθη. ἢ δι'
 γν' φυλακῇ ἐβλήθη. μέλλοντος δὲ τοῦ Διωματὶς γν' ὡ
 πίπην, μάντις ὡρ προεμύνοντο. γν' ὡ καταπληχθεὶς ὁ
 ἰφικλὸς ἔλυσε. καὶ ἦρα αὐτὸν ὡς μάντις, πῶς αὐτὸν
 δας ποιήσῃ. ἀτεκνος γὰρ ὡ ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας. ἐκτέ-
 μνοντι ποτὲ τῷ πατρὶ φυλάκῳ Διγνύδρῳ ἀφ' ὅ καὶ ἡ
 χώρα φυλάκῃ ἐκαλεῖτο, ὁ ἰφικλὸς πᾶσι ὡρ προεισηκῇ.
 ὅρ' ἐκπλήξαι δέλων ὁ πατήρ, ὡ εἶχε μάχαιραν εἰς τὸ
 πλησίον Διγνύδρου ἐμπῆσαι ὥρμησε. καὶ σιωπῇ ἐπε-
 νεγκῆν αὐτῷ τοῖς μοῖοις τοῦ παιδὸς, ἐπεὶ δὲ ἄγονος
 ἐκ τοιαύτης αἰτίας ὡ ὁ ἰφικλῶ, ὁ μελαμπες ἀνε-
 ρδυνήσας εὗρε τὴν μάχαιραν. καὶ ἐκέλευσε τὸν ἰφι-
 κλῶν, ἀρξέαντα τὸν ἰὸν αὐτῷ πίνειν. καὶ ἔτῳς αὐτὸν
 πατῶρα παίδων ποιήσας, ἔλαβε τὰς βῆς καὶ τῷ νηλεῖ

ταύ.

καὶ τὰς δίδωσι. καὶ ὅτ' αὖ τούτων τῷ ἀδελφῷ Βίαντι,
 ᾧ φησὶ πατρὸς γάμον πόδιεποιῖσθαι. μελαμπὲς δὲ ἐ-
 κλήθη, ὅτι γυμνὸς ἔξενετ' ἐκ τῆς μητρὸς ῥοδόπης
 γυνὴ φησὶ πόδι. πάντος δὲ τοῦ σώματος σκεπομένης,
 μόνος ἢ γυμνὸς τὸς πόδας, καὶ ἔξενετ' ἐκ τῆς μη-
 τρὸς. ὅθεν καὶ μελαμπὲς ἐκλήθη. Ἀλφεισίβοις. Αἰό-
 λος, τοῦ ἑλλήω, ἑλλωμενέως, ἔξ' ὧν τυρώ. ἔξ' ἧς καὶ λε-
 θίως, νηλεὺς. ἔξ' ὧν παρῶ. ἔξ' ἧς ἀλφεισίβοια. Ἄλως.
 Ὀνὸς. Ταὺτ' ἀγγελαὺν καὶ ὠμάντις. Καὶ ὠμάντις ὠμ-
 λάμπης, πῶν ἀγγέλλω ἢ βόδι τοῦ ἰσχυροῦ καὶ ἡγῆναι, αὐτὸ
 τοῦ ἡγεῖσθαι καὶ τοῦ ὀρεῖσθαι εἰς τὴν πόλιν. ἔστι δὲ ὁ ὀρεῖσθαι.
 ὀρεῖσθαι διασάλλεσθαι. γυνὴ πόλις ἢ φυλάκη, ἧς ἡγεῖσθαι οἱ φυ-
 κλῆς, ὅτι καὶ οἱ βόες. ἢ δὲ τῶν φέρων καὶ χερσὶν πολλοίς, ἢ μή-
 της φησὶ πόδι φησὶ πῶν φρόνησιμ' ἀλφεισίβοιας ἐκλήθη. ἡ-
 γαρ, αὐτὴ παύσασθαι, γυνὴ τὰς ἀγκάλας τοῦ Βίαντος τοῦ ἀ-
 δελφοῦ τοῦ μελαμποδῶ. Ταὺτ' ἀλλὰ ἀντιθέ-
 ρειαν. Ὁ νοῦς πῶν δὲ πόδι καὶ ἡ ἀφροδίτη ὁ ἀδω-
 νης πρόβατα βόσκων γυνὴ τοῖς ὀρεσιν, ὅτι ὅπως αὐτὴν πολὺ
 ἡγάγετο μανίας ὀρεστικῆς, ὥς τε ὅτι ἀφθανόντα αὐτὸν,
 χερεὶ τοῦ μαζοῦ αὐτὴν πύθησιν. ὥς τ' ὅτι φθιμνόνου-
 μιν. ὥς ὅτι τελευτήσαντα ᾧ ἀδωνι, τοῦ ἰδύσθαι
 αὐτὴν μασθ' ὡς χερεὶ. ἀλλ' αἰεὶ αὐτὴν καὶ τελευτήσαντα
 συμπάρεσι. Διοκεῖ δὲ ὁ ἀδωνις μὲν ὥς ἔξ' ἀπὸ πόρε-
 φόνου ποιεῖν, ὥς καὶ παρ' ἀφροδίτην αὐτὴν τοῦ συγκα-
 λυψάσθαι καὶ πρὸς ὀρνίθεσσιν. λέγουσι δὲ πόδι τοῦ ἀδω-

νισθε ὅτι καὶ ἀφθάνων, ἐξ μιλῶας ἐποίησεν γν ταῖς ἀγ
 κάλαις ῥι ἀφροδίτης, ὡσὺρ καὶ γν ταῖς ἀγκάλαις ῥι
 πόρσεφόνης. ὅσο δὲ τὸ λεγόμενον, ὡιδτόν ὅστιν ἀλκιδῶς.
 ὅπ ὁ ἀδλωνις. ἤγχι ὁ σίτρος ὁ σωερόμενθ, ἐξ μιλῶας γν
 τῇ γῆ ποιεῖ ὑπὸ ῥι ποροῦς, καὶ ἐξ μιλῶας ἐχει αὐτὸν ἢ
 ἀφροδίτη. τὸ τέστιν, ἢ δὺ κρασία τοῦ ἀδρῶ. καὶ ἐκρτε
 λαμβάνουσιν αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι. ὁ τὸν ἀτροπομ ὕ-
 πνον ἰαύων γνδλυμίων. Ἀτροπομ. ἀμετακίνητον,
 αἰώνιον καθόδινον ὕπνον. ἰσοεία. φασὶ γῆ ὡς ἔ γν-
 δλυμίωνθ ἡράδην ἢ σελῶν. καὶ ἡ γῆ τὸ ὅρθ τὸ λάτμιον
 ῥι καρείας λιουκετόν τιμίην. καὶ ἀλκηνγοῦσι ὡς θε
 λοκίωκτος ὦν, τῇ σελῶν συνεθερα νυκτός. ἡμόρας δὲ
 ὕπνωτη. Ἄλλως. τὸ γνδλυμίωνθ ἡράδην ἢ σελή-
 νη. ἢ δὲ ὅρθ ἡ γῆ τὸ λάτμιον ὅρθ ῥι καρείας, φλο-
 κίωκτος δὲ ὦν, ἡμόρας ὕπνωτη. ἡ γῆ δὲ πᾶς νύκτας
 λαμπρότης τὴ σελῶν, ὅθ ἡ γῆ πῶς θήρας, ἤγχι ἐθέρδου.
 ὅλα τὸ τὰ θηρία ἡ γῆ ὅσον τὸν καιρὸν ὀζιγναι. μακαρί-
 ζω φησὶ, ὅλα τὸ ἐκείνον μὲν φιλῆσαι ὑπὸ σελῶν,
 ἐμὲ δὲ μισῆσαι. Ἄλλως. ἐνδλυμίων φασὶ πᾶσι τοῖς
 θεοῖς ὅλα ῥίβων, ἡράδην ἡρας. ἐφ' ὃ χαλεπῶς ὁ ζεὺς,
 ἐποίησε καθόδινον ὅλα πικρὸς ἀθάνατα. τὸ δὲ αὐτρον
 γν ὡ ἐκάθουδην, γν λάτμιον ῥι καρείας λῶ. Ζαλῶ δὲ
 φίλα γυναι ἰασίωνα. ἰσοεία. ἰασίον ὁ κρήνης, Κρήτης
 βασιλεὺς, ὅς λῶ μίνωθ, καὶ φρονίας νύμφης. τὸ τῶ
 γν λαιμῶν κριμωμῶν, ἢ δὺ μήτης στυλθε, καὶ ἔτεκε
 τὸν

τὸν Πλάτωνα. Βέβαλοι. Τετέστιν αὐαῖφοι ἢ μυσ-
 σήων τὸ δῶτος δηλονότι. ἀμύκηρι. ἀμυσκηάσαι. μυσ-
 σήειν μὴ ἔχοντες. περεμφάνει δὲ μυστικόν τὸν δῶτα
 ἰασίων Θ καὶ δημήτορ Θ. Τίμολ' ἔμελει. Σοὶ δὲ
 ἔφρου τίς ὅστις δηλονότι. μέλι μοι τοῖ δὲ καὶ μέλι
 μοι τόδε ποιητικῶς. ἃ ρ' ἔσμαινομένης, καὶ πρῶτον
 ἔχει πρόσωπον, καὶ διδύτορον ὡς γὰρ τῶρις. Οὐ γάρ
 πιδρίδισι τόσοι μέλι, ὅσον δῶπι. Ἐπὶ δὲ τοῖ πθ-
 τόρσ σμαινομένης. ἔτε πρῶτον ἐχέ πρόσωπον, ἔτε διδύ-
 τόρον. ὡς τὸ δει, τὸ σμαινον ὃ πρέπει. τὸ γὰρ σμαῖ-
 νον τὸ λέπεται, ἔχει πρῶτον πρόσωπον, τὸ δειω. ὧς
 μέλιτι γλυκὺ ἢ βρόχθοιο γήνοιο. βρόχθος λέγεται,
 ὃ ἐπίλακτον μέλι Θ, τὸ μετὰ τὸν τράχλον ποιόν ἢ
 χον ἀρετελὲς. ἢ γαρ, ὅπως τοῖ τοῖ γλυκὺ ὡς ἢ βρό-
 χθος μέλι γήνται τετέστι τοῖ φάρεγγ Θ.

ΣΧΟΛΙΑ Εἰς τὸ Δ΄. τοῦ

Θιοκρέτους ἐπὶ δύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰ-

δύλλιον, Βακολιασαὶ, ἢ νομεῖς, Βαλῆτος καὶ Κορύ-

διω. ἢ δὲ ὑπόθεσις, γὰρ τῷ πρῶτον πθε-

τυπώθη τόπω.

α. Εἰπέ μοι ὦ Κορύδι πίνος αἰ βόεις. ἢ ρὰς Θελώνσιας
 κα. οὐκ, ἀλλ' Αἰγωνος. βόσκη δὲ μοι αὐτὰς ἔσθωκα.

P 6

ἢ πκ

Βατ. Ἡ πα ψι λυρύβλαν τὰ ποθέσθωρα. Ἡ πρ. ὄντως αὐτὰς
 λάθρα κῆτ' τὰ πρὸς ἐσθλὴν ἀμείλγεις; τὸ γὰρ ψι οἱ δω-
 εῖς, αὐτὴ τὸ σφῆ χρῶνται. εἰώθει γὰρ οἱ νομῆς μετὰ
 τὸ εὖθ' ἀεσπότης ἀμείλγει τὸ γάλα, ὑσόρου κῆ αὐτοὶ λά-
 θρα ἀμείλγειν. Ἀλλ' ὁ γούρω ὑψίτη τὰ μοχία. Οὐ-
 λαμῶς διελθόντι. ὅπ' ὁ γούρω ὑποβάλλει τὰ μοχία. ὁ-
 ρος δὲ τὰ χα αὐ εἰν πατῆς τὸ αἶγωνθ. πῶς φησὶ δύ-
 ναμαι λάθρα ἀμείλγειν. ὅπ' ὁ πατῆς τὸ αἶγωνθ,
 ὑποβάλλει τὰ ἴδια. Αὐτὸς δὲ. ὁ δὲ βυκόλθ φη-
 σὶν αἶγων, εἰς ποῖαν χώραν ὄχθ, ἀφανῆς γηρόμενθ
 ἥδης. Οὐκ ἄκωδες; Ἄγων νιν ἐπ' ἀλφειῶν. αὐτὴ τὸ
 ὑπὸ πλὺ ὀλυμπίαν. πῶς ἄρ' εἰ γὰρ ἐκείσε ὁ ἀλφειός. ἐκ
 ἀναγέγραπτη ὁ αἶγων νηκικῶς ὀλύμπια. Μίλων.
 Τὸν ἑσπρωτὸν ἰάτῳ μίλωνα φησὶν, ὅρ' κῆ ἀριστοτέλης
 πολυφαγοῦ φησὶ. λέγει δὲ αὐτὸν εἶν κῆ αὐδρεῖον. λα-
 τεβρώθ δὲ ὁρὸς ὑπὸ θηρίων, ἢ λιωνδρ. ἐλθὼν γὰρ εἰς ὁ-
 ρθ κῆ εὐρώωνινας διηδρόν χρίζοντας, σφλῶα δὲ βα-
 λοντας γν' μίσω τ' ξύλδ, δέλωρ αὐτὸς ἐκβαλεῖν τὸν σφῆ
 να, ἐκρατήθη κῆ, κῆ ὁρὸς ἐτελόντισε, καὶ πόκα
 τῶνθ ἔλαιον γν' ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει. κῆ πότε ἐκεί-
 νος ἔλαδ γν' ὀπὸν τ' ὀφθαλμοῦ αὐτ' εἶδεν. ἀρ' τ' ἔλαϊν
 τ' ἀγῶνα θέλει δηλῶν. ἢ ἔλαιον ὃ οἱ ἀγωνιζόμενοι ἀλεί-
 φονται. ἢ ἔλαιον, τὸ ἀγρεῖ ἔλαιον ὃ οἱ κῆ πινον. ὃ οἱ νικῆ-
 ζαντες σφραγῶντ'. Ἄλλως. καὶ πότε ἐκείνος ἔλαϊν
 ἔχρεισθ. ὁ κῆτ' τὰ γυμνάσια ἀλείφονται. ἢ κῆ γὰρ οἱ
 ἀγροῖκος

ἀγροῖκοι ἐλαίῳ χρῶνται ὥς τινοὶ αἰαγινώσκουσιν ἐ-
 λαίου, ὡς ἀράου. ἵνα σημαίνει τὸ ἀγυέλαου. ὃ δ' ὀλυμ-
 πιακὸς ἐφάνθη σύγκειται. ἀγνοῶσι δὲ ὅτι τὸς ἐκφλ-
 ιακίς δὲ ἢ καλλιεφάνθ' ἐλαίας γηρόμεν^Θ δίδεται.
 ἢ τις ἀπέχθ' σαδίων ὁκτῶ, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης. Βίβω
 καὶ κάρτος. Κατὰ τὴν βίαν καὶ τὸ κράτος. ἢ γὰρ τὴν
 ἰσχύν ἐκ πρᾶμνις. ὁρίσθαι καὶ ἰσοδοῦναι. Ἄλλως.

Βίβω καὶ κάμ^Θ. Ὁ καὶ κάλλιου. ἵνα μὴ διοσολογή-
 σθαι, βίβω καὶ κράτος λέγων. Κῆμ' ἔφαθ' ἀμαρτηρ.

Καὶ ἐμὲ ἔφη ἡ μήτηρ μου, ἥ πολυδιδύκε^Θ εἶν' ἀμύνο-
 να^κ τὴν ἰσχύν. Ἄλλως. Τὸν ἀμείβεσθαι. ἢ τὸν ἀ-
 γωνα ἔφη κρείττονα τὸ πολυδιδύκε^Θ, ἢ ἐμὲ τὸ γὰρ,
 κῆμ' ἔφαθ' δυνάται εἶν' ἢ ἐμοὶ ἔφη. Σκαπάναν τε.

Σκαπάνη δὲ, δικάλα. σκαΐου. τὸ κοινῶς λεγόμενον
 τραπεζίου. οἳ αὖ ἤτικοί, ἄμω. χρῶνται δὲ αὐτῷ πάντες
 μὲν οἱ ἀθληταί. μάλιστα δ' οἱ πύκται. Ἄλλως. Σκα-
 πάναν, ἢ γὰρ, δικάλαν. ἢ λισγαΐου. ἢ σκαΐου. οἳ
 αὖ ἤτικοί, ἄμω λέγουσιν. οἳ γὰρ γυμνασαί, τέτοις ἐχρῶν-
 τ' ὡς γυμνασίαις. πῇ σκαπάνη σκαπόντες, καὶ τὰ
 ἄνω μόρην ἀνὰ ῥωνιῶντες. Καὶ ἄκοιτι τὸ τόθι μᾶλα, μῆ-
 λα. Τὰ πρόβατα. τὰ θρέμματα. ἐκ δ' ὅτ' οὗ, τὰ κρέα-
 τα τὸ τῶν φησὶν. ἵνα ἔχῃ κρέοφαγεῖν. ἢ μᾶλα φησὶν ὅτι
 τὸν κρεπτόν τ' ἐμῶν λέγει. καθά^Θ ἐμῶν, ῥοιαν ἔχον
 ἀγωνίζεσθαι. μῆλα δ' τὰ θρέμματα λέγονται ἢ τὰ τῶν
 κρέατα. οἳ γὰρ ἀρχαῖοι, βοεῖοις ἐχρῶντο κρέαςιν ὅτι δ' μῆ-

λα

λα εἰς μόνον τὰ πρόβατα ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ θρέμμα-
τα, λέγει Ὁμηρ^{ος}. Ἀνθρώπους δὲ ἔπαυσερ ὡτ' ἔχθονι.

- Μῆλα δεικνύει, τὸ δὲ τὸ τόθι αὐτὴ τ' ἔχθονι. Πά-
σαι τιμίω καὶ τῶς λύκος αὐτίκα λυσσῶν. Διγᾶ-
ραι αὖ ὁμίω καὶ αὖς λύκος τάχιστα μαίνεσθαι. τὸ λυσ-
σαῖν ἴδιον τῶν κυνῶν. ἀλλ' ἴσως λέγει ὅτι πείσειν αὐτὸν καὶ
αὖς λύκος τὸ πρὸς τὴν σωτήριαν ὑπομῆναι. ἢ ὅτι καὶ
αὖς λύκος ἐκ μύθῳ αὐτοῦ ὁμίω. ὅπως καὶ τὸν Αἴωνα τὸν
ἀγροῖον ὡτ' ἔχθονι τὸν Ἀγῶνα ἀφ' οὗ καὶ τὸν ὀνόματι
διαμαλᾶι. Αἱ διαμαλᾶι δὲ αὐτὸν γὰρ ταῦτα βοᾶσαι
ζητοῦσι. Διαμάλαι, αἰνεῖαι βόδι αἰεὶς τὸ διαμαδῶσαι
ὡτ' ἐκείναι. Οὐκέτι λῶντι. Οὐ διαμῶς δὲ λῶσι βό-
σκεσθαι. Διελθόντι, ζητοῦσαι τὸν αἴωνα. Τὰς πόρ-
ταις. Πόρτας τὰς ἀκμαζούσας βῆς. ἐφ' αἷς οἷον τε αὖς
ταύρους εἰσέχουσι, ἢ γὰρ πορεύεσθαι. ἢ τὰς γὰρ τῶν πόρτων,
ταύτας γὰρ τῇ ὁδῷ ἰσχύει. Μὴ πρόμας σιτίζει. Τὴν
σαγόναν φησὶν ὁρᾶν πρόμας λέγουσιν ἀπὸ τοῦ πρώτου πέ-
μας. Ἐκκαμίμαχος. Ὡς καὶ ἐκείναι πρόμας ὅρα-
ζε πεισθῆσαι, πρῶτον ἐκδοτικῶς εἰσελθὲν ἐλθῶν. Οὐ
δαῦν. Μὰ τὴν γλῶσσαν αἰσάροιο. Αἰσάροιο, ποταμὸς ὁ
μείσης φησὶν πόλεως τῶν ἑσπερίων τῶν ῥέων εἰς τὴν θάλασ-
σαν. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλως ποταμὸς σικελίας αἰσάρος. Κῶ
μυθα. Κῶμος, ἢ δέσμη, ἢ γὰρ τὸ δεικνύον. ἑσπερίον.
Ὁ δὲ μετ' ὀνόματι τρέχων κῶμος τὴν λοιπὴν ἔχθονι

τῷ σεφάνῳ. ἢ λώμυς, διέσμη χρέτος ἰκανὴ εἰς τρωφίλῳ.
 λώμυς, λώμυθ, ὡς κέρυς, κερυθος. Σκαίρει. Σκαί
 ρειν λυείως, τὸ σκιρταῖν. ἀφ' ὧ καὶ σκάρεθ. νυῦ δὲ τὸ
 νύμεαδς. γῆθα καὶ σκαρθμός τῷ ἀφάτω. Λάτυμνον.
 ὅρεθ λρότωνθ. Βαθύσκιον ἢ, τὸ ἄγαν σκύδιεθρον.
 Ἄλλως. Σκαίρεθ. Σκιρταῖν. ἀνασφίφεται. ἀφ' ὧ λ
 νασροφῆς δὲ, τῶν νομῶν θέλει δηλῆν. πόδι τὸ λάτυ
 μνον τὸ ὑπὸ σκυεῶν διγνῶσθω συσκιαζόμενον. ὅτῳ
 γὰρ τὸ βαθύσκιον. τὸ δὲ λάτυμνον, πνὲς ὅρεθ τῷ λα
 κωνικῆς φασί. Πύρριχος. Ἀπὸ τοῦ πυρός, πύρρι
 χθ ἢ τῷ πῦραγωγῶ. πνὲς προξυτόνως λέγασι πυρρί
 χος. ἐστὶν ἔν ὑποκρειστικὸν αἰολικῶς. τὸ γὰρ λαθ' ἡμᾶς
 πύρριχθ, ὁ σκάειθ. πνὲς δὲ τοῦ πύρριχου, ἡ πειρω
 τικὸν ἡκασαν. ἀφ' ὧ πύρριχθ τὸ ἐκεῖ βασιλίδιανός. δηκῶ
 σι δὲ οἱ βόοι ἐκεῖνοι, λεύφανον ἐν τῷ γηρυονείω. λῶ δὲ
 καὶ πύρριχθ ποιητῆς ὀρυθραῖθ, ὡς φησι λυγγδύς. ἢ
 πύρριχος λατὰ πινας, ὁ θυκίνητος. ἀφ' ὧ τὸ πυρός θυκι
 νήτος ὄντος. ἢ τοῦ πύρριχου ἢ τῷ χοιανῷ. τοῖ τῷ λαμ
 πριάδα. ὅτ' λαμπριάδων δῆμθ ἀπὸ πινος λαμ
 πρίς. ὡς διυσμνῶς ἔχωμ ὁ Βαλῆθ πῶς αὖς φυλῆτας
 τοῦ λαμπριάδου φησίμ, εἴθε ὅταν δύωσι τῇ ἡρα ὧ λέρια
 νέμωνται οἱ δῆμότου τοῦ λαμπριάδου, ποῖτον λαχόν
 τες δύσαιεν. ἵνα μὴ πῶσ διεχθῇ αὐτῶν ἡ θυσία ὑπὸ τῷ
 θεῷ δηλονότι, καὶ ζημιωθῇ ὁ δῆμθ. Κακοχρῆσμων
 γὰρ ὁ δῆμθ, ἢ ὁ ταῦρεθ. ὁ τῷ λαμπριάδου δηλονότι

ὡς λακκοῦ ὄντος τότε τοῦ δῆμου. ἢ ὁ λάμπριος ὅς ἐ ὠνο-
 μάδιος δῆμος. Ἄλλως. Κακοχράσμων γὰρ ὁ ταῦ-
 ρος. ἢ ὁ δῆμος. αὐτὶ τοῦ λακκοῦ εἰς τὸ χρῆσθαι αὐτὸν π-
 νά. ἢ γὰρ τάχα λακκοῦς. ἢ ὅτι τὸ εἶναι αὐτὸν λεπτὸν, δι-
 λυνόπι τοῦ ταύρου. ἢ λειπόσαρκος καὶ ὁ ταῦρος ὁ πυρ-
 ρός. εἴθε τοῖον διελάλχριν οἱ δῆμοί τινι τοῦ λαμπριάδου.
 ἢ γὰρ, οἱ ἀπὸ τοῦ λαμπριάδου καὶ γόμενοι ὅτι δύσσι τῇ
 ἡρᾷ. ἵνα δηλονότι μὴ πρὸς δειχθῇ αὐτῶν ἡβυσσία ὑπὸ τῇ
 φυλετῶν καὶ ζημιωθῶσιν. Ἐς τὸ μαλῆμον. Τὰς εἰς
 θάλασσαν ἐστωμυμνίας λίμνας ὅτω φασί. Ἰὼν δὲ ἡ σό-
 μα λίμνης ποδὶ τῶν λερότων. καὶ τὸ γὰρ τρεῖς δὲ σόμα
 λίμνης. πιθανὸς δὲ Ἰὼν ὠνόμασαι. Ἐς πὶ τὰ φύσκει.
 Μόρην δηλονότι. ὄνομα δὲ ὄρεος ὁ φύσκειος. Ἰὼν δὲ λέγει,
 ὡς τοῦ φύσκειος ὄρεος νομαῖς ἀπὸ τῆς δεικνύουσας τοῖς βοσὶν ἔχον-
 τος. Τὸν νῆαρθον νῆαρθος ποταμὸς λερότωνος. Ὁ-
 νόμασαι δὲ, πρὸς γὰρ αὐτῶν, νῆας ποτὶ καὶ λαλῶσαι ἐλ-
 λωκῆς. Αἰγίπυρος. Ἐστὶν ἀκανθώδεις φυτὸν. ἢ
 εἶδος βοτάνης. τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατὺ ὡσπὲρ φακός.
 ἐστὶ γλαυκίζουσα. εἰς ἑλκὸς φλεγμαίνοντα, ἀγαθὴ. Καὶ
 λινίχα. Κνίχα φυτὸν χορτῶδες. ὃ αἰ θεσμοφορεῖται
 σαι ὅτι τῇ ἀγνείαν σιβάσει ποιῶνται. δοκεῖ γὰρ ἡ βοτάνη
 ψυχρὰ εἶναι, ἐπεὶ καὶ τὰς πρὸς σωτηρίαν ὀρεξέας νόμος
 γὰρ ἡ ἀθλῶαίς κατ' εἶδος τελεῖν τὰ θεσμοφορεῖται τοῦ
 τα, πρὸς θῆνοι γυναικες, καὶ τὸν βίον σεμναί. καὶ καὶ τὴν
 ἑμὸραν τὴν τελεῖ, τὰς νομίμους βίβλους καὶ ἰδράς ὑπὲρ
 τῆς

ἦν κορυφῇ αὐτῶ ἀνέπιθεον, καὶ ὠκυνέ λιτανεύου-
 σαι, ἐπ' ἤρχοντο εἰς ἐλδοσύνα. ἢ δ' ἐλδούσις, ἐσι λιμῶν τ'
 ἀπ' ἡκῆς. μελίτεα. Εἰδὼ καὶ αὐτὴ βοτάνης, τὸ
 κοινῶς λεγόμενον μελισσοβοτανον. τὸ δὲ φύλλον ἔχει
 πλάτυ. φύ. φύ. Προείρηται ὀπιωμικὴ ἢ ὀψακδύν.
 ὅκωρ ἐλκῶς ἐρηται. καὶ ὀωμικοῖς ἀρμόβρα, ὅ τ' τρα-
 γικοῖς. Εὐρὸν παλαύνεται. Εὐρὸς κυρίως ἢ πρᾶ-
 σινώδης ὁ μίχλη. παλαύνεται δὲ, λεπταίνεται ὑπὸ δύ-
 ρωτος. πάλιν γὰρ ἔλεγον, τὸ λεπτότερον τοῦ ἀλδύρος.
 ἦ δ' ὅ καὶ φαλίου λέγεται τὸ λδύκω. ἦ δ' ὅ αὖ φαλίον
 ἀλδύροις γὰρ τῷ ἐδιδόταν. Ἄν ποτ' ἐπάξα. τὸ λδύτε-
 ρον πρόσωπον τοῦ πρώτου μέσσο ἀορίσ, οἱ συρακῆσιοι
 εἶπα τοῖς ἀφ' ὧν φέρνται. γνῶσσω, γνῶσθα. ἐγρᾶψω, ἐγρᾶ-
 ψα. ἔτω καὶ τὸ ἐπάξα. αὐτὴ τοῦ ἐπῆψω. ὄνως. φύ. ὦ
 αἰγῶν. πορνίζονται καὶ αἱ βόοι εἰς ὀλεθρον. ἐπεὶ ἐπε-
 θύμνας νῆκας εἰς ἱακὸν ἀρχαίνουσας. καὶ ἡ σύειγξ ἡ
 ποτε ἐπῆψω καὶ ἱατὸς κούσας ἱαλαμοῖς δολιχόντι,
 ὑπὸ δὲ ρωτος παλαύνεται. ἦ γὰρ λεπτύνεται καὶ φθεί-
 ρεται. οὐ τίω αὖ, ὅ, νύμφας. Ἐκείνη φησὶν ἡ σύ-
 ειγξ ὅτι ἐφθάρη. ὅ δὲ μεμόλινται καὶ τὰς νύμφας. ἐπεὶ ὁ
 αἶγων ἀπὼν εἰς τὴν ὀλυμπιάδα ἐμοὶ δῶρον αὐτῇ ἱατὸς
 ληπν. ἐγὼ γὰρ δωατὸς εἰμι μελωδεῖν. Ποτὶ πίσαν.
 ἦ νινῶ ὀλυμπίας. ἢ ἀρ' πῖον τ' ἀφαρέως, ἢ ἀρ' πῖον τ'
 ἐνδουμίων. θυγατρός. γῆθα καὶ πῖον δῖος ἰδρῶν
 ἡ. μελικτῆς δὲ ὁ μέλρ εἰδῶς ὀργαζῶς. τραγωδιστής.
 μελί-

μελίζω γὰρ τὸ τραγωδίῳ. Κινῶ μὲν τὰ γλαυκῆς. Ἡ
 γλαυκῆ. χιὰ τὸ γῆϑ. λευματοποιός. γέγονε ὑπὸ Πτο-
 λεμαῖος ἔφ' Ὀυλαδελφῶ. ὑψίστην δ' ὁ θεὸς φρασεὶς ὁραδῆ-
 ναί κριδ. ὁ δὲ πύρρῳ ὀρυθραῖϑ, ἢ λίσβιϑ. μελῶν
 ποιητής. Τὰν τε λρότωνα. Ἀλκιμῳ, καὶ λρότον
 αἰακῶ ἱοί. καὶ ὁ μὲν, ἐκασίλδουσε τῶν λευκαίων. ὁ δὲ, γν
 σικελία ἐκλσε λρότωνα. Καὶ τὸ ποταῶν. Τὸ πῶς
 ἀνατολὰς τῶν λροτωνιαδῶν. τὸ δὲ λακίνιον, ἀκρωρείαι
 πῆς ὅστις, ἔχου ἰδρῶν ἡρας. Ἄλλως. Τὸ λακίνιον.
 Ἀκρωτήριον ὅστις ὅστις, ἀπὸ τινῶν λακίνων λευκαίων
 τοῦ ὑποδλεξαμένους λρότωνα φδύγοντα. Ἄλλως. Τὸ
 παῦ. Καὶ ἐν μὲν τὰ τῶν γλαυκῆς ἀνακρόμα. ἐν δὲ
 τὰ τοῦ πύρρῳ. ὑπὸ τῶν λευκαίων ὀργάνων λέγεται τὸ ἀνα-
 κρόμα. γν τοῦτα δὲ ἀνακρόμα, ἀντὶ τοῦ μὲλ πω ἄ-
 πλῶς. Κρότων καὶ ζάκυνθῳ, ἢ αὐτῇ. Τὸ δὲ ἐξῆς
 ὅτις. ἐπαινω τῶν τε λρότωνα, καὶ τὸ ποταῶν τὸ λα-
 κίνιον. τὸ δὲ λακὶ πόλις ἢ ζάκυνθῳ, ὅτι μῖσος λέγεται
 μετὰ ὑπὸ κρείσεως. τὸ ποταῶν, ποικίλως ὅτι λέγεται,
 οἷ γὰρ ἢ τὸ πῶς ἐν λέγει, ἢ τὸ πῶς ἀνατολὰς τε
 τραυμλῶν, ἢ τὸ ἐῶν χωρεῖς τῶν πῶς ὅτις. τὸ δὲ λακί-
 νιον, ἀκρωτήριον ὅστις, ἀπὸ τινῶν λακίνων ὀνομασμέ-
 νον. διέφρε ἢ ἡρώτων τῶν ὑπὸ ἰταλία πόλεων γν ἀν-
 θρία, καὶ πῆλοι πῆ δυνδαιμονία. ὅθεν καὶ εἰς πῆροιμίαν ἐλ-
 33 θῆν. Μάτια τ' ἄλλα πῶν λρότωνα τῶς. Ἀπὸ ὁ
 33 πῶν κτὰς αἰγῶν ὁ γδῶν κτὰς μόνος. Ταῦτα ὅτι αἰ-
 γωνι

ἡγωνισθῆναι, ἀλλ' ὡς ἀνὰ κλῆ τῷ μιλησίῳ. ὃς ὁ θεός
 περὶ τὰ πόδι τοῦ μιλησίου αὐτοῦ ἀνὰ κλῆς ἰσχυρῶς
 να, εἰς αἰῶνα μετ' ἑωκ. φασὶ γὰρ ὅτι ἰδμεανική-
 σαντα, καὶ οἶκοι πρὸ αἰῶνος, ἐκ τοῦ ἰδμεανικῆς τοῦ
 μεγίστου λαβέσθαι βοός. καὶ μὴ ἀνείναι, ἕως ὅτου τοῦ
 λουδοῦν τὸ σῶμα, πῇ βία κατέλιπε τὸ πλῆν γν' τῇ
 χεὶρ αὐτοῦ. ὁ πλῆν δὲ λέγει, τὴν χηλὴν. καὶ ἡσίοιοι.
 οὐδ' ἔπαρβαναι βοός ὁ πλῆν ὅς' ἀπλήπει. τὸ δὲ
 κατελαίσας, αὐτὴν κατέφαγε. ὡς εἰκοι, εἰς τὸ ἀπ-
 ληφάναι ὁ μίλων τὸν αἰῶνα ὡς ἀθλησιν πρὸ τέτρα-
 πῆαι. μαλ' αὖ δὲ τὸ νεομάλακτον, ὅτι νεοφύρατον ὑμῶν.
 Τὴν καὶ τὸν ταῦρον. ἐκεῖ φησὶν ὁ αἰῶν ὡς τοῦ λακ-
 νίς, καὶ τὸν ταῦρον ἔδωκε πῇ Ἀμαρυλλίδι, γνέγκων ἀ-
 πό τινος ὄρεος, καὶ πρὸ αἰῶνος τοῦ ὁ πλῆν. καὶ αἱ παρῶ-
 σαι γυναικες μεγαλῶς ἐβόησαν, καὶ ὁ βυκόλος ἐγέλα-
 σεν. Ὡς χαίρεις Ἀμαρυλλί. Ἐπεὶ ὁ Κορύδιον ἐμνή-
 σθη τοῦ Ἀμαρυλλίδος. ἀνέμνησθη καὶ ὁ Βαλ' ἡ τοῦ αὐτοῦ.
 γὰρ ὁρωμένη αὐτῷ, πρὸ τ' ἑαυτοῦ. Μόνος σέθεν. Ἐλ-
 λειπτικῶς. ἔδει ἐπ' αὐτῷ, ὅτι ὡς αἰῶνος, διὰ τέλει
 αὐτὸν λύπηται, ἢ ἐπ' αὐτὸς μετὰ τοῦ ποιμνὸς ἀπλωλότης.
 Ὅσον αἰγες ἐμὴν Φίλαι, ὅσον ἀπέσθας. Ἐν ταῦτα
 λαφῶς αἰπόλος ὡς ὁ Βάτης. ὅσον ἐκὸς ὡς ὁραὶ τ' Ἀμαρυλ-
 λίδος, καὶ ὁ θεός τοῦ φησὶ ὅτι ὁ βυκόλος ὅσον αἱ αἰγες
 Φίλαι μοι τοσούτον ἡμᾶς ἐλύπησας ὡς Ἀμαρυλλί πελ-
 τήσας. ἢ τοσούτον ἡμῖν ὅσον πρὸς Φιλίς ἀπέσθας. ἡ γὰρ,

ἀπέδανες. ἔτως αὖ νοηθείη καὶ ὁ κομαίζων πρὸς αὐτὴν.
 ὅτι φησὶν ὁ Θεόκλειδης, ὡμαίζω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα.
 Ἄλλως. Ὅσοι ἀπίσθας. Τὸ ὅσοι, αὐτὶ τὸ ποσοι.
 ἦγρυ, ποσῶν. τὸ δὲ παῦν, ἔτως ὅδον αἰ αἶγες ἐμοὶ πρὸς
 σφιλῆς, ποσῶν σὺ Φίλῃ ὅσα διηλονόπι, ἀπίσθας. ἦ-
 γρυ, ὀξέλιπες. ἀπέθανες. Θαρσῆν χεῖ. Τῶ δὲ ὁ Κο-
 ρύσιον φησὶ πρᾶμυθόμηνος τὸν Βάπτον, ἵνα μὴ ἀθυμῇ,
 ὡς τῇ πελοπῇ τῇ Ἀμαρυλλίδος. Ἀνέλπιστοι ἢ θανόν-
 τες. Ἀνέλπιστον, ὃ δὲ ἐλπίζει τις λαβεῖν, ἢ κατὰ ῥῆσιν
 σαι, ἢ τοιῶτό τι. ἀνέλπιστον, ὃ δὲ ἐλπίδος ἐσθρημνόν.
 ἁλοθὸ λέγεται γὰρ ταῦτα τὸ, ἀνέλπιστοι. Χ' ὠξὺς ἄλ-
 λοκα. Τὸν δὲ λέγει τὸν αἶπον τῷ ὑέτῳ, αὐτὶ τὸ αἶ-
 ρος, γὰρ ὡς σωάγοντι ἀνεφίλει. Τὸν θαλλὸν τρώγον-
 τι. Θαλλὸς ἀπλῶς λέγεται, παῦν τὸ πεπλησμένος. κυρίως δὲ
 ὁ Φιλαίης Βλαστός. Τὰ δένδρα. Τὰ δένδρα δὲ.
 ἀπὸ τῆς δυνάμεως σθένος καὶ ὄρμαϊ δὲ τὸ εἶναι πῶς καί.
 Σίτθ'. Ὁ λέπιδος ἐπίφθεγμα βυκολικόν. ὅπρ' ἀ-
 γασιν οἱ βυκόλοι. ὁμοίως καὶ τὸ ψίττα. λέπιδος ἢ ὁ λου-
 κός. ἢ ὁ λουκοποιίκλος. ἢ ὁ λουκόπλιδος. ἀλλ' ὁ μὲν ἀπὸ
 τῆς λέπας ἔχει καὶ τὸ ἀργόν. ὃ δὲ λουκὸν ἔχει τὸ δόρμα.
 ὃ δὲ ἀπὸ τῆς λουκὸν εἶναι ἢ τῆς λαπαράν. ἢ λέπαργος, ὁ λου-
 κός. πρὸς τὸ ἔχειν λέπας ἀργόν ἦγρυ, δόρμα λουκὸν ἢ
 λουκόν, ἢ τὴν λαπαράν. Κυμαῖβα, ὄνομα βοός, ὃ
 αἶγος. Παρὰ τὴν κωμύθα. ἢ πρὸς τὸ αἶθρ, καὶ τὸ κωμῆ,
 εἰς τὰς κώμας αἶθρας ἔχουσα. τοτέσι, φανθας ἢ ἐγκύμων.

ἴδ' αὖ πάλιν. ἴδ' αὖ πάλιν πρόσσι τοῖς φυτῖς.

Εἴθ' ὡς μοι ῥοιόν. ῥοιόν τ' ἱαμπύλου. Ἀρχίλοχος.

Ἀλλά μοι ῥοιός τις ἐν ἡτ' ἰνὴ μὲν ἴδ' αὖ. Λαγωβόλου
 ἢ, φύλου, ὃ δ' αὖ φέροντες οἱ λαγωοὶ βάλλοντες. ἢ ὅτι πρῶ-
 τος δ' αὖ ὁρῶν, ἐπὶ δ' ἔχεται γῆν δ' αὖ ἱαμπύλου, ἵνα
 μὴ ἐγκυρὸν δ' αὖ βλάψῃ τὴν βῆν. Θᾶσαι μ' ὃ Κορύ-
 δωμ. Ἀποστροφὴ τὸ χῆμα. ἡτ' γὰρ τὸ σιωπώμενον ἀ-
 πόρρομνος ὁ Βαλῆος ἀπελάσσει τὴν δ' αὖ μαλιν, ὑπὸ ἀ-
 κάνθης ἐτύπη. Δ' αὖ τὴν τ' Κορύδωνος ὅδε λῆμ αὖ τῇ.
 Διὸ καὶ πρὸς αὖ τὸν ἀπέρρεψε τὸν λόγον καὶ φησί. Θέα
 σαίμε πρὸς τὴν Διός, ἀρ' ἢ γὰρ με ἀκάνθα ἐπάταξε πρῶ-
 τὸ σφυρόν. Ἀρμοῖ μ' ὡς ἐπάταξεν. Εἰ μ' ἦ λῆδρ,
 τὸ ἀρ' ἢ τὴν καὶ νεωστὶ σημαίνει. εἰ δ' αὖ διασωίεται, τὸ ἡρμο-
 σμῆνός. τὸ δ' αὖ βαθεῖαι. αὖ τὴν τ' ὑποδμεγέθεις. καὶ μετέω-
 ροι. Ταὶ ἀτρακτυλίδες γνῶσι. Ἀτρακτυλὶς, εἰδος
 βοτάνης. ἢ ἀκάνθης. εἴρεται δ' αὖ τὴν τὰς ἀγροίκων γυ-
 ναῖκας, ἀτράκτους ποιεῖν ὅδε αὖ τῇ. γνῶσι δ' αὖ ἀτρακτυ-
 λίδας, τὰ ἀγροιολαχνα φασίν. Ἐχω τέμιν. Ἄσθε
 καὶ αὖ τὰ, βρατῶ αὖ τῇ, τὴν ἀκάνθαν δηλονότι. τὸ δ' αὖ
 ἄσθε, ταυτὸ διώατ' τὸ ἴδ' αὖ. ὃ καὶ, πόδας, ὡς αὖ καὶ πρῶ-
 τος. Ὁμῆρ. Τῶν, ἀμόθην γεθεᾶ δ' αὖ τὸν Διός εἰπέ καὶ ἡμῖν.
 ἐκβαλὼν γὰρ τῇ ἀκάνθαν, δέικνυσιν τῷ Βαλῆος καὶ φησὶν
 ἄσθε καὶ αὖ τῇ. Ὅσιν γὰρ ὅδε τὸ τύμμα, καὶ ἄλινον ἀνδρα.
 Βαβαί. Ὅσ' ὅδε τὸ τῇ πληγῇ ποιδῶ. Διήλικώς ἐμφαί-
 νει, τὸ τε μέγ' αὖ τῷ αὖ τῷ, καὶ τὴν σμικρότητα τῇ.

ἀκάνθης. τὸ ἥλικον πρὸς τὸν ἄνδρα. ἴν' ἡ, μικρὸν ὅν το
τύμμα, ἥλικον ἄνδρα, τρεῖς μέγα ἢ ἀνδρῶν διαμά-
ζει. ἢ τὸ ἥλικον ὑπερβηματικῶς ἀντὶ τοῦ ὁποίως διαμά-
ζει τὸν ἄνδρα. Μὴ ἀνάλιπος. Ἦγερ ἀνυπόδικτος.
ἔξ' ἑκαὶ πένδλου. τὸ ὑπόδικμα. ἥλιψ γὰρ τὸ ὑπόδι-
μα, πρὸς τὸ ἐλίσσειν τὸν πόδα. ἀνέλιπος δὲ οἶονεῖ, ὁ μὴ
ἐλίσσων τὸν πόδα. Καὶ ἀσπαλαθοὶ κομόωντι. Κο-
μόωντι ἀντὶ τοῦ κομῶσι. ἀκάνθας ἔχουσι. ἴσμαι γὰρ ῥά-
μους καὶ ἀσπαλαθς, αἱ ἀκάνθαι. ἀσπαλαθς δὲ εἶδος
ἀκάνθης. ἢ πληγῆτες αἰελάφοι, ἀκθνήσκουσιν. ἀσπα-
λαθς εἴρεται, ὅρα τὸ μὴ ῥαδίως ὑπὸ τῷ πληγῆτῳ
ἀκρωτῶν. ἢ τοι, ἀφαιρεῖσθαι. Εἰπ' ἄγε μοι Κορύδωρ,
τὸ γορόντιον ἢ ἐπιμύμει. Ἄγε εἰπέ μοι ὦ Κορύδωρ.
τὸ γορόντιον. τὸν πατόρα λέγει τὸ Αἶγωνς. ἄρα ἐπὶ
ἐλαύνει. ἢ γερ, φιλεῖ ἐκένει τὴν ὀρωμένην αὐτῇ τὴν μέ-
λανας ὀφρὺς ἔχουσα, ἥς γνέκα ποτε ὀρωπικὸν πάθος
ἐδίεξατο; μύμη δὲ ἐλαύνει. ὠθεῖ. παραινέ. ἀπ' ἧς, ἀλό-
αυτων, καὶ τῇ κόπῃ αὐτῶν μύμης ὠθόωντων. Ἀκμαν ὦ
σειλαῖε. Οὐχ ὡς λαιδρῶν, ἀλλ' ὑποκοιζόμενῃ, καὶ
ὑποκρινόμενῃ ὅσο λέγει. πρὸ ὀλίγου γὰρ αὐτὸν ἐπελ-
θῶν, καὶ πρὸς τὴν μάδραν, ἢ μακτραν, ἢ βακτραν.
τριχῶς γὰρ φόρεται γν' τοῖς ἀντιγραφοῖς, λατελαμ-
βανον ὁ πτωχὸς γνάγει. τὴν μετ' αὐτῇ διληνόντι μί-
ξιμ. Καὶ ποτὶ τὰν μάδραν. Τὴν τῷ πτωχῶν
ὀρεκέντι. ἢ μακτραν, ἢ βακτραν. ἢ ὅτι σκόνθ' ἐξυλι-

νομᾶ βακχείδεις, ὃ φυμαῖν εἰώθασιμ. ὠνόμασαι δὲ, ἀπὸ τοῦ
μαλῆσιμ καὶ φυμαῖν γνᾶ ταῖς τὰς μάζας. Φιλοίφα.

Τόποι γγῆθ. ἦγεμ, ὃ φιλωρ τὸ σωσιάζειμ. Φιλοσυ-
νοσιασά. οἰφῆμ γάρ τὸ σωσιάζειμ. ἔτω καὶ πρὸς Ἀλε-
ξανδροῦσιμ κῆροιφθ λέγεται, ὃ κῆρω οἰφώμενθ. ἢ
οἰφῆμ τὸ σωσιάζειμ ἀπὸ τοῦ παιδύειμ. γνῆθα καὶ οἰφω
λῆς γυνή. ὄβη καὶ πρῶιμία. ἀρίστα χωλὸς οἰφῆ. λῶ φα-
σὶ δισκοθῶλαι, ἐπεὶ οἱ χωλοὶ γνᾶ οἴκω λαθεζόμενοι, σωε
κῶς ἀφροδοισάζειμ. οἱ δὲ φασὶ τῶν πρῶιμίαν γνῆθ-
βη ῥυεῖναι ἢ τοὶ δισκοθῶλαι. αἱ ἀμαζόνες ἐπὰρ ἀρρῶν
γυμνήσωσι, χωλὸν αὐτὸ ποιεῖσιμ, ἵνα μὴ ἀνδρείοτόρου
αὐτῶν γγῆνται. καὶ τῶ τοῖς ἀνδροθεῖσι σωιάσι. σκυθῶν
ἐν λεγόντων λαλὸν σωεῖναι αὐτὰς ἑαυτοῖς, ἐκείναι ἐ-
φαλαμ. ἀρίστα χωλοὶ οἰφῶσιμ. Ἡ σατυροῖσι. Τὰς
σατύρους οἱ πλείονες φασιμ ὡς καὶ αὐτοὶ σελιωτοῖς, καὶ πᾶ-
νας. ὡς αἰχὺλος μὲν γνᾶ γλαύκω. Σοφοκλῆς δὲ γνᾶ Ἀνδρο-
μέδα. οἱ σάτυροι καὶ οἱ πάντες οὐκ ἐπίφοροι πρὸς τὰς συ-
νοσίας. ὅτι δὲ οἱ σάτυροι ποιεῖσι, δῆλον ἀπὸ τοῦ ὀνόμα-
τος. ἀπὸ γὰρ τῆς σάβης πεποιήνται ὁ σάτυρθ. σάβη δὲ ἢ
ὡς τῆς ἁλθουμίας ἐκπύρωσις. Ἄλλως. Ἡ σατυροῖσι.
Ἀκρατεῖς οἱ σάτυροι ὀρώτων. λέγειτ δὲ πρὸς τὸ σάβη.
σάβη δὲ τὸ μόριον τοῦ ἀνδρός. ὁ πόρ καὶ πῶρος λέγεται.

Κακοκνωμοισιμ δρίσθι. Ἐπειδὴ αἱ αἰγῶν
ἔχουσι λαοίους πόδας. ἢ ἀπὸ τῶ ὀρεθμ τῆς
μυθμ. κακοκνωμοῖσι.

Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Επιγράφεται μὲν τὸ πρῶτον εἰδύλλιον, Αἰπολικόν
 ἢ ποιμνικόν. οἱ δὲ Σχολεγόμενοι ἀλλήλοις εἰσὶ,
 Κομάτας, καὶ Λακων, Δωρίδι. Αἰγες ἐμὲ τῶν τῶν
 ποιμνία τῶν συμβαίταρ. Ἰστέον ὅτι τὸ μὲν αὐτὸ πάλαι
 ὀνομάζετο Κομάτας. ὃς καὶ θυμάρεα τὸ συμβαίτα νέμει
 αἰγας. τὸ δὲ ποιμνίος, Λακων. ὃς δρεῖς συμβαίτα,
 νέμει θρέμματα. Τὸν συμβαίταρ. Σύβαις, πόλις
 ἰταλίας, ἢ ἀπὸ οἰκιστῆρος, ἢ ἀπὸ συμβαίταρος ποταμῶ. νῦν
 δὲ καλεῖται δάριον. ταυτὶ δὲ δάριον καὶ σύβαις. λέ-
 γουσι γάρ ὅτι ὑπὸ τῶν λεοτωνιατῶν καθυγραίνθη ἡ σύβα-
 εις. ἐλθόντες δὲ οἱ ἀθλωαῖοι, αὐτῶν ὤκησαν, καὶ τῇ πό-
 λει μετήμεσαν τὸ ὄνομα, καλέσαντες αὐτῶν δάριον,
 ἀπὸ δρεῖς ποταμῶ ἐκείσε ῥέοντος. καὶ δάριος, ὄνομα λί-
 ριον καὶ ὁ ὀρμηκός. Τὸν Λάκωνα. Λακων ὄνομα
 λίριον, ἐκτείνει δὲ τὸ ἄλμα τὸ μέτρον. εἰώθασι δὲ οἱ πα-
 λαιοὶ τοῖς δόλοις ὀνόματα πηγεῖν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν. σύβου
 λαείωνα. ἔττω καὶ τὸν Λάκωνα. Δωρικὸς γὰρ ἴω. Τὸ
 μόνον αἰῶς. Ὅς μετὰ τὸν αἰῶς. βιωσέμενος τὸ κώδιον. τὸ
 μαρτύριον. Ἐν αἰῶς τὸ πλ. αἰγὸς δόριμα. Ὀμηρος. Νά-
 κος ἔλετ' αἰγὸς δειτρόφου. καὶ Θεόκλειος γὰρ τοῖς ἐξῆς, αἰ-
 γὸς φησὶν. Οὐκ ἀπὸ τῆς λεγόμενης σίτῃ ἀμνίδες, πρὸς δὲ
 ἀγρίππα, σίτῃ, ψίτῃ, ποιμνικά, αἰπολικά, καὶ βο-
 λικά ὑποφθίγματα. εἰσὶ δὲ ὑποφθίγματα. ἔλεγον ἢ ταῦ-

τα δῶκοντες. ἀρξήσεσθε ὧφειλιν εἰπεῖν ἢ φούξεισθε ἢ
 πιροῖτον. ὁ δὲ ταῦτα ἀφείς, τῇ σωκλήθει φωνῇ τοῖς ἀμ-
 νοῖς τῷ σίτῃ χρῆται. ἐστὶ δὲ ὅσσοι πρὸ ἀκελύσις. ἀμνίδες
 τὰ μικρὰ πρὸ βάλτια οἶονεῖ, ἀμνύλωσιν. Τὸν μὲν τὰν
 σύειγχα. Τὸν τὴν σύειγχα μὲ πρὸ ὀλίγη κλέψαν-
 τα Κομάταρ. Δώλε συβάετα. Δωρικῶς ἤντ τὴν γε-
 νικίῳ, ἀντὶ τῆ συβάετα. Δώλε δὲ ἀντὶ τοῦ Δώλε. Δῶ-
 λος δὲ καὶ οἰκίτης ὁ ἀφόρει, ὡς φησι Χρῦσιππος. οἰκί-
 της μὲν ὅτι ἐπὶ ἔσπο κτίσιν ὥρ. Δῶλος δὲ, ὁ ἀπελὸς ὁ θόρος.
 συβάετας δὲ, ὡς πρὸ δῆλας ἀγρίππας. ἐστὶ δὲ ἤντ μὲν τὸ
 ἀνάλωγον, συβαείτης. ἤντ ἡ θωρεῖς, συβάετης. Τίθι
 ἔκτε πῶν κορύδωνι ἀρκέει καλὰ μᾶς αὐλόν. Ὁ Κο-
 ρύδων βυκόλος, ὅς πρὸ δῶν μέμνηται. ὁ δὲ νῆς. ἔκ ἀρκέ-
 εἰ φησι πῶν κορύδωνι γὰρ τῷ καλὰ μᾶς φουσαῦ καὶ συ-
 ναυεῖν αὐτῷ ὅσσοι δὲ χλδυστικῇ. ὅτι ὁ δὲ αὐλῆν οἶδεν,
 εἰμὴ ποππύσδιεν καὶ μόνον. καλὰ μᾶς δὲ ὅδοι, τὸ κατὰ
 λειπόμνον ἢ πρὸ λειπόμνον ἐκ τοῦ δοριζομένου σίτου
 καλαμῶσιν καὶ φιλισθῆς. ταύτῃ δὲ νεαράν οὐραν,
 ἔσποτε μνόμνοι φουσῶσι γὰρ αὐτῇ καὶ αὐλίζουσι. ποπ-
 πύειμ δὲ, τὸ λεπτότατος φωνῆν πινὰ φουσῶντα τὸν
 ἐκ φιλισθῆς αὐλόν. Ἄλλως. Τί δὲ, ὅσα μᾶς ἀρ-
 κέει. ἡ γοῦν, ἡ καὶ νὸς ἐστὶ αὐλόν ἔχοντι ἀπὸ καλαμῆς,
 ἡτοι ἀπὸ καλαμαίας ἐμπνέειν αὐτῷ; οὐ γὰρ τὸ ποπ-
 πύειμ πῶν Κορύδωνι. οὐ γὰρ ὁμοίως τῷ Κορύδω-
 νι. Ταῦ μοι ἔδωκε Λύκωμ. Πρὸς τὸ ποῖαν ἀρ-

τρέψει ἢ ἀπάντησις. ὃ δὲ ὦ' λυθόρε λιατ' ἐρωθέαν ἐ-
 ρητῇ. Οὐ δὲ γὰρ θυμάρα τῷ Δεσπότη. Πρὸς ἑωδρ-
 βολιῶ ὅσ' ἔφη. λέγει δὲ μὴ δὲ αὐτὸν ὅν Δεσπότην θυ-
 μάρα ὑπὸ λειομῆδτα. ἤγου, Δορμάτι. Ἄλλως. Τὸ
 θυμάρα Δορμάτι φασὶν εἶν καὶ τὸ λυθόρε ὄνομα ὡς πι-
 νος. ἢ ἡ, ὅδε γὰρ ὅδε τῷ Δεσπότη τῷ σῶ θυμάρα καὶ
 Δορμάτι, λῶ ὡς ἐγὼ δίδειν. Βασκαίνω. Ἀντί τῷ
 φθονδῷ λυπόμεν. λυθίως ἢ βασκαίνω, ὁ τῆς ὀφθαλ-
 μοῖς λαίνω καὶ φθείρω ὃ ὁραθὲν ἑπ' αὐτῷ, ἢ ἑπ' αὐ-
 τῷ. Οὐ μ' αὐτὸν ὅν παῖνα τὸν ἄκτιον. Ἀντί τῷ, τὸν
 λυθόρε. ἐπακτίρες γὰρ οἱ λυθόροι ὡς φησιν ὁ πλανός,
 ἢ ὡς φησι Φιλοτέφαν. ἐσι πλανός ἰσθμὸν πλησίον λιθά-
 ριδι. ποταμῶ. τινες δὲ ὅν Ἀπόλλωνα φασὶν ὅν ὑπὸ τῷ
 ἑκτῷ ἰσθμῷ. φησὶ δὲ καὶ Πίνδαρος. τῷ ἁλίου αὐ-
 τὸν φροντίζειν. ἢ ὅν ποδὶ σῶ περὶ αἰγιαλὸς δια-
 γοντα. ἤγου, ὅν λυθόρε. ἢ ἁκτιὸν κατὰ τινας, ὅν ἁκτι-
 ὅν. Τὰν Βαίταρ. Τῷ Διφθόραν. τῷ σισύραν. Βαί-
 ταρ γὰρ λέγουσι τὰ ἐκ κωδίων σωεῖς ἀμύλια ποδὶ βό-
 λαια. ἁκτιὸν δὲ τὰν τῷ, σισύραν φασὶ. καὶ Ἀραιο-
 φαίνης. Ἐμ πόντε σισύραις ἐγκεκορδὺ λημνός. ἢ
 μῆς Δ' αὐτὰ, σισυείνια φασὶ. Τὰν Βαίταρ ἀπέ-
 λυσ' ὁ καλαίβιδος. Οἰκέτης δηλονότι, ἢ ἕος. πότε-
 ρον γὰρ οἰκέτης ἢ ἕος, ὃ λέγει. Διό οἱ μὲν δίδωμι, οἱ δὲ ἕος
 φασὶν. ἢ ἑπ' τῷ. ἢ ἑπ' ὅσ' ἐποίησα. ἢ ἑπ' ὅσ' ἐ-
 κρίνω. ἀνθρώπῳ ἅπ' ὃ πῶτα ἐκένεω ὡ ἀνθρώπῳ περὶ μα-
 νίαν

γίαν ἔμπεσών εἰς Κραῖθιν τὸν ποταμὸν πηδίσασαι. ἢ
 φθαροίμην. γράφεται γὰρ ἀλοίμην, καὶ ὀλοίμην. εἰώ-
 θασι γὰρ ἐκ πηλοῦς λινὲς ἢ μανίας, κατακρημνίζειν αὐ-
 τὰς. Κραῖθις δὲ, ποταμός ποδι σίβειν Πηλικείας. ἢ δὲ
 ἤϊ, αὐτὴ Πηλὸς καὶ Νυμφόδωρος. δὲ καὶ Θεόφραστος φα-
 σί, τὸ Κραθιδιὸν τὸ ὕδωρ ξανθίζειν. Ἄλλως. τὸ. ἢ
 ἤϊ τλώας. Τὴν ἤϊ, τῷ ἀλοίμην δι᾽ ἰσυνάπην, ποιη-
 τικῶς γὰρ διαρεῖται τὸ ῥήματος, γν᾽ αὐτὴ τῇ σημα-
 σία, ὡς πρὸς Ὀμήρω. Βῆ δὲ κατ' ὀλύμποιο Κερώνω
 χωρόμενον Κήρ. Παρὰ δὲ τῷ πεζῷ λόγῳ, στυχημένη
 ὄξιν αἰὲ γν᾽ οἷς τοῖς τοῖς τῷ ῥήματι, ὡς πρὸς Φιλοστράτω.
 Ὅδ' ἔτι ἐκδύς τῷ παργαύῳ ἦδη βαδίζει. καὶ τὸ
 ὀλύμπου κατέειπεν. Ἐν τῇ μὲν ὁδῷ ἰδρὸν. Πρῶτα ὅξιν
 αὐτὴν μολιγνὸς ἄξιον. φησὶ δὲ Κλέανδρος γν᾽ ἰδρὸν τέ-
 ρω τῷ πρῶτα, ὅτι Ἡρακλῆς ἰδρὸν ἰδρυμένον τὸν ἄ-
 λωνιν, ἔφη ὁδὸν ἰδρὸν. ὁ γὰρ αὐτὸν ἄξιον ἡμῶς καὶ ἰδρὸν
 σεως ἔκρινεν. Διονυσίῳ δὲ μεταφορὰν εἰς φησὶν,
 ἀπὸ τῆς ἰδρὸς τῆς τιμωμένης, μηδὲν ἐχόντων ἰδρὸς καὶ
 σεβασμὸς ἄξιον. ἢ ὁδὸν ἰδρὸν, ὁ καὶ ἐστὶν ἄξιον ἰδρὸς
 καὶ ἡμῶς ὁδοῦτος. Ἄλλως. Ἡρακλῆς ἐλθὼν εἰς Δίον
 πόλιν Πηλικίδας, εἶδεν ἔκλινον ἰδρὸς πολλὰς ὀξίον-
 τας. Δίῳ δὲ καὶ αὐτὸς εἰσελθεῖν καὶ πρὸς κωῦσαι,
 αὐτὸν κρινεν ἡγεμὸν ἡρώτητε τίνος εἴη τὸ ἰδρὸν, μαθὼν δὲ
 ἀλῶνιδι ἔειπεν, ἔφη ὁδὸν ἰδρὸν. αὐτὴ τὸ ὁδοῦτος ἄξιον.
 ὁδοῦτος γὰρ δι᾽ ὧν ὑπάγχει. Οὐ μὲν ὅτι αὐτὰς τὰς λι-

μινάδας. ἔδωκεν δὲ καὶ τὰς λιμνάδας αὐτὰς νύμφας.
 ἦγε δὲ τὰς αὐατρειφομένας ἐν ταῖς λίμναις. αἱ γυναῖκες ἐμοὶ
 προσωαῖς εἶναι, ὅτι ἐκλεψὼν ὁ Κομμάτας τὴν σύγγα-
 σσάδα. Ἀλλ' ἐν αἱ καλῆς ὀρίφον θέλει. Ἀντί τῷ
 δαίνει. ἦγε δὲ, κατὰ τὸ. τὸ αἶμα δωρικὸς αἰεὶ ἀντὶ τῷ εἰ-
 λίσσεται. διό καὶ ὑποτάσσει. Ἀλλὰ γὰρ οἱ σφαιρίζονται.
 Ἀλλὰ σοὶ ἀδωμ δρέσω. σφαιρίζω. ἕως αὐτὸν ἀπαγορεύ-
 σης. τὴν ἡτῆαν ὁμολογήσης. Ὡς ποτ' ἀθανάτιον ὄριον εἴ-
 ρισεν. Παροιμία δ' εἰναι τῷ τῷ κρείττοσι ἀντὶ τῷ ὀρι-
 στω. ὀρίζω ἀπὸ λόγων. δρέω δὲ ἀπὸ πρῶτου. Τὸν
 εὐδοκίαν ἀμὸν ὀρίζω. Τὸν εὐτραφῆ. Βοσὶς γὰρ ἡ τρο-
 φή. ὅθεν καὶ τὸ αἰγίβοτον, καὶ ὑπόβοτον δρέω, ἦγε δὲ
 φέρω κατὰ τὸ. Καὶ πῶς ὡς λίναν δ' εἶναι. Καὶ πῶς ὡς
 πανδργεῖ καλῶς ταῦτα εἶναι δὲ ἴσως μετὰ τὸν ὑμῖν. αἱ σικ-
 λίδες γὰρ τῷ ἀλώπεκα, λίναν δὲ πρὸς ἀγορεύσει. Ζι-
 τῶν γὰρ τὸ ζῶον πανδργεῖ. λίναν δὲ, πρὸς τὸ λινεῖσθαι
 ἐν αἰσθῇ, ἢ ἀνασθῆ. ἢ πρὸς τὸ λινεῖσθαι ἐν δόλῳ. Τίς
 τρίχας ἀντὶ ὀρίων ἐποκίξω. Ἀντί τῷ ἐκείνῳ. πόκος
 ἐποκίξω τίς γὰρ ποτ' ἐκείνῳ ἀντὶ ὀρίων τρίχας. τρί-
 χες γὰρ αἱ παχῆαι, καὶ τεταμνῆαι, ὡς αἱ τῷ αἰγός. ὀρία ἢ
 τὰ λείψα καὶ ὅλα ὡς τὰ τῷ πρὸς ἄνω. ἢ ὅσον φησὶν, ὅτι
 αὐτὸς ἢ ἀφ' ἑαυτοῦ κατὰ τίθεται, ἐκείνος ἢ ὀρίον, ὅς τις δὲ πο-
 κίξω. Τίς δὲ πρὸς αἰγός πρὸς τόκοιο, κακὰ λιν-
 να βέλεται ἀμείλιχον. Ἡ δὲ λινεῖται ἀμείλιχον. γράφεται
 γὰρ καὶ ὅτι δωρικὸς ἀντὶ τῷ βέλεται κατὰ τινος.

Ὅς τις

Ὅς τις νικᾷ σὲ τὸν πλατῖον. Ἦγερ, ἐκείνῳ ταῦτα
 ποιεῖ, ὅς τις πέποιθε νικήσῃ τὸν πλησίον, λαθὰ σὺ
 πέποιθας. ἀπὸ τοῦ πέποιθα· πέποιθω γνῶσως, ὡς ἀπὸ
 τοῦ δίδωκα δίδοικω. Ἄλλως. Ὅς τις νικήσῃ τὸν
 πλησίον σφαφρόντως· ἐπαγγέλεται. ἢ ὅς τις θελήσῃ
 ποιεῖν ἢ ἐπεὶ ἴδῃ, ὅς αὐτ' αἰγὸς λύνει ἀμέλγει. οἶον
 καὶ σὺ νικήσῃ φῆς, τὸν ῥοδόν γὰρ ἢ ἡλυφονία σὺ σφα-
 φρόντα, ὅβρ τέτλιγες σφηκῶν. Σφάξ βουβέων. Ὁ
 σφῆξ φησὶ σὺ ἐμὲ λατ' ἡνωτίον τοῦ τέτλιγος ῥημᾶς
 βουβῆν. Ἀλλὰ γὰρ ὅτι ὁ εἶφος ἰσπαλῆς. Ἀλλὰ ὁ
 δαμῶς. ὁ εἶφος, ὁ ὀρίφος ὁτος, γὰρ ἴση μοῖρα. δὲ ἀξιδται
 τῷ ἀμῶν. ἀλλὰ ἰδὲ τίθημι βράγον. τὸ γὰρ ἰσπαλῆς, ἴδω
 γὰρ ἡλῆρω. πάλῳ γὰρ ὁ ἡλῆρω. ἢ ἐκ τοῦ πάλῳ. μὴ
 ἀπὸ τοῦ δ' ὅτι γὰρ ῥι τυρεὶ δάλπειαι. Παροιμία δὲ τῇ
 τῷ δαί, πᾶσι δὲ τυρεὶ δάλπειαι. μὴ ἀπὸ δαί. ὁ γὰρ ὡς
 ῥος βέβηκας. ἀπὸ τοῦ δ' ὅτι γὰρ ἀμεταβώτως. ὡς ἀπὸ τοῦ
 ἴετορ). Ἀδὲ ἀσῆ. Ἦγερ ἡδύως μαλῶν ἀσῆ. τᾶδ'
 ἴπὸ τὰν κόπιν). ὁ δὲ ἡλῶν καὶ λαθί(ας ἴπὸ τῇ ἀγρῇ
 λαίαν, καὶ τὰ δινύδρα ταῦτα. τὸ τᾶδ'. γὰρ ἄλλοις ἀν-
 γράφοις. γράφετ' ἐν τῇ δει. ἀντὶ τῇ γὰρ ταῦθα δωρικῶς.
 Ψυχρὸν ὕδωρ τιθεῖ. Ἀντὶ τῇ αὐτῇ λατᾶρ ῥεῖ ψυχρὸν ὕ-
 δωρ. γὰρ ταῦθα ἐκ πεφυκῆα ὅτι βοτάνη. καὶ ἡδε ἡσιβᾶς ἢ
 ὅτιν ἐστὶ βοτάνης τὸ τιθεῖ, γὰρ ἄλλοις γράφετ', ἐπὶ ῥῆμα
 ἴκως ἀντὶ τῇ γὰρ ταῦθα. Καὶ ἀκείδεις. Καὶ ἀκείδεις γὰρ
 τῷθα λαλῶσιν. Ἀλλ' ἔτι ἀπὸ τοῦ δ' ὅτι δαμῶς ἀπὸ δαίζω.
 μεγαλ.

μεγάλως δὲ ἀλγῶ, εἰς ὑμὲς πολυμαῖς ἀτρέπῃσι τοῖς ὁμο-
 μασι πρὸς ἐλπίειν. ὅρ' ἵνα ποτὲ ἐδιδασκομὲν γὰρ ἀσφύ-
 ρηλονόπ' ἐπὶ πᾶσι δὲ ὄντα. Ὅρ' ἵνα ποτὲ πᾶσι δὲ ὄν-
 τα. Ταῦτα φησὶν, ὡς τῷ τῷ χέειν εἰς ἀμίλλαν αὐ-
 τῷ σιυνεληλυθῆναι πρὸ αὐτῷ διδασχθῆναι, ὡς καὶ πρὸ-
 σκαλεῖσθαι αὐτὸν εἰς ἀμίλλαν. Ἰδὲ ἂν χέειν εἰς τί πο-
 θόρπει. Θεᾶσαι εἰς τὴν πρὸς ἑρπεὶ καὶ τελευτᾷ ἢ χέ-
 εις ἢ ὀφλομένη μοι δηλονόπ. Θρέψαι καὶ λυκαοδῆς.
 Ἐκθρέψαι ἄν τις καὶ λυκαοδῆς, καὶ λυκαοδῆς, ὡς
 τῇ λυκαοδῆς αὐτῷ ὡς ἀγὰρ ὅσον ἐδιδασχθῆναι ὡς ἀχαι-
 ρία. ἐστὶ δὲ ὅσον Σωκράτους. καὶ καὶ ποιῶν ἐν θρέψαι λυ-
 νας. Παροιμία ἀπὸ τῷ κατ' αὐτῷ ποιῶντων τί. Ἀ-
 πό ἀκταίων Θ, τῷ ὑπὸ ἰδίῳ λυκαοδῆς βρωθῆναι. τὰς
 σεταὶ δὲ, ὡς τῷ ἀχαιρῶν τοῖς θυοργείοις. ἦτοι, τῷ
 μὴ ὁμολογῶντων χέειν τοῖς θυοργείοις. Ἀνδρόιου.
 Ἀνδρόιου. ὑποκορευτικῶς ἀνθρώπου πᾶσι καὶ ὁμοσχη-
 καὶ ἀνελύθου. αὐτῶς δὲ, ὅπως. γὰρ ὁ δὲ μιᾷ, χέειν, καὶ
 τῷ. Ἐπύγιστον. Πυγμαῖς ἐτυπῆτον. ἐκέρσον. ἀποτομὴν
 δὲ ὅσον φανερῶς εἶπε. ἢ ἐπὶ ὀφθαλμοῖς, ἐβλάττου. σὺ δὲ
 ἦλθες. αἱ δὲ αἰγὸς ἐβληχῶν. ἢ γὰρ ἐμνησκῶν. Βιαζόμε-
 ναι ὑπὸ τῷ τράγω. καὶ βληχῶν γὰρ ὡς πρὸς πρὸς τῷ
 λέγεται. καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ὥχου. Μὴ βάθιον
 τῷ πυγίσματος. Μὴ βαθυτόρξος τύχης τῷ τῷ
 πυγίσματος, ὅπως με εἰργεῖται. τὸ δὲ ταφείν, ὡς ἐγὼ
 πεπύγισμαι. Ἄλλως. Ταφείν, ἀπὸ τῷ γαμβρῶν βα-
 θύτι.

θύτορον σύ τῳ πρὸς ἐμὲ ἐκσὲ πυγίσματος ὡς σύ λει-
γεις. ἀρνῆται δὲ δια τούτο. καὶ Ἀεισοφάνης δὲ γνῶ βα-
πράχοις φησὶ ποδὶ τοῦ κλέωντος, ποδὶ τῷ λευκοπόδονοι,
33 γνῶ δὲ νομόδονοι. Ἐν ταῖς ταφαῖς τίλλεαι. Ἦγεν,
γνῶ λαίρῳ σωδισιασμοῦ, τὰς τρίχας ἐκτίλλει τῷ πυγῆς.

Ἄλλως. Εἶθε μὴ γνῶ βαθυτόρῳ, τάφῳ ταφείης ἐκέναν
τοῦ πυγίσματος ὕβρι, ἤγεν συγκεκαμμένη τὸν τραχη-
λόν. λευγέ. τὸ δὲ ὕβρι, ἀπὸ τοῦ λευφός, ἀπὸ βολῆ τοῦ κ', καὶ
τροπῇ τοῦ φ' εἰς β'. ὕβρισις καὶ λόρδωσις πάθῃ. λόρ-
δωσις γὰρ ὅτι τὸ ἐμπροσθεν. ὕβρισις, τὸ μετὰ τὴν λε-
φάλλῳ, πρὸ τοῦ ῥάχεως πάθῃ. λευγτωσις δὲ, τὸ μέδον
τοῦ ῥάχεως. Καὶ ὕστατα βοκολιαφεῖς. Καὶ πελο-
ταῖον πῇ βοκολικῇ ὥσθι χήσῃ ὀρίζωρ. Οὐχ ἔρτομαι
τῷ εἶ. Οὐκ ἐλδύομαι εἰς αὐτὸ τὸ μόρῃ. Τουτέ
δρύνες. Ἐν ταῦθα δρύνει. Ὡς ἐκλύπει. Ὡς ἐκ
λῶς βομβῶσι γνῶ τοῖς σίμβλοις μέλισσαι. γνῶ δὲ εἰς
οὐνο παγκραῖ ὕβρις ψυχρὸν βλύξασαι αἰ δὲ ὀρνιθῶν ὡς
τῷ δὲ γνῶ λιγυρὸν ἄδισι. καὶ ἡ σκία δὲ δαμῶς ὁμοία
πῇ ὑπαρχῶν πρὸς τοῖς. καὶ ἡ πίτυς δὲ ἀπὸ τοῦ ὕψους, σφο-
δίλως ἀφίησιν. Ὑπνω μαλακώτορα. Μαλακόν τὸ
χαῦνον καὶ ὑπῆνον ὡς γνῶντίον τὸ σκληρόν. λέγεται δὲ
μαλακὰ, ὀρία, καὶ λευρὰ, καὶ τὰ χαῦντα. ὁ δὲ ὕπνῃ,
ὁ ἦν ταυτὰ λέγεται μαλακός, ἀλλ' ὡς μαλακοποιός.

Στασὶ δὲ λευγῆρα. Παρόδον ἔλαιον ἐκτίθησι ταῖς
νύμφαις. αὐταὶ γὰρ ἐκθρέψασαι τὸν ἀρισταῖον, ἐδίδου.

ξαν τὴν τοῖ ἐλαίῳ ὀργασίαν καὶ μέλιτος, ὡς φησιν Ἀει-
σοτέλης. ἴσημι, ὁ μέλλων, σήσω. καὶ διωρικῶς σασά· οἱ
γὰρ διωρεῖς αὐτὸ μέλλοντας ποδισπασίμ. ἰσαῦ δέ, τὸ ζυ-
γασατέρη καὶ τὸ ὀρθόν τιθῆναι. γν ταῦθα τὸ διδύκτον.

Καὶ γλαῦχων ἀνθόσσαν. Βλήχων, ἔσθς βοτάνης. τὸ
κοινῶς Βληχώνη). Γαυλὸς τῷ Πανί. Γαυλοί, ἀγγεῖα
χυτροειδῆ γαλακτοδόχα. γν οἷς πόσοςσι τὸ γάλα. πα-
ρὸ καὶ ἔρητοι πλεονασμῷ τῷ ὕ. ἄ πνα καὶ ἀμολγίας
καλῶσι. σήσω τῷ πανί, ὀκτῶ μὲν γαυλὸς γαλακτος
πεπληρωμένους δηλονότι. Ὀκτῶ δέ σκαθίδας, πλεία
λευρεῖα. Σκαθίδες, ἀγγεῖα εἰς ἃ κατετίθενται τὰς με-
λικηρίδας. τὸ δὲ πλεία, ἀντὶ τοῦ πλήρη, γν ὡ εἰσι μελικη-
ρίδες. Ταῦσαν τὸ πατέων. Γλῶ δηλονότι, ἢ χῶ-
ραν. ἰδῶ ἐκ τῆ προομιᾶς. Σπάρταρ ἔλαχες, σπαρ-
ταρ κῶμαι. Βοσρύδεις, ἀντὶ τοῦ καλεῖσθαι. Ξυλο-
χίσδετα. Ξυλδύετα. ξύλα τέμνων συωλγῆ. ἐστὶ
καὶ προομία. Δρυὸς πρῶσης, πᾶς ἀνὴρ ξυλδύετ. Βο-
σρύομεν. οὐρετικόν ἀντὶ ὑποτακτικῶ. καὶ γραφετὶ ὅσα
τὸ μικρῶ. ἰδῶ δὲ ὅσα τὸ μέτρον. Ἄμμες γὰρ ὀρίσθαι
μεν. ἤγερ. ἡμῖν δὲ ὀρίε γέγονεν, ὁ πότορος ἢ λείψων
τῷ ὀρίῳ τῷ βοκολικῷ. ἢ ὀρίζοντες περὶ μέθεα γνῶναι,
ὅς τις ὅτι λείψων βοκολικῶν μελῶν ὀργατῆς. Τύσθ
ὡ εἴλε μήτ' ἐμὲ μόρσων. Σὺ δὲ ὡ εἴλε μόρσων. μήτε
πρὸς χρεῖν ἐμὲ λείνης ὁμιλήσας κῆ πρὸς τὸ δίκαιον τῷ νί-
κῳ χρεῖσαι. μήτ' ἐν σύγγε τῷ τῷ βοκλήσας κῆ χρεῖν. ἢ
μήτε

μήτε μὴ πρὸς δὲ ἀδικόμηνον. Ἀ δὲ τοῖς ἀποιμένα, πε-
 ριστὸς ὁ τό. Μή τυτὶς κρώτε ποτὶ δὲ δῖος. ὅτ' ὁ Λάκων
 φησὶν, ἀγανακτῶ τῷ πεπτεῖ καὶ πρὸ γὰρ ῥι γλάτ-
 της. Φιλοκόροτος. Λοιδυριῶν Φίλος. Εἰς λέγ' εἰ-
 τι λέγεις. ἐπὶ καὶ νῦν τοῖς δὲ ὄχλῳ ἱνὸς γινομένων εἰώ-
 θαμεν ὅτ' ὁ λέγειν. ἄνεις ποτὲ τὸν ἄνθρωπον. λέγ' δὲ τ-
 ὁν τὸν ξγνόν τὸν πρὸς κληθγόντα κρίναι. Ἄλλως. Ἀγε
 λέγε εἰ τι λέγεις. καὶ τὸν ξγνόν ἄφες ζῶντα αὐθις ἀπελ-
 θεῖν δηλονότι ὁ μὲν, ἀντὶ τοῦ ἐπαναστρέψαι εἰς τὴν αὐτοῦ
 πόλιν. Ὡς παλαιῶν ἀγανακτῆσεως γὰρ ταῦθα καὶ π-
 κλησις. Καὶ τὸν ξγνόν δὲ πόλιν αὐθις ζῶντα ἄφες. τὰ
 τέστιν ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ μέλους ὡσπερ ὑπὸ τῷ σερμῶν
 κρατηθεῖς, ἀ πόλυται. ὅτ' ὁ δὲ ἐρωτικῶς φησὶν. Ἄλ-
 λως. Τὸ φησὶ δέλωρ σκῶψαι αὐτὸν τὸν αἰπόλου
 ὡς ἀκρίδης τι μέλος ἔλεξεν. καὶ ἴσως αὐτὸν ἐκ τῆς ἀκρίδας καὶ
 ὁ μόρσων ἡ μινθὴς γηθήσεται. ἢ καὶ τέλος θάνη. ἢ ζῶντ'
 ἄφες, ἀντὶ τοῦ ταχυῶν. ἀπὸ τοῦ ζῶν. αὐτὸν γὰρ ταχέως, ζεον-
 τας καὶ θόρυβος λέγεται. ταῦτα δὲ φησὶν ὁ Λάκων, ὡς
 εὐαλεγομένης τοῦ αἰπόλου τῷ μόρσωνι. Ταῖς μῶσαι μὴ
 Φιλόνυ. Ἄρχεται τῷ ὠδῆς ὁ Λάκων, φησὶν αὐτὸν
 μάλα μὴ τὸν δαφνιν ὑπὸ τῷ μυστῶν Φιλῆδαι. εἴτα ὁ
 Λάκων, καὶ γὰρ ἐμὲ ὁ Ἀπόλλων Φιλῆ μέγα, ἀντὶ τῆς μεγα-
 λως καὶ κατὰ πολὺ. Τὰ ἡ κέρνεα, καὶ δὴ ἐφόρπῃ. Ἐπὶ
 χεταί. πρὸς γίνεταί. κέρνεα δὲ ἐορτὴν Ἀπόλλωνος κέρ-
 νειος, ἀπόπινος κέρνεος. ὅτ' ὁ κέρνεος μάντις ὦν, εἰπε-

πλω λέγῃ. τὸ δὲ ὀρθύει, αἰολικόν. Φβύ. φβύ. λαλῶν.
 ρι. Τὸ φβύ, ὑπὸ θαύματος. τὸ δὲ βί, πιδιασόν. Πλαῦ
 δύνω, τὰς λοιπὰς διδυματούκους. Τὰ ἄρ' τὸ πίκτειν
 συγκείμενα, εἰ μὴ πρὸ πρὸξιώνεται, πάλῃ θ' διηλοῖ. εἰ ἣ
 πρὸξιώνεται, γνὸρῆσαν. ὡς καὶ τὰ πρὸ τὸ πίκτειν καὶ
 τρέφειν. οἶον, πρῶτόκους. ὁ πρῶτος τεχθεὶς. διδυμα-
 τόκος αἰξ, ἢ διδυμα τεκνήα. δοκεῖ ἣ τὸ διδυματούκος,
 ἄρ' τὸ διδυματούκος γίνεσθαι. τροπὴ τὸ ὁ εἰς ἡ. εἴτα
 τὸ ἡ εἰς α'. διὸ καὶ μακρόν' ἔχει τὸ α'. Ταλαίρως, αὖ
 λαλαθίσκος γν' οἷς τυρῶσι τὸ γάλα. Ἐρ' ἄνθεσιμ. Ἐρ'
 τῷ ἄνθει ῥ' ἡλικίας χάρις. ἴσθ' δὲ εἴπην, ὡς ὄντος αὐτ'
 παιδιδράστ'. Ἄλλως. Τὸ μὲν ἔξω, ρίς ἄνθεσι τὸ τυ
 ρῶ τὸν πῦσθ' αὖ ρίς χείλεσι πρᾶχρί. Τὸ δὲ ἔσω, γν' ρίς
 αὐθώλεσι τόποις, τὸν ἄνκρον, τὸν μικρόν' ἐπὶ καὶ ἄτε
 λῇ πᾶσι τὸν ἱερατίδαν διηλονόπ, μοιῶει. βινεῖ.

Βάλλει καὶ μάλοισι. Πειρᾶται μὲ εἰς ὄρωτα ὑπαγα-
 γέας. τὸ γὰρ μήλοισι βάλλειν ὑπὸ τῶν εἰς ἔταρον. Ἀκλεα-
 εῖσα. Ἡ τὸ ἡλεαεῖς οὐ γὰρ τῆς ἀλκίππῃ, ἢ ὀρωμίνῃ
 αὐτῷ. Τὰς αἰγὰς πρὸ λῶντα. Ἦγον πρὸ ἡλάσε καὶ
 πρὸ ἑσθ' αμν. Ἦγον γν' ἡκιστὲ μὲ ἢ ἀλκίππῃ. τὸ δὲ πρὸ
 λῶντα γν' ταῦθα, ὑπὸ τὸ πρᾶκτολθεῖν καὶ ἐλαύνειν λέ-
 γεται. Καὶ ἄδύπ' πεπυλιασίδι. Καὶ ἡ δὲ πινὰ
 σφεισμός σφείζει. Κῆμ' γὰρ ὁ ἱερατίδας τὸν ποιμέ-
 να λείθ' ὑπ' ἄνθρωπον ἐκμαίνει. Καὶ ἐμὲ δι' ὁ ἱερατίδας
 τὸν πρόβατον ἱμεντα, ἀγλῆσει ὑπ' ἄνθρωπον, εἰς μανίαν

ὀρώτος ἐμβάλλει. Ἀλλ' ἐσύμβλητ' ὅτι λιυρόσβατος,
 ὅδ' ἀνέμονα. Ἦγχι συγκρίνεσθαι δυναμηνά εἰσι. ἢ
 συγκρίσεως ἄξια. λέγει δὲ τῷ ὁμοφρονίῳ τῷ δηλῆας ἀπὸ
 τῷ ἀρρῶνθ. φυτῶν δὲ ὁ λιυρόσβατος ὅστις, ὁμοίου ῥό-
 δω ἔχον τὸν ἰατρῶν. ἐστὶ ἡ μεταξὺ θάμνος καὶ διγῶδρων,
 πῶμοιοι τῶν ῥοιᾶς, ἢ τῶν ῥοδίαις. ἀκάνθωδες, ὡς
 φησι Θεόφραστος. ἐστὶ δὲ ὁ λιυράκανθῶ. Οὐδ' ἀνέμων-
 να. Ἀνέμωνα, ἄνθος ἄσπιμον. ὁ φασὶν ἀνασθῆναι ἐκ
 τοῦ αἵματος τοῦ ἀσπινῶδους. Ἀλλως. Τῶν ἀνέμωνων
 νίκανδρος φησὶν ἐκ τῷ ἀσπινῶδους αἵματος φυλῆναι. ἰσ-
 τῶν δὲ ἢ ἰσρατίδους κατὰ τινος, διὸ φησὶν εἶναι τὰς ἀ-
 νεμώνας. τῶν μὲν ἄνθος ἔχοντα μέλαν. τῷ δὲ φοινίκου.
 σωσίβιος δὲ τὰς ἀνέμωνας πρὸς ἀλκῶσι, φαινίδας κα-
 λῆσθαι φησί. ῥόδον δὲ, πρὸς τὸ θᾶπτον ἀπὸ ῥῶν. ῥοδίαις
 γὰρ ὅστις, ἥτις φθειρόμενον. Τῶν, ἀνδρῶν πρὸς αἵμα-
 σιᾶσι. ὡς πινωρ διηλονότι τῶν λιυρόσβατων, καὶ τῶν ἀ-
 νεμώνων, ἀνδρῶν ἡγχι ἄνθη, ὅτι τῶν αἵμασι εἰσὶν.
 ἀνδρῶν νικῶν τὰ ἄνθη. ἢ τὰ ἄκρα. λιυρίως δὲ ἀνδρῶν, τὰ
 ἐπάνω τῶν ὀχέων τῶν ὑγρῶν, ἥτις τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ,
 πρὸς τὸ ἄνω διδρῶν εἶναι. τῶν γὰρ ῥοδῶν τὰ ἄκρα, καὶ πρῶ-
 τῶν οὖν, φύονται τῶν αἵμασι. ἢ λιυρίως ἀνδρῶν,
 τὸν ὅσον τόπον, καὶ τὰ τῶν ποταμῶν ἀναχωρήματα
 γίνωσκε. Οὐδὲ γὰρ ὅδ' ἀκύλοις. τοῖς τοῦ πρίνου
 βαλάνοις. ἀκύλος γὰρ, ὁ τοῦ πρίνου ἰατρῶν. αἱ μὲν γὰρ
 ἀκύλοι, λεπτότεροι φησὶ καὶ σκληραὶ, ἢ ξηραὶ. αἱ δὲ οὐ-
 μαλί-

μαλίσθες δεικνόντι, ἡσέαι. φησὶ μὲν ὅτι ὁ μὲν ἱερατί-
 δας, μελίχρος. ἡ δὲ ἑλεαρίση, ἀειδής. ὁρομαλίσθου δέ,
 τὰ ὅρια μῆλα. ἢ τὰ γὰρ ὄρεα μῆλα. ἀσκληπιώδης δὲ ὁ
 τοῦ ὧ μεγάλου γράφει. ἔστι δὲ τὰ σωματικὰ ζοντα τοῖς
 σύνκοις μῆλα. Αἱ δὲ μελιχραί. Τινὲς ἔτιως ἐρμυδύς-
 σιν. αἱ μὲν ἔχουσι λεπτὸν λεπυροῦ αἱ δὲ μελιχραί. ἥ γαρ,
 χοιανὴ ἔχουσι μέλιτος. λιτρινοφιδής. ὁ δὲ ἱερατὸς τὴν
 νύκτα, ἱεροφειδής ὅτι. ποιεῖ μὲν ὁ λαλῶν τὴν μὲν ἑλεαρί-
 σιν, λιτρινοφιδῆ καὶ οἰονεὶ ἄμορφοι. τὴν δὲ ἱερατίδαν,
 ἱεροφειδῆ, καὶ οἶον δύμορφοι. Κἄν γὰρ μὲν διωσῶ τὰ
 πρὸ γνῶ αὐτίκα φάσσαν. Καὶ ἐγὼ φησὶ διωσωτὴ πρὸ
 θγῶ ἀλκίππην αὐτίκα φάσσαν. τὴν ταχυτῆτα θέλει
 δεικνύναι τὸ αὐτίκα. ἔπειτα ἄλλως, πῶς αὐτίκα δώσεται
 ἔπειτα ἀρκυδύθω ἀφ᾽ αἵλων. φάσσαν δὲ ὄνομα ὀρέων.
 Ἀλέξανδρος δὲ φησὶ ὁ μῦθος, ὅτι ἡ μὲν φάσσαν,
 ὑποκινῶν ἔχει τὴν ἑφελῶν, καὶ μᾶλλον γε ἐμπόρ-
 φουσι. ἦν τε ὁφθαλμῶν λοδύκων ὄντων, τὸ γὰρ αὐτῶν μέ-
 λαν στρογγύλον ἔχει. Ἐκ τῆς ἀρκυδύθω. Ἀρκυδύθος ὀ-
 νομα δινύθω ἀκάρπυ φησὶ γὰρ ὁ θεόφραστος, ὅτι τὴν
 γείων ὄζειν, ἐλάττη, πδύκη, ἀρκυδύθος, μελία, οἷα, καὶ ἀνά-
 ρύκη. καὶ ἀκαλῶσι φέλλοσιν. Τὰν οἶον τὰν πέλλαν.

Τὴν μέλαν. τὴν γὰρ τὸ σῶμα τὸ ὑπερφάνη δὲ ὑφ᾽ αἵ-
 ματος μελανὴν πελίδινωμα ἀκαλῶμεν. ἢ τὰν πέλλαν σκῶ-
 τινί, μέλαιναν, πορφύραν. τὴν γὰρ τὸ σῶμα τὸ ὑπερ-
 φάνη δὲ ὑποδύομι αἵματος μελαίνητι, πέλλαν

μα. ἢ πελίδινωμα καλῶσι. ὁ πῖ ἀφροδίτῃ συμβεβη-
 „ κγῖαι φησὶν Ὀμηρος. μελαίνουσι χροὰ καλόν. ὅπ-
 „ πόταρ τίξω. πείκειν λυγρῶς, τόξαίνειν. γνῖ ταῦθα δὲ ῥ-
 „ λείρειν. ὡς καὶ πρὸς Ἡσίοδω. Ἡ μὲν οἷς πείκειν, καὶ δὲ δύ-
 „ φρονα καρπὸν ἀμᾶνται. ῥ δὲ δὲ χλαῖναν, αὐτὴ τὸ εἰς
 „ ῥ δὲ γαλίζειται χλαῖναν. Σίτῃ ἄρ' τὰς κοπίνω. Τῶ-
 „ ρ μεταξὺ τ' ὠδῆς ἐπιφώνησε πρὸς τὰς αἰγας. ἀναχω-
 ρεῖτε φιλῶνταίεσσ. ὦδε νέμεσθε. Ἐν ταῦθα ἐλ-
 θῶσαι, βόσκεισθε. εἰς τὸν ἀνέσκηότα ὄντα λόφον καὶ κα-
 τάντη. ἦγε μὲν οὐρανὸν. ἅ τε καὶ ὅπ' αἰμυρσίνα. οὐκ ἄρ'
 τὰς θροῦς. Ἀπόσκητε φησὶν ἄρ' φιλῶντος ἔκ' ἡτ' ὄντα
 τὸν ὄντα βόσκεισθε φιλῶνταίεσσ, γνῖτα τοῦ ὄντος ὁ φαλα-
 ρος, πρὸς ἀνατολὰς κείμενον. καὶ ἀσληπιάδης χωρίου
 ὄντα φησὶ. τὸ νυῖ καλόμενον φαλαροῦ. ἐστὶ δὲ ὄνομα ὄ-
 ρος, εἰς ἀνατολὰς κείμενον. ἄλλοι δὲ φαλαροῦ λέγουσι,
 τὸν λυγρὸν λειόν. φαλὸν γὰρ τὸ λυγρὸν. καὶ Ὀμηρῶς
 κείμενα φαλαγείωντα λέγει τὰ λυγρὰ καινόμενα. τὸ δὲ
 τετάρτῃ, ὑπὲρ ῥήματι κῶς αὐτὴ τὸ γνῖ ταῦθα. ὁ κῶνα-
 ρῶς. Κῶναρῶς ὅσα τὸ κῶνατα ποδιφορῶν, καὶ τρα-
 χεῖα ἔχειν, ὡς κῶνας. ἦγε μὲν, σροβύλως. Κινάειθα. Ἡ
 πρὸς τὸ λινεῖσθαι διὰ πυρῶς. ἦγε μὲν, ταχεῖα οἷς. πρὸς τὸ
 λινεῖν, καὶ ῥ αἶθω τὸ καίω. Ἄλλως. Κινάειθα. Τῶ-
 ρ φιλῶντος ὄντα ὄνομα. πινὲς δὲ τῇ θυκίνῃ ἀκῶσι αἰ-
 θῶν γὰρ ῥ πυρῶς. διαίει γὰρ γνῖ λινῆσει τὸ πυρ. ὅθεν
 Ὀμηρῶς αὐτὸς λέοντας, αἰθῶνας φησὶν. Ἐργον πρᾶξι-
 τέλους.

τέλους. Ἀντί τοι ἐπ' αἶψ' αὖθις δαυμάσιοι, λέγει τὸ ὄνομα τ'
 τεχνίτης, ὡς δ' ἀποκτείνω. δύο δὲ φασὶ πρᾶξι τέλεις. τὸν
 μὲν ἀρχαίοτορον ἀνδρῶν ποιῶν, τὸν δὲ νεώτορον, ἀ-
 γαλαροποιῶν, ὅς τις δὲ λῶ, ὡς δὲ κλητρίδ' τ' βασιλέως.
 πόδι δ' φησὶν ὁ θεοκρίτης. Κύων Φιλοποίμνι Θ'. Ἐν
 τῇ ποιμνῇ Φιλῶν ἀναστρέφεται. ὅς λύκον τινί γ' ὅν δὲ
 δῶμι τῷ παιδί, ὥς ἐλαύνειν πάντα τὰ θηρία. λέγε-
 ται τὸ δάκνειν. ὡς τὸ ἀγρόνειν, καὶ αἰεεῖν. Ἐν τῇ γὰρ
 ἄβαι. Τετραχῶς καὶ ὅτ' ἄρ' γράφεται γ' τοῖς πρὸς ἡμῖν
 ἀντιγράφοις. οἶον ἄβαι. ἀντί τοι ἡβῶσαι καὶ ἀκμαί-
 σαι. καὶ αὔαι. ἡγευ, φηραί, καὶ ἄζαι. γ' τοῖς ἀγχείοις γὰρ
 ἐπειδ' ἀντί κατὰ λειφθῇ, φηραυθ' ὅτ' ἀλλεταί. ἢ τὸ κα-
 ταλειφθ' γ' τοῖς ἀγχείοις, ἄζα γέλεται. γράφεται τ'
 γ' τὴ γὰρ αὐται. καὶ λέγει ἀντί τοι μόναι. Τοῖ τέττι-
 γες ὅρ' ἢ τε τὸν αἰπόλον. Οὕτω φησὶν ὡς ὅτ' αὖτε τὸν
 αἰπόλον πρὸς ἐβίζοντά με εἰς ἀμιλλαν, ἔτ' ὡς ἡμεῖς ὀρε-
 θίζετε. ἡγευ διεγείρετε τὰς ἀλάμδ' ὅτ' αὖτε, ἀντί τοι αὖ
 ὀδριστὰς εἰς ὀργασίαν, ἄδοντες δηλονότι. τὸ δὲ θῶ, ἀν-
 τί τοι ὡς πολὺ, ἢ ἀντί τ' δὴ. Μισῶ τὰς διασκόρκους
 ἀλώπεκας. Τὰς ἐχέλας διασείας τὰς ὄρας. τὰς ἐχέ-
 λας ὄρας πολυτρίχους. πληθεῖς τριχῶν. ἰδὼς γὰρ ἢ
 ὄρα. αἶτινες πρὸς ἀγρόμεναι ἢ τὰ πρὸς ἑσπέρῳ ῥαγί-
 ζοντι. ἀντί τοι τὰς ῥάγας ἀναλέγῃσι. ῥαγολογῶσι αὖ-
 τὰς. δὲ ἀλκιογείας ὁ κομᾶ τὰς φησὶν, ὅτι ὁ Λάκων γ' ὡς
 ταῖς μίκωνος, ἀμπέλοισι δηλονότι, αἰεὶ πρὸς ἀγρόμεναι Θ'

ἤτι τὰ πρὸς ἑαυδραν. ἢ καὶ ἤτι τὰσαν ἑαυδραν, βραγ-
λογεῖ αὐτάς. αὐτὶ τ' πορνύει. ἢ πορνύεται. Ἄλλως.

Τινὲς δὲ τῷ ἤτι τὸ ἑσώ νοόμενον λεγούσι. μισῶ αὐτὸν
δρας αὐτὸν γνῆλικας, καὶ διασυνύγας, οἱ φοιτῶντες δὲ
ἐν νυκτὶ, τὰ τῷ μέκωνος βραγίζοντι. ἢ γὰρ βραγολογῶσι.
ἐδίδουσι δηλονότι τὸ αὐτὸ βινόμενοι. ἀλλὰ πῃ δὲ εἰ-
κασε τὸ τὸς, ὡς παντρέγας καὶ δηλῶντες. Καὶ γὰρ ἐγὼ
μισῶ αὐτὸν λαυθάως. Καὶ ὁ ἐτόρος αὐτὸν αὐτὸν γνῆλικας
ἀλληγορεῖ ἐμφαίνων αὐτὸν πόραινόντας, ἢ πορνύοντας
τὸν λοματὰν αὐτοῦ ἤτι τὸν συκώδην φύσιν. Οὐ μέ-
μνησ' ὅτ' ἐγὼ λατῆλαρα. Οὐ μέμνησαι ὅτε ἐγὼ σε
ἐπόραινον, καὶ σὺ γελῶν ἐκινῶ πρὸς δρ χόμενος καὶ δὲ
ἀκροβύγων, αὐτὸν γὰρ διώαται ἢ πρὸς. σὺ δὲ ἐλαμβάνεις,
καὶ ἠπῶ ἐκείνης ἐλθόνος. Ἄλλως. Τὰς πρὸς ἐρημέ-
νας ἐμφασεις δὲ τὸ τὸ βεβαιοῖ, λέγων. ὁ μέμνησαι ὅ-
τε σε ἐπόραινον λατ' ἐκείνη τὴν δρῶν, σὺ δὲ σεσαρῶς
καὶ γελῶν λατὸν ἐκινῶ καὶ ἐσαλδύς; γράφεται τὸ σεσα-
ρῶς γνῆσι, καὶ σιγῶς. Εὐ ποτε λιγκλίζου. Κιγ-
κλίζην λέγεται τὸ σαλδύειν, καὶ λινεῖν. ἔρηται ἢ
μεταφορικῶς, ἀπὸ τ' γνῆ τῇ δρῶν λιγκλίδος. ἐστὶ δὲ κῶρα
σιδηρῶς, ἐμπίπῳν εἰς τὸ μέδον καὶ ὑποκρατῶν τὴν δρ-
ραν. Ἄλλως. Ποτὲ λιγκλίζου. Προσεδινῶ. ἀπὸ με-
ταφορᾶς τ' λιγκλὸς δὲ τὸ λαλῶν. γνῆσι σεβουγίδια
λαλῶσι. ἀπὸ δὲ ἡ ξίς μετ' αὐτὸν. λιγκλίζου, τὸ τ' ἢ
ὁσφῶν λινεῖν φασιν. ὁσφῶν δὲ πρὸς τὸ γνῶ γίγνω, δὲ τῷ
καὶ

καὶ πρὸ τῷ λιλῶ, λίκλω. καὶ λίκλως. Τὸ δ', μὲν δ' ἐμ-
 ννα μ', ὅκα καὶ πῇ δέ τυ. γράφεται καὶ τῇ δέ τυ.

Τὸ δ' ὅ μὲν, δ' ἐμνημαι. Ὅτε δὲ ὁ θυμῶρας ὁσὸς δι-
 αότης διεσμούσας ἐμασίγωσιν, ἀκριβῶς ἐπίσταμαι. ἢ
 πόδι δ' μοι εἶπας, δ' ἐμνημαι. Ἰὼ δ' ἐγινώσκω, ὅτι ὁ δὲ
 αὐτότης σε δικάσας σε ἐπύγισιν. ἐμόλωσιν. ὁ πόρ δ' ἡλοῖ
 τὸ ἐκάθην, αὐτὴ τῷ ἐτυπῆ καὶ δ' ἐδαιρε. καὶ Ἀεισο-
 φάνης. πῶσι τὰς πληθυσ, καὶ ἐκάθην. Οὐχὶ πα-
 ρηδου. Οὐκ γνόσκας. δ' ἐκατὰ τὴν δαύνης. Ἡ δὲ πρ
 μόρωσιν πικραίνεται. Ὡς μόρωσιν. ἀπὸ τῶν νῦν πρ δια-
 κνεται, λυπῆται. πικελαν' ἐχει, νικώμενος ὑφ' ἡμῶν.

Σκίλλας ἰὼν γράϊας. Σκίλλα εἶδος βοτάνης πάντη
 ἀχρῆς. γράϊας δὲ, τὰς γεγρακῆας, καὶ ξηράς. ὁ λόγος
 πάλιν πρὸς τὸ λαλῶνα. ἄξιος εἶη φησὶ μάλλον ἀπελθεῖν
 εἰς τὰ μνημεῖα, ἢ τὰς γεγρακῆας ἢ παλαιὰς καὶ ξη-
 ρὰς σκίλλας τίλλειν, ἢ πρ' ἐμοὶ ὀρίξιν. αὐτοὶ γὰρ παν-
 τῶς ἀχρῆσοι εἰσι. καλῶνται δὲ σκιλλοκρόμμενα. ἢ ἰὼν
 φησὶ καὶ τὸ ἔσθ' νοούμενον. ἀπελθὼν τίλλει φησὶ τὰς πα-
 λαιὰς τριχὰς τῷ τάφῳ σδ. ἡ γδ, ἢ πυγῆς σδ. τὸ τίλ-
 λωις, γράφεται καὶ τίλλειν αὐτὴ τῷ τίλλει, καὶ ἡρόπῃ. Ἐλ-
 θὼν τὰν λυκλάμινον. Ἡ λυκλάμινος, βοτάνου ὅς
 ποιδόεις. λεπτοῦ ῥίζου. ὁ πρ' χλιαδὸν, ποιεῖ πρὸς χίμε-
 τλα. Εἰς τὸν ἀλγύντα. Ποταμός ὅς ἐστι γνίταλια. ἐλέ-
 γει δ' ἔτω καὶ τόπος τῆς γνίτῳ. Ἰμὸρ' αὐτὸν ὕδατος.
 Ἰμέρα, πόλις γνίτικη. καὶ πικρὰ ἀφ' ἧς ῥεῖ ποταμός,

ὁμωνύμως τῇ πικρῇ καλῶμεν Θ. γν' ταῦθα δέ, τὸν πο-
 ταμόν λέγει. Καὶ λεῖα θι. Ποταμός κ' ὁ ποταμὸς σύ-
 βασις. Οἶνω πορφύροις. Βλύροις. ὑπὸ οἶνου εἶθε πορ-
 φυρός εἴης. τὰ τέσιρ εἰς οἶνον μεταβληθείς. Τὰ δὲ δι-
 σία. Βοτάνη τίς ὅστις. ἢ αὐθύλεια ὁμοία σελίνω, γν' τοῖς
 ποταμοῖς τρεφόμενα. καὶ δὲ λινὰς τὰ πρὸς τοῖς ποτα-
 μοῖς φυόμενα βεῖλα. Χ' ἄσυνβαρίτις ἐμὴν. Πικρὴ
 γν' σικελία. τὸ δὲ ἐμὴν, αὐτὴ τ' ἡμεῖς ἐμὸν. Καὶ τὸ ποτ'
 ὄρθρον. Καὶ καὶ τὸ πρὸς ὄρθρον. μετὰ δὲ πρὸς. πρὸς
 σεως λέγεται, ὅσα τὴν τὴν χρόνον λίνκοι. Ταῦ καλ-
 πιδα λινεῖα βάψαι. Γράφεται καὶ, τὰ καλ' πιδα.
 ἢ γν', τὴν ὑδρίαν εἰς λερόμελι καταλύσαι. ἢ αὐτὴ τὴν
 τὴν ξύλινον ὑδρίαν γν' τοῖς λινεῖσι βάψαι. καὶ ἢ ἐμὴν
 φησὶν ὀρωμένη τῇ ὑδρία, τὸ ῥέον ἀπ' αὐτῆς λερώνης μέλι,
 αὐτὴ ἡ δὲ. Κύπσιν τε. Κύπρος, αἰγίλος, ὁ χίμος,
 δάμνοι εἰσὶν, ὅς ὡνέμονται αἰαγεῖς. Ἐρκομάροισι
 λείονται. Κόμαρος, εἶδος δολφίνου. λείονται δέ, αὐτὴ τ'
 λείνται. λαβέζοντες. μελίτεια. Εἶδος βοτάνης γλυ-
 κυρτοῦς. Καὶ ὡς ῥόδια λισσὸς ἐπανθεῖ. Κισσὸς ὅστις
 εἶδος βοτάνης ἀκτανθώδους εὐκίτης ῥόδου. γν' ἐτόροις ἢ,
 ῥοδιάκιος Θ. γράφεται γν' μόρ' Θ. λόγος. ἐστὶ δὲ καὶ αὐτὴ
 τῇ δάμνον; γλυκύδοτος ἀνθ' ὁ πρὸς ἐμὴν. ποτὶ τὰ γό-
 νατα δὲ τῇ τράγωγι καὶ τὸν πώγωνά τῃ ὡσεύει. Ἀλλ'
 ἐγὼ θυμὸς δός. Ἀντὶ τ' θυμὸς δός. ἐτόρος ὅστις ὡς εἰ-
 κην ὀρώμεν Θ. αὐτ'. Ὄρεξα. Ὄρεξα τὸ ἐκτείνω. ἐπεί
 δὲ

δὲ δίδωσί τις ὀρέγων τλήν χεῖρα δίδωσιν, ὥρεξα λέγει,
 ἀντὶ τοῦ δίδωκα. Ἐοσί Φιλεχθῆς. Εἰς ἔχθρ' ἢ μίσος
 αὐτὸς Φίλος ἄγων. ἢ Φιλόνοσος. Κίσας ὀρίζει. Κίσ
 (α, εἰδος ὀρέντος ἀμυσσ. ὠλυμυκῆς, μιμηλῆς. ὅθεν ὠδὶ γυ
 ναικῶν τὸ κίσασθαι πρὸς ἀλαμβάνει. πρὸς μὴ γυνῶσαι,
 ἀνδρίζονται πρὸς τὸ ποιεῖν. ὄντος. ὡσὺρ ἀπρεπὲς ὅτι
 κίσασαν ἀνδρὶ Φιλονδκεῖν ὅς ἐποπας πρὸς λύνκους,
 ἔτω ὅδε σὲ πρὸς ἐμὲ. σὺ δὲ ταλαίπωρε τοικαὶς Φιλόνοι
 κὸς τις, καὶ δυνεὶς εἶν. Τίς δὲ κομᾶται δωρεῇ τῆς μό
 ρου. Σοὶ ἢ κομᾶται τῶν νικῶντων δίδωμι τὸ ἐπαθλον.
 ἢ σὺ δὲ δύνσας αὐτῶν δηλονότι τῶν ἀμνίσια ταῖς νύμ
 φαις, λαλὸν κρείας ἐμοὶ τῶ μόρῳ διδυθὺς πᾶμφ). Φει
 μάσο. Τὸ τέστι μὲθ' ἡδονῆς σκίετα φουσῶ (α τοῖς μυ
 κτῆρσι, καὶ ἐπαίρει πᾶσαι ἀγέλη τῆς τράγῳ. τὸ δὲ φει
 μάσο, ἀπὸ τοῦ ἡχοῦ τῆς αἰγῶν ὀνομαστέονται. λέγει
 ται δὲ ἔσθ' καὶ ὡς τῆς ἵππων. λαλεῖται δὲ ὁ τρόπος ὀ
 νομαστέοντα. ἢ φειμάσο, φειμαδὸν ἀπὸ τοῦ μετὰ
 ἡδονῆς. τὸ τέστι, βεβηθὺς καὶ γνάμβρυνος ὡς πᾶσαι ἀγέ
 λαι. πεποιμμένη δὲ ἡ λέξις. τοῖς γὰρ δοκεῖ εἶναι ὁ ἡχος
 τοῦ παρμῶ τῆς αἰγῶν. Κῆγὼ μὲν ἴδ' ὡς μέγα λαχα
 ξῶ. Ἀντὶ τοῦ καὶ ἐγὼ σὺν ἡμῖν καταγελάσω τοὺς λα
 κων. τὸ δὲ λαχαξῶ, ἐκβολὴ τῶ γ, εἰρηται δὲ τὸ μέ
 τρου. δ' ἀνείως δὲ τῇ λέξει ἀνέχεται, φειμαγμός ἢ γὰρ
 ὅτι ἀνείως ἢ τῆς ἵππων. Βληχὴ δὲ, ἢ τῆς αἰγῶν καὶ πω
 βῶτων. Ἀνυσσῶν. Τῶν νίκων ἐλαβον. Ἐς δ' ἐρατὸν

ὑμῖν ἀλδύμαι. Ἐκ ποδιχαρείας φησὶν ὡς αἰγὴς λέραι
 χίστες ἢ γυναικας φέροι, εἰς τὸν θρανίου ἀναβήσονται. λε-
 ραχίδες, αἱ λέραι τὰ ἔχουσιν. ἢ λεκρετὴ μὲν αἱ τῆς λέραι-
 σιν. ἢ λέραι χίστες, αἱ δὲ λέραι τὰ ἔχουσιν. λέραι χίστες
 δὲ, αἱ ἀπὸ τῶν λέραι τῶν ἐλκόμεναι. Ὁ λουκίτης. Ὁ
 λουκός. πεποινται τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ λουκότητος τῆς τρά-
 γου. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ μέλους μεσίτης, καὶ ὁ δὲ ὁ δὲ τῆς δὲ τῶ
 καὶ ἀπὸ τοῦ λουκός λουκίτης. Ὁ κορυπίλος. Ὁ τοῖς
 λέραισι πλητῆται ἀπὸ τοῦ κορυπίου τὸ λέραι τῶ. πῶς τὸν
 τραγὸν δὲ ἴδω φησὶν, ὡς τρέχοντα ταῖς αἰξὶ καὶ τοῖς
 λέραισι τύποντα. φησὶν ἔν, εἴ τινα ἀπὸ τῶν αἰγῶν ὀχλύ-
 σεις πρὶν ἢ ἐμὲ καταλίσσασθαι ταῖς νύμφαις τὸν ἀμνόν,
 ὃν γνῆκε τῷ λάκωνι, θλάσω σε. ἀντὶ τοῦ θλάσω σου
 τὰ αἰδοῖα. Ὁ δὲ αὐτὰ λέγει. Ἐπιχειρεῖ ὁ χυδῆρ δὲ κλη-
 νόπι. Ἀλλὰ γρηοῖμαι. Ἀλλὰ ἐὰν μή σε θλάσω, γρηοῖμαι
 ἀντὶ τοῦ κατὰ μελάνθι, καὶ καταλείψω ὡς ἀπὸ ῥέκιν
 ὑπὸ δυνάμει. Ὁ φιλοίπιος ἐγὼ, γνῆς ὁ δὲ ὁ δὲ ὁ δὲ οἰκίς.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΟΥ

Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

» **Ε**πιγράφεται τὸ πρῶτον εἰδύλλιον, βεβηλωσται. Δα-
 » φνης ὁ Δαμοίτης. Δαμοίτης, καὶ Δαφνης ὁ βε-
 » κόλης εἰς γῆν χῶρον τῶν ἀγέλων πόκ' ἀφ' αὐτοῦ. πῶς τὸν
 ἀφ' αὐτοῦ τὸν ποιητὴν τὸν τὰ φαινόμενα γράφοντα φι-
 λον ὄντα φησὶν ὁ Θεοκρίτος. ἰσόχρονος γὰρ αὐτῷ.
 ὁ καὶ

ἔκθ' ἀμαχρόθην μνημονόυει, γῆθα πῶς ἀγλαύακτα τὸν
 μιτυλινῶϊον ὠμίλει. Ἄλλως. Εἰκὸς τὸν ἀστρονόμου
 ἀρ' αὖτ' ἔν' ὧ συγκροτοῖκε ὁ θεόκευς· ἔμνηται κ' ἡ
 γῆ τῆς θαλασσίας. Ἀρα τὸ δ' ὅτι πάντα φιλαίτα-
 τος ἀνδρὶ τλήω. Κέντη δὲ δύο ἀνδρες ἀδόντες γῆσι
 κελία, δαμοίτας, καὶ δάφνεις. ἀδισσι δ' ἀμφοτέρω· ἔ
 πολυφήμεν ἐν κλωπῆς τὸν δῶτα τὸν ὑπὸ Γαλατῆας. ὁ
 δὲ δαμοίτας οἷος αὐτὸν πολύφημος ἀρκυνόμην· λόγος
 ἔφη, πῶς τοῖς ἔσθ' ἐκένετ' εἰρημνύοις. Ἡς δ' ὁ μὲν αὐ-
 τῷ πυρρός. Ἡ δὲ τῷ ἀδόντῳ ὁ μὲν, ἀρ' ἵπχονάζων τὸ
 γῆνιόν. ὁ δὲ, πληρώσας αὐτὸ ταῖς θειξίμ. ἡ πυρρός ὁ ἀρ-
 πύχνης. ὁ ἥδη πωγωνίτης. ὡς Εὐρυπίδης· πυρρός
 γῆνιός ἐστιν. Ἡμιγῆνιός δὲ, ὁ ἔπ' ὡ πᾶσαν γῆνιν πεπλη-
 ρωμένῳ ἔχω γῆνιόν. Ἐσθ' ὁ μὲν δόρυς μέσῳ ἡμῶν.
 Μεσὸς οἷος ἡμῶν. ἡ γῆνιός ἐστι τῶν δόρυς. ἡ γῆνιός
 ἡμῶν τῶν δόρυς. Βάλλει τὸν πολύφαι. ὧς πῶς
 πῶντα τὸν ἐν κλωπῇ σφάλλει. μῆλινι μῆλοισι,
 εἰς δῶτα ὑπὸ γαλατῆας βυλομένη. δις δῶτα ἡ εἰς πῶν
 τὸν, ἡ γῆνιός ἐστι δῶτα ὁ αὐτὸς, πῶς οὖν ἐκπέτυχεν αὐτῷ. δὲ
 εἰς φησὶ, σφ' αὖτ' ὡς οὐσίαν τῷ θρεμμάτῳ κ' ἔγλα-
 κτος πολυπλήθειαν, τὸν πολύφημον ἰδρύσας δαίμον
 πῶς τῇ αὐτῇ γαλατῆας. Φιλόφρονος ἡ τὸν ἐν κλωπῇ
 δημῶντα, κ' ἡ δὲ δυνάμει νοῆσαι τὴν αἰτίαν, ἀναπλά-
 σαι δὲ πολύφημ' ἡρα τὴν γαλατῆας. Τὸν ἀπὸ λ' ἀνδρα
 λαλοῦσα. Τὸν ἀνδρα τὸν ποιμένα. ἀντὶ γὰρ τὸ ἐπ' αὐτῷ
 ποιμῶν

ποιμνία. κατὰ χρηστικῶς εἶπεν ἀπόλοιν. ἐπεὶ καὶ ὁ κύ-
κλωψ ποιμὴν ἦν, ἢ ἐπεὶ καὶ αἶγας ᾔνεμεν ὁ κύκλωψ.
καὶ ὁ μνησθῶ. μὴλ' οἷός τε καὶ αἶγες. Τέως γάρ τῳ,
ἀπόλοιν αὐτὶ τῷ ποιμνία εἴρηται. Καὶ τῶν τ' ὀρθο-
ρῆσθαι. καὶ σὺ αὐτῶν τ' ὀρθοβλέπεις. Πάλιν ἄλλ' ἰδὲ,
τῶν κυνῶν βαλμαί. καὶ πάλιν αὐτῇ τῶν κυνῶν βαλμαί
τοῖς μήλοισι. τὸ γὰρ ἰδὲ, αὐτὶ τῷ καὶ γράφεται καὶ ἄλλῃ
δὲ, καὶ λέγει τὸ χόλιον ὅτω. τινὲς χωρὶς τοῦ δὲ γράφω-
σι, ἐκ τίνος δὲ τὸ ἵνα αὐτῶν μιᾷ τυγχάνῃ λεικτι-
κῇ. τὸ δὲ ἐξῆς, τῶν κυνῶν βαλμαί ἢ τοῖς τῶν οἰῶν ἐπετῆσθαι
πὸς, ἢ γὰρ φύλαξ. Ἄλλ' βαύσσει. Αὐτῇ δὲ ἡ κύων,
ὕλακτι εἰς τὴν θάλασσαν βλέπεται. τὸ βαύειν, ὡς
τῶν σκυλακίων λέγεται κυεῖν. ὡς δὲ τῶν τελευτῶν κυ-
νῶν, τὸ ὕλακτι λέγουσι, ὥστε τὸ βαύσσει γὰρ τοῦθα,
αὐτὶ τῷ ὕλακτι λέγεται. Τὰ δὲ νῦν καλὰ κύματα
φαίνει, ἢ σὺχα καχλαζόντα. Τὰ δὲ καλὰ κύματα ἢ
σύχως ἀναβραχέοντα, λεικνύει αὐτῶν τῶν γάλαταιαν
ὡς τῷ αἰγιαλῷ τρέχουσαν. ἢ αὐτῶν τῶν γάλαταιαν φε-
σίην ὡς τρέχουσαν ἢ σύχως λιντομένης τῷ αἰγιαλῷ εἰς τὴν
θάλασσαν ἐμφανίζειν. καὶ ὡς ὅτι γὰρ κατὸ πῆρσιν λεικνύ-
ειν αὐτῇ τῶν μορφῶν ἢ θάλασσα. τὸ καχλαζόντα, αὐ-
τὶ τῷ ἡχόντα. ὁ τρόπος ὀνομαστικῆς. ἢ καχλαζέειν, τὸ
ψοφεῖν τὸ κύμα φορόμενοι ὡς αὐτὸς κάχλησας. τὸ δὲ ἐπὶ
αἰγιαλοῦ θεοῖσιν, μετ' ὀνομαστικῶς ἀπὸ τῆς γαλιῆς τῆς θα-
λάσσης, πρὸς γάλαταιαν τρέπεται. καὶ λέγει ἐπὶ τῶν
αὐτῶν

αὐτῶν τῶν λινμάτων βαίνειν. Φροῦζο μὴ τὰς πα-
 ῖδας. Σκοπὴν ἵνα μὴ ὑπὸ ταῖς λινμαῖς τῷ παιδὸς ἦγαν
 τῷ γαλατῆας ὀρμήσῃ. ὑπὸ πηδίσκῃ ἐκ τῆς θαλάσσης ὁρ-
 χημένους καὶ καταμύξῃ τὸ θύειδός αὐτῆς σῶμα. ἦγαν, κα-
 ταξάνη, καταπαράξῃ. Ἄδῃ, καὶ αὐτόβρι. Οἴκο-
 θῆν. ἀπὸ τῶν οἰκίας φύσεως, ἀφ' ἧς εἴται ὑπὸ τρυφρο-
 τῆτος. ὥς ἀπ' ἀκάνθας τοῦ καταπυραῖ χαῖται. ὥς
 ἀπὸ τῶν λινμάτων οἱ πάπποι χαῖται γὰρ οἱ πάπποι τῶν
 λινμάτων. λέγονται δὲ οἶμαι χαῖται, ὅτι τὸ κόμας ἐο-
 κῆναι. καταπυραῖ δὲ, αἱ λεκαυμένα ὑπὸ τοῦ ἡλίου ὅτι τῶν
 δερμότητα, ἡ λυσιότητα, ὡς γὰρ ἄλλω. Καὶ φύγει τῶν
 λείοντα. Καὶ φύγει σὲ δολονόπῃ λείοντα. καὶ τὸ
 λείοντα, διώκει. ἦγαν, ζητῇ γὰρ αὐτὰ τὸ δρεθιστικὸν αὐτῆς
 καὶ πανδγορ σημαίνει. τὸ γὰρ λείοντα φύγειν, τὸ
 λείοντα δὲ διώκειν, κατακίβδῃ. ὁ νῆς. καὶ ἐπειδὴ αἰδοῖ
 ταῖς ὡ πολὺ φημι λείοντα, φύγει καὶ τὸ πρὸς δέχε-
 ται. μισθὸν τὰ δὲ, διώκει. ἦγαν, εἰς πόθον ἄγῃ περᾶν.

Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῶν λινεὶ λίθον. Γαροιμία. ἢ πάν-
 τα τρόπον ποιεῖ ἢ λινεὶ τυχεῖν σὺ. Ἄλλως. Καὶ ὅταν
 πρὸς ποιῇ σὺ μὴ λείνῃ αὐτῶν πάντα κάλων λινεὶ κα-
 θελκύσαις πρὸς τὸν αὐτῶν ὄρωτα. ἡ δὲ λέξις, μεταφο-
 ρικῶς ἀπὸ τῶν παζόντων τὸ νοινολῆκτως λεγόμενον ζα-
 ρίκιον. ἐκείνοι γὰρ ὅταν πολλὰ ποιήσαντες τὸ διώκον
 ἐτόρως νικῆσαι τὸν ὁμοιον παίκτρα, λινδοῖν ἢ τὸν ἀπὸ
 γραμμῆς λίθον, τὸν δὲ τὴν βασιλίαν καλόμενον. Ἄλλως.

Γρα-

Γραψαι τὸ ξέσαι, οἱ παλαιοὶ ἔλεγον. ἀπὸ γὰρ τοῦ γραψ-
 φειν τοῦ διηλδόντος τὸ ξέειν, γίνετ' γραμμὴ ἢ λαβέδους.
 λίθον δὲ ἀπὸ γραμμῆς γιν' ταῦθα λέγει, τὸ λίθινον ἀγαλ-
 μα. ὁ δὲ νῶς, δυνάται ἢ γαλατεια καὶ τὸ λίθινον ἀγαλ-
 μα, εἰς τὸν αὐτὸν ὁρῶτα ὑποσπασσάδα, δι' ὑποβολῆν
 κάλλος. ἢ γὰρ ὁρῶτι πολλὰ κίς ὦ πολὺ φάμε. ὄν-
 τως πολλὰ κίς ὦ πολὺ φημι ὑπὸ ὁρῶτος, τὰ μὴ δύμαρ-
 φα, δύμαρφα φαίνονται. διὸ μὴ θαύμαζε εἰ δρᾷς ἢ γα-
 λάτεια ἀμόρεφς ὄντες. κίς γὰρ ὁ ὁρῶς. ἀρχισὶ ζε τὴν
 διάνοιαν τῶν ὁρῶντων. Τῷ δὲ ὑπὸ διαμοίτας. Ἐπὶ
 τῷ λάφνιδι ἢ, ἢ γὰρ, μετὰ τὸν λάφνιν ὁ διαμοίτας ἀν-
 βάλλω. ἀντὶ τοῦ ἡξάτο. ἐπ' οὐμιμάζω. ὁ γὰρ διαμοί-
 τας ἄλλει, ὡς ἐκ πρῶτον τοῦ πολυφύμης τὴν ἀπόκει-
 σιν τοῦ λόγου ποιῶμενος. Εἶδον ναὶ τὸν παῖνα. Καὶ
 γὰρ εἶδον ὡς λέγεις τὴν γαλάτειαν νῆ τὸν παῖνα, λυί-
 κα τὸ ποιμνιον ἐμνησθῆναι, καὶ ἐκ' ἐλαθε ματὸν ἐμὸν ἐ-
 να καὶ γλυκὺν ὀφθαλμόν δι' ὅντιν βλέπω, καὶ βλέ-
 ψω δι' ὅλης μου ζωῆς. ὅθεν γὰρ τὸ ὄν τέλος. τὸ δὲ ἀνα-
 βάλλω, σημαίνει τέσσαρα. τὸ πρῶτον ἐμάζω. ὡς τὸ ἀνέβαλλ-
 ῶ καλὸν αἰδέσθαι. τὸ ἀνακρῶ καὶ ἀναπέμπω. ὡς τὸ,
 καὶ οἱ μὲν τέττιγες, μεσικτὴν ἀνέβαλλοντο σῶντον, τὸ
 γιν' δύομαι. ὡς τὸ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἰμαίνομαι. καὶ τὸ
 ἀπ' ἡνδύμαι, ὡς τὸ ἀναβάλλομαι τὸ δὲ τὸ πρᾶγμα ἑα. Αὐ-
 τὰς ὁ μάντις ὁ τήλεμος. Οὗτος δὲ τὸν ὁ τήλεμος, ὁ
 πρὸ ὁμήρου θυρυμίδης, ἢ θυρύμαχος καλόμενος. ὁς

μαντροσύνην ἐκέλευσεν. ὅς ἐμαντδύσατο αὐτῷ, ὑπὸ τῶν
χειρῶν ὁδυσσεύως τυφλωθῆναι. ὁ νῆς. ὁ δὲ μάντις ὁ τῆ-
λεμος ὁ τὰ ἀπὸ δυνάμοι μαντδύμενος, ἀπὸ δυνάμιν
συμφεραὺν αὐτ' ἄλλας ἐλπίδας τοῖς ἑαυτοῦ παυσίκατα-
λείποι. Ἄλλως. ὁ μάντις δὲ ὁ τῆλεμος ἔχθρα ἀγο-
ρεύων, ἢ γὰρ μαντδύμενος, ἔχθρα εἶθε φέροιτο. αὐτῇ
τοῖς γένεαι πρὸς τὸν ἑαυτοῦ οἶον. ὅπως τοῖς ἑαυτοῦ ἐκ-
γόνοις φυλάξῃ αὐτά. ἐμαντδύσατο γὰρ αὐτῷ τῷ πο-
λυφύμῳ Διαιδονόπιν ἐκκλωπὶ, ἐκ τῶν ὁδυσσεύως χειρῶν
ἀμαρτήσασθαι ὅπως ἦς. ὦσα δὲ τὸ, φίλον γένεαι μὲν
λίγεται ὑπὸ τοῦ φίλου, γένεαι δὲ ὑπὸ τοῦ φίλου μὲν,
ἔτω καὶ τὸ, ἔχθρος τὸ γένεαι αὐτῷ γένεαι μὲν λίγεται
ὑπὸ τῆς ἐχθροσύνης, γένεαι δὲ ὑπὸ τοῦ ἀπὸ πηχθῆ μὲν. καθὼς
λέγεται γὰρ ταῦθα τὸ ἔχθρα. Ἄλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ ἐνί-
ζω. Ἄλλὰ καὶ ἐγὼ εἰς ὁρώτα διεγείρω αὐτὸν, ὅπως πρὸς
σβλέπω θῆκε πικρὰς, καὶ ἄλλοι ἐνὰ φημί γινώσκω καὶ
χειρ. ἢ δὲ ἀκῶσα, ζήλω τυποῖ με ὡς παλαιὰ καὶ ἀφ' ἑνὸς
ὑπὸ δαύματός καὶ χειρὸς γὰρ ταῦθα ἢ ἐπικλῆσις. Οἷσρα
πατρίαντα. Τὸν οἷσρον, τὸ μὲν ὅπως σώσας ἀφ' ἑνὸς
ἐλπί. οἷσρος δὲ ὅτι πολέμιος τοῖς βασιλῆσι. ὅταν γὰρ δια-
κνωσιν αὐτοῦ, οἷσρον ποιεῖσι, καὶ τρέχειν πολλῶν ὁδῶν
μετὰ βοῆς γὰρ τοῖς πεδίοις ἀφ' ἑνὸς πόντας τὸν νομόν. με-
ταφορικῶς ἐν φησιν ὁ θεόκευς τῆς γαλατταν οἷσρον,
καὶ δρομαίαν ἀνδρῶν πρὸς τὰ ἄνδρα καὶ τὰς πόλιντας τῆς
ἐκκλωπας. Σίγα δ' ἐλάκτῃς νηὶ τῇ καί. Λείπει

τὸ ἐπέταξα. ἡ γὰρ ἐπέταξα τῇ κλυτῇ, σιγαῖν καὶ μὴ ὑλα-
 κτεῖν. Ἐκνυζᾷτο ποτ' ἰχία ῥύγχος ἔχουσα. Ἡ κύων
 δηλονότι ἐκνυζᾷ τὸ ἔσαινε, καὶ καταθώπδνε τὸ σόμα
 ἔχουσα ἀναμείνου τῷ ἰχίῳ αὐτῇ. ἐκνυζήμους λέγεται, ἢ
 τῷ κλυτῷ ἄσμου ὑλακῇ. ἰχία δέ, τὰ ὑπὸ τῇ ὀσφυϊ
 ὅζ' ἐκαστόρων τῷ μόρῳ ὄσα. γὰρ οἷς ἔγκειται τὸ ἰόρον ὁ-
 σὰν ἔχουσι δὲ τὰ τριαῦτα ὄσα τὰ λεγόμενα ἰχία, κοιλό-
 τητας ἑκάς εἰς ἑκάς κεφαλαὶ τῷ μερῷ ἀερόβονται αἱ
 δὲ κοιλότητες αὐταί, καὶ γὰρ λέγονται, καὶ κοτύ-
 λαι, πρὸς τὴν κοιλότητα. τὸ δὲ ῥύγχος καταχρηστικῶς
 ὑπὲρ κλυτῶς νυῦ λέγεται. κλυτῶς γὰρ ὑπὲρ ὀρνέων. Ἀλ-
 λως. Εἰς λέγεται ὑπὲρ ἀνθρώπων. ῥύγχος, ὑπὲρ κλυτῶν.
 ῥαμφῶν, ὑπὲρ ὀρνέων. Περὶ αἱ ἀγγελῶν. Μωυσεῖν
 ὅτι, τὸ κλέπτοντα ἑνὰ δολιχὴν. ἢ φεύγοντα, ἢ βιαιότι
 ποιεῖντα. καὶ κλυτῆς ὑπὲρ τούτων. κλυτεῖν καὶ τὸ σι-
 μαίνειν ἀπλῶς καὶ δολιχῶς, οἷον, ὁ δὲ κορώνης ἀδωγμός,
 χερμῶνα κλυτεῖ. ἀγγέλλει δὲ τις λόγος ἑνὸς πρὸς ἑνὰ,
 ἡ γὰρ ἀνακομίζει. καὶ ἀγγέλλειν, τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ ἑνὰ λέ-
 γων πορίεν. καὶ ἀγγέλλει ὑπὲρ τούτων. λέγει δέ, ἵσως
 δὲ αὐτὴν ὠρῶσά με ταῦτα ποιεῖντα, πρὸς αἱ ἀγγελῶν
 τὸν ἀπάγγελοντά μοι πρέπον τὴν ποδὶ αὐτῇ. Αὐτὰρ
 ἐγὼ κλασάδύρας. Κλείω ὁ μέλλω, κλείσω, πρὸς τῆς
 κοινῆς γὰρ χρίσει. οἱ ποιηταὶ δέ, κληίσω λέγουσι. ἀλλύ-
 σαι δὲ διφθογγος, καὶ τροπῇ τὸ εἰς ἢ. εἴτα τροπῇ τὸ
 εἰς αἰ, καὶ πρὸς τρεφομένης τὸ ἰῶτα, κλαίσω, ὁ κλα-

σῶ δλωρικῶς. δοκεῖ δὲ καὶ ἐλκνίζω εἶναι πρὸς αὐτοῖς, ὑπὸ τῶ-
 τος τοῖσι σημαينوμένῃς. ἀφ' ὧν μέλλω δλωρικῶς, ἐλκνίζω. καὶ
 τροπὴ τῇ ἢ εἰς ἁ, καὶ πρὸς γραφομένης τοῖς ἰώτα, ἐλα-
 ξῶ. ἀφ' ὧν καὶ ἐλάξῃ καὶ ἐλαίς. Τῆς δ' ὑπὸ νωσω. Τῆς
 σικελίας διηλονότι. καὶ γὰρ ὁ κ' ἐχῶ ὡς λέγεται ἐν εἰδῶς αἰ-
 χιον. ἢ γαρ ἀχνημον. ὅντως γὰρ πρὸ ὀλίγου γαλιώτης ἔστις,
 εἰς τὴν θάλασσαν ἐβλεπον. καὶ δύμορφα ἢ ἐμοί τὰ γέ-
 νειά. ἀπὸ κοινῶς τοῖς ἐμοί. δύμορφα δὲ ὁ ὀφθαλμός. ὧς
 πρὸς ἐμὴν ἐκρηταί. Οἱ γὰρ μονόφθαλμοι κατὰ φύσιν
 τοῖς ὁ μονοφθαλμοῖς ἀμορφοὶ δοκῶσι. ὅχ' ὁμοίως γὰρ
 κείνους ἀμφότροι οἷον αὐτομοίς τὴν φύσιν. Τῶν
 διὰ τ' ὁδόντων. Τῶν δὲ ὁδόντων ἡ λουκότης λουκο-
 τῶρα ἐσθλὴν τυτὸν πρῆας λίθος. πρῆας γὰρ ὁ δὲ λίθος λου-
 κή. ὧς μὴ βασκανθῶ δι'. ἵνα δὲ μὴ βασκανθῶ,
 τοῖς εἰς τὸν ἐμὸν ἐπύλα κὸλπον. ποιῶσι γὰρ καὶ μέχρι
 τοῦ νῦν μάλιστα ὅσον αἰ γυναικες. τὸν ἐμὸν ἐκ τρε-
 πόμηναι. Καλλιμαχὸς· Δαίμων. Τὶ κὸλποισι καὶ ὑπὸ
 πρῶσι γυναικες. Ταῦτα γὰρ ἀγροῦσιν με κοτυτῆρας
 ἐξεδίδιαξεν. ἢ γαρ, τὸ πρῶσι καὶ κὸλπον ἐξεδίδιαξε
 ποιῶν με ὑπὸ τῶ μὴ βασκανθῶσαι. κοτυτῆρας δὲ, ὄνομα
 λυγρῶν. ἢ πρὸς τὸν κὸλον ἴσως πεποικται. καὶ γὰρ οἱ γέ-
 ροντες ὁξυθυμοὶ εἰσι. ἢ ἀπὸ τοῦ πρὸς δλωρικῶσι τιμωμέ-
 νης κατὰ τὴν. ἢ γαρ δὲ τιμωμῶν δυνάτορες, κατὰ τὸ, καὶ
 θυρήμεναι. ἀς ἐπὶ μετὰ ἡρακλεῖδαι, εἰς τὸ συναγωνί-
 σασθαι αὐτοῖς, κατὰ τὴν εἰς πελοπόννησον ἀφ' ἑμὴν ὡς οἱ πόδι

ἰππόστρατον ἀρφαίνουσι. Παρὶ πποκίονι. ὄνομα λυ-
ριου, ἢ ὄνομα τόπου. Νίκη μὲν ὁδὸς ἄλλος. Ἐνίκῃ μὲν
ὁδὸς ἐτόρθη. ἔξω δὲ ἡτῆς ἀμφότοροι ἐγγύοντο.

ΣΧΟΛΙΑ Εἰς τὸ Ζ' τοῦ

Θεοκρίτου εἰς δούλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν

εἰς δούλιον θαλύσια, ἢ ἑαρινὴ
ὁδοποιία.

» **Η** Σ χρόνος ἀνὴρ ἐγὼ καὶ δύκειρος ὅς τ' ἔλγνται
» Εἴρομαι ἐκ πόλεως. σὺν γὰρ φίλοις ἀμύνεσθαι.
Χρόνος τὸ συμπῆκτενόν μιν τῇ συστάσει τοῦ κόσμου
διαστημα. λέγεται δὲ γνίστε μὲν καθόλου, γνίστε δὲ ὑπὸ
μόρδους, ὡς γὰρ ταῦτα. καιρὸς δὲ ὅστις χρόνος δέω. λέγον-
ται καιροί. καὶ αἰετοὶ γνίσαντο ὥραι. ἡς χρόνος, ὁ πότε ἐγὼ
καὶ δύκειρος, καὶ τρίτος σὺν ἡμῖν ἀμύνεσθαι εἴρομαι
ἀντὶ τ' ἀπορχόμεθα. τὸ ἔρπειν λευκίως ὑπὸ ὥφειος, καὶ
σκολήκων. καὶ ἐτόρων ἀπόσιων ζώων λέγεται. κατε-
ρηστικῶς δὲ καὶ ὑπὸ τῶν νωθέσθων τῶν ἀσπιδέων πορδου-
μένων. νυῦ δὲ, ὑπὸ τῶν βαδίζοντων λέγεται. ὅς τ' ἔλγνται.
ἀλγύς, ἢ δῆμος τῶν ὅπως καλόμενος ἀπόπινος ἀλγύ-
ρος, ἢ τόπος γὰρ ὡς ὅπως ὀνομαζόμενος ἀπὸ ἀλγντῆς τι-
νὸς βασιλείας. ἐστὶ δὲ ἄλδους, καὶ ποταμὸς σικελίας. θα-
λύσια, ἑορτὴν ἡμῶν ἐτέλουν τῇ δῆμητρι μετὰ τῷ συγ-
κρίματι

„ κομισθὴν τῷ λαρπῶν. Ὁμηρος. Θαλύσια γὰρ ἀλωή.
 „ σι. Καὶ φρασίδαμος, ὅς τις ὁ καὶ ποδισός. τὸ δὲ ἔξῃς,
 τῇ θηοῖ γὰρ ἐτὸνχε θαλύσια, ὁ φρασίδαμος, ἱάν πγέ-
 νης. Δύο τέκνα λυκώπεως. Γράφεται καὶ λυκώ-
 πεως ὅς τ' ὦ μεγαλῆ. ὁ πόρ αἰολικῶς πρὸ προξάνειτ'.
 ἐπὶ δὲ οἱ αἰολεῖς Ἀχίλλεος, καὶ πῆλδος, καὶ βασιλδους
 βαρυτόνως λέγουσι. ὁμοίως καὶ τὸ λυκώπδους. ὅς τ' ὅσοι
 ἢ τῷ εἰς δὲ γημικὴ πρὸ αὐτοῖς πρὸ προξάνειται. Εἴ τι
 πόρ ἐδλόν, χαῶν τῷ ἐτ' ἀνωθον ἀπὸ λυτίας τε καὶ αὐ-
 τῷ χαλκωνος. χαῶν λέγεται τὸ ἀγαθόν πρὸ λακεδαι-
 μονίοις. χαῶν δὲ καὶ τὸ θυγνῆς, ἢ τὸ ἀρχαῖον. ὁ δὲ νδς, ὅς τ'
 τος. εἴ τι ὅσοι ἀγαθόν ἀπὸ τῷ ἐπὶ ὄντων ἀρχαίων ἀγαθόν
 τῷ ἀπὸ λυτίας τε, καὶ αὐτὸ τ' χαλκωνος, ὅτι εἰσι
 τὸ ἀγαθόν ἐκείνο. ἢ γὰρ ὁ φρασίδαμος, καὶ ὁ αὐτογνῆς.
 καὶ λαφῆς δὲ φαναι, ὅσοι βλέπεται εἰς αἶν ὁ θεός κείνος,
 ὅτι ἀπὸ τ' ἀρχαῖος ἀγαθὸς γνῆς τὸ λυτίας τὸ βασιλίσ-
 σης τῷ κώων καὶ τὸ παιδὸς αὐτὸ τ' χαλκωνος, κατὰ
 γονταὶ ὁ φρασίδαμος καὶ ὁ αὐτογνῆς. ὅτι μόνοι ἀπὸ
 πάντων τῷ καταγομνῶν δὲ αὐτῷ εἰσὶν ἀγαθοί, καὶ
 οἱ πρόγονοι αὐτῷ. ἰὼ δὲ ἡ λυτία, θυγατὴρ μόρο-
 πος. γαμνῆσαι δὲ θυρυπύλῳ τῷ βασιλεῖ τῷ κώων,
 ἐγνῆσε τὸν χαλκωνά, τὸν τῷ βασιλείᾳ τῷ κώων
 ὅς τ' ἀφαιμνῶν. πῶν θυρυπύλου δὲ καὶ λυτίας ἐσο-
 ρεῖται, ὅτι οὗτοι εἰσὶν οἱ αὐτὸ τὸν ἡρακλῆους πολυο-
 κίας, τῷ κῶ καταρικῆσαν τὸν καὶ ἀποδεδειγμένους τῷ

δήμετραν, καθ' ὃν καιρὸν ποδῆσαι ζητοῖα τὴν κέρων.
 ἢ νήσω ὑπὸ δηνυμῆας ὁ θεόκευτο, ἐπιλιώθη φρασσιολο-
 μω. Ἄλλως. Εἶπε πρὸς ἀδελφόν. Εἶπε ἀγαθὸν ὄντες ἀπὸ
 ἀγαθῶν. ἢ κρι, θυγατρὶ τῇ ἀρχαιοτάτῳ. ὅσοι γὰρ δύ-
 νηται, τὸ, τῇ ἐτ' ἀνωθεν καταγόμενοι. ἀπὸ τε τῆς κλυ-
 τίας λέγω, καὶ αὐτὸς τῆς χάλκων. ὅς τινι πενήλῳ τὴν
 βύρριναν, ἢ βύρραν. γράφεται γὰρ καὶ ὅτως. ἢ τις φα-
 σίμ ὅτως ὠνομάσθη, ὅσα τὸ πρὸς πλησίον εἶναι τοῦ ποροῦ
 ὅθεν ῥεῖ μνηστῆρας βοός. ἐκποδὸς ἀνυσιν. αὐτὴ τὸ ἀναδι-
 δοῦναι ἐποίησε. καλῶς ὀρυσάμενοι τῇ πέτρα τὸ γόνυ.
 αὐτὸς γὰρ φασίμ ὑπὸ δηνυμῆας τῷ τόπῳ, τὴν ἐκρηξιν τῆς
 πετρῆς ταύτης ἐργάσασθαι. εἶτα χαλκῷ ἀνδριάντα εἰς
 τύπον ἑαυτοῦ κατασκευάσας, ἤρρισε αὐτὸν τῇ πέτρᾳ,
 ὅθεν ἡ πενήλ ῥεῖ. καὶ ἀπὸ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ ἐποίησεν αὐτὴν
 ἀναδιδόδωκε. Βύρριναν ὅς ἐκποδὸς ἀννελεράναν ἐν γ'
 γνῶρισάμενοι πέτρα γόνυ. ὅτε ὁ χάλκων ἐβασί-
 λουσε τῇ κώῳ, εὐρέθη γνῶνι τόπῳ τῆς κωῆς πενήλ
 πρότορον ὅσα, ἢς νυνὶ ὁ θεόκευτος μέμνηται. εὐρέθη δὲ
 ὅτως. ἀναγγεῖλθαι τῷ βασιλεῖ πρὸς τὸν τῇ ποδὶ ταῦ-
 τα διενῶν, ὅτι ὕδατος ὁ τόπος ἐκείνος γνῶριμῶν. καὶ ὁ
 βασιλεὺς αὐτὴν πιατήσας τῷ τόπῳ, ἢ τὸ ἐργασθαι ὅσα
 σωῖται πρὸς τῆς τῆς ὕδατος ἐκρηξιν. ὅσοι ἐν δηνυμῶν ὅς
 ἐκποδὸς ἀννελεράναν. ὅτι ὁ χάλκων, ὅσα τῆς οἰκίᾳ πο-
 δῶν καὶ δι' αὐτὴν πιασίᾳς λυνσεμ, ἢ γὰρ καταργάσας καὶ
 καταφύθωσε τὴν κερύλῳ. τὸ δὲ ἐν γ' γνῶρισάμενοι πέ-

τρα

τρα γόνυ, τ' πόδιν. ὅπ' αὐτὸς ὁ χαλκῶν, ὅχι ὀρθοστάδην
 ἰστάμενος, ἀλλὰ ὅτ' ὠλεῖται καμψας τὸ γόνυ. Ἐκκαλῶς
 ἰδράσας καὶ σπείρας ὄσσο τῇ πῆτρα τῇ πρὸς τῇ λεῖνῃ,
 αὐτοχειρεῖ κατεπράξιντο τ' τ' ὕδατος ἐκρηῖναι. Βό-
 ρειαν γ', ὅτι ἀρ' κεφαλῆς βοὸς ἐκ λίθου πεποιημένης ἐδί-
 κει τὸ ὕδωρ ἐκρεῖν. ὅτ' ὠλετο χαλκῶν ὁ μηχανησάμενος
 τε καὶ κατασκευάσαντος. ἢ βόρεα, ἢ πολὺ ῥέος ἀρ' τ'
 βῶ ὑπὸ ταπκῶ μοίρῃ καὶ τῷ ῥέει. βύπαις γάρ καὶ βύ-
 γαίῃ ὁμέγας πάς. Ὀμῆς. Δὴ νῦν βύγαίε. Νι-
 κένωρ δὲ ὁ κῶ. Ὑπομνηματίζω, βόρεον τ' λεῖναι
 καλεῖ. Συμβεῖναι γὰρ φησιν ὅτι αὐτομάτῃ καὶ αὐτο-
 φυῶς, βοὸς ῥινὶ πρὸς πλήσιον εἶναι τὸν τόπον, ὅτι δ' τ' λεῖν
 νῦν ἐκρηῖναι ὁ χαλκῶν ἐποίησιν. Ἄλλοι δὲ φασιν,
 ὅτι ὁ χαλκῶν ἀνδριαύτα ἔσσην εἰς τὸν τόπον γνῶν
 ὕδωρ εὐρέθην. καὶ ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ ἀνδριαύτος τὸ ὕδωρ
 ὅτι ἤρχετο. καὶ νοῶσι τὸ, ὅς ἐκ ποδὸς ἀνυσεν, ἢ ἀνυσεν ἐκ
 ναν, εὐγ' γνῶρῃσάμενος πῆτρα γόνυ, ὅτι ὁ χαλκῶν ἐκ
 ποδὸς τ' ἀνδριαύτος λύνει τὴν λεῖνῃ βόρεαν, εὐ
 καλῶς καὶ ὑπὸ σκημόνως γνῶρῃσάμενος τὸ γόνυ τ' ἀνδριαύ-
 τος γνῶν τῇ πῆτρα τῇ πρὸς τῇ λεῖνῃ. εἰ δὲ ὄσσο ὅτ' ὠλε-
 σεις, νοῆσαι ὀφείλεις καὶ βόρειαν λεῖνῃ, τὴν πολὺ ῥ-
 ρον, καὶ πολυχρόμονα. Εἰσὶ δὲ τινες, οἳ τὸ ἐκ ποδὸς
 γνῶναι, τὸ ἔξω φησὶ πεπατημένης ὁδοῦ. λέγοντες ὅτι ἡ
 πηγὴ ποδὶ ἥς ὁ λόγος, ἐκ τῆς κτλ τὴν δημοσίαν ὁδόν,
 αἴν' ἐκ τῶς. Βόρεον. Γράφεται γὰρ καὶ ὅτως.

„ λεῖψή η̄ βοῦρρίνα φιλιδ. καὶ φιλιτᾶς. Δάσαντο δ'
 „ ὅτι πωχῶσι σε λαμπέτροιο βυρρίνης Νικάνωρ δὲ ὁ
 „ λειψὺ ὑπομνηματίζων φησὶ, βυρρίνα πικρὴ γὰρ τῇ νή-
 „ σα ὀξύη ἢ τὸ ἀφ' ὑψους καὶ πῆλε βοός ῥινὶ πᾶρα πλησιέ-
 „ ῃ ὅστις ῥέει ἀπὸ πῆρας ὁρᾷ βοός κεφαλῆς. Ὅς ἐκ ποδὸς
 „ ἄνυσεν. Ἦρι ταχέως. ἢ ἔξω φιλ πεπατημένης ὁδοῦ. οἱ
 „ δὲ φασιν ἐκ εἰσεῖς ἐπιστάναι ἀνδρῶν αὐτὰ, καὶ ἐκ τοῦ πο-
 „ δὸς ἐκ χειρὸς τοῦ ὕδατος. διὸ καὶ ἔφη. εὐγ' γνῶρεσιά μινος
 „ πῆτρα γόνυ, ἢ πωδολαίως καταήρηται τὴν λεῖψιν. καὶ
 „ ἡμεῖς φαμὲν ἐκ ποδὸς, οἴου, θυβέως. ἐμὴ μεταφορικῶς
 „ ἔταξε τὸ ἐκ ποδὸς. ἢ γὰρ, ὅς ἐσλάφες, καὶ φιλ πρώτης
 „ ὑποστάσεως. καὶ γὰρ ὁ μὲν τὰ κατατάτατα τῶν ὁρῶν
 „ μόρην, νείατο φησὶ πόδα. τὸ δὲ εὐγ' γνῶρεσιά μινος,
 „ σιωπεδονικῶν. παντὶ τῷ σώματι τῇ πῆτρα γνῶρεσι
 „ μινος ὁθεν χεῖρ. Ἄλλως. Ἐκ ποδὸς ἄνυσεν. Ἦ γὰρ,
 „ ἐκ βάθους, ἢ ἀφ' ὑψιπῆδος. πόδες γὰρ τὰ πλησιάζοντα
 „ τῇ γῇ τῶν ὁρῶν. ἢ γυναικῶς πρὸς καὶ τῆς πῆτρα. πι-
 „ νες δὲ φασιν ὅτι οἷς γυνώσκοντες ὁρῶντες, τὸ μὲν γόνυ
 „ ὀρέδουσι τῇ γῇ. τῷ δὲ ἐτόρῳ ποδί, τὸ σκαπόμενον ὑ-
 „ ποκαλβαίνουσι χώμα, καὶ ὁπίσω αὐτῶν διωθόνται. ὅτως
 „ ἔν καὶ ὅπως γνῶρεσιά μινος πῆτρα γόνυ τῇ σιωδργίᾳ
 „ τοῦ ἐτόρῳ ποδὸς, τὴν λεῖψιν ἐποίησε. ταὶ δὲ πᾶς αὐ-
 „ τὰν αἰγφοί, πῆλειατε. αἱ δὲ πᾶς αὐτὴν τῇ πικρῇ αἰ-
 „ γφοί καὶ πῆλεια, δύσκιον ἄλσος ἐποίησαν, λεωδῶσαι
 „ καὶ δάλλουσαι φύλλοις. ἢ γὰρ διασῆσαι οὔσαι. λεῖψιν.
 „ αἱ

δὲ καὶ τὸ Ἰνίκον ἄνθος. ἢ φαρὸν, ἢ πυρόν. Νέας τὰ
 μίσιον ποτόσδον. Ἀντὶ τῷ, πρὸς φάρμακον πτύας πνέων.
 εἰώθασιν γὰρ οἱ τυροποιῶντες ἀρεῖα χειρομάκρυν, ἀρ-
 πογίξιν τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὧν οἱς δόρματι τοῖς εἵμασι
 ποδὶ βέλωνται. τὰ μίσιον δὲ ἢ πῖνυα εἴρηται, πῖνυα δὲ ὅσα
 μίξιν ὅδον πυκνῶν τὸ γάλα ποδὶ αὐτὸ σφρόμβιον. ἢ
 πῖνυα τὸ ταμείον ἀξιοῦται ὅσα τὴν χρῆσιν. Ἀμφὶ δὲ οἱ
 εἴησι. Πόριον ὅσον ἢ τῶν εἴησιν αὐτῷ, παλαιὸς
 πῶς πλῶ. γόρων. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἡλικίων γόρων.
 τριβαλόνι μάλιστα. ὅσον παλαιόν. Ζωσὴν πλακῶν.
 Πλατὴ πλακῶν γὰρ τὸ πλατύν. γράφεται δὲ καὶ πλο-
 κῶν. ἀντὶ τῷ πεπλεγμένῳ. πῖνυα τὴν πλοκῶν, καὶ τῶν
 ὑφῶν. Ροικάν δὲ ἔχον. Καμπύλῳ δὲ ἔχον ἀπὸ ἀ-
 γειλαῖς ὧν τῇ διεξίᾳ χεῖρ ῥαβδῶν. ἢ ῥόπαλον. κορυμνὴ
 δὲ καὶ ῥόπαλον, τὸ αὐτό. Καί μ' ἀπὸ τῶν εἴησιν ἔπειτα
 ῥῶς. καὶ ἢ σύχως μοι ἔπειτα γελῶν. ἢ σεβρῶς, ἀντὶ τῷ ἡρε-
 μα ἐγγὺς διεσπικῶς τὰ χεῖλη, καὶ μηδὲν. ὅσον δὲ ἔ-
 χεται τῇ λέξει. Γέλως δὲ οἱ. Γέλως δὲ ἢ πῖνυα τὸ
 χεῖλος αὐτοῦ. Σιμιχίδια πᾶσι δὴ τῷ. Οἱ μὲν αὐτὸν
 φασὶ θεόκετον, καὶ θὸ σιμιχίδια ἢ ὅς. ἢ καὶ θὸ σιμὸς ἢ.
 οἱ δὲ ἐτόρον τινα τῶν σὺν αὐτῷ, ὅσον θεόκετον, ὅσα τὸ,
 σιμιχίδια μὲν ὄρωτες ἐπὶ πῖνον. φασὶ δὲ τὸν τοῖον
 ἀπὸ πατρὸς ἀληθινῶν σιμιχίδια τὸ ποδὶ κλέος, τῶν ὄρ-
 χονδίων. οἱ τινες πολυτέας πῖνυα ἰώσις τετυκῆσιν.
 ἄλλως. Σιμιχίδια. Εἰσὶ δὲ ὅσα τῶν νυμφικῶν ὅτως
 ἀπα-

ἀπὸ ἀλακτως λεγόμενα καὶ ὑπὸ τῶν ἡγῶν, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν
 πατέρων. ὡσαύτῃ οὐ θεόκευς σιμιχίδια ὑπὸ αὐτῶν, σιμιχί-
 διαν αὐτῶν ὀνομαζέει πατρωνυμικῶς, καὶ ἀσκληπιά-
 διαν τῶν σάμιου ποιητῶν, σικελίδαν δὲ αὐτῶν καλεῖ,
 πᾶσι δὲ πρὸς σικελίδια λεγομένης τυγχάνοντα. ἀλλὰ
 καὶ γὰρ τῶ ἐδουλλίῳ τῶ ὅπως λεγομένῳ, αἰπολικῷ, καὶ
 ποιμενικῷ, καὶ τῶν θυμῶν ὑπὸ ὄντα τοῖς κρατίδια,
 κρατίδιαν καλεῖ καὶ αὐτόν. οἱ δὲ λέγοντες σιμιχίδιαν
 λέγεσθαι τῶν θεόκευος ὅσα τὰ εἶναι σιμόν, λακῶς λέγουσι.
 μελαμορίου πόδι εἰληκός. Κατὰ τὸ μέγεθος ἡμῶρας
 ἔλκευς αὐτῶν πόδας. ἀντὶ τοῦ πορδύνη. οἱ γὰρ βαδίζοντες,
 ἔλκοντες αὐτῶν πόδας βαδίζουσιν. Ἀνίκη δὲ καὶ σαῦ-
 ρος ἐφ' αἰμασιᾶσιν. ὁ πότε καὶ ὁ σαῦρος ἡ κοινῶς
 λεγομένη χλωρόσαῦρα, ὑπὸ τοῖς φραγμοῖς ἡρεμεῖ. ἀρσεν-
 νικῶς ὁ σαῦρος. λέγεται καὶ δηλῶς ἡ σαῦρα. φησὶ δὲ
 Ἀριστοτέλης πρὸς τὴν ζωὴν τῶν ὄντων, ὅτι φεραίνοντο, εἰς ἔχον
 μεταβάλλεται. οὐδ' ὑπὸ τυμβίδιοι κορυδαλίδια.

Αἱ ὑπὸ τῇ κεφαλῇ τῶν τύμβου φέρεσθαι τοῖς πατρὸς αὐ-
 τῶν κορυδαλίδια γὰρ ταῦθα εἶδος ὀρνέων. λέγονται δὲ ὑπὸ
 τυμβίδιοι, ὅτι τάφοις ὡς ὑπὸ πολὺν ὁρμίζουσιν. εἰ δὲ κο-
 ρυδαλίδιας τὰ σφραγίσαντες, κορυδαλίδια μὲν λέ-
 γονται, ὅσα τὸ κέρυσιν ἐοικέναι, τὸ ὑπὸ τῇ κεφαλῇ αὐ-
 τῶν ἀνάστημα. ὑπὸ τυμβίδιοι δὲ, ὅτι ὡς εἰς τύμβου τὸ ποιε-
 ῖν ἀνάστημα ὑπὸ κεφαλῇ ἔχουσι. φέρεται δὲ καὶ ὑπὸ τῶν
 τῶν, ἰσοεῖα φησὶν, ὅτι πρὸ τοῦ γένεσθαι τῶν γλῶσσαι

γόνασιν αὐται. σωῖεν δὲ ποτὲ αὐτῶν τὸν πατέρα θά-
 νειν, καὶ γῆς μὴ ὕψους, ἐτάφη ὡς ἐπὶ κερυφῆς Ἰδίδος γό-
 νη. διὸ καὶ αὐτὸν τυμβιδίοι ἐπεκλήθησαν. Ἄλλως. Ἐπι-
 τυμβιδίοι. Ἡ ὅτι τοῖς τάφοις ἐν ὁματρύεσσιν ἢ ὡς ἐν
 τύμβου αὐτῶν ἐκ κεφαλῆς φέρουσιν. ἢ πρὸς τὸ τυφώ. φλο-
 γοειδεῖς γὰρ εἰσι. Ἡ λαίνοντα. Ῥέμβοντα. πλα-
 νώμεναι σφύροντα. ὁμῶς καὶ αὐτοὶ ἡρεμῶσιν Ἡ με-
 τὰ διαίτα κλητός. Ἡ αὐτὸν ὀνομασίαν ἐκ κλυμενός ἀποδί-
 δεις, ἢ αὐτὸν λιμὸν τινὸς ἀπὸ τῶν πολιτῶν ἀπὸρχη. οἱ γὰρ
 ἐκ κλημενὸν ἀποδίδουσιν. αὐτὸν δὲ τῶν βραδυώντων πα-
 ροιμία. ὅς τις αὐτὸν δειπνοῦν ἐκλήθης ὁφείδει ὅρχηται, ἢ χολός
 ὅστις, ἢ ὁ δίδωσι συμβουλάς. Ὡς τὸν ποσὶν ἐν βουμένιοιο.

ὄντως πορδουμένους τοῖς ποσὶ, πᾶσα λίθος πρὸς-
 πηαῖσα ἢ γὰρ πρὸς κρέσσα ταῖς ἀρβυλίσι, ἐμμελὲς
 ἢ χεῖ. Ἀρβύλη δὲ, εἶδος ὑποδήματος ἀπὸ τῆς ἀρμόξεως.

- » Οὐκυνκὸς ἢ λίθος ὡς καὶ Ὀμηρος· λίθοι ποτὲν τε θά-
 » μαιά. καὶ, Δάμορ ξεστὴς αἰθέροισι τε τυγμῆνορ. λί-
 θοις διηλονότι ξεστοῖς. Τὸν δ' ἐγὼ ἀμείβω. πρὸς
 ἑὸν ἐγὼ ἀπεκείβω. λυκίδια φίλε. πάντες λέγουσιν
 σε εἶναι συνεκτῆ καὶ πολὺ ὑποδέχοντα, καὶ ἐν τοῖς νομοῖ-
 σιν. καὶ ἐν τοῖς θόρις αἰς. Συεκτὰν. Συεῖζέμ, τὸ ὅτι
 σύειργος μέλπειν. καὶ συνεκτῆς ὡς τὸν τῶν ταῦθα δὲ,
 συνεκτῆ λέγει, καὶ κοινῶς τραγωδιστῆς. Τὸ, δὴ μάλα
 θυμὸν ἰαίνει. Ὁ πρὸς δὴ τὸ ἄσπερ. ἢ τὸ εἶναι ἑνὰ συνεκτῆ,
 λίαν ὑπερφανὲς τὸν ἡμέτερον θυμὸν. ἀντὶ τῆς ἐμὲν ψυ-
 χλῆ.

χλῷ. ἐκ τ' ποικίτ' δὲ ὁ λόγος. ἀντὶ τ' ἐφ' ὃ δὴ μάλιστα
 αὐτὸς τὸρπομαί. Καὶ τοι ἰατ' ἐμὸν νόον. Κατὰ τ'
 ἐμὴν δόξαν, ἐλπίσω φησὶν, οὐδ' ἔπειθ' οὐδὲν κινήσει
 καὶ ὁ μῦθος. ὑπὲρ ἡμῶν τὸν γενεόν. Ἄσ' ὁ δὲ ὁ
 δει, θαλυσιας. Ἐπὶ θαλυσια ἀνομνήν. ἢ πρὸ θαλύ-
 σια ἀγασθῆναι. Ἡ γὰρ ἑταῖροι. ὄντως γὰρ φίλοι
 αὐτοῖς, τῇ δὴ μνητρὶ τῇ θυπέπλω, γυνήϊαν τελευτῶν
 ἱερπῶν, ἀπὸ χλῷ διδόντες. μάλα γὰρ σφίσι πίο-
 νι μέτρω. Εὐκαρπὸν γὰρ ἐποίησεν ἡ δαίμων τῷ ἀ-
 λωῷ αὐτῷ. ἢ γὰρ, ἐν ἔχθρῳ, γνέσκει τὴν πληθύνει
 πῶν, μέτρω ἢ πολὺ πλεονάζω. Εὐκείθου ἀνέπληρω-
 σεν ἀλῶν. Ἀπὸ μέρους τὴν κερθῆς, τῷ εὐκαρπῶν πα-
 ρεσθίλῳ. Εὐκείθου δὲ, καὶ ἐχὶ οὐσίῳ ἀλῶν πρῶσι-
 γόρδουσε, ὅσα τὸ δοκεῖν πρῶτον εὐρεθῆναι τὸν τὴν
 κερθῆς. κερθῆ δὲ ὠνομασθῆ. ὅτι μετὰ τὴν σίτην πρῶ-
 κερθῆ τῷ ἄλλῳ κερπῶν. ἢ πρὸ τὸ αὐτὸ σάχνας τὴν
 κερθῆς, κεκεμμένης, καὶ σφαιροειδούς. ἔχειν αὐτὴν
 κερθῆς. ἀλῶν δὲ τῷ ἀλῶνα πρὸ τὸ ἀλῶς. ἀλῶς δὲ, ἀπὸ
 ἀλίσσω τὸ σωμαθεοίζω. ἐκείνῳ ἀθεοίζουσι αὐτὸ σάχνας. ἢ
 καμμίαχ'· ἐς τὸ πρὸ τείχεος ἰδρὸν ἀλείψουσι. Καὶ
 ἀλῶς ἢ θάλασσαν γνέσθην καὶ τὸ ἀλῶς, ἀντὶ τ' οὐρα-
 φεί. Βακχολιασθῶμεθα. Βακχολικῶς ὠδῶν ἀσθ-
 μῶν. ἴσως ὁ ἑτοῖος τὸν ἑτοῖον φελέσει. τ' ἡ ὠτοῖος, ὠ-
 ρικὴ ἢ σωμαλοφῆ. τὸ γὰρ ὁ ἑτοῖος ἑτοῖος ὅσα τ' ὠ-
 τῶν. ἢ ἑτοῖον ἢ μαρτυρῶν δὲ ὁ γνῶναι τὸ ὠτοῖον,
 ἢ τε

ἔτορ' ἄλλος ἐκπλείονωρ. Οὐδ' αὖ. Οὐ γὰρ
 πωκατ' ἐμὸν νόον· ματ' ἔγλιψ'. ὦμνον γὰρ ἦν τῷ σοι-
 χέωρ· ὡς Ὀμηρος· χεῖρ δὲ πῆ ἔτορα, ἐλεχθόνα πολυβό-
 τειραν. ἡ δὲ λατ' ἐμὸν νόον, αὐτὴ τῇ τῇ τῇ ἐμὴν κεί-
 σιν, ὡς ἀνωθεν. Σικελίδαν. Ἀσκληπιάδην φησὶ
 τὸν ὠλγγραμματογράφου. ὡσπερ γὰρ σιμιχίδα ἐαι-
 τὸν λαλῶν ὁ θεὸς κείτος πατρωνυμικῶς ὡς ἡὸν σιμιχίδα.
 καὶ τὸν θυμὸν λαλῶν ἡρατίδα ἡὸν ὄντα ἡρατίδα, ὅττω
 καὶ ναὺ σικελίδα ὀνομάζει, ἡν Ἀσκληπιάδην τὸν
 σάμιον, ὡς ἡὸν σικελίδα. ὅδε κεῖ ἀκαστὸς γεγονέναι. ὃ
 Φιλκτῆς, λατ' ἡ γῆρας· ἢ ὡς γῆροι· ῥόδιος ἡὸς τιλεφθ-
 ποιητὴς δὲ λῶ ἡ ὅτρ. Βάτραχος δὲ ποτ' ἀκείδης.
 ἦν δὲ, πρὸς αὐτὸν εἰρημνὸς ὁφθῆς, ὁ λαμινὸς ἐμὴ, καὶ ὡ-
 σπερ βάτραχος ὀρίζει πρὸς τὰς ἀκείδης, ὅττω καὶ γὰρ
 πρὸς αὐτὸς· ἦν δὲ, τριαύτῳ δὲ ἔχω σύγκεισιν πρὸς αὐ-
 τὸν, οἷαν ἔχει βάτραχος πρὸς ἀκείδης. ὁ γὰρ βάτρα-
 χος τραχύφωνός ἐστιν. ὅθεν καὶ ὠνόμασται. Βοάτραχος
 πρὸς ὦρ, ὁ τῇ βοῇ τραχύς. ἦν δὲ ἀκείδων ἐσὶ τινες, αἱ
 συνείδουσιν γνῶσμονιον. Ταύτην ἔφακον αὐτὴν δωρή-
 σαι. Ταύτῳ δὲ ἔφη τῷ ῥαβδῶν χαίρωμαι, διότι
 εἰς τοῦ ἐπ' ἀληθείας ὁλον ἐκ διὸς εἰργασμῶν. τὸ ἔφα-
 μόνον θεοκρίτῃ. ὁ δὲ λοιπὸς σίχρος τοῦ λυκίδα. Πάν-
 ἐπ' ἀληθεία. ὅτι Φιλαλήτης πῆφικαι· τὸ ἦν ἐκ διὸς,
 ὅτι ἀφ' οὐδὲν ὅδε ὁ ζεύς, ὡς καὶ Ὀμηρος. Οὐ γὰρ ἐ-
 μὸν παλινάγει τῷ δὲ ἀπαιτηλόν, ὃ, πικρὴν λεφάλην
 λα-

κατανύσω. ὧς μοι καὶ τέκτων μέγα. Πλεῖστον ἐ-
 μοί μισαῖται καὶ ὁ τέκτων ἐκείνῳ, ὅς τις ὀρθυνᾷ, ἀντὶ
 τοῦ ζητῆ ὀργάσασθαι οἶκον, ἵδω τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους τοῦ
 ὠρομέδοντος. γνὶ τῇ κωφασίῳ ἐν ᾧ ὄρεῳ. Ἄλλως.
 ὧς μοι καὶ τέκτων. Οἶον, ὁ τέκτων ὁ καυχώμενος ἐν
 ἐπαγγελλόμενος οἶκον ποιεῖν ὠρομέδοντος ὑψηλότορον
 ὄρους κεφαλῆς. παντελὲς ἀδωάτω εἰ πράξεως ἔπαρ-
 χόσης. ἢ ὠρομέδοντα τὸν παῖνα συνθέτως. ὁ δὲ βασι-
 λεία τῷ ὄρει, ἢ τοῦ ὄραν. ὁ δὲ νῶς, μισῶ καὶ τέκτονα, ὅς
 ὀρθυνᾷ οἶκον τελῆσαι μέγαν ἔχοντα εἰ τοῦ ὄρους κο-
 ρυφῆς. ἢ ὄρους γνὶ κωφασίῳ ὠρομέδοντος τοῦ εἰ νῆος βασι-
 λούσαντος. καὶ δυνύσει τὸν παῖνα φησὶ πρὸς τὸ μέ-
 σαι τῷ ὄρει. ἄλλοι τὸν ὄραν. ἄλλοι τὸν ἥλιον. ἄλλοι
 μοιχὸν ἥρας ἐν τριῶν. ἢ ὠρομέδοντος, τοῦ ὄρους τοῦ ὑψη-
 λωτάτου τοῦ τῷ ὄρει μέδοντος ἦν. ἢ ὠρομέδοντα τὸν
 παῖνα. ἀγροικικός γὰρ ὁ θεός. ὄρος δὲ αὐτοῦ ὡς ἱερικῆς,
 καὶ εἰ θεταλίας. ὡς περὶ ὧν ἔπος λέγει. Ἄλλως. ὧρον
 μέδοντα, οἱ μὲν τὸν παῖνα φασὶν, ὡς τῷ ὄρει μέδοντα,
 κατ' ἑκτασίην τοῦ ὁ. οἱ δὲ τὸν ἥλιον ὡς βασιλεύοντα τῷ
 πεσάφω ὧρων τοῦ γνῖαντο. καὶ δὲ ἀληθές, ὠρομέδων
 ὅστις ὄρος γνὶ κωφασίῳ, ὑψηλότορον ἢ γνὶ τῇ κωφασίῳ ὄρει.
 κατ' ἑκτασίην καὶ ᾧ ὄρει ὁ. ὁ δὲ νῶς. μισῶ τέκτονας ὅς
 καυχώμενος καὶ ποιεῖν ἐπαγγελλόμενος οἶκον, ἵδω τῇ
 κορυφῇ τοῦ ὄρους τοῦ ὠρομέδοντος. ᾧ γὰρ ἀδωάτω.
 Καὶ μοι σαῦ ὀρνιχόν. Μισῶν ὀρνιθες λέγονται πάν-

τα τὰ ὄφωνα τῶν ὀρνέων. γὰρ ταῦτα δὲ τὸ ποικίλως λέ-
 γει μεσῶν ὀρνέων μεταφορικῶς, ὅτε τὰ μέτρα καὶ τὴν
 γὰρ αὐτοῖς ἐμμελείαν. καὶ μοισαὺ ὀρνιχες. τὰ ἀνωτόρω
 σουνπακέτου ἀπὸ κοινῶς, κατ' ἀνάλογίαν τὸ πρῶτον
 θνήσκει. ἢ γὰρ, ἀπέχθοντα πλείστοι καὶ οἱ ὀρνιθες τῶν
 μεσῶν πάντες τρεῖσι οἱ ποιηταί, ὅσοι πρὸς τὸν ποιη-
 τὴν ἤρχοντο, ἢ οἱ τὸν Ὀμηροῦ ἀπηναντίας ἀσθύνει ὁμοῦ.
 αὐτὴ τὸ δρίζοντες, μάταια μοχθῶσι. τρεῖσι, ματαιο-
 πονῶσι. Σιμιχίδια, ἢ γὰρ μὲν. Ἀλλως ἀρξάμενος,
 ἄλλως ἀρξάμενος, ὡς δὲ ἀπὸ μεταμελείας. εἰ γὰρ ἢ
 τὴν ἀκροαθίαν ἀρχῆς ἀπεδίδοι, εἴχον αὐτὸν ὁ λόγος ὅ-
 τως. ὡς σιμιχίδια. καὶ ἐγὼ μὲν ἀσὼ τὸ μελίσθριον. ὁ πρὸ
 ὀλίγου γὰρ τῶ ὅτε πονήσας εἰργασάμενος. σὺ δὲ ὅρα εἶσι
 το αἶρεσκει. Ἔσεται ἀγαυάκι. Ἐαυτὸν πρῶτος
 λυκίδας μιτυλλωαῖος τινὸς ὀρνέων, καὶ ὅτε δυχόμε-
 νοι. ἄλλοι δὲ ταῦ εἰς τὸν ἀγαυάκι. Δυχόμενος αὐτὸν
 ὑγιαίνει ἀπελθεῖ εἰς μιτυλλῶνα. καὶ ὅτε διῶνται οἱ
 ὀρίφοι, καὶ καταφθίηται ὁ ὠρίων εἰς τὸν ὠκεανόν, καὶ
 ὁ νότος πνέων ἐλαύνει τὰ κύματα, ἐὰν ἐμὲ τὸν λυκί-
 δαν τὸ ὄρα ὑπαύσῃ. Χ' ὅτε ἐφ' ἑσπερίοις ὀρίφοις
 νότος. Καὶ ὅτε ὁ νότος τὰ ὑγρὰ ἐλαύνει κύματα,
 ὡς τοῖς ὀρίφοις διῶνται. ὅτε γὰρ διῶνται τὸ, ἑσπε-
 ρίοις. φυτὶσι κατὰ τὸν καιρὸν, ὅτε οἱ ὀρίφοι ἑσπερίοι
 γίνονται. ἢ γὰρ, κατὰ τὸν διηπικόν ὀρίζοντα. φυτὶσι
 διῶνται τὴν ἑσπέρην δύσιν. καὶ ὅτε ὁ ὠρίων διῶει τὴν
 ἑσπέρην

ἰώαν δύσιμ. δύνει δὲ ὅτος τὴν ἰώαν δύσιμ, μετὰ τὰς
 πλειάδας δυνεύς. Ἄλλως. Ἐφ' ἑσπερίοις ὀρίφοις.
 Διυόντων γὰρ τῶν δύο ὀρίφων ἑσπέρας, νότος παρασ-
 σει. ἡ σφοδρὸς κῆρ τὴν θάλασσαν γίνονται χειμῶνδ.
 καὶ ὅταν ὁ ὠρίων εἰς τὸν ὠκεανὸν καταφθῇται. Κα-
 λὸς πλόθ' οὗ μυτυλλύω. Ἐπειδὴ μυτυλλωαῖος ὦρ
 ὁ ἀγεάναξ μέλει χωρίζεσθαι εἰς τὴν πατρίδα, φησὶν
 ὅτι αὐτῷ καλὸς πλὺς ἔσται καὶ χειμῶνος πλεον. ὥς ἐοῖς
 μὲν ὀρίφους ἑσπέρας δυνῆν, καὶ τὸν ὠρίωνα καταφεί-
 νει. τὸν δὲ νότον παρασσειν τὸ πείλαγος. κατασταθίσε-
 ται δὲ φησὶν ὁ χειμῶν, καὶ οὐ πλοῖοι ὁ ἀγεάναξ, αὐτὸν
 τὸν δὲ ὄραυ πᾶσι χειροτάμενος τῷ ὄρα. ὀρίφοι δὲ εἰ-
 σὶν ἄσπερες. ὅταν δὲ ἀνατέλλωσιν ὄροι, ἀγριαίνεταί ἡ
 θάλασσα. Χ' α' λκύνες. Ἀλικυῶν θυγατρὸς μαυό-
 λω. καὶ λιανώβης. γυνὴ δὲ λύνκος. Ἀλέξανδρος δὲ φησὶν
 ὁ μυνδύθ'. ὅτι αὐτὴ θεὰν λέλογχε νηρηίδων λυκο-
 θέω παλαίμονα ἀφροδίτῃ. ἄλκύνες δὲ ἐκλήθησαν
 πρὸ τὸ γνᾶλὶ λύνει. αὐτὸ γονος δὲ φησὶν, ὅταν γηγάσ-
 σιν αἱ ἄλκύνες, λήρυλοι καλῶνται. Ἀριστέλης δὲ διή-
 ρησεν, ἄλκυνά, καὶ λήρυλον. καὶ κορώνω. οἱ δὲ φασὶν
 ὅτι τὰ ἄρρενα τῶν λήρυλοι καλῶνται. ὅπου ἀληθὲς
 ὅτι. θρῆνικόν δὲ τὸ ζῶον. καὶ πρὸ τοῖς αἰγιαλοῖς νεο-
 τδύον, τὸ λῦμα ἀφαιρεῖται τῶν νεοσσὺς αὐτῶν. δεκάτε-
 σσας ἢ ἡμέρας φασὶν ὅταν γηγάσῃ ποδὶ τὰς χειμῶνδας
 τροπὰς θύσσειν. ὡς καλοῦσιν ἄλκυονίδας. ἐπὶ α'

πρὸ τῆς γήννης, καὶ ἐπὶ μετὰ τὴν γήνησιν. Στὴν
 ῥοῦν τὰ κύματα. Κατὰ σοῦ εἰσι τὰ κύματα. γαλη-
 ναῖα ποίησιν, εἰάν με τὸ ὄρωρ δὲ ἐλθῇ τὸν λυκί-
 διαν. Ἐχάτα φυκία λινεῖ. Τὸ φυκίου εἶδος βοτά-
 νης. ἢ φύκος ὅτι, τὸ χρεῖδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα.
 οἱ δὲ, φυκίου φασί, βοτάνῳ τὴν γὰρ τῆς βιβῶ γινόμε-
 νῳ, πρὸς τὸ φύεσθαι. ἔτοροι δὲ φυκία φασί, τὰ γὰρ τοῖς
 αἰγιαλοῖς βρύα ἠοκκινοειδῆ. Ἀλκίονες γλαυκαῖς.
 Ἐπαναλινύεις ὄρωρ. εἰσὶ δὲ ὄρνιθες θαλάσσιαι, ὧν τι-
 κτὸς ὁρ σοῦ γήνηται ἡ θάλασσα. Γλαυκαῖς νηκίσι.
 Γλαυκαῖς τὰς νηκίδας φασί, ὅτι τὸ γὰρ θαλάσση δια-
 γειν. ὁ γὰρ εἰσι γλαυκαῖς τὸ χρῶμα. λέγει δὲ, λονοθέαν.
 παλαιμονα, καὶ ἀφροδίτῳ. Ἐφίλαθον, Ἐφίληθη-
 ραν ἢ Φιλῶνται. ἔστι δὲ αἰολικόν, ὡς καὶ τὸ ἐπὶ σμηνῶν.
 Καλμίμαχος δὲ ὄρωρ πρὸς ξυμῶν. Ὡς καὶ πάντα γήνοιο.
 Ὡς, ἔγκαιρα. αὐτὴν θεία. ἢ ὥς τῶ ἀγαθὰ κἀκὲρ
 πλέοντι εἰς μετὰ τὴν γήνοιο πάντα. ἢ γοῦν τὰ ὅτι
 φροντίδι αὐτῶ. ἢ ὥς τῶ πάντα γήνοιο, ἀντί τῶ φυ-
 λακικά. ἀπὸ τῶ ὥρ τὸ φυλάσσω. Κήγῳ τὴν οὐκ
 ἡμᾶς ἀνῆπνον. Εἰσι δὲ αὐτὸς τὸ ἀνῆπνον. ἀνῆπνοις
 δὲ ἐχθρῶν σεφάνοις, ὡς ἀλκαῖ. καὶ ἀπὸ φασί δὲ
 τινες καὶ παῖ ἀνθῶ ἀνῆπνον, παρὰ τὸ ἀνῶ τίνεσθαι.
 ἢ γὰρ ἔσθαι. ἀνῆπνον τὸ μάλα θροῦ, ἢ ἀνῆπνον δὲ τὸ γλυκῆ-
 νιδον. ἢ. Τὸν πῆλεαλικόν οἶνον. Πτελῆα, τὸ πῶ γὰρ
 λῶ. ἢ γὰρ ἀρκάδια. ἢ τὸν θεοσαλικόν οἶνον. ἢ τὸν ὑγίαιον

καὶ

ἡρώμευς πρᾶσιν ἀσκήσιον. ἢ τὴν γὰρ ἀναδινδράσι δρό-
 ρον, πρᾶσον ταῖς πρᾶκεμνῶναις πηλείαις ἐμπλεκονται.
 ἢ ἐφείσοι. πηλεία γὰρ ἢ ἐφείδης ἐκαλεῖτο. ἢ τόπος γὰρ αὐ-
 τῇ, ἢ γὰρ ἀναδία. Ὀμηρ. Πτελεονέλαιον. ἢ τὸν
 δὲ ἀναδινδράδιον, αἱ ταῖς πηλείαις ἐποχθόνται. ἢ ἀπὸ
 τόπου. ἐστὶ δὲ τόπος, μέγρον ἐφείδης ἡμιλήτος. Κυάμου
 δὲ τις γὰρ πυνειφρυξί. Οὐ μάλῃ ὄτρυνον. ὁ γὰρ
 λυάμου δὲ τοιοῦτος. πόσεως δὲ χάρις ὄτρυνον. Χ'
 ἀσιβᾶς ἐοσῆται. ὑποσφῶμεν καὶ σιβάδια πῆχεως. ἢ
 καὶ ἡσρωννὴ ἐστὶ ὀδισσωννὴ ἐτ' ὑπὸ πῆχυν. τὸ τέστι
 μέχρι πῆχεως. ὁ δὲ λινίτης, καὶ ἀσφοδιέλ, καὶ σελίνω
 πολυγνάμῃ. ἢ γόν, πολυελίκτης. πολυκαμπῆς. σι-
 βᾶς δὲ ὀδισσωννὴ ὑπὸ τῇ γῆς ἐκ φύλλων. Κυνύζα τ' ἀ-
 σφοδιέλ. Τὴν κόνυζαν, λινύζαν εἶπεν. ἐστὶ δὲ φυτὸν
 ψυχλὸν καὶ τῶν γόνων. ἐστὶ δὲ δεσμοφορέοις ὑποσφω-
 νύσοι τὸ φυτὸν. τὴν δὲ ὁρμότικτα τὴν ἡγ' τὰ ἀσφοδιῶσι
 ἐκὼ πῆντες. Ἀσφοδιέλ δὲ, ὅταν ἡ πλατύφυλ-
 λος. ἢ ὁ λαυλὸς καλεῖται ἀνθόριος. καὶ ἡ σόδι.
 Οὐδ' ὅσον γὰρ μαλαχὴν τὴν καὶ ἀσφοδιέλω μέγ' ὄνειρε.
 Καὶ ἀσφοδιέλός, ὁ τόπος ὁ ἔχων ἀσφοδιέλους καὶ Ὀμη-
 ρ. Βῆλατ' ἀσφοδιέλων λειμῶνα. Πολυγνάμ-
 ῃ τὴν σελίνω. πολυγνάμῃον λέγεται, ὅτι ὅλον ὅσον,
 ὡς καὶ λαμπὰς πνᾶς ἔχει. Καὶ πίομαι μαλακάς.
 ἢ γόν, ἢ δὲ ὡς. γὰρ ἀναπαύσει. καὶ ἀβρόως. ὁ διαειδῶν εἰς
 τὰ μικρῶτατα τῶν ἐκ πωμαίων. Καὶ ὅν τρύνει χεῖ-

λος ὀρέδωρ. Ἦγυ, μέχρι τρυγός φη γν τῷ πυθμένει
 φη κύλικος τὸ οἶνον. τρυξ δὲ λυγείως, ὁ νέος οἶνος λέγε-
 ται. καταχρηστικῶς δέ, καὶ ὁ παλαιός. νύ δὲ τὸν τρυ-
 γίαν λέγει. Αὐλησγνπι δέ. Ἀντὶ τοῦ αὐλησσοι. αὐ-
 λειν τὸ δι' αὐλῶς μέλπειν. γν ταῦθα δὲ τὸ αὐλησγνπι,
 αὐτὶ τῷ ἄσσοι. Εἰς μὲν, ἀχαρνούς. Ἀπικός. ἀχάρ-
 ναι γν δῆμος φη ἀπικῆς. Εἰς δὲ λυκωπίτας. Ἠγαν,
 αἰτωλός. λυκωπίτας γάρ, ὁ ἀπὸ λυκώπης. ἢ δὲ λυκώ-
 πη, πόλις αἰτωλίας. ἢ ἀπὸ δήμου. λυκωπὸς γάρ δήμος
 ἀρίκων. ἢ λυκωπίτας, ἐκ λυκωπίως ἔχων τὴν ἀλησίαν.

Ὁ δὲ τίτυρος. Ὄνομα λυγέριον Αἰπόλος. τινὲς δὲ πρὸς
 δωριόυσι, αὐτὸν αἰτύντες ἀπὸ δελώκαςι λέγεσθαι. Ὡς
 ποκατῶς ξγνέας ἠρασατο. Ὄνομα λυγέριον ὡς τὸ, λυ-
 γείας. ἀπεδωσαν δὲ τινες φη ἐκρήτης ξγνῆς. ἢ γράφε-
 ται. φη ξανθῶς, ὡς γνπσι. Ἄλλως. μία τῶν νυμφῶν
 ἢ ξγνεία, ἢ ὄνομα λυγέριον. Χ' ὡς ὄρος. τῷ παῦ. καὶ ὅπως
 ποδείκχον τὸ ὄρος ζῆτῶν αὐτῶν. καὶ ὅπως αἱ δρυὲς αὐ-
 τῶν ἐθρύνον. αἱ λυγὲς ἐκ πεφυκῆς αἰετοῖ, πρὸς ταῖς ὄχθαις
 τῷ ποταμῷ τῷ ἱμόρῳ. ὁ πλεονέκτης ὡς χιῶν δὲ κέρρει τὸ ὑπὸ
 τῷ ὄρωτος ὑπὸ τῶν αἰμόν τῶν ὑδρὶ πολὺν δεικνύσκει. ἢ ὑπὸ
 τῶν ἄθων. ἢ ὑπὸ τῷ ῥοδόπῳ. ἢ ὑπὸ τῶν ἱαύκων τῶν
 ποδὶ τὰ ἔχοντα φη γνῆς ὄντα. ἱμόρῳ αἰετὸν φύοντι. ἱ-
 μόρῳ γυνικῇ πῶσις. ἐστὶ δὲ πόλις σικελίας. καὶ πηγὴ,
 καὶ ποταμός ἀπὸ ταύτης ἔχων τὴν ἀρχὴν. ἢ ποταμός
 σικελίας, καὶ πόλις ὁμώνυμος. Ὑφαῖμος, ἢ ἄθων
 ῥοδό-

ῥοδόπαυ. Αἴμῳ, ὅρῳ θρακῆς ἀπὸ αἰμυ τῷ βορέῃ
 καὶ ὠριθείας. καὶ ἡ ῥοδόπη, ὁμοίως ὅρῳ τῇ θρακῆς, καὶ
 ἔτι ὁ ἄθως. ὡς πρὸς Ἀπολλωνίῳ τῷ ῥοδίῳ. Ἄθως ἀνέτελ
 , λευκὸν ἠδὲ θηϊκὴν. καὶ Σοφοκλῆς. Ἄθως σκιαλζει νῶ-
 τα λημνίας ἁλός. ὠνόμασαι δὲ, ἀπὸ πνῶ γίγαντες ἄ-
 θω. ὃς ὡς ποσειδῶνῳ καὶ ῥοδόπῃς τῇ στυμόνος. ἀπὸ
 τῇ μητρὸς ἔν τῇ θράκῃς τῷ ὅρῳ. ἀπὸ δὲ τῷ ἡδ, τὸ πῶ-
 λαιῳ ἐπώνομασαι. Ἡ λευκαλὸν ἐχατῶντα. Τὸν
 γυναικῶν μοῖσι τῇ γῆς ὄντα. Ἄλλως. Αἰτῶν φασίμ
 εἰν ποταμόν. ποταμὸς δὲ αὐτὸς τῷ πῶ τῷ λευκαλῶν ὅρῳ λα-
 βρως φερόμενον, πλὴν χώραν προμηθεὺς λυμαινόμενον.
 ὅν ἀπὸ στυφῶν ἡρακλῆς. ὅς τῷ φασίμ ὁ μῦθος. Ἀσπεῖ δ'
 ὡς ποτ' ἐλεγκρὸν εὐρεῖα λάβναξ. Τίς αἰπόλῳ λευκό-
 μινῳ κομῶντας, ταυτὲρ δὲ ὅστις εἰπεῖν μεγαλῆας, τῷ
 οἰκῆς λευκότες θρέμματα νέμων γνῶσκειν καὶ τῷ ὅρῳ
 τῇ θρακῆς, ἔθνε συχναῖς ταῖς μέσσαις. ὁ δὲ λευκότης
 αὐτῷ δυσχοραῖας, λευκὸν κλῆσθαι αὐτὸν εἰς λάβνακα ξυ-
 λίνῳ, περὶ ἃ ζῶν εἰσώσθαι αὐτὸν αἰ μέσαι, δύο δὲ με-
 νδρὲλθόντων, παραγνόμενον καὶ ἀνοίξας, ζῶντα μὲν
 αὐτὸν εὐρεῖα πλήρη δὲ καὶ πλὴν λάβνακα λευκόμιν. Ἄλ-
 λως. Εὐρεῖα λάβναξ. Λύκειῳ φησὶ τῇ θρακῆς ὅρῳ,
 θάλαμον. ὑφ' ὃ ἀντρον τῷ νυμφῶν. λευκοῖσι δὲ αὐ-
 τῷ ἀλευσίας οἱ ὠχῶροι, ἀπὸ τῷ παραρρέοντι ἁ-
 λουσίῳ ποταμοῦ. γνῶντα ποιμὴν ὠχῶροι δὲ
 ἀπότου θρέμματα βόσκαμ, ἔθνε συχῶς ταῖς μοῖ-

σαι. ἔχαιεν δυσχοράνας ὁ δειπνότης, εἰς λαβρὰ καὶ
 πακτεῖας αὐτὸν ἀπέθρο. γὰρ τότε ἐδίεσθην ὁ δειπνότης
 βυλόνον ἐισώσαν αὐτὸν αἰ μῶσαι. πρᾶδρα-
 μόντος δὲ διμυαῖς χρόν, πρᾶγνόμενος καὶ τὰ ζύγα-
 ρα φιλάρνακος φανόξας, ζῶντα κατέλειπε, καὶ τὴν
 λάβρνακα πεπληρωμένην κυρίων εὔρεν. ἀνακτα δὲ φη
 σὶ τὸν δειπνότην. Κακῆσιν ἀταδάλισιν ἀνακτος.

Διὰ τὰς λακνότητας δυσσεβείας τοῦ δειπνότη αὐτοῦ.
 φασὶν ὅτι ὁ θεόκευς τὰ τοῦ λαφνιδος, εἰς τὸν κομ-
 ταμ ὅσον ἐξέθηκε. ὅσον γὰρ ἡ μητρὸς ἐξέθηκε, τὸν πατέ-
 ρα ἀνακτα θυλαβυμένη. εἰδὴ ὅτι ὁ πῶσαι ὑπὸ τῇ χυ-
 σὲ φανερῶνται λέγεσθαι. ὅς τε νιν αἰσιμαί. ὅπως
 τέ αὐτὸν αἰσιμαί μέλισσαι ἐτρεφοῦν ἀπὸ τοῦ λειμῶντος,
 δι' αὐθίων ἀπαλῶν ὀρχόμεναι εἰς τὴν κείδον. τὴν λάβ-
 ρνακα ἥτις τὴν ἀπὸ κείδον κατασκύβασμένη. τὴν ἡδύαν.
 φη τὴν ὑποσηπὶν δηλονότι τῷ δεῶν. σιμὰς καλεῖν
 ἐθῶ τὰς μελίσας. τὸ γὰρ ποδὶς ὑποδοχὴν φη ὀργα-
 σίας αὐτῷ ἀγγῶ, σίμβλον καλῶν. ὅπερ τὸν κάματον
 τῷ σιμῶν βάλλομεν. σιμοβόλον τῶν. Οὐνεκά οἱ γλυ-
 κῆμοῖσα, ἢ τὸ σῶματος χεῖ νέκταρ. ἢ γὰρ διότι ἔχει ἢ
 τοῦ σῶματος αὐτοῦ ἡ μῶσαι, γλυκὺν νέκταρ. ἢ γὰρ, διότι
 τὴν ἀφῖσθαι μωσιός. αἰ μῶσαι γὰρ αὐτὸν, ἀδαιμ ἐποίη-
 σαν. ἢ αἰ μῶσαι αὐτὸν γλυκύτατον τραγωδῶν ἐποίη-
 σαν. διηλοῖ δὲ φη τὸν νέκταρ, ὑποβολικῶς τὴν με-
 λιχρότητα. ἢ τὴν γλυκυφωνίαν. σωκεδονικῶς δὲ ἀπὸ
 μιᾶς,

μιάς, τὰς πάσας διηλοῖ. τὸ δὲ χέει νέκταρ, ὡς ἀοεῖς. τὸ
 πρῶτον πρόσωπον αὐτοῦ ἔχει. νέκταρ τὸ τῷ θεῷ πο-
 μα. ἀμβροσία δὲ ἡ τῶν τρωφῶν τροφή. ὧς μακαρίζε κομά-
 τα. Τοῦ αὐτοῦ μακαρισμοῦ ἄξιον κομάτα. συνδὴ ταῦ-
 τα ἐπαθεῖς. καὶ σὺ κατακλείδης εἰς λάρνακα. καὶ σὺ
 μελισσῶν ἐνυρόμελι σιτῶμενον, χρόνον μιάς ὥρας τῷ χρό-
 νῳ, ἢ γὰρ τοῦ ἔαρος, ὅτε τὸ μέλι ὀργαζέται, ὅτε πόνα-
 ρας. ἢ ὅτε τέλαρας. γράφεται γὰρ καὶ ἔτος. ἢ γὰρ, με-
 τὰ πόνου διωύουσας. εἴθε ἀρκειμένου ἡμῶν εἶναι σε γυναι-
 κίον τοῖς ζῶσιν ἐπ' ἐμοί. ἢ γὰρ, ὡς τῇ τῷ πῆμῃ. πῆ-
 πλασαι τὰ πόδι τοῦ κομάτα ὑπὸ τοῦ θεοῦ κεῖται, παρὰ
 τοῖς ἀρχαίοις δὲ πρῶτα λαμβανόμενα, ὑπὸ μελισσῶν τρε-
 φόμενον τὸν κομάτα, καθὰ πόρῳ δάφνης ἰσορεῖται.
 ὅχι κούρσαν, ὅν ποτε θρέψατο ταυροπάτωρ. Κα-
 τεκλάδης. ἢ κελὶς πρὸ δωριόσι, κελὶ λέγεται.
 ἀφ' οὗ τὸ, κατακλάδης. Ἔτος ὅριον ὅτε τέλαρας.

Γράφεται καὶ ὅτε πόναρας. τινες τὸν ὅλον γυναικῶν,
 διώεται ἔτος, δὲ πάντως τὸ δωδεκάμηνον λέγειν, ἀλ-
 λά τῷ τῷ ὥρῳ μεταβολῇ. διαρεῖται δὲ εἰς δ'. τὸ γὰρ
 ἔαρος θεοῦ κεῖται ὅριον εἶπε. τοτέσι τὸν τριμηνιαῖον
 καιρὸν ὅτι γὰρ τῷ τριμηνιαίῳ καιρῷ, πληρῶνται αἱ τέσ-
 σερες ὥραι τῷ χρόνῳ. ἢ εἰς ὥρας πρὸς γένος. ἢ εἰς δύο μῶνας
 τοῦ ἔαρος. Αἰθ' ἐπ' ἐμοί. Δωρικόν τὸ αἰθεῖον ἰωνικόν
 τὸ εἴθε. ἐστὶ δὲ ἐπίρρημα δυκλικόν. τὸ δὲ ἡμεῖς, ἀντὶ τοῦ εἶ-
 ναι δωρικῶς. ὧς ἐγὼ γνόμενον. Τὸ αὐτὸ ἵνα ἐγώ

τὰς λαλὰς σε αἶγας ἤϊ τὰ ὄρη ἔδοσκον, ἢ σῆς φωνῆς
 ἀκούω. σὺ δὲ ἔποδον σὺν σὺν, ἢ ἔποδον πούκαις ἡδέα μελί-
 ζων, ἢ γυν, ἀδων λατέκειθ θεῖε κομώτα. καὶ ὅτος ἀν-
 πότα εἰπὼν ἐπαύσατο. μεθ' ὃν αὐθις καὶ ἐγὼ τριαῦτα
 ἔφην. ἀντὶ τὸ ὅτως ἔφην. Λυκίστα Φίλε. Πολλὰ
 μὲν ἄλλα νύμφαι ἐμὲ διδάξαν. γυναικεία ὡς πῶς
 αἰπόλου. ἐχρῶ γὰρ εἰπεῖν αἰμῶσαι. αἰμῶ τις πῶς ὄργως
 τὰς νύμφας ἀκούει μύθους. ὅτω γὰρ αὐτὰς οἱ λυδοὶ λα-
 λῶσιν. Ζῆλος ὑπὸ θρόνον ἀγαγε φάμα. Ἐπὶ τῷ ἔ-
 σιδος βασιλείαν. λέγει δὲ τὸν ὄρανόν. Ἀλλὰ τόγ' ἐκ
 πάντων. Ἀλλὰ ἐκ πάντων τὸ τόδε καὶ πολὺ ἔπε-
 ρεχον, ὅπου ἀδελφὸν ἀρξομαι. ἀλλ' ἐπάκουσον. Ὁ, ἦ κ'
 ἀείδω. Τὸ, ὅτ' ἦ κ' ἀείδω, γράφεται καὶ ὡς τυγε-
 ράρον, γυναικὶν αὐτὴν γράφοις. καὶ λέγει, ὡς πνίσε τιμή-
 σω. ἢ δὲ ὅ, ἢ ἢ γυνικη. τὸ δὲ ἐκ πάντων, ἀντὶ τὸ, ὅ μὲλ-
 λω λέγειν, ποδὶ τὰ ἄλλα διγνῶσχε. Ἐπεὶ Φίλῳ
 πλεομοίταις. Ἐπεὶ Φίλῳ ἔποδον ἦν μυσσῶν. τρεῖς, ἢ
 ἐπεὶ μυσσικός εἰς. ἀρχεται Φίλῳ δὲ ὁ θεόκευς. Σιμι-
 χίστα μὲν ὄρωτες ἐπέπλεον. Καθὸ τῶν πλεονῶν, οἱ
 μὲν εἰσιν ὠφελίμοι. οἱ δὲ βλαβεροί. καὶ γὰρ φησὶν αὐ-
 τὸς, σφόδρα μυσσὶς ὄρᾳ. ὁ δὲ Ὀμηρῶς, ἐπ' ἀγαθῶ τῶν
 23 πλεονῶν φησὶν. Οὐχ' ὄρως ὅμοι ὅς ἐπλεον. ἢ γὰρ
 ποδὶ εἰαυτὸς ὁ ποικίλος φησὶ. τῷ σιμιχίστῳ οἱ ὄρωτες ἐπέ-
 πλεον. τὸ γὰρ μυσσὶς ὄρᾳ τῶν ὄρᾳ. ὅσων αἰ αἶγες ἔαρον.
 τὸν ὃ πλεονῶν, ὡς τῷ χέρονι μοίρα. Ὡς γὰρ δὲ ὁ τὰ
 πάν-

πάντα Φιλαίτατος κείνω τάνδρῳ. ὁ ἄρ' αὖτος δὲ ὁ κ' ἦλ
 τὰ πάντα Φιλίτατος ἐκείνω τῷ αὐδρῳ, ἢ γὰρ τῷ σιμυρί-
 δι. ἐχθρὸν παῖδός γ' ὅς τ' ἦν ἀσπλάγχνω. τέττις γ',
 γ' ἡ καρδία. ὁ ἄρ' αὖτος δὲ τῷ σιμυρίδῃ Φίλος ὦν, ἦρα
 παῖδός. ἢ δὲ δὲ καὶ ἡ πίστις αὐτῷ τὸν δρῶτα, ἄριστος ὁ
 λιθαρώδης. ὄνομα γ' τῷ δρῶμλῳ παῖδι, Φιλίνος. Οἷ-
 δερ ἄριστος. Τὰ πόδι ἄριστος, ὅσα μέσθ' ἐκείναι τὸ δὲ
 ἐξῆς, οἷδερ ὁ ἄριστος ὡς ἐκ παῖδός ἄρ' αὖτος. καὶ τὰ λοιπὰ.
 ὅδ' αὖτ' εἴησι τὸν ἄριστον, ὃ δὲ Ἀπόλλων γ' πύθωνι πρῶ-
 τοῖς ἰδίοις τρίποσι λιθαρώδων τὰ ἰδῶν, ἀρεστὰ φησι-
 ται. ὃ δὲ φθονήσει αὐτῷ ἄσπερ ἐκεῖ. Ἄλλως. Οἷδ' ἐν
 ἄριστος. Οἷδ' αὖτ' ὁ ἄριστος ὁ λιθαρώδης ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ, ὁ
 μέγα ἄριστος. ὃν ἄσπερ σὺν φόρμυγι. ὃ δὲ αὐτὸς αὐτῷ φοῖ-
 βος πρῶτ' αὐτῷ τρίποδι μεγάροι. ἀντὶ τ' ἐμμεψατο, ὅπως
 γ' ἐκεῖ παῖδός ὁ ἄρ' αὖτος, καίεται ὑπὸ δρῶτος ὑπὸ ὁ-
 σίων, ἢ γὰρ, μέχρι μινελῶν. ἢ ὑπὸ τὸ γ' ὅς διηλοῖ γ' ταῦ-
 θα. Μέγ' ἄριστος. Ἀντὶ τ' ἦλ πολὺ ἄριστος, ποιητῶν γ'
 καὶ αὐτῶν ὅδ' ἐν θ' ὁσία. τὸ, ὑποφθονοῖς χεῖρας μετὰ αὐτῶν
 σίως. Μεγάροι. Τὸ μεγάριον, τὸ φθονεῖν διηλοῖ γ' ταῦ-
 θα γ' τὸ μεγάριον, ἀντὶ τ' ἐμμεψατο λέγει. σιῶντες γ' τ'
 τὸ τοῖς ποιηταῖς. τῷ φθονεῖν αὐτῷ τ' ἐμμεψατο χεῖρας, καὶ
 φθονεῖν ἀντὶ τ' ἐμμεψατος. ὡς πρὶν Εὐρυπιδῆ. ὡς ἀρεκτε-
 νῆν φθόνος γυναικάς, ὡς τὸ πρῶτον δὲ ἐκτεφνατε. Τὸν
 μοῖ πᾶν ὁ μόλας. Ἐπικαλεῖται τὸν πᾶνα, ἐπεὶ καὶ αὐ-
 τὸς τοιοῦτος ὅδ' ἐν. ὁ μόλ' αὖτ' δὲ δευτερίως ὅρος. ὡς ἐφορ',
 καὶ

καὶ ἀριστοδμηθ' ὁ δὴ βαῖθ'. γν' οἷς ἴσσορεῖ ποδὶ φη' ἑορφῆ
 τῶ ὁμόλῳ. καὶ Πίνδαρος γν' τοῖς ὑπορχήμασι. ἢ ὁμο
 λος ὅρθ' δεπάλιας γν'θα τιμᾶται ὁ πάμ. δύχετ' δὲ αὐ
 τῶ ὡς παιδίδας ἡ. ὁ νδς. ὅμ' πᾶσι δα διηλονότι δι' ἐμὴν
 χάριν ὧ παῖν ὅς ἐλαχόν τὸ ἐπὶ δόρατον χωρίον φη' ὁμόλῳ.
 ὅρθ' γὰρ δεπάλιας ὁ ὁμολος ἀκλήκην, ἢ γόν' μὴ κεκλη
 μέλιον. αὐθόρμηκην, εἰς τὰς ἐκείνους τ' ἀράτῃ χέρας ἄγων
 ἐμβαλῶσι. αὐτὴ τὸ ἄγων ἐμβαλον. λεγῶ, εἴτε ποτε Φι
 λῖνός ὅστις ὁ τρυφός, εἴτε φη' ἄλλ'. Φιλῖνθ' ὁ μαλ
 θακός. Μαλθακός ὁ τρυφός, ἐκ φη' μάλθης αὐτῆς δι
 ὅτι ληρός ἀμόλῳ σιωπῇ κηλῖθ'. χρίσσι δὲ αὐτῇ τὰς τῶ
 βασιδῶν, γομφώσεις. ἀφ' ὅσων τῶν ἐκλυσι καὶ τὸ τρυ
 φόρον, καὶ γν' τῶ βίῳ λειδῶρημα λέγεται. Κῆρ μὲν
 ταῦθ' ἐρδεις. Καὶ ἐὰν μὲν ὅσοι ποιήσας ὧ παῖν Φί
 λε, εἴθε μολαμῶς σε οἱ παῖδες οἱ ἀρχαδιοὶ μασίχοι γν'
 ὑπὸ τὰς πλοῦτας καὶ οὐδ' ὧμους τῶν καῦτα, ὅτε ὀλίγα
 λεία πῶς. ἑορτῇ φασὶν ἐτελεῖτο γν' πῇ ἀρχαδία. Ἐρ
 ἢ οἱ παῖδες τὸν παῖα σκίλλαις ἐτυπῶν, ὅτε οἱ χωρη
 γοὶ λεπτόν ἰδρῆον ἔθνον, καὶ μὴ ἱκανόν ὧς ἐδίδοι. Ἀλ
 λως. Παῖδες ἀρχαδιοί. Οἱ ἀρχαδοὶ ὑπὸ θήραν
 θζιόντες. εἰ μὲν δὴ θηλείας ἐτυχον. ἐτίμων τὸν παῖα. εἰ
 ἢ τὸναντίον, σκίλλαις εἰς αὐτὸν πῶν. πῶν ὡρίων
 φη' δύρας ὑπὸ ταῖς. μύνατος δὲ φησὶν ἑορτῇ ἀρχαδι
 κῶ εἶναι. γν' ἢ οἱ παῖδες τὸν παῖα σκίλλαις βάλλουσι.
 χῖοι δὲ, ὅταν οἱ χωρηγοὶ λεπτόν, ἰδρῆον δύσωσι, καὶ μὴ
 ἱκα.

ἱκανὸν ἢ τοῖς ἐδίδου. Διό φησὶ λεία τυτθὰ παρῆν. τῶν
 ἐφῆβαιον γνῶσιν κελία γίνεται ἀγῶν γνῶσιν κελίας. καὶ οἱ νι-
 κῆσαντες, ταῦτον ὑπὸ τῶν γυμνασιαρχῶν πθήμενον,
 λαμβάνουσιν ἐπαθλον. Εἰδὲ ἄλλως νόσους. Εἰδὲ
 ἄλλως ὡς πᾶν τὰ κτλ τὸν Φιλίνοιο τελέσεις, καὶ μὴ βέ-
 λησι μελεθεῖν αὐτὸν τῷ ἀράτῳ, ὡς λινιδῶν κοιμηθείης.
 τὸν δὲ παῖνα φασὶ γυμνησθῆναι ἐκ τοῦ πωλελόπης. συλ-
 λαβῶσιν ἐκ τῶν μνηστέρων, διό καὶ παύλα λαίεται, ὅτι
 ἐκ πάντων ἐσπάρη. ἔτοροι δὲ λέγουσι τὸν ἐρμῶν εἰς τρά-
 γον μεταβληθέντα, τότε δρᾶδῆσαι ἢ πωλελόπην, καὶ
 ἐξ αὐτοῦ ὀχουθεῖσαι, ἔτεκε τὸν παῖνα. ἐστὶ δὲ ὁ παῖν τρα-
 γος. Καὶ γνῶσιν λινιδῶν συλλαβῶν. Κνίσην ὑφῆμιν.
 ἀκκαλύφει δὲ ὑπὸ τῶν ἀθηναίων. ἐστὶ δὲ ἀγρία λινίση. ἢ
 τὸν λαρπὸν συλλέγουσιν, ὅταν τὸν πυρὸν ἀλῶσιν, ἐστὶ
 δὲ καὶ ἀγριοι λαλῶν. Εἰς δὲ ἡδονῶν γνῶσιν.
 ἔθνη θρακῆς. ἔτω δὲ ψυχροτάτη δῖον ἢ θρακῆ, ὡς
 τὸν πᾶν πᾶν ὀργαστικὸν ἀνέμων λεληθῆναι. Ὅμηρος.
 Βορέης καὶ ζέφυρος, τῶν θρακῆν ἀκτὸν. Ἄλλως.
 Οἱ ἡδονοὶ, ἔθνος θρακικόν. ἔθνη ψυχρὰ πολὺ γίνε-
 ται. Δυσχεῖς ὁδὸν γὰρ ὄσι. πρὸ καὶ αὐτὸν ἀνέμους γνῶσιν
 τῶν λαρπῶν ἐμυθόσαντο. Εὐρὸν πᾶν ποταμόν. ἀλ-
 καῖ. Εὐρὸν καλῖς ποταμῶν. Διοκλῆς δὲ λατα-
 φέρεται αὐτὸν ἀπὸ βορέης καὶ ἐξ ὀρέων γινέσθαι κτλ πόλιν
 αἰνον. Πέτρα ὑπὸ βλεμύων. Λέγω ὑπὸ τῆς πέτρας,
 ἢ γὰρ τῷ ὄρει τῶν βλεμύων ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἐδραμῶς ὄσι
 ὅρα-

ὄρα τίς. ἤ γαρ, βλέπεσθαι διωκόμενος. ἔθνος αἰθιοπικόν
οἱ βλέμνες, ὃν τοῖς ἐχθροῖς τῇ αἰθιοπίας ὠκισμῶν.

Ἄλλως. Βλέμνες. ἔθνος αἰθιοπικόν μελανόχρην. οἱ αὖ,
τοὶ ὃν τῷ τραγῳδῶν τοῖς. Οὐκ ἐπινείας ὄρατός. Οὐ
πάνυ δὲ ἐπακροβύει τὸν νεῖλον ἀθεῶν ἐπ' αὐτῷ. ἢ ὅτι
βλέμνες. ἐκ ἐπὶ γίνωσκεται ὁ νεῖλος πόθην ἔχει τὰς πε-
γὰς. νεῖλος δὲ ἀπὸ νελέως, ὃς μετὰ μάχῃ ἐκπιοσθὲν δύ-
κραζεν. ἢ ἀπὸ τοῦ νέου λαέως, ὃ ὅτι ἡλ' συζροφίῳ. ἢ πα-
ροσση νέαν ἰλιὸν φόβῳ. ἢ κατ' ἔξω πλημμυρῶν, ὡς ἰομέ-
νον χρόνον νεάζειν διοκῆ. Ὑμεῖς δ' ὑπερίστος καὶ Βι-
βλίδος. Ποικιλάμνος τὸν λόγον πρὸς τὴν παῖα, πρὸς
αὐτῶν ὄρωτας τὸν λόγον ἀπέστρεψεν ὑποκαλύμνος αὐτῶν.
καὶ φησὶν. ὦ μίλλοις ὁμοιοὶ ὄρωτες. τοῦτέστιν, ὄρωθροι.
ὑπερίστος καὶ Βυβλίδος νῆμα λιπόντες καὶ τὰ ἔξω. ὄρα-
δίῳαί ποιεῖσθε τὸν Φιλίνον. ὑπερίστος καὶ Βυβλίδος, ὅρη
μὴ ἴστω. καὶ ἱερῶναι. μὴ ἴστω γὰρ φᾶσι καὶ ἀρείας ἐγε-
νοντο παῖδες διαῦνος καὶ Βυβλίδος. ἢς ὄραδεις ὁ διαῦνος,
ἀπέλιπε μίλητον. ἐκείνῳ δὲ μὴ φόβου, ἀπὸ ἡγήσαντο. ταύ-
της ἡ ἱερῶν ὁμώνυμος. Καὶ οἰκόντες ξανθῶς ἐδίθω.

Καὶ οἰκόντες τὸ ὑψηλὸν χάδρον τὸ ξανθῶς διώνεις. ἤ γαρ,
τὴν ἀφ' ὁρωμῶν τῇ ξανθῇ διώνη. τῇ μὴ τῇ ἀφ' ὁρω-
της. Βάλλετε μοι τόξοισι. Βάλλετε τοῖς ὑμετέροισι
τόξοις, ἢ τοξοῦτε δι' ἐμὴν χάριν. τὸ ἐπ' ὁρωμῶν Φιλίνον.
ἐπεὶ τὸ ἐμὸν Φίλον ἐκ' ἐλεῖ ὁ δ' ὅς μορος. ἤ γαρ, ὁ ἱακῶς
ἀφ' ὁρωμῶν. ὁ ἱακῶς ἀφ' ὁρωμῶν. Ἀπίσιοι παῖται-

ρος. Ἀπίσχυρότορος. ἀδυνάτορος γινώτο δηλονότι
 ὁ Φιλίνος. Τό τοι καλὸν ἄνθος. Τὸ καλὸν ἄνθος σκ.
 ἦγαν, ἢ ἀνθρά κὶ δύμορφος ὅψις σε διαῖρεται. φθείρεται.
 Μικέτι τοι φρεσῶμες. Ἀπέρριψε τὸν λόγον πρὸς τὸν
 ἀῖρα του. καὶ φησὶ. μικταμῶς εἰς τὸ ἐξῆς ἀῖρατε, ὡς τοῖς
 πλοῦσι τὸ ὀφθαλμῶν σκοπῶμεν. Μὴ ἢ πόδας τρί-
 βουμες. Μὴ δὲ οὐ πόδας ἡμῶν κατατρίβωμεν. ἦγαν,
 καταπονῶμεν, ὡς τῷ ζήτησι αὐτῶν δηλονότι λινδυντες
 αὐτοὺς. Ἄλλως. Ἀποσρέφει τὸν λόγον πρὸς τὸν ἀῖρα-
 του, κὶ φησὶ, μικέτι αὐτὸν φυλάσσωμεν ὡς τῶν πλοῦ-
 των οὐ πόδας κατατρίβοντες, κὶ ὁ ἀλεκτὰρ λυπεῖ ἡ-
 μάς, ἅμα τῇ ὥδῃ τῶν ἀλεκτρονῶν χειρομῶν κὶ φρε-
 σῶν τῶν Φιλίνου. ἢ ὁ ἀλεκτὰρ ποικύζων ὀρθείας, αὐτῇ
 τῇ κτλ τὸ ὀρθρον, ἄλλου διδίδω ἀπραξίας ἀλεγεινῶς.
 ὡς ἢ φησὶν, ἐπεὶ μετὰ τὰς φωνὰς τῶν ἀλεκτόρων διε-
 χειρομῶν ἦσιν τὸ ἀνθρώπων ὡς τὰ ὄντα, γὰρ ἀπραξία
 γίνονται οἱ τὰς λευκίους ζιτῶντες ὀμιλίας. Εἰς δὲ τὰς
 τὰς δὲ φόρισε μολῶν. Ἀλλὰ εἰς δὲ ἡμῶν ὁ μολῶν, ἢ μολ-
 ῶν, ὡς ταύτης τῇ παλαίστρᾳ τῇ φυλακῇ καταπαθεί-
 τω. πάλιν ἢ εἶπε τῷ πλοκαρτέρησι ἢ τοι τῷ πρὸς τὸν
 ὄρωτα πάλιν. Ἄλλως. Ἡμῶν φησὶν εἰς κὶ μόνος ὁ μολ-
 ῶν, ὡς ταύτης τῇ παλαίστρᾳ ἀπαγχεῖδω, μεταδιώ-
 κων αὐτῷ δηλονότι. λέγει ἢ τῇ παλαίστρᾳ λευκίως γὰρ ἢ
 ἐγὼ μνάσσομαι πολὺν πλοκαρτέρησιν αὐτῷ, ἢ μεταφορικῶς
 ὡς κὶ ἡμεῖς φάμεν, ὀρθίαν τῇ παλαίστρᾳ. μολῶν κὶ σί-
 μων,

μωρ, ἀρὰ τε αὐτόραςαι. παλαίεσαν δὲ λέγει, τὸν ὄρω-
 τα τὸ παιδὸς, καὶ τὴν λαοπάθειαν. ὁμόλουν, ὀνομα-
 σικῶς ἔρεται. διώαται δὲ μολῶν μετὰ ^{ἐν} ^{ἐν}, αὐτὸ τὸ
 μετὰ χρόνῳ. Ἄμμι δ' ἄσυχία. Ἡμῖν δὲ ἡσυχία
 μελέτω. καὶ γράϊα ἥ τις ἐπάδωσα τὰ μὴ διεξίδω ^{ἐν} ^{ἐν}
 πτωχῶντα, χωρεῖς ἡμῶν ἀρπύεμποσα κατέχει. Ἄ τις
 ὠλφθυσδίκα. ἥ τις δ' ἐπαοιδῶν, τὰ λαθ' ἡμῶν ἀ-
 ποδιοπομήσαιτο. φθύειν δὲ τὸ πῆναι. εἰώθασι δὲ αἱ
 γράϊαι ὅταν ἐπάδωσιν ὠλφθύναι. πνὺς δὲ, ὀλίγω χρό-
 νῳ συμπῆσαι. Τόος' ἐφάμην. τόσα ἐφίλω. ὁ δὲ μοι
 τὸ λαγωβόλον ἄδῃ γελάξας ὡς παρῶ. αὐτὸς δὲ φη-
 σιν ἡ δὲ γελάξας. ὡς πρότερον ὠλγέλατο, εἰς τὴν
 μεσοικίαν ὠδιν ἡνίκα, δῶρόν μοι ἐδωκε λαγωβό-
 λον ^{ἐν}. ὅπου ἄνωθεν κορυμνίω εἶπε. ἔρεται δὲ, πρὸς τὸ
 βάλλειν αὐτὸν λαγῶς. Ἄδῃ γελάξας ὡς παρῶ. Ἡ-
 δέως γελάξας λαθὼν πρὸ πρότερον ἐγέλασεν, ὥστε καὶ τῷ
 μεσοῦν. τὸ τέστι δ' ἐμῆς ὠδίνης, δῶρον Βελικὸν ἐδωκεν
^{ἐν}. τὸ λαγωβόλον δικλονοῦ. Τὰν ὠλφθύναν. Πύφα
 δὴμῶ δ' ἡ δὲ τὸ πῶς ὅπως ὀνομαζόμενος, πρὸς τὴν φύ-
 ξιν τὸν ἡρακλῆος τὴν ὑπὸ τῆν κώων γηρομνίαν. Ἀλ-
 λως. οἱ μὲν τὸν γνῶν δὴμῶν. οἱ δὲ τὸ πῶς γνῶν ὠδὸν
 Ἀπόλλωνῶ. ἀφ' οὗ φύξις λέγεται. ἦγαν τὴν ὠλφθύναν
 φορέσαν ὁδοῦ ἐβάδιζεν. ἡ πύφα ὄνομα πόλεως ἀφ'
 οὗ καὶ φύξις Ἀπόλλων, καὶ πᾶν. ἦγαν, φύξα τίς ὦν.
 ἐκείθεν γὰρ ἐφυγεν ἡρακλῆς, αἰφνης ὠλφθύνων αὐτῷ

τῷ κώωρ. Ἀσείας χοίνοιο. Ἐξωθῆν δὲ ποδλαμβά
νεμ τὸ πῶα γρόμνοι κατεκλήθημεν. χοίνοιο, ἥ γαρ ἀπὸ
χοίνος γεγημηλῆς, καὶ ἀπὸ φύλλων ἀμπέλους. οἶνα
εἰσοισμ. Κυεῖως τὰ φύλλα τ' ἀμπέλους. φανίας δὲ φθ
σιρ οἶνα εἰζειν, τὸ ποδαίρειν τῷ οἶνα εἰσῶν καὶ τρυγαῖν.

Δεῖ γάρ καὶ οἶνα εἰζειν τὰς ἀμπέλους ἐπεὶ δαὶν πεπαί
νωσι οἱ βότρυες. Πολλὰ δ' ἄμμιν. πολλὰ δὲ αἰγει
ροι καὶ πηλείαι ἐπάνω ἤτ' ὀλίγα κεφαλῆς ἡμῶν, ἐδονδόντο.
ἥ γαρ, ὑπὸ τοῖς πονύμασι τοῖς ἐκλονδόντο ἐκινδόντο. ὄρο
διαμνίσι. Σκιαὺν ποιεῖσαις. πολυφύλλοις. ὄρο διαμνί
δας δὲ, παντὸς διγνόςου τὰς ἐλασίδας λέγει. μῦνατος
δὲ ἐτυμολογεῖ, οἷον γὰρ ὄρεσι θάμνοι. Ἄλλως. ὄρο δια
μνους λέγεται κυεῖως καὶ ὄρο διαμνίδας, εἴς γὰρ ὄρεσι θά
μνους. ἀπὸ τούτου δὲ λέγονται ἀπλῶς ὅτω, καὶ οἱ ἐλασίδες
τῷ διγνόςου. ὡς γὰρ τούτοις. Πάντας δ' ἀκρέμονας τε
καὶ θυβαλέας ὄρο διαμνους ἐκκλασσαι. Αἰθαλίονδον
τέπηγες. Αἰθαλίωνες οἱ τέπηγες, πρὶν τὸ αἰθεῖν ὑπὸ
καῦματός. ὅταν γὰρ ὅστις νότος καὶ καῦμα μάλλον φθίγ
γονται. ἢ αἰθαλίωνες οἱ αἰθαλώδεις, πρὶν τὸ αἰθεῖν ὑπὸ
τοῖς ἡλίῳ. οἱ δὲ τέπηγες οἱ αἰθαλίωνες, ἥ γαρ, οἱ τῇ θόρμῃ
τοῖς ἡλίῳ χείροντες, πόνον εἶχον. ἥ γαρ, ἐπόνον ἄδοντες
ὡπ' οἷς ἐλασίδες οἷς σκιδροῖς. διασέσι. οἷς σκίαὺν ἐμ
ποιῶσι, τῇ σιωεχίᾳ τῷ φύλλων. Ἄδ' ὀλολιγῶν. Ἡ
χελιδὼν ἢ τὸν ἵτιον ὀλοφυρομένη. ἢ ὀλολυγῶν, εἰς ὅ
θεν ἐκ. οἱ δὲ ζῶντες γὰρ βορβορώδεσι τόποις μάστιγα διὰ
γομ

γορ ἢ ἀκιδῶν. ὀλολυγῶν δὲ, ἀπὸ τοῦ ὀλολύζω. ὃ δὲ ἄρ-
 σοτέλης φυσί, πᾶν ὀλολύζω τὸ ζῶον γὰρ τοῖς ἐλώδεσι
 τόποις καὶ ἢ τὴν νύκτα ἔχει πόνον. πολλὰ τῶν ζῶων
 ἀπὸ φωνῆς ἔχει τὴν ἡλῆσιν. ὀλολύζω, ὀλολιγῶν. σάλζω,
 σαγῶν. ἀκιδῶ, ἀκιδῶν. τρύζω, τρυγῶν. πλάσσω, πλα-
 γῶν. ἠοκύζω, ἠοκυξ. Καὶ ἀκανθίδες. Ἀκανθίς δὲ ὄρ-
 νιον ὅστι ποικίλον καὶ λιγυρόν. λαλεῖται δὲ καὶ ποικι-
 λίς, ὅτι τὴν χοιανὴν. Ἀριστοτέλης δὲ καὶ Ἀλέξανδρος φα-
 σὶ λεπτρίειν ἐπ' ἀκανθῶν. ὅθεν νῦν Θεόκριτος ἀκαν-
 θίδια εἶπεν. ἢ ἀκανθίδες, ὅρνεα νεμόμεν ἐπ' ἀκανθῶν.
 λέγονται δὲ καὶ ἀκανθιλίδες. εἰσὶ ποικίλοι τὴν χοιανὴν.
 ὅθεν καὶ ποικιλίδες λέγονται. φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης τὸ
 αἶμα αἰγίθου καὶ ἀκανθίδος μὴ μίγνυσθαι. Μάλα τῶ-
 νος. Κατὰ πολὺ πλοσίς. ἢ γυν, ὀκωρπς. ἢ τῶνος,
 λιπρῶ. λαμπρῶ. μεταφρεκῶς ἀπὸ τῶν εἰς αἰδοκσιρ πι-
 πόντων ὡς φραυτικῶν. ἢ τῶνος εἶπε τὸν λαερόν τοι θέ-
 ρος, ὅτι τὸ γυναικῶν συλλέγεσθαι αὐτὸν λαερός. Ὅχναε
 πᾶς ποσί. Ἄπια μὲν πρὸς τοῖς ποσὶν ἡμῶν πλοσίως
 ἐκυλίσθω. οἱ δὲ ἡλαστοὶ ἐκλίνοντο εἰς τὴν γλῶν βραβύ-
 λους λαταβαρδύμνοι βράβυλα, τὰ κοινῶς ἠοκύνηλα.
 ἡδον, διαμαστικῶν. λαλῶς δὲ ἔφη τὰ μῆλα ταῖς πλο-
 ραῖς ποδιρεμαίνοντα. τὸ γὰρ μῆλον ἐλ ἀφροδίτης καὶ
 τὸ ὑπὸ θυμηπικόν ποδὶ τὰ σπυλῆχνα εἶν. τὰ δὲ σπυλ-
 ῆχνα ποδὶ ταῖς πλοδραῖς. Νύμφαι ἡσαλιίδες. Θαι-
 μάχας τὴν πόσιν τοῦ οἴνου, ἐσρεφε τὸν λόγον πῶς τὰς

νύμφας. καὶ πωθάνετο αὐτῶν ἐπεὶ αὐτοὶ τὴν λεῖ-
σιρ τῷ οἶν ἔχουσι. βασιλίσσας δὲ ἔπειν αὐτὰς, ἀπὸ βα-
σιλίας ᾗ γὰρ δαίφους λεγούνης, γῆθα καὶ ᾄδ' ἀτρίεσι. τε-
τραγώνου δὲ ἦγ' ἡ τετραετής ἀπικώς, ἢ τὸ γὰρ ἔτος βα-
τά λεγας. ἔχουσιν. Αἰοικῶσαι τὸ ὕψος τὸ πῦρ αὐτῶν.
ὅς τ' ὦν τῆς δαίφους ὁ πῦρ αὐτῶν. γὰρ ὡς τὸ μαντεῖον τὸ
ἀπόλλωνος. Ἀρχὴ γὰρ τοῦ δὲ φόλῳ βατὰ λαΐνον.

Κατὰ τὸ λίθινον ἀπὸ λαΐνον. τὸ φόλῳ. ἰπποκρήνταυροι
ἦσαν ὁ χείρων καὶ ὁ φόλῳ. ἀδολοχίαν δὲ ἔχει, τὸ λίθι-
νον ἀπὸ λαΐνον. Ἄλλως. φόλῳ ὄνομα λεγνταύρου. ὡς ἀπὸ
ἐξωθεῖς ἡρακλῆς, οἶνον ἔπειν βαλὼν ἐκ δαιμόνων δαίφους
τα. σιωπῶν δὲ αὐτῶν καὶ χείρων. Ἄλλως. οἱ μὲν τὸ
πῦρ. οἱ δὲ τὴν γὰρ ἀρκαδία φολώλῳ, γὰρ ἀρκαδί-
οις γὰρ ὠκισσε χείρων. καὶ φόλῳ, ὅφ' οὐ ἐξωθεῖς
τὸν ἡρακλῆα φασὶ πάλῳ. ὁ μὲν τοὶ οἶνον ὁ δὲ φόλῳ
τὸ δαιμόνιον χερσίνεον. αὐτὸ ὡς νῆσον περὶ γῆρας
φόλῳ, λεγνόμενον παρ' αὐτὸν εἰς τὴν ἡφαιστον. φόλῳ
δὲ, αὐτὸ τὸ φόλῳ. οἱ γὰρ δαιμόνιοι τὴν οὐ δαίφους
εἰς ὡς μέγα τρέπουσι. ποιεῖ δὲ τὸν χείρωνα, σιωπῶν
χόλῳ τὸ φόλῳ τὸν ἡρακλῆα. νέκταρ δὲ ᾄδ' αὐτὸν ἡδύ-
νῳ, τὸν οἶνον ἔπειν τὸ δαιμόνιον. τὸ δὲ χορδῶσαι τὸν
ἀνέκλωπα. ὅς ἐν ἐπιπύδῳ μετ' ἡνέγκη. τὸν ποιμένα
τὸν ποικ' ἀνέκλωπα. Ἀναπῶν, ποταμός γὰρ συρακῶν
σας ᾗ σικελίας. οἶονεῖ ἀνδρ' ὅπως ὦν, καὶ ἀβληχρὸν
ἔχωρ ὕδωρ. ποιμένα δὲ τὸ πολέμῳ τὸ ἀνέκλωπα λε-
γει.

γει. ὃς ἀντὶ λίθων, ὅρῃ ἔβαλλον. ἢ σὺ γὰρ τοῖς ὅρεσι λίθος
 ὡς Διημητριὸς φησι, σὺ πεπρωμένος ἐκ οἴδ' ὅπῃ Φι-
 λότης. Διεκρανῶμαι νύμφαι. Κατὰ ἀντίφρασιν,
 ἀντὶ τοῦ διεκράσαστε. μάλλον ἐμεύεσθε. καὶ ἀρκα-
 λυφθῆναι ἐποιήσατε. ἢ ἐπκράσαστε. ὧρον δὲ δύρας
 ἀπὸ δὲ κρησιμενον ἔλυσαν, καθ' Ὀμηρον. Γόρι δάμα-
 τρος ἀλωάδος. Ἡ Διημητρεὶς πρὸ τῶν ἀλωῶν, ἀλωῖς,
 καὶ ἀλωᾶς λέγεται. Ἀς ὑπὸ Γερῶ. Ὅταν δὲ λιμνὴν
 τῇ Γερῶν ὕωσι τὸν πυρὸν, καὶ μὲν πυρὸν ὕωσι τὸν πυρὸν
 καὶ τὴν θέρμανσιν κατέθεντο. τὴν δὲ αἰτίαν εἶπεν ἐκ-
 τριπτολεμῶ. Ἀς ὑπὸ Γερῶ πᾶσαιμι. εἰώθασιν γὰρ ἐκ-
 τριπτολεμῶν σὺν καρπῶν καὶ Γερῶν ποιήσαντες, τὸ πῦρ
 πῶσαιμι. αὐτὴ δὲ λέγει τὸν Γερῶν, ὅτι αὐτὴ διδωσιν αὐ-
 τόν. Ἀ δὲ γελάσαι. Ἰλαρὰ γέλοιον. γελάσαι. ὅ-
 φορίαν διηλονότι καρπῶν διδόντα. Δράγματα καὶ μά-
 κωνας. Δράγματα, τὰ πλεονάματα φησὶ, σὺν Γερῶν,
 ἢ σὺν θημῶν. τὴν Διημητρεὶν φησὶ μὴ μόνον ἄσταχυν,
 ἀλλὰ καὶ μήκωνας ἔχειν. ὅσα τοῦ ἀμφοτέρου δὲ, τὸ
 πλατυλὲς ἐμφαίνει. λείπει τὸ, χόρσι. μὴ γὰρ
 τῇ μιᾷ χερί.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ Η΄ ΤΟΥ

Θεοκρίτου Ειδύλλιον.

ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ

Ειδύλλιον, Βουκολιακά. Λαφνίς, καὶ

Μηνάλλκας. μικτὸν δίκην

μαπικόν.

Δ Ἀφνιδι τῷ χαίρειν πωλῶν τε βουκολέοντι,
 Μᾶλανέμων ὡς φανήκατ' ὠρεῖα μακρὰ μιν ἄλ-
 ᾤκω τῶν ἥτις πυροτρίχων, ἄμφω αὐαδῶ. (κας.
 Ὁ μιν ἀλλκας ὡς φασὶ πρόβατα βόσκων λατὰ τὰ ὄρη
 τὰ ὑπὸ μῆλιν, πωλῶν τε δὲ ἀφνιδι τῷ χαίρειν πωλῶν τε
 μονί. Ἀμφω τῶν ἥτις πυροτρίχων. Ἀμφότεροι δ'
 τριήσαν πυροτρίχων. Ἀμφότεροι δ' ἄνθρωποι. ἡ γὰρ, ἀπε-
 λῆς ἐπὶ τῷ ἡλικίαν. γῆνοι γὰρ, οἱ ποντεκαυδεια-
 τῆς καὶ πορρωτέρω. ἄνθρωποι δέ, οἱ δωδεκαετῆς καὶ κα-
 τωτέρω. Ἀμφότεροι δέ, ὅτε σύριγγον μέλπειν δέ δι-
 σταγμῶν. ἄσπειν δέ, ὅτι, τὸ λεινωδὲς τραγωδεῖν. Μυ-
 κηταὺν ἐπίπερε βοῶν. ἀντὶ τοῦ μυκητῶν. Ἐπίουρε δέ,
 ἀντὶ τοῦ ἐπίσκοπε. φύλαξ. καὶ ὁ μὲν. ὅς τ' οἶον
 ἐπίπερε, καὶ ὅς πρῶτον μιν ὠατέκε. Γίνεται δὲ ἡ λέ-
 ξις, ἀπὸ τῶν ὡρῶν τοῦ φυλάσσω. Λῆς μοι αἰεῖσαι. Θέλεις
 ὀρεῖσαι πρὸς ἐμὲ ἄσπειν. ὁ γὰρ τῆνο μαίσην ἡσέμιν ἐγὼ
 ἄσπειν. ἡ γὰρ τῶν, καὶ ὁσοῦν ἐθέλω. Τὸν δὲ ἀφ' αὐ-
 τῶν ἀφνίς. Πρὸς τὸν καὶ ὁ ἀφνίς ἡμέτερον. ἀπε-

U

κρίνατο

ινκτής. ὥς τὸ νεφεληγερέτα ζεύς. ἰύζειν δὲ τὸ λιγιφω-
νεῖν. κυρίως δὲ ὑπὲρ γυναικῶν. Εἶτα δ' ἀμοιβαίῳ.

Εἶτα δὲ ἀμοιβαίαν ὁδὸν βροτοῖσι ἀρμόσσαν, ὁ δ' αὖ
φνις ἰσχυρόμενός ἦδ' ἰσχυρὸν. ἀρχεται δ' ὁ αὖδης. τὸ δὲ μέ-
τρον, ἡρώϊκον, καὶ ἡρώε λεγέσθαι. Ἄγχεα καὶ ποταμοὶ
θεῶν γηῖ. ὡς πρὸς ἐμφύχον ὁ λόγος. ποιητικὸν
δὲ ὅτι τὸ ἔθος. ἄλλως. γλυκύτης τὸ γῆμα. ὅτι τοῖς ἀφύ-
χοις, ὡς ἐμφύχοις πρὸς ἰσχυρὸν λέγεται. Ἄγχεα δὲ τὰ κοῖλα
τῶν ὄρεων. οἱ δὲ τὰ μετέωρα ἰσχυρὰ τὸ ἀνω κείσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ
ἀγῶ τοῦ ἰσχυροῦ. τὰ συγκεκλασμένα οἶον. θεῶν δὲ γηῖ
τὸ τῶν ποταμῶν λέγει, καθότι ἐκ τῆς γῆς καὶ ὠκεανοῦ.
ἢ ἐκ τοῦ ὡς ὁμοῦ. πρὸς τὰ ἄγχεα καὶ τοὺς ποταμούς
λέγει ὡς σωματρεφεῖς θεοὺς, ὅπως τὰ θρέμματά
αὐτῶ μένωσιν ὅλα. ἢ θεῶν, ὅτι ἀεικίνητοι τυγχά-
νουνσι παρὰ τὸ θεῶν, θεῶν.

Αἵ π μνηστικὰς τῶν
πόχ' ὁ συνεικτὰς. Εἵτιπεν μὲν πρὸς τοὺς ἐν-
μὴν ἥτοι ποτὲ ὁ μνηστικὰς ὁ δ' αὖ σύριγγος μὲν πειν-
υπὸ σάμνῳ, βόσκειται ἐκ ψυχῆς. ἡγοῦμαι, ὅτι ὅλης τῆς
πρωθυμίας τὰς ἀμνίδας. ἐκ ψυχῆς ποιεῖ τις τόδε. ἡ-
γοῦμαι, ἐκὼν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ λινούμεν. οὐκ ἐκ ψυχῆς
δὲ ποιεῖ. ἡγοῦμαι ἄκων καὶ σὺν βίᾳ πνί καὶ οὐχ' ἀφ'
ἑαυτοῦ λινούμεν. ὑπὲρ τῶν ποταμῶν δὲ λέγει καὶ τῶν
ὄρεων τὸ ἐκ ψυχῆς νύει, κατὰ μεταφορὰν τῶν ἀπὸ τῶν
ἐμφύχων ὑπὲρ τὰ ἀφύχα. Μηδὲν ἔλαστον. Ἐμοῦ
διδόνοντι ἔχει, αὐτὸ τὸ ἔχεται. Γλυκὸν φρεσὶν

αἰπόρ ὁμοῖον. Γλυκύντηρ μετέχον. Γλυκερόν φυτὸν
λέγει τὰς βοτάνιας, ὅσα τὸ τρέφειν τὰ ὑπὸ αὐτῷ νεμό-
μενα ζῶα. τὸ δὲ αἰπὸρ ὁμοῖον, ἀντὶ τοῦ εἶπορ ὁμοίως.

Κλυπὶ μὲν ἀλλεας. Καὶ ἐὰν ὁ μὲν ἀλλεας ἀγῶγι τι ᾧ
οἶε, χαίρων βοσκέτω πάντα ἀφθόνως. πληθυστικὸν
ἀκρδιόσωσι. ἐπεὶ τὸ τί ἀείδως λεγόμενον, πληθυστικῶς
διώαμιρ ἔχει. Παντᾶ ἔαρ. πάντα ἡ νομοί. Παντα-
χῶδισιρ ἔαρ. γῆθα ἡ καλὴ πᾶς γῆ διατρέβει. τὸ γῆθα, τό-
πον γῆα διηλοῖ πιναι. ἀορείτως δὲ λεγόμενον, πληθυστι-
κῶς διώαμιρ ἔχει. διὸ πῶς τὸ πανταχῶς νῦν ἀκρδιόδοι,
καὶ ποιεῖ τὸν λόγον, ὁμοιοῦ τὸ αὐτῷ τῶ. ἀλλε μὲν ἀλ-
λεας πῆσι ἀγῶγοι, χαίρων ἀφθονα πάντα νέμοι. ὁ γὰρ
διώαται ἐκὲν τὸ π, ὅσον γῆ ταῦθα τὸ γῆθα. καὶ ὁ ἐκὲν
τὸ, πάντα, ὅσον γῆ ταῦθα τὸ, πανταχοῦ δὲ εἰσι νομαί.
νομός, ποιητικόν. νομὴ, κοινόν. λέγεται δὲ ὅτως ἡ γῆ ἐρ-
γῆα. ἡ γῆ, αὐτὸ τὸ βόσκειαι, ἐν ᾧ ὁ χόρτος ὁ εἰς νομὴν ὑπὸ
τῆς οἰοῦ. ἐν ᾧ ὁ τόπος ὁ τὸν χόρτον ἔχων. γῆ ταῦθα δὲ τὸ
νομοί, ὑπὸ τοῦ διδύτου λέγεται σημασινομίως. ἄλλως.

Πάντα ἔαρ πάντα δὲ νομαί. ὅπερ φησὶν ἡ ἐρωμένη
αὐτῷ ποδῖ πατῆ, ἐκὲν πάντα ἔαρ καὶ πάντα νομαί εἰ-
σι, καὶ τὰ δρέμματα ἐκ τρέφεται ὅταν δὲ ἀπέλθῃ ἀκρ-
ξηραίνετου καὶ ὁ ποιμὴν, καὶ αἱ βοτάναι. τὸ ἡ πάντη,
διωρικῶς παντᾶ ποδῖσσωμένως. τὸ δὲ ὅδατα πηλοῖ-
σι. ἡ πλήθουσιν, ὅτι πλήθει ὅσα τῶν θηλῶν τὸ γάλα.
τρέφεται δὲ, ἡ τὰς ἀμνίδας καὶ τοὺς ἀμνοὺς ὑπὸ τῶν
μαζῶν

μαζωρβρέφεται, ἢ τὰ νέα καὶ τὰ μικρὰ τῶν ποιμνίων
 τρέφονται καὶ αὔξονται. πάντ' αὖ γάλακτος ἔδεται.
 πάντα γὰρ οἱ μαζοὶ γάλακτος εἰσὶ πεπληρωμένοι.
 καὶ νεογνὰ τρέφει τὰ αὐτὰ. Χ' ὦ ποιμῆν. Καὶ
 ὁ πᾶς βοῖς βόσκωμ, αὐότερος. ἀπὸ κοινοῦ. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
 ἡγεμῆρος. καὶ αἱ βόοι αὐαί. ἔνθ' οἷς γνῶ' αἰγόν.
 Ὁ δ' ἀφ' οὗ πάλιν αὐτὴ γένειος ἀπὸ πρᾶβελλων
 λέγει. ὅπου αὖ ὁ ἐρώμενός μοι μίλων βαίνει, πάντα
 αὔξει. καὶ σμῖν. καὶ δρέμματα. ὅταν δὲ ἀπέλθῃ, ἀπὸ
 φηραίνεται καὶ ὁ βοσκός, καὶ αἱ βόοι. Ὡς πρᾶγε ταῦ
 λουκαῦ ἀνερ αἰλαῦ. καταρξιστικῶς ἀνδρα τῶν αἰγῶν,
 τὸν βράχον φησὶ. Ὡς βαλθῇ ὕλας. Ὅπως δὲ ἴσῃ ὕλη
 ληιδασύτης. ὁμηροῦ. Ὡς δ' ὅτε ληνήσῃ ξεφυρὸς βα
 θύ ληνὸν ἐλθὼν. Ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἐστὶν ὁ μίλων.
 Ἰθ' ὦ κόλε, καὶ λέγε μίλῳ. Ὡς κολοῦνται πρᾶγε ἀπέλ
 θεῖ καὶ ὅπως δὲ ἴσῃ ὁ μίλων καὶ λέγε αὐτῷ, ὅτι καὶ ὁ πρω
 τεῖς θεὸς ὦν, φάσκει γνέμεν. οἷον, μετὰ διυσοσμῶν ζώων
 αὐεστρέφει. καὶ σὺ οὖν μὴ ὑποκρεφάμῃ. Ἰα τὴν τῶν βρά
 χον ὁ σμῖν ἐλθεῖν πρὸς ἡμᾶς. ἢ πρὸς ἐμὲ τὸν μεναλ
 καμ. μίλῳ δὲ εἶπεν, ἀπὸ τοῦ μίλωνι. Ὡς γὰρ τὴν ὕλην
 αὐτῆς, οὐχ ὁ μίλῳ ἔφη, ἀλλ' ὁ μίλων. ἄλλως. Ὡς βαλθῇ ὕ
 λας. Τὸ δ' οὐρο σικυπακτεῖν δεῖ ἀπὸ κοινῆς κατ' ἀνά
 λογίαν τοῦ πρὸς γεννέσθαι. ἢ ἢ τὸ παῦ ἔστω. ὦ πρᾶ
 γι τῶν λουκῶν αἰγῶν ὀχλυτά. δ' οὐρο ὦ δὲ ὅπου δὲ ἴσῃ ἢ
 πλείεσθαι σύτης τῶν διγνέσθων. ὅπου εἰσὶν αἱ σιμαὶ

μέλισαι. Διδύτε δρίφοι ὑπὸ τὸ ὕδωρ. γν' ἐκείνω γὰρ τῷ
 ὕδατι διηλυνόπι δὲ μ' ἐκείνῳ ἤγερ, ὁ μίλων. Ἰδ' ὦ κό-
 λε. Ἀπιθι, ὦ κολοβέ. πῶς τραγοῖν τινα ἄκρω μ' ἡμι-
 κρόν ἔσθ' λέγει. κόλος γὰρ λέγεται, ὁ μὴ ἔχωρ κόρατα. Ἐ-
 ὄμυρ, κόλου δέν λέγει. Ἐ λέγει τῷ μίλῳ, αὐτὶ τ' ἔσθ'
 μίλωνι, ὅτι ὁ προτεὺς φάσας ἔβασκε, καὶ πόρ' ὦν θεός.
 Μήμοι γὰρ πέλοπ. Μήμοι εἴη ἔχειν ὅτε τὴν πελο-
 πόννητον. λήτε χρυσὸν τάλαυτα. ἤγερ, πλότη. μὴ δέ εἴη
 ἐμοί γν' ἄρ' ὁ μὲν αὐτοὺς αὐτοὺς πᾶσι τρέχειν. ἀλλὰ εἴημοι. τὸ
 ὑπὲρ τὴν πέτραν ταύτῃ βραγυδῆ μ' ἔχωρ σὲ τὸν μί-
 λωνα εἰς τὰς ἀγκάλας μὲν ὄρω τὰ ὁμὲ βοσκήμενα πρό-
 βατα ἐν τῷ σικελικῷ πέλαγῳ. αὐτὶ τ' τὴν σικελίαν,
 22 τάλαντον δέ, ὁ ζυγός. Κρύσεια πατήρ ἐτίτανε τά-
 23 λαντα. Τέτλαντα, καὶ τὰ τῷ ζυγῷ σαθμιζόμενα. γν'
 τε αὐτὰ δέ, τὸ διδύτορον. Ἀλλ' ὑπὸ τὰ πέτρα τὰ δὲ
 ἄβωμαι ἀγκὰς ἔχωντι. Αὐτάρ κινεῖ ὁ δαίμων. ὁ θνητὸς
 λέγει. ἀλλὰ δυσφραίνομαί σε γν' ταῖς ἀγκάλας ἔχωρ.
 ὑπὸ τῇδε τῇ πέτρᾳ ἀφορᾷ τὴν σικελίαν. δ' ἁνιστορή-
 τως ἔσθ' ὁ θεὸς κεκρυφέν. καὶ ὁ ἐρμηνιστὰς γὰρ λέγει
 τὸν δαίμονα ὁρώπικως ἔχειν τὸ μιν ἀλκῇ. ἀλλ' ἐπ' ἐν-
 βοίας τὰ πόδι αὐτοῦ εἰς τίθεται. οὗτος δέ ὑπὸ σικελίας.
 Διδύρεσι μὲν χεῖμα. Πρὸς τὰ διδύρεα μὲν δὲ διὰ
 κὸν φόβον ἔχον, ὁ χεῖμα. πῶς τὰ ὕδατα ἢ ἡ ἀνόμελεια,
 ὅτι ἀρξενεραίνει καὶ ἀφαιρίζει αὐτά. πῶς δέ αὐτὸν ὄρνιθας
 ὑπὸ λαφ. ὁ δὲ μ' εἰς τὸ παγίδος. λευκίως δέ ὑπὸ λαφ, ἢ τ'
 24

εφομέων ἀφειττεία. ὁ κἀγκελον ἡμεῖς φαμέν. ἀπὸ κρινῶ
 δέ, τὸ φοβόρου κακόν. Ἀγροτόροις δὲ λῖνα. τοῖς θηείοις
 τοῖς γὰρ τοῖς ἀγροῖς στατρίβουσιν τὰ δίκτυα. αἱ ἀρκυς.
 ἀπὸ λεινῶ φοβόρου κακόν. τῷ ἀνθρώπῳ δὲ κακόν φοβε-
 ρόν, πρὸ θγόνος τρυφῶν πύθῃ. ὃ πάτορ ὦ ζῶ. ὁ μόνος
 ἐγὼ ὀρώτα ἔχον ἄλλὰ καὶ σὺ γυναικῶν ὀρασῆς. Ταῦ-
 τα μὲν δὲ ἀμοιβαίῳ. Ταῦτα μὲν οὖν καὶ ἀμοιβῶν.
 ὑπὲρ ῥηματικῶς γὰρ εἴρηκε τὸ δὲ ἀμοιβαίῳ, οἱ παῖδες
 ἐτραγώδιον. τὴν ἐχάτῳ δὲ ὠδῶν, πρηνεμένως
 ἡδιστὸν ὀμνέμεναι. Φείδου τὸ ὀρίφω. ἐγκρατῶς ἔχε.
 ἀπέχε λύνε τὸ ὀρίφω καὶ ἀπέχε τῷ ῥαδίῳ. ἡ γὰρ
 τῷ μετόρῳ αὐτῷ. ὁ λαμπρεῖς λύνω. ὀνομακωός.
 ἀπὸ τοῦ λαμπρῶν ἔχει τὴν ῥαδῶν, ἢ πωρῶν. ἢ ὁ ὠπμε-
 λος φυλάσσω. ἀπὸ τοῦ λάμπειν καὶ τοῦ ὠρεῖν ὅθεν φυ-
 λάσσειν. ἢ πρὸ τοῦ λαμπρεῖς ἴσως εἶναι. ἐπειδὴ καὶ οὗτοι
 εἰσὶν ἀλώπηξι ὁμοῖοι. λαμπρεῖς γὰρ ἢ ἀλώπηξ. Οὗ-
 τω βαθύς ὑπνῶ. Τὸ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς βαθείας
 ὕλης. ἢ τῆς διασείας. Οὐ χρεῖται μάστιγι βαθύς σὲ δι-
 λυνόπι. ὅθεν ἀπὸ τοῦ ὁμῆρος ὁ θεοκρίτος ἔχει. φησὶ γὰρ γὰρ
 τῷ α. τῆς ἰλιάδῃ. Οὐ χρεῖται πανύχιον εὐδαιμῶν Βουλῆς
 φόρον ἀνδρα. σὺν παισὶ νέμονται. οἱ γὰρ παῖδες εἰώ-
 θασιν μὴ πρὸς κήρυξιν τῶν ποιμνίων ὠπμελῆσαν ποιῆ-
 δαι, ἀλλ' ἀμελεῖν. ἢ ῥαθυμοῦντο, ἢ παυνίους ἀχα-
 λούμενοι. οἱ δὲ γυνεῖς, κρείττονα τὴν ὠπμελῆσαν ποιῶ-
 σιν ὥς τε καὶ τοῖς λυσιέμοις, ὁ φροντιστὴς αὐτῶν.

Ἄ παλαῖς κῆρὶς ἔα δα. Τρυφεράς. θάληρας χορτα-
 διῶαι βοτάνης. ὁ δαμάς κοπιᾷ σε τε γνῶν γῆσαι δι-
 λονότι τῶν ἐκφυσι αὐτῇ. ὅταν αὐτὴ πάλιν μόνη φύ-
 ται. ἤ γιν, βλασάνη. ἢ ὅμη ἑατα πονηθῇτε νεμόμεναι,
 ὅταν νέα βοτάνη πάλιν φυῇ. Καὶ μ' ἐκ τῶ ἀντρω σύ
 νοφεις κῆρα. Καὶ ἐμὲ ἐκ τοῦ ἀπηλαῖς κῆρη εἰς ταυτὸ
 σιωπῆσας ἔχουσα τὰς ὀφρεῖς. ἢ διασείας καὶ συγκηκο
 λημνίας. φυτέσι, δύο φθαλμοὶ ἢ σιωετή. λέγει δὲ
 τῶν ὀραδῶν αὐτῶν νύμφην ἐχθρὸς ἰδῆσαι τὰς διαμα-
 λας ἐλαύνοντα, δύμορφον εἶν' ἔλεγε. οὐ πόδιστος δοκῇ
 χρῆσθαι μετὰ τοῦ σιωδίσμον τῶ λόγῳ. θέλει γάρ δι-
 λοῦν δ' ἄ τούτου, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐπ' ὀράσους ὄσιν, ὡσπερ καὶ
 ἑτέροι. διηλονότι, ὅτι μόνον ἄλλοις γινώσκεις ὁρᾷσαι ἐπαι-
 νῶσιν, ἀλλὰ ὅτι αὐτὸν κῆρη τις ἰδῆσαι ἐπὶ λῆσει. καλὸν
 δὲ τὸν δύει δὴ λέγει. κάλλος γὰρ ὄσι, συμμετρία μελῶν
 καὶ μερῶν μετ' ὀυχοίας. Οὐ μαν'. οὐ δὲ λόγων ἐκεί-
 θλω ἄπο. Γράφεται καὶ λόγον. οὐ μὲν ἀπεκείθλω
 αὐτῇ, αὐτὴ τ' ἀπεκείθλω. τὸ ἀπεκείθλω γὰρ τὸ ἐχω
 εἶδλω διηλοῖ. οὐ μόνον λόγον ἡ δυνάμει, ἀλλ' οὐ δὲ λόγων
 τὸν πικρόν. ἤ γινω, τὸν ἀπεχθῆ. τὸν ἀλγεινόν. ἄλλως.
 ὅτι δὲ λόγον αὐτῇ ἀπεκείθλω. οἶον, οὐ δὲ τὸ τυχόν. ἢ οὐ δὲ
 λόγων ἀπεκείθλω ἄ τ' ὀπον, πικρόν αὐτῇ. φυτέσι, οὐ ἧ
 σκαλόν λόγον ἀπεκείθλω αὐτῇ οὔτε τῇ πρὸς τὸ λι-
 παρόν, οὔτε τῇ πρὸς ἡδονῇ. ἑασθεο τὰς σύειγας.

Ἄθλον δὲ αὐτοῖς ἡ σύειγξ' ἐπέκειτο, ὡς ἀπὸ διδωσιν
 ὁ κειτῆς

ὁ κριτὴς τῷ διαφνιδίῳ νικήσαντι. Αἱ δὲ πλῆς με.

Εἰ δὲ θελεις καὶ ἐμὲ αὐτὸν διδασκαλῆσαι πᾶμα σοι τὰς
αἰγας βόσκοντα, δώσω σοι τὰ διδασκάλια. ἤγερ. τὸν
μιθὸν τὸν γνῆκα φη διδασκαλίας, ἐκείνῳ τὴν αἶγα
τὴν μιτύλαμ. μιτύλαν αἶγα φησὶ τὴν ἄκρω. ὥστε
κεφαλαῖς δὲ, αὐτὴ τὸ, ἐπέκρινε τῶν χειλέων. ἢ ἔως φη κε
φαλῆς πληροῖ τὸν ἀμολγέα. ἀμολγέες ἧ, ἀγχοῖον διεκτι
κὸν γάλακτος. ὧς μὲν ὁ πᾶς. Οὕτως ὁ πᾶς ὁ
διαφνιδίος ἡδὲς αὐτὴν νίκη, ἡλατο. ἤγουν ἐπήδησεν.

ὧς δὲ κατασμήνη. Κατεσβέθη καὶ γὰρ αὐτῷ, κα
τεκαλε, καὶ ἐλυπήθη. ἐταπεινώθη τὸν λογισμόν, ὥσ
πορ αὐτὸν γυνὴ πῆθγνῃ, ἀρπὴ πρῶτον εἰς γάμον ἐλθοῦσα
λυποῖτο. Καὶ νύμφαν ἄκρητος. Οὕτως ἐλυπεί
το ὁ μενολλας, καθεὶ καὶ νύμφη ἢ ἀρπὴ πρῶτον γαμη
θεῖσα. ἀνάχοιτο. λυποῦνται καὶ αἰτιάονται, ὅτι τὸ κα
τὰ τὸν καιρὸν ἐκένοντι τρώσκεσαι. Ναῖσα γάμαι.

Ἰσχυροὶ γὰρ αὐτὸν ἀγαπηθῆναι ὑπὸ τινος νύμφης.
ὡς σωθῆως θάλειαι καλεῖ. πῶς κελύειται μὲν ἡ αὐτῷ
ἄλλη γυναικὶ μὴ ὁμιλεῖν, μὴ τηρῆσαι τὴν πῶς ἀνέστη
αὐτῷ. ὅθεν ὁ μὲν θεόκριτος φησὶ τὴν νύμφην ἀκρῶσαι
αὐτῷ. αὐτὸν δὲ αὐτὴ μεταβάλλοντα τὸν ἐκείνης ὄρωτα,
ὑπὸ λύπης μεταλλάξαι τὸ βίον. ἐκ τὸς εἰμὴ αὐτὸν μὲν
φησιν ἀπέπαυται αὐτὴν, ἄλλης δὲ ὁράδῳ. ὡς πό
καταῖς ξυνείας ἡγάγατο διαφνιδίος, οἱ δὲ λοιποὶ, φασὶν αὐ
τὸν τηφλωθῆναι. καὶ ἀλώμενον κατὰ κρημνοὺς ἰδῆναι.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ἔΝΝΑΤΟΝ ΤΟΥ
Θεοκρίτου ἐιδύμιου.

ἘΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΙΔΥΛ-
λιον, Βουκολιασταί. Δάφνις, καὶ Μηνάληκας.
Προλυνίζει νομεύς τις, ὁ καὶ
λευκτής.

Βουκολιάς Θεοδίαφνι. Τύδ' ὠδῆς ἀρχεο πρᾶτ'ος.
Ὡδῆς ἀρχεο πρᾶτ'ος. ἔφατ' ἀδῶ δὲ μεναλῆκας
μόχως βωσίμ' ὑφγντόν, ὑπὸ σείραισι δὲ ταύρωσ.

Τὸ χῆμα ἐπαναφορὰ. γίνετ' δὲ ἡ ἐπαναφορὰ, ἡ κα-
τὰ λῶδον, ἡ κατὰ λῆξιν. καὶ κατὰ λῶδον μὲν γὰρ ταῦθα ὡς καὶ
ὄμηρος. Τὸ δ' ἐγὼ αὐτὴν εἶμι, καὶ ἐπὶ πυρὶ χεῖρας ἔοικε
κε, μένος δ' αἰθωνισί δῆρω. λέγει δὲ ὦ δίαφνι βουκολι-
κῶς ἄδεις. σὺ γὰρ πρῶτος ἀρχὴν ποίεις. ὁ δὲ μεναλῆκας
ἐπαλυσθισάτω. Ὑπὸ σείραισι. ἡ ὑπὸ, αὐτὴ δὲ ὑπὸ. ἢ
ἡ, ὑπὸ σείραισι οὗς ταύρους ἀφγντόν, ἵνα τέκωσι ὡς ἡ-
νδον. σείρας γ' εἶπε τὰς ὄπω τε τοκήας. αἱ γὰρ εἰς ἅπαν
ἄποικι, σείραι καλῶνται οἷα τὸ σόραιον εἶναι τὸ σῶμα,
ὡς ἀνὰ ὑπὸ πόκω μὴ ἐκλυομένω. ἡ πρὸ τ' ἐσδρεῖσθαι
γόρου. Μηδὲρ ἀπιμαγελοῦντόν. ἀπιμα καὶ ἀτακτα
γὰρ τῇ ἀγέλῃ ποιουῦτόν. ἡ μηδὲ αὐτὸς καταλιπόντός
τὴν ἀγέλῃ. οὗ γὰρ καταλιπόντας τὸ κοινόν φησὶ ἀγέ-
λης καὶ καθ' ἑαυτοὺς νεμομένους, ὅτ' ἡ καλῶσι. ἐστὶ δὲ
πλωρεῖς φησὶ λέκτε. ἀπιμαγελοῦντόν γὰρ ἡ καὶ κατὰ
λεῖρας

λραῖσιν τοῖς καὶ ὁ δωρικὸς εἰς τὴν ὑδιφθογγον, ἀπι-
 μαγελοῦντες. Ἀδὺ μὲν χ' ὠμόχορος. ἢ δὺ καὶ ὠμόχορος.
 Ω ἢ βῆς. καὶ ἢ σύειγξ. καὶ ὁ βοκόλος βοδσι. καὶ ἔγω ἢ δὺ
 μελεργῶ δηλονότι. Ἐντὶ δέ μοι παρ' ὕδατος. Ἔστι δέ
 μοι πλησίον τ' ψυχρὸ ὕδατος. ἢ γὰρ πρὸ γν' ταῦτα πλη-
 σιότητι σημαίνει, καὶ τὴν ὁσιθασμὴν ἀπ' βοτάνων. γν' αὐ-
 τῇ τῇ καὶ τῇ δηλονότι, γνῶσται. ἢ γὰρ ὑπερῶτερ. σεσὸ
 ροῦτ' δὲ ῥύματ' α καλὰ διαμάλων λουκῶν. ἀπ' τ' νάλω
 ἢ νῶ το σερβύ. ἄς τινες τὰς διαμάλας δηλονότι βρωγ-
 στας κόμαρον, ὁ λίψ' ἀνέμος ἀπ' ἐρριψ' ἀπ' τ' σκωπῆς.
 ἀπ' τ' ὕψηλ' ὅπως. σκωπῆ γὰρ ὁ ὕψηλός ὅπως. ἐφ' ὃ
 ἔστι πινὰ ἰσάμην, τὰ λύνκω ποδισκέπτης. Καὶ μηδὲς
 ἀκρόν. Λέπ' τ' τὸ πᾶσι. Αἵτινα μᾶτορ. Τὴν αἵτινα
 φησὶ μὴ τῶρα ὁ μενολικας, καθόλου γν' αὐτῇ διέβει. ὡς
 καὶ ὁμηρος τ' ἰδὴν, μητορὰ θηρῶν. ἢ ὡς αἵτις ἡ θρέψα-
 σάμε. ταῦτ' αὖ γὰρ ὁ βοφόν καὶ μητορὰ καλεῖ. καὶ ἐγὼ
 λαμπρὰν οἰκίαν κατ' ἰκῶ. ἔστι γὰρ αὕτη, ἀπὸ λαοῦ γν'
 καὶ λαοῦ πᾶσι. ἔχω δέ τι ὅσ' γν' ὀνείρω. Ἀπὸ τ' πα-
 ροιμίας. ὅσ' γν' ὀνείρω φέρει. ὡς εἰ ἔλεγε ποδισκίαν
 ἀφθονον. ὡς αὖτ' γὰρ αἰὶ ὀνείρω καὶ φαῖτα ὡς αἰ. καὶ ὁμηρος.
 οὐδ' εἰ μοι τόσα δύν, ὅσα ψεύδοντ' ὄντες. ἢ ἔχω πό-
 λα, ὅσα οἱ ὄντες πλάττει. ὡς καὶ φησὶ, ὅσα τὸ πολὺ. τῶν
 γὰρ ὀνείρων ἢ φαῖτα ὡς αἰ. ἔμψυχοι δ' ὄντων ὡς
 εἰα ζῇ. δυνάμιον πῶς τὸ ἀπ' ὄντος γινόμενον. χόλια
 δὲ τὰ λυτὰ καὶ γν' οἷς εἰσὶ τὰ ἔμψυχα. ἐκ τούτου δὲ
 πρὸς αἰ

πρὶς αὐτὰ, τὰ πρὸς τροφὴν ἀφθονα. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ γὰρ
 τοῖς ἀνθρώποις τοῖς ἀπὸ θούρας. χόρια δὲ τὰ τῶν ἐμβρύων αὐτῶν
 γαῖα. εἰώκασι γάρ ἔγκατα πλησσοντο, καὶ ξηραίνοντες
 ὁππῶς. ἔτα ἐδίειν ταῦτα αὐτῶν χόρια περὶ λαγορύδοις.

- » Κρατὶ νεοφώφοιο γῆρας. Χόρια τ' ἐμβρύων τε πλη-
- » θη. ἐμβρυον γὰρ ἀπὸ τοῦ γένει αὐτῶ τῶν βορᾶν ἔχειν ἢ ἀπὸ
 τοῦ ἐμβρύου καὶ αὐξεῖσθαι. χόρια δὲ καλῶσι τοὺς ὑμνίους,
 οἷς πληροῦσι τοὶ ἀμειλιχθέντες γάλακτος. ἐδίεισι δὲ θνή-
 σκοντες ὑπὸ τῷ πῶρι. ἢ χόρια, αἱ ἀπὸ τῶν γένεων πλεονέμε-
 ναι χορδαί. Αὐαί φαγοί. Φηγοί οἱ βαλάνοι. ἔρηκτ'
 δὲ, ὅτι πρὸ τῶν διημετριάκων λαγύρων, τοὺς βαλάνους
 ἡδίου. ἡ γὰρ πηγὴς τινὰς, πρὸς τὸ δύπα γαῖς αὐτὸς εἶναι.
 εἰσὶ δὲ θούρας γῆρας, πηγὴς. φηγός. λιμενίς. ἐτυμολογία.
 ἀλυσφλ, καὶ ἀμυλ. Ἡ νωδὸς λαγύρων, ἀμύλοιο
 πρὸντ. Νωδὸς ὁ ἐσσημνύθ' ὁδόντων. λέγεται
 δὲ καὶ τὸ βρέφ' ἐσσημνύθ' ὁδόντων. ὁ μὲν δὲ καὶ νω-
 δὸν φαμὲν αὐτό. ἀλλ' ἐκείνου φαμὲν νωδὸν, τὸν ὁδόν-
 τας ἀτρησάμενον. ἔτα ἀδυνεία τι νῆ γῆρας ἀρβυλ-
 κώτα. τὸ γὰρ βρέφος μὴ ἀτρησάμενον ὁδόντας, πῶς ἐσ-
 ηκται. ἀμυλον δὲ λέγεται, τὸ κοινῶς λεγόμενον λατα-
 σάτον. ὅτι ἐξ οὗ τοῦ γαλακτοῦ τοῦ σίτου, βεβεργμέ-
 νου καὶ σσημνύθ'. καὶ ἀρπυσμνίου ἔτα τὸ ἡλίω ξη-
 ραινόμενον. ὁ δὲ νοῦς, τοῖς τοῖς. τουτέστι, τοῦτο φροντίζω
 τοῦ χειμῶνθ', ὅθεν ὁ ἐσσημνύθ' ὁδόντων φροντίζει
 λαγύρων. μαλακῆς τροφῆς πρὸς τὴν. τοῦ γὰρ ὅτι τὸ ἀ-
 μύλοιο.

μύλοιο. ἄλλως. ἄμυλθ, εἰδὲς ἡ ἀρ' ἔκ' ἐκ τῶν σατνίων
 πωρεῶν γηρόμενθ. ἄμυλθ δὲ ἀρ' ὅθ' ὁ ἀνδρὺς μύλῳ γε-
 νόμενθ. ἀρ' ἔχοντες γὰρ τὸ πωρεῶν ἀρ' ἔχοντες. τοῖς
 μὲν ἐπεπλάγησα. ἡ γὰρ ὑπὸ τοῖς εἰρημνίοις, τὰς χεῖρας
 σωεκρότησα. Κορυμνίαν. ῥάβδον ὑπὸ τὸ ἄκρον βα-
 ρθ' ἔχουσα. ῥόπαλον. εἴρηται δὲ πρὸς τὸ ἄκρον ἡ γὰρ
 ἄκρον βαρὺ ἔχει. βαρὺτόρον γὰρ ὅτι ποδὶ τὸ ἄκρον.
 ῥόπαλον δὲ ὅτι ἀμυντήριον, ἢ ἐτόρον ῥέπες, ὅθ' ἐνός
 μέγας ῥοπλῶν ἔχον, καὶ βαρθ'. ἡ πῖνα ὁ ἀγρός τοι πα-
 τρός' μου ἀνέθρεψεν. αὐτὸν εἶλον. ἡ πῖνα ἴσως ὅθ' ἐπὶ
 κτωρ μέμψαιτο. Κένω δὲ σρόμβω. Στρόμβος, κο-
 χύλιον ἀπὸ τοῦ σπινθέρου. ἐκένω δὲ φησὶν, ἡ γὰρ τῷ
 μύλῳ λακκά, ἔχει σρόμβω ὅθ' ἄκρον σρόμβου. οὐ γὰρ τὸ
 κρείας ἐγὼ ἔφαγον. ἀγρόδους μετὰ σκέψους. γὰρ ταῖς
 πῖναις τοῖς ἰκαρίοις πειλάγους. μέγας δὲ ἡ σρόμβος
 τοῦ σρόμου, ὅτι τὸ κρείας αὐτὸ διέκοψα εἰς πῖναι μερί-
 δας. ὅθ' ἐλαβον ἀνθρώποι πῖναι ὄντο. ὁ δὲ μύλῳ λακκά
 τοῦ κόχλου λαβῶν, ὑπὸ τῷ τῷ ἰστίῳ ἐγέλασεν. Βωκο-
 λικαὶ μοῖσαι. ὁ λόγθ ἐκ τοῦ σπινθέρου, ἢ ἐκ τοῦ θεο-
 κείτου ὡς μῦσαι τὸ μέλθ φησὶν ὅθ' ἡ πῖνα ἔκφα-
 νατε. μήπως μου ὑπὸ γλῶσσης ἀνφλύκται. ἐκείνοις γὰρ
 εἴθε γίνεσθαι τοῖς μὲν πρᾶγμα ὅθ' ἔχοντες κείνουσι.

Μικρὴ γὰρ ὑπὸ γλῶσσης ἀκρῆς. ὁ λόγθ πρὸς τὴν μου-
 σαίαν. ἰδίως δὲ, τὸν λόγον ποιησάμενθ πρὸς πάσας, εἰς
 μίαν κατέκλινεν, ἢ ὁ λόγθ πρὸς τὸν δαίμονα ὅθ' ἔχει
 καὶ τὸν.

κερῆττον. ἄλλως. Μικρὸν τ' ὑπὲρ γλώσσης. Εἴθε ἢ σὴ
 γλῶττα μικρὴ ἐμποδισθεῖ. ἐμποδίου δὲ τῆ γλῶττης ἀεὶ
 ὀλοφυγδόνου. τοῖσι, ὑπὸ φυμαλίων μικρὴν ἐμπο-
 δισθεῖν ἢ σὺν γλῶττα. ὀλοφυγδῶν δὲ ὄστιν, ἢ φλυκτώ-
 δικος φύσιν. λέγουσι δ' αὐτῶν οἱ ἀπικτοὶ, ὀλοφυκτῖδα.
 ὅταν δὲ αὐτὴ γήνηται ὑπὲρ τῆ γλῶττης, εἰσβάσι λέγειν ἀεὶ
 γυναικός, ὡς ἀρεθῆσαι ὅτι μερίδα οὐκ ἀρεθισθῶ-
 κασι. ἢ κατὰ ἑλκας ὀλοφυγδόνου εἰσὶ φύματα. ἢ γούν,
 ἀναβλαστήματα ὑπὲρ τῆ ῥινός γινόμενα. Τὰς μοι πᾶς
 εἰς δὲ. ἢς τινος ὡς δὲ οἶκος ὅλθ' ἡγοῖτο. οὐτε
 γὰρ ὕπν' ἡμῶν γλυκερώτερον, οὐτε τὸ ἑαυτοῦ φωνῆς
 ἑλθόν γλυκύν, ὅσον ἢ κουκουριά. Ὡς μὲν ὁρῆτε. γρα-
 φεται καὶ οὗς γὰρ ὁρῶσαι, καὶ οὗς μὲν ὁρῶντι. του-
 τῆσι, οἷς μὲν εἰς Φίλαι ὤμουνσαι, καίρουσι. ἐκείνοι
 δὲ οὗς πᾶς οὐ βλέπετε διηλονότι, εἴα τοι ποτὶ πλο-
 σέβλαψεν ἢ λίρην. εἴα τὸν ὀδυσσεῖα φησὶν. ὄντινα οὐκα-
 τέβλεψε τὰ τῆ λίρκης φάρμακα τοῦ δὲ ἐταίρους ἀγνώ-
 μονας ὄντας καὶ ἀποδισκίπης, ἀπεθελόσεν ὀδυσσεῶν.
 συώδεις γὰρ ἦσαν, καὶ ἀμαθεῖς. καὶ τὸ τῆ λίρ-
 κης διωαμένοι, τῷ ποτῷ μεταμορ-
 φωθῆναι εἰς ἄλλα ζῶα.

ΣΧΟΛΙΑ

ΧΙΘ' Θ

υπογράφει

Παύλος

ΣΧΟΛΙΑ Εἰς τὸ Ἰ, τοῦ

Θιοκρίτου εἰδύλλιον.

ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ Τὸ ΠΑΡΟΝ

εἰδύλλιον, ὅργα τῖναι, ἢ θορισταί. Βάτ-

τος, καὶ Μίλων. πελοργίζει

δὲ ὁ Μίλων.

Ε ὅργα τῖνα βουκαῖε. τίνω οἷζυρε πέπονθε. ὅργα τῖνα. ἢ θυθεῖα ὁ ὅργα τίνης.

Καὶ ἑλίνετο το ὅργα τίνε, ὡς ὁ χρύσης. ὦ χρύση, καὶ ὦ χρύσα. Βουκαῖον, οἱ μὲν τὸν θορισταὺν ἠκούσαν, ἀπὸ τοῦ βουκαῖον τοῦ μοεῖς, καὶ τοῦ καίνω τὸ κόπῳ καὶ διερίζω. ὁ μεγαλῶς καίνω. ἢ σὺν βοῇ, καὶ ὠδῇ. Βέλπου δὲ τοῦ ἀφροτῆρα ἀκούειν, τὸν σὺν τοῖς βουσί καίνοντα τὴν γλῶ καὶ τέμνοντα. ὑποχρηστικῶς δὲ εἴρηται. Διφιλοῦ δὲ γὰρ τῷ πρώτῳ τῷ νικάνδρῳ θηριακῶν, λυσιον ὄνομα τὸν βουκαῖον λέγει. οἷζυρος δὲ ὁ ταλαίπορος. καὶ γίνετο ἀπὸ τοῦ οἷζυς, ἢ κακοπάθεια. τὸ δὲ ἔξῃς, ὦ ἐπίπονε, καὶ ταλαίπορε θορισταί, τί δὴν πέποντας. οὐτε τὴν θυθεῖαν τάξιμ ὡς πρότερον εἶπα τηρεῖς, οὐδ' αἶμα τὸ πλησίον, λήϊον θορίζεις ἀλλὰ καθυδορεῖς. ἢ οὐτε αἶμα τοῖς ἄλλοις θορίζεις θορισταῖς σκληρόντι, ἀλλ' ὥστε ρεῖ ὅρην. Οὐδ' ἐομόγμου. ὅγμου λυεῖως. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀφροτῆρος τῆς ἡγῶν, ἢ αὐλαξ. ἀπὸ τοῦ διογέδα τὴν γλῶ καὶ τὸν ἀφροτῆρων τῶν νῦν δὲ καίτη, ὁ λόγος.

ωῖ

ὡς τὸ κατ' οὐδὲν τάξεως τὸ διορισμοῦ. ἄλλως. ὅγμον,
 τὴν αὐλακα πρὸς τὸ διοικηθῆναι τὴν γλῶ. οἱ δὲ, τάξιμ.
 οἱ δὲ τὸν ὄρχον. οἱ δὲ, τὸν χόρον. κυρίως δὲ ἢ ἐπ' οὐδὲν
 τὸ ἀρότρου κμή. καὶ ἐστὶν ὅγμον, οἷον ἀπὸ τοῦ διοίγε-
 σθαι τὴν γλῶ ἀπὸ τοῦ ἀροτρίωντος. νυνὶ δὲ λέγεται ἢ λέ-
 ξις ὡς τὸ εἰς οὐδὲν τάξεως τὸ διερισμῶ. ὡς καὶ ὁμοῦ.
 » Ὅγμον ἐλαύνοντος ἀνδρὸς μαλκαρῶ κατ' ἀρουντα.
 » Λαιοπομεῖς. Ἀντὶ τοῦ διορίζεις. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ λή-
 γον τὸ χωρᾶν. τροπὴ τὸ ἢ εἰς α', καὶ συναρτίσει
 τοῦ, λαίον, καὶ τὸ τέμνω. καὶ γίνεται λαιοκμῶ. δη-
 λονότι, τὸ λήιον τέμνω. κάκτος δὲ, εἰσὶν ἀκαύθης.
 Ποῖον πὶς δαίλαν τε καὶ γνῶμῶ. Δαίλην δα, ὅτε
 ἀνατέλλει ὁ ἥλιος. δαίλη δὲ ὁφία, ὅτε πρὸς δισμᾶς κα-
 τέρχεται. ποταπὸς γνῶση καὶ μεσημβρία καὶ δαί-
 λω, ἥς νῦν ἀρξάμενοι, ὁ μείσις καὶ ἐλαττοῖς τὸν σίχον
 τοῦ θέρους. τὸ γὰρ ἀπὸ τρώγεις, ὅσον δηλοῖ. ἄλλως. πῶς
 φησὶν ὁ ἀργότορος ἔση πρὸς τῆς τῆς ἡμέρας. ὅτε νῦν
 ῥαθυμῆς τῆς ὀργασίας ἀρχόμενοι καὶ ὁ ἀπὸ τῆς μένεις τῆς
 αὐλακος ὁ δὲν. αὐλακα ἢ, τὸ ὅγμον φησὶ. τὸ κοινῶς λεγό-
 μῳ ὁρδίνιον. μίλων ὁφάματά. τοτέσι μέχρις ὁφίας
 διερίζωμ ὁ κακοπαθῶν, καὶ μὴ γνῶσις. ἢ ὁ ἀργὸς ὁ ὁφί-
 καὶ μόλις διερίζωμ. ἢ ὁ κακοπαθὴς ὁ μέχρις ὁφίας δαίλης
 τὸ θέρους ἀρξάμενοι. ἢ ὅσον λέγει ἐπεὶ ὁ μίλων γνῶσις ἀρχὴ τὸν
 βάθρον ἐφ' ἐκλελῆσθαι. ὁφάματῳ τὸν μίλωνα ὁ βάτ-
 τος καλεῖ. τοτέσι μέχρις ὁφίας διερίζοντα, καὶ μὴ
 ἀρκαλόνον

ἀρκαλμνοντα. Πέτρας ἀπόκμ' ἀτόρσμενω. Οἶον,
 πέτρινε, λίθινε, σκληρότατε ἀτόράμενος γὰρ σὺ σκλη-
 ρὸς φασὶ σὺ μὴ τόρνας. ἐπεὶ τόρνητο ἀπαλόν. καὶ τὰς
 πέτρας τὰς μὴ τειρομένης. καὶ ἀτόραμνα ὥσπερ, τὰ
 ἀνέψκτα. Χαλεπὸν, χρειώ λυῖα γόσσαι. Παροι-
 μία σὺ δ' ὅτι, ὕδι τῷ γούλαμνῳ. ἐφετὶ πινὸς διυλα-
 ποσάσως δὲ ἐχόντων τῇ σικωκείας, λεγομένη. ἥ τις καὶ
 ἐτόρως λέγεται. χαλεπὸν φασὶ μαθεῖα λυῖω σκυτο-
 τραγῆν. ὡσὺρ φησὶν ὁ γούσάμνῳ χοεῖα λυῖω διυ-
 λαποδίακτὸς ὅτι, ὅτω καὶ ὁ ἀγροῖκος ὀρωκὸς πάθης
 γούσάμνῳ. Ἀλλ' ἐγὼ ὦ μίλων. Σὺ μὲν φησὶν ἀ-
 πείρατος ὀρῶς τυγχάνεις. ἐγὼ δὲ ὀρῶ γνῶδεκα ἡμέρας
 ἡδύ. Ἐκ πίθῳ αὐτλῆς. Τότεσι ὅτως γὰρ ποδισσία
 ζῆς, ὥς σε καὶ ὀρῶ. ἡ εἰρωνδύμνῳ φησὶν, ἐκ ποδισ-
 σίας, ἀπὸ πλήρης πίθου αὐτλῆς, καὶ ἔκ ἐκλαγίνω. ἐ-
 γὼ δὲ, ὅξῳ ἔχω. Ἄλλως. Ἐκ πίθῳ αὐτλῆς. Πα-
 ροιμία ὕδι τῷ γὰρ ποδισσία ζώντων. ἀφθόνου φησὶ καὶ
 πλεσίων ἀρκαλῆς τῷ πρᾶγμα των. ὁ γὰρ οἶνος ἑδραν-
 νύμνῳ, πρὸς ἀφροσύσια ἐκκαίεται, ὅτε ἀγρία συ-
 ζῶν. ὁ δὲ μὲν ὅξος ἔχω πίθῳ καὶ τῷ πόνῳ μαχόμενος,
 ἔκ ὀρῶ. Τοι γὰρ τοι πρὸ θυραῦ μοι. Γάλα φησὶν,
 ἀπὸ τοῦ πόρου πάντα μοι λυῖα λαλῶ. ἔ μόνου τὰ γνῶσιον,
 ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπὸ θυρῶν. νῦν δὲ σῶ τῳ ὀρῶτα. ἔ μόνου
 τὰ πόρρον, ἀλλὰ ἔ τὰ πρὸ θυρῶν μετρίσι παρρησία.
 ἀλλὰ ἀποραμνίσσι σῶ τῳ ὀρῶτα. Ἄλλως. Ἀσκα-

λα. Τυτέσιμ, ἅπορ ἔσσηρα μετὰ τὸν ἀπόρον ἡμελη-
 μνία ὅσιμ δὲ τοσῶτον ὅτι καὶ ἀσκαλιδυτὰ εἰσιμ. σκα-
 λιδύω δὲ τὸ χωράδιον, ὅτι σκαλίσι καθαίρω αὐτὸ σκα-
 λίδι δὲ, σκαλίδιθ, ὄργαλέου γεωργικόν. τὸ κοινῶς λε-
 γόμενον σκαλισίον. Τίς δὲ τυταῦ παίδιον λυ-
 μαίνειτ. Ταῦτα ὁ μίλων ὀρωτᾷ. ἔτα ὁ βοῦλος ἐπά-
 γει, ἅ πολυβῶτα. ἄδικλον δὲ πότορον διυγατόρα ἢ δε-
 ράπαιναν τὸ πολυβῶτα λέγει. ἢ τὸ πολυβῶτα ἐν φη-
 σι λυμαίνειταί με. ἢ τις πρῶτον ὀρίζοντων ἡμῶν παρ'
 ἱπποκώωντι. ἢ πρὸ ἱπποκίωνι. διχῶς γὰρ γραφεται γν'
 ρῖς αὐτὴ γραφοῖς, πρὸς τὴν ἑλ. καὶ τὸ μὲν πρὸ ἱπποκώων-
 τι γραφῶν, λέγει τῷ ποταμῷ. τὸ δὲ πρὸ ἱπποκίωνι λέ-
 γει, ὅτι καλαμνίω. Εὐρε θεὸς τὸν ἀλιτρὸν. Παροι-
 μίαι εἰσι, τὸ, εὐρε θεὸς τὸν ἀλιτρὸν. καὶ τὸ, εὐρε θεὸς τὸν
 αἰπόρ. καὶ τὸ, ἐχθρὸς ἅπορ ἐπεθύμεις. τὸ δὲ εὐρε θεὸς τὸν
 ἀλιτρὸν λέγειτ' ὡς τῶν διδόντων δίκην δι' ἀμαρτίας.
 ὁ δὲ νῦν. ἀμαρτωλῶσι ὄντι, δικάως ποδὶ ἦλθε τὸ θεῖον.
 ὄθην καὶ ποδὶ πέπλωκας, οἷς ἐπεθύμεις λαοῖς. Ἄλλως.
 Παροιμία ὅτι, λεγομένη ἢ τῶν λαοχομνίων, ὅτι ἐμ-
 πέσωσι εἰς ἀέκφύγους. Μάντις τὶ τὰν νύκτα χροΐ-
 ζεται ἅ καλαμαίε. Γράφεται καὶ, χροΐζεται. αὐτὴ
 τὸ συγχρωδύνησεται, καὶ συγχρομυνησεται. ἅ καλα-
 μαία δὲ, αὐτὴ τὸ ἡφρουραία. ἐσι δὲ ἀκέρει γν' τῇ καλα-
 μη γινομένη. καὶ καλεῖται μάντις. ἴσως οὖν ὁ θεὸς κε-
 ρε τῷ ἰχνυῷ ἐπ' αἶμ δέλων, καὶ διεφθινηκίαν ὅσον φη-
 σίμ.

σὺν ἢ τὴν ὠπλῆαβες καὶ χαλεπὸν ὀρώσῃ. ἀρῖσαρχ^Θ
 γὰρ γν' ὑπομνήματι λυκούργου αἰγύλου, τὴν ἀκείδῃα
 φησὶ ταύτῃ εἰ προσβλέψῃ πινὶ τῇ ζώῃ, ἐκένω κα-
 κὸν γίνεσθαι. ἐσι δὲ χλωρὰ καὶ ποδμήκεις τῶν ἐμπρο-
 θε πόδας ἔχουσα καὶ λεπτοὺς, καὶ σιωχῶς αὐτοὺς
 λεινοῦσα. λέγει δὲ, ἢ μάντις ἢ καλαμαία κατὰ τὴν νύ-
 κτα χροῖξέ τοι, καὶ πλησιάζει τῷ χροῖ, τοι, καὶ σοῦ.
 αὐτῇ τοῦ, ἢ εοικῆα τῇ καλαμαία μάντις, σιωδυνα-
 θήσεται σοι. πινὲς φασὶν εἰκοσι τὴν βομβύκῃ πῃ
 ἀκείδῃ ταύτῃ, ὅτ' καὶ τὸ τὴν ἀκείδῃα μέλαινα εἶ-
 ναι αὐτῇ, καὶ τὴν κόρῃν σύραν. αὐτῇ τοῦ εἰπεῖν ὅτι
 ἀκείδ' συγκοιμηθῆσεται σοι, ἢ ὅτι ἰχνή, καὶ λεπτή,
 καὶ μέλαινα, λέγει ὅτι μάντις καλαμαία. τὴν ἀκεί-
 δῃα οὖν φησὶ καλαμαίαν, ἢ ὅτι γν' καιρῷ καλαμῆς
 ἐδίει τὸν σάχυν. τὴν αὐτῇ δὲ καὶ μάντιν, ἢ ὅτι πρ-
 μαντδοῦται λιμὸν φαινομένη, ἢ ὅτι κακόχρους καὶ
 πρᾶσίζουσα οὖσα, οἷς αὖ γν' τρανίσῃ ζώοις, κακὸν πρ-
 μινύει. ἢ ἡσὴ ὀρωμένη, ἢ εοικῆα τῇ ἀκείδῃ τῇ καλα-
 μαία ὀνομαζομένη, τῇ πρὸς μαντείαν ὠπτηθεία, πε-
 ριβαλλέται τῇ χρῶτά σου κατὰ τὴν νύκτα. τουτέ-
 σιν, ἢ ἰχνή καὶ λεπτή, καὶ μακρόσκελ^Θ, συγκοιμηθῆ-
 σεται σοι. τυφλὸς δ' ὁ καὶ τὸς ὁ πλοῦτ^Θ, ἀλλὰ
 καὶ ὧ' φρόντισ^Θ ὁρῶς. τυφλὸν τὸν πλεῖστον φησὶν.
 ἐπεὶ οἱ πλοῦτοῦντες περδνται τὴν διαόειαν. δῆμη-
 τρ^Θ δὲ φασὶν αὐτὸν εἶναι ὅσον καὶ βάσαν^Θ. ἐπεὶ τῇ τῇ

λαρεπιδυ πόδισσά, ἢ δύφορεία, ἢ μωρὶ ἰᾶται τὴν γῆν δ' ἴδαν.
 ὑπὸ διός δ' αὐτῶν περὶ θλίβει φασίν, ἵνα μὴ βλέπωρ,
 ἡδὲ αὖθις δικάϊας, μόνος ἐρχηται. οἱ δὲ τυφλὸν αὐτὸν φα-
 σί, ὅτ' αὖ τὸ ἀκρίτον. Ἄλλως. Ὁ ἀφρόντιστος. Ὡς πο-
 λυμδρίμνθ. τὸ γὰρ ὦ φρόντισθ αὐτῇ τῷ ὁ ἀφρόντι-
 σθ. τὸ αὖ γὰρ ταῦθα ἐπίτασιν σημαίνει. τοῖς τὸν ὅτι τὸ
 πάθθ τῶν δρώντων. οἱ γὰρ δρώντες, ἐκτῆκονται ταῖς
 φροντίσι. Σημείωσαι ὅτι δύο οἱ παλαιοὶ τυφλὰ φα-
 σί. Τὸν ἔρωτα, καὶ τὸν πλῆτον. ὁ γὰρ δρών, ἐσιμ ὅτε
 δρᾷ γυναικὸς δισηειδῆς, ἢ τις διοκῇ αὐτῷ λαλῆσιν εἶν.
 ὁπρὸς τυφλότης. ὥς ὁ ἔρως τυφλός. ἢ γὰρ, τυφλο-
 ποιός. ποιεῖ γὰρ αὖθις δρώντας τὰ μὴ λαλὰ, λαλὰ ἡγῆ-
 δαι. ὡς αὐτῶς καὶ ὁ πλῆτος τυφλός. πρὸς γὰρ
 αὖθις λαλὸς καὶ κρομῖς. καὶ διδωσιν αὐτῶν, τοῖς λακί-
 σοις καὶ βδελυροῖς. Μηδὲρ μέγα μινδῶ. Ὅρα ἵνα μη-
 δὲρ ἀλαζωνικὸν εἴποις. Οὐ μέγα μινδῶμαι. Οὐκ ἀ-
 λαζονδύομαι. σὺ δὲ μόνου θόριζε τὸ λήϊον. καὶ ἔνεκα τῆ
 κόρης, μελώδεις, τραγώδεις, ὅπως γὰρ ποιῶν, ἢ διὸν δρ-
 γάση. ὁ πρὸς ποτε ὑπὸ κῆρας. Μῶσαι πόριδες.
 Ὡς μῶσαι πόριδες. ἢ γὰρ, αἱ γὰρ τῇ πόριᾳ ὄσαι. σὺν-
 μνήκατε σὺν ἐμοὶ τῇ λεπλῶν πᾶσι. ὦρ λινον γὰρ πρᾶ-
 γμάτων ἀφειδὲ θεαί, πάντα λαλὰ ποιεῖτε. Σύραον
 λαλῶν τίτυ πάντες. συνεχάνανσε ὁρομαλζοσι πάντες.
 λεπλῶν καὶ μέλανων ὑπὸ τῷ ἡλίῳ. ἀλιόκωσον τὸ ὑπὸ
 ἡλίου λεκαυμνόν, μελίχρον γ', ἢ γὰρ, εὐοικῆαν καὶ τὸ χρῶ-
 μα

μα μέλιτι, τούτοιςσι τόχρη. Ριῶτον γάρ ὄσι καὶ τ' χρῶ-
μα τῷ σίτῃ, ὡς καὶ τῷ μέλιτι. ἢ οἱ μὲν ἄλλοι σύραν σι-
λαλδοσι. ἐγὼ δὲ μελίχλωρον οἶον, μελανωχρῶτα ἡρέ-
μα, καὶ ὁ λίαν μέλαινα. Καὶ ἀγρὰ πῆλ' ὑάκινθον.

Τὴν ὑάκινθον φασίη, ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ αἵαντος
αὐτῷ ὁθιῶσαι τὸ γὰρ τροία μανίης. Διὰ τοι ὅσα ἔχει
ἐγγεγραμμένον. αἰ. αἰ. τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος τ' αἵαν-
τος. ὁ δὲ ὅσα ἐν καὶ γραπτὴν νῦν αὐτὴν ἔπην. ἢ γραπτὴ
ὑάκινθον, ἢ ἔχουσα γὰρ ἐαυτῇ γεγραμμένα γραμματα
ὁρῶν ὅσα διηλόντι, τὸ αἰ. αἰ. εἴη ὁ σύμβολον, τὴν αὐτὴν τῷ
αἵαντι μυθολογεμνῶν. φιῶσαι γὰρ ἐκ τ' αἵματος αὐτῷ
φασί τὴν ὑάκινθον, ὅτι ἐμάνη αὐτὴν τροίαν ποδῖπτος
τῷ ξίφει. ὅθεν καὶ τὸ πᾶν τ' αἵαντος ὑποφαίνει. εἰς
τοῦ δύφορέωνος φέδωρ ἔπην. ἢ εἰς τοῦ δύφορέωνος ἀπι-
δὼρ εἶπε. δι. τῶς γὰρ γὰρ τῷ πῆλ' ἡμῖν γράφεται. Πορ-
φυρεῖν ὑάκινθε. Σε μὲν μίαν φάπτις αἰοιδῶν. ξοιτείω
αἰαθοῖσι δεδιδότος αἰακίδαο. ἔαρ' αὐτὴν λομνίς
γεγραμμένα λεωκύδαρ. Τὰ πρῶτα λέγοντ'. Ἡγού-
μεν τὴν πρῶτον τάξις ἀριθμῶνται. καταλέγονται.
Ἀαῖξ τὸν λυπασον. Ὁ λυπας, φυτόν. ὀνεμόμε-
ται αἰαίγῃς, γαλακτος πλῆθος. ἀπὸ κρινδ' ὃ τὸ δῖον
καί. ἡγούμεν ζῆτι. Ἀ γόραν τῶροτρον. Ἀρχομνίου
γὰρ πόρος αἰ γόρανοι φαίνονται. ἐγὼ δὲ ὑπὸ σοὶ μανίαν
ἔχω. Αἶθε μοι ἦσαν. Εἶθε λεκτὴ μὲν τὰ λεοίσα. ἀμ-
φοτόροι αὖ ἡμῖν ὡς πορ χησοὶ τῇ ἀφροδίτῃ, τὸ δὲ τι-

πᾶσαι, ἀντὶ τοῦ λεκτῆσαι. Σχοῖμι δ' ἐγὼ καὶ λα-
 νὰς ἐπαμφοτόροις ἀμύκλας. Ἀμύκλαι πόλις λακω-
 νική, ὅθεν, καὶ ἀμυκλαῖον παιδίον, τ' ἐκ τῶν ἀμυκλαδῶν,
 καὶ ἀμύκλαι εἶδ' ὁ ὑποδήματος. ὡς γὰρ ταῦθα ἀπὸ ἀ-
 μυκλαῖς τοῖς πρώτοις ὑποδήματα εὐρόντος. γράφεται
 καὶ, χῆμα δ' ἐγὼ, καὶ ἐσὶν ὁ νῶς τοῦτος. ὀρχομένη δὲ
 ἐγὼ γὰρ τῇ εἰκόνι, ἐποίουν ἐμαυτὸν ἔχοντα λακωνικά ὑ-
 ποδήματα. ἢ ἐμὴ σῆλη ἐφαίντο αὐτὸν ἔχοντα χῆμα ὀρχη-
 σθ. καὶ γὰρ ἀμφοτόροις τοῖς ποσὶν ὑποδήματα. Οἱ μὲν
 πόδες ἀσφαλτοῖτόν. Οἱ μὲν πόδες σσ, ἀσφάλ-
 λοι εἰσὶν. οἶον, δῦρυνθοι, καὶ ὀρθοί. ἢ λυκοὶ ὡς οἱ ἀσφα-
 λτοι. Ἀφωνα δὲ, βύχνα. ἢ τρύχνος. ὥστε ὑπὲρ βυ-
 φορότητος τίσσεται. ἢ γὰρ ἡ φωνή σσ δὲ μαλακή, ἢ οἰκῆα
 τρύχνα. τρύχνη δὲ καὶ τρύχνη, εἶδ' ὁ λαχάνς, ἢ κοι-
 νῶς λεγομένη ἀγριομελιντζάνα. ἰκανῶς μαλακόν. καὶ
 λέγεται σρύχνη. ὁ δὲ θεόκριτος ἀξέβαλε τὸ σ' ὅρα τὸ
 μέτρον τρύχνον εἰπών. Τὸν μὲν τρόπον οὐκ ἔχω εἰ-
 πῆν. Ἀντὶ τοῦ ἀγνοῦν, εἰμὲν ἀρὰ ἀμίλητον αὐτὸν ἔ-
 χας, ὡς μὴ δὲ εἰπῆν τινὰ ἀξίως. Ἡ ἑλκὰς ἀμμι ποδῶν
 ἐλελήθει βδῆος ἀοισιάς. Τὸν ὁ μίλων εἰρωνυόμε-
 νος γὰρ εἶπε φησί. συγκέκοφε δὲ τὸ ὄνομα. τὴν βδκαῖον,
 βδκοῦν καὶ βδκοῦν εἰπὼν ὑποποσειτικῶς. ὥς δὲ τὰν
 ἰδέαν. Καὶ ὥστε ἵατ' εἰρωνείαν. ὡς δὲ τὸ φιλῆρμονίας
 εἶδ' ὁ δρύβμησεν ὁ βδκαῖος. ὧμοι τῷ πώγονος. Πῶ-
 γονα, τὰ γυνῆα φησὶν. ὃ ὁ λόγος ὑβεισικός. ὅτι τὰ γυνῆα

Συμωραίνουσιν ἡλιθίως γὰρ αὐτὰ ἀνέφρονες. ὅσσαι
 οὐ καὶ ταῦτα τὰ ἔξ' ἐξωνείας ἐξέφρων ὁ μίλων καταγελῶν αὐτοῖ. ὅτι ὀργάτης ὦν,
 ὀρωπικὸν ἄσκει. διωκτὸν δὲ ταῦτα λέγει καὶ τὸν βα-
 καῖον. διασσαι δέ φησι καὶ ταύτῃ τῷ τραγωδίᾳ τῇ
 λυτιόρσῃ, ὡς μέλλω ἄσαι. Ἰσοεία. οὗτος δὲ ὁ λυτι-
 ὀρσῆς, ὡς καὶ λελαινὰς ἐλ φεργίας, ὡς συγχάνων νόθος τῇ
 μίσις. γεωργὸς ὃ ὦν, οὗν παριόντας τῇ ξγνῶν δυωχῶν,
 ὡς ἀγχαζέ δορίζει μετ' αὐτοῖ. εἴτα ἐσώδρας ἀκτέμων
 αὐτῇ τὰς κεφαλὰς, τὸ λοιπὸν σῶμα γν' οἷς δραχμασι
 σωειλῶν ἡδίστην. ἡρακλῆς δὲ ὕσδρον ἔσθην ἀκτείνας,
 ἐρρίψεν εἰς τὸν μάλανδρον ποταμόν. ὅθεν καὶ νῦν οἱ θε-
 εῖσαι καὶ τῇ φεργίᾳ, ἄσισι αὐτὸν ἐγκωμιοῦζοντο, ὡς
 ἀρῖον θορίσω. ἔσθην δὲ φησι ἀκτείνων ὡς ὡς
 εἰν θορίσω. λέγων οὕτω. καὶ θάπορ γν' μὲν θορίσωις ἰα-
 λεμῇ, γν' δὲ ὕμνοις ἰσθῇ, ἀφ' ὧν καὶ τὰς ὡδίας αὐτὰς
 καλῶσι, ὅτω καὶ τῇ θορίσωι ὡς ὡς λυτιόρσας. εἴτα ἐξῆς
 ἄσισι ὁ βάτῃς τῇ τῇ λυτιόρσῃ ὡς ὡς, φησι. δαματὸρ
 πολὺ καρεπε. αὐτῇ ὅστις ἡ τῇ λυτιόρσῃ ὡς ὡς. Σεί-
 γειτ' ἀμαλοδύεται. ἀπέσρεψε τὸν λόγον πρὸς οὗν ἐπο-
 μνήας, καὶ τὰ θορίζοντα σωδισμῶντας. δραχματα
 δὲ τὰ πληροῦντα τῇ σαχύων τῷ ἀρῖον. πρὸς τὸ
 δραχμῇ. ὅστις καὶ δραχμῇ, ἡ πληροῦσα τῷ χεῖρα ἔξ'
 ὡς ὡς. ἀμάλη δὲ σωδισμῶν, ἐκ δραχμάτων ἐκ τῶν,
 ἡ καὶ δραχμῶν. Σύνκινον αὐτοῖ. ἡγοῦν ἀδελ-

νῆς, καὶ ἀρχεῖοι. ὅτι τὸ φη συκὺς φύλον, οὐθρασον. ἀδελ-
 νες, καὶ ἀδελφάτη. ὅθεν καὶ προμία, συνίκη ὑπὸ κτεία, ἡ
 μηδὲν ὠφελῆσα. ἀπό μεταφορᾶς φη συκῆς. Ἐς βο-
 ρεῖω ἀνέμου τῆς κόρυς. Ἀδμα ὕμμι. πῶς αὖτε τη-
 ρημλόν λέγει. οὗ τῆς ἀμαλλας δημονοθετῶντας, ὅτω
 πηθῆναι. ὥς οὖν σάχνας ἐμπνέειται ὑπὸ τῆς ζεφύρου, ἡ βο-
 ρεῖς. τὸν γὰρ κόρυον γν' ὁ τόρῳ ὄντα ὅτω συμβαίνει πι-
 αίνεσθαι ἐμπνεόμενον. κόρυς δὲ, τοῦ ἐκ τῆς ἀμαλλας
 συγκαμλῶς δημῶν. Ἄλλως. Κόρυς, τὸν σωρὸν
 λέγει. ὅταν δὲ τὰ δράγματα δεθῇ, οὗ σάχνας σωρὸν
 σι πρὸς ἀλλήλους, νηδυνώτας ἔσωθην. τὰ δὲ κωλα αὐ-
 τῶν ἀλῆνες αὐλὰς καλῶσι, ἔξω ἔσραμμένα ἐδῶσι ὅπως
 εἴα τῶν αὐλῶν ὁ σῖτος ἐπιζόμενος πιαίνονται, καὶ ἄ-
 βροχῶ, καὶ ἀσηπῶ εἰσάμενη. ἡ κόρυς δὲ, κλίνεται
 φη κόρυς. ὡς ἡ πίτυς, φη πίτυς. Σῖτον ἀλειδν-
 τας φέγειν τὸν μεταμεινόν ὕπνον. ἐτόρα πῶς αἰνεῖται.
 δεῖ οὖν ἀλειδνῶντας μεσημβρίας ἀλαῦ. ὡς τῆς αἰσίου
 γὰρ ὅστις ὁ μεσημβρινός καιρὸς πρὸς τὸ ἀλαῦ. φλέγον-
 τος γὰρ τῆς ἡλὸς τλῶμαῦτα τλῶ καλῶμι, τὸ ἄχυρον
 συμβαίνει λεπτότορον γίνεσθαι. καλῶμι δὲ, τὸ κατωτόρῳ
 τῆς σάχνης, ὅσον τε σὺ τῷ σάχυνι τέμνεται, καὶ ὅσον γν' τῆ
 γῆς. ἀτμικτοῦ ὑπολιμπάνεται. Ἄρχεος δὲ ἀμῶντας ἐ-
 γφρομλῶ κορυδιαλῶ. δεῖ φησι οὗ ἀλῶντας, μεσημ-
 βρίας ἀλαῦ. οὗ δὲ ἀμῶντας, ἀρτὴ λουκανομλῆς τῆς ἡδῆς
 ἀρχεοται τοῦ ἀμῆτος. λήγειν δὲ ὡς κιαζομλῆς ἡ δὲ φη
 γῆς.

γῆς. Ἐλινύσαι δὲ τὸ λαῦμα. Ἦτοι τὸ μέσσην ἡμέ-
ρας ἡρεμῆν. βραδυῦσαι. τὸ θέμα, ἐλινύω τὸ βραδυῶ.
ὅκ' ἀσκόπως δὲ ὅσον λέγει. ὁ γὰρ κρηναλάος τῶν ὀρεῶν,
πρῶτος ποδὶ τὸ λυκόφως ὑπὲρ τὰς νομάς ἀεικνέεται, καὶ
πλευταῖος ὑποσέφει. Εὐκτὸς ὡ τῷ βαρβαρῶ πα-
σις βίβ. Μακάριος. ὑποσκόπη δὲ τὸν ὄργουλότιον,
ὡς μὴ αὐτάρκης ποτὶ τὸν πρὸς χόμηνον. Οὐκτὸς δὲ, ὁ οὐκτὸς
ἄξιβ. καὶ οὐκταῖβ. ἀπὸ οὐκτὸς δὲ καὶ ἀπὸ οὐκταῖβ,
ὁμισκός. Καλλιὸν ὡ' πιμελητά. Ὁ λόγος πρὸς τὸν
ὑποσκότιον τῶν θορῶν. ὀλίγῳ τροφῶν αὐτῷ πρὸς χόμην-
ον. Ἄλλως. Τὸ ὑπομελητά, ἀντὶ τοῦ ὄργουλότα.
ὅν δὲ ὄργουλότα φιλαργυρον φυσί. τὸ δὲ τὸν φακὸν
ἐψέμ, πρὸς ὑπόνοιαν. ἔσθι γὰρ ἐπὶ τὸν λείας, ἢ καλλι-
λιον ὡ ὑποσκότιον ἐψέμ σε. τὸν φακὸν ὀλόκληρον. καὶ ὅρα
ἵνα μὴ ὑποσκότιον, ἢ γὰρ χρίσης τὴν χεῖρα κατὰ πρῶτον αὐ-
τὸν δ' κλονέει. ὡς οἱ τὸ λύνειν. καθὰ εἰώθαμεν εὖ αἰγαν
φθισωλὸς, κυμινοπεῖσας καλεῖν. σκόπη δὲ αὐτὸν ὀλό-
γος ὡς φθισωλόν. Ταῦτα γὰρ μοχθόοντας ἐν ἀλίῳ ἀν-
δρας ἀείδου. Τινὲς ἐκ τῶν μίλωνβ λέγουσι εἶναι τὸν λό-
γον. ἀπὸ τῆς καλὰς ἀμμε ποῶν ἐλελήθη βῶνος ἀοιδῶς,
μέχρι τέλους τοῦ εἰδυλλίου. ἄλλοι δὲ λέγουσι, ὅτι ἐκ τοῦ
μίλωνβ ἐστὶν ὁ λόγος, τὸ, ἢ καλὰς ἀμμε ποῶν, μέχρις,
ὡμοι τοῦ πῶγωνβ, ὅν ἀλιθίως ἀνέφυσας, τὸ δὲ μετὰ
ταῦτα, ἢ γὰρ τὸ, δάσαι δὲ καὶ ταῦτα τὰ θέω λυδύρα,
λέγουσι τὸν βάλλον λέγειν μέχρι τῆς, μὴ ὑποσκότιον τῆς χε-

ρα λαταπρίων τὸ λύμινον. τὸ δὲ ἐξῆς, ὡς ἀπὸ τοῦ μίλωνος. ἢ τρι τὸ, ταῦτα χρὴ μοχθόυντας, καὶ αὖ μετὰ ταῦτα διὸ σύχως. Ἄλλως. Ταῦτα χρὴ μοχθόυντας. Ταῦτα τὰ μέλη τὰ πρὸς ἡμῶν δεικνύοντι, χρὴ αὖ δείζοντας ἄλλῃ. καὶ ὅτι ἐρωτικὰ ὡσαύτ' οὐ ποιεῖς βσκαῖε δ' ἡλινόε. ἢ γὰρ δέχετ' αὖ δείζοντας τ' δεισμὸν φροντίζειν, καὶ μὴ τ' ἐρωτῶς. ὁ λόγος ἐκ τ' μίλωνος. οἱ δὲ, καὶ οἷς ἐπάνω ταῦτα συνωπῆσαι. Τὸν δὲ τὸν βσκαῖε πρὲς περὶ λιμνῶν ἐρωτα. ποδὶ δὲ τ' ἐρωτὸς σὺ ὡ βάλε τ' πῶχον, πρὸς ἡμῶν ὅτι τῇ μητρίσθ' λέγειν γὰρ τῇ κοίτῃ ἢ τῇ ὀρθρῷ λειμῶν. ἢ ἀνίσταμένη ὀρθρῶν, καὶ μὴ νυκτὶ ἐμοί. τὸ δὲ λιμνῶν, αὐτὴ τ' πῶχον. ἢ χρὴ δέ σε τῷ σαυτῷ ἐρωτα πρὸς τὴν μητέρα λέγειν, ὅτι γρηγορεῖ γὰρ τῇ κοίτῃ.

ΣΧΟΛΙΑ Εἰς τὸ ΙΑ. τοῦ

Διοκρίτου εἰς Δύλιον.

ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ Τὸ ΠΑΡὸν Εἰδύλ-

λιον Κύκλωψ. καὶ γαλατίας. Προλογίζετ' δὲ

ὁ Διοκρίτης, πρὸς τὸν νικίαν.

Ο ὅδε μὲν ποτὶ τὸν ἐρωτα πεφυκέναι φάρμακον ἄλλο Νικία, ὅτε ἐγγίσειν ἐμοί δοκεῖ, ὅτ' ἐπίπασον. ὁ νῦν. ὁ δὲ μὲν ἐρωτὸς μοι δοκεῖ φάρμακον πεφυκέναι ὡν νικία, εἰ μὴ ἡ παιδεία αἰμῶσαι. ταῦτα γὰρ ὁ Κύκλωψ πρὸς Στραγγιῶν τὸν ἐρωτὸς τὴν γαλατίαν ἐχθρῶν. καὶ ἐλλόξην ποιῇ τὸν Κύκλωπα πρὸς ἀμυνθούμενον ἑαυτὸν,

ὡς

αὐτὸ τῷ Φιγαλατείᾳ ἔρωτι, καὶ γυναικόμενον φῖς διελ-
 φίσι, ὅπως ἀγγέλωσι τῷ αὐτῷ, ὅπως ταῖς μέσαις τὸν ἔ-
 ρωτα ἀκείῃ, καὶ βαλλίμαχος. ὡς ἀγαθὸς πολὺ φάμος,
 ἀνδρὶς ποτὰν αἰοιδῶν, αἰ μέσαι τὸν ἔρωτα βαπτίζαντο.
 Ἄλλως. Ὡς νικία, ὅδε μία θοράπεια ἄλλη. ὅδε πῶς τ' ἔρω-
 τα, παρὸ αἰ μέσαι. αὐτοὶ γὰρ θεράπδουσι τὸν ἔρωτα.
 τὸ δὲ τοῦτο φάρμακον, κοῦφον καὶ χαλεπὸν γίνεται εἰς
 εὖς ἀνθρώπους. δι' οὗτοισι δὲ καὶ τὴν εὐρείαν, γινώσκεις
 δὲ καὶ σὺ ὅσον ὑπερμενῶς, ὡς ἰατρός καὶ φίλος ταῖς μέ-
 σαις. καὶ τότε παρὰ δειγμάτων ἐκκλῶν. δι' οὗτοισι ταῖς
 γὰρ ἐκείνοις ἐθροῦ πῶς τὸν ἔρωτα μελεργῶν, καὶ ἴσως
 μούσαις πρὸς ἑαυτῶν, ὅτε ἡρώδης Φιγαλατείᾳ νέ-
 ων, καὶ ἄρτι τὴν ἐκφυσὶν τῇ γενέσῃ γυναικὶ πῶς
 δεικνύων. ἐκινήθη δ' εἰς ἔρωτα, οὐχ ὑπὸ μήλων, ἢ
 ῥόδων, ἢ ὑπὸ φαύλων τινῶν λέγων λικίνων, τὰ τέστι τρι-
 χῶν, ἀλλ' ὑπὸ ὀλοῶν μανιδῶν. ὥς καὶ τὰ πρὸς ὄντα αὐτῷ
 ἡγεῖσθαι πάροργα. καὶ γὰρ αἱ οὗτοι αὐτῷ ἄδοντες ὑπὸ Φι-
 λόνος, ἐκ Φιλομένης μόναι ἐπαυήλουν εἰς τὸ αὐτοῖον. πῶς
 τίσι εἰς τὴν μανίαν. αὐτὸς δὲ καθήμενος, ἡδονὴν ἔ-
 χων ἐκ Φιλομένης ἐγκαρδίον ἔλκει, ὅπως γυναικὶ
 τῇ ἡπάλι αὐτοῦ. ἴσως ὅτι, τῇ φαρμακῶν, τὰ μὲν
 εἰσι χρεῖα. ἢ γοῶν, ἀπὸ χριώμεθα εἰς θοράπειαν.
 τὰ δὲ, ποταλ. ἢ γοῶν, ἀπὸ πινόμεν. τὰ δὲ ἐπίπασα.
 ἢ γοῶν, ἀπὸ ὑπὸ πᾶσι ποταλ. Κοῦφον δὲ πᾶσι. τὸ
 βατὰ Φιλοσοφίαν ὁρᾷ κορυφαίαν παρὲχαι τὸ πᾶσι.
 θ.

θ^ο. ἤγουν, συντόμως γίνεται ἡ Ὀρία. καὶ συνήγορον τὸ
 μουσικὸν εἶναι πιναι. Εὐρεῖν δ' ὁ ῥαδίου. Τὴν Ὀριο-
 σορίαν λέγει. ἢ τὴν παιδείαν. ὅτι ἐκ ἐστὶν διχορρῆς πε-
 ριγνέσθαι Ὀριοσορίας. ἢ παιδείας. Οὕτω γὰρ ῥαδι-
 σα. ὥστε γὰρ τὸν τρόπον ῥαδίου διήγει καὶ ὁ πρὸ ἡμῶν
 λυκλωψ^α δ' αὖ τῶν ὁδῶν. τὸ δὲ πρὸ ἡμῶν ὡς τὴν σικελίας
 φέρει. λαβὸ καὶ συνῥακυσίος ὅτι. Διοκῆ δὲ πσιρ, ὅτι καὶ
 ἡ πλάις τῆς ὁδοσεύας, πόδι σικελιάς περ γέγονε. Ἡρα-
 το δ' ὁμαλῶς. Εἰς ὁρώτα ἐκινήθη. ἡραδου, ἐκ ἐλα-
 φροδ. ὥστε μῆλα διδόναι. ἢ ῥόδια. ἢ ἐτόρον πρὸς τὸ λαλ-
 λοπίζειν. ἢ ἡραδου ἐκ ἐλαφροῦς, καὶ τὸν ἡνιμόν^ο αὐ-
 ρι. ὅτε ῥόδιον. ὅτε μῆλον. μῆλον μὲν ὡς τὴν ὁφείας ῥά-
 δων δὲ, τὴν γυναικείας ἡβης. πρὸς τὸν καὶ ῥοδιωνιαν αὐ-
 22 τὴν ἑδ' ὅτι λέγῃ. ὡς κρατὶν^ο γίνεμεσι. ὧς τ' ὅτι
 22 ἐδιώκοντο σιτίοις ἡδομαι. ἅπαντα δ' εἶναι Διοκῆ ῥόδιον
 22 νία, καὶ μῆλα, καὶ σέλινα. καὶ σισύμβριον. Οὐ δὲ λι-
 22 κίνοις. Τοῖς καλίοις. τῇ κόμῃ ὡς καὶ ὁ λιωμακὸς λέ-
 22 γηται. Ὡς ὁρῶν γέλυς χρυσὸς ἐχὼν λικίνους. Ποτὶ
 22 τῶν ὅλων αὐτῶν. αὐτῶν ἀντὶ τοῦ μόναι. Ὁμηρ^ο. Τυ-
 22 ρίδης δ' αὐτὸς πονέων. ἀντὶ τοῦ αὐτόματος, καὶ μό-
 22 ν^ο. Ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὖρε. Ἀλλὰ πετραμλί^ο
 ὑπὸ τὴν ἀφροδίτης, εὖρε τὸ φάρμακον. τὸ τέστι τῆς δε-
 ραπέαν. λαθεζόμενος γὰρ ἐπάνω λινὸς πῆρας ὑψηλῆς,
 μέλιν λινὰ συνειπθεῖ, ἐμμέσως πρὸς τῆς θάλασσαν βλέ-
 πων. Ἀποβάλλει. Μισθὸς, ἀκρῆς πῆρας. ἀκρῆς γὰρ,

τὸ ἀρρρίπῳ. πρὸς βάλῳ, τὸ πρὸς κρῶ. ὡς τὸ, πρὸς-
 βάλῳσι οἱ πολέμιοι τῷ τέχει φη πόλειως. πρὸς βάλ-
 ῳ, ἢ γὰρ δύνω. ὅθεν καὶ πρὸς βολή, ἢ γὰρ δύνω. Λόκυ-
 τὸρα πακτᾶς. Τυρεὺς πεπηγότες. οἱ αἰθιοὶ τροφα-
 λίσια καλῶσι. Μόχῳ γαυροτόρα. Αὐθαδετόρα. γαῶ-
 ρος γὰρ ὁ ἐπιημελὴς. καὶ γαυρεῖα ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ ἐπαίρει-
 ται. ἐκ τούτου συγκριπτόν, γαυρότορος, καὶ γαυροτόρα
 θηλυκόν. Φιαρωτόρα, ὁμφακτος ὠμῆς. Σκληροτόρα
 ἄωροςτα φυλῆς. ὁμφαξ γὰρ ἡ ἄωρος σαφυλή, καὶ ἡ ἄωρος
 ἐλαία. ὅθεν καὶ ὁμφακτινόν ἐλαιον, τὸ δὲ ἄωρων ἐλαδων
 γνήσιον. ὁ δὲ ἡ πινόμενον, αὐτὸ γὰρ τῇ κοιλίᾳ πλατέας
 ἐλμωθας ἀναίρει. Πολιὸν λύκον. Ἀντὶ τοῦ λύκου.
 οἱ γὰρ λύκοι, αἰθαλώδεις τινὲς χοριαί. ἐπεὶ ἔν ἐκ μέλα-
 νος καὶ λύκου εἰσὶ τὰ τοιαῦτα, εἶπε καταχρηστικῶς αὐτὸς
 λύκος λύκος. ἢ πολιὸς, ἀντὶ τοῦ γηραιὸς, καὶ παλαιός.
 Ἐξ ἄρεος δρεψαδης. Τὸ δρεψαδης, λευκίως αὐτὸ βοτα-
 νῶν, καὶ αὐτὸ φύλων δ' γένους. καὶ λέγεται αἰεὶ παθὴν
 κῶς. τὰ γὰρ γένος γνητικὰ ἄχρηστα. σημαίνει δὲ τὸ τέμνω.
 ἐκ δὲ τούτου τοῦ δρεψαδης ἀχρηστος, καὶ δρεπαίνῃ, οἷ ἢς αὐτὸς
 ἀσάχυστος δρεψομεν. Παύλαδαι δ' ἐσιδιώντυ. Οὐ
 δυνάμει παύλαδαι δὲ ἐκείνους τοὺς λαοὺς λαθ' ὅν ἐσιδόν-
 τε. ὅτε μετὰ αὐτοῦ. ὅτε μέχρι τοῦ νῦν. Πλατέα ρίς
 ὑπὸ χεῖλη. Τούτῳ ἐμὶ σιμός. σιμός δ' ἔστιν, ὁ συγ-
 καθημενύων ἔχων τινὲς ῥίνα, καὶ ἀνεκκῶτας αὐτὸς ῥάβω-
 νας, γρυπὸς δὲ, ὁ ὑπὸ καμπῇ ταύτῃ ἔχων, σίπῳ ἰδρά-
 κτος.

κος. Ἀλλ' αὐτὸς τοῖς τοῖς. Ἀλλ' ἐγὼ αὐτὸς τοῖς τοῖς αὐ-
 τῶν αὐτῶν δ' αὐτῶν καὶ δ' αὐτῶν, πικρῶν εἰμὶ πικρῶν
 τῶν χιλίων, καὶ βόσκω αὐτά. καὶ τὸ γὰρ τῶν τῶν
 καὶ καὶ καὶ πίνω ἀμείλιτον. Ἰστέον, τὸ ἀμείλιτον
 κοινόν. ὃ καὶ βόσκω τὸ ἐκ πίεζω. ἐκ τῶν καὶ βόσκω
 λα, ἢ ἐκμυζῶ καὶ πίνω καὶ αἶμα. ἀπὸ καὶ δε, βόσκω
 λα τὸ αὐτό. Ταρσοὶ δ' ὑποδαχθεὶς αἶμα. Ταρσοὶ τὰ
 κοινῶς λεγόμενα τυροβόλια. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ τέ-
 ρω, τῶν καὶ πλεονασμῶ τῶν σ', καὶ ἀναδίδει τὸ τὸν
 τῶν σ'. ἀφ' ὃ ταρσός. γὰρ ὡς πινὼ δ' αὐτῶν, ὁ τυρὸς ξηραί-
 νεται. Συνέσθην δ' ὡς ὅτις. Γινώσκω δὲ ὅτι σύ-
 ρει καὶ μελουργεῖ, ὡς ὅτις τὸ γὰρ ταῦτα ὄντων λευκώ-
 πων. Τὴν τὸ λεῖον γλυκύμαλον. Τὸ πρὸς φθε-
 γμα ὀρθῶν. εἰθασί γὰρ οἱ ὀρθῶν πρὸς τὰς ὀρθῶν
 νας λέγειν, γλυκύμαλον. ἐμαυτὸν καὶ σὲ πρὸς αἰ-
 ρὸν ἐλκεῖς ἄδω. τῶν, ὅτι μελουργιμάτων ἐγκω-
 μισῶ. Ἄλλως. Γλυκύμαλον. ναὶ φησὶν ὅτι τὸ συ-
 ρεῖν ἐπίσταμαι, ὡς ὅτις τὸ λευκώπων, ὑμῶν τὸ πρὸς
 σφίλις αὐτῶν μοι γλυκύμαλον. μῆλον δὲ ὅτι ὡς μελί-
 11 λωτων. ἐστὶ γὰρ μήλα γὰρ. Ἐπὶ φῶ. Γλυκύμαλον
 12 ὀρθῶν, ὡς ἄκρω ἐπ' ὅτις. Τρεῖς δὲ τοῖς ὅτις
 νερῶς. ὅτις ὀρθῶν. ἢ γὰρ, παρακινήτικόν πρὸς ὀρθῶν
 τα. ὅτι ἐκ πρὸς οἱ, ἔχω καὶ ἐλαφροῦς, μετὰ τῶν γὰρ
 νημάτων αὐτῶν. ἀμνοφόρος γὰρ, ἀμνίδας καὶ βρεφ-
 φορέας, ἢ μαννοφόρος. γὰρ γὰρ γὰρ ὅτις καὶ ὅτις.
 μαν.

μαίνῃ δ' ἔδην, ὃ ποδὶ τραχήλι' ἰόσμε'· τὸ λεγόμε-
 νον καννακίου. Καὶ σκύμνωσ τέσσαρας. Καὶ σκύ-
 μνωσ ἀρκῶν τέσσαρας. Ἀλλ' ἀΐνιδυ τὴν. Ἀλλ' ἐλ-
 θε πρὸς ἐμὲ, καὶ δὲχ' ἡπτόν ἐμ' ἔξεις. Δηλονότι, ὁμοίω.
 ἔμοι ἀρχλαύσεις τῶν ἐμῶν. Ἐντὶ ῥαδινὰι λυπάριοςαι.
 ῥαδινόν τὸ ἐπίμνηδον καὶ λεπτόν. τὸ, ῥῆα ἡγευ δύκω-
 λωσ δ' οὐδ' ἄλλω. Ἐντὶ μέλας λεισός. Οὐκ ἀσώπως
 ἔσθ' ὥσπερ φησὶ. παρὰ δίδωσι δὲ ὁ ἱερατίνος, καὶ ἀλλὰ λυ-
 κόν λεισόν. ὃ τὸν λακρόν μετὰ τὸ τριβλῶαι πινόμε-
 νον, πρὸς παιδοποιίαν φασὶ σωτελῆν. Ἀπολυ-
 δημόδε' αἶτνα. Ἰστέον ὅτι ἡ αἶτνη τὸ ἄρ' ὅτι σικι-
 λίας, ὅζ' ἐνὸς μόρ' οὗ ἀναπέμπει. ὃ καὶ αἶτναϊον
 λέγεται. ἐκ δὲ τοῦ ἐτόρ' οὗ μόρ' οὗ δὲ δημόδε' οὗ φάσιν.
 καὶ χιόν' δι' ἔπος τηρεῖται. ὅζ' οὐ φησὶν ὁ οἰκείος
 ὅτι χιόν' οὗ τικρομένης. ῥῆν τὸ ὕδωρ καὶ μάλα ψυχρόν.

Ποτὸν ἀμβρόσιον. Νέκταρ, θεῶν πόμα. ἀμβροσία,
 τροφή θεῶν, ὡς φασὶν ἐλλλωδον. ἐκ δὲ ὅτι ἀμβροσίας,
 καὶ ἀμβρόσιον πόμα, τὸ θεῶν. πυτίσι, τὸ γλυκύτα-
 τον. Τίς κ' αὖ τῶν δὲ δάλασαν. Ἦγουν, τίς ποσῶ-
 τ' ἔχωρ ὅσα ἐγὼ ἔχω δηλονότι, ἀφ' οὗ ταῦτα πείλει-
 ται, Ἦγουν πείκεινοι οἰκείν δάλασαν καὶ λύματα.

Αἱ δὲ τι αὐτὸς ἐγὼν διοκίω. Εἰ δὲ ἐγὼ παρὰ σοὶ
 νομίζομαι λασι' εἶν', δηλονότι σωφρονὺς καὶ ἴσας ὥσπερ
 μεμίσσημαι, εἰς μοι φύλα δρύνειν καὶ λαϊόμενος καὶ τῶ
 ψυχλῶ κ' τὸν ὄφθαλμόν, ὃ γλυκὸν ὥσπερ ὅσον ἔδ' ἐμοὶ
 ὥσπερ

ὑπὸ σὲ, ὑπομένειναι μὲν αὐτὴν δ' ἔως. ἴδω φησὶν ὅτι οἱ ὄρνι-
 τες πάσχοντες ὑπὸ τῶν ὀρωμένων τὰ ἔχματα τῶν δελφῶν,
 ἡδύως φέρουσιν. Ὡμοὶ ὅτ' ἐκ' ἔτεκε μ' ἅ. ἀκρωτῶν ὁ λυ-
 κλωψὶ καὶ ἀκρωτῶν ὡς ὄρνιθ' ἐκείνης τῆς γαλατίας,
 φησὶ δελφοπαθῶν. φεῖ μοι ὅτι ἐκ' ἐγέννησέ με ἡ μήτηρ-
 μου ἰχθυῖν. ἔτω γὰρ αὐτὴ κατεβίβηται τῆς χείρ' σου, εἰ μὴ
 τὸ σῶμα ἦθελεις. Ἐφόρου δὲ τοὺς λείνας λουκά. Ἐφε-
 ρου δὲ σοὶ καὶ ὀρωτικά σύμβολα, λείνας δελφονόου λουκά,
 καὶ μήκωνος φύλλα. ἀλλ' ἐκ' αὐτῶν δυνάμει φέρῃ σοὶ ἀμ-
 φότερα γὰρ αὐτῶν τῶν λειρῶν. τὰ γὰρ λείνας τῶν ὀρνιθῶν εἰσὶ.
 τὰ δὲ τῶν μήκωνος φύλλα, τῶν χειμῶνος. μήκωνος δὲ λέγεται
 ἡ κεφαλὴ, καὶ ἀνθηφόρος βοτάνη, ἡ κοινὴ λεγομένη
 λουκά. Ἐρυθρὰ πλαταγώνια. τὰ τῶν μήκωνος φύλ-
 λα φησὶ, καὶ τὰ τῶν ἀνέμωνος, ἀπὸ τοῦ πλάσσειν ὅστις ψο-
 φεῖν. πηγνύεις γὰρ αὐτὰ καὶ τὸν ἀντίχειρα καὶ τὸν λιχα-
 νὸν δάκτυλον, τύπῃσι πῇ ἑτέρω χεὶρὶ καὶ ἔτω σημεῖον.
 ταῖς ἀγαπῶνται ὑπὸ τῶν ὀρωμένων. ὡσαύτ' καὶ τῶν
 τῶν πλαταγῶν ψόφος, εἰς ἅψοφως ὑποκρυδαίνει. καὶ
 μὲν ὡς ἡσίων. λέπεται τίνων ὡς λόρη ἐπεὶ ὁ βραγ-
 χία ἔχω, τὰ τέσις ἐκ' ἰχθύος ἐγγράμμι, μαθεῖν ἐμὲ τὸ νεῖν,
 τὰ τέσις τὸ πλεῖν. καὶ κολυμβαῖν. εἰ μὴ ἀφ' ἑκείνου τις
 ξένος γὰρ ταῦτα μετὰ νηός. ἔπος γὰρ ἐμὲ διδιδάξει δελ-
 φονόου πλεῖν. ἵνα μάθω τὴν γλυκύδα τὴν ὑμῶν ταῖς νηεῖσι.
 δελφονόου τὸ λατοικεῖν τὸν βυθόν. Ἐξήνθους γαλατίας.
 τὸ παῖν. εἴθε ὁ ζέλθους ὡς γαλατίας. καὶ ὁ ζέλθους, εἴθε
 λήθους

λήθλω λαβοῖς ὥσπερ ἐγὼ νῦν γὰρ τοῦδε λαθήμεν·
 εἰς τὸν οἶκον ἀπελθεῖν ἢ εἴθε βορληθείης σὺν ἐμοὶ ποι-
 μάινειν, καὶ ὁμὲ γαλαῖα ἀμέλγειν. καὶ εἴθε βορληθείης ἀ-
 πόκεινδ' ὁ γῆμα, τυρὸν πῆξαι, πίτταν δραστηκῶτά
 τίλω ἐμβαλοῦσα. Ἀμάλτῃς ἀδικεῖμε. Ὅπ' ὁ μασρο-
 πύειμοι. αὐτὴ αὖ εἰν φόρκιον· θυγατρὴ ἡ θώα. καὶ
 θῶς φησὶν ὁ ποιητής. ἄλλως. ἔσθ' ἀγροικικόν, ἢ ἀφε-
 λές ὁ πῶθ'. ὅτι ἡ μήτηρ μου ἀδικεῖ με μὴ πωραγωγύνε
 (αὐτὴν ἐμὴν ὀρωμένην πρὸς ἐμὲ. καὶ ταῦτα ὀρὼ σάμε
 ὑπὸ τοῦ ὀρώτ' ἰχναίνοντον, ἐλπίωνόνον λαθ'
 ἐκείνῳ ἡ μόραν. ὅρα ἔσθ' καὶ ἐγὼ ἀντίλυπῃσά αὐτῶν,
 πωρασιζόμεν· ὅτι τὴν κεφαλὴν μου ὀδυνῶμαι, καὶ
 εὖς πόδας μου ἀμφοτέρους. ἐπεὶ τοῦ ὀρώ τὸς μετ' ἐφρον-
 τίξει. Ὡκύκλωψ Ὡκύκλωψ. ὥσπερ συστράφεις, ἐλ-
 γήσας τὴν ψυχὴν ἀπ' ἐλπίσεως, πρὸς ἑαυτὸν ὁρᾷ
 γέτωι. πῶτας φρενῶν Ὡκύκλωψ ἐκ πεπετασμένους,
 καὶ πεπλανημένους ἔχεις. ἐὰν ἀπελθὼν λαλαβίσῃς
 συμπλέκεις, καὶ πόαν θορίσας τοῖς ἀρνίοις φόροις, ἴσως
 γῆροιο φρονιμώτερόν· τὰν πῆροισα ἀμέλγει. Ὁ
 νῶς. τί πρὸς ἀμνηστίαν τρέπῃ. ἡσίοδιον. Νίπιον ὅς
 τὰ ἔτομα λιπὼν τὰ ἀνέτοιμα διώκει. Κατὰ τὴν πᾶ-
 ροίμην ἔσθ' λέγει. τὸν δέλοντα βῆν' ἐλαυνε. ἦ γὰρ τὴν
 ἀγκυρόν· Ὡλφ. Οὕτω τοι πολύφαμον. Πρὸς τὸν
 νικίαν ὁ λόγος, ἀπ' τοῦ ποικί. οὕτως ὁ πολυφῆμον φῆ-
 σι μετεχειρίζετο τὸν ὀρώτα ἐθροῦ πδνε μελδργῶν.

Γᾶον δὲ διήγην. Εὐχορέεσσι δὲ διέξην, πρὸ μι-
δόν δλουῖναι, εἰς θεραπείαν τῷ ὀρώτῃ διηλονόπι.
ἢ εἰ χυσιόρ ἔχε δλουῖναι, ὅπως πείσῃ τὴν γαλα-
πείαν.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ Τὸ ΙΒ' ΤΟΥ

Θεοκρίτου ἑσδύλλιον.

Επιγράφεται τὸ πρὸν ἑσδύλλιον αἴτης. γέγρα-
πται δὲ ἰωδία διαλέκτῳ. ἐστὶ δὲ τὸ ἑσδύλλιον ἁφ-
νημαλικόν. ἀφ' ἑνὸς γὰρ πρῶτον πρῶτα γέγραπται ὁ λό-
γος, τυτῆσι τῷ Θεοκρίτῳ. διαλέγεται γὰρ ὡς ὁρα-
σις πρὸς τινα ὁρώμενον, οὐ πλέον τριῶν ἡμῶν ἀφρι-
σημνηκῶτα. ὅθεν φησὶν, ἦλθον μετὰ τρεῖς ἡμέρας. ἐγὼ
δὲ γν' μιᾷ ἡμέρᾳ γεγήρακα, ὡς ποθῶν. ἐστὶ δὲ ἑσδύ-
λλιον ὁ ὁρασις, λατὰ τὴν τῶν ἀμυνκλαίων διάλεκτον.
αἴτης δὲ, ὁ ὁρώμενος ὡς θεήλαοι φασὶν. δύχεται δὲ
ἵνα μετὰ θάνατον γήσιν τοῖς αἰσίοις. ἐπανεῖ δὲ καὶ αὐ-
τοὶ μετὰ ὡς τελμηκῶτα τῶν διοκλίων παρδιδράσιν
ὄντα, ὡς ταῦτα ἀργῶνι. γν' ὡς οἱ νέοι ἡγωνίζονται Φιλή-
μασι. καὶ ὁ μᾶλλον Φιλήμας, ἐξεφανοῦτο βαρεῖ σε-
φάνῳ, καὶ ἀπῆρχετο πρὸς τὴν αὐτοῦ μετόδον.

ἦλυντες ὡς Φίλει μοῦρε. τρίτη σὺν νυκτὶ καὶ αὐ-
τῷ. ἦλυντες. ὡς Φίλει μοῦρε, ἦλυντες μετὰ τρεῖς νύκτας τε
ἡμέρας. εἶτα ἐπαναφύων εἰρηκον, οὐ βαρδύως ἦλυντες.

Οἱ δὲ ποθῶντες. οἱ δὲ ὀρώντες γν' μιᾷ ἡμέρᾳ ἀφρι-
σημνηκῶτα.

ῥόμβιοι, γηρώσι. ἐσι δὲ πρὸς τὸ δμῳεῖον. Αἰτῆα γὰρ
 ἐν κακότητι, βροτὶ κατὰ γηράσκεισιν. ἢ οἱ δὲ ποθ' ὄντες.
 ἐν ἡμῶρα μιᾷ γηρώσι τῶν ὀρωμένων ἀκτυγχάνοντες.
 ἄλλως. οἱ ὀρώντες, εἰμίας μόνῳ ἡμῶρα τ' ὀρωμένῳ ἀ-
 πολειφθεῖν, τὴν πᾶσαν ζωὴν ἐσερῆσαι. ὧν τῶν πα-
 ρεσῆας νομίζουσιν. Ὅσον ἔαρ χειμῶνος. Ὄρου ἢ ἡδύτε-
 ρον τὸ ἔαρ τ' χειμῶν, ὄρου ἢ οἷς. ὧν ἰδίαις ἀγνὸς διασπ-
 τῶρα. ὄρου ἢ πρὸς γῆρας πρὸς μωρότα τ' πολυγάμῳ γυναι-
 κός, ὄρου ταχυτόρα ἢ ἐλαφός τ' μόχθ, ὄρου ἢ ἀηδὼν γλυ-
 κυτάτη εἰς τὸ ἀδαιμὲν δηλονότι. τῶν πετεινῶν πάντων,
 πόρου φανείς σὺ δύφρανας ἐμὲ. κατέφυγον δὲ ὑπὸ σέ
 ἀναψυχὴν ληψόμεν. δηλονότι. ὡς ὁρκεῖ. ὁδοιπό-
 ρος ἢ ἡλῖω φλεγόμενος, ὑπὸ σκιστὴν διγύδρου κατέ-
 φυγε. Σκιστὴν δ' ὑπὸ φαγόν. ὡς ἀνὴρ φησὶ φλεγό-
 μενος ὑπὸ ἡλίου εἰς σκιστὴν φηγοῦ πρὸς ἔλθῃ, οὕτω καγώ-
 σοι πρὸς ἀνεπαυστάμῳ ἀσμένως. Εἴθ' ὁ λαλὸς πνύ-
 σσαι. Εἴθῃ φησὶν ἐν ἐχώροι ὁμοίου γηῆσαι τὸν εἰς ἀλ-
 λήλῃς ὄρωτα, ἵνα καὶ ὑπὸ τῶν μεταγῆρας ὄρων πρὸς ἔλθῃ
 τὸς ἡμῶν ἢ Φιλίας ἢ. ἢ εἴθῃ δὲ ἐφ' ἡμῖν ἀμφοτέρους δύμε-
 νεῖς οἱ ὄρωτες γήσονται, καὶ πνύσσαι ἀταρῶχος. γε-
 νοίμεθα ἢ καὶ τοῖς μετ' ἡμᾶς ἐβρῶν, λόγος ἀδύμενος.
 ὧν δύο ἄνδρες, ἐν ἀλλήλοις ἐγῆσονται σωτῆρ' ἐν τῷ ὄρωτι.
 Ἐπεισομένοι σὶ δέ. αὐτὰ πᾶσι ἢ τοῖς ἐβρῶν καὶ μέλλουσιν
 ἔσεσθαι, ἢ τοῖς μετὰ γῆρας ὄροις, γήσονται ἀοιδί. ἢ τοῖς
 ἄκκοσμα. λέγεται δηλονότι. Δοιῶ δὴ τινα. ὅσον ὡς αὐτὸ

πνεύματος ὁρόους. ἵνα οἱ μεταγνησέσθωσι τῇ Φιλίας ἡμῶν
 μνησθέντες, λέγουσι ὅτι διὸ πρὸ ἡμῶν ἐγγύοντο ἀνθρώποι.
 ἔτι δὲ τὸ μὲν, ὑπὸ λακωνῶν λεγόμενον εἰς πόλιν
 τυτέσι δρασῆς. ἔτι δὲ ὑπὸ θεοσαλῶν αἵτις. τα-
 τέσι δὲ ὀνόμαζοντο. οὗτοι δὲ ἀλλήλους ἐξ ἰσοϋ Φίλικαν.
 τοῦ χρυσοῦ γήρας ὡς οἰκον ὄντες. Φῶβ' ὁ μὲν, ὡς εἰς
 πονίαν. φαίη ὡς ἀμυκλαῖσθω. ὁ δὲ ἡγεῖται ἀμυκλαῖ-
 σθω εἰς πονίαν ὀνομαζόμενον. ὅτι γὰρ τὸν ἱερὰν εἰς-
 πονίαν φασί. ὁ δὲ ἔτι δὲ θεοσαλῶν αἵτις. τυ-
 τέσι δὲ ὀνόμαζοντο. τὴν ἀλλήλων δὲ Φιλίαν ἰστέροπον εἰ-
 χον. ὡς ὑπὸ ζυγοῦ ἰσοστάθμουν. ὡς οἰκεῖ δὲ τὸ τε ἡμῶν πά-
 λιν ἀνθρώπων ἐκ τοῦ χρυσοῦ γήρας, ὅτι ὁ Φίλικαν ἀντεφίλει
 τ. ἀμυκλαῖ δὲ πόλις λακωνική. Εἰ γὰρ τοῦ ὅτι πα-
 τὸν ἱερὰν ἰσοστάθμουν. Εἴθε γὰρ ὅτι ἡγεῖται ὑπὸ ζυγοῦ
 ἡ ὡς ἀγνήρω ἀθανάτων, ἡ γὰρ, ὡς ἰσοστάθμουν ὡς ἑτεροὶ θεοὶ οἱ μὴ
 γνησθῶντες, καὶ ἀθανάτων. ἄλλως. Εἰ γὰρ ἀγνήρω
 ἀθανάτοι. Κοκτέον ἐξωθῶν, ἡμῖς. ὅτι δὲ ὅτι ὡς θεοὶ
 αὐτοὺς εἰν φησὶν, ἀλλ' ὡς καὶ τοῖς μετὰ γνησθῶσι, ὅτι
 μνήμης εἰν καὶ ἀσπείδω, καὶ μὴ ὑπὸ κληδυνῶν. ἡ εἰ γὰρ
 ἀγνήρω ἡμῖς ὡς ἀθανάτων. ἡ γὰρ ὅτι μνήμης ὑπὸ ἀσπείδω.
 ὄντες. τὸ παῦν εἴθε ἀθανάτων γνησθῶν, μετὰ ὡς γνήως
 γεγυμνασμένοι. εἰ δὲ ὡς βαλὴν ἡμῶν δαίμων διανοήσι, εἴθε ὡς
 ἀγνήρω ἡμῖς εἰς τοῦ ἀνέκτατον τόπον τοῦ ἀσπείδω, με-
 τὰ ὅτι ἀσπείδω γνήως, ὅτι ἡσὶν νυῦ Φιλία καὶ τοῦ ὀνόμα-
 ζοντο, τοῖς πάντων ἐγκλησόμενοι. μάλιστα δὲ, τοῖς τῶν
 ἡγεῖται

κῆθεωρ σόμασι δακνόντι. Ἀλλ' ἤρι τούτων μὲν ὑπὸρ-
 ττοροι. ἀλλ' οἱ θεοὶ μὲν ἔδονται οἱ θρανίωνες ὑπὸρ-
 ττοτων. πούτῃσι ἰχυρότατοι βοηθοὶ ὡς ἐθέλουσιν. ἐγὼ
 δὲ ἐπαίνωνσε τὸν καλόν, οὐ ψεύδομαι. ὃ δὲ ὑπὸ φρί-
 νος φρίμης ἀναβλαστήσῃσι τὰ τοῦ ψεύδους σύμβολα.
 ἄλλως. Ἐγὼ δέεσε. Ἐγὼ δέεσε ἐγκωμιάζων, λέγει δὲ
 πρὸς τὸν ὄρωμενον, ὃ ψεύδομαι πρὸς σὺν. ὃ δὲ ἐπάνω τ'
 φρινὸς ψεύδομαι γηνήσω, ἢ μᾶλλον φύσω. εἰώθῃσι γὰρ ἑ-
 νοιοι τὰ ἐπάνω φρίνους φύομενα ψυδράκια, ψεύδομαι
 λαλεῖν. καὶ εἰν ταῦτα σημεῖον ψυδρολογίας. ἢ ψεύδεται
 φρινὸς, φύσκει ὡς φρίνους λουκάς αἰ λεγόμενα ἰονθοί,
 ἢ ὄνθοι ὡς καὶ τὸ ἄνθος φρίνους γηόμενα. ἄς ψυ-
 δράκια ἐκάλει. καὶ οἱ σικελιώται τὸν ταῦτα φύαν-
 τα, ψυδρολογὸν ἐσημαίνοντο εἶν. ἰονθος δὲ λέγεται,
 πρὸς τὸ ὄνθος οἶον ἐμολισμός φρίσσεως. Ἡ γὰρ καὶ
 τι δάκνης, εἰάν γὰρ καὶ λυπηρόντι ἢ δακτυλίου δακ-
 νης, ὁ λόγος ὁ τρώας ἰάσεται. ἢ εἰάν γὰρ καὶ δακνῶ
 ὑπὸ σὺν, τὸ μὲν δῆγμα τεθεράπευκας, καὶ ἀβλαβὲς
 ἐποίησας. μᾶλλον δὲ καὶ εἰς τὸ διπλάσιον ὠφέλεισας. ὅ-
 ἐπαυήθη εἰς τὸ εἶναι, ἔχω τὸ ἴσον μέτρον φρίνους.
 νισαῖοι μεγαρεῖς. νισαῖος αὖ πρὸς φρίνους. ἐπί-
 νου γὰρ μεγαρεῶν ἡ νίξ. ἀφ' οὗ νισαῖοι καλῶνται οἱ
 μεγαρεῖς. ὠνομάσθησαν δὲ, ἀπὸ νίκου τοῦ πανδίωντος.
 σιωοικῆσαντος αὐτοῦ ἀριστύνοντες. καὶ σιμωνίδης,
 ἐπαίνει αὖ μεγαρεῖς. Οἰκίστε. μακαριώδηρτε,

ὅτι ὑπερβαλλόντως τὸν Διοκλίαν ἐπιμήσατε. οὐτὸ
 γὰρ ἀθλῶν ἦν φεύγων εἰς μέγαρον Φιλόπαιον ὑπερφυ-
 ῶς ὦν, γνῖναι μάχην κρείδουσι. καὶ ὑπερσπίζων τινὸς
 ὀρωμνίου, ἐκένον μὲν ἔδωκεν, αὐτὸς δ' ἐπελδύτησεν.
 ὄθην αὖτ' ἐμεγαρεῖς θάψαι αὐτὸν, καὶ τιμᾶν ὡς ἥρωα. ἀγῶ-
 νά τε αὐτῷ ποιῆν, γνῶν αὖτ' ἐκαλῶς ποδὶ Φιλημάτῳ ἀ-
 γωνίζεσθαι. τὸν δὲ κατὰ Φιλίαντα αὐτῷ ἦν ἡδίστα, ὅσον
 ὑπὸ αὐτῷ, ὡς ἡρέετο σεφανῶσθαι. ἄλλως. ὁ μεγαρεῖς
 οἱ τὴν νίκην λατοικῶντο, καὶ τὰ ναυτικὰ ἀριστύνον-
 τοι, δύτη χεῖροι τε ὀλβίως, τῷ αὐτῷ καρικουῦντες πα-
 τριδίᾳ. ἐπεὶ τὸν ἀθλῶν Διοκλίῳ ποριστότορον ἦν
 ἄλλων τελευτήσατε, ὀφείλω πάσι δὲ γεγονότα. καὶ ἐπ'
 αὐτῷ ἀγῶνα Φιλημάτῳ τεθήκατε. γνῶν ὁ γλυκύτα-
 τα Φιλίαντα, καὶ τὰ αὐτῷ χεῖληρ' ἵσθαι αὐτῷ Φιλοῦ-
 τος χεῖλεσι προσκολλησας, βαρεῖ σεφανῶ σεφανθεῖς,
 χαίρων ἀπῆλθεν εἰς τὴν αὐτοῦ μητρόα. ἦπου τὸν
 χειροτὸν γανυμήδεα. ὄντως ὁ λειπὴς φησὶν δύχεται
 ἱερὸν γανυμήδει, ἵνα ὑπὸ τῆς αὐτοῦ ἔχῃ τὸ σῶμα, πρὸς τὸ
 δικάζειν τὰ Φιλήματα οὕτως. ὡς ἡ λυδία λίθη δοκι-
 μάζει τὸν χρυσόν, εἴτε καλός, εἴτε καὶ μὴ. ἡ λεγομένη
 χρυσᾶ. ὡς αὖτ' ἐλθὺς οὕτως πρὸς λυδοῖς εὐρισσομένης.
 τὸ δὲ ἑξῆς, οὕτως. δύχεται τῇ λυδίᾳ πᾶν τὸν
 ἔχειν τὸ σῶμα. ἡ γὰρ οἱ ἀργυρεῖ μοιδοὶ
 τὸν χρυσόν δοκιμα-
 ζουσι.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΙΓ΄, ΤΟΥ

Θιοκρίτους ειδύλλιον.

ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ
 ειδύλλιον, ὕμνος. πάλιν δὲ τρεῖς νικίαι πρὸς διαλέγε-
 ται, ὡς καὶ γὰρ τρεῖς λευκώλοπι. ἐκ τίθεται δὲ τὰ πρὸς
 τὸν ὕμνον καὶ Ἡρακλῆα. τὸ μὲν ὕμνος, τὸν ὑπὸ τῶν νυνί-
 φων ἀρπαγίῳ. τὸ δὲ Ἡρακλῆος, τὸν πλάνην,
 καὶ τὸν ποδὶ τοῦ ὕμνος βᾶλλον. Θεο-
 κρίτου ὕμνος. Δω-
 εἶδι.

Ὅ γ' ἀμὴν τὸν δρῶτα μόνοις ἔτεχ' ὡς ἐδοκίμεις
 Νικία, ὧ πνι γὰρ θεῶν πόνα τέκνον ἔγχετο.
 Ὅς τὸν λίμ ὑπὸ μένει. λίμ τὸν λέοντα ἀπ' οὐθείας τ'
 λῆς. καὶ ὁμοῦ. Ἐπί τε λίμ ἤγαγε δαίμων. καὶ, λῆς
 ἡν γὰρ. ἰσορεῖται γὰρ λέοντας Ἡρακλῆους σφαθ-
 ρῆσαι, τὸν ἐλικώνιον. τὸν λῆσθιον. τὸν νεμαῖον. Χα-
 εῖον τὸ ὕμνος. Τὸν ὕμνον σὺν κράτης, ὅν Ἡρακλῆος
 φησὶν. ἀπ' ὧν δὲ ὁ ῥόδιον, φιλοδαμον, καὶ λύν-
 κ. θυφορέων δὲ, θυφῆμον τὸ ποσειδῶν ἐρωμέ-
 νου. καὶ ἄλλοι ἄλλων. Τὰν πλοικαμίδια φορδυνόν,
 τὸ ἔχοντ' τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς πεπλεγμένους.
 ἐν ἧ τὸ φορδυνόν, αὐτὸ τὸ φορδυνόν καὶ ἔχοντ'.
 Ὅσα μαθῶν ἀγαθός. Αἰσοτέλης φησὶν, ὑπὸ ῥα δια-
 μαύθυνος πᾶσι δὲ θηῶσι τὸ Ἡρακλῆα. Ἡρόδοτος δ' ὑπὸ τ'

Βασιλέω αμειψόμενοι. πῦες δὲ ὑπὸ χείρων καὶ
 δεσπιδος. Χωρὶς δ' ὁδὸς ποτ' ἤς. οὐδέποτε φησὶν
 ὁ ἡρακλῆς αὐτοὶ ἐχωρίζετο. οὐδὲ μεσσοῦς ῥήματα.
 οὐδὲ ταῖς ἐωθιναῖς ὥραις. Οὐδ' ὁπότ' ὀρτάλιχοι με-
 νυροί. ὅτε τὸν λαὸν καὶ ὁμοῖοι νεοσοὶ γν' οἰκῆματι πινὶ
 ὄντον, ἀρελὲς ποιεῖν εἰς τὴν κοίτην. Περυσσομένης ῥή-
 μητρος καὶ λοιπὸν ἀναχωρῶν τὴν πελοπονησίαν ἐκ
 διεχόμενοι τροφῇ. ὀρτάλιχοι δὲ, νεοσοὶ μικροί, μι-
 κροῖοτε πετόμενοι. μινυροί δὲ αὐτὴ τὴν μινυρίζοντον,
 καὶ λεπτή φωνὴ θρυλῶντες, μητρος πελοπονησίης,
 ὅπως ὑπὸ τὰς πύργους λαβὴν εὖ νεοσσός. πῆτο δὲ
 δὲ, ἑνὶ δὲ τοῦ λεπτοῦ καὶ τεταμένη, ὡ καὶ εἰς εὖ ὀρόφους
 αὐτὴ ἰσορρομῶν πολλοὶ χεῖνται. οἱ δὲ αἰθαλόγῳ πῆ-
 το δὲ τὴν δὲ τοῦ λέγεται. ὡ καὶ ὁμοῖοι. Αὐτοὶ δ'
 αἰθαλόγους ἀναρῶντας μεγαλοῖο. Ἰνὲς δὲ φασιν αἰ-
 θαλόγῳ ἐπ' αὐτὸ τὸ πῆτο δὲ τοῦ, ὡ καὶ τὸ αἶμα ἐν αἰθάλης.
 ἢ ἀρτὸ αἰθεοδολίαν, οὕτως αὐτὸ ἐφη. τὸ δὲ παῦν ἐ-
 χει ὅτω. μέχρι τ', αὐτῷ δ' ἐν ἑλκῳ. Πάλιν ὁ λόγος
 πῶς τὸν νικίαν, ἑλκῳ ὄντα τὸ θεοκρίτου. φησὶ γὰρ ὁ
 θεόκριτος πῶς αὐτόν. ὅτι. ὡς ἐδοκῆκεν αὐτὸν νικίαν, ἐχ' ἐν
 καὶ ἡμῶν μόνον ἐγγύνησε τ' ὀρώτα ὁ θεός. ὡ πινὶ ἐγγύνη-
 τένοον. ἐχ' ἡμῖν μόνον τὸ καλὸν φαίνεται καλὸν ἐν. οἱ-
 πινὲς θνητοὶ ἐσ' ἡμῖν, καὶ σήμερον ὀρώμενον, αὐτοῖο δ' ἐχ' ὀρώ-
 μενον. πυντίσι, σήμερον ὀρώμενον, αὐτοῖο δὲ τεθνηξομένη.
 ἀλλὰ καὶ ὁ ἡρακλῆς ὁ χαλκεοκάρδιος, πυντίσι ὅτι ἐ-
 ρός

ῥός ἦός τοι ἄμ' αὖτις ὦν. ὅς τις ὁ ἥρα κλῆς ἀπὲκτανε
 ἔργον ἐμὴν ἀλόντα, διεδίδλωτο ἔρ' ὄρωπ'. ἥρα δ' αὖτε γὰρ
 παῖδός τοι χαλκόν τ' ἔλα. τ' φέροντ' ἔλ' ἀνέμου.
 τούτῃσι, τοῖς ἔχοντ' ἔλ' ἀνέμου πλεγμαῖας. καὶ ἐ-
 δίδωκεν αὐτοῖς τὸν ἔλ' ἀνέμου ὅς τις ὁ ἥρα κλῆς
 πάντα τὰ πῶς
 ὠφέλειαν. ὡς καὶ πατὴρ δίδωκεν αὐτὸν τοῖς αὐτοῖς πᾶσι
 δια. ἐκείνη δὲ δειλὸν ὅτι δίδωκεν αὐτοῖς, ὅτι αὐτὸς ὁ ἥρα
 κλῆς μαθὼν, ἀγαθὸς ἐγγένος. τούτῃσι, ἐπαινετός. ὅτι
 τούτῃσι δὲ διεδίδλωτο ὁ ἥρα κλῆς ἔρ' ὄρωπ' τ' παῖδός,
 ὡς τε οὐδέποτε λυγρὸς αὐτοῖς. τούτῃσι, λεχωισμῶν
 τ' . ἀλλὰ δι' ἡσπάρτος σιωπῶν καὶ ὁμίλει αὐτοῖς. ὅτι
 γὰρ δίδωσι ὁ λόγος, ἔρ' μὴδέποτε ἀφίσταται τοῖς
 παῖδός. μήτε τῷ μέσῳ τοῖς ἡμέτερος, τούτῃσι τῇ μεσημέ-
 ρείᾳ, μήτε ὅποτε ἀνατέλλει ὁ ἥλιος. ὅτι γὰρ σημαί-
 νει, τὸ ἀνατρέχει ἡλίου κίππος ἡὼς ὅτι τὸ δῶμα τ' δῖος.
 τούτῃσι, ἡ ἡδὲ λουκῶν ἵππων ὀχρημένη. μήτε ὅποτε
 ὄρνις τις νεοσσὸς ἔχεται καὶ ὄντας πῶς τὴν κοίτῃ τοῖς
 ἡλίου δεινόντ' ὡς ἐύλου λαβημένη, γὰρ τὰ πῆρα αὐ-
 τῇ ποδὶ βαλὼν, σκίπει καὶ ποδὶ βαλὼν. οὕτω περὶ
 δεινὸν ὁ πᾶς αὐτῷ ἡτ' ὁμόν. τούτῃσι, ἡτ' τὴν οἰκίαν
 ἀφίσκειαν. αὐτοῖς δ' εὐ' ἔλκω. αὐτὸ τοῖς αὐτοῖς. ὡς
 πορ αὐτὸν ἐκ νεότητος ἑλκὼς ἔλκω καὶ ἡτ' μὴδὲν
 ἐλατῶνται, μὴ δὲ ἐλλείπω, ἀλλὰ γήραιοι. εἰρηται δὲ
 μεταφορικῶς, ἀπ' ἡν βοῶν ἡν ἐκ νεὸς ἐβίση μὲν κα-
 λῶς ἔλκει. μὴδὲν τῇ. μὴδὲν πόλις ἀργούς.

οἱ δὲ λώμιω αὐτῶν φασί. ἀργεία δὲ καὶ ἡ ἀλκμήνῃ.
 Ἄπὸς λυανειᾶ. Καρύσιος ὁ πόργαμῶς φησί, λυαν-
 νίαν μὲν ὑπὸ ἀνθρώπων. ὑπὸ δὲ θεῶν, ὅρκου πύλας
 λεκλῆσαι. Τιμοδῆνης δὲ φησιν, ἀπὸ τοῦ ἰορᾶ ὡς εἰ σά-
 διον, εἰν νησίδιον σηοπελῶσις. καλεῖται δὲ τὰς πύ-
 λους ἀκρας λυανείας. Συνοδουμάδιον. ὅθεν τὸ συνοδρε-
 χεῖν ἀλλήλους, καὶ συνορχεῖσθαι. καὶ σωθεαίμεν τὰς
 ὁδοπορίας ναῦς. μόνω δὲ τῶν ἀρχῶν φασὶ πρυοία
 εἶν ἀθλῶας ὁδοπορῆσαι. ὡς δὲ πεπορωμένου ταῖς
 συμπληγάσι πέτραις ὡς εἰ ὁδοπορῆσαι τὰς αὐ-
 τὰς ἀβλαβῶς, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα μυδιγῆτι πάχειν
 δεινόν. ὅθεν ἐκείνῳ οὐκ ἔχοντι αὐτὴν ἀργῶν δεινῶν, ἐπι-
 σκεψαὶ τὴν συνοδομίαν. Βαθύνει δὲ ἐσθραμοῦ φασί. Φά-
 σιν ποταμὸς καὶ πόλις ὁμώνυμος ἐν κώλχοις. παρὰ τὴν ἑλ-
 λῆν. μιλησίῳ ἀποικίῳ. Ἀντίκοντε πελειάσις.
 ποιεῖ ἀνατολήν φησὶ τῶν πελειάδιον, ἡρξαντο σέλλε-
 σθαι τὸν πολλόν καὶ ἀνάγειν οἱ ἥρωες εἰς κώλχους. ἐπὶ
 δὲ ὁ καυρὸς ἀρχομένου πύθιοις. διὸ καὶ ἐπὶ γὰρ τε-
 τραμῶν εἰστος. ῥυτίσι, λήξαντος. ἄλλως. αἱ πε-
 λειάσις φησὶ λαλόμενος τῆς βασιλείας τῶν ἀμα-
 ζόνων ἥσαν θυγατέρες. αἱ πελειάσις πρηνόρως ἐβη-
 σαν. πρῶτον δὲ αὐτοὺς χορεύει καὶ παννυχίδα συνεῖν
 σάντο πρηνόρως. ὁ δὲ νῆς. λαβὼν φησὶ καυρὸν ἀνα-
 τίλκασιν αἱ πελειάσις, θάλλει τὴν πᾶσαν γῆν ταῖς βοτά-
 ναις τοῖς αἰσθ, τῶν καὶ τὰ ἀπὸ πλοῦ φέρειν τῶν. τὰ
 δε

δὲ ὀνόματα τῶν πλεισθίων εἰσὶ ταῦτα. λοκκυνῶ. γλαυ
νία. πρῶπις. πρῆβγνία. μαία. σονυχία. λαμπασιά.

Θεῖον ἄωπος. ἄωπος τὸ ἀπάνθισμα τῶν ἀνθῶ. οἶον,
οἱ πρῶτοι τῶν ἡρώων. τὸ θεῖον ἀπάνθισμα τῶν ἡρώων. ἐρη-
ται δὲ ἄωτος, ἀπὸ τῶν ἄερ. ἡγερ, πνεῦμα καὶ ὁδωδισγία.

Εἴσω δ' ὁρμον ἔθνητο. καὶ ὁρμίδησαν γὰρ τῇ πλοπον-
τίδι. καὶ τῷ κίον τὴν ναῦ καλχυμένην πρῶτον. γῆθα τὰ
καὶ τὸν ὕλαρ. ἢ γῆθα καὶ ἡρακλῆς ἀπὸ τῶν ἡρώων κατε-
λείφθη. ἔνθα λιαναὺ αὐλακας. Εἰς τὸν τόπον τῶν
λιανῶν. λιανοὶ γὰρ οἱ τῷ κίον οἰκῶντες. ἥτις ναὺ κα-
λεῖται πρῶτα ἀπὸ τοῦ τῶν ἀθλητῶν βασιλέως πρῶσις. λίος
δὲ ἀπὸ λίος τοῦ ἡοῦ ὀλύμπου. ἀφ' οὗ τὸ ὄρμον ὀλύμπος.

Σπιδάσθειςιν ὄνειαρ. ἡγουν ταῖς κοίταις ὠφέλεια.
παρ' ὅσον ἐποίησεν τὰς σπιδάσθας ἐκ τῆς γῆς λημῶνι φνο-
μῶνις ὕλης. σπιδάσθας δὲ καλεῖται, τὴν δὲ ὕλης χορτώδη
κατέσθωσι. ἄλλως. Αὐτῶ δ' εὐέλκωρ. τὸ παῦ μέ-
λει τοῦ. ἔνθα βούρμον ὄξυ. βαθὺν δὲ τὰ μὲν ἐν πει-
ρομῇ, ἔχειοντως. ἀγόμενον δὲ ὁ πᾶς αὐτῶς τῶν ἡρακλῆς,
ἵνα ἀρβάνει εἰς ἀληθινὸν ἄνδρα, τυτέσιμ ἄνδρῃ.
ἀναφανέει. μὴ ψευδόμενον τὴν αὐτοῦ φύσιν δηλο-
νοῦ. ἀλλ' ὅτε οἰασῶν ἐπλεεῖς τὸ χεῦσεον δόρυμα, ὁ ὕος
τοῦ αἵοντος, σωὲ πλεον δὲ μεταυτοῦ καὶ οἱ ἀγῆστοι τῶν ἐλ-
λινῶν, ἐκ λελεγμῶν ἐκ πασῶν τῶν πόλεων, οἵτινες
ἦσαν ὠφέλιμοι. ὅσον γὰρ ὅτι τὸ, ὠνόφελος ἐ. ἀφίκετο
καὶ ὁ ἡρακλῆς ὁ ὕος τῆς ἀλκυμῶνις τῆς μιθεαπιδί.
τῆς

Ἡρώωνος ὁ πάλαιος. ποντίσι δὲ καρτερός, ὅς τῃ
 πόλιν τὴν ἰασηνὴν τὴν ἀφνειάν. ποντίσι δὲ πλεσίαν.
 αὐτῷ δὲ Ἡρακλῆς καὶ ὁ ὕλας εἰσέβαινον εἰς τῇ
 νῆα τὴν ἀργὴν τὴν δίδρομον, καὶ δι' ἐκείνου. ἡ τις ἡ ἀρ-
 γὴν καὶ δεικνύοντι, οὐχ ἡ ἔτατο τῇ πετρῶν τῇ μελα-
 νῶν τῇ σιδηρομαδίῳ. ποντίσι, τῇ σιδηρομαδίῳ
 πρὸς ἀλλήλας. ἀλλὰ διδραμεν αὐτὰς, ἡ ἡλθον εἰς τὸν
 φᾶσιν ποταμὸν τὸν βαβυῶν, ὅσπερ ἀπὸς ὁ ἰασηνὴν
 θάλασσαν. ὅς ἐκείνους δὲ τὸν ἰασηνὴν, ἐμειναν αἱ χοιραῖδες
 πετράς ἀκίνητοι. Ἄμθ δὲ αὐτέλλοντι πελάγους.
 τότε δὲ ἐμνήσθησαν οἱ ἀργοναῦται πλοῦσεως, λέγων ὅτι
 θεῶν ἀπάνθισμα τῇ ἡρώων, ὅσπερ γὰρ ὅτι ὁ θεὸς ἄω-
 τθ, ὅτε αἱ πλεσίαν ἀνατέλλουσιν δὲ γὰρ πῇ ἀρχῇ τῇ ἰα-
 ρθ ὅτε καὶ τὰ ζῶα εἰσὶν ἀπολελυμένα πρὸς νομούς.
 ὅσπερ γὰρ ὅτι, ὅ, ἰασηνὴν ἀρῆα νέου βάσκον, καὶ διὰ
 ὡς αὐτὸς ὁ ἀργὸς ὅσπερ γὰρ ἡ ναὺς ὠνομάζετο, νότου
 λαμπρῶν πνεύματι μέχρι φέτης ἡλόςρας, εἰς τὴν ἑλλή-
 σποντον ἵκοντο. γὰρ ὅς δὲ ὁ πῶπον τίθεται ὡς μελάνθ
 τὸν τόπον τῇ ἰασηνῶν. γὰρ ὡς οἱ βόες ἀροτριῶντες, δι-
 αμὲν τὴν αὐλακὰ ποιῶσι. καὶ ἰασηνὴν τὴν γλῶσσαν
 ἀρότρω. ἐστὶ δὲ τὸ ὅλον πρὸς φέτας. λίος δὲ, πόλις ὁ πῶ-
 πον τίθεται. ἡ λίος δὲ πόλις πρὸς τὴν ἰασηνὴν. οἱ δὲ
 τὴν λίον οἱ καὶ τὴν ἰασηνὴν. ἐκβαίνοντες δὲ τῇ νῆος δεικνύ-
 ον, σιδηρομαδίον ἐποινοῦν ὡς πῇ τὸν ἀγίαλον ἡ
 τὸν ἰασηνὴν ὁ ἰασηνὴν, καὶ τὴν δὲ ἐποινοῦν ὡς μίαν πολ-
 λῶν.

λοι. πείκειτο γὰρ αὐτοῖς λαμῶν, ὅς τις ἴω ὠφέλεια ᾔν
 σρωννῶν. ὅς οὐ πινῶ λαμῶν ἔκοφαν βότμον ὄξυ,
 λύπερον. Κῶχετο ὕμνας ὀφθαλμός. ὁ νῶς. καὶ ὁ ὕμνας ὁ
 φανθός ἐπορεύθη κομίσαν ὕδωρ ὑπὸ σείπνιον, ἔνεκον ἦ
 ἥρα κλέος καὶ τὸ σόρδ τελαμῶν, καὶ ἐμβρυὸς τῶ
 ψυχῶ. ἡ ἀκαμπὲς καὶ σκληρῶ. ὅς γὰρ ὅστις τὸ, ἀσεμ
 φῆ. οἷον ἐὰς φῆ. οἷπνες κοινῶ ἐποιδνῶ τραπέζαν.
 ὅχετο δὲ ὁ ὕμνας, ἡρατῶν ξίφῶ σιδνεῶν. παχέως δὲ
 ἡρῶν ὁ σιδνεῶν ὅστις χῶρον κοίλῳ καὶ οἷον ἐκβαθύνῳ.
 πᾶσα πεφύκει δὲ ταύτη, βόταναι πολλαί. λέγω, θρύνα.
 χελιδώνιον μέλαν. καὶ ἀδαντου χλωρόν, καὶ σελίνα
 θαλάσσιον, καὶ ἄχρωσις, ἡ τεινομένη ἅμα καὶ ἡλιοσομένη.
 μέλαν δὲ τὸ λεῖνός, αἰνύμφοι ἐχέουσι. ὅς γὰρ ὅστις τὸ
 χορὸν ἀρτίζον. λέγω αἰνύμφοι αἰμυλῶ πωτῶ ὕπνω
 ἀσθενέσαι. αἰφροδοῦν τοῖς ἀχρῶσις θεαί. Θεία
 πολλὰ. Θείον λεῖνός, τὸ δὲ συκῆς φύλλον. πᾶσα τὸ εἰς
 τρία διεχισμένον εἶναι, τριόν, καὶ θείον. ἀπ' αὐτοῦ δὲ τὸ
 θεία μετ' ὀνόμασαι. οἱ γὰρ παλαιοὶ προπομπῶν ποι
 οῦντο, φύλλα συκῆς ἐκρέμων τῇ προπομπῇ καὶ ἔβαι
 νον. Κυανέον τε χελιδώνιον. Φυταλείον ὅστις. πλα
 τύφυλλον. μέλαν ὡς χελιδών. ὁ ἅμα τῶ φανῶναι
 τῇ χελιδόνι, ἀνθῆ. Ἀδαντῶν. Βοτάνη ὅστις αἰὲς καὶ
 ἡραπαντὸς ἄβροχον. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα ἀπ' τοῦ ἀσερητι
 καὶ μοῖς, καὶ τὸ δαίνω, τὸ βεῖχω. ἡ γὰρ, τὸ μὲν ὅπως
 βερχόμενον, ἡ τὸ εἶναι ὀρθόν τι καὶ ὄξυ, τὸ γλίσχρον. ἐστ
 δὲ

δὲ ὁμοίου πεγαῖνα. τὰ φύλλα ἔχον μικρότατα καὶ μέλα-
να. καυλὸν δὲ ἔκ' ἔχει. ὃ δὲ ἄνθος. ὃ δὲ ἱερπύριον. ῥίζαν δὲ
μόνῳ ἄχρηστον, καὶ λεπτήν. καλεῖται δὲ ὅτω, πρὸς τὸ μὴ
διδόνεσθαι ὕδατι. ἐπεὶ ἐὰν ὑπὸ χεῖρτι ὕδωρ ᾗδι τῶν φύλ-
λων, ὁ μὲν, ἀλλ' ὀλιγαίνει. δίδουσι γὰρ τὸ βρέξαι.

Εἰλιπνὴς ἄγρωσις. Ἡ σωμεστραμυλὴ. καθὸ εἰλεῖται
ᾗδι μῆκος, καὶ ποδὶ πλέκεται τοῖς φυτοῖς λισσοειδῶς. ἡ
ὡς πρὸς τοῖς γεωργοῖς καλεῖται ἀγρία. ἄλλοι δὲ τὴν ἀ-
γρωσίαν φασὶν εἶναι βοτάνῳ πρασοειδῇ ὡς ἰδιουικῶς φα-
σί λισσοειδῆ. νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο. ἡ ὡμα-
ζον. οὐτρεπίζον, σωμείκη φησὶ καθ' ὃν καιρὸν ὁ ὕμνος
ἦλθεν ἀντλήσαι, τὰς νύμφας αὐτόθι χορεύειν ἐκείναι.

Δεῖναι διαί. παρόθεν φόβον ἔδ' ὅτε αὐτοῖς ἐγγενθ-
σί τε, καὶ ἐπάγουσι. ὅθεν καὶ νυμφολήπης ἱνάς φα-
μὴν. Ἐὰρ θ' ὁρώμεν νύχαια. ἱλαρὸν καὶ ἡδὺ βλέπτε-
ται. ἀπὸ τοῦ ἐὰρ τὸρπνότητος. ἡ τοι ὁ κῆρ θ' ἐ-
πῆχε ποτὶ. ὁ μὲν δὲ νύχαια ὕμνος, ᾗδι τῷ ὕδατι τὸν
λεωσόν, ἡ γὰρ τὸ ὕδρον φόρον ἀγγεῖον εἶχε τὸ πολυχώρη-
τον, ἐπειγόμενος πληρῶσαι αὐτὸ ὕδατος αἰ δὲ νύμφαι
ἐν ἐπλάκῃ τῇ χειρὶ αὐτῇ. τὰς γὰρ φρενάς αὐτῶν τὰς
ἀπαλάς ἀπασάν, ὁ δὲ ὅπως ποθεῖν, γενεῖν τῷ παιδί
τῷ ἀργεῖ. κατέπινε ἢ εἰς τὸ βαθεῖ ὕδωρ δ' ἰκλῶ ἀσδρός.
ὅς τις πυρώδης ὢν, εἰς τὴν θαλάτταν κατέπινε θη-
αίφνης. ὅς τις σύμβολον οὐλοῖας ὄξυ. συμφωνεῖ δὲ τῇ
ἀρπαγῇ, καὶ ἀπολλώνιος ὁ ῥόδιος. καὶ νίκανδρος. ὁ δὲ
ὄνα.

ὄνατος γν' οἷς ἀμαζονικοῖς, φησὶν αὐτὸν εἰς τὴν Κρήνῳ
 πεσεῖν, καὶ ἀρθανεῖν. Κερροσὸς δὲ ᾤξατο ᾧ μεγαλὸς ὑ-
 δροσολόχου ἀγγεῖον ὄξυ. ᾤξα δὲ τοῖς ὀ μικρῶ, εἶδος ἱματίου
 καὶ πύργου. καὶ ταῖς δὲ πρὸς ἐπεμὲταιρ' ὁδῶν γὰρ
 αὐτὸν λατὰ πεσόντα λέγει πρὸς αὐτὸν συμπλέοντας.
 ὦ παῦδ' οὐδ', μετεώρισατε τὰ ἰσία. ὁ γὰρ ἄνεμος φορὸς
 καὶ πρὸς πλοῦσιν ὠλ' ἰσθμίου τὰ ἰσία. ἄλλως. Κερροσὸς
 ὦ παῦδ' οὐδ', δούλ' αὐτὸν καὶ ὕπρεπ' ἡ ποιεῖτε τὰ ἰσία. ὅριον
 γὰρ ὠλ' ἐγένετο τὸ πονδύμα. ὡς οἶδ' οὐδ' ὄντος σημείου,
 ἐπαὶ πρὸς ἀσπί. Νύμφαι μὲν σφρετόροις. αἱ μὲν δὲ νύμφαι
 τοῦ ὕλ' αὐτὸν ὠλ' ἡ γονάτωρ ἀνέχουσαι, πρὸς ὕχοντα
 καὶ πρὸς ἐμυθῶντο ἰλαροῖς πρὸς λόγοις ἐλεοντα. Βεκολι-
 κὸς δὲ τὸ παρὰ ὕχοντα. ὡς ὠλ' ἡ πηγῶν. ὁ δὲ ἡρακλῆς
 ὁ τοῖς ἀμυθῶντων ἐνεκεν τὸ παιδὸς ταρρασόμενον,
 ἐπορεύθη λατὰ αὐτὸν σκύθας, λαβὼν τὰ τόξα τὰ λευκὰ
 τὸν. ὧς το μαιωπιδί. ἡτοι σκυθισί. μαιωπιδί γὰρ οἱ
 σκύθαι, ποδικοῦ μαιωπιδί τὴν μαιωπιδί λίμνην. ἐχρῆτο ὅτι ἡ
 ἡρακλῆς τοῖς σκυθικοῖς τόξος, διδασχθεῖς πρὸς πινος σκύ-
 θος τὸν τὰς, ὡς ἰσορεῖ ἡροδωτός, καὶ λαλῶντα. Τὸ
 οἱ αἰγὸν ἐχάνδαν. αὐτὸ τοῖς ἐχῶρε. ἀπὸ τοῖς χῶ τοῖς χα-
 ρῶ, χαλδῶ. καὶ ἀπὸ τοῖς χαλδῶ, χανδῶν. ὡς πορὸς ἀπὸ
 τοῖς ἡδῶ τὸν ὕφραίνομαι, ἡνδῶν. Τρεῖς μὲν ὕλ' αὐτὸν
 αὐτὸν. ἐκ τριῶν μὲν ἐφώνησε τοῦ ὕλ' αὐτὸν, ὅσον ἡνδῶν.
 ἡγῶν, ἐχῶρε ὁ λαίμους αὐτοῖς. τουτέστιν, ὅσον ἡνδῶν.
 ἐκ τριῶν δὲ καὶ ὁ πᾶς ἡκουσεν αὐτοῖς βοῶντα.

Ἀραῖ

Ἀρακὴ δ' ἵκερ φωνά. Οὐχ' ὡς ἤτι φύσιν ἀδύνη
 φωνίῳ τοῦ ὕμνα ἔχοντο, ἀλλ' ὡς γὰρ βαλθεῖοντο, καὶ
 ὑπὸ τῶν νυμφῶν καταχομένῃ. ἢ λεπτὴ δὲ καὶ ἀμύσφα
 ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐδύετο, ἅτε γὰρ ἔρ' ὑδακύνοντο. καὶ ἐγ-
 γυς ὄντο αὐτοῖς, ὅσα τὸ λεπτότατον φωνῆς, εἰς το
 πόρρω. ἢ γὰρ ἐώκη πόρρω ἔιν. ὧς δ' ὁ πότε ἡν γυφός.
 ὁ δὲ ἡρακλῆς φωνῆς τ' παυδὺς ἀκῶν, ἐκινήθη κατα
 τοῖς τοῦ τῶν τρόπου, καὶ δ' ὅμ' αὐτὸ καὶ λέων χαροπὸς πᾶσι
 ἑαυτοῦ κίττης ὦν, καὶ πεινδὺ ἀκῶσας νεκρὰ φθελγὰ μί-
 νης, ἐπὶ ἡλθον εἰς τροφίῳ ἐριτάτῳ. ἐκινήθη δὲ, εἰς
 τὰς ἀκῶνας τὰς ἀδιδιδύκτας, καὶ τε τὰς ἀκῶν ποδῶν
 τοῦ παῖδα. ἐπὶ ἡλθε δὲ πολλὰ ὡς τῶν χῶρον. Σχέτλιοι
 οἱ Φιλέοντες. ἔλεινοί οἱ Φιλῶντες. καὶ γὰρ ὁ ἡρακλῆς
 πολλὰ ἐκείνη πάθοντο πλανόμενοι εἰς τὰ ὅρη καὶ εἰς τοὺς
 ὄρους. τὰ δὲ τ' ἰσθμῶν, γὰρ διδυτῶν λόγῳ αὐτῶν.
 τὴν τε τὸ ἀκολυθῆν αὐτῶν οὐδὲν ἡγείτο. Ναὺς μὲν
 ἀρμυνα. ἢ μὲν ναὺς τὰ ἀρμυνα εἶφε μετέωρα, ὅσα τῶν
 πῶντων. οἱ γὰρ νέοι ἐκείνου τὰ ἰστία ἤτι τὸ μεδονύκτιον
 ποδὶ μὲν ὄντο τῶν ἡρακλῶν. ὁ δὲ ἡρακλῆς, ὡς μαυνόμε-
 νος ἐχώρει, ὅπως οἱ πόδες αὐτοῦ ἐφόρον. ὁ γὰρ θεός, τὰ
 τέσιμ' ὁ δῶν, τὸ ἢ πᾶν αὐτῶν ἐποπτεῖ. ὅσον γὰρ ὅδε τὸ ἀμύσ-
 σεμ. ἀμύσσω γὰρ, τὸ ὅσα ξηρὰ πᾶν σάρεα τέμνω. ὅθεν
 καὶ ἀμύχα, αἱ τοῖς διδύματος τομαί. Οὕτω μὲν καὶ
 λιστο. Κατὰ τοῦ τῶν τρόπου ὁ κάλλιστος ὕμνος,
 ὁ καλῶν τοῖς θεοῖς ἐγγόνει. τὸν δὲ ἡρακλῶν, οἱ συμ-
 πλεοντες

πλέοντες ἥρωες ἐλαιοδρόν. λέγοντο δὲ διηλονότι λαιπο-
ναύταν, διότι κατέλιπε τὴν ἀργὴν τὴν τριακοντάζυ-
γον. ρυτέσι τὴν πολυκάθεδρον. ἢ τὴν τριακοντά ἐχ-
σαν καθεδρας ὄρετῶν, ὡς ἐξήκοντα εἶναι αὐτὸν πλείοντας. καὶ
δὲ ἠρώκωσεν, ἀντὶ τοῦ κατέλιπεν. ἐξέφυγεν. ἀπὸ τοῦ ἀφαι-
σθαι. Πιζαλὸν δὲ ἐκὼλχως. ἰδίως πεζοῦ φησὶν ὁ θεὸς
κεῖται τὸν ἠρακλῆα εἰς ἐκὼλχας ἐλθεῖν. ἢ γὰρ πολλὴ κα-
τέχει δόξα ὅτι βουλὴν ἥρας ὑπόρρησεν ἠρακλῆς, ἵππερ τοῖς
τοῦ ἰωλῶνα καταρθεῖν δάει μόνον δοκεῖν τὸν εἰς ἐκὼλχους
πλῆρην, καὶ μὴ ἐξιδιοποιήσασθαι τὸν ἄθλον αὐτοῦ. Ἄλλως.
Πιζαλὸν δὲ ἐκὼλχως. ὁ δὲ ἠρακλῆς τῶν ἀργων αὐτῶν ἀπὸ
πλοῦσάντων διηλονότι, πεζὴν ἀπὸ πᾶσιν εἰς αὐτὸν ἐκὼλχας,
καὶ εἰς τὸν φάσιν τὸν ἄξινον. τρεῖς, τὸν κακὸν φάσιν. μνα-
σίας δὲ ἐκὼλχας φησὶ ἐληθῆναι, ἀπὸ ἐκὼλχου τοῦ φάσιδος.

ΣΧΟΛΙΑ Εἰς ΙΔ' ΤΟΥ

Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ Τὸ ΠΑΡὸν Εἰδύλ-
λιον, λιπίσκειας ὁρῶς. ἢ θυώνιχθ. Προλογί-
ζει δὲ αἰχίνης.

Θ. Αἰετὼ πολλὰ τὸν ἄνδρα θυώνιχον.
Αἰ. Ἀλλὰ τοῖς αὐτοῖς αἰχίναι.

Ὡς χρόνιθ. Θ. Χρόνιθ, ἢ δὲ τοῖς μέλημα.

Προλεγαι, ὁ αἰχίνης λέγων χάρις πολλὰ τὸν ἄνδρα.
Ζ θυώνιχον

θυώνιχον. λέπει δὲ τῷ λόγῳ, τὸ γυνοίτω. ἢ τὸ λέγω. τί
 δὲ τοι τὸ μέλημα. Ὁ θυώνιχθ. οἶδα λέγω ὅτι βρα-
 δέως ἤκω. τί δὲ σοι ἢ φροντίς. ὁ δὲ ὠμλινος φησί. πρᾶσ-
 σιμὸν ἔχῃς λῶσα. ἤγερ ἢ ἤγινώκω. ταῦτ' ἄρα
 λεπτός. διὰ τοῦτο λεπτός ἐγγύς ὦ αἰχίνα. καὶ ὁ μύσας
 ἔπος πολὺς ὦν, ἐκ τῶν φροντίδων ἔκτετυχεν ὠμμελεί-
 ας. ἀναλῆοι δὲ λίκινοι. ἀντὶ τοῦ κομῶντισσι τὸ γέ-
 νειον, καὶ οἱ λίκινοι κατὰ ξηροὺς εἰσι. ὥς οἶα τὴν λύ-
 πω, καὶ τὸ κέρειναι πᾶν αὐτὸ μὲν. τοῦτο πρῶτον
 τις ἀείκω πυθαγορείας. τοῦτο τις ἡκρὴ ἀβλῶν-
 θη εἰς σικελίαν πρὸ τῶν ἐπαγγελόμενων πυθαγο-
 ρικῶν λόγων. τινες δὲ φασὶ τοῦτο λέγειν, εἰς πλάτωνα
 τοῦ φιλόσοφου. ἀκούσαντες αὐτὸν ἐν ἰταλία διαβλῶναι
 εἰς σικελίαν, σιωπάζοντες διονυσίῳ τῷ τυράννῳ.
 διαφύγοντες δὲ πυθαγορεῖς τῶν πυθαγορείων, ὅτι οἱ μὲν
 πυθαγορεῖς, πᾶσαν φροντίδα ποιοῦνται τῷ σώματι.
 οἱ δὲ πυθαγορεῖς, πόδας αὐτῶν καὶ ἀκμὴν διαίτη
 χρῶνται. τινες δὲ πυθαγορείας λέγουσι, αὐτὸν ἀρδεχομέ-
 νον τὰ πυθαγόρα, μὴ ὄντας δὲ τὸ ἐκείνου δόξης. πυθα-
 γορεῖς δὲ, αὐτὸν ὅτι φρονδύντας ὥς ἐκείνῳ καὶ ἤγινω
 πυθαγόρα διατρωμένους. ἐλέγχετο δὲ ὁ πλάτων τὸν πυθα-
 γόρα ὅτι αὐτὸν ἀρδεχόμενον, ὥς καὶ πᾶν νομίζεσθαι λέγειν
 ἐξ αὐτοῦ. ὥς πυθαγορείων τὸν πλάτωνα εἰρηδοῦναι. τῶν
 ἢ πυθαγόρα, οἱ μὲν ἤσαν πρὸς θεωρίαν καταγινόμενοι.
 οἱ πορὶ ἐκαλῆντο σι βασικοί. οἱ δὲ πρὸς τὰ ἀνθρώπινα.
 οἱ πορ

οἵ πορ' ἐκαλῶντο πολιτικοί. οἱ δὲ ποδὶ τὰ μαθήματα τὰ γεωμετρικὰ καὶ ἀστρονομικὰ, οἵ πορ' ἐκαλῶντο μαθηματικοί. τὸ τῶν δὲ οἱ μὲν αὐτῶ συγγενόμενοι τῷ πυθαγόρᾳ, ἐκαλῶντο πυθαγορικοί, οἱ δὲ τῶ τῶν μαθηταί. πυθαγόρειοι. οἱ δὲ ἄλλως ἔξω ζητητοὶ, πυθαγορισταί.

ἤρατο μὲν καὶ τὴν ἑμὴν δοκίμην. ἔμοι φησὶ δοκίμην ὅτι λιμόσῃ, ἤρατο καὶ ἐκείνην ἤγαγεν ἐπεθύμει ὅπως ἀλδύρου. ὅθεν ὡχρὸς τις εἴη. Γαῖσθις ὡγὰρ ἔχω.

Ἀπὸ τῆς τῆς ἑμῆς, παρέλκει. ἤγαγεν, σὺ μὲν παύσεις. ἐμὲ δὲ ἡ χαλεπὸς ἀνωσκα ἐκμαίνῃ. Λατῶ δὲ μανίας ποκα. Λαυθαῖον φησὶν ἐμαυτὸν εἰς μανίαν ἐμπεσῶν. εἴτα ὅς μ' ἐσθλὸν, τὸ δὲ εἴδω. ἤγαγεν ὀλίγη δέεται τὸ μεταξὺ, τὸ πάντῃ μεμανῶσαι. Ἀσυχος, ὀξύς. Ἐκ τῆς παραχρῆμα καὶ τῆς σιωπᾶς ὀξυώμενος. ἡ δὲ μανιώδης εἰ, ἤρατο μ' οἶον ἐχθρὸν καὶ ὀξύτην. οὐ γὰρ πάντῃ σιωπηλὸς ὑπαρχεις. ὅμως δ' εἴπομεν τὸ τοιαῦτον. Ἀλλ' ὅμως εἰπέ μοι τὸ νεώτερον. ἡ τὸ πρῶτον τὸ λυποῦν σε.

Ὁργῆος ἀνγῶν. Διηγείται τὴν τῆς μανίας ὑπόθεσιν. Ἀνῶξα δὲ βύβλινον αὐτοῖς. Οἶνον δὲ λυονόλιδος κινῶν. ἡ οὐτῶ καλῶς μὲν τῆς ἀμπέλους ἀπὸ τῆς θραύσεως. παλαιὸν μὲν ὄντα καὶ τὸς ἀσθῶν ἐτῶν. ἀνίσχυρον δὲ πρὸς τὸ μὴ διοχλῆσαι τὴν πίνοντι. χεῖρον γὰρ τὸ τε ἐσθλὸν καὶ ἀντὶ τῆς πίνοντι. Βολβός τις κοιλίας δὲ κενῆς. Βολβός εἰς τὴν βοτάνης, ὁμοίως ὑπομῶν κοιλίας. ἡ δὲ δὲ περὶ τῆς, ἐσθλὸν ὡς χεῖρον ἀκρατον, ὡς

πινθ' ἠθέλ' ἔκασθ'. ἠγοῖω, ἥδη δὲ πλοκήπροντος τοῦ
 ποτ' ἔδωξεν ἡ μῆρ ὠπλίζειν ἀκράτῃ. ἠρι, λαμβάνειν
 καὶ ἐπιπυγνέειν. οὕτω γὰρ εἰώθασι ποιεῖν γν' τοῖς συμ-
 ποσίοις. ἀκράτῃ λαμβάνειν καὶ ὀνομαζέειν πινὰς ὀρω-
 μένους ἢ θίλους, ὠπλίζειν τῇ γῇ καὶ φθιγγεῖν τῷ θιλά-
 τῳ. τὰ ὀνόματα. ἔσθι μόνον ὦ πινθ' εἰπῆμ'. ἔσθι
 διέφθοι μόνον εἰπῆμ', οὐ χέειν ὁ οἶνθ' ἔχει. Ἄμμου
 μὲν φωνοῦντο. Ἡμεῖς μὲν ὀνομαζόντες ἕνα ἕκα-
 συμ' ἐπίνομεν. Ἄσθ' ὅδ' ἐμ' πρὸντ' ἐμδύ. αὐτὴ δὲ ἡ
 λιμίσκη δικλονόπι, οὐκ ἐπε πρὸντ' ἐμδύ. ὅδ' ἀρ-
 κείσεώς με ἡξίωσεν γν' τῷ ὠπλίζειν, αὐτῇ λιμίσκῃ. πινὰ
 οἷμ' ἔχειν δοκεῖς διαθεῖν τοιαῦτα πάχοντα. Οὐ
 φθιγγεῖ, λύνου ἐσθι. Τὸρ ἀμμιόλως ἐρεται. ἡ ὁ-
 πι λυκὸς ὄρ' ἡ λιμίσκη. ἡ ὅτι καθ' οἱ ὀφθγνέτες ἄφνω
 ὑπὸ λυκῷ δοκεῖν ἄφωνοι γίνεσθαι. οὗτος δὲ γν' αὐτῶς
 εἶπεν. οὐχὶ μήποτε ὑπὸ λυκῷ ὤφθης, ἀλλὰ μὲν λύνου
 ἐσθι. Ἐπαξέ τις ὥς σοφὸς εἶπον. Ἡ λιμίσκη φη-
 σὶ πρὸς τὸν εἰς αὐτὴν παύσαντα ὥς ὁφός τις. καὶ ἅμα
 ταῦτα εἰπὼν καὶ μνηθεῖν τοῦ λυκῷ, οὕτως ἐφλέγε-
 τ' ὥς ἐν λύνου θηρόλως ἀπ' αὐτῇ ἄψαι. μάταιον δὲ
 ἀνδρα γυναιδῶν. τουτέστι, ματαιοπάγων ὑπαρχῶν. οἶ-
 ον, μάττω ἀνδρὸς πώγων ἔχων. ὅρα τὸ μὴ χεῖν τῇ
 ἀνδρὸς ῥώμῃ. Τᾶμος ἐγὼ τῷ, ἴσῃς. Τότε ἐγὼ ἰδὼν
 αὐτὴν λιλαίεσθαι οἶόν με σὺ θυώνηκε γινώσκεις ἀργίον,
 πυγμῇ τὴν σαγόναν αὐτῇ ἔπαυσα. ἡ ῥῥῥῥ γὰρ τὴν
 γυναιδῶν

γνάθου κὴ σαγόνα, οἱ ἀπῆκοι. Τίω τὰ σὰ. Δακρυα
 μᾶλα ῥέοντι. Ἐκείνῳ φησὶ τῷ λύκῳ τὰ ῥέοντά του δακ
 ρυα μῆλα πίππει. Οὐτέστιν ὁρῶς, καὶ ὑπὸ θυμῷ. μῆ
 λους γὰρ εἰκασίον τοῦ ὁρῶτα, ὅτε τὸ πόδι αὐτοῦς κέλ
 λῃ. Μαλακά δ' οἷα τέκνοισιν ὑποροφίοισι χελι
 δῶν. οὐχ οὕτω περ χελιδῶν προφλῷ δίδρα τις νεοσῶς
 ταχέως πάλιν ὑπὲρ σφην ὑπὲρ τῷ ἐτόρα κομίσαι, ὡς ἐ
 κείνη λιπῶσα τὸν δίφρου ἤγει, τῇ καθεστραμ ὥχετο. μα
 λακάς ὃ, πρὸ τοῦ αἰ γυναικὸς μαλακάς κέλευται ἰα
 θεστραῖς, ὡς γὰρ συρακῶσαις. Ἰθὺ δ' ἀμειβύρε. ἤγει
 θύβυ. αὐτὸν τὸ οἶκος τοῦ διθύρε. ἀμειβύρε γὰρ
 δίπρυχοι, ταυτὸν ὅτι. Διλοῖ δὲ τὸ διθύρεον. Ἀ πόδες
 ἄγοι. ὅπως οἱ πόδες ἤγοι. Ἀβακην, ταῦτε ἄν' ὕλας.
 πόροιμια ὅτι, ὑπὲρ τῇ μὴ ἀνασφραγόντων. ὅτε τὸ, τοῦ ταύ
 ρος ὕλης ὑπὸ λαμβανομένης ἀλήτης ἐστίν. Ταὶ δ' ὀ
 κτώ. ὕψιζι τὰς ἡμέρας ἀφ' ἧς ἀπ' ἀμύλων λειχω
 ρισμένοι εἰσὶ, καὶ ἀφ' οὗ οὐ ἐκέρω κῆλ κῆρας τὰς τρι
 χας. Ἀ δὲ λύκῳ νῦν πάντα. αὐτὴ δὲ κῆλ τὰ πάντα
 τῷ λύκῳ ὅτι. ὡς τε κῆνυκτος αὐτῷ τῇ θύρῃ ἀνέω
 χθαι. Ἀμύν δ' οὐτε λόγῳ πινὸς ἄξιοι, ὅτ' ἀριθμη
 τοί. Ἡμεῖς δὲ παρ' αὐτῇ ὅτι γὰρ ἀριθμῶ σμυλν. ὡς ὁρ
 ὅτ' οἱ μεγάροις ὑπὸ τῇ πυθίας ἐλεχθῆσαν ἐν τινὸς ἄξιοι
 λόγῳ. ἴσως γὰρ δεινίας, ὅτι οἱ μεγάροις φρονιμαζόμεν
 τες ποτὲ ὅτι λαοὶ πσοι τῷ ἐλλώωρ ἐσιν, ἐπύθοντο τῷ
 θεῷ τὸν λαόν. ὅτε τῶν τυγχάνειν, ὁ δὲ ἐφκ.

- » Γαίης μὲν πάσης τὸ πελασγικὸν ἀργῶ ἀμεινόν.
 » Ἴπποι θρηκίαι, λακεδαιμόνιοι δὲ γυναικόν.
 » Ἄνδρῶν δ' ὃ πίνουσιν ὕδωρ καλλῆς ἀφ' ἐθέσης.
 » Ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῶν δ' εἰσὶν ἀμεινονες, οἵ τε μεσηγυ
 » Τίρωθεν ναῖεσι, καὶ ἀρεαδίνης πολυμήλου
 » Ἀργεῖοι λινοθήρηκες ἐδύτρα πηολέμοιο.
 » Ὑμεῖς δ' ὥ μεγαρεῖς, ὅτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι,
 » Οὔτε δυνωδέεσσι. ὅτ' ἐν λόγῳ, οὔτ' ἐν ἀειθμῷ.

Κεῖ μὲν ἀρξοῦμαι. Καὶ εἰ μὲν καταφρονήσαιμε
 αὐτῷ, δεινόντως ἂν μοι τὰ πάντα πτωχοίην. Νυνὶ δὲ
 ποδ' ὥς μὲς φαντὶ θυάνυχε γδύμεθα πίαςας. παροι-
 μία δ' οἶ, τὸ μὲς γδύομεν πίαςας. λέγεται δὲ, ὑπὲρ τῶν
 εἰς ἀκρὸς πρᾶγμα ἐμπεσόντων, καὶ διυσεφελήτως ἀ-
 παλαστομένων. ὥς πόρ γὰρ φησὶν ὁ πίαςας γδύομενος
 μὲς ἐνελθεῖς κρατῆται, καὶ ζῶν ἡμωρεῖται, οὕτω καὶ
 γῶ. Ἀταχῶ εἰς αἶγυπτον. Καθὰ τάχῃ, ὄρχος δι-
 λονόπεις αἶγυπτον. Ἀπὸ κροτάφων. Ἀπὸ τῶν μυ-
 νίγων γινόμεθα πάντων γέροντες. καὶ ἐφεξῆς ἡ τὰ
 ξιν ὅτ' ἡ πρὸς αὐτὸν ὄρχοις λουκαίνω ὁ χρόνῳ. διὰ
 δὲ π ποιῆν οἷς γόνυ χλωρόν, ἀντὶ τοῦ
 ἕως ἀκμαζόμεν.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΙΔ΄, ΤΟΥ

Θεοκρίτου Ειδύλλιον.

ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ

Ειδύλλιον, συρακούσαι. ἢ ἀδωνιαίζουσαι.

Προλογίζεσθαι, Γοργώ.

ΕΝΔΟΙ ΠΡΑΞΙΝΟΑ. ΕΥ. ΓΟΡΓΩ ΦΙΛΑ. ΩΣ ΧΡΟΝΩ.
 ΓΝΩΔΟΙ. ΕΝΔΟΙ, ΑΝΤΙ Τ' ΓΝΩΔΟΥ ΔΣΙ. ΧΡΗΚΟΜΕ ΠΙ-
 ρημα ως τ' μεγαροί. ΠΙΘΟΙ ΑΝΤΙ ΠΙΠΗΙ Τ' Τ' ΟΙΟΙ.
 Η ΓΟΡΓΩ ΨΗΣΙ ΠΘΣ Τ' ΘΟΡΑ ΠΑΝΑΝ, ΓΝΩΔΟΥ ΔΣΙ Η ΠΡΑ-
 ΞΙΝΟΑ. ΠΘΣ ΛΩ Η ΔΙΔΛΗ ΩΣ ΧΡΟΝΙΑΝ ΛΕΓΕΙ. ΓΟΡΓΩ ΦΙΛΑ ΩΣ
 ΧΡΟΝΩ. ΑΝΤΙ Τ' ΔΣΑ ΧΡΟΝΩ. ΕΙΤΑ ΜΙΚΡΟΝ ΔΣΑΝΕΙ(Α), ΕΠΑΓΓΕ,
 ΓΝΩΔΙ. ΑΝΤΙ Τ' ΓΝΩΔΟΥ ΔΣΙ. ΜΟΛΙΣ ΎΜΜΗ ΕΣΩΘΛΩ. Η ΔΙΘ
 ΨΩ ΠΟΝΩΣ ΜΟΛΙΣ ΠΘΣ ΎΜΑΣ ΕΣΩΘΛΩ, ΑΡ ΤΩ ΟΧΛΟΥ ΚΑΙ
 ΤΩ ΑΡΜΑΤΩΝ. ΠΑΝΤΑ ΛΕΚ ΠΙΘΙΟΝ. Η ΓΟΥ, ΠΑΝΤΑ.
 ΧΟΥ ΚΕΚΡΗ ΠΙΘΩΜΕΝΟΙ ΑΝΔΡΟΝ. ΛΕΓΕΙ ΔΕ ΕΩ ΓΝΩΤΗ ΠΟΛΕΙ
 ΣΡΑΠΩΤΑΣ. Α Δ' ΟΔΟΣ ΑΤΡΥΤΟΣ. Η ΔΕ ΟΔΟΣ ΠΟΛΛΗ. ΣΥ
 ΔΕ ΕΚΑΣΤΟΤΩ ΑΝΤΙ ΤΩ ΠΟΡΕΩ ΜΟΙ ΟΙΚΕΙΣ. ΤΑΥΤ' Ο ΠΑ-
 ΡΑΣΘ. Η ΠΡΑΞΙΝΟΑ ΤΑΥΤΑ ΦΗΣΙ ΠΟΛΙ Τ' ΙΔΙΣ ΑΝΔΡΟΣ.
 ΟΠΙ ΜΑΚΡΑΝ ΎΜΙΩΣΑΤΟ ΤΩ ΟΙΚΙΑΝ. ΠΑΡΑΣΘ ΔΕ, Ο ΠΑ-
 ΡΗΣΤΗΜΕΝΟ ΤΩ ΓΝΩΜΩ. Ο ΑΝΔΡΕΜΟΣΘ. Ο ΑΧΡΗΣΙΜΟ-
 Θ ΜΑΤΑΙΟ. ΕΚ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΤΩ ΠΑΡΕΡΕΩΡ ΙΠΠΩΝ. ΟΙΤΙ
 ΝΕΣ ΤΩ ΨΥΓΩ Δ ΧΡΗΣΙΜΟΝΕΣΙΝ. ΙΛΕΟΝ Ψ ΛΕΓΟΥΣΙ Τ' ΦΩΛΕΟΝ
 ΑΡ Τ' ΠΑ ΕΡΠΕΤΑ ΓΝΑΥΤΩ ΕΙΛΕΙΔΣ. ΦΘΟΝΕΡΟΝ ΔΕ ΑΝΤΙ ΤΩ
 ΦΙΛΟΝΕΙΟΝ. ΟΥ ΛΕΓΩ ΑΠΦΩ. ΟΥΤΩ ΤΩ ΠΑΤΟΡΑ

λαλῶσιν ἄφ' ὅς τις πέφυκον. λέγεται δὲ ὑποκρίσει.
 κὼς ἦδ' ἡ δὲ ἀπὸ τούτου, καὶ τὴν πρεσβύτην. ναὶ τὰν
 πύτταν λαλὸς ἀπφῶς. ναὶ μὰ τὴν θεοῦ. ναὶ μὰ τὴν
 κόρην. εὐ δὲ τὴν, τὰς συρακασίας ταύτην ὁμνῶναι. φα-
 σὶ γὰρ τὴν δία τῇ πόρσεφόνῃ τῇ σικελίᾳ δωρησάδα.
 ἡ πρᾶξινοά δι' ἐφιστὶ ταῦτα τοῦ ἀνδρα μεμφομένη. ὁ
 ἀπφῶς ἐν φησὶν ἐκείνῳ ὥς λόγῳ. εἰπεῖν τρισκαίδε-
 κᾶπηνχος ὑπαρχῶν ἀνὴρ, πρῶτον γὰρ τῇ πωληγύρει νί-
 ττρον δέλων ἀγοράσαι, ἄλλας ἡμῖν αὐτῇ νίτρος ἦνεγκον,
 ὡς τῇ πωλῶν τις ἄλλας αὐτῇ νίτρος δεδωκὼς. Χ' ὡ-
 μὸς ταῦτά ἐχει φθόρῳ. Ἡ γοργὴ ὕδρι τοῖς ὁμοίοις μεμ-
 φομένη τοῦ οἰκείου ἀνδρα φησὶ. καὶ ὁ ἐμὸς ἀνὴρ διοκλεί-
 δας, ἐπὶ ἀδραχμῶν ἡγόρασε ποικίλα γενηρακότων
 πτωβάτων. Γγνῆτε πόκος ἔλαβον ἐχθες, ἀπαρ ῥύπος.
 Ἐργον ἐπ' ὄργῳ. ἐκ ὄργια, ἀλλ' ὄργον ὕδρι ὄργῳ. ὅλα τὸ
 φῆς αὐτὸ πληθαίνεσθαι. λιναῖδες δὲ, οἶον λιμῶν. τρα-
 χία. Ἀλλ' ἴθι τῷ μπέχονοι. Τὸ πτωβάταιον. τὸ ἰμά-
 τιον. Καὶ τὰν πόρωνα τριόλιον. Τὸ πέπλον καὶ γὰρ
 σιμα ὁ πόρ πρῶτον ὑπεζώνωντο. εἴρηται δὲ, ἀπὸ τῇ
 πόρωνα δαί, καὶ τῇ ἐπωμίδι ὅτι ὑπὸ λαμβάνεσθαι, ὡς αἰ-
 μακεδονίτιδες. Βᾶμες τῷ βασιλεὺς δὲ ἀφνεῖω. Εἰς
 τὰ βασίλεια πορδύβωμιν τῇ ἀφνεῖδ καὶ πλυσίδ Πτο-
 λεμαῖδ, δεασόμεναι τ' ἀδωνιν. Ὡς εἶδες χ' ὥρ εἶπας.
 Ἀντὶ τῇ δὲ ὥρ εἶπας, καὶ δὲ ὥρ ἐθεάσω, ἐκ πύτων
 εἰληγῆσαι αὐτῷ μὴ δεαζομένη. Εὐνόααιρε τὸν αἰ-
 μα.

μα. Ἡ πρᾶξινα φησὶ πῶς τὴν δ' ἄλλω γν' ἦται. ὦ δὴ
 νόα, ἀρᾶρα τὸ νᾶμα, εἰς μέγαν θῆς αὐτό, θέλει εἰπεῖν, μὴ
 ἀμελῶς εἰς τὸ μέγαν αὐτό θῆσεις. Παῦσαι. Ὁ ποῖα
 θεοῖς. ἀντὶ τοῦ εἶτε καλῶς εἶτε κακῶς. καλᾶς δὲ, ἡ καλῆς
 δωρικῶς. μάλα τοι τὸ καταπύχης. Τὸ δὲ πύχον
 ἐμπορόνημα καὶ διπλῶν. λέγει δὲ τὴν διπλοῖσιν. ὡς
 Ὀμηρὸς φησι, δὲ πλάκα μαρμαρέω. Πόσω κατέβα-
 τοι ἄφ' ἰσῶ. Ἦγαν, ὅσα πόσης ἐξόδις οὐ κέκοπται ἄφ'
 τοῦ ἰσῶ. ἢ ὅσα πόσον οὐ ἀπὸ τοῦ ἰσῶ καθηρέθη καὶ οἶον
 ἐξυφάνθη; Πλεοναργυρίω καθαρεῖ μᾶς. Πλεον-
 νολωσέ φησιν, ἢ δυοῖν μναῦ καθαρεῖ ἀργυρεῖς. καὶ
 καλὸν εἶπας. Τὸ τὸ ἀληθές εἶπας λέγει ἡ πρᾶξινα,
 ὅτι κατὰ γνώμην μοι ἐξυφάνθη. εἶτα ἀντιστρέφει τὸν
 λόγον πῶς τὴν θόρα πᾶσαν καὶ φησὶ φόρεμοι τὸ ἀμ-
 πέχονον, καὶ τὴν θολίαν. Ἦγαν τὸ σκιάδιον τὸν πέτα-
 ον δὴ σῶμα ἐπίθου. εἴρηται δὲ, ἀπὸ τοῦ θόλω εἰσκέ-
 ναι. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ σκιάδιον, σκίρρον καλοῦσι. οὐκ
 ἄξω τυ τέκνον. Ἀπέρριψε τὸν λόγον πῶς τὸ παι-
 δίον τὸ καλὸν. καὶ φησὶν, οὐκ ἄξωσέ τέκνον μετ' ἐ-
 μὲ ὅτι ἡ μορμὴ ἵππος δάκνει. εἰς κατὰ πληξίμ ὅσον ἔλε-
 γον. ὅθην καὶ τὰ πρὸσωπεία, μορμολύκία ἔλεγον. Πολ-
 λὰ φησὶ ὦ Πτολεμαῖ. Τὸν Φιλάδελφον λέγει, ἐποίη-
 θεν καὶ καλὰ ὄργα. Ἐξ ὧ γν' ἀθανάτοισι ὁ τελὼν. ἐξ ὧ
 πατήρ σου ἀπεθεώθη ὁ σωτὴρ Πτολεμαῖος, ὅς ὡς πατήρ
 τῷ Φιλάδελφῳ. δαλεῖται ἢ ἀντὶ τῷ βλάπῃ. πῶ δ' ὀρων,

πρᾶστρομόλος, αἰγυπῆσι. τὸ παῦ. σὺ τοῖς ἄλλοις σου
 λαοῖς ἐργοῖς, καὶ ὅσῃ. ὅτι γὰρ λακδῶγος λυμαίνεται
 τὸν παριόντα, ὅθεν πατήσας αἰγυπῆσι. ἡ πάτωρ γὰρ
 πολυπέρως παίζοντες λακὰ παίγνια πρᾶστρομοῖς
 αἰγυπῆσι. ἀπαλῆλοι γὰρ καὶ αἰγυπῆσιοι. λεκροτημῶνοι
 δὲ, διαρρῶραπισμῶνοι. ἐβαλδεις παντέργων ἐργων. ἡ δὲ με-
 ταφορὰ ἀπὸ τῶν λεκροτημῶνων χαλκῶν. Ἡ δὲ ἰσά γορ-
 γοί, τί γενοίμεθα. Ὡς γλυκεῖα μοι γοργῶ, τί ἄρα ἡμῖν
 ἔσαι. δύλαβόνται γὰρ δεασάμεναι ὅσῃ πολεμικὸς ἵπ-
 πος πομπύοντας. Διαχρῆσθαι τὸν ἄγοντα. Δια-
 φθείρει τὸν ἵππομόμον, ἢ τὸν ἡνίοχον. Τοῖς δ' ἔβαν ὄν-
 χῶραν. Οἱ δὲ ἵπποι λεχωρήκασιν εἰς ὅν ἔδει τόπον. ὅ-
 δε λατκωαγείρομαι, ἀντὶ τοῦ ἀνακτῶμαι ἐαυτῶν ἀπὸ
 τοῦ παραχῆς. Καὶ τὸν ψυχρὸν ὄψιν. Ἡ γὰρ τὸν ψυχρὸν
 ποῖον. Ἐξαιδίᾳς ὡς μάτορ. Ἐν ἴσιν γραφεταί καὶ,
 ὅθεν αὐλᾶς ὡς μάτορ. ἡ γοργῶ φησὶ πῶς γραῦν τινα. λέ-
 γε ἡμῖν ὡς μήτορ. δύμαρες εἰσελθεῖν, ἡ δὲ, φησὶ περὶ ἀθῆ-
 τε καὶ εἰσελδύσεσθαι εἰς τὴν βασιλείαν αὐλῶν. Χρη-
 σμῶς ἀπερδύτης. Ἡ γοργῶ φησὶν ὅτι, χρῆσμός ἀρφο-
 βάλας ἡ γραῦς ἀπῆλθε. Πάντα γυναικες ἴσαν ἡ,
 ὡς ζεὺς ἡγάγεθ' ἡελω. Φησὶν ὅτι τὰ πάντα αἰ γυναι-
 κες γινώσκουσι. καὶ ὅτι ὁ ζεὺς λάβρα τῇ ἡρᾷ σιωπῆλθε. καὶ
 ὁμηρος. Εἰς δύλῳ φοιτῶν τε φίλῳς ἐλάθοντο λῆσας. Ἀ-
 ριστοτέλης δὲ ἰσορεῖ, γὰρ τῷ ποδὶ ἐρμιόνης ἱερῷ, ἰδιώτορον
 ποδὶ τῷ διὸς καὶ τοῦ ἡρᾶς γὰρ με.

ἰσορία.

Ἰσοεῖα.

Τὸν γὰρ Δία μυθολογῇ ὑπὲρ δούειν τῇ ἡρᾷ μιγνῆ-
 ναι, ὅτε αὐτῷ ἴδρι χωριθεῖσαν ἀπ' αὐτῆς ἄλλ' ἑστῶν.
 ἐκλόμῳ ἢ ἀφανείῳ γυνεὶς καὶ μὴ ὀφθῆναι ὑπὸ αὐτῇ, τῇ
 ὄψιν μεταβάλλεις νόκκυγα. Ἐὶ λαβέζετ' εἰς ὅρ' ὃ πρῶ-
 τον ἤ, θρόνα φέκα λείπον, καὶ ἢ νόκκυξ. τῇ δὲ Δία χιμῶνα
 ποιῆσαι δεινὸν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. τῷ δὲ ἡρᾷ πορδουμῇ
 νῆω μόνῳ, ἀφικέας πρὸς τὸ ὄρος. καὶ λαβέζεσθαι ἐπ' αὐ-
 τῷ ὅπου καὶ ὅστις ἐρὸν ἡρᾷς τελέας. τὸν δὲ νόκκυγα εἰ-
 γῶντα καὶ πεφεικτότα ὅσα τὸν χιμῶνα, λαταπεταδῆ-
 ναι καὶ λαβεδωῖαι ὑπὸ τὰ γόνυ αὐτῆς. τῷ δὲ ἡ-
 ρᾷ ἰδοῦσαν αὐτὸν, οἰκτεῖραι καὶ ποδισαλῆν τῇ ἀμ-
 πεχόνῃ. τὸν δὲ Δία δούτως μεταβαλεῖν τῷ ὄψιν καὶ
 ὑπὸ λαβέσθαι τῇ ἡρᾷ. τῇ δὲ τῷ μίξιν παραιτουμένης
 ὅσα τῷ μκτόρᾳ, αὐτὸν ὑποσχέσθαι γυναικὶ ταύ-
 τῳ ποιῆσαι. καὶ παρ' ῥαγχοῖς δὲ οἱ μέγιστοι τῶν
 ἐλλείων τιμῶσι τῷ Διῷ. τὸ δὲ ἄγαλμα τῇ ἡρᾷ γν' τῇ
 καὶ λαβήμῳ γν' θρόνον, τῇ χειρὶ ἔχει σκήπτρον. καὶ
 ἐπ' αὐτῇ ὅσα σκήπτρῳ, νόκκυξ. λαβεῖ καὶ τὸ δού-
 νόα δούχιδῳ. Εἰκὸς τῷ δούχιδῳ γοργῶς εἶ-
 ναι δόρα πᾶσαν. Ἀπρίξ' ἐχδὸ δούνα. Ἀντὶ τῷ ἐμ-
 πεφονότῳ, ὥστε μὴ ἀπαρῆσαι τῷ συμφυῖαν,

Κεῖς ὥρας ἐκπῆτα. Ἀντὶ τῇ καὶ εἰς ὥρας καὶ ἰσαεὶς λα-
 λῶς εἰς ποδισέλλων καὶ τημελῶν ἡμῶν. Ἀγ' ὡ-
 σελα τὸν βιαζέου. Ἀγε ὡ σελαία, βιαζέου καὶ σύ.
 ὦθαι,

ὥσθι, ὥστε σε εἰσελθεῖν. ἐπεί τα εἰσελθούσης αὐτῇ φησὶ
 λαλῖσα γνῶσθι πάσαι. ὅταν νύμῳ εἴπῃ ἀποκλα-
 ξας. ὡς παροιμίας ὕψης, ἀρκλείσας τὴν νύμφην
 πρὸς λαλῶς τάγε γνῶσθι ἡμῖν ἔχει φησὶ, διὸ καὶ ἡ γοργὴ
 ὅτως ἐφρόνησεν. εἰθεὶς οἱ ὑπουργοί. ἡγοῦν, ἰδρυεργοί.

ὡς ἐτυμῷ ἐσθλὸν καὶ. Ἀντί τῷ, ὡς ἀληθῶς ἐσθλὰ καὶ
 καὶ ὡς ζῶντα ἀληθῶς συσφροντοῦ καὶ ἐκ γνῶσαντά
 εἰσιν. Ὁ τριφίλατος ἄδωνις. Ὁ πολυφίλητος, ὡς
 καὶ πρὸς ὁμήρω. Ἀπασίμβρι φιλῆτος. Ἡ ὅτι ὑπὸ βριῶν
 ἐφιλῆθη. διὸς ἀφροδίτης, καὶ πόρσεφόνης γνῶσθι.

Γαύσαδ' ὦ δῶς τανοί. Γαύσαδ' εἰς φησὶ ὦ ἐπί ποιοι
 αὐτὴν καὶ ἀπειρα λωτίλλοισαι, ἡγοῦν πολυλογοῦ-
 σαι. λωτίλλω γὰρ λέγουσι τὴν χελιδῶνα. ὅσῳ δὲ φη-
 σί τις πρὸς πόμυθος καὶ ἀγανακτῶν ὡς τῇ ἀγαν αὐτῇ ἀδ-
 λεσχία. διὸ καὶ ὑπὸ λυμῶ αὐταῖς, ὡς τὰ κατὰ μέτρον τῇ εἰ-
 κόνων ἀνερδυνώσαις. εἴτα πῶς αὐτὸν ὑπὸ σφῶν,

Τειγόνον ἐκκναεσδύνει πλατυαλοῖσαι ἀπαντα.
 ἡγοῦν διωρίζουσαι πάντα. τὸ γὰρ πλατυαλὸς εἶσαι, τοῖς
 τὸν ὅστις. οἱ γὰρ διωριεῖς πλατυσομῶσι τὸ ἀπλεονάζον-
 τες. ἐκκναεσδύνει δὲ, ἀντὶ τῷ διαλέγουσιν. Κορινθίαι
 εἰ μὴ αὐτῶν. Κορινθίων γὰρ ἀποικοὶ οἱ συρακῶσιοι
 ὡς καὶ ὁ βελλεροφῶν. κορινθίος δὲ καὶ ὁ βελλεροφόντης.
 πελοποννησιὶ λαλῶντες. ἀντὶ τῷ ἡτ' αὐτὸν πελοποννησί-
 ος. τῇ γὰρ πελοπόννηδον ὠκισαν οἱ διωριεῖς οἱ σιὼν ἡρα-
 κλείδαις. Μήφην μελιτῶδες. Ἀντὶ τῷ μηδὲς γένοι-

τῷ πόρσεφόνῳ ἄλλ' ἢ ἡμῶν λύριος. μελιτῶδες δὲ τὴν
πόρσεφόνῳ φησὶ κατ' ἀντίφρασιν ὡς καὶ ἡρόκλῳ. ὅσα τὸ
πᾶς ἐταίρας αὐτῇ τ' Ἀλκμήδος, μελίσσας λεγέσθαι.

Μήμοι λευγαυῶν ἀρχαίς. Μήμοι λευγὸν τὸ μέτρον ἀρχαί-
σης. Ἄ τ' ἀργείας θυγάτηρ πολυΐδης. Ἀδελφὸς τίς
ἡ ποιήτρια αὐτῇ. ἐνιοὶ δὲ ἀργείας αὐτῇ φασὶν εἶναι θυγα-
τρός, ὁμώνυμον τῇ μητρὶ. εἶναι ἢ ἐκείνην, σικυνωΐαν. Δέ-
σποιν' ἀγολγόντε. Γολγὸς πόλις λυπρῶ. ὠνομασμέ-
νη ἀπὸ γολγῶ λυγρὸς ἀδώνιδος καὶ ἀφροδίτης. ἰσθάλιον δὲ
πόλις καὶ αὐτῇ λυπρῶ. Αἰπιδναὶ Ἰέρυνκα. Ἰέρυνξ, πό-
λις σικελίας. ἀπ' Ἰέρυνος τ' βοιωτῶ καὶ ἀφροδίτης.

Χρυσῶ παῖδες ἀφροδίτα. Διὰ τὸ τοιοῦτον δηλοῖ, ὅτι οἱ ἐ-
ρώντες, χρυσῶ πειθεσὶ καὶ ἐρωμένους. Μῆνι δινωδεκά-
τω. Τινες δὲ ἐξαμῆνη φασὶν ἀνέρχεσθαι τὸν ἄδωνιν.

Ἐποίνους βορονίκαν. Βερονίκῃ δὲ λέγει τῇ τ' σὺ
πῆρος γυναικί, μητόρα δὲ τ' Φιλαδέλφου καὶ ἀρσινόης.
μαλακὸς δὲ ἔχον πόδας ἔφη τὰς ὥρας, ἐπεὶ τὸ ἔαρ μα-
λακόν. Τὴν δὲ χαλρομῆνα. Ἀντὶ τ' σοὶ φησὶ χαλρο-
μῆν' ἢ τ' Βερονίκης θυγατρὸς ἀρσινόης πᾶσι λαλοῖς ἀπ-
τάλλει, καὶ δεξιῶν τὸν ἄδωνιν. ἀτίλλω γὰρ ἐκ τοῦ ἀσε-
ρηκῆ μοεῖς, καὶ τ' ταλαίσσω τὸ νοπιδῶ. σημαίνει δὲ τὸ
ἀναπαύω, καὶ μὴ ὅσα νόπιδος ταλαίνω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄπῳ τὸ
ὄρμω, καὶ τοῦ ἄλλω τὸ πησιδῶ. καὶ σημαίνει τὸ αὐξάνω.

Ὅσα ληνὸς ἄκρα φέροντι. Πάντα φησὶ τὰ ἀκρό-
φρουα, ποδὲ τίθῃν τῇ ἀδώνιδι. ἀπὸ παντοίας ἰδέας
ὁπωρῶν.

ὀπωρεῶν. εἰώθασιν γὰρ γυναικες ἀδωνίοις, πυρρῆς καὶ λευθαῖ
 ἀπείρεσσι γυναισι πτωχεύουσιν. καὶ οὗτος φύσει θνητὸς κήπος, ἀ
 δωνίος. πτωχεύουσιν. Συνεὶ δὲ μύρω, χρύσει ἀλὰ
 βατρα. ἀλὰ βατρα, σκόνη μύρων λεκτικῆ. πλαθάναι
 δὲ γυναικὶς ὅσα πλάττει οὗτος ἀρτίος. ἀνθεα δὲ τὰ ὑπὸ πλάμα
 τα ἢ ἀρτίων. λέγει δὲ τὰ σήμα. Ὅσα τ' ἀπὸ γλυ
 κερῶ μελιτος. ἀντὶ τὸ πλακοῦντος διαφοροί. Χλω
 ραὶ δὲ σκυαλίδες. Ἀντὶ τοῦ χλωρὰ σκυλαῖ καὶ κολύ
 βαι, ἀνήθων σὺν αὐτῷ τῷ ἱερῷ καταβιβασθῆναι γε
 γόνασιν. Οἱ δὲ πελιδνοί. Τὰς καλὺνας φησὶν ὑ
 πόρπενονται οἱ ὀφθαλμοί, ὡς οἱ νεοοὶ ἢ ἀνδόνων. Ὡ
 ἔβαινος. Τὴν λοιπὴν κόσμησιν τὴν βασιλικὴν θαυ
 μαίει. Αἰετώ. Ὡς πεποκιλμένων αἰετῶν ἐλεφαν
 τίνων, καὶ βασιλεύοντων τὸν γαννυμένιδω. Πορφύρεοι
 δὲ τὰ πικρὰ. Ὡς μαλακῶν ταπίνων ὑπερρωμένων
 τῇ κλίνῃ καὶ ἀφροδίτης. Ὡς φησὶν ὑπὸ τῇ κλίνῃ καὶ σά
 κκον ἡθῆσιν μαλακώτερος ὑπνεῖ, ὅσα τὸ παρ' αὐτοῖς εἰς
 κάλλος τὰ σρώματα γίνεσθαι. Οὐ κεν εἴη τὸ φίλα μ' ἐπ.
 τὸ τὸ ἀδωνίδος δηλαδὴ. ὅθεν περ γὰρ ἱεραρχεῖ τὰ γυναι
 κὰς κεντῶσιν. ἀλλ' ἐπιχνοάζει. Ἄμα δ' οὐδὲν. Ἀντὶ τὸ
 ἑμὰ ἡμῶν. τότε γὰρ πῆλξ ἡ δόλος γυναικὶ γυν. Οἱ σὺ
 μες. Ἐπὶ γὰρ τῇ θάλασσᾳ ἐκφορὸντες τὸν ἀδωνίον,
 ὅτι πῶν ἐπ' αὐτῷ. Εἴκατι πωάδωρ. Εἴκοσι πωά
 δωρ. τῷ γὰρ ἀρτίῳ ἀειμῶν ἀρκέκειται. ὡς καὶ σιμωνί
 δης. ὁμηρος δὲ, γυναικαῖς καλὴ γυν. Δουκαλίωνες.

Ἀντὶ

Ἀντί τ' Ἰδουκαλίδαιος. ἀπὸ δ' Ἰδουκαλίωνος θεοσαλῶ. τὰ
 τῶν γὰρ ἑβασίλδυσεν ὁ Ἰδουκαλίων. ἢ οἱ λοκροί. Ἰδουκα
 λίων γὰρ, γν' ἐκύδνω τ' λοκείδης ᾤκησεν. Ἰλαθινῷ Φιλ'
 ἄδωνι. Ἀντί τ' Ἰλάδηντι, καὶ Ἰάκκοπλῳ Δωρικῶς.

ΣΧΟΛΙΑ Εἰς Ἰστ' τοῦ

Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

ΕἰΡΙΓΡΑΦΕΤΑΙ Τὸ ΠΑΡὸν ΕἶΔΥΛ
 lion, χάρειτες. ἢ ἰδῶν.

Α ἰεὺς δὲ δὴς κέραις μέλει αἰγν' αἰοιστοῖς,
 ὕμνῃν ἄθανάτους, ὕμνῃν ἄγαθ' ἐλῖα αὐτῶν.
 Ἡμετέρως χάρειτας. τὰ οἰκία ποιήματα. σκυ-
 ζόμεναι γυμνοῖς ποσὶ. λοιδόροισαι. τὸ σκύζειν κυνέως
 ὑπὸ λείοντι, ὅταν τὸ ὑποκλήσιον χαλασθὲν ὀργίζομε-
 ν. λέγεται δὲ ἡ τῶν ὀφρύων κἀθεσις, ὑποσκαλίον.
 Ἰδῶν δὲ ποιεῖ ὁ λέων, ὅταν κυσὶ κυκλωθῇ, καὶ μέλει
 πολυμῆν αὐτοῖς. ὅτ' ἀλιθίῳ ὁδὸν λῦθον. Ἡγοῦν
 ματαίαν ὁδὸν. ἀμοφίαν. πεπλανημένῳ. ἀπὸ τ' ἀλῶ
 τὸ πλανῶ. Ἀπώτορῳ, ἢ γόνυ ληνήμα. προίμια δὲ τὸ,
 πορρῶτορῳ ἢ ληνήματι γόνυ αὐτῶν. τίθεται δὲ αὐτῇ, ὑπὸ
 τῶν ἄγαπόντων αὐτοῦς, καὶ λεγόντων πεπικνωτέ-
 ρους εἶναι αὐτοῦς τῶν ξένων. οἱ γὰρ πορρῶτορῳ, οὐδὲν
 πρὸς ἡμᾶς εἰσὶν. γνήμακται δὲ ἡ παροιμία, ἐλε-
 χθήσεται χωρεῖς ὑποφασολῆς, ἔσθαι γὰρ οὕτως εἰπεῖν,
 πορρῶ-

πορρωτέρω ἐνήμεγνύθ'. εἰ δὲ μετὰ ὑποδιαστολῆς ἐκ
 γνήλλακται. Ἐν αὐτίχοι ὁδοίοις. Ἀντὶ τοῦ ἄγαυ
 πλῆσιθ'. ὥς τε πολλοῖς παρέχειν τροφὴν. ἀλλ' οὐδὲν
 ἦν καὶ ὁ πλῆσιθ' αὐτῶν πρὸς τὴν νύκτα δόξαν, εἰ μὴ ὑπο
 σιμωνίδου ἐμνήσθην. αὐτίχθ' δὲ βασιλεὺς συνείας.
 τὰ δ' ἡ πόλις ἀλδύαν τὸν σιμῶνα πάντα ἀνέλεον ἐφωρεύει.
 ὁ δὲ αὐτίχθ', ἐχεκράδισθ' καὶ σῦνδισθ' ἕως ἡνίκα, ὥς
 φησι σιμωνίδης. Ἐμετρήσαντο πένεσαι. Θεόπομ
 πός φησι τοὺς διαλδύοντας τῶν ἐλδύδων, πένεσαι κα
 λείδαι πρὸ θεοσαλῶν, ὥς πρὸ λακεδαιμονίοις εἰλω
 τας. Πολλοὶ δὲ σκοπάδαισι. Ἐκ τῶν πολλῶν
 πλῆσιν δὴ λῶν. οἱ δὲ σκοπάδαι, λεραῶνιοι τὸ γῆνθ'.
 λεραῶνα δ' ἡ πόλις θεοσαλῶν. ὅθεν σκοπας ὁ λεραῶνιος
 λερόνθ' καὶ ἐχεκράδας υἱός. καὶ σιμωνίδης γνῶσθ
 νοις. σκοπάδαι οὐκ οἱ θεοσαλῶν. λερόνθ' δ' ὁ σκοπας.
 Ἄοισι δὲ ὁκλήθ' αἰολαφώνων. Τὸν σιμωνίδην φη
 σι. πρὸς ἐκείνθ' τοῖς πειρημένοις γνῶσθαι ἀνδρά
 σι τῶν θεοσαλῶν, αἰνίτικα ἔγραψε, καὶ δηλώσας. Κύ
 κνον ἔγνω. Κύκνον λέγει τὸν ποσειδῶνθ' καὶ καὶ
 κθ', τὸν αἰνιμένον ὑπὸ ἀχιλλέως. λδύκός γάρ ἡν τῇ
 χοιανὴν ἐκ γῆς, ὥς φησι μελλάνικθ'. διὸ καὶ δὴ λῶν
 αὐτὸν ἔπειν ὁ θεόπεινθ' ἦν τὴν χοιανὴν. ἡσιόσθ' δὲ
 φησι αὐτὸν, τὴν κεφαλὴν ἔχειν λδύκην, διὸ καὶ ταύ
 της τῇ κλησεως ἔτυχεν. οὐ πωμῆνας ἄγωρ ἔκαμ
 ερανος. οὐ πω φησὶν ὁ πᾶς διήλθον ἀγῶν. ἐπὶ ἔδονται

πολλοί

πολλοὶ νικηφόροι, ποικτῶν χρεῖαν ἔχοντες. ἐκ γὰρ τῶν ἰπ-
πων καὶ τῶν τροχῶν, οὓς ἱερονίκας δηλοῖ. ἢ τροχὸν ἄρμα
τὸ τῶν τῆδε λέγει. αὐτὶ δὲ πολλὰ ἔσονται μεταβολαί.

Ἦδη νῦν φοίνικες ὑπὸ ἡλίῳ διαύοντι. οὓς λαρχιδιο-
νίαν οἰκῶντας φησὶ φοίνικας. ὅτι γὰρ συνεχθεὶς ἐσφα-
τθυσαν συρακασίοις, ὡς λέγεται καὶ πρὸς πινδάρω. οἱ
γὰρ φοίνικες, ἀπιοιοι τυτείων. Καὶ πόντι ἀθάνα λού-
ρη δ' αὖ σὺν τῇ μητρὶ. Τῶν δ' ἡμνητοῦν λέγει καὶ τῶν
περὶ σφόνδω εἰληφέναι τὸ τῶν συρακουσίων ἄστυ. οἷον,
τὰς συρακούσας. παρόσον κρηωντίων ἀπιοιοι οἱ συρα-
κάσιοι. Παρ' ὕδασι λυσιμελείας. ὡς θκυδιίδης
φησὶ, λυσιμελείας λιμὴν γὰρ συρακάσαις. Ἐχθρὸς ἐκ νῆ-
αο, οὓς λαρχιδονίους ἐκ τῆ σικελίας. Σαρδόνιον καὶ λῦ-
μα. διὰ τοῦτο γὰρ ὅτι οἱ εἰς λαρχιδόνους πλὴς ὁ λατρε-
τῆς νῆσον λαρδίω, ὁ λαλῆιτῆ λαρδίω. Σκιπναίου δέ,
ἑσπερινόν. ἢ πρὸς τῇ σκίπῳ, ἢ πρὸς τὸ λένεφας πεποι-
ται. λένεφ γὰρ ὅτι βραδυκίνητον. Νεοὶ δὲ νεοινῶ.
τῶν τῆσι, αἱ χορὸμυλῆαι χῶραι νεὰ ζοινῶ πρὸς τὸ ἀσφόν.
τῶν τῆσι, ἀσφόνζοινῶ. Ἡ νίκα τέτλιξ ποιμνίας γνῶνείους
πιφυλαμνίος. Ἡ νίκα ὁ τέτλιξ αὐτὸ τὸ ὑψυλῶν κλάδων
ἡχεῖ καὶ τῇ μισμηβρίαν, οὓς ποιμνίας φυλασόμενους.
ἐλάσαντες γὰρ ὅτι ὑπὸ τῇ σκίαν τὰ θρέμματα γὰρ τῇ με-
σημβρίᾳ, θνητοὶ οὓς τέτλιξ. τὸ δὲ λῆσθαι ζοινῶ, αὐτὶ δὲ
διυφάνθαι. Καὶ πόντι σκυθικοῖο. Τὸ λεγομνίος ζυξεί-
ος. Ἀσφαλτῶ δηλαδὲ ἡρόδοτος ἰσορεῖ, ὅτι ἀσφαλτῶ

ἔδνησεν ἡ σιμίραμις τὸ τέχος ἀντί πηλῶ. Εἰς μὲν ἐγὼ.
 ὁ ἐγκωμιάζων διανοότι. Ἐπὶ κλέροι θυγατρες. ἐπο-
 κλέες θυγατρες ἐφ' ἡς χάριτες, ὅς τ' ἐποκλέα τ'
 ἡνθιστὶ πρῶτον ἀρθῆσαι χάρισιν γὰρ ὀρχομενῶ τῷ μι-
 νυείω. Ἀπεχθόμενόν ποτε θήβαις. Ἀπεχθόμενον δὲ
 αὐτ' ἐφ' ἡς θήβαις, ὅς τ' ἐπ' ἐκρυπτομένη αὐτ' ὀργίλω
 τῷ ὀρχομενῶ. ὅτος γὰρ ἀναερεθέντος τ' πατρὸς αὐτ' ἡλυ-
 μένος ὑπὸ θηβαίων, εἰλετὰς θήβας. καὶ φόροις ἐταξεν. ἕως
 ὅς ἡρακλῆς τ' Δασμῶς οὗς θηβαίους ἀπέλυσε, μάχη νι-
 κήσας οὗς ὀρχομενίους. Ἀκλυτὸς μὲν ἐγὼ μένοι μίκρον.
 Οὐκ αὖ ἀπέλθοιμι. Καλόμενος γὰρ μεθ' ὑμῶν ὡς χάριτες
 καὶ τῶν μυστῶν, πορεύσομαι θαρσύνων.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΙΖ' ΤΟΥ

Θεοκρίτου ἐπιδύμου.

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΠΙΔΥΜΙΟΝ ΕΙΣ

πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον γεγραπται.

ἀρατεία δὲ λέγεται εἰς

βολήν.

Εκ δ' οὗτος ἀρχώμεθα καὶ εἰς διὰ λήγει μοῖσαι.
 Ἀθανάτω τὸν ἄριστον, ἐπὶ αἰδωμένον αἰοῦσ' αἶς.
 Ἀνδρῶν δ' αὖ πτολεμαῖος γὰρ πρῶτοις λεγέσθω,
 καὶ πύματος καὶ μέσος. ὁ γὰρ προφθέρειας ἀνδρῶν.
 Ὅντες. πάντες φησὶ ποίημα ὅταν γράφωμεν, ὑμνοῦμεν
 τὸν

του δια γν' πρώτοις. καὶ τωνμάτοις, καὶ μέσοις, καὶ πρὸς
 λημαίς ἐν μνηοδωμῶν γν' ἀρχῇ, καὶ μέσω, καὶ γν' τέλει τοῦ
 ποιήματος. Ἰδ' αὖθις πολύδηνδ' ἔργον. ὡς πρὸς τὴν ἰδίαν
 τὴν πολύδηνδ' ἔργον ὑλοτόμος ἐλθὼν, ἔργον πολλὰ πλοκεῖ
 μὲν σκοπεῖ πόθην, ἀρξεται, ὅτω δ' ἡ ἀγῶν ἀκρῶ, πόθην
 πρὸς ὕμνον εἰσβάλλω. ἰδίας ὃ φασὶ πάντα τὰ ὑψηλά
 ὄρεα. ἀπ' τῶν ἀπ' αὐτῶν διώκονται ἰδ' εἰμ πάντα. Λαγί-
 στας Πτολεμαῖοι. Τοῦ Πτολεμαίου τοῦ λαγοῦ φη-
 σὶν, ὅς μιν πατήρ τοῦ Φιλαδέλφου. ὅσα φρεσὶν, αὐτὶ
 τοῦ ὅταν βουλόσκηται. Τίωσιν καὶ μακαρίεσσι. Τὸν
 σωτήρα φησὶ Πτολεμαῖον τοῦ λαγοῦ καθὸ θζεώθι ὑπὸ
 τοῦ ἵου. Χαίρω ὑμῶν προδωσίον ὑμνοῖσι. Χαίρω
 ὁ ἡρακλῆς, ὡς τοῖς τῶν ἐγγόνων ὑοῖς καὶ ἀκρόνοις ἀ-
 παθανάπιδεσιν. ἀποτάνει δὲ τὸν λόγον, εἰς τι τοῦ
 μέγα ἀλέξανδρου, καὶ εἰς τὸν πτολεμαῖον. ἀμφό-
 τροι γὰρ ἦσαν ἀφ' ἡρακλέους. τὸ δὲ ἀμφόιν, αὐτὶ τοῦ
 τοῖς δυοῖ. ὅς πτολεμαῖος, καὶ ὅς ἀλέξανδρος ὑπὸ λῆ-
 νιον δὲ τὴν ὑπὸ μαχαλλῶν οὔσαν. Περικλείεται βί-
 ρηνικα. Βόρηνικα λέγει τὴν λαγοῦ ἢ θυγατέρα, γυ-
 ναῖκα δὲ πτολεμαίου τοῦ σωτήρος. αὐτὴ γν' ταῖς σώφρο-
 σι γυναιξὶν βύδικος ἦν. Τῆς μὲν κύπρον ἔχοισα. ἡ
 ἀφροδίτη φησὶν αὐτῆς εἰς τὸν κόλπον ἀπειμᾶτο τῆς
 χεῖρος. τουτέστιν ἐπαφροδίτην ἐποίησεν αὐτῇ. Διὸ
 καὶ ἡγαπᾶτο ὑπὸ τοῦ ἀνδρός. Θαρσύνεις, σφετέ-
 ροισιν ὡς ἔπει οἶκον ἅπαντα. Ζῶν γὰρ ἐπὶ σωτήρ,

ἐκρίνοποίησε ἔφ' Ὀυλαδὲλφω τῷ βασιλείᾳ. πρῆς
δ' ἐγγρὸν το ἥτολεμαῖοι. ὁ λαγῶς, ἐγγρῆσε δ' οὐτ' ὅ,
τοῦ ἥτολεμαῖου τὸ σωτῆρα, ὅς τις εἶχε τῷ βοργνίκῳ
γυαῖκα. οὐτ' ὅ ἡ πάλιν ἐγγρῆσε, ἥτολεμαῖου τὸν Ὀ
λάδελφον, ὅς τις εἶχε γυαῖκα τῇ ἀρσινόῳ. Σοὶ τῇ
να μεμέλκτο. ἡ γυρὸν ὡδ μελέα ἡ φροντίδῳ. Τεὰς
δ' ἀπεδίσσας πιάς. Ἀπεμεῖσω. τὰς σὰς πιάς
ἀπένειμας αὐτῇ. Κόφας ἡ διδοῖ ποθέον τι μόρινας.

Τὸ το δὲ ποιῆ φησὶν, ἐπεὶ ἡ ἀφροδίτη ἀπατανατὴ
 ἔσται αὐτῷ, τῷ διωσάμεν καὶ πιδρὺ κοινώνησιν. ἀρ-
 γεία λευάνοφρυ, σὺ λαοφόνου διομήδεα. ἀργείαν ἔπε-
 τῶ τοι διομήδης μητόρα δίκη πύλλω. ἡαθὰ δὲ ἀργεὺς
 λῶ ἀδελφεὺς θυγάτηρ. λῶ δὲ ὀνομαστικὸς καὶ ἀργεία καὶ
 λουμένη. καλυδόνιον δὲ φησὶ τὸν διομήδην, ὅτι οὗ-
 δεὺς λῶ ἐκείθην. καί σε κῶως ἀτίταλλε. ὅτι οὗ-
 λαοδολεφθ, γνῶν τὴν νήσῳ ἐγγρήθη ὑπὸ βορρηνίχης.

Ἀντιγόνης θυγατὶρα Βεβαρημένια ὠδίνασσι μὴ γὰρ
 βδελύσκει, θυγατὶ τῆς ἀντιγόνης ᾗ καὶ πάντοτε τῇ ἀντιπά-
 τρι ἀδελφῇ ἐπεσθαιότῃ· τίς γὰρ ποδὶ τροπίῳ
 τῇ δωρεῖωρ σιωπῶν, (ἔ· τῇ) αὐτόθι δρωμένῳ πανύ-
 γνευι, καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἀγόμενον ἢ ἀγωνιζόμενον, πο-
 σειδῶνι καὶ νύμφαις. Ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, τριόπου κατα-
 θέσθαι κολῶναι. τριόψ· γὰρ βασιλεὺς, ᾗ καὶ ὡς οὐδὲ ἀ-
 κρωτῆριον ὠνόμασαι ᾗ λινίδι. ἰδὲ δωρεῖεσι νε-
 μω γόρας· ἢ τῇ δωρεῖωρ ποντῆ· πόλις, λινίδι, ἄλλυ

ὧς, κάμνηθ', ὡς, λινίδιθ'. ἄγεταί δ' ἐκοινῇ ὑπὸ τῶν
 δωριέων ἀγῶν γν' τριόπῳ, νύμφαις ἀπὸλλωνι, ποσει-
 δῶνι. καλεῖται δὲ δῶριθ' ὁ ἀγὼν ὡς ἀριεΐδης φη-
 σί. τὸ δὲ τριόπου, ἀκρωτήριον ἐλ' λινίδις, ἀπ' τριόπου τ'
 ἄβαντος. ὡς γν' ρίς ποδὶ λινίδις ἰάσωρ φησίμ. Ἴδω καὶ
 ῥιῶναιαν. νῆος οὕτω λεγομένη. λῶ καὶ δῆλον φασί. τ'
 δὲ ῥιῶναιαν πρὸς ἡνίκα τῇ δῆλῳ πολυκράτης ὁ βαμίων
 βασιλεύς. οὐδὲ πρὸς ἄστια τόξα βροτῶν ἔχει. ὁμοῦ
 γὰρ πᾶσαι αἱ πόλεις, τρισμῦναιαι, τριχίλιναι, τριακον-
 ταρῆς. τὰ δ' ἑκαπίζειται. Καρποῦται ἀφόβως
 τὰ ἐαυτοῖ. Μυρμαλκῳ. Περὶ τῶν μυρμηκῶν τῶν με-
 τὰ λιδόντων χρυσὸν γν' ἰνδῶς, πολλοὶ ἰσορήκασι. Μδ
 νθ' ὅδε πρὸ τῶν. οὐτθ' δὲ μόνθ' τ' ἐκ πάλαι θα-
 νόντων καὶ πρὸ μικρῶ, τῇ μητρὶ καὶ τῷ πατρὶ ναδὲς ἔ-
 κτισε. Αὐτὸς τ' ἰφθίματ' ἄλσθ'. Πρὸ λεμαίῳ τῷ
 Φιλαδέλφῳ, σιωῶκει πρότερον ἀρσινόῃ ἡ λυσιμαλχῶ.
 ἀφ' ἧς καὶ αὐτὸς παῖδας ἐγγέννησεν. πρὸ λεμαῖον. καὶ λυ-
 σίμαχον, καὶ βόργινικῳ. αὐτὸς δὲ λυδῶν δὲ ταύτῳ εὐ-
 ρῶν, καὶ σιῶν αὐτῇ ἀμύντα καὶ χρύσιππον τοῦ ῥόδιον
 ἱατρον, ρύττες μὲν αὐτῇ λην. αὐτῷ δὲ ὄξ' ἐπεμψεν εἰς
 κοπῆον, ἢ εἰς τόπον ἐλ' θηβαίσιθ'. καὶ τ' οἰκίαν ἀδελ-
 φῷ ἀρσινόῳ ἐγγίμε. καὶ εἰς ποιήσαν αὐτῇ, αὐτὸς ἐκ τ'
 πρὸ τῶν ἀρσινόης γνηστῆρας παῖδας. ἡ γὰρ
 ἀδελφὴ καὶ γυνὴ αὐτοῦ, ἄτε-
 κνθ' ἀπ' ἐθνεων.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΙΗ. ΤΟΥ

Θεοκρίτου ἐσδύλλιον.

Επιγράφεται τὸ πρῶν ἐσδύλλιον, ἐλγνῆς ὑπθα-
λαμιο. καὶ γὰρ αὐτῷ πινὰ ἔληπται ἐκ τοῦ πρώ-
του σινοχόρου ἐλγνῆς ἐπιθαλαμίου. ἦν δὲ ἐπιθαλαμίων,
ἵνα μὴ ἀσπεται ἰσθόρας. ἃ λέγεται κατακοιμητικά.
ἅπινά ἐως μέσης νυκτὸς ἀσπασι. πινὰ δὲ ὄρθεια. ἃ καὶ
προσυγορεύεται διεγερτικά. τὸν δὲ ὑπθαλαμιον ἀ-
σπασι αἱ πρῶτοι πρὸ τοῦ θαλάμου, ἵνα τὸ πρῶτον βια-
ζομένης ὑπὸ τοῦ ἀνδρός, ἡ φωνὴ μὴ ὄζαυται. λαν-
θάνει δὲ ἐκρυπτομένη ἵνα τὸ πρῶτον φωνῆς. Πρώ-
τα. Ἦγεν, πρωϊνός. πρὸ τῆς ὀρίοντος. Νεολαία. Νεο-
λαία ὁδὸν νεότητος, ὅθεν νεωὺς λαός. Ἐξ ὅλων δὲ, αὐ-
τὸ τὸ ἐκ ληκύνθου. μενελάου δὲ καὶ ἑλένης ἀναγράφοντες
πάντες, σωσιφάνης καὶ ἰολμοῦ. οἱ δὲ, θρόνιον. θυγατέ-
ρες δὲ, μελίτη, καὶ ἐρμιόνη.

ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑ-
κῶς πρώτης ἰδσιανῆς καὶ πάσης βυλγαείας,
κυρῶ ἰωάννης τῆς περὶ σάσιμα, ὁ δὲ ἡγεῖται
εἰς τὴν τὸ Θεοκρίτου
σύειγα.

ἵκατο αὐτὸν εἶλω, ὅχι ἀπλῶς τὰ τῇ ἀληθείᾳ δοκῶν-
τα, ἀλλ' ὅτι πρὸς γὰρ ἡ ἀλήθεια. τὰ δὲ ἐμοὶ τυγ-
χάνει

χάνειν ἀληθείας ἐπειλημμένα ὅσα τὴν ὑμετέραν λέγειν
 ἀξίωσιμ. εἴη δὲ τὰ ἐμοὶ δοκοῦντα, καὶ ἀληθείας γὰρ ὅς
 εἶν. ὅτι διὰ τοιοῦτον σύριγγον, ἀνίγματι μὲν ὁμοι-
 ον. διὰ τε τὴν τῶν μεταλήψεων πύκνωσιν, καὶ ὅσα τὸ
 ἀκροβιγῶς τῶν μνημονοῦσιν ἰσοειδῶν ἔχεται, καὶ τὸ
 ἔλλειπες διὰ σωτάξεως. καὶ ταῦτα μὴ ἤτι τὴν ἀπὸ
 κλῶσι μνήσιν, ἀλλὰ πῶς ἐκφυλὸν πολλὰ ἐμποιδῶν
 ἀσάφειαν. ἔχει μὲν τοὶ τόνδε ὅτι ἴσως ἢ ταύτης ἀνα-
 πύξις ὅσα ἐμοὶ δοκεῖ. Σύνειργον οὖν ἔχεις. ἅδει δὲ σε
 μετράω. ὁ πρῶτος σίχθον, ἀρκετομηνίω ἰ-
 σθῶς ἔχει τὴν γνῶσιν. ἐστὶ γὰρ ὡς γραφὴ διὰ σύριγγος.
 πρὸς τὴν σύριγγα δὲ αὐτὴν ὁ λόγος, ὅτι τοῖς ποιητοῖς
 λέγοντος, ὡς ἔχεις ἢ ὄνομα αὐτῆς, τὸ, σύνειργον. ταῦτα
 σύνειργον μὲν ἡ ἀλήθεια, ἢ τὰς λοιπὰς σύριγγας. ἅδει δὲ
 σε αὐτὸς ψάλλει, ὅτι τὸ ἀδικόν, εἴπω ἀρμονικὸν μόρον
 διὰ ὁρίας, ἢ γὰρ μουσικῆς, ἀλλὰ τὸ μετρικόν. οὐ γὰρ
 ἐμπνέουσι αὐτὴν ἢ σύνειργον ἵνα καὶ ὡς ἔχει, ἀλλὰ με-
 τρημένη ὅτι καλλίσω τῶν μέτρων διακτυλικῶς. ἢ καὶ
 ἄλλως. ἅδει δὲ σε, οὐχὶ αἰδομένη ἐμπνέουσιν σώματι,
 ἀλλὰ τὰ μέτρα διὰ ὁρίας. ἢ γὰρ, αὐτὴν ἢ ὁρία πᾶσι φρα-
 σικῶς. εἴτα ἀρτεῖναι τὸν λόγον πρὸς τὴν πῶς ἐλόπην,
 τῇ τῶν ὁρίων ὁμοιοῦσιν. ἐπεὶ γὰρ τῶ πᾶσι ἀφ' ἑνὸς
 τῇ σύριγγα, τῇ παντός δὲ μήτης ἢ πῶς ἐλόπη ἢ τῇ μῦ-
 θον, ἐκείνην ἀξιοῖ τῇ λόγῳ κατὰ ξαδῆ. ὅτι φησὶν. οὐδε-
 νὸς δύναται εἶναι. μακροπρόθεμοιο δὲ. ὡς δύναται εἶναι καὶ

σύζυγε τοῦ ὁδογνοῦ. ἦγεμ τοῦ ὁδοσεύου. ἔτω γὰρ ὁδοσεύς
 κεκληῖται προσεποιή(αὐτὸς, ἡνίκα μετὰ τῷ) ἐκ τρωίας
 ὑποστροφῶν ἀλώμεν(αὐτὸς, τῷ) κύνῳ πολυφῆμῳ γνέ-
 κυρσιν, ὅμ(αὐτὸς) τετύφλωκιν. ἦ, ὁδογνὸς τῶν μνηστῆρων δύ-
 νωτῆρα. ἵνα καὶ οἰκείως ἔχῃ ὁ λόγ(αὐτὸς). πωλελόπης γὰρ
 καὶ τῶν μνηστῆρων ὁ παῖς, ἐξ ὁρίων εἴτηρ ἀνέμιαίων γο-
 μων, ἦ(αὐτὸς) τὴν μυθώση τῶν τῶν ἀσπείρων. ἐκαστω μὲν
 γὰρ τῶν μνηστῆρων, ὑπὸ γνέ(αὐτὸς) τοῦ γάμου ἢ πωλελόπης.
 ταῖς δὲ ἀληθείαις, ὁδογνὸς γινώσκων γέγονε. μήτηρ δὲ μα-
 κροπρόλεμος, ἦγεμ, τοῦ τηλεμάχου. τῆλε γὰρ τὸ μακρὸν,
 καὶ μάχη ὁ πόλεμος. ἐκ μὲν γὰρ λίεκής, τέλεγον(αὐτὸς).
 ἐκ δὲ πωλελόπης τῷ ὁδοσεύι γινώσκων τηλεμάχ(αὐτὸς).
 Μαίης ἀντιπάτριον δοῦν τέκον(αὐτὸς) ἰθιωτῆρα. Τό(αὐτὸς) εἴς,
 ὡ(αὐτὸς) πωλελόπη. σὺ τέκον(αὐτὸς) καὶ ἐγγίνης(αὐτὸς) τὸν δοῦν καὶ τα-
 χὺν ἰθιωτῆρα καὶ ποιμνία(αὐτὸς) τῶν ἀμαλθείας(αὐτὸς) τῶν μαίης καὶ
 τῶν προφῶ(αὐτὸς) τοῦ διὸς τοῦ ἀντιπάτρου, καὶ τοῦ γνῶντιοθῆ-
 ρος τῷ ἰδίῳ πατρί. τῷ κρόνῳ δηλαδὴ. ἦγεμ, τὸν παῖ-
 να. ἔτω γὰρ φησὶν ἀντιπᾶνι, τὴν τῶν ποιμνίων ἐφο-
 ρείαν. ἀπὸ δὲ μόνης(αὐτὸς) τῶν ἀμαλθείας, σιωνοῦν διᾶ καὶ παῖ
 θρέμμα. Ἰνὸς δὲ τὸ ἀντιπάτρου, ἐκ τοῦ ἀντιπᾶτρου γε-
 γνηῖσθαι φασὶν, ἢ(αὐτὸς) ἀντιπᾶτρου(αὐτὸς) ὁ ζεύς. ἀν(αὐτὸς) τὸ δὴλο-
 νότι πᾶτρου ἐδόθη τῷ κρόνῳ, ζητῶντι τὸν δία βεῖ(αὐτὸς) φ(αὐτὸς)
 ἔτι ὄντα λαταπέ(αὐτὸς)μ. ὡς δὲ παρὰ τοῦ φα(αὐτὸς) γ(αὐτὸς) ὁ κρόν(αὐτὸς), καὶ
 ὡς λίθον ἀν(αὐτὸς) τὸν διὸς λαταπέποκιν ὑπὸ τῶν ῥέας ἀπα-
 τῆς, καὶ ὡς ἐκ τεθείη(αὐτὸς) ὁ ζεύς, καὶ ὡ(αὐτὸς) τῶν ἀμαλθείας ἀ-
 γός

γὸς μαυθυίην, διήλθον ἐκ τῶν ἰσορείων, καὶ ἐδίει λεπτομέ-
 ρως τὰ πόδι αὐτῶν ἀκρεβώσας. Οὐχὶ ἀδράσαν ὅν πο-
 τε θρέψατο ταυροπάτωρ. Ἐπεὶ δὲ ἐλευωνυμικῶς
 ἔειπε τὸν παῖτα, ἀλλὰ ἰθὺν τῆρα τῶν θρεμμαίων, ὡς δὲ
 καὶ νομάτας ποιμνίων ἐπίσημοι, ὡς φιλόθεοι ἢ φι-
 λόμοστοι, ποιεῖται σφαιρολὼ καὶ φησίμ. ὅχι τὸν νομά-
 ταν λέγω τὸν ἀδράσαν. ταῖσι, τὸν ποιμνία τῶν ἀδρά-
 σφόρων ζώων. ὃ γὰρ αὐτὸς ὡς ἀδράσης, ἢ γὰρ ἀδρασφό-
 ροι. ὅν ποτ' ἐθρέψατο μέλισσα, ὡς φησὶ ταυροπάτο-
 ρα. τὴν ἔχοντα δὲ κλαδὴν τὸν ταῦρον πατόρα. γυνέσκει
 γὰρ ταῖς μελίσσαις ἀρχὴν. σὴν τις βοείων λεῖων. ἰσο-
 εῖα. ἰσόρηται δὲ πόδι τοῦ νομάτα ὅσον ὡς ποιμνίων ὦν,
 λαδ' ἐκαστὸν ταῖς μέσαις, ἐκ τῶν θρεμμαίων ἐβυον.
 ἐφ' ᾧ θυγατέρα ὁ δεσπότης αὐτοῦ ἀπέκλεισεν αὐ-
 τὸν γὰρ θυγατέρα ἀφ' ἧς αὐτὸς ἐβύον. τὴν αὐτὴν σφα-
 τηρίαν, ἃς ἐπαρβαλλόντως ἐσέβει. χρόνον δὲ ὑπόρου ἀ-
 νοίξας τὴν ἀφ' ἧς αὐτὸς ἐβύον. τὸν νομάταν εὐρίσκει,
 καὶ λεῖα μέλιτος, οἷς ποδισώσας τὴν ζωὴν. Ἀλλ'
 ἀπέλιπον. Οὐ αἶθε πάρεθ' φρενὰ τέρμασιν. ὅχι
 τὸν νομάταν ἐν φησὶ λέγω, ἀλλὰ τὸν παῖτα ὅν ἀπὸ σφ-
 ῆμιν ἐλιπον. αὐτὸ τοῦ, ὅν γυννηθγύτα σοι, δέδωκας ἡ-
 μῖν. τὸ δὲ λέγειν ὡς καὶ νομάτας πωλελόπης ἦος, μὴ καὶ
 ταῖς ἀλθεῖαις ἀνάρμοστον εἶναι, σφοπεῖν ἀξίου. πωλελό-
 πη γὰρ εἰς ἰθάκην. νομάτας ἢ σκελός. καὶ ἢ γὰρ, ὡς τῶν
 ἰλιακῶν. ὡς ἢ, ὡς τῶν ῥωμαϊκῶν. μεταξὺ ἢ τῶν τοῦ ποιοῦ καὶ

χρόνοιρ τῷ ποιρ, χάσα μέγμᾳ ἐσθῆκται. ὁ πανός, αἶθε
 καὶ ἐφλεγε καὶ ἀνῆπτε πλὴν φρενα καὶ πλὴν ψυχῇ, τέρ-
 μα σακας. ὅχι μεταληπτικῶς γυνὴ τίς ἵπτε λαλουμένη
 ὁμονύμως τῇ ἱπτι τῷ τέρματι τοῖ σακους, ἀλλ' αὐτὴ ἡ
 ἵπτε τρετίσιρ ἡ ἀσπίς, ἀπὸ μέγας τὸ ὅλον. μάλλον δὲ ἀπὸ
 μόνης τῇ ἀσπίδος, καὶ πᾶν ὅπλον. ἵν' ἡ ἔννοια, ὅτι ἔρω-
 τα εἶχε τῶν ὀπλων. ἥγοιρ, τῶν πολεμικῶν ἔργων. ἰσόρρη-
 τὸν ὁ πανός, συσρατῶσαι τρεῖς διονύσω παρ' ἱπτός, καὶ
 ἔργα ποιῆσαι πολεμικῶν. τὸ δὲ πάρος ἥγοιρ πρότερον,
 ἐκ γυναικῶν τῷ λόγῳ. ὁ γὰρ αἰεὶ ὁ πανός πᾶσι τὰ πολε-
 μικὰ ἡχολῆας ἰσόρρηται, ἀλλ' ὅτε ὁ διόνυσος λατὰ τῇ
 ἀσπίας ἐσρατῶσαι. Οὐ ὄνομ' ὅλον δίξωμ. ἥγοιρ, οὐ
 ὄνομα ὅλον δίξωμ. τρετίσιρ ἐκ δύο ζώων συνθετῶν. τὰ
 μὲν γὰρ κάτω ὁ πανός βάλγος. τὰ δὲ ἄνω, ἀνθρώπος. λαμ-
 βάει δὲ γυναικῶν τὸ ὄνομα, ἀντὶ εἰδὼς τὸ πανός. ὁ γὰρ τὸ
 ὄνομα τοῖ πανός δίξωμ, ἀλλὰ τὸ εἶδος. ὅς τας μέρο-
 τος πόθοιρ λέγας γυνόνας αἶθρ. ὅς ἦθε καὶ ἀνῆπτε πό-
 θου καὶ ἔρωτα ἐνεκὴν τῇ κόρης. ἥγοιρ τῇ σύειγθ'. οὐ
 γυναικός τιν' ὡς φασὶ λατὰ μεταληπτικῶν, ἀλλὰ τὸ ἐμ-
 πνύουσι ὄργανος. κόρῳ δὲ φησὶ, εἶτα τὸ τέρπνον καὶ τὸ
 ἡδονῆς μαλθακὸν καὶ φιλοτήτων ἐπαγωγόν. οὐ χαλ-
 ρει καὶ ὑπὸ φέρει, μέροπος γυνόνης. τρετίσιρ, μεμεσμένης
 κατὰ πλὴν ὅπα. εἰ γὰρ μονόφθογος, εἶδω μονόφωνος ἥμ
 ἡ σύειγξ, ἥμ' αὐτὸς ἀνέμοσος. καὶ μὴ δὲ ψυχῇ ἀνθρώπου
 λαλῶν οἷά τε. ἡ γὰρ ψυχὴ, ὅς ἀρμονικῶν συνέστηκε, καὶ ἐκ
 μόνων

μόνων ἢ συγγενῶν ἁρμονιῶν λαλεῖσθαι πείσονται. ἁρμονία δὲ ὅστις πολυμεγάλων καὶ λίγα φρονούντων ἑνώσις. τὸ δὲ γκευόνης, ἀντὶ τῆ φωνητικῆς, ἀπὸ τῆ γῆρυς ἢ φωνῆς. Ὑσρόφωνα δὲ ἡχὺς καὶ θυγατέρας φωνῆς, ὡς ἀργαί μου παρέδραμε. Τὰς ἀνεμώδεσθαι. Ἡνερ, ἥ ἐμπνύουσης. ἐμπνύουσαν γὰρ ἡ σύριγξ. ὅς μοι ἔλαλιν πᾶξεν ἰοσιφάνω. ὅς ἡνερ ὁ πᾶν τῇ μέσῃ τῇ λαλῶσῃ, μᾶλλον δὲ τῇ μελοποιῶσῃ, καὶ πάσας. Ἰὴ τὸ ἐνικῶ ἀνιῆται ὀνόματι. πᾶξεν δὲ καὶ λατρεῖσθαι λίγυ καὶ οὐφώνου ἔλκεθαι. καὶ σύριγγα ἡ μεταλήψιμ. καὶ γὰρ ἡ σύριγξ, ὃ μόνον τὸ ἐμπνύουσαν ὄργανον τὸ ποιμενικὸν σημαίνει, ἀλλὰ καὶ τὸ σταβερωμένον ἔλκεθαι τὸ μετὰ δόμνον. ἀντὶ γὰρ τὸ ἐτόρσ σημαίνει μὲν τὴν σύριγγα ἡνερ τὸ ὄργανον, τὸ ἔλκεθαι παρῆλκεν. ὁ πόρ ὅστις μετὰ λήψις. ἰοσιφάνω δὲ μέσῃ, ὡς θηλεία θεᾶ δαλίας γὰρ πρὸς πορ σέφανος. τὸ δὲ λέγειν μέσαν ἰοσιφάνου τὸ ἔαρ, ὃ μοι δοκεῖ λόγος ἔχειν. Ἐλκος ἄγαλμα πόθοιο πυροσφαράγος. ἐσι δὲ ἡ σύριγξ, ἄγαλμα. ἡνερ τὸρψις καὶ πρὸς υσμὸς τῆ πόθος τῆ ἐγκαρδίας. ὅν πυρὶ σφάραγον λέγει, ὡς γὰρ τῷ πυρὶ τῆ καρδιακῆς θερμῆς σφάραγος μῶνον, καὶ ἀναφλεγόμενον. Εἰδέναι ἢ ἄξιον, ὡς ὑποδοχήν τῆ φροσύνης τῆ ψυχῆς, λέγω δὲ λόγος, θυμὸς καὶ ὑπὸ θυμίας, ἴσως σωματικῆς ἀρχῆς κυριαρχίας, ἢ φύσις ἐδῆ μιτρησέν. ἐγκέφαλον μὲν, εἰς ὑποδοχήν τῆ λογιστικῆς. καρδίαν δὲ, τῆ θυμοειδῆς. ἡ παρ δὲ, τῆ ὑπὸ θυμικῆς. ἀργαί δὲ

χὴ δὲ πάλιν αὐτῇ ἡ καρδία. διὸ καὶ ἀπαβυσσάτη. τίνων
 εἰ καὶ ἐγκαρδίῳ τις τ' πόθον ἔρῃ, εἰ ἀμάρεται τ' δέον-
 ρος, ὅσα τὸ καὶ ἡ πατος εἰν τὴν καρδίαν ἀρχῶν. Ὅς
 σβέσση αὐορέαν ἰσαυδέα. Ὅς ἡ γὰρ ὁπᾶν, ἐσβόρε τὴν
 πόρσικῶν ἀγερχίαν, ὅτε σμωερατὴ γὰρ τῷ διονύσω.
 ἢ καὶ ἰσαυδέα, ἡ γὰρ ὁμώνυμον φησὶ τ' παπποφόνος. τ'
 πόρσιως δηλαδὴ. ἀρ' γὰρ πωρσίως, πώρσις. εἰ δ' ὁ
 πωρσίω γένος. παπποφόνος δὲ ὁ πόρσις, λαθῶς ἰσορῇ
 καὶ λυσιφρῶν. τὸν γὰρ πᾶππον ἀκείσιον, μετὰ τὸν καὶ
 γοργόνος ἀθλὸν ἀπέκλινε. καὶ ἀφείλετο. ἀρ' κοινῶς τὴν ἡνο-
 ρίαν, καὶ τὴν πωρσικῶν ἀλαζονείαν ὑπὸ φιλ' τυρείας. ἡ-
 γὰρ τ' οὐρώπης μείωνυμικῶς. γὰρ γὰρ τῇ τύρῳ, τῇ οὐρώ-
 πῃ ὁ ζεὺς ἐμίγη. Ὡς, τόδε τυφλοφόρων. Ὡς ἡνιπα-
 νί τὸ πᾶμα καὶ ἡ πῆμα τόδε τ' τυφλοφόρων, ἡ γὰρ, τ' ποι-
 μῶν καὶ μετὰ ληψιμ. ταῖσι πωροφόρων. Ὡς σαρκοφό-
 ρων. πωροφόρος γὰρ καὶ ὁ τυφλοφόρος, τὸ ἔρα τὸν καὶ ὑπὸ
 μητρὶ καὶ ψυχῇ ὁ πάρις ἡ γὰρ ὁ θεόκλειος καὶ μετὰ λη-
 ληψιμ, ὅσα τὸ καὶ τὸν πριαμίδ' ἢ πάριον ἰρίαιε τὰς βῆς
 θεὰς περὶ τοῦ μήλα. καὶ φιλ' ἐριδος. Ὡς δ' αὐτῶς ἡ καλῆς
 θεόκλειον, δέ το καὶ ἀνέβηκεν ὁ σιμιχίδης, καὶ ὁ υἱὸς τ'
 σιμιχίδου. εἶτα πρὸς αὐτὸν τὸν πάντα πωροφώνημα.

Ὡς βροθῶμον σατάς. Ὡς πάν βροθῶμον. ἡ γὰρ πε-
 τροθῶμον. ἐκ πετροῦ γὰρ οἱ βροθῶν καὶ τὸν παλαιὸν
 μῦθον. οἶστε καὶ ἔρως τ' νυμφαίης φιλ' σήτης καὶ γυναι-
 κός, τ' δέ τις καὶ λυσιδῶς. Κλοποπάρετ' ἀπάρετ. ἡ-

γοῦ,

γαρ, ἐρμῶ τοι κλέπῃς υἱέ. κατὰ λυνας γὰρ πάλιν, ἐρμού
 πάς ὁ παύ. ἀπάτορ, ἥ γαρ, πολυπάτορ. ἐκ πολλῶν
 γὰρ τῶν μνηστέρων γεγένηται. λαρνακόγιε. ἥ γαρ χηλόπῃ
 ἤϊ μετὰ ληψιν. χηλός γὰρ τὸ λιβώπιον, καὶ ἡ λάρναξ. καὶ
 χηλὴ ὁ ὄνυξ. χαίροις ἡδὺ μελίβοις γὰρ τῇ σύειγγι τῇ ἑλλο-
 πι καὶ τῇ ἀφώνω. τῇ ἑλλοπι μὲν δ' ἐκλασθὲν, ὅπως καὶ φω-
 νῆς. αὐτὴ γὰρ καδ' ἐαυτῇ ἡ σύειγγι μὴ ἐμπνεομένη πρὸς
 λυνοσ, ἀφώνος ὄντι. τῇ κῆρ πάλιν καθὼς εἶπον, ὅτι τὸ ὄρ-
 πνόν καὶ ἐπαγωγόν, τῇ καλλιόπῃ, καὶ καλλίστῳ ἐχέ-
 σῃ ὅπα ἐπαυ' ἐμπνέεται. τῇ νηλοδύσω, καὶ ἀθεάτω. ἀπὸ
 τῇ νῇ σερχηλῶ μορίσ καὶ τολῶ, τὸ βλέπω ἀθεάτω γὰρ τὸ
 ἀπ' ἡχημα. ἡ νηλοδύσω, τῇ ἀλιδόβολῇ τω. ἡ γοιῶ ἀθανά-
 τω. ἀπὸ τῇ νῇ σερχηλῶ, καὶ τῇ λιδύω τὸ λιθό-

βολῶ. ὁ λόγος γὰρ οὐ λιθό-

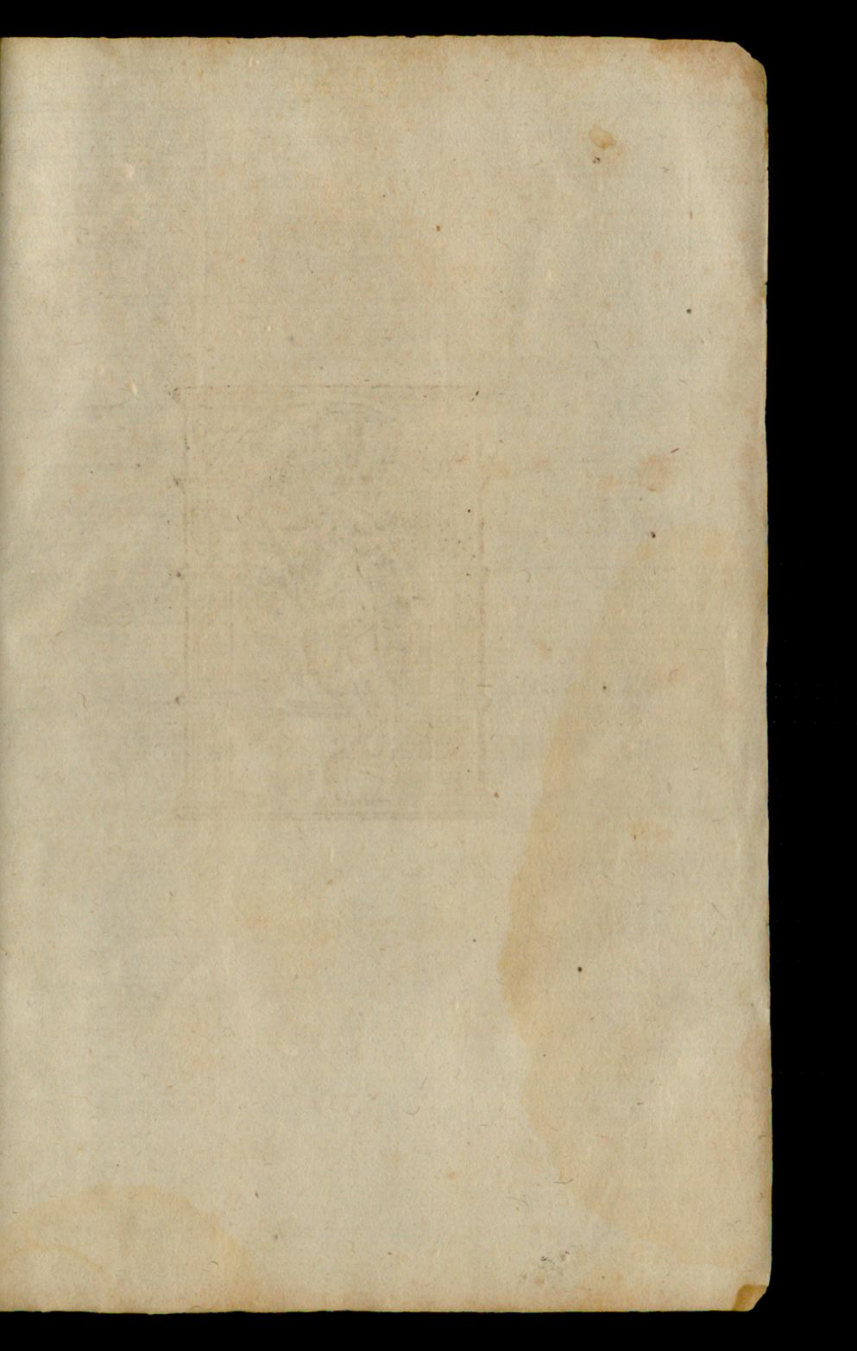
ζέται.

Τέλος τῶν εὐεισκημένων χορίων, εἰς τὰ
 θεοκρίτα εἰδύλλια.

BASILEAE, PER HAEREDES

ANDREAE GRATANDRI

M. D. XLI.

418 238448

50

B

